

Holy Bible

Aionian Edition®

ترجمه قدیم

Old Persion Version Bible

New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®

ترجمه قدیم

Old Persion Version Bible

New Testament

Language: Persian

Iran

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: eBible.org

Source version: 9/10/2025

Source copyright: Public Domain

Wycliffe Bible Translators, 1895

Formatted by Speedata Publisher 5.3.10 (Pro) on 12/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously and <https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

مقدمة

فارسی at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *e/ēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

فارسی at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
- 09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

جدول محتوا

عهد جدید

1	متی
26	مرقس
42	لوقا
69	یوحنا
90	کارهای رسولان
115	رومیان
126	اول قرنتیان
136	دوم قرنتیان
143	غلاطیان
147	افسیسیان
151	فیلیپیان
154	کولسیان
157	۱ تسالوننیکیان
160	۲ تسالوننیکیان
162	۱ تیموتاؤس
165	۲ تیموتاؤس
167	تیطس
169	فلیمیون
170	عبرانیان
178	یعقوب
181	اول پطرس
184	دوم پطرس
186	اول یوحنا
189	دوم یوحنا
190	سوم یوحنا
191	یهودا
192	مکاشفة یوحنا

ضمیمه

راهنمای خوانندگان

واژه نامه

نقشه ها

سرنوشت

Doré تصاویر

عهد جدید

فراتر

H. PISAN.

عیسی گفت: «ای پدر اینها را بیامز، زیرا که نمی دانند چه می کنند.» پس جامه های او را تقسیم کردند و قرعه افکیدند.

لوقا ۲۳:۳۴

بود، بعمل آورد و زن خویش را گرفت ۲۵ و تا پس نخستین خود ازنازیاد، او را نشناخت؛ و او را عیسیٰ نام نهاد.

- ۱** کتاب نسب نامه عیسیٰ مسیح بن داود بن ابراهیم: ۲ ابراهیم ۲ و چون عیسیٰ در ایام هیرودیس پادشاه دریت لحم بهودیه اسحاق را آورد و اسحاق یعقوب را آورد و یعقوب یهودا و برادران او را آورد. ۳ و یهودا، فارص و زارح را از تامار آورد وفارص، حصرون را آورد و حصرون، ارام را آورد. ۴ و ارام، عمنیاداب را آورد و عمنیاداب، تحشون را آورد و تحشون، شلمون را آورد. ۵ وشلمون، بوعز را از راحاب آورد و بوعز، عوبیدرا از راعوت آورد و عوبید، پسا را آورد. ۶ وپسا داود پادشاه را آورد و داود پادشاه، سلیمان را از زن اوریا آورد. ۷ و سلیمان، رجعما را آورد و رجعما، ایبا را آورد و ایبا، آسا را آورد. ۸ و آسا، یهوشافاط را آورد و یهوشافاط، بیoram را آورد و بیoram، عربا را آورد. ۹ و عربا، بیوتام را آورد و بیوتام، احاز را آورد و احاز، حرقیا را آورد. ۱۰ و حرقیا، منسی را آورد و منسی، آمون را آورد و آمون، بیوشیا را آورد. ۱۱ و بیوشیا، یکنیا و برادرانش را در زمان جلای بابل آورد. ۱۲ و بعد از جلای بابل، یکنیا، سالتیل را آورد و سالتیل، زربابیل را آورد. ۱۳ زربابیل، ایلهود را آورد و ایلهود، ایلهود را آورد و ایلهود، میان را آورد و میان، یعقوب را آورد. ۱۴ و عازور، صادوق را آورد و صادوق، یاکین را آورد و یاکین، ایلهود را آورد. ۱۵ و ایلهود، ایلهود را آورد و ایلهود، میان را آورد و میان، یعقوب را آورد. ۱۶ و یعقوب، یوسف شوهر مریم را آورد که عیسیٰ مسمی به مسیح از او متولدشد. ۱۷ پس تمام طبقات، از ابراهیم تا داود چهارده طبقه است، و از داود تا جلای بابل چهارده طبقه، و از جلای بابل تا مسیح چهارده طبقه. ۱۸ اما ولادت عیسیٰ مسیح چنین بود که چون مادرش مریم به یوسف نامد شده بود، قبل از آنکه با هم آید، او را از روح القدس حامله یافتند. ۱۹ و شوهرش یوسف چونکه مرد صالح بود ونخواست او را عبرت نماید، پس اراده نمود او را به پنهانی رها کند. ۲۰ اما چون او در این چیزها تفکر می کرد، ناگاه فرشته خداوند در خواب بروی ظاهر شده، گفت: «برخیز و بیوسف پسر داود، از گرفتن زن خویش مریم مترس، زیرا که آنچه دروی قرار گرفته است، از روح القدس است، ۲۱ و اوپسی خواهد زاید و نام او را عیسیٰ خواهی نهاد، زیرا که او امت خویش را از گناهانشان خواهد رهانید.» ۲۲ و این همه برای آن واقع شد تاکلامی که خداوند به زبان نبی گفته بود، تمام گردد «که ایک باکره آبستن شده پسری خواهد زاید و نام او را عمانوئیل خواهد خواند که تفسیرش این است: خدا با ما.» ۲۴ پس چون یوسف از خواب بیدار شد، چنانکه فرشته خداوند بدلو امر کرده رسانید. ۱۸ آنگاه کلامی که به زبان ارمیای نبی گفته شده بود، به قتل

تمام شد: «آوازی در راهه شنیده شد، گریه و زاری و ماتم عظیم که می‌آیی؟» ۱۵ عیسی در جواب وی گفت: «الان بگذار زیرا که ما راحبی برای فرزندان خود گریه می‌کند و تسلی نمی‌پذیرد زیرا که راه‌محجنت مناسب است تا تمام عدالت را به کمال رسانیم.» نیستند.» ۱۶ اما چون هیرودیس وفات یافت، ناگاه فرشته خداوند ۱۶ اما عیسی چون تعجبیدیافت، فور از آب برآمد که در ساعت در مصر به یوسف در خواب ظاهر شده، گفت: «برخیز و آسمان بروی گشاده شد و روح خدا را دید که مثل کوتوله نزول طفل و مادرش را برداشت، به زمین اسرائیل روانه شو زیرا آنانی که کرده، بروی می‌آید. ۱۷ آنگاه خطابی از آسمان دررسید که «این قصد جان طفل داشتند فوت شدند.» ۲۱ پس برخاسته، طفل و است پسر حبیب من که ازو خشنودم.»

مادر او را برداشت و به زمین اسرائیل آمد. ۲۲ اما چون شنید که ۴ آنگاه عیسی بدست روح به بیان برده شدتا ابلیس او را ارکلاوس به جای پدر خود هیرودیس بر بیوه دی پادشاهی می‌کند، از تجربه نماید. ۲ و چون چهل شبانه روزه داشت، آخر گرسنه رفتن بدان سمت ترسید و در خواب وحی یافته، به نواحی جلیل گردید. ۳ پس تجربه کننده نزد او آمد، گفت: «اگر پسر برگشت. ۲۳ و آمده در بلدهای مسحی به ناصره ساکن شد، تا خداهستی، بگو تا این سنگها نان شود.» ۴ در جواب گفت: آنچه به زیان انبیا گفته شده بود تمام شود که «به ناصری خوانده» «مکتوب است انسان نه محض نان زیست می‌کند، بلکه به هر خواهد شد.»

۳ و در آن ایام، یحیی تعییدهنه در بیان بیوه دیه ظاهر شد و شهر مقدس برد و برگیرگه هیکل بپا داشته، ۶ به وی گفت: موعظه کرده، می‌گفت: ۲ «توبه کنید، زیرا ملکوت آسمان نزدیک» «اگر پسرخدا هستی، خود را به زیر انداز، زیرا مکتوب است است.» ۳ زیرا همین است آنکه اشعیای نبی از او خبرداشد، که فرشتگان خود را درباره تو فرمان دهد تا تو را بدستهای خود می‌گوید: «صدای ندا کنندهای در بیان که راه خداوند را مهیا برگزیند، مبادا پایت به سنگی خورد.» ۷ عیسی وی را گفت: «و سازید و طرق او را راست نمایید.» ۴ و این یحیی لباس از پشم نیزمکتوب است خداوند خدای خود را تجربه مکن.» ۸ پس شترمی داشت، و کمرپند چرمی بر کمر و خوراک او ازملخ و ابلیس او را به کوهی بسیار بلند برد و همه ممالک جهان و جلال عسل بری می‌بود. ۵ در این وقت، اورشلیم و تمام بیوه دیه و جمیع آنها را بدبو نشان داده، ۹ به وی گفت: «اگر افتاده مرا سجده حوالی اردن نزد او بیرون می‌آمدند، ۶ و به گناهان خود اعتراض کنی، همانا این همه را به تو بخشم.» ۱۰ آنگاه عیسی وی کرده، در اردن از وی تعییدمی یافتدند. ۷ پس چون بسیاری از راگفت: «دور شوای شیطان، زیرا مکتوب است که خداوند خدای فریسان و صدو قیان را دید که بجهت تعیید وی می‌آیند، بدیشان خود را سجده کن و او را فقط عبادت نما.» ۱۱ در ساعت ابلیس گفت: «ای افعی زادگان، که شما را اعلام کرد که از غضب او را هکار و اینک فرشتگان آمده، او را پرستاری می‌نمودند. آینده بگزیرید؟ ۸ اکنون ثمه شایسته توبه بیاورید، ۹ و این سخن ۱۲ و چون عیسی شنید که یحیی گفتار شده است، به جلیل را به خاطر خود راه مددیک که پدر ما ابراهیم است، زیرا به شما روانه شد، ۱۳ و ناصره را ترک کرده، آمد و به کفرناحوم، به می‌گوییم خداقادر است که از این سنگها فرزندان برای ابراهیم کناره دریا در حدود زبولون و نفتالیم ساکن شد. ۱۴ تا تمام گردد برانگیزاند. ۱۰ و الحال تیشه بر ریشه درختان نهاده شده است، آنچه به زیان اشعیای نبی گفته شده بود که «زمین زبولون و پس هر درختی که ثمه نیکونیاورد، بردید و در آتش افکنده شود. زمین نفتالیم، راه دریا آن طرف اردن، جلیل امته‌ها؛ ۱۶ قومی که ۱۱ من شمارا به آب به جهت توبه تعیید می‌دهم. لکن او که در ظلمت ساکن بودند، نوری عظیم دیدند و برنشینندگان دیار بعد از من می‌آید از من تواناتر است که لایق برداشتن نعلین او موت وسایه آن نوری تایید.» ۱۷ از آن هنگام عیسی به موظعه نیستم؛ او شما را به روح القدس و آتش تعیید خواهد داد. ۱۲ او شروع کرد و گفت: «توبه کنید زیرا ملکوت آسمان نزدیک است.» غربال خود را در دست دارد و خمن خود را نیکو پاک کرده، گندم ۱۸ و چون عیسی به کناره دریا جلیل می‌خرامید، دو برادر یعنی خویش را در ابیار ذخیره خواهد نمود، ولی کاه رادر آتشی که شمعون مسمی به پترس و برادرش اندریاس را دید که دامی در دریا خاموشی نمی‌پذیرد خواهد سوزانید. ۱۳ آنگاه عیسی از جلیل به می‌اندازند، زیرا صیاد بودند. ۱۹ بدیشان گفت: «از عقب من آید اردن نزد یحیی آمدتا از او تعیید باید. ۱۴ اما یحیی او را منع تا شما را صیاد مردم گردانم.» ۲۰ در ساعت دامها را گلدارده، از نموده، گفت: «من احتیاج دارم که از تو تعیید بایم و توند من عقب او روانه شدند. ۲۱ و چون از آنجا گذشت دو برادر دیگر

یعنی یعقوب، پسر زیدی و برادرش یوحنا را دید که در کشتنی با ۱۹ پس هر که یکی از این احکام کوچکترین را بشکند و به مردم پدر خویش زیدی، دامهای خود را اصلاح می کنند؛ ایشان را نیز چنین تعلیم دهد، در ملکوت آسمان کمترین شمرده شود.اما دعوت نمود. ۲۲ در حال، کشتنی و پدر خود را ترک کرده، از هر که بعمل آورد و تعلیم نماید، او در ملکوت آسمان بزرگ خوانده عقب او روانه شدند. ۲۳ و عیسی در تمام جلیل می گشت و خواهد شد. ۲۰ زیرا به شما می گوییم، تاعدالت شما بر عدالت در کایس ایشان تعلیم داده، به بشارت ملکوت معوذه همی نمود و کاتبان و فریسان افرون نشود، به ملکوت آسمان هرگز داخل هر مرض و هر درد قوم راشفا می داد. ۲۴ و اسم او در تمام سوریه نخواهید شد. ۲۱ «شینیده اید که به اولین گفته شده است "قبل شهرت یافت، و جمیع مرضیانی که به انواع امراض و دردها مبتلا مکن و هر که قبل کند سزاوار حکم شود." ۲۲ لیکن من به شما بودند و دیوانگان و مصروعان و مفلوجان را نزد او آورندند، و ایشان را می گوییم، هر که به برادر خود بی سبب خشم گیرد، مستوجب حکم شفا بخشد. ۲۵ و گروهی بسیار از جلیل و دیکاپولس واوشیم و قصاص باشد و هر که برادر خود را راقا گوید، مستوجب قصاص باشد و (Geenna g1067) هر که احمد گوید، مستحق آتش جهنم بود.

بهودیه و آن طرف اردن در عقب ارواهه شدند.

۲۳ پس هرگاه هدیه خود را به قربانگاه ببری و آنجا به مخاطرت آبد که برادرت بر تو حقیق دارد، ۲۴ هدیه خود را پیش قربانگاه واگذار و رفته، اول با برادر خویش صلح نما و بعد آمدته، هدیه خود را بایگران. ۲۵ با مدعی خود مادامی که با اوی در راه هستی صلح کن، میادا مدعی، تو را به قاضی سپارد و قاضی، تو را به داروغه تسلیم کند و در زندان افکنده شوی. ۲۶ هر آیه به تو می گوییم، که تا فلس آخر را ادا نکنی، هرگز از آنجا بیرون نخواهی آمد. ۲۷ «شینیده اید که به اولین گفته شده است "زنامکن." ۲۸ لیکن من به شما می گوییم، هر کس به زنی نظر شهوت اندازد، همان دم پاک دلان، زیرا ایشان خدا را خواهند دید. ۹ خوشابحال کنندگان، زیرا ایشان پسران خدا خوانده خواهند شد. ۱۰ خوشابحال زحمت کشان برای عدالت، زیرا ملکوت آسمان از آن ایشان است. ۱۱ خوشحال باشید چون شما را فحش گویند و جفا رسانند، و بخاطر من هر سخن بدی بر شما کاذبانه گویند. ۱۲ خوش باشید و شادی عظیم نمایید، زیرا اجر شما در آسمان عظیم است زیرا که به همینطور بر انبیای قبل از شما جفای رسانیدند. ۱۳ «شما نمک جهانید! لیکن اگر نمک فاسد گردد، به کدام چیز باز نمکین شود؟ دیگر مصرفی ندارد جز آنکه بیرون افکنده، پایمال مردم شود. ۱۴ شما نور عالمید. شهری که بر کوهی بنا شود، تنوان پنهان کرد. ۱۵ و چراغ را نمی افزوzen تا آن را زیر پیمانه نهند، بلکه تا بر چراغدان گذارند؛ آنگاه به همه کسانی که در خانه باشند، روشنایی می بخشد. ۱۶ همچنین بگذارید نور شما بر مردم بتاخد تا اعمال نیکوی شما را دیده، پدر شما را که در آسمان است تمجید نمایند. ۱۷ «گمان میرید که آمدام تا تورات یا صحف انبیا را باطل سازم. نیامدهم تا باطل نمایم بلکه تهاتم کنم. ۱۸ زیرا هر آیه به شما می گوییم، تا آسمان و زمین زایل نشود، همه یا نقطه‌ای از تورات هرگز زایل نخواهد شد تا همه واقع شود. براین از شریر است. ۱۹ «شینیده اید که گفته شده است." چشمی

به چشمی و دندانی به دندانی ”^{۳۹} لیکن من به شمامی گویم، است، بر زمین نیز کرده شود. ^{۱۱} نان کفاف ما را امروز به ما با شیر مقاومت مکنید بلکه هر که برخساره راست تو طپانچه زند، بدء. ^{۱۲} و قرض های ما را بخشن چنانکه ما نیز قرضداران خود را دیگری را نیز به سوی او بگردان، ^{۴۰} و اگر کسی خواهد با تو می بخشیم. ^{۱۳} و ما را در آزمایش میاور، بلکه از شیر ما راههای دعوا کنید و فای تور را بگرد، عبای خود را نیز بدوواگذار، ^{۴۱} و ^{۵۵}. ^{۱۴} «زیرا هرگاه تقصیرهای مردم را بدلشان بیامزید، پدر آسمانی هرگاه کسی تو را برای یک میل مجبور سازد، دو میل همراه او شما، شما را نیز خواهد آمرزید. ^{۱۵} اما اگر تقصیرهای مردم را برو. ^{۴۲} هر کس از تو سوال کند، بدو بخشن و از کسی که قرض نیامزید، پدر شما هم تقصیرهای شما را نخواهد آمرزید. ^{۱۶} «اما از تو خواهد، روی خود را مگردان. »^{۴۳} «شنبهاید که گفته شده چون روزه دارد، مانند ریاکاران ترشو میاشید زیرا که صورت خوبی است ”همسایه خورا محبت نما و با دشمن خود عداوت کن.“ را تغییری دهند تا در نظر مردم روزه دار نمایند. هر آینه به شما ^{۴۴} امامن به شما می گوییم که دشمنان خود را محبت نمایید و می گوییم اجر خود را یافته اند. ^{۱۷} لیکن تجون روزه داری، سر خود برای لعن کنندگان خود برقک بطليید و به آنانی که او شما نفرت را تدھین کن و روی خود را بشوی ^{۱۸} تا در نظر مردم روزه دار کنند، احسان کنید و به هر که به شما فحش دهد و جفا رساند، ننمایی، بلکه در حضور پدرت که در نهان است؛ و پدر نهان بین دعای خبرکنید، ^{۱۹} تا پدر خود را که در آسمان است پرسان تو، تو را آشکارا جزا خواهد داد. ^{۲۰} «گنجها برای خود بر زمین شوید، زیرا که آفتاب خود را بر بدان و نیکان طالع می سازد و نیتدوزید، جایی که بید و زنگ زیان می رساند و جایی که دزدان باران بر عادلان و ظالمان می باراند. ^{۲۱} زیرا هرگاه آنانی را محبت نقب می زند و دزدی می نمایند. ^{۲۰} بلکه گنجها بجهت خود در نمایید که شما رامحبت می نمایید، چه اجر دارید؟ آیا با جگگیران آسمان بیندوزید، جایی که بید و زنگ زیان نمی رساند و جایی که چنین نمی کنند؟ ^{۲۲} و هرگاه برادران خود را فقط سلام گویید چه دزدان نقب می زند و دزدی نمی کنند. ^{۲۱} زیرا هر جا گنج فضیلت دارید؟ آیا با جگگیران چنین نمی کنند؟ ^{۲۳} پس شما کامل تواست دل تو نیز در آنجا خواهد بود. ^{۲۲} «جراغ بدن چشم باشید چنانکه پدر شما که در آسمان است کامل است.

^{۲۳} اما اگر چشم تو فاسد است، تمام جسدت تاریک می باشد. ^۶ «زنهر عدالت خود را پیش مردم به جامایورید تا شما را ببینند و الا نزد پدر خود که در آسمان است، اجری ندارید. ^۲ پس چون پس اگر نوری که در تو است ظلمت باشد، چه ظلمت عظیمی است! ^{۲۴} «هیچ کس دو آقا را خدمت نمی تواند کرد، زیرا یا از صدقه دهی، پیش خود کرنا منواز چنانکه ریاکاران در کنایس و بازارها می کنند، تا نز مردم اکرم یابند. هر آینه به شما می گوییم اجر خود را یافته اند. ^۳ بلکه تو چون صدقه دهی، دست چپ تو از آنچه دست راست می کند مطلع نشود، ^۴ تا صدقه تو در نهان باشد و پدر نهان بین تو، تو را آشکارا اجر خواهد داد. ^۵ «و چون عبادت کنی، مانند ریاکاران میاش زیرا خوش دارند که در کنایس و گوشه های کوچه ها ایستاده، نماز گذاشتند تا مردم ایشان را بینند. هر آینه به شما می گوییم اجر خود را تاحصیل نموده اند. ^۶ لیکن تو چون عبادت کنی، به حجره خود داخل شو و در را بسته، پدر خود را که در نهان است عبادت نمایم؛ و پدر نهان بین تو، تو را آشکارا جزا خواهد داد. ^۷ و چون عبادت کنید، مانند امت ها تکرار باطل مکنید زیرا ایشان گمان می بینند که به سبب زیاد گفتن مستجاب می شوند. ^۸ پس مثل ایشان میاشید زیرا که پدر شما حاجات شما را می داند پیش از آنکه از او سوال کنید. ^۹ «پس شما به اینطور دعا کنید: ”ای پدر ما که در آسمانی، نام تو مقدس باد. ^{۱۰} ملکوت تو بیاید. اراده تو چنانکه در آسمان طلب جمیع این چیزها امتهای می باشند. اما پدر آسمانی شمامی

داند که بدین همه‌چیز احتیاج دارد. ۳۳ لیکن اول ملکوت خدا گوید داخل ملکوت آسمان گردد، بلکه آنکه اراده پدرم را که در و عدالت او را بطلیبید که این همه برای شما مزید خواهد شد. آسمان است بهجا آورد. آسمان در آن روز مرا خواهند گفت: ۳۴ پس در اندیشه فردا می‌باشید زیرا فردا اندیشه خود را خواهد کرد. «خداوندا، خداوندا، آیا به نام تو نبوت نعمودیم و به اسم تو دیها را اخراج نکردیم و به نام تو معجزات بسیار ظاهرناسخیم؟» بدی امروز برای امروز کافی است.

۲۳ آنگاه به ایشان صریح خواهم گفت که «هرگز شما را نشناختم!

ای بکاران از من دور شوید!» ۲۴ پس هر که این سخنان مرا بشنود و آنها را بجا آرد، او را به مردی دانا تشییه می‌کنم که خانه خود را بر سنگ بنا کرد. ۲۵ و باران باریده، سیلا بهاران گردید و بادها وزیده، بدان خانه زورآور شدو خراب نگردید زیرا که بر سنگ بنا شده بود. ۲۶ و هر که این سخنان مرا شنیده، آنها عمل نکرد، به مردی نادان ماند که خانه خود را بر ریگ بنا نهاد. ۲۷ و باران باریده، سیلا بهارا جاری شد و بادها وزیده، بدان خانه زورآور و خراب گردید و خراصی آن عظیم بود.» ۲۸ و چون عیسی این سخنان را ختم کرد آن گروه از تعلیم او در حیرت افتادند، ۲۹ زیرا گرازان اندازید، می‌دانند اینها را پایمال کنند و برگشته، شما را بدنزند. که ایشان را چون صاحب قدرت تعلیم می‌داد و نه مثل کاتبان.

۷ «حکم مکنید تا بر شما حکم نشود. ۲ زیرا بدان طریقی که حکم کنید بر شما نیز حکم خواهد شد و بدان پیمانه‌ای که پیمایید برای شما خواهند پیمود. ۳ و چون است که خس را در چشم برادر خود می‌بینی و چوبی را که چشم خود داری نمی‌بایی، ۴ یا چگونه به برادر خودمی‌گویی «جازت ده تا خس را از چشم بیرون کنم» و اینک چوب در چشم تو است؟ ه ای ریا کار، اول چوب را از چشم خود بیرون کن، آنگاه نیک خواهی دید تا خس را از چشم برادرت بیرون کنی! ۶ «آنچه مقدس است، به سگان مدهید و نه مروا بیدهای خود را پیش گرازان اندازید، می‌دانند اینها را پایمال کنند و برگشته، شما را بدنزند. ۷ «سوال کنید که به شما داده خواهد شد؛ بطلیبید که خواهید یافت؛ بکویید که برای شما بازکرده خواهد شد. ۸ زیرا هر که

سوال کنید، یابد و کسی که بطلیب دریافت کنید و هر که بکویید برای شدند. ۹ که ناگاه ابرصی آمد و او را پرسش نموده، گفت: «ای او گشاده خواهد شد. ۱۰ و کدام آدمی است از شما که پسرش خداوند اگر بخواهی، می‌توانی مرا ظاهر سازی.» ۱۱ عیسی دست نانی از او خواهد و سنگی بلو دهد؟ ۱۰ یا اگر ماهی خواهد ماری آورده، او را لمس نمود و گفت: «می‌خواهم؛ ظاهر شو!» که بدو بخشد! ۱۱ پس هرگاه شما که شریر هستید، دادن بخشش فور برص او طاهرگشت. ۱۲ عیسی بلو گفت: «زننار کسی را های نیکو را به اولاد خود می‌دانید، چقدر زیاده پدر شما که اطلاع ندهی بلکه رفته، خود را به کاهن بمنا و آن هدیه‌ای را که درآسمان است چیزهای نیکو را به آنانی که از اوسوال می‌کنند، موسی فرمود، بگذران تا بجهت ایشان شهادتی باشد.» ۱۳ و چون خواهد بخشد! ۱۲ لهذا آنچه خواهید که مردم به شما کنند، عیسی وارد کفرناحوم شد، بوزیاشی ای نز وی آمد و بدو التماس شما نیز بایشان همچنان کنید، زیرا این است توارات و صحف نموده، ۱۴ گفت: «ای خداوند، خادم من مفروغ در خانه خواهید انبیا. ۱۳ «از در تنگ داخل شوید. زیرا فراخ است آن در و وسیع و بشدت متالم است.» ۱۵ عیسی بلو گفت: «من آمده، او را است آن طریقی که مودی به هلاکت است و آنانی که بدان داخل شفا خواهیم داد.» ۱۶ بوزیاشی در جواب گفت: «خداوندا، لایق می‌شوند بسیارند. ۱۷ زیرا تنگ است آن در و دشوار است آن آن نی ام که زیرسفف من آمی. بلکه فقط سختی بگو و خادم من طریقی که مودی به حیات است و یاندگان آن کنند. ۱۸ اما از صحت خواهد یافت. ۱۹ زیرا که من نیز مردی زیرحکم هستم و انبیای کذبه احتزار کنید، که به لباس می‌شها نزد شما می‌آیند سپاهیان را زیر دست خود دار، چون به یکی گوییم برو، می‌رود و ولی در باطن، گرگان درزنه می‌باشند. ۲۰ ایشان را از میوه های به دیگری بیا، می‌آید و به غلام خود فلان کار را بکن، می‌کند.» ایشان خواهید شناخت. آیا انگور را از خار و انجیر را از خس. ۲۱ عیسی چون این سخن را شنید، متعجب شده، به همراهان خود می‌چینند؟ ۲۲ همچنین هر درخت نیکو، میوه نیکو می‌آورد و گفت: «هر آینه به شما می‌گوییم که چنین ایمانی در اسرائیل هم درخت بد، میوه بد می‌آورد. ۲۳ نمی‌تواند درخت خوب میوه بد نیافتهاست. ۲۴ و به شما می‌گوییم که بسا از مشرق و مغرب آمده، آورد، و نه درخت بد میوه نیکو آورد. ۲۵ هر درختی که میوه نیکو درملکوت آسمان با ابراهیم و اسحاق و یعقوب خواهند نشست؛ نیاورد، بزیده و در آتش افکنده شود. ۲۶ لهذا از میوه های ایشان، ۲۷ اما پسران ملکوت بیرون افکنده خواهند شد، در ظلمت خارجی ایشان را خواهید شناخت. ۲۸ «نه هر که مرا «خداوند، خداوند» جایی که گریه و فشار دندان باشد. ۲۹ پس عیسی به بوزیاشی

گفت: «برو، بر وفق ایمانت تو را عطاشود، » که در ساعت ۹ پس به کشتنی سوار شده، عبور کرد و به شهر خویش آمد. خادم او صحبت یافت. ۱۴ و چون عیسی به خانه پطرس آمد، ۲ ناگاه مفلوجی را بر بستر خوابانیده، نزد وی آوردند. چون عیسی مادرزن او را دید که تب کرده، خواهید است. ۱۵ پس دست او ایمان ایشان را دید، مفلوج را گفت: «ای فرزند، خاطر جمع را لمس کرد و تب او را ها کرد. پس برخاسته، به خدمت گذاری دار که گناهات آمزیده شد.» ۳ آنگاه بعضی از کتابان با خود ایشان مشغول گشت. ۱۶ اما چون شام شد، بسیاری از دیوانگان گفتند: «این شخص کفر می‌گوید.» ۴ عیسی خیالات ایشان را به ندادو آوردن و محض سخنی ارواح را بیرون کرد و همه میریضان رادرک نموده، گفت: «از بهره‌چه خیالات فاسد به خاطر خود راه را شفا بخشند.» ۱۷ تا سختی که به زبان اشیاعی نسی گفته شده می‌هیدی؟ ۵ زیرا کدام سهل تراست، گفتن اینکه گناهان تو آمزیده بود تمام گردد که «او ضعف های ما را گرفت و مرض های ما شد یا گفتن آنکه برخاسته بخرام؟ ۶ لیکن تا بدانید که پسرانسان را برداشت.» ۱۸ چون عیسی جمعی کثیر دور خود دید، فرمان داد را قدرت آمزیدن گناهان بر روی زمین هست...» آنگاه مفلوج را تا به کاره دیگر روند. ۱۹ آنگاه کاتی پیش آمده، بدو گفت: گفت: «برخیز و بستخود را برداشته، به خانه خود روانه شو!» «استادا هرجا روی، تو رامتابعت کنم.» ۲۰ عیسی بدو گفت: ۷ در حال برخاسته، به خانه خود رفت. ۸ و آن گروه چون این عمل «روباها را سوراخها و مرغان هوا را آشیانه‌ها است. لیکن پسر را دیدند، متوجه شده، خدابی راکه این نوع قدرت به مردم عطا انسان را جای سر نهادن نیست.» ۲۱ و دیگری از شاگردانش بدو فرموده بود، تمجید نمودند. ۹ چون عیسی از آنجا می‌گذشت، گفت: «خداؤندا اول ماراختست ده تا رفته، پدر خود را دفن مردی رامسمی به متی به باج گاه نشسته دید. بدو گفت: «مرا کنم.» ۲۲ عیسی وی را گفت: «مرا متابعت کن و بگذار که متابعت کن.» در حال برخاسته، از عقب وی روانه شد. ۱۰ و مرد کان، مردگان خود را دفن کنند.» ۲۳ چون به کشتنی سوار واقع شد چون او در خانه به غذا نشسته بود که جمعی از باجگیران شد، شاگردانش از عقب او آمدند. ۲۴ ناگاه اضطراب عظیمی در گناهکاران آمده، با عیسی و شاگردانش بنشستند. ۱۱ «و فریسان دریاپدید آمد، بحدی که امواج، کشتنی را فرومی گرفت؛ و او در چون دیدند، به شاگردان او گفتند: «چرا استاد شما با باجگیران خواب بود. ۲۵ پس شاگردان پیش آمده، او را بیدار کرده، گفتند: گناهکاران غذا می‌خورد؟» ۱۲ عیسی چون شنید، گفت: «نه «خداؤندا، مارا دریاب که هلاک می‌شون!» ۲۶ بدیشان گفت: تدریستان بلکه میریضان احتجاج به طیب دارند. ۱۳ لکن رفته، این «ای کم ایمان، چرا ترسان هستید؟» آنگاه برخاسته، پادها و دریا را دریافت کنید که «رحمت می‌خواهم نه قربانی،» زیرا نیامده‌ام را نهیب کرد که آرامی کامل پدید آمد. ۲۷ اما آن اشخاص تعجب تعادلان را بلکه گناهکاران را به توبه دعوت نمایم.» ۱۴ آنگاه نموده، گفتند: «این چگونه مردی است که پادها و دریا نیازوا را شاگردان یعنی نزد وی آمده، گفتند: «چون است که ما و فریسان اطاعت می‌کنند!» ۲۸ و چون به آن کاره در زمین جرجسیان روزه بسیاری داریم، لکن شاگردان تو روزه نمی‌دارند؟» ۱۵ عیسی رسید، دو شخص دیوانه از قبرها بیرون شده، بدبورخودن و بحدی بدیشان گفت: «آیا پسران خانه عروسی، مادامی که داماد با تندخوی بودند که هیچ کس از آن راه نتوانستی عبور کنند.» ۲۹ در ایشان است، می‌توانند ماتم کنند؟ و لکن ایامی می‌آید که داماد از ساعت فریاد کرده، گفتند: «یا عیسی این الله، ما را با توجه کار ایشان گرفته شود؛ در آن هنگام روزه خواهد داشت. ۱۶ و هیچ کس است؟ مگر در اینجا آمده‌ای تا ما را قبیل از وقت عذاب کنی؟» بر جامه کهنه پادهای از پارچه نو و صله نمی‌کند زیرا که آن وصله ۳۰ و گله‌گزار بسیاری دور از ایشان می‌چرید. ۳۱ دیوها از وی از جامه جدا می‌گردد و دریدگی بدتر می‌شود. ۱۷ و شراب نو را استدعا نموده، گفتند: «هرگاه ما را بیرون کنی، در گله‌گزاران ما درمشکه‌ای کهنه نمی‌ریند والا مشکه‌ای نو می‌ریند تا داخل گله‌گزاران گردیدند که فی الفور همه آن گزاران از بلندی به هر دو محظوظ باشد.» ۱۸ او هنوز این سخنان را بدیشان می‌گفت دریا جسته، در آب هلاک شدند. ۳۳ اما شبستان گریخته، به که ناگاه رئیسی آمد و او را پرستش نموده، گفت: «اکنون دختر شهر رفتند و تمام آن حادثه و ماجراه دیوانگان را شهرت دادند. من مرده است. لکن بیا و دست خودرا بر وی گذار که زیست ۳۴ واينک تمام شهر برای ملاقات عیسی بیرون آمد. چون او را خواهد کرد.» ۱۹ پس عیسی به اتفاق شاگردان خود برخاسته، از دیدند، التمام نمودند که از حدود ایشان بیرون رود.

نمود، ۲۱ زیرا با خود گفته بود: «اگر محض رایش را لمس نزد گوسفندان گم شده اسرائیل بروید. ۷ و چون می‌روید، موعظه کنم، هر آینه شایابیم». ۲۲ عیسی برگشته، نظر بر وی انداده، کرده، گویید که ملکوت آسمان نزدیک است. ۸ بیماران را شفا گفت: «ای دختر، خاطر جمع باش زیرا که ایمان تو را شفا دهید، ابرسان راطاهر سازید، مردگان را زنده کنید، دیوها را بیرون داده است!» در ساعت آن زن رستگارگردید. ۲۳ و چون عیسی نمایید، مفت یافته‌اید، مفت بدیده. ۹ طلا یا نقره یا مس در به خانه رئیس درآمد، نوحه‌گران و گروهی از شورش کنندگان را کمرهای خود ذخیره مکنید، ۱۰ و برای سفر، توشه‌دان یا دو دیده، ۲۴ بدیشان گفت: «راه دهید، زیرا دختر نمرده بلکه در پیراهن یا کفشهای یا عصا برندارید، زیرا که مزدور مستحق خوارک خواب است.» ایشان بر وی سخریه کردند. ۲۵ اما چون آن گروه خود را داشت. ۱۱ و در هر شهری یا قریه‌ای که داخل شوید، پرسید بیرون شدند، داخل شده، دست آن دختر را گرفت که در ساعت که در آنجا بمانید تا بیرون روید. برخاست. ۲۶ و این کار در تمام آن مزد و بیوم شهرت یافت. ۲۷ و چون به خانه‌ای درآید، بر آن سلام نمایید؛ ۱۳ پس اگر چون عیسی از آن مکان می‌رفت، دو کورپریاد کنان در عقب او خانه لایق باشد، سلام شما بر آن واقع خواهد شد و اگر کنایق افتاده، گفتند: «پس دادوا، بر ما ترحم کن!» ۲۸ و چون به خانه بود، سلام شما به شما خواهد برگشت. ۱۴ و هر که شما را قبول درآمد، آن دوکور نزد او آمدند. عیسی بدیشان گفت: «آبا ایمان نکنید یا به سخن شماگوش ندهد، از آن خانه یا شهر بیرون شده، دارید که این کار را می‌توانم کرد؟» گفتندش: «بلی خداوندا.» خاک پایهای خود را برافشارید. ۱۵ هر آینه به شمامی گوییم که در در ساعت چشم‌انداز ایشان را لمس کرده، گفت: «بر وفق روز جزا حالت زمین سلوم و غمراه از آن شهر سهل تر خواهد بود. ایمان‌تان به شما بنشود.» ۲۹ در حال چشم‌انداز ایشان باز شد و عیسی ۱۶ هان، من شما را مانند گوسفندان در میان گرگان می‌فرستم؛ ایشان را به تأکید فرمود که «زنهار کسی اطلاع نیاید.» ۳۱ اما پس مثل مارها هوشیار و چون کبوتران ساده باشید. ۱۷ اما از مردم ایشان بیرون رفته، او را در تمام آن نواحی شهرت دادند. ۳۲ و برحذر باشید، زیرا که شما را به مجلس‌ها تسليم خواهند کرد و در هنگامی که ایشان بیرون می‌رفتند، ناگاه دیوانه‌ای گنگ را نزد او کنایس خود شما را تازیانه خواهند زد، ۱۸ و در حضور حکام و آوردن. ۳۳ و چون دیویرون شد، گنگ، گویا گردید و همه در سلطانی، شما را بخطار من خواهند برد تا بر ایشان و بر امت‌ها تعجب شده، گفتند: «در اسرائیل چنین امر هرگز دیده شده شاهدی شود.» ۱۹ اما چون شما را تسليم نکنید، اندیشه مکنید که بود. ۳۴ لیکن فریسیان گفتند: «به واسطه رئیس دیوها، دیوها را چگونه یا چه بگویید زیرا در همان ساعت به شما عطا خواهد شد پیرون می‌کند.» ۳۵ و عیسی در همه شهرها و دهات گشته، در که چه باید گفت، ۲۰ زیرا گوینده شما نیستید بلکه روح پدر کنایس ایشان تعليم داده، به بشارت ملکوت موعظه می‌نمود و هر شما، در شما گوینده است. ۲۱ و برادر، برادر را و پدر، فرزند مرض و رنج مردم را شفایی داد. ۳۶ و چون جمع کثیر دید، را به موت تسليم خواهند کرد و فرزندان بر والدین خود برخاسته، دلش بر ایشان بسوخت زیرا که مانند گوسفندان بی‌شبان، پریشان ایشان را به قتل خواهند رسانید؛ ۲۲ و به جهت اسم من، جمیع حال و پراکنده بودند. ۳۷ آنگاه به شاگردان خود گفت: «حصاد مردم از شما نفرت خواهند کرد. لیکن هر که تا به آخر صیر کند، فراوان است لیکن عمله کم. پس از صاحب حصاد استدعا نمایید نجات یابد. ۲۳ و وقتی که در یک شهر بر شما جفا کنند، به دیگری فرار کنید زیرا هر آینه به شما می‌گویند تا پس انسان نیاید، از تاعمله در حصاد خود بفرستد.»

۱۰ و دوازده شاگرد خود را طلبیده، ایشان را بر ارواح پلید همه شهرهای اسرائیل نخواهید پرداخت. ۲۴ شاگرد از معلم خود قدرت داد که آنها را بیرون کنند و هر بیماری و رنجی را شفا دهند.

۲۵ کافی است شاگرد را که چون استاد خویش گردد و غلام را که چون آقای خودشود. پس برادرش اندریاس؛ یعقوب بن زیدی و برادرش یوحنا؛ ۳ فیلیپ و ۲۶ لهذا از ایشان متربید زیرا چیزی مستور نیست که مکشوف نگردد و نه مجھولی که معلوم نشود. ۲۷ آنچه در تاریکی به شما تدى؛ ۴ شمعون قانوی و یهودای استخیوطی که او را تسليم نمود. ه این دوازده را عیسی فرستاده، بدیشان وصیت کرده، گفت: «از راه امت‌ها مروید و در بلدی از سامریان داخل مشوید، ۶ بلکه بیم مکنید بلکه از او بترسید که قادر است بر هلاک کردن روح و

۲۹ آیا دوگچشک رفید؟ آیا نبی را؟ بلی به شما می‌گوییم از نبی افضلی را! ۱۰ زیرا به یک فلس فروخته نمی‌شود؟ و حال آنکه یکی از آنها جر به همان است آنکه درباره اومکتوب است: «اینک من رسول خود حکم پدر شما به زمین نمی‌افتد. ۳۰ لیکن همه موهای سر شما را پیش روی تو می‌فرستم تا راه تو را پیش روی تو مهیا سازد.» نیز شمرده شده است. ۳۱ پس ترسان می‌باشد زیرا شما از گنجشکان ۱۱ هر آنیه به شما می‌گوییم که از اولاد زنان، بزرگتری از بحیی بسیار افضل هستید. ۳۲ پس هر که مرا پیش مردم اقرار کند، من تعییدهنه بزنخاست، لیکن کوچکتر در ملکوت آسمان از وی نیز در حضور پدر خود که در آسمان است، او را قرار خواهم کرد. بزرگ تر است. ۱۲ و از ایام بحیی تعییدهنه تا الان، ملکوت ۳۳ اما هر که مرا پیش مردم انکار نماید، من هم در حضور پدر خود آسمان محبوبر می‌شود و جباران آن را به زورمی ریابند. ۱۳ زیرا که در آسمان است او را انکار خواهم نمود. ۳۴ گمان میرید که جمیع انبیا و تورات تا یحیی اخبار می‌نمودند. ۱۴ و اگر خواهید آمد هام تا سلامتی بر زمین بگذار. نیامدهام تا سلامتی بگذار بلکه قبول کنید، همان است الیاس که باید باید. ۱۵ هر که گوش شمشیر را. ۳۵ زیرا که آمد هام تا مرد را از پدر خود و دختر را از مادر خواهید بنشود. ۱۶ لیکن این طایفه را به چه چیزی تشییه نمایم؟ مادر خویش و عروس را از مادر شوهرش جدا نمایم. ۳۶ و دشمنان اطفالی را مانند که در کوچه هانشسته، رفیقان خویش را صدا زده، شخص، اهل خانه او خواهید بود. ۳۷ و هر که پدر یا مادر را پیش ۱۷ می‌گویند: «برای شما نبی نواختیم، رقص نکردید؛ نوحه گری از من دوست دارد؛ لایق من نباشد و هر که پسر یا دختر را از من کردیدم، سینه نزدید.» ۱۸ زیرا که بحیی آمد، نه می‌خورد و نه زیاده دوست دارد، لایق من نباشد. ۳۸ و هر که صلیب خود را می‌آشاید، می‌گویند دیو دارد. ۱۹ پسر انسان آمد که می‌خورد برنداشته، از عقب من نیاید، لایق من نباشد. ۳۹ هر که جان خود و می‌نوشد، می‌گویند اینک مردی پرخور و میگسار و دوست را دریابد، آن راهلاک سازد و هر که جان خود را بخاطر من هلاک باجگیران و گناهکاران است. لیکن حکمت افزوناند خود تصدق کرد، آن را خواهد دریافت. ۴۰ هر که شما را قبول کند، مرا قبول کرده شده است.» «و عده آرامش درون ۲۰ آنگاه شروع به ملامت کرده و کسی که مرا قبول کرده، فرستنده مرا قبول کرده باشد. ۴۱ و نمود بر آن شهرهایی که اکثر از عجزات وی در آنها ظاهر شد زیرا آنکه نبی ای را به اسم نبی پنداشت، اجرت نبی یابد و هر که عادلی را که توبه نکرده بودند: ۲۱ «وای بر توابی خوزین! وای بر توابی بیت به اسم عادلی پذیرفت، مز عادل را خواهد دیافت. ۴۲ و هر که یک صیدا! زیرا اگر معجزاتی که در شما ظاهر گشت، در صور و صبدون از این صغار را کاسه ای از آب سرد محض نام شاگرد نوشاند، هر آنیه ظاهر می‌شد، هر آنیه مدتی در پلاس و خاکستر توبه می‌نمودند. ۴۳ لیکن به شما می‌گوییم که در روز جزا حالت صور و صبدون از شمامهای خواهد بود. ۲۳ و توابی کفرناحوم که تا به فلك

۱۱ و چون عیسی این وصیت را با دوازده شاگرد خود به اتمام رسانید، از آنجا روانه شد تا در شهرهای ایشان تعلیم دهد و موعظه نماید. ۲ و چون بحیی در زندان، اعمال مسیح را شنید، دو نفر از شاگردان خود را فرستاده، ۳ بد و گفت: «آیا آن آینده تو بروید و بحیی را از آنچه شنیده و دیده اید، اطلاع دهید ۴ عیسی در جواب ایشان گفت: «بروید و بحیی را از آنچه شنیده و دیده اید، رفتار می‌آیندو ابرسان طاهر و کوران بینا می‌گردند و لنگان به رفتار می‌آیندو ابرسان طاهر و کران شناو و مردگان زنده می‌شوند و فقیران بشارت می‌شنوند؛ ۵ و خوشحال کسی که در من نلغزد.» ۷ و چون ایشان می‌رفتند، عیسی با آن جماعت درباره یحیی آغاز سخن کرد که «جهت دیدن چه چیز بیرون شدید؟ آیا نی را که از باد درجینیش است؟ بلکه بجهت دیدن چه چیز بیرون شدید؟ آیا مردی را که لیاس فاخر در بر دارد؟ اینک آنکی که رخت فاخر می‌پوشند در خانه های پادشاهان می‌باشند. ۹ لیکن بجهت دیدن چه چیزی بیرون ۳۰ زیرا یوغ من خفیف است و بار من سبک.»

در آن زمان، عیسی در روز سبت از میان کشتارها منقسم گردد، ویران شود و هر شهری یا خانه‌ای که برخود منقسم می‌گذشت و شاگردانش چون گرسنه بودند، به چیدن و خوردن گردد، برقرار نماند. ۲۶ لهذا اگر شیطان، شیطان را بیرون کند، خوش ها آغاز کرند. ۲ اما فریسان چون این را دیدند، بدوقتند: هر آئینه بخلاف خود منقسم گردد. پس چگونه سلطنتش پایدار ماند؟ «اینک شاگردان تو عملی می‌گذشت که کردن آن در سبت جایز ۲۷ و اگر من به وساطت بعلیوبول دیوها را بیرون می‌کنم، پسران نیست». ۳ ایشان را گفت: «مگر نخوانده‌اید آنچه داود و رفیقانش شما آنها را به یاری که بیرون می‌گذشت؟ از این جهت ایشان بر شما کردند، وقتی که گرسنه بودند؟ ۴ چه طور به خانه خدا درآمد، داوری خواهند کرد. ۲۸ لیکن هرگاه من به روح خدادویها را اخراج نهایات تقدمه را خورد که خوردن آن بر او ورفیقانش حلال نبود می‌کنم، هر آئینه ملکوت خدا بر شما رسیده است. ۲۹ و چگونه بلکه بر کاهنان فقط. ۵ یا در تورات نخوانده‌اید که در روزهای کسی بتواند درخانه شخصی زورآور درآید و اسباب او را غارت نیست، کهنه درهیکل سبت را حرمت نمی‌دارند و بی‌گناه هستند؟ ۶ کنده، مگر آنکه اول آن زورآور را بینند و پس خانه او را تاراج کنده؟ ۷ لیکن به شما می‌گوییم که در اینچاشخصی بزرگتر از هیکل ۳۰ هر که با من نیست، برخلاف من است و هر که با من جمع است! ۸ و اگر این معنی را درک می‌کردید که رحمت می‌خواهند نکنده، پراکنده مازده. ۳۱ از این رو، شما را می‌گوییم هر نوع گناه و نه قربانی، بی‌گناهان را مذمت نمی‌نمودید. ۸ زیرا که پسرانسان کفر از انسان آمرزیده می‌شود، لیکن کفر به روح القدس از انسان مالک روز سبت نیز است. ۹ و از آنجا رفته، به کیسه ایشان غفو نخواهد شد. ۳۲ و هر که برخلاف پسر انسان سخنی گوید، درآمد، ۱۰ که ناگاه شخص دست خشکی حاضر بود. پس ازوی آمرزیده شود اما کسی که برخلاف روح القدس گوید، در این عالم و پرسیده، گفتند: «ایا در روز سبت شفا دادن جایز است یا نه؟» تا در عالم آینده، هرگز آمرزیده نخواهد شد. (aión g165) ۳۳ یا ادعایی بر او وارد آورند. ۱۱ وی به ایشان گفت: «کیست از شما درخت را نیکو گردانید و میوه‌اش رانیکو، یا درخت را فاسد سازید که پک گوسفند داشته باشد و هرگاه آن در روز سبت به حفره‌ای و میوه‌اش رافسد، زیرا که درخت از میوه‌اش شناخته می‌شود. افتاد، او را نخواهد گرفت و بیرون آورد؟ ۱۲ پس چقدر انسان از ۱۳ ای افعی‌زادگان، چگونه می‌تواند سخن نیکو گفت و حال آنکه گوسفند افضل است. بنابراین در سبت‌ها نیکویی کردن روا است». بد هستید زیرا که زبان از زیادتی دل سخن می‌گوید. ۱۴ مود نیکو آنگاه آن مرد را گفت: «دست خود را دراز کن!» پس دراز از خانه نیکویی دل خود، چیزهای خوب برمی‌آورد و مود بد از کرده، مانند دیگری صحیح گردید. ۱۵ اما فریسان بیرون رفته، بر خزانه بد، چیزهای بد بیرون می‌آورد. ۱۶ لیکن به شما می‌گوییم که او شورا نمودند که چطور او را هلاک کنند. ۱۵ عیسی این را هرسخن باطل که مردم گویند، حساب آن را در روزداوری خواهند درک نموده، از آنجا روانه شدو گروهی بسیار از عقب او آمدند. ۱۶ زیرا که از سخنان خود عادل شمرده خواهی شد و از پس جمیع ایشان را شفا بخشید، ۱۷ و ایشان را قدغن فرمود که او سخنهای تو بر توحیم خواهد شد. ۱۸ آنگاه بعضی از کاتبان را شهرت ندهند. ۱۷ تا تمام گردد کلامی که به زبان اشعیای نبی و فریسان در جواب گفتند: «ای استاد می‌خواهیم از تو آیتی گفته شده بود: ۱۸ «اینک بنده من که او را برگردیم و حیب من بینیم». ۱۹ او در جواب ایشان گفت: «فرقه شریر و زناکاریتی که خاطر از وی خرسند است. روح خود را بر وی خواهم نهاد می‌طلبند و بدیشان جز آیت یونس نبی داده نخواهد شد. ۲۰ زیرا تالاصاف را بر امته‌ها اشتها نماید. ۱۹ نزاع و غفان نخواهد کرد همچنانکه یونس سه شبانه‌روز در شکم ماهی ماند، پسر انسان نیز آواز او را در کوچه هانخواهد شدی. ۲۰ نی خرد شده را سه شبانه‌روز در شکم زمین خواهد بود. ۲۱ مردمان نینوا در روز و کسی آواز او را در کوچه هانخواهد شدی. ۲۱ نی خرد شده را سه شبانه‌روز در شکم زمین خواهد بود. ۲۲ ایشان حکم خواهند کرد زیرا که نخواهد شکست و فتیله نیمه سوخته را خاموش نخواهد کرد تا آنکه داوری با این طایفه برخاسته، بر ایشان حکم خواهند کرد زیرا که انصاف را به نصرت برآورد. ۲۲ و به نام او امته‌ها آمید خواهند به معظمه یونس توهی کردن و اینک بزرگتر از یونس در اینجا است. داشت. ۲۳ آنگاه دیوانه‌ای کور و گنگ را نزد او آوردند او را ۲۴ ملکه جنوب در روز داوری با این فرقه برخاسته، بر ایشان حکم شفا داد چنانکه آن کور و گنگ، گویا و بیانشده. ۲۵ و تمام آن خواهد کرد زیرا که از اقصای زمین آمد تا حکمت سلیمان را گروه در حیرت افتاده، گفتند: «ای این شخص پسر داود نیست؟» بشنوید، و اینک شخصی بزرگتر از سلیمان در اینجا است. ۲۶ و لیکن فریسان شنیده، گفتند: «این شخص دیوها را بیرون نمی‌وقتی که روح پلید از آدمی بیرون آید، در طلب راحت به جایهای کند مگر به یاری بعلیوبول، رئیس دیوها!» ۲۷ عیسی خیالات بی‌آب گردش می‌کند و نمی‌یابد. ۲۸ پس می‌گوید «به خانه خود ایشان را درک نموده، بدیشان گفت: «هر مملکتی که بر خود که از آن بیرون آمدم برمی‌گردم، و چون آید، آن را خالی و

جاروب شده و آراسته می‌بیند. ۴۵ آنگاه می‌رود و هفت روح دیگر بسا انبیا و عادلان خواستند که آنچه شما می‌بینید، بیبنندو ندیدند بدتر از خود را برداشته، می‌آورد و داخل گشته، ساکن آنجمامی شوند و آنچه می‌شونید، بشنوند و نشینند. ۱۸ پس شما مثل بزرگ را و انجام آن شخص بدتر از آغازش می‌شود. همچنین به این فرقه بشنوید. ۱۹ کسی که کلمه ملکوت را شنیده، آن را نفهمید، شریر خواهد شد.» ۲۰ او با آن جماعت هنوز سخن می‌گفت شیریمی آید و آنچه در دل او کاشته شده است می‌راید، همان ناگاه مادر و برادرانش در طلب گفتگوی وی بیرون استاده است آنکه در راه کاشته شده است. ۲۱ و آنکه بر سنگلاخ بیرون استاده، می‌خواهد با تو سخن گویند.» ۲۲ در جواب قائل می‌کند، ۲۳ و لکن ریشه‌ای در خود ندارد، بلکه فانی است و گفت: «کیست مادر من و برادرانم کیانند؟» ۲۴ و دست خود را هرگاه سختی یا صدمه‌ای به سبب کلام بر او وارد آید، در ساعت به سوی شاگردان خود دراز کرده، گفت: «ایانند مادر من و لغوش می‌خورد.» ۲۵ و آنکه در میان خارها ریخته شد، آن است براذرانم. ۵۰ زیرا هرکه اراده پدر مرا که در آسمان است بهجا آورد، کلام را خفه کند و بی ثمر گردد. (aiōn g165) ۲۶ و آنکه در زمین نیکو کاشته همان برادر و خواهر و مادر من است.»

۱۳ و در همان روز، عیسی از خانه بیرون آمده، به کناره بعضی صد و بعضی شصت و بعضی سی ثمر می‌آورد.» ۲۷ و دریا نشست ۲ و گروهی بسیار بر روی جمع آمدند، بقسمی مثلى دیگر بجهت ایشان آورده، گفت: «ملکوت آسمان مردی را که او به کشتی سوار شده، قار گرفت و تمامی آن گروه بر ماند که تخم نیکو در زمین خود کاشت: ۲۸ و چون مردم در ساحل استادند؛ ۳ و معانی بسیار به مثلها برای ایشان گفت: خواب بودند دشمنش آمده، در میان گندم، کرکاس ریخته، برفت. «وقتی بزرگری بجهت پاشیدن تخم بیرون شد. ۴ و چون تخم ۲۹ وقتی که گندم روید و خوش براورد، کرکاس نیز ظاهر شد. می‌پاشید، قلری در راه افتاد و مرغان آمده، به وی عرض کردند: «ای آقانگر ۵ و پس نوکران صاحب خانه آمده، آن را خوردند. ۶ پس نوکران خایی که خاک زیاد نداشت افاده، بروید سیز تخم نیکو در زمین خویش نکاشته‌ای؟ پس از کجا کرکاس بهم شد، چونکه زمین عمق نداشت، ۷ و چون آفتاب برآمد بسوخت و رسانید؟ ۸ ایشان را فرمود: «این کار دشمن است.» عرض چون ریشه نداشت خشکید. ۹ و بعضی در میان خارها ریخته شد و خارها نمو کرده، آن را خفه نمود. ۱۰ و بدخی در زمین نیکو کاشته می‌باشد وقت جمع کردن کرکاس، گندم را با آنها برکرید. ۱۱ هرکه شده، بار آورد، بعضی صد و بعضی شصت و بعضی سی. ۱۲ گوش شنوارد بشنوید.» ۱۰ آنگاه شاگردانش آمده، به وی گفتند: «از جهت با اینها به مثلها سخن می‌راتی؟» در جواب ایشان گفت: «دانستن اسرار ملکوت آسمان به شما عطا شده است، ۱۳ لیکن بدیشان عطانشده، ۱۴ زیرا هرکه دارد بدو داده شود و افروزی آسمان مثل دانه خردی است که شخصی گرفته، در مزععه خویش یابد. اما کسی که ندارد آنچه دارد هم از او گرفته خواهد شد. از این جهت با اینها به مثلها سخن می‌گوییم که نگراند و کند بزرگرین بقول است و درختی می‌شود چنانکه مرغان هوا آمده نمی‌بینند و شنوا هستند و نمی‌فهمند. ۱۵ و در حق در شاخه هایش آشیانه می‌گیرند.» ۱۶ و مثلى دیگر برای ایشان ایشان نبوت اشعا تمام می‌شود که می‌گوید: «به سمع خواهید گفت که ملکوت آسمان خمیرمایه‌ای را ماند که زنی آن را گرفته، شنید و نخواهید فهمید و نظر کرده، خواهید نگریست و نخواهید دید. ۱۷ زیرا قلب این قوم سنگین شده و به گوشها به سنگینی شنیده‌اند و چشمان خود را بر هم نهاده‌اند، می‌داده چشمها بینند هیچ نگفت، ۱۸ تا تمام گردد کلامی که به زبان نبی گفته شد: و به گوشها بشنوند و به دلایله‌فهمند و باگذشت کنند و من ایشان «دهان خودرا به مثلها باز می‌کنم و به چیزهای مخفی شده ازینای را شفایم.» ۱۹ لیکن خوشابحال چشمان شما زیرا که می‌بینند عالم تنطق خواهیم کرد.» ۲۰ آنگاه عیسی آن گروه را مخصوص و گوشهای شما زیرا که می‌شنوند ۲۱ زیرا هر آینه به شما می‌گوییم کرده، داخل خانه گشت و شاگردانش نزد وی آمده، گفتند:

«مثل کرکاس مزرعه را بجهت ما شرح فما.» ۳۷ در جواب ایشان ۱۴ در آن هنگام هیرودیس تبارخ چون شهرت عیسی را گفت: «آنکه بذر نیکومی کارد پسر انسان است، ۳۸ و مزرعه، شنید، ۲ به خادمان خود گفت: «این است یحیی تعمیدهنه‌ده این جهان است و تخم نیکو اینای ملکوت و کرکاسها، پسران که از مردگان برخاسته است، و از این جهت معجزات از او صادر شدند. ۳۹ و دشمنی که آنها را کاشت، ابليس است و موسی می‌گردد.» ۳ زیرا که هیرودیس یحیی را بخاطر هیرودیا، زن حصاد، عاقبت این عالم دردونگان، فرشتگانند. (aiōn g165) بادر خود فیلیپس گرفته، در بند نهاده و در زندان انداخته بود؛ ۴۰ پس همچنان که کرکاسها را جمع کرده، در آتش می‌سوزانند، ۴ چون که یحیی بدوهی گفت: «نگاه داشتن وی بر تو حلال همانطور در عاقبت این عالم خواهد شد، (aiōn g165) ۴۱ که نیست.» ۵ و قوی که قصد قتل او کرد، از مردم ترسید زیرا که او پسر انسان ملاتکه خود را فرستاده، همه لغزش دهنگان و بدکاران را نبی می‌دانستند. ۶ اما چون بزم میلاد هیرودیس را می‌آراستند، را جمع خواهند کرد، ۴۲ و ایشان را به تور آتش خواهند انداخت، دختر هیرودیا در مجلس رقص کرده، هیرودیس را شاد نمود. ۷ از جایی که گریه و فشار دندان بود. ۸ آنگاه عادلان در ملکوت این رو قسم خورده، و عده داد که آنچه خواهد بادو بدهد. ۸ و پدر خود مثل آفتاب، درخشان خواهند شد. هر که گوش شنوا دارد او از تغیب مادر خود گفت که «سیحی تعمیدهنه‌ده را الان بشنو. ۹ و ملکوت آسمان گنجی را ماند، مخفی شده در در طبقی به من عنایت فما.» ۹ آنگاه پادشاه برجید، لیکن زمین که شخصی آن را یافته، پنهان نمودو از خوشی آن رفته، بجهت پاس قسم و خاطر همنشینان خود، فرمود که بدهن. ۱۰ و آنچه داشت فروخت و آن زمین را خرید. ۱۱ «باز ملکوت آسمان فرستاده، سر یحیی را در زندان از تن جدا کرد، ۱۱ و سر او را در تاجری را ماند که جویای مواریدهای خوب باشد، ۱۲ و چون طشتی گذارد، به دختر تسليم نمودند و او آن را نزد مادر خود یک مروارید گرانبها یافت، رفت و مایملک خود را فروخته، آن را برد. ۱۲ پس شاگردانش آمده، جسد او را برداشته، به خاک خرید. ۱۳ «ایض ملکوت آسمان مثل دامی است که به دریا سپرند و رفته، عیسی را اطلاع دادند. ۱۳ و چون عیسی این را افکنده شود و از هر جنسی به آن درآید، ۱۴ و چون پر شود، شنید، به کشته سوارشده، از آنجا به ویرانه‌ای به خلوت رفت. و به کناره اش کشند و نشسته، خوبهارا در ظروف جمع کنند و چون مردم شنیدند، از شهرها به راه خشکی از عقب و روایه بدھا را دور اندازند. ۱۵ بدینطور در آخر این عالم خواهد شد. ۱۵ شدن. ۱۶ پس عیسی بیرون آمده، گروهی بسیار دیده، بر ایشان فرشتگان بیرون آمده، طالحین را از میان صالحین جدا کرده، رحم فرمود و بیماران ایشان را شفا داد. ۱۶ و در وقت عصر، (aiōn g165) ۱۷ ایشان را در تور آتش خواهند انداخت، جانی شاگردانش نزد وی آمده، گفتند: «این موضع ویرانه است و وقت که گریه و فشار دندان می‌باشد.» ۱۸ عیسی ایشان را گفت: «ایا الان گذشته. پس این گروه رامرخص فما تا به دهات رفته بجهت همه این امور را فهمیده‌اید؟» ۱۹ گفتند: «بلی خداوندا.» ۲۰ به خود غذا بخرند. ۲۱ عیسی ایشان را گفت: «احتیاج به رفتن ایشان گفت: «بنابراین، هر کاتبی که در ملکوت آسمان تعليم ندارند. شما ایشان را غذا دهید.» ۲۲ بدو گفتند: «در اینجا جز یافته است، مثل صاحب خانه‌ای است که از خزانه خویش چیزهای پنج نان و دو ماهی نداریم!» ۲۳ گفت: «آنها را اینجا به نزد من نو و کهنه بیرون می‌آورد.» ۲۴ و چون عیسی این مثلا را به بیاورید! ۲۵ و بدان جماعت فرمود تا بر سیره نشستند و پنج نان و اتمام رسانید، از آن موضع روانه شد. ۲۶ و چون به وطن خویش دو ماهی را گرفته، به سوی آسمان نگریسته، برکت داد و نان را آمد، ایشان را در کنیسه ایشان تعليم داد، بقسمی که متعجب پاره کرده، به شاگردان سپرد و شاگردان بدان جماعت. ۲۷ و همه شده، گفتند: «از کجا این شخص چنین حکمت و معجزات را خورده، سیر شدند و از پاره های یاقی مانده دوازده سبد پرکرده، بهم رسانید؟» ۲۸ آیا این پسر نجار نمی باشد؟ و آیا مادرش مردم برداشتند. ۲۹ و خورنگان سوای زنان و اطفال قریب به پنج هزار نامی نیست؟ و برادانش یعقوب و یوسف و شمعون و یهودا؟ ۳۰ و مرد بودند. ۳۱ بی درنگ عیسی شاگردان خود را اصرار نمود تا به همه خواهانش نزد ما نمی باشند؟ پس این همه را از کجا بهم کشته سوار شده، پیش از وی به کناره دیگر روانه شوند تا آن گروه رسانید؟» ۳۲ و دریاره او لغزش خورند. لیکن عیسی بدیشان را رخصت دهد. ۳۳ و چون مردم را روانه نمود، به خلوت برای گفت: «دنی بی حرمت نباشد مگر در وطن و خانه خویش.» ۳۴ و عبادت بر فراز کوهی برآمد. و وقت شام در آنجا تنها بود. ۳۵ اما به سبب بی ایمانی ایشان معجزه بسیار در آنجا ظاهر نساخت. ۳۶ کشته در آن وقت در میان دریا به سبب باد مخالف که می‌زوید، به امواج گرفتار بود. ۳۷ و دریاس چهارم از شب، عیسی بر دریا

خرامیده، به سوی ایشان روانه گردید. ۲۶ اما چون شاگردان، او را کور، کور را راهنما شود، هر دو در چاه افتند. ۱۵ پطروس در بر دریا خرامان دیدند، مضطرب شده، گفتند که خیالی است؛ و از جواب او گفت: «این مثل را برای ما شرح فرما.» ۱۶ عیسی خوف فریاد برآوردند. ۲۷ اما عیسی ایشان را بی تأمل خطاب کرده، گفت: «آیا شما نیز تا به حال بی ادراک هستید؟» ۱۷ یا هنوز گفت: «خاطر جمع دارید! منم ترسان میباشد!» ۲۸ پطروس در نیافتنهای ایشان را نجس میگرد و در جواب او گفت: «خداآندا، اگر تو بی مرا بفرمای تا بر روی آب، نزد میز افکیده میشود؟» ۱۸ لیکن آنچه از دهان برآید، از دل صادر تو آیم.» ۲۹ گفت: «بیا!» در ساعت پطروس از کشته فرو میگرد و این چیزها است که انسان را نجس میسازد. ۱۹ زیرا شده، بروی آب روانه شد تا نزد عیسی آید. ۲۰ لیکن چون باد را که از دل برمی آید، خیالات بد و قتلها و زناها و فسقها و زدایها شدید دید، ترسان گشت و مشرف به غرق شده، فریاد برآورد، و شهادات دروغ و کفرها. ۲۰ اینها است که انسان را نجس شدید دید، فریاد مادریاب. ۲۱ عیسی بی درنگ دست آورد، او میسازد، لیکن خوردن بهستهای ناشسته، انسان را نجس نمیگفت: «خداآندا مادریاب.» ۲۲ عیسی بی از چون گرداند، چرا شک آوردی؟» ۲۳ پس عیسی از آنچه بیرون شده، به دیارصور و صیدون به کشته سوار شدند، بادساکن گردید. ۲۴ پس اهل کشته آمده، رفت. ۲۴ ناگاه زن کنعتیهای از آن حدود بیرون آمده، فریاد کنان او را پیشش کرده، گفتند: «فی الحقيقة تو پسر خدا هستی!» وی را گفت: «خداآندا، پسر دادوا، بر من رحم کن زیرا دختر من آنگاه عبور کرده، به زمین جنیسه آمدند، ۲۵ و اهل آن موضع سخت دیوانه است.» ۲۶ لیکن هیچ جوابش نداد تا شاگردان او را شاخته، به همگی آن نواحی فرستاده، همه بیماران را نزد او پیش آمده، خواهش نمودند که «او را مرض فرمای زیرا در عقب آوردند، ۲۶ و از او اجازت خواستند که محض دامن رذایش را ما شورش میکند.» ۲۷ او در جواب گفت: «فرستاده نشده‌ام مگر بجهت گوسفندان گم شده خاندان اسرائیل.» ۲۸ پس آن زن لمس کنند و هر که لمس کرد، صحبت کامل یافت.

۱۵ آنگاه کاتبان و فریسان اورشیل نزد عیسی آمده، گفتند: «چون است که شاگردان تو از تقليد مشایخ تجاوز می‌نمایند، زیرا هرگاه نان می‌خورند دست خود رانمی شوند؟» ۲ او در جواب ایشان گفت: «شمایز به تقليد خوش، از حکم خدا چرا تجاوزمی کنید؟ زیرا خدا حکم داده است که مادر و پدر خود را حرمت دار و هر که پدر یا مادر را داشتم دهد البته هلاک گردد. ۳ لیکن شمامی گویید هر که پدر یا مادر خود را گوید آنچه از من به تو نفع رسد هدیه‌ای است، ۴ و پدر یا مادر خود را بعد از آن احترام نمی‌نماید. پس به تقليد خود، حکم خدا را باطل نموداید. ۵ ای ریاکاران، اشعياء در باره شما نیکو نبوت نموده است که گفت: «این قوم به زبانهای خود به من تقرب می‌جویند و به لبهای خوش مرا تمجيدی نمایند، لیکن دلشان از من دور است. ۶ پس عبادت مرا عیث می‌کنند زیرا که احکام مردم را بمتله فرایض تعليم می‌دهند.» ۱۰ و آن جماعت را خوانده، بدیشان گفت: «گوش داده، بفهمید؛ ۱۱ نه آنچه به دهان فرومی‌رود انسان را نجس می‌سازد بلکه آنچه از دهان بیرون می‌آید انسان را نجس می‌گرداند.» ۱۲ آنگاه شاگردان وی آمده، گفتند: «آیا می‌دانی اینه را سیر کنید؟» ۱۳ عیسی ایشان را گفت: «چند نان داردید؟» که فریسان چون این سخن را شنیدند، مکروهش داشتند؟» او گفتند: «هفت نان و قدری از ماهیان کوچک.» ۱۴ پس مردم را در جواب گفت: «هر نهالی که پدرآسمانی من نکاشته باشد، فرمود تا بزمیں بنشینند. ۱۵ و آن هفت نان و ماهیان را گرفته، کنده شود. ۱۶ ایشان راواگزارید، کوران راهنمایان کورانند و هرگاه شکر نمود و پاره کرده، به شاگردان خود داد و شاگردان به آن

جماعت. ۳۷ و همه خورده، سیرشدن و از خرده‌های باقی‌مانده هیچ‌کس نگویند که او مسیح است. ۲۱ و از آن زمان عیسی به هفت زنبل پرداشتند. ۳۸ و خورنده‌گان، سوای زنان و اطفال شاگردان خودخراfdan آغاز کرد که رفتن او به اورشلیم و حضت چهار هوار مرد بودند. ۳۹ پس آن گروه را رخصت داد و به کشته بسیار کشیدن از مشایخ و روسای کهنه و کاتبان و کشته شدن و در روز سوم برخاستن ضروری است. ۲۲ و پطروس او را گرفته، شروع سوار شده، به حداد مجذل آمد.

کرد به منع نمودن و گفت: «حاشا از تواب خداوند که این بر تو هرگز واقع نخواهد شد!» ۲۳ اما اوپرگشته، پطروس را گفت: «دور شو از من ای شیطان زیرا که باعث لغتش من می‌باشی، زیرا نه امورالله را بلکه امور انسانی را تفکر می‌کنی!» ۲۴ آنگاه عیسی به شاگردان خود گفت: «اگر کسی خواهد متابت من کند، باید خود را انکار کرده و صلب خود را برداشته، از عقب من آید. ۲۵ زیرا هر کس بخواهد جان خود را برهاند، آن را هلاک سازد؛ اما هر که جان خود را بخطاط من هلاک کند، آن را دریابد. ۲۶ زیرا شخص را چه سود دارد که تمام دنیا را ببرد و جان خود را بیارد؟ یا اینکه آدمی چه چیز را فدای جان خود خواهد ساخت؟ ۲۷ زیرا که پسر انسان خواهد آمد در جلال پدر خوبیش به اتفاق ملاتک خود و در آن وقت هر کسی را موافق اعمالش جزا خواهد داد. ۲۸ هر آینه به شما می‌گویم که بعضی در اینجا حاضرند که تا پسر انسان را نبینند که در ملکوت خود می‌آید، ذاته موت را نخواهند گشید. آنجهت که نان نیاورده‌اید؟ ۹ آیا هنوز نفهمیده و یاد نیاورده‌اید آن

پنج نان و پنج هزار تن و چند سبدی را که برداشتید؟ ۱۰ و نه ۱۷ و بعد از شش روز، عیسی، پطروس و یعقوب و برادرش

آن هفت نان و چهار زنبلی را که برداشتید؟» یوحنای را برداشته، ایشان را در خلوت به کوهی بلند برد. ۲ و ۱۱ پس چرا نفهمیدید که درباره نان شما را نگفتم که از خمیرمایه در نظر ایشان هیات او متبدل گشت و چهره‌اش چون خورشید، فریسیان و صدوqیان احتیاط کنید؟» ۱۲ آنگاه دریافتند که نه از درخششند و جامه‌اش چون نور، سفیدگردید. ۳ که ناگاه موسی و خمیرمایه نان بلکه از تعلیم فریسیان و صدوqیان حکم به احتیاط الیاس بر ایشان ظاهر شده، با او گفتگو می‌کردند. ۴ اما پطروس به فرموده است. ۱۳ و هنگامی که عیسی به نواحی قصیره فیلیس عیسی متوجه شده، گفت که «خداؤندا، بودن ما در اینجانیکو آمد، از شاگردان خود پرسیده، گفت: «مردم مرا که پسر انسان است! اگر بخواهی، سه سایان در اینجا سازیم، یکی برای تو و چه شخص می‌گویند؟» ۱۴ گفتند: «بعضی یحیی تعمیده‌ند و یکی بجهت موسی و دیگری برای الیاس.» ۵ و هنوز سخن بر بعضی الیاس و بعضی ارمیا یا یکی از انبیا. ۱۵ ایشان را گفت: زیانش بود که ناگاه ایری درخششند بر ایشان سایه افکند و اینک «شما مرا که می‌دانید؟» ۱۶ شمعون پطروس در جواب گفت که آوازی از ایر دررسید که «این است پسر حبیب من که از وی (توبی مسیح، پسر خدای زنده!) ۱۷ عیسی در جواب وی گفت: خشنودم. او را بشنوید!» ۶ و چون شاگردان این را شنیدند، به روی «خوشبحال تواب شمعون بن یونا! زیرا جسم و خون این را بر تو درافتاده، بینهایت ترسان شدند. ۷ عیسی نزدیک آمده، ایشان را کشف نکرده، بلکه پدر من که درآسمان است. ۱۸ و من نیز لمس نمود و گفت: «برخیزید و ترسان مباشد!» ۸ و چشمان تو را می‌گوییم که توبی پطروس و بر این صخره کلیساخ خود را خود را گشوده، هیچ کس راجر عیسی تنها ندیدند. ۹ و چون بنا می‌کنم و ابوب جهنم بر آن استیلا نخواهد یافت. **Hadēs** ایشان از کوه به نیز می‌آمدند، عیسی ایشان را قلعگن فرمود که ۱۹ و کلیدهای ملکوت آسمان را به تو می‌سپارم؛ و آنچه بر «تاپسر انسان از مردگان برخیزید، زنهار این رویا را به کسی باز زمین بیندی در آسمان بسته گردد و آنچه در زمین گشایی در نگویید.» ۱۰ شاگردانش از او پرسیده، گفتند: «پس کاتبان چرا آسمان گشاده شود. ۲۰ آنگاه شاگردان خود را قلعگن فرمود که به می‌گویند که می‌باید الیاس اول آید؟» ۱۱ او در جواب گفت:

(986) زمین بیندی در آسمان بسته گردد و آنچه در زمین گشایی در نگویید.» ۱۰ شاگردانش از او پرسیده، گفتند: «پس کاتبان چرا آسمان گشاده شود. ۲۰ آنگاه شاگردان خود را قلعگن فرمود که به می‌گویند که می‌باید الیاس اول آید؟» ۱۱ او در جواب گفت:

«البته الیاس می آید و تمام چیزها را اصلاح خواهند نمود. ۱۲ لیکن خود را فروتن سازد، همان در ملکوت آسمان بزرگتر است. ۵ و به شما می گوییم که الحال الیاس آمده است و او را نشناختند کسی که چنین طفلی را به اسم من قول کند، مرا پذیرفته است. بلکه آنچه خواستندا وی کردند؛ به همانطور پسر انسان نیز از ۶ و هر که یکی از این صغار را که به من ایمان دارند، لغزش دهد او ایشان زحمت خواهد دید. ۱۳ آنگاه شاگردان دریافتند که درباره راهبر می بود که سنت آسیایی بر گردش آویخته، در قعر دریا غرق یحیی تعمیده نهاده بدیشان سخن می گفت. ۱۴ و چون به نزد می شد! ۷ وای بر این جهان به سبب لغزشها؛ زیرا که لاید است از جماعت رسیدند، شخصی پیش آمده، نزد وی زانو زده، عرض وقوع لغزشها، لیکن وای بر کسی که سبب لغزش باشد. ۸ پس کرد: ۱۵ «خداؤندا، بر پسر من رحم کن زیرا مصروف و به شدت اگر دستت پا پایت تو را بلغزاند، آن را قطع کرده، از خود دور متمال است، چنانکه بارها در آتش و مکرر در آب می افند. ۱۶ و او انداز زیرا تورا بهتر است که لنگ یا شل داخل حیات شوی ازانکه را نزد شاگردان تو آوردم، نتوانستند او را شفا دهند.» ۱۷ عیسی در با دو دست یا دو پا در نار جاودانی افکنده شوی. (aiōnios) جواب گفت: «ای فرقه بی ایمان کج رفار، تا به کمی با شما بشیم (g166) ۹ و اگر چشمت تو را لغزش دهد، آن را قلع کرده، از و تا چند متتحمل شما گردم؟ او را نزد من آورید.» ۱۸ پس عیسی خود دور انداز زیرا تو را بهتر است با یک چشم وارد حیات شوی، (Geenna) او را نهیب داده، دیو ازوی بیرون شد و در ساعت، آن پسر شفا از اینکه با دو چشم در آتش جهنم افکنده شوی. ۱۹ یافت. اما شاگردان نزد عیسی آمده، در خلوت از اوپرسیدند: ۱۰ زنهر یکی از این صغار را حقیر مشمارید، زیرا شما «چرا ما نتوانستیم او را بیرون کنیم؟ ۲۰ عیسی ایشان را گفت: را می گوییم که ملانکه ایشان دائم درآسمان روی پدر مرا که در «به سبب بی ایمانی شما. زیرا هر آینه به شما می گوییم، اگر ایمان به آسمان است می بینند. ۱۱ زیرا که پسر انسان آمده است تا گم قدر دانه خردلی می داشتند، بدین کوه می گفتند از اینچه اینجا شده رانجات بخشد. ۱۲ شما چه گمان می بردید، اگر کسی را منتقل شو، البته منتقل می شد و هیچ امری بر شما محال نمی بود. صد گوسفند باشد و یکی از آنها گم شود، آیا آن نزد و نه را به لیکن این جنس جز به دعا و روزه بیرون نمی رود.» ۲۲ و چون کوهسار نمی گذارد و به جستجوی آن گم شده نمی رود؟ ۲۳ و ایشان در جلیل می گشتد، عیسی بدیشان گفت: «پسر انسان اگر اتفاق آن را دریابد، هر آینه به شما می گوییم بر آن یکی بیشتر بدلست مردم تسليم کرده خواهد شد، ۲۴ و او را خواهند کشت و شادی می کند از آن نزد و نه که گم نشاده اند. ۱۴ همچنین اراده در روز سوم خواهد برخاست.» پس بسیار محزون شدند. ۲۴ و پدر شما که در آسمان است این نیست که یکی از این کوچکان چون ایشان وارد کفرناحوم شدند، محصلان دو درهم نزد پطرس هلاک گرد. ۱۵ و اگر برادرت به تو گناه کرده باشد، برو و او آمده، گفتند: «آیا استاد شما دو درهم را نمی دهد؟» ۲۵ گفت: را میان خود و او در خلوت الزام کن. هرگاه سخن تو را گوش «بلی.» و چون به خانه درآمده، عیسی بر او سبقت نموده، گرفت، برادر خود را دریافته؛ ۱۶ و اگر نشستو، یک یا دو نفر گفت: «ای شمعون، چه گمان داری؟ پادشاهان جهان از چه دیگر با خود بردار تا از زبان دو یا سه شاهد، هر سخنی ثابت شود. کسان عشر و جزیه می گیرند؟ از فرزندان خوبیش یا از بیگانگان؟» ۱۷ و اگر سخن ایشان را رد کند، به کلیسا بگو. و اگر کلیسا را ۲۶ پطرس به وی گفت: «از بیگانگان.» عیسی بدو گفت: «پس قبول نکند، در نزد تو مثل خارجی یا باجگیر باشد. ۱۸ هر آینه به یقین پسران آزادند! لیکن مبادا که ایشان را برنجانیم، به کناره شما می گوییم آنچه بزمین بندهید، در آسمان بسته شده باشد و دریا رفته، قلابی بینداز و اول ماهی که بیرون می آید، گرفته و آنچه بزمین گشایید، در آسمان گشوده شده باشد. ۱۹ باز به دهانش را باز کرده، مبلغ چهار درهم خواهی یافت. آن را برداشته، شما می گوییم هر گاه دو نفر از شما در زمین درباره هرچه که بخواهند متفق شوند، هر آینه از جانب پدر من که در آسمان است برای ایشان کرده خواهد شد. ۲۰ زیرا جایی که دو یا سه نفر به

۱۸ در همان ساعت، شاگردان نزد عیسی آمده، گفتند: «چه اسم من جمع شوند، آنچا درمیان ایشان حاضرم.» ۲۱ آنگاه کس در ملکوت آسمان بزرگر است؟» ۲ آنگاه عیسی طفلی طلب پطرس نزد او آمده، گفت: «خداؤندا، چند مرتبه برادرم به من نموده، در میان ایشان بريا داشت ۳ و گفت: «هر آینه به شما خطلا وزد، می باید او را مزید؟ آیا تا هفت مرتبه؟» ۲۲ عیسی بدو می گوییم تا بازگشت نکید و مثل طفل کوچک نشود، هرگز داخل گفت: «تو را نمی گویم تا هفت مرتبه، بلکه تا هفتاد هفت مرتبه! ملکوت آسمان نخواهید شد. ۴ پس هر که مثل این بچه کوچک ۲۳ از آنجهت ملکوت آسمان پادشاهی راماند که با غلامان خود

اراده محاسبه داشت. ۲۴ و چون شروع به حساب نمود، شخصی ۱۱ ایشان را گفت: «تمامی خلق این کلام را نمی پذیرند، مگر به را نزد او آوردنده که ده هزار قسطار به او بدهکار بود. ۲۵ و چون چیزی کسانی که عطا شده است. ۱۲ زیرا که شخصی‌ها می‌باشند که نداشت که ادا نماید، آقایش امر کردکه او را با زن و فرزندان و از شکم مادر چنین متولدشدن و شخصی‌ها هستند که از مردم تمام مایلک اوفروخته، طلب را وصول کنند. ۲۶ پس آن غلام شخصی شده‌اند و شخصی‌ها می‌باشد که بهجهت ملکوت خدا خود رویه زمین نهاده او را پرسش نمود و گفت: «ای آقاما مهلت را خصی نموده‌اند. آنکه توانایی قبول دارد پیدید». ۱۳ آنگاه چند ده تا همه را به تو ادا کنم.» ۲۷ آنگاه آقای آن غلام بر وی بجهه کوچک را نزد او آوردن تادستهای خود را بر ایشان نهاده، دعا ترجم نموده، او را رها کرد و قرض او را بخشید. ۲۸ لیکن چون کند، اماشگردان، ایشان را نهیب دادند. ۱۴ عیسی گفت: «بجهه آن غلام بیرون رفت، یکی از همقطاران خود را یافت که از او های کوچک را بگذارید و از آمدن نزد من، ایشان را منع مکنید، صدیبار طلب داشت. او را بگرفت و گلوبش را فشرده، گفت: زیرا ملکوت آسمان از مثل اینها است.» ۱۵ و دستهای خود را بر طلب مرا ادا کن!» ۲۹ پس آن همقطار بر پایهای او افخاده، ایشان گزارده از آن جا روانه شد. ۱۶ ناگاه شخصی آمده، وی را التمساص نموده، گفت: «مرا مهلت ده تا همه را به تور دکم.» گفت: «ای استادنیکو، چه عمل نیکو کنم تا حیات جادوگرانی ۳۰ اما او قبول نکرد بلکه رفته، او را در زندان انداخت تاقررض را ادا یابم؟» **(aiōnios g166)** ۱۷ وی را گفت: «از چه سبب مرا کند. ۳۱ چون همقطاران وی این وقایع را دیدند، بسیار غمگین نیکو گفتی و حال آنکه کسی نیکو نیست، جز خدا فقط. لیکن شده، رفتند و آنچه شده بود به آقای خود بازگفتند. ۳۲ آنگاه اگر بخواهی داخل حیات شوی، احکام را نگاه دار.» ۱۸ بدرو مولاش او را طلبیده، گفت: «ای غلام شری، آیا تمام آن قرض را گفت: «کدام احکام؟» عیسی گفت: «قل مکن، زنا مکن، محض خواهش تو به تو نبخشیدم؟» ۳۳ پس آیا تو را نیز لازم نبود دزدی مکن، شهادت دروغ مده، ۱۹ و پدر و مادر خود را حرمت که بر همقطار خود رحم کنی چنانکه من بر تو رحم کرد؟» دار و همسایه خود را مثل نفس خود دوست دار.» ۲۰ جوان وی ۳۴ پس مولای او در غضب شده، او را به جلادان سپرد تا تمام را گفت: «همه اینها را از طفویلت نگاه داشته‌ام. دیگر مرا چه قرض را بدهد. ۳۵ به همینطور پدر آسمانی من نیز با شما عامل ناقص است؟» ۲۱ عیسی بدو گفت: «اگر بخواهی کامل شوی، خواهد نمود، اگر هر یکی از شما برادر خودرا از دل نبخشد.» رفته مایلک خود را بفروش و به فقراء بده که در آسمان گنجی خواهی داشت؛ و آمده مرا متابعت نما.» ۲۲ چون جوان این ۱۹ و چون عیسی این سخنان را به اتمام رسانید، از جلیل سخن را شنید، دل تنگ شده، برفت زیرا که مال بسیار داشت. روانه شده، به حدود یهودیه از آن طرف اردن آمد. ۲ و گروهی عیسی از عقب او آمدند و ایشان را در آنجا شفا بخشید. ۳ پس بسیار آدمدند تا او را امتحان کنند و گفتند: «آیا جایز است مرد، فریسان آدمدند تا او را خواهش داشتند و گفتند: «آیا جایز است مرد، زن خود را به هر علیقی طلاق دهد؟» ۴ او در جواب ایشان گفت: «مگر نخواهند باید که خالق در ابتدای ایشان را مرد و زن آفرید، ۵ و گفت از این جهت مرد، پدر و مادر خود را رها کرده، به زن خوش پیوندد و هر دویک تن خواهد شد؟» ۶ بنابراین بعد از آن دونیستند بلکه یک تن هستند. پس آنچه را خدای پیوست انسان جدا نسازد. ۷ به وی گفتند: «پس از بهره‌چه موسی امر فرمود که زن را طلاق‌نامه دهنده و جدا کنند؟» ۸ ایشان را گفت: «موسی به سبب سنگدلی شما، شما را اجازت داد که زنان خود را طلاق دهید. لیکن از ابتدای چنین نبود. ۹ و به شما می‌گویم هر که زن خود را بغير علت زنا طلاق دهد و دیگری را نکاح کند، زانی است و هر که زن مطلقه‌ای را نکاح کند، زنا کند.» ۱۰ شاگردانش بدو گفتند: «اگر حکم شوهر بازن چنین باشد، نکاح نکردن بهتر است!»

لیکن بسا اولین که آخرین می گردند و آخرین، اولین! (g166) ۲۰ که من می یابم، بیاید؟» بدو گفتند: «می توانیم.» ۲۳ ایشان را

گفت: «البته از کاسه من خواهیدنوشید و تعییندی را که من بیرون رفت تا عمله بجهت تاکستان خود به مزد بگیرد. ۲ پس با

عمله، روزی یک دینار قرار داده، ایشان را به تاکستان خود فرستاد. ۳ و قریب به ساعت سوم بیرون رفته، بعضی دیگر را در بازار بیکار

ایستاده دید. ۴ ایشان را نیز گفت: «شما هم به تاکستان بروید و آنچه حق شما است به شما می دهم.» پس رفتند. ۵ باز قریب به ساعت ششم و نهم رفته، همچینی کرد. ۶ و قریب به ساعت

یازدهم رفته، چند نفر دیگر بیکار ایستاده یافته. ایشان را گفت: «اگاه هستید که حکام امت‌ها برایشان سوری می کنند و روسا بر ایشان مسلطند. ۷ لیکن در میان شما چنین نخواهد بود، بلکه هر که در میان شما می خواهد بزرگ گردد، خادم شما باشد.

۸ و هر که می خواهد در میان شما قدم بود، غلام شما باشد. ۹ چنانکه پسر انسان نیامدتاً مخدوم شود بلکه تا خدمت کنند «هیچ کس ما را به مزد نگرفت». بدیشان گفت: «شما نیز به

تاکستان بروید و حق خوبیش را خواهید یافته. ۱۰ و چون وقت شام رسید، صاحب تاکستان به ناظر خود گفت: «مددوان راطلبیه، از آخرین گرفته تا اولین مزد ایشان را ادا کن.» ۱۱ پس یازده ساعتیان

آمده، هر نفری دیناری یافتند. ۱۲ و اولین آمده، گمان بردن که بیشترخواهند یافت. ولی ایشان نیز هر نفری دیناری یافتند.

اما چون گفتند، به صاحب خانه شکایت نموده، ۱۳ او گفتند که «این آخرین، یک ساعت کار کردن و ایشان را با ما که

محتمل سختی و حرارت روز گردیده‌ایم مساوی ساخته‌ای؟» او در جواب یکی از ایشان گفت: «ای رفیق برو تو ظلمی نکردم.

۱۴ حق خود را گرفته برو. مگر به دیناری با من قرار ندادی! ۱۵ حق خود را گرفته برو.

۱۶ می خواهم بدلین آخری مثل تو دهم. ۱۷ آیا مرا جایز نیست که از و چون نزدیک به اورشلیم رسیده، واردیت فاجی نزد کوه مال خود آنچه خواهم بکنم؟ مگر چشم توبد است از آن رو که زیتون شدند. آنگاه عیسی دو نفر از شاگردان خود را فرستاده، من نیکو هستم؟» بنا بر این اولین آخرین و آخرین اولین خواهند بدیشان گفت: «در این قریب‌ای که پیش روی شما است بروید و شد، زیراخوانده‌شدگان بسیارند و بزرگی‌گان کم.» ۱۸ و چون در حال، الاغی با کره‌اش بسته خواهید یافت. آنها را باز کرده، عیسی به اورشلیم می رفت، دوازده شاگرد خود را در اثنای راه به نزد من آوردید. ۱۹ و هرگاه کسی به شما سخنی گوید، بگویید خلوت طلبیده بدیشان گفت: «اینکه به سوی اورشلیم می روم خداوند بدهیما احتیاج دارد که فی الفور آنها را خواهد فستاد.» ۲۰ و پسر انسان به روسای کهنه و کاتبان تسليیم کرده خواهد شد و این همه واقع شد تا سخنی که نبی گفته است تمام شود ۲۱ که حکم قتل او را خواهند داد، او را به امت‌ها سپرد تا «دختر صهیون را گوییدا بینک پادشاه تو نزد تو می آید با فروتنی و او را سلطه‌زا کنند و تازیانه زند و مصلوب نمایند و در روز سوم خواهد سواره بر حمار و بر کره الاغ.» ۲۲ پس شاگردان رفته، آنچه عیسی برخاست. ۲۳ آنگاه مادر دو پسر زیدی با پسران خود نزدی بدهیشان امر فرمود، بعمل آوردند و الاغ را با کره آوردند، رخت آمده و پرستش نموده، از او چیزی درخواست کرد. ۲۴ بدین گفت: خود را بر آنها انداختند و او بر آنها سوار شد. ۲۵ و گروهی بسیار، «چه خواهش داری؟» گفت: «بفرما تا این دو پسر من در ملکوت رختهای خود را در راه گسترانیدند و جمعی از درختان شاخه‌ها تو، یکی بر دست راست و دیگری بر دست چپ تو بنشینندند.» بزیده، در راه می گستردند. ۲۶ و جمعی از پیش و پس او رفته، عیسی در جواب گفت: «نمی دانید چه می خواهید. آیا فریادکن می گفتند: «هوشیاعا پسر داودا، مبارک باد کسی که به

اسم خداوند می‌آید! هوشیاعانا در اعلیٰ علیین!^{۱۰} و چون وارد آمده، گفت: «ای فرزند امروز به تاکستان من رفته، به کار مشغول او روشنیم شد، تمام شهر به آشوب آمده، می‌گفتند: «این کیست؟» شو.^{۱۱} ۲۹ در جواب گفت: «نخواهیم رفت.» اما بعد پیشیمان آن گروه گفتند: «این است عیسی نبی از ناصره جلیل.» گشته، برفت. ۳۰ و به دومین نیز همچنین گفت. اورد جواب ۱۲ پس عیسی داخل هیکل خدا گشته، جمیع کسانی را که در گفت: «ای آقا من می‌روم.» ولی نرفت. ۳۱ کدامیک از این هیکل خرید و فروش می‌کردند، بیرون نمود و تختهای صرافان و دو خواهش پدر را به جاورد؟^{۱۲} گفتند: «اولی.» عیسی بدیشان کرسیهای کوتوفرشان را واژگون ساخت. ۱۳ و ایشان را گفت: گفت: «هرآینه به شما می‌گوییم که با جگیران و فاحشه ها مکتوب است که خانه من خانه دعا نامیده می‌شود. لیکن شما شما داخل ملکوت خدا می‌گردند، ۳۲ زانو که بمحیی از راه مغاره دزدانش ساخته‌اید.» ۱۴ و کوران و شلان در هیکل، نزد او عدالت نزد شما آمد و بدو ایمان نیاوردید، اما با جگیران و فاحشه‌ها آمدند و ایشان را شفا بخشید. ۱۵ اما روسای کهنه و کاتبان چون بدایمانت آوردن و شما چون دیدید آخر هم پشمیمان نشیدی تا بدو عجایی که از او صادر می‌گشت و کودکان را که در هیکل ایمان آورید. ۱۶ و مثلی دیگر بشنوید: صاحب‌خانه‌ای بود که فریاد برآورده، «هوشیاعانا پسر دادوا» می‌گفتندیدند، غصینیاک تاکستانی غرس نموده، خطیره‌ای گردش کشید و چرخشته در آن گشته، ۱۷ به وی گفتند: «نمی‌شونی آنچه اینها می‌گویند؟» کند و بمحیی بنا نمود. پس آن را به دهقانان سپرده، عازم سفر شد. عیسی بدیشان گفت: «بلی مگر نخوانه‌اید این که از دهان ۳۴ و چون موسیم میوه نزدیک شد، غلامان خود را نزد هفقاتان فرستاد کودکان و شیرخوارگان حمد را مهیا ساختی؟^{۱۸} ۱۷ پس ایشان را تا میوه های او را بردارند. ۱۹ اما دهقانان غلامانش را گرفته، بعضی واگذارده، از شهر پسونی بیت عبارفه، در آجقا شب را پسر برد. را زدند و بعضی را گشتند و بعضی را سنجسار نمودند. ۲۰ باز ۱۸ یامدادان چون به شهر مراجعت می‌کرد، گرسنه شد.^{۱۹} و در غلامان دیگر، بیشتر از اولین فرستاده، بدیشان نیز به همانطور کاره راه یک درخت انجیر دیده، نزد آن آمد و جز برگ بر آن هیچ سلوک نمودند. ۲۱ بالاخره پسر خود را نزد ایشان فرستاده، گفت: «یاف. پس آن را گفت: «از این به بعد میوه تا به ابد بر تو نشود!» پسر مرا حرمت خواهد داشت.» ۲۲ اما دهقانان چون پسرا که در ساعت درخت انجیر خشکید! (aiōn g165) **۲۰** چون دیدند با خود گفتند: «این وارت است. بیاید اورا بکشیم و شاگدان این را دیدند، متعجب شده، گفتند: «چه بسیار زود میراثش را ببریم.» آنگاه او را گرفته، بیرون تاکستان افکدند، درخت انحصار خشک شده است!^{۲۱} عیسی در جواب ایشان گشتند. ۲۳ پس چون مالک تاکستان آید، به آن دهقانان چه گفت: «هرآینه به شما می‌گوییم اگر ایمان می‌داشته و شک نمی‌خواهد کرد؟» ۲۴ گفتند: «البته آن بدکاران را به سختی هلاک نمودید، نه همین را که به درخت انحصار شدمی کردید، بلکه هر خواهد کرد و باغ را به بالغانان دیگرخواهد سپرد که میوه هایش را گاه بدین کوه می‌گفتند!» متقل شده به دریا افکدند شو^{۲۵} چنین در موسیم بادومندند.^{۲۶} عیسی بدیشان گفت: «مگر در کتب می‌شد. ۲۷ و هر آنچه بالایمان به دعا طلب کنید، خواهید یافت.» هرگز نخوانه‌اید این که سنگی را که معمارانش ردمودند، همان و چون به هیکل درآمده، تعلیم می‌داد، روسای کهنه و مشایخ سر زاویه شده است. این از جانب خداوند آمد و در نظر ما ۲۸ قوم نزد او آمده، گفتند: «به چه قدرت این اعمال را می‌نمایی عجیب است. ۲۹ از این جهت شما را می‌گوییم که ملکوت و گیست که این قدرت را به تو داده است؟» عیسی در خدا از شماگرفته شده، به امیتی که میوه هایش را بیاوند، عطا خواهد جواب ایشان گفت: «من نیز از شما سخنی می‌پرسم. اگرآن را به شد. ۳۰ و هر که بر آن سنگ افتاد، منکرسشد و اگر آن بر کسی من گویید، من هم به شما گوییم که این اعمال را به چه قدرت افتاد، نرمش سازد.» ۳۱ و چون روسای کهنه و فریسان مثلاً یا ایشان با خود تفکر کرده، گفتند که «اگر گوییم از آسمان بود، او را گرفتار کنند، از مردم ترسیدند زیرا که او را نبی می‌دانستند. هرآینه گوید پس چرا به وی ایمان نیاوردید. ۳۲ و اگر گوییم از عیسی توجه نموده، باز به مثلاً ایشان را خطاب کرده، انسان بود، از مردم می‌ترسیم زیرا همه یحیی را نبی می‌دانند.» ۳۳ گفت: «ملکوت آسمان پادشاهی را ماند که دریاره ایشان می‌گویید. ۳۴ پس در جواب عیسی گفتند: «نمی‌دانیم.» بدیشان گفت: عروسی کرد. ۳۵ و غلامان خود را فرستاد تا دعوت شدگان را به «من هم شما را نبی گوییم که به چه قدرت این کارها را می‌کنم.» عروسی بخوانند و نخواستند بیایند. ۳۶ باز غلامان دیگر روانه لیکن چه گمان دارید؟ شخصی را دو پسریود. نزد نخستین

نموده، فرمود: «دعوت شدگان را بگویید که اینک خوان خود را کتاب و قوت خدا رادر نیافته‌اید، ۳۰ زیرا که در قیامت، نه نکاح حاضر ساخته‌ام و گاوان و پرواریهای من کشته شده و همه‌چیز می‌کنند و نه نکاح کرده می‌شوند بلکه مثل ملانکه خدا در آسمان آماده است، به عروسی بیاید.» ۵ ولی ایشان بی‌اعتنای نموده، می‌باشد. ۳۱ اما درباره قیامت مردگان، آیا نخوانده‌اید کلامی را راه خود را گرفتند، یکی به مزععه خود و دیگری به تجارت خویش که خدا به شما گفته است، ۳۲ من هستم خدای ابراهیم و رفت. ۶ و دیگران غلامان او را گرفته، دشتم داده، کشتنند. خدای اسحاق و خدای یعقوب؟ خدا، خدای مردگان نیست بلکه ۷ پادشاه چون شنید، غضب نموده، لشکریان خود را فرستاده، آن خدای زندگان است.» ۳۳ و آن گروه چون شنیدند، از تعیلم وی قاتلان را به قتل رسانید و شهر ایشان را بسوزت. ۸ آنگاه غلامان متوجه شدند. ۳۴ اما چون فریسان شنیدند که صدوقدان را مجامب خود را فرمود: «عروسی حاضر است؛ لیکن دعوت شدگان لیاقت نموده است، با هم جمع شدند. ۳۵ و یکی از ایشان که فقیه نداشتند. ۹ الان به شوارع عامه بروید و هر که را بیاید به عروسی بود، از وی به طریق امتحان سوال کرده، گفت: «۱۰ ای استاد، بطلیید.» ۱۰ پس آن غلامان به سر راهها رفته، نیک و بد هر که را کدام حکم در شریعت بزرگر است؟» ۳۷ عیسی وی را گفت: ۱۱ یافند جمع کردند، چنانکه خانه عروسی از مجلسیان مملو گشت. «اینکه خداوند خدای خود را به همه دل و تمامی نفس و تمامی آنگاه پادشاه بجهت دیدن اهل مجلس داخل شده، شخصی را فکر خود محبت نما. ۲۸ این است حکم اول و اعظم. ۳۹ و در آنجا دید که جامه عروسی در بر ندارد. ۱۲ بدلوقت: «ای عزیز دوم مثل آن است یعنی همسایه خود را مثل خود محبت نما. ۱۳ چطور در اینجا آمدی و حال آنکه جامه عروسی در بر نداری؟» ۴۰ بدین دو حکم، تمام توارات و صحف انبیاء متعلق است.» ۴۱ او خاموش شد. ۱۴ آنگاه پادشاه خادمان خود را فرمود: «این چون فریسان جمع بودند، عیسی ایشان پرسیده، ۴۲ گفت: شخص را دست و پا بسته بردارید و در ظلمت خارجی اندازید، «درباره مسیح چه گمان می‌برید؟ او پسر کیست؟» بدل گفتند: جایی که گریه و فشار دندان باشد.» ۱۵ زیرا طلبیدگان بسیارند و «پسر داد». ۴۳ ایشان را گفت: «پس چطور داد در روح، او بزرگریدگان کم.» ۱۶ پس فریسان رفته، شورا نمودند که چطورها را راخداند می‌خواند؟ چنانکه می‌گوید: «۱۷ «خداوند خداوند من در گفتگو گفتار سازند. و شاگردان خودرا با هیرودیان نزد وی گفت، به دست راست من بنشین تادشمانان تو را پای انداز تو فستاده، گفتند: «استاد امی دانیم که صادق هستی و طریق خدا را سازم.» ۱۸ پس هرگاه داد و برآ خداوند می‌خواند، چگونه پرسش به راستی تعیلم می‌نمایی و از کسی باک نداری زیرا که به ظاهر می‌باشد؟» ۱۹ و هیچ کس قدرت جواب وی هرگز نداشت و نه خلق نمی‌نگری. ۲۰ پس به ما بگو رای تو چیست. آیا جزیه کسی از آن روز دیگر جرات سوال کردن از او نمود.

دادن به قیصر رواست یا نه؟» ۲۱ عیسی شاریت ایشان را درک ۲۲ آنگاه عیسی آن جماعت و شاگردان خود را خطاب کرده، گفت: «ای ریاکاران، چرا مرا تجریه می‌کنید؟ ۲۳ سکه کرده، ۲ گفت: «کاتبان و فریسان بر کرسی موسی نشسته‌اند. جزیه را به من بنمایید.» ایشان دیناری نزد وی آوردند. ۲۰ بدلیشان ۳ پس آنچه به شما گویند، نگاه دارید و به جا آورید، لیکن مثل گفت: «این صورت و رقم از آن کیست؟» ۲۱ بدل گفتند: «از آن قیصر.» بدلیشان گفت: «مال قیصر را به قیصر ادا کنید و مال خدا را به خدا!» ۲۲ چون ایشان شنیدند، متعجب شدند و از آنها را به یک انگشت حرکت دهنند. ۵ و همه کارهای خود را واگذارده، برقتفند. ۲۳ و در همان روز، صدوقدان که منکر قیامت هستند نزد او آمده، سوال نموده، ۲۴ گفتند: «ای استاد، موسی اگر کسی بی‌ولاد بمیرد، می‌باید برادرش زن او را نکاح کنند تا نسلی برای برادر خود پیدا نماید. ۲۵ باری در میان ما هفت برادر بودند که اول زنی گرفته، بمرد و چون اولادی نداشت زن را به برادر خود ترک کرد. ۲۶ و همچنین دومین و سومین تا شما برادراند. ۹ و هیچ کس را بر زمین، پدر خود مخوانید زیرا پدر هفتمنی. ۲۷ و آخر از همه آن زن نیز مرد. ۲۸ پس او در قیامت، زن کدامیک از آن هفت خواهد بود زیرا که همه او را داشتند؟» ۲۹ عیسی در جواب ایشان گفت: «گمراه هستید از این رو که

باشد، خادم شما بود. ۱۲ و هر که خود را بلند کرد، پست گردد و خود را لبیز کنید! ۳۳ ای ماران و افعی زادگان! چگونه از عذاب هر که خود را فروتن سازد سرافرازگردد. ۱۳ وای بر شمایی کاتبان و جهنم فراخواهید کرد؟ (Geenna g1067) ۴۴ لهذا الحال انبیا و فریسیان ریاکار که در ملکوت آسمان را به روی مردم می‌بندید، حکماء و کتابان نزد شما می‌فرستم و بعضی را خواهید کشت و به زیرا خود داخل آن نمی‌شوید و داخل شوندگان را از دخول مانع دار خواهید کشید و بعضی را در کتابان خود تازیانه زده، از شهر به می‌شوید. ۱۴ وای بر شمایی کاتبان و فریسیان ریاکار، زیرا خانه شهر خواهید راند، ۲۵ تا همه خونهای صادقان که بر زمین ریخته های بیوه‌زنان رامی بلعید و از روی ریا نام را طویل می‌کنید؛ از آنرو شد بر شما وارد آید، از خون هاییل صدیق تا خون زکریا ابن بrixia عذاب شدیدتر خواهید یافت. ۱۵ وای بر شمایی کاتبان و فریسیان که او را در میان هیکل و مذبح کشید. ۲۶ هر آیه به شما می‌گوییم ریاکار، زیرا که برو بحررا می‌گردید تا مریدی پیدا کنید و چون پیدا که این همه بر این طایفه خواهد آمد! ۲۷ «ای اورشلیم، اورشلیم، قاتل انبیا و سنتگسار کننده مرسلان خود! چند مرتبه خواستم فرزندان شدا را دو مرتبه پست تر از خود، پسر جهنم می‌سازید! (Geenna g1067)

۱۶ وای بر شمایی راهنمایان کور که می‌گویید «هر که تو را جمع کنم، مثل مرغی که جوجه های خود را زیر بال خود به هیکل قسم خورد باکی نیست لیکن هر که به طلای هیکل جمع می‌کند و نخواستید! ۲۸ اینک خانه شما برای شما ویران قسم خورد باید وفا کند.» ۱۷ ای نادان و نایبیان، آیا کدام گذاره می‌شود. ۲۹ زیرا به شما می‌گویند از این پس مرا نخواهید افضل است؟ طلا یا هیکلی که طلا را مقدس می‌سازد؟ ۱۸ «و دید تا بگویید مبارک است او که به نام خداوند می‌آید.»

هر که به مذبح قسم خورد باکی نیست لیکن هر که به هدایات که بر آن است قسم خورد، باید ادا کند. ۱۹ ای جهال و کوران، کدام افضل است؟ هدیه یا مذبح که هدیه را تقدیس می‌نمایید؟ ۲۰ پس هر که به مذبح قسم خورد، به آن و به هرچه بر آن است قسم خورده است؛ ۲۱ و هر که به هیکل قسم خورد، به آن و به او که در آن ساکن است، قسم خورده است؛ ۲۲ و هر که به آسمان قسم خورد، به کرسی خدا و به او که بر آن نشسته است، قسم خورده باشد. ۲۳ وای بر شمایی کاتبان و فریسیان ریاکار که نعناع و ثبت و زیره را عشر می‌دهید و اعظم احکام شربعت، ۲۴ یعنی عدالت و رحمت و ایمان را ترک کرده‌اید! می‌بایست آنها را به جا آورده، اینها را نیز ترک نکرده باشد. ۲۴ ای رهنمایان کورکه پشه را صافی می‌کنید و شتر را فرو می‌برید! ۲۵ وای بر شمایی کاتبان و فریسیان ریاکار، از آن رو که بیرون پیاله و بشقاب را پاک می‌نمایید و درون آنها مملو از جبر و ظلم است. ۲۶ ای فریسی کور، اول درون پیاله و بشقاب را طاهرساز تا بیرونش نیز ظاهر شود! ۲۷ وای بر شمایی کاتبان و فریسیان ریاکار که چون قبور سفید شده می‌باشد که از بیرون، نیکو می‌نماید لیکن درون آنها از استخوانهای مردگان و سایر نجاسات پر است! ۲۸ همچنین شما نیز ظاهر به مردم عادل می‌نمایید، لیکن باطن از ریاکاری و شرارت مملو هستید. ۲۹ وای بر شمایی کاتبان و فریسیان ریاکار که قبرهای انبیا را بنا می‌کنید و مدفنهای صادقان را زینت می‌دهید، ۳۰ و می‌گویید: «اگر در ایام پدران خود می‌بودیم، در ریختن خون انبیا با ایشان شریک نمی‌شدیم!» ۳۱ پس بر خود شهادت می‌دهید که فرزندان قاتلان انبیا هستید. ۳۲ پس شما پیمانه پدران

خواند دریافت کند ۱۶ آنگاه هرکه در پهوده باشد به کوهستان یکی گرفته و دیگری رها شود. ۴۲ پس بیدار باشید زیرا که نمی بگرید؛ ۱۷ و هرکه بر بام باشد، بجهت برداشتن چیزی از خانه به دانید در کدام ساعت خداوند شما می‌آید. ۴۳ لیکن این را بدانید زیر نیاید؛ ۱۸ و هرکه در مزععه است، بجهت برداشتن رخت که اگر صاحب خانه می‌دانست در چه پاس از شب دزد می‌آید، خود برنگرد. ۱۹ لیکن ای وای برآستان و شیر دهنگان در آن بیداری ماند و نمی‌گذاشت که به خانه‌اش نتف زند. ۴۴ لهذا ایام! ۲۰ پس دعاکنید تا فرار شما در زمستان یا در سبت نشود، شما نیز حاضر باشید، زیرا در ساعتی که گمان نبرید، پسر انسان زیرا که در آن زمان چنان مصیبت عظیمی ظاهر می‌شود که از می‌آید. ۴۵ «پس آن غلام امین و دانا کیست که آفایش او را بر ایندا عالم تا کون نشده و خواهد شد! ۲۲ و اگر آن ایام کوتاه اهل خانه خود بگمارد تا ایشان را در وقت معین خوارک دهد؟ نشدم، هیچ بشیری نجات نیافتنی، لیکن بخاطر برگردیدگان، آن ۴۶ خوشحال آن غلامی که چون آفایش آید، او را در چنین کار روزها کوتاه خواهد شد. ۲۳ آنگاه اگر کسی به شما گوید: مشغول یابد. ۴۷ هرآینه به شما می‌گویم که او را بر تمام مایملک «اینک مسیح در اینجا یا در آنجا است» باور مکنید، ۲۴ زیرا خود خواهد گماشت. ۴۸ لیکن هرگاه آن غلام شریر با خود گوید که مسیحیان کاذب و انیبا کذبه ظاهر شده، علامات و معجزات که آقای من درآمدن تاخیر می‌نماید، ۴۹ و شروع کند به زدن عظیمه چنان خواهند نمود که اگر ممکن بودی برگردیدگان را نیز همقطران خود و خوردن و نوشیدن با میگساران، ۵۰ هرآینه آقای گمراه کردندی. ۲۵ اینک شما را پیش خبر دادم. ۲۶ «پس اگر آن غلام آید، در روزی که منتظر نباشد و در ساعتی که ندادند، شما را گویند: اینک در صحراست، بیرون مروید یا آنکه در خلوت ۵۱ و او را پاره کرده، نصیبیش را ریاکاران قرار دهد در مکانی است، باور مکنید، ۲۷ زیرا همچنان که برق از منظر ساطع شده، که گرمه و فشار دندان خواهد بود.

تا به غرب ظاهر می‌شود، ظهور پسر انسان نیز چنین خواهد شد. ۲۸ ۲۵ «در آن زمان ملکوت آسمان مثل ده باکره خواهد بود و هرجا که مرداری باشد، کرکسان در آنجا جمع شوند. ۲۹ و که مشعلهای خود را برداشته، به استقبال داماد بیرون رفتند. ۲ و فور بعد از مصیبت آن ایام، آفتاب تاریک گردد و ماه نور خود را ندهد و ستارگان از آسمان فرو ریزند و قوهای افلاک متزل گردد. ۳ ایشان پنج دانا و پنج نادان بودند. ۳ اما نادانان مشعلهای خود را برداشته، هیچ روغن با خود نبرندند. ۴ لیکن دانایان، روغن در ظروف خود با مشعلهای خویش برداشتد. ۵ و چون آمدن ایشان طوایف زمین سینه زنی کنندو پسر انسان را بینند که بر ابرهای آسمان، با قوت و جلال عظیم می‌آید؛ ۳۱ و فرشتگان خود را با صور بلند آواز فرستاده، برگردیدگان او را از یادهای ارمعه از کران تا بکران فلک فراهم خواهند آورد. ۳۲ «پس از درخت انجیر مثلش را فراگیرید که چون شاخه‌اش نازک شده، برگها می‌آورد، می فهمید که تابستان نزدیک است. ۳۳ همچنین شما نیز چون این همه را بینید، بفهمید که نزدیک بلکه بر است. ۳۴ هرآینه به شما می‌گوییم تا این همه واقع نشود، این طایفه خواهد گذاشت. ۳۵ آسمان و زمین زایل خواهد شد، لیکن سختان من هرگز زایل نخواهد شد. ۳۶ «اما از آن روز و ساعت هیچ کس اطلاع ندارد، حتی ملائیکه آسمان جز پدر من و پس. ۳۷ لیکن چنانکه ایام نوح بود، ظهور پسر انسان نیز چنان خواهد بود. ۳۸ زیرا همچنان که در ایام قبل از طوفان می‌خوردند و می‌آشامیدند و نکاح می‌کردند و منکوحه می‌شدند تا روزی که نوح داخل کشتی گشت، ۳۹ و نفهمیدند تا طوفان آمده، همه را ببرد، همچنین ظهور پسر انسان نیز خواهد بود. ۴۰ آنگاه دو نفری که در مزععه‌ای می‌باشند، یکی که داد؛ هر یک را بحسب استعدادش. و یکی درنگ متوجه سفر شد. ۴۱ پس آنکه پنج قسطار یافته بود، رفته و با آنها تجارت گرفته و دیگری واگذارده شود. و دو زن که دستاس می‌کنند،

نموده، پنج قسطار دیگر سود کرد. ۱۷ و همچنین صاحب دوقسطار یا عربان تا پوشانیم، ۳۹ و کی تو را مرض یامحبوس یافتیم تا نیز دو قسطار دیگر سود گرفت. ۱۸ اما آنکه یک قسطار گرفته عیادت کنیم؟ ۴۰ پادشاه در جواب ایشان گوید: هرآینه به شما بود، رفته زمین را کند و نقد آقای خود را پنهان نمود. ۱۹ «و می‌گوییم، آنچه به یکی از این برادران کوچکترین من کردید، به من بعد از مدت مديدة، آقای آن غلامان آمده، از ایشان حساب کرده‌اید. ۴۱ «پس اصحاب طرف چه را گوید: ای ملعونان، از خواست. ۲۰ پس آنکه پنج قسطار یافته بود، پیش آمده، پنج قسطار من دور شوید در آتش جاودانی که برای ابلیس و فرشتگان او مهیا دیگرآورده، گفت: خداوند پنج قسطار به من سپرده، اینکه پنج شده است. ۴۲ زیرا گرسنه بودم مرا خوارک قسطار دیگر سود کردم. » ۲۱ آقای او به وی گفت: آفرین ای غلام ندادید، تشنه بودم مرآتب ندادید، ۴۳ غریب بودم مرآجا ندادید، نیک متدين! بر چیزهای اندک امین بودی، تو را بر چیزهای بسیار عربان بودم مرآ نبوشانید، مرض و محبوس بودم عیادتم نمودید. خواهم گماشت. به شادی خداوند خود داخل شو! ۲۲ و صاحب ۴۴ پس ایشان نیز به پاسخ گویند: ای خداوند، کی تو را گرسنه یا دو قسطار نیز آمده، گفت: ای آقا دو قسطار تسليمه من نمودی، اینکه تشنه یا غریب یا برخیه یا مرض یا محبوس دیده، خدمت نکردیم؟ دو قسطار دیگر سودیافته‌ام. ۲۳ آقایش وی را گفت: آفرین ای غلام ۴۵ آنگاه در جواب ایشان گوید: هرآینه به شما می‌گوییم، آنچه نیک متدين! بر چیزهای کم امین بودی، تو را بر چیزهای بسیار به یکی از این کوچکان نکردید، به من نکرده‌اید. ۴۶ و ایشان می‌گمارم. در خوشی خداوند خود داخل شو! ۲۴ پس آنکه یک درعذاب جاودانی خواهند رفت، اما عادلان در حیات جاودانی.»

قسطار گرفته بود، پیش آمده، گفت: ای آقا چون تو رامی شناختم (aiōnios g166)

که مرد درشت خوبی می‌باشی، از جایی که نکاشته‌ای می‌درروی و ۲۶ و چون عیسی همه این سخنان را به اتمام رسانید، به از جایی که نیفشنده‌ای جمع می‌کنی، ۲۵ پس ترسان شده، رفق شاگردان خود گفت: ۲ «می‌دانید که بعد از دو روز عید فصح و قسطار تو را زیر زمین نهفتم، اینک مال تومووجود است. ۲۶ آقایش است که پسر انسان تسليم کرده می‌شود تا مصلوب گردد.» در جواب وی گفت: ای غلام شیر بیکاره! دانسته‌ای که از جایی ۳ آنگاه روسای کهنه و کاتبان و مشایع قوم در دیوانخانه رئیس کهنه که نکاشته‌ام میدروم و از مکانی که نپاشیده‌ام، جمع می‌کنم. که قیافا نام داشت جمع شده، ۴ شورا نمودند تا عیسی را به حیله ۲۷ از همین جهت تو را می‌بايست نقد مراهی صرافان بدھی تا وقتی گرفارساخته، به قتل رسانند. ۵ اما گفتند: «نه در وقت عید مباردا که بیایم مال خود را پاسود بیایم. ۲۸ الحال آن قسطار را از او آشوبی در قوم بر پا شود.» ۶ و هنگامی که عیسی در بیت عینا در گرفته، به صاحب ده قسطار بدهید. ۲۹ زیرا به هرکه دارداده خانه شمعون ابرص شد، ۷ زنی با مشیشه‌ای عطر گرانبهاند او شود و افونی یابد و از آنکه ندارد آنچه داردغیر گرفته شود. ۸ اما شاگردانش چون این آن غلام بی نفع را در ظلمت خارجی اندازید، جایی که گریه و را دیدند، غضب نموده، گفتند: «چرا این اسراف شده است؟ فشار دندان خواهد بود. ۲۱ «اما چون پسر انسان در جلال خود ۹ زیرا ممکن بود این عطر به قیمت گران فروخته و به فقر داده باجمیع ملائکه مقدس خویش آید، آنگاه بر کرسی جلال خود خواهد نشست، ۳۲ و جمیع امته در حضور او جمع شوند و زن حزمت می‌دهید؟ زیرا کار نیکو به من کرده است. ۱۱ زیرا که آنها را از همدیگر جدا می‌کند به قسمی که شبان میشها را از پرها فقرنا را همیشه نزد خوددارد اما مرا همیشه ندارید. ۱۲ و این زن که جدامی کند. ۳۳ و میشها را بر دست راست و پرها را بر چپ این عطر را بر بدنم مالید، بجهت دفن من کرده است. ۱۳ هرآینه خود قرار دهد. ۳۴ آنگاه پادشاه به اصحاب طرف راست گوید: به شما می‌گوییم هر جانی که در تمام عالم بدن بشارت موعظه بیایدیار برکت یافگان از پدر من و ملکوتی را که از ابتدای عالم کرده شود، کاراین زن نیز بجهت یادگاری او مذکور خواهد شد.» برای شما آماده شده است، به میراث گیرید. ۳۵ زیرا چون گرسنه ۱۴ آنگاه یکی از آن دوازده که به یهودای اسخیوطی مسمی بودم مرا طعام دادید، تشنه بودم سیرام نمودید، غریب بودم مرآجا دادید، ۳۶ عربان بودم مراپوشانید، مرض بودم عیادتم کردید، در او را به شماتسلیم کنم؟ «ایشان سی پاره نقره با وی قراردادند. حبس بودم دیدن من آمید. ۳۷ آنگاه عادلان به پاسخ گویند: ای ۱۶ و از آن وقت در صدد فرصت شد تا اورا بدیشان تسليم کند. خداوند، کی گرسنه ات دیدیم تاطعمات دهیم، یا تشنه ات یافتیم ۱۷ پس در روز اول عید فطیر، شاگردان نزد عیسی آمده، گفتند: تا سیرآبت نماییم، ۳۸ یا کی تو را غریب یافتیم تا تو را جاده‌یم

«کجا می خواهی فصح رآماده کیم تا بخوری؟» ۱۸ گفت: من، اگر ممکن باشد این پیاله از من بگذرد؛ لیکن نه به خواهش به شهر، نردفلان کس رفته، بد و گوید: «استاد می گوید وقت من، بلکه به اراده تو.» ۴۰ و نزد شاگردان خود آمده، ایشان را در من نزدیک شد و فصح را در خانه تو با شاگردان خود صرف خواب یافت. و به پطرس گفت: «آیا همچنین نمی توانستید یک می نمایم.» ۱۹ شاگردان چنانکه عیسی ایشان را امر فرمود کردند ساعت با من بیدار باشد؟ ۴۱ بیدار باشید و دعا کنید تا در معرض و فصح را مهیا ساختند. ۲۰ چون وقت شام رسید با آن دوازده آزمایش نیافتد! روح راغب است، لیکن جسم ناتوان.» ۴۲ و پنهشت. ۲۱ و وقتی که ایشان غذا می خوردند، او گفت: «هر آیه بار دیگر رفته، باز دعا نموده، گفت: «ای پدر من، اگر ممکن به شما می گویم که یکی از شما مراتسلیم می کند!» ۲۲ پس نیاشد که این پیاله بدون نوشیدن از من بگذرد، آنچه اراده تواست بغاایت غمگین شده، هر یک از ایشان به وی سخن آغاز کردند که بشود.» ۴۳ و آمده، باز ایشان را در خواب یافت زیرا که چشمان «خداندا آیا من آنم؟» ۲۳ او در جواب گفت: «آنکه دست با ایشان سنگین شده بود. ۴۴ پس ایشان را ترک کرده، رفت و دفعه من در قاب فرو برد، همان کس مرا تسليم نماید!» ۴۵ هر آیه پسر سوم به همان کلام دعا کرد. آنگاه نزد شاگردان آمده، بدیشان انسان به همانظر که درباره او مکتوب است رحلت می کند. لیکن گفت: «مابقی را بخواهد واستراحت کنید. الحال ساعت رسیده وای بر آنکسی که پسر انسان بdest او تسليم شود! آن شخص را است که پسر انسان بdest گناهکاران تسليم شود.» ۴۶ برشیزید بهتر بودی که تولد نیافتنی! ۴۷ و یهودا که تسليم کننده وی بود، به برویم. اینک تسليم کننده من نزدیک است!» ۴۷ و هنوز سخن جواب گفت: «ای استاد آیا من آنم؟» به وی گفت: «تو خود می گفت که ناگاه یهودا که یکی از آن دوازده بود با جمیع کثیر با گفتی!» ۴۸ و چون ایشان غذا می خوردند، عیسی نان را گرفته، شمشیرها چوبها از جانب روساء کهنه و مشایخ قوم آمدند. ۴۹ برکت داد و پاره کرده، به شاگردان داد و گفت: «بگیرید و بخورید، تسليم کننده او بدیشان نشانی داده، گفته بود: «هر که را بوسه این است بدن من.» ۵۰ و پیاله را گرفته، شکر نمود و بدیشان نزم، همان است. او رامحکم بگیرید.» ۵۱ در ساعت نزد عیسی داده، گفت: «همه شما از این بتوشید، زیرا که این است آمده، گفت: «سلام یا سیدی!» و او را بوسید. ۵۰ عیسی وی را خون من در عهد جدید که در راه پسیاری بجهت آمزش گناهان گفت: «ای رفیق، از بهره چه آمدی؟» آنگاه پیش آمده، دست ریخته می شود. ۵۱ اما به شمامی گویم که بعد از این از میوه مو بر عیسی انداخته، او را گرفتند. ۵۲ و ناگاه یکی از همراهان دیگر نخواهم نوشید تا روزی که آن را با شما در ملکوت پدرخود، عیسی دست آورده، شمشیر خود را از غلاف کشیده، بر غلام تازه آشام.» ۵۳ پس تسبیح خواندند و به سوی کوه زیتون روانه رئیس کهنه زد و گوشش را از تن جدا کرد. ۵۴ آنگاه عیسی شدند. ۵۵ آنگاه عیسی بدیشان گفت: «همه شما امشب درباره وی را گفت: «شمشیر خود را غلاف کن، زیرا هر که شمشیر من لغوش می خورید چنانکه مکتوب است که شبان را می زنم و گیرد، به شمشیر هلاک گردد. ۵۶ آیا گمان می بری که نمی توانم گوسفندان گله پراکنده می شوند. ۵۷ لیکن بعد از برخاستن، پیش الحال از پدرخود درخواست کنم که زیاده از دوازده فوج از ملائیکه از شما به جلیل خواهیم رفت.» ۵۸ پطرس در جواب وی گفت: برای من حاضر سازد؟ ۵۹ لیکن در این صورت کتب چگونه هر گاه همه درباره تو لغوش خورند، من هرگز نخورم.» ۶۰ عیسی تمام گردد که همچنین می بایست بشود؟» ۶۱ در آن ساعت، به وی گفت: «هر آیه به تو می گویم که در همین شب قبل ازبانک آن گووه گفت: گویا بر دزد بجهت گرفن من با تیغها چوبها زدن خروس، سه مرتبه مرا انکار خواهی کرد!» ۶۲ پطرس به وی بیرون آمدید! هر روز با شما در هیکل نشسته، تعلیم می دادم و مرا گفت: «هرگاه مردم با تو لازم شود، هرگز تو را انکار نکنم!» و نگرفتند. ۶۳ لیکن این همه شد تا کتب انبیا تمام شود.» در آن سایر شاگردان نیز همچنان گفتند. ۶۴ آنگاه عیسی با ایشان به وقت جمیع شاگردان او را واگذارده، بگریختند. ۶۵ و آنایی که موضوعی که مسمی به جتیسمانی بود رسیده، به شاگردان خود عیسی را گرفته بودند، او را نزدیقا رئیس کهنه جانی که کاتبان و گفت: «در اینجا بنشینید تا من رفته، در آنجا دعا کنم.» ۶۶ و مشایخ جمع بودند، بردند. ۶۷ اما پطرس از دور در عقب او آمده، پطرس و دو پسر زیدی را برداشته، بی نهایت غمگین و دردناک به خانه رئیس کهنه درآمد و با خادمان بنشست تا انجام کار را شد. ۶۸ پس بدیشان گفت: «نفس من از غایت الٰم مشرف به بییند.» ۶۹ پس روسای کهنه و مشایخ و تمامی اهل شورا طلب موت شده است. در اینجا مانده با من بیدار باشید.» ۷۰ پس شهادت دروغ بر عیسی می کردند تا او را بقتل رسانند، ۷۱ لیکن قدری پیش رفته، به روی درافتاد و دعا کرده، گفت: «ای پدر نیافتند. با آنکه چند شاهد دروغ پیش آمدند، هیچ نیافتند. آخر دو

نفر آمده، ۶۱ گفتند: «این شخص گفت: "می توانم هیکل مقبره غریاء خریدند. از آن جهت، آن مزععه تا امروز بحق الدم خدا را خراب کنم و در سه روزش بنا نمایم."» ۶۲ پس رئیس مشهور است. ۹ آنگاه سخنی که به زبان ارمیای نبی گفته شده کهنه برخاسته، بدو گفت: «هیچ جواب نمی دهی؟ چیست که بود تمام گشت که «سی پاره نقره را برداشتند، بهای آن قیمت اینها بر تو شهادت می دهند؟» ۶۳ اما عیسی خاموش ماند! تا کرده شدای که بعضی از بنی اسرائیل بر او قیمت گذارند. آنکه رئیس کهنه روی به وی کرده، گفت: «تو را به خدای حی ۱۰ و آنها را بجهت مزععه کوزه گر دادند، چنانکه خداوند به من قسم می دهم مارا بگوی که تو مسیح پس خدا هستی یا نه؟» ۶۴ گفت. «ایا تو پادشاه یهود هستی؟» عیسی بدو گفت: این پسر انسان را خواهید دید که بر دست راست قوت نشسته، بر «تو می گویی!» ۱۲ وجود روسای کهنه و مشایخ از او شکایت ابرهای آسمان می آید!» ۶۵ در ساعت رئیس کهنه رخت خود می کردند، هیچ جواب نمی داد. ۱۳ پس پلاطوس وی را گفت: راجاک زده، گفت: «کفر گفت! دیگر ما چه حاجت به شهود «نمی شنوی چقدر بر تو شهادت می دهند!» ۱۴ اما در جواب است؟ الحال کفرش را شنیدید! ۶۶ چه مصلحت می بینید؟» وی، یک سخن هم نگفت، بقسمی که والی بسیار معجب ایشان در جواب گفتند: «مستوجب قتل است!» ۶۷ آنگاه آب شد. ۱۵ و در هر عیدی، رسم والی این بود که یک زندانی، دهان بر رویش انداخته، او را طپانچه می زندان و بعضی سیلی زده، هر که را می خواهید برای شما آزاد می گفتند: «ای مسیح، به ما نبوت کن! کیست که تو را زده وقت، زندانی مشهور، برایا نام داشت. ۱۷ پس چون مردم جمع است؟» ۶۹ اما پطرس در ایوان بیرون نشسته بود که ناگاه کنیزکی شدند، پلاطوس ایشان را گفت: «که را می خواهید برای شما آزاد نزد وی آمده، گفت: «تو هم با عیسی جلیلی بودی!» ۷۰ او کنم؟ برایا با عیسی مشهور به مسیح را؟! ۱۸ زیرا که دانست او روبروی همه انکار نموده، گفت: «نمی دانم چه می گویی!» ۷۱ و را از حسد تسليم کرده بودند. ۱۹ چون بر مستند نشسته بود، چون به دهلیز بیرون رفت، کنیزی دیگر او را دیده، به حاضرین زنش نزد اوفستاده، گفت: «با این مرد عادل تو را کاری نیاشد، گفت: «این شخص نیز از رفقاء عیسی ناصری است!» ۷۲ باز زیرا که امروز در خواب درباره او زحمت بسیار بردم.» ۷۳ اما قسم خوده، انکار نمود که «این مرد را نمی شناسم.» ۷۳ بعد از روسای کهنه و مشایخ، قوم را بر این تغیب نمودند که برایا را چندی، آنانی که ایستاده بودند پیش آمده، پطرس را گفتند: «البته بخواهند و عیسی راهلاک سازند. ۲۱ پس والی بدیشان متوجه تو هم از اینها هستی زیرا که لهجه تو بر تولدات می نماید!» شده، گفت: «کدامیک از این دو نفر را می خواهید بجهت شما ۷۴ پس آغاز لعن کردن و قسم خوردن نمود که «این شخص را رها کنم؟» گفتند: «برایا را.» ۷۴ پلاطوس بدیشان گفت: «پس نمی شناسم.» و در ساعت خرس باشگ زد ۷۵ آنگاه پطرس سخن با عیسی مشهور به مسیح چه کنم؟» جمیع گفتند: «مصلوب عیسی را به یاد آورد که گفته بود: قبل از باشگ زدن خرس، سه شود!» ۷۶ والی گفت: «چرا؟ چه بدی کرده است؟» ایشان مرتبه مرا انکار خواهی کرد.» پس بیرون رفته زارزار بگریست.

۲۷ و چون صبح شد، همه روسای کهنه و مشایخ قوم بر دست خود را شسته گفت: «من بری هستم از خون این شخص عیسی شورا کردنده که اورا هلاک سازند. ۷۶ پس او را بند نهاده، بردند و به پنطیوس پلاطوس والی تسليم نمودند. ۷۷ در آن هنگام، فرزندان ما باد!» ۷۸ آنگاه برایا را برای ایشان آزاد کرد و عیسی را تازیانه زده، سپرد تا او را مصلوب کنند. ۷۹ آنگاه سپاهیان والی، عیسی را به دیوانخانه برد، تمامی فوج را گرد وی فراهم آوردند. ۸۰ و او را عربان ساخته، لباس قرمی بدو پوشانیدند، ۸۱ و تاجی از خار بافت، بر سرش گذاشتند و نی بددست راست او دادند و پیش داشته، گفتند: «انداختن این در بیتالمال جایز نیست زیرا خوبیها است.» ۸۲ پس شورا نموده، به آن مبلغ، مزععه کوزه گر را بجهت بعد از آنکه او را استهزا کرده بودند، آن لباس را از وی کنده، جامه

خودش را پوشانیدند و او را بجهت مصلوب نمودن بیرون بردن. بود و مریم مادر بعقوب ویشاء و مادر پسران زیدی. ۵۷ اما چون ۳۲ و چون بیرون می‌رفتند، شخصی قیروانی شمعون نام را یافته، او وقت عصر رسید، شخصی دولتمدت از اهل رامه، یوسف نام که او را بجهت بردن صلیب مجبور کردند. ۳۳ و چون به موضوعی که به نیز از شاگردان عیسی بود آمد، ۵۸ و نزد پیلاطس رفت، جسد جلحتایعی کاسه سر مسمی بود رسیدند، ۳۴ سرکه ممزوج به عیسی را خواست. آنگاه پیلاطس فمان داد که داده شود. ۵۹ پس مر بجهت نوشیدن بدو دادند. اما چون چشید، نخواست که یوسف جسد را برداشته، آن را در کتان پاک پیچیده، ۶۰ او را در بنویش. ۳۵ پس او را مصلوب نموده، رخت او را تقسیم نمودند قبری نو که برای خود از سنگ تراشیده بود، گذارد و سنگی بزرگ و بر آنها قرعه انداختند تا آتجه به زبان نبی گفته شده بود تمام بر سر آن غلطاییه، برفت. ۶۱ و مریم مجده و مریم دیگر در شود که «رخت مردا درمیان خود تقسیم کردند و بر لباس من قرعه آتجه، در مقابل قبرنشسته بودند. ۶۲ و در فردا آن روز که بعد انداختند.» ۶۳ و در آنجا به نگاهبانی او نشستند. ۶۴ و تقسیر از روز تهیه بودروسای کهنه و فریسان نزد پیلاطس جمع شده، نامه او را نوشته، بالای سرش آویختند که «این است عیسی، ۶۳ گفتند: «ای آقا ما را یاد است که آن گمراه کننده وقی که پادشاه یهود!» ۶۴ آنگاه دو زد یکی بر دست راست و دیگری زنده بود گفت: «بعد از سه روز برمی خیزم.» ۶۴ پس بفرما قبر را برچشی با وی مصلوب شدند. ۶۵ و راهگذاران سرهای خود را تا سه روزنگاهبانی کنند میادا شاگردانش در شب آمده، اورا بزدند جنبانیه، کفر گویان. ۶۶ می گفتند: «ای کسی که هیکل را خراب و به مردم گویند که از مردگان برخاسته است و گمراهی آخر، از می کنی و در سه روز آن را می سازی، خود را نجات ده. اگر پسر اول بدتر شود.» ۶۷ پیلاطس بدیشان فرمود: «شما کشیکچیان خداحستی، از صلیب فود بیا!» ۶۸ همچنین نیز وسای کهنه با دارید. برورد چنانکه دانید، محافظت کنید.» ۶۹ پس رفتند و کاتبان و مشایخ استهراکتان می گفتند: «۶۹ دیگران را نجات سنگ را مختوم ساخته، قبر را با کشیکچیان محافظت نمودند.

داد، اما نمی تواند خود را برهاند. اگر پادشاه اسرائیل است، اکنون ۷۰ و بعد از سبت، هنگام مجرم، روز اول هفته، مریم مجده از صلیب فود آید تا بدو ایمان آوریم! ۷۱ بر خداتوکل نمود، اکنون و مریم دیگر بجهت دیدن قیرآمدند. ۷۲ که ناگاه زلزله‌ای عظیم حادث شد از آنرو که فرشته خداوند از آسمان نزول کرده، آمد و ۷۳ و همچنین آن دو زد نیز که با وی مصلوب بودند، او را دشنام می دادند. ۷۴ و از ساعت ششم تا ساعت نهم، تاریکی تمام زمین برق و لباسش چون برق سفید بود. ۷۵ و از ترس او کشیکچیان به را فرو گرفت. ۷۶ و نزدیک به ساعت نهم، عیسی به آوار بلند صدا زده گفت: «ایلی ایلی لاما سبقتني.» ۷۷ یعنی الهی الهی مرا چرا گفت: شما ترسان میباشید! ۷۸ در اینجا نیست زیرا چنانکه گفته بود ترک کردی. ۷۹ اما بعضی از حاضرین چون این را شنیدند، گفتند برخاسته است. بیایید جایی که خداوند خفته بود ملاحظه کنید، که او ایاس را می خواند. ۸۰ در ساعت یکی از آن میان دویده، اسفنجی را گرفت و آن را پر از سرکه کرده، بر سر نی گذارد و نزد او داشت تابنوش. ۸۱ و دیگران گفتند: «بگذار تا بینیم که آیا ایاس می آید او را برهاند.» ۸۲ عیسی باز به آواربلند صحیحه زده، به زودی روانه شده، رفتند تا شاگردان او را اطلاع دهند. ۸۳ و در هنگامی که بجهت اخبار شاگردان او می رفتند، ناگاه عیسی پدیشان برخورده، گفت: «سلام بر شما باد!» ۸۴ پس پیش آمده، به قدمهای او چسبیده، او را پرستش کردند. ۸۵ آنگاه عیسی بدیشان از برخاستن وی، از قبورآمده، به شهر مقدس رفتند و بر بسیاری ظاهرشند. ۸۶ اما یوزیاشی و رفقایش که عیسی رانگاهبانی آنجا مرا خواهند دید.» ۸۷ و چون ایشان می رفتند، ناگاه بعضی می کردند، چون زلزله و این وقایع را دیدند، بینهایت ترسان شده، از کشیکچیان به شهر شده، روسای کهنه را از همه این وقایع گفتند: «فی الواقع این شخص پسر خدا بود.» ۸۸ و در آنجا زنان مطلع ساختند. ۸۹ ایشان با مشایخ جمع شده، شورا نمودند و بسیاری که از جلیل در عقب عیسی آمده بودند تا او را خدمت کنند، از دور نظاره می کردند، ۹۰ که از آن جمله، مریم مجده

شاگردانش آمده، وقتی که ما در خواب بودیم او را دزدیدند.

۱۴ و هرگاه این سخن گوش زد والی شود، همانا ما او را برگردانیم و شما را مطمئن سازیم.» ۱۵ ایشان پول را گرفته، چنانکه تعلیم

یافتند کردند و این سخن تامروز در میان بپوست منتشر است. ۱۶ اما

یازده رسول به جلیل، بر کوهی که عیسی ایشان را نشان داده بود

رفتند. ۱۷ و چون او را دیدند، پرسش نمودند. لیکن بعضی شک

کردند. ۱۸ پس عیسی پیش آمده، بدیشان خطاب کرده، گفت:

«تمامی قدرت در آسمان و بر زمین به من داده شده است.

۱۹ پس رفته، همه امت‌ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب و

ابن و روح القدس تعیید دهید. ۲۰ و ایشان را تعلیم دهید که همه

اموری را که به شما حکم کرده‌ام حفظ کنند. و اینک من هر روزه

تا انقضای عالم همراه شما می‌باشم.» آمن. (aiōn g165)

است؟ آیا برای هلاک کردن ما آمدی؟ تو را می‌شناسم کیستی،
ای قلوس خدا!» ۲۵ عیسی به وی نهیب داده، گفت: «خاموش

۱ ابتدا انجیل عیسی مسیح پسر خدا. ۲ چنانکه در اشعیا نبی شو و از او درآی!» ۲۶ در ساعت آن روح خبیث او را مصروع مکتوب است، «اینک رسول خود را پیش روی تو می‌فرستم تاراه نمود و به آوار بلند صدازده، از او بیرون آمد. ۲۷ و همه متعجب تو را پیش تو مهیا سازد. ۳ صدای ندا کننده‌ای در بیابان که شدند، بحدی که از همدیگر سوال کرده، گفتند: «این چیست و راه خداوند را مهیا سازید و طرق او را راست نمایید.» ۴ یعنی این چه تعلیم تازه است که ارواح پلید رانیز با قدرت امر می‌کند و تعییندهنده در بیابان ظاهر شد و بجهت آمزش گناهان به تعیید اطاعت‌ش می‌نمایند؟» ۲۸ و اسم او فور در تمامی مز و بوم جلیل توبه موعظه می‌نمود. ۵ و تمامی مز و بوم پیوه‌دیه و جمیع سکنه شهرت یافت. ۲۹ و از کنیسه بیرون آمد، فور با یعقوب و یوحنا به اورشلیم نزد وی بیرون شدند و به گناهان خود معترف گردیده، در خانه شمعون و اندریاس درآمدند. ۳۰ و مادرزن شمعون تب کرده، رود اردون از او تعییدمی یافتدند. ۶ و یعنی را لباس از پشم شتر خواهید بود. در ساعت وی را از حالت او خبر دادند. ۳۱ پس وکربرند چرمی بر کمر می‌بود و خوراک وی ازملخ و عسل بربی. نزدیک شده، دست او را گرفته، برخیزانیدش که همان وقت ۷ و موعظه می‌کرد و می‌گفت که «بعد از من کسی تواناتر از من تب از او زایل شد و به خدمت گذاری ایشان مشغول گشت. می‌آید که لایق آن نیستم که خم شده، دوال نعلین او را باز کنم. ۳۲ شامگاه چون آفتاب به مغرب شد، جمیع مرضان و مجانین من شما را به آب تعیید دادم. لیکن او شما را به روح القدس را پیش او آوردند. ۳۳ و تمام شهر بر در خانه ازدحام نمودند. تعیید خواهد داد.» ۹ و واقع شد در آن ایام که عیسی از ناصره ۳۴ و بسا کسانی را که به انواع امراض مبتلا بودند، شفا داد جلیل آمده در اردن از یعنی تعیید یافت. ۱۰ و چون از آب برآمد، دیوهای بسیاری بیرون کرده، نگذارد که دیوهارف زنند زیرا که او در ساعت آسمان را شکافته دید و روح را که مانند کبوتری بروی را شناختند. ۳۵ بامدادان قبل از صبح برخاسته، بیرون رفت و به نازل می‌شد. ۱۱ و آوازی از آسمان دررسید که «توپسر حبیب ویرانه‌ای رسیده، در آنجا به دعا مشغول شد. ۳۶ و شمعون و من هستی که از تو خشنودم.» ۱۲ پس بی درنگ روح وی را به رفاقت دری او شناختند. ۳۷ چون او را دریافتند، گفتند: «همه تو بیابان می‌برد. ۱۳ و مدت چهل روز در صحراء بود و شیطان او رامی طلبید. ۳۸ بیشان گفت: «به دهات مجاورهم برویم تا در راتجریه می‌کرد و با وحش بسر می‌برد و فرشتگان او را پرستاری آنها نیز موعظه کنم، زیرا که بجهت این کار بیرون آمد.» ۳۹ پس می‌نمودند. ۱۴ و بعد از گرفتاری یعنی، عیسی به جلیل آمده، به در تمام جلیل درکنایس ایشان وعظ می‌نمود و دیوها را اخراج بشارت ملکوت خدا موعظه کرده، ۱۵ می‌گفت: «وقت تمام شد می‌کرد. ۴۰ و ابرصی پیش وی آمده، استدعا کرد وزانو زده، و ملکوت خاندزدیک است. پس توبه کنید و به انجیل ایمان بدو گفت: «اگر بخواهی، می‌توانی مراطهر سازی!» ۴۱ عیسی بیاورید.» ۱۶ و چون به کناره دریای جلیل می‌گشت، شمعون و ترحم نموده، دست خود را دراز کرد و او را لمس نموده، گفت: برادرش اندریاس را دید که دامی در دریا می‌اندازند زیرا که صیاد «می‌خواهم. طاهر شو!» ۴۲ و چون سخن گفت، فی الفور برص بودند. ۱۷ عیسی ایشان را گفت: «از عقب من آیید که شما از او زایل شده، پاک گشت. ۴۳ و اروا قدغن کرد و فور مرخص را صیاد مردم گردان». ۱۸ بی تامل دامهای خود را گذارده، از فرموده، ۴۴ گفت: «زنهار کسی را خبر مده، بلکه رفته خود را به بی او روانه شدند. ۱۹ و از آنجا قدری پیشترفت، یعقوب بن کاهن بنما و آنچه موسی فرموده، بجهت تظہیر خودبگذران تا برای زیدی و برادرش بیوحا را دید که در کشتن دامهای خود را اصلاح ایشان شهادتی بشود.» ۴۵ لیکن او بیرون رفت، به موعظه نمودن و می‌کنند. ۲۰ در حال ایشان را دعوت نمود. پس پدر خود زیدی را شهرت دادن این امر شروع کرد، بقصسمی که بعد از آن او نتوانست با مزدوران در کشتنی گذارده، از عقب وی روانه شدند. ۲۱ و آشکارا به شهر درآید بلکه در ویرانه‌های بیرون بسر می‌برد و مردم چون وارد کفرناحوم شدند، بی تأمل در روز سیت به کنیسه درآمد، از همه اطراف نزد وی می‌آمدند.

به تعیین دادن شروع کرد، ۲۲ به قسمی که از تعییم وی حریان شدند، زیرا که ایشان را مقیدرانه تعییم می‌داد نه مانند کاتبان. ۲ و بعد از چندی، باز وارد کفرناحوم شده، چون شهرت ۲۳ در کنیسه ایشان شخصی بود که روح پلیدادشت. ناگاه یافت که در خانه است، ۲ بی درنگ جمیع ازدحام نمودند صیحه زده، ۲۴ گفت: «ای عیسی ناصری ما را با تو چه کار بقصسمی که بیرون در نیز گنجایش نداشت و برای ایشان کلام را

بیان می کرد. ۳ که ناگاه بعضی نزد وی آمده مفلاوجی را به دست ریزد و گرنه آن شراب نو مشکها را بدرد و شراب ریخته، مشکهای مختلف چهار نفر برداشته، آوردن. ۴ و چون به سبب جمعیت نتوانستند نزد می گردند. بلکه شراب نو را در مشکهای نواید ریخت. ۲۳ و او برسید، طاق جای را که او بود باز کرده و شکافه، تختی را که چنان افتاد که روز سیتی از میان مزروعه ها می گذشت و شاگردانش مفلاوج بر آن خواهید بود، به زیر هشتند. ۵ عیسی چون اینام هنگامی که می رفتد، به چیدن خوشها شروع کردند. ۲۴ فریسان ایشان را دید، مفلاوج را گفت: «ای فرزند، گناهان تو آمرزیده بدو گفتند: «اینک چرا در روزبست مرتكب عملی می باشند که شد.» ۶ لیکن بعضی از کاتبان که در آنجا نشسته بودند، در دل روا نیست؟» ۲۵ او بدیشان گفت: «منگر هرگز نخوانده اید که خود تفکر نمودند ۷ که «چرا این شخص چنین کفر می گوید؟ داد چه کرد چون او و فقایش محتاج و گرسنه بودند؟» ۲۶ چگونه غیر از خدای واحد، کیست که بتواند گناهان را بیامزد؟» ۸ در ایام ایپیار رئیس کهنه به خانه خدا درآمده، نان تقدمه را خورد ساعت عیسی در روح خود ادراک نموده که با خود چنین فکر که خوردن آن جز به کاهنان روا نیست و به رفاقت خود نیزداد؟» می کنند، بدیشان گفت: «از بهرچه این خیالات را بهاطار خود ۲۷ و بدیشان گفت: «سبت بجهت انسان مقرر شد نه انسان راه می دهید؟ ۹ کدام سهل تر است؟ مفلاوج را گفتن گناهان تو برای سبت. ۲۸ بنابراین پسر انسان مالک سبت نیزهست.»

آمرزیده شد؟ یا گفتن بrixiz و بستر خود را برداشته بخرام؟ ۱۰ لیکن ۳ و باز به کیسه درآمده، در آنجا مرد دست خشکی بود. تا بدانید که پسر انسان را سلطاعت آمرزیدن گناهان بر روی زمین ۲ و مراقب وی بودند که شاید او را در سبت شفا دهد تا مدعی هست...» مفلاوج را گفت: ۱۱ «تو را می گوییم بrixiz و بستر خود را برداشته، به خانه خود برو!» ۱۲ او برحاست و بی تامل باشیست!» ۴ و بدیشان گفت: «آیا در روز سبت کدام جایز است؟ نیکوکر کردن یا بدی؟ جان رانجات دادن یا هلاک کردن؟» ۵ حیران شده، خدا را تمجید نموده، گفتند: «مثل این امراهگر تدیده بودیم!» ۱۳ و باز به کناره دریا رفت و تمام آن گروه نزد او گردانیده و ایشان را تعلیم می داد. ۱۴ و هنگامی که می رفت لاوی این حلقی را بر باجگاه نشسته دید. بدو گفت: «از عقب من پس برحاسته، در عقب وی شافت. ۱۵ و وقتی که او در خانه وی نشسته بود، پسیاری از باجگیران و گناهکاران باعیسی و ایشان خاموش ماندند. ۶ پس چشمان خود را بر ایشان با غضب شاگردانش نشستند زیرا پسیار بودند و پیروی او می گردند. ۷ و عیسی با شاگردانش به سوی چون کاتبان و فریسان او را دیدند که با باجگیران و گناهکاران می خورد، به شاگردان او گفتند: «چرا با باجگیران و گناهکاران اکل و شرب می نماید؟» ۱۷ عیسی چون این را شنید، بدیشان گفت: «تندرستان احتیاج به طبیب ندارند بلکه مرضیان. و نیامدتم تا عادلان را بلکه تا گناهکاران را به توبه دعوت کنم.» ۱۸ و شاگردان یحیی و فریسان روزه می داشتند. پس آمده، بدو گفتند: «چون است که شاگردان یحیی و فریسان روزه می دارند و شاگردان تو روزه نمی دارند!» ۱۹ عیسی بدیشان گفت: «آیا میکن اس تو روزه نمی دارند؟» ۲۰ عیسی بدیشان گفت: «آیا میکن اس پسران خانه عروسی مادامی که داماد با ایشان است روزه بدارند؟ زمانی که داماد را با خود دارند، نمی توانند روزه دارند. لیکن ایامی می آید که داماد از ایشان گرفته شود. در آن ایام روزه خواهند را قدرت باشد که مرضیان را شفا دهد و دیوها را بیرون کنند. ۲۱ وهیچ کس بر جامه کهنه، پارهای از پارچه نو و صله نمی کند، والا آن وصله نو از آن کهنه جدامی گردد و دریدگی برادر عقوب؛ این هر دو را بوتر جس بعنی پسران رعد نام گذارد. ۲۲ و کسی شراب نو را در مشکهای کهنه نمی بذر می شود.

۱۸ و اندریاس و فیلیپ و برتوالما و متی و توما و یعقوب بن حلفی و آن را خفه نمود که ثمری نیاورد. ۸ و ماقیتی در زمین نیکو افتاد و تدی و شمعون قانونی، ۱۹ و یهودای اسخیریوطی که او را تسلیم حاصل پیدا نمود که روید و نمو کرد و بارآورد، بعضی سی و بعضی کرد. ۲۰ و چون به خانه درآمدند، باز جمیع فراهم آمدند بطوري شست و بعضی صد.» ۹ پس گفت: «هرکه گوش شنوا دارد، که ایشان فرصت نان خوردن هم نکردن. ۲۱ و خوبشان او چون بشنود!» ۱۰ و چون به خلوت شد، رفاقت او با آن دوازده شرح شنیدند، بیرون آمدند تا او را بردارند زیرا گفتند بی خود شده است. این مثل را از او پرسیدند. ۱۱ به ایشان گفت: «به شما دانستن ۲۲ و کاتبی که از اورشلیم آمده بودند، گفتند که علزیول دارد و سر ملکوت خدا عطا شده، اما به آنانی که بیرونند، همه چیز به به پاری رئیس دیوها، دیوها را اخراج می کند. ۲۳ پس ایشان را مثلاهای شود، ۱۲ تا نگران شده پنگرند و نینیند و شناوشده پشنوند پیش طلبیده، مثلاهای زده، بدیشان گفت: «چطور می تواندشیطان، و نفهمند، مبادا بازگشت کرده گاهان ایشان آمرزیده شود.» ۱۳ و شیطان را بیرون کند؟ ۲۴ و اگر مملکتی برخلاف خود منقسم بدیشان گفت: «آیا این مثل را نفهمیده اید؟ پس چگونه سایر مثلاهای شود، آن مملکت نتواند پایدار بماند. ۲۵ و هرگاه خانه ای به ضد را خواهید فهمید؟ ۱۴ بزرگ کلام را می کارد. ۱۵ و ایناند به کناره خویش منقسم شد، آن خانه نمی تواند استقامت داشته باشد. راه، جایی که کلام کاشته می شود؛ و چون شنیدند فور شیطان ۲۶ و اگر شیطان با نفس خود مقاومت نمایدو منقسم شود، او نمی آمده کلام کاشته شده در قلوب ایشان را می راید. ۱۶ و ایناند تواند قائم ماند بلکه هلاک می گردد. ۲۷ و هیچ کس نمی تواند به کاشته شده در سنگلاخ، کسانی می باشد که چون کلام را پشنوند، خانه مردزو آور درآمده، اسباب او را غارت نماید، جزانکه اول آن در حال آن را به خوشی قبول کنند، ۱۷ ولکن ریشه ای در خود زوار آور را بینند و بعد از آن خانه اورا تاراج می کند. ۲۸ هرآینه به ندارند بلکه فانی می باشند؛ و چون صدمه ای یا زحمتی به سبب شما می گوییم که همه گناهان از بني آدم آمرزیده می شود و هر قسم کلام روی دهد در ساعت لغزش می خورند. ۱۸ و کاشته شده در کفر که گفته باشند، ۲۹ لیکن هرکه به روح القدس کفر گوید، تا خارها آنانی می باشند که چون کلام را شنوند، ۱۹ اندیشه های aiōn) به ابد آمرزیده نشود بلکه مستحق عذاب جاودانی بود.» aiōn) ۳۰ زیرا که می گفتند روحی پلید دارد. خفه می کند و بی ثمر می گردد. (g165, aiōnios g166

۳۱ پس برادران و مادر او آمدند و بیرون ایستاده، فرستادند تا او را در زمین نیکو آناند که چون کلام را شنوند آن رامی پنیرند و ثمر طلب کنند. ۳۲ آنگاه جماعت گرد او نشسته بودند و به وی می آورند، بعضی سی و بعضی شست و بعضی صد.» ۲۱ پس گفتند: «اینک مادرت و برادرانت بیرون تو را می طلبند.» ۳۳ در بدیشان گفت: «آیا چراخ را می آورند تازی پیمانه ای یا تختنی و نه جواب ایشان گفت: «کیست مادر من و برادرانم کیانند؟» ۳۴ پس بر چراخدان گذازند؟» ۲۲ زیرا که چیزی پنهان نیست که آشکارا بر آنانی که گرد وی نشسته بودند، نظر افکنده، گفت: «ایناند نگردد و هیچ چیز مخفی نشود، مگر تا به ظهور آید. ۲۳ هرکه مادر و برادرانم، ۳۵ زیرا هرکه اراده خدا را به جا آرده همان برادر و گوش شنوا دارد بشنود.» ۲۴ و بدیشان گفت: «با حذر باشید که چه می شنوید، زیرا به هر میزانی که وزن کنید به شما پیموده خواه و مادر من باشد.»

۴ و باز به کناره دریا به تعليم دادن شروع کردو جمیع کنفر نزد او جمع شدند بطوري که به کشی سوار شده، بر دریا قرار گرفت و تمامی آن جماعت بر ساحل دریا حاضر بودند. ۲ پس ایشان را به مثلاهای چیزهای بسیار می آموخت و در تعليم خود بدیشان گفت: ۳ «گوش گیرید! اینک بزرگی بجهت تخم پاشی بیرون رفت. ۴ و خود ثمر می آورد، اول علف، بعد خوشة، پس از آن دانه کامل در خوشة. ۵ و پاره ای بر سنگلاخ پاشیده شد، در جایی که را بر چیدند. ۶ و پاره ای بر سیاه بیرون رفت، دریا که حصاد رسیده است.» ۳۰ و گفت: «به چه چیز ملکوت خدا را خاک بسیار نبود. پس چون که زمین عمق نداشت به زودی روید، تشییه کنیم و برای آن چه می بزنیم؟» ۳۱ مثل دانه خردی است و چون آفتاب برآمد، سوخته شد و از آترو که ریشه نداشت که وقتی که آن را بر زمین کارند، کوچکترین تخمهای زمینی خشکید. ۷ و قدری در میان خارها ریخته شد و خارها نمو کرده، باشد. ۳۲ لیکن چون کاشته شد، می روید و بزرگتر از جمیع بقول

می‌گردد و شاخه‌های بزرگ می‌آورد، چنانکه مرغان هوا زیر سایه‌اش می‌دادند و مردم بهجهت دیدن آن ماجرا پیرون شتافتند. ۱۵ و چون می‌توانند آشیانه گیرند.» ۳۳ و به مثلهای بسیار مانند اینها بقدرتی نزد عیسی رسیده، آن دیوانه را که لجنون داشته بود دیدند که استطاعت شیدن داشتند، کلام را بیداشان بیان می‌فرمود، ۲۴ و نشسته و لباس پوشیده و عاقل گشته است، بترسیدند. ۱۶ و آنان بدین مثل بدبیشان سخن نگفت. لیکن در خلوت، تمام معانی را که دیده بودند، سرگذشت دیوانه و گزاران را بدبیشان بازگفتند. برای شاگردان خود شرح می‌نمود. ۲۵ و در همان روز وقت شام، ۱۷ پس شروع به التماس نمودند که از حدود ایشان روانه شود. بدبیشان گفت: «به کناره دیگر عبور کنیم.» ۲۶ پس چون آن ۱۸ و چون به کشته سوار شد، آنکه دیوانه بود ازوی استدعا نمود گروه را رخصت دادند، او را همانطوری که در کشته بود را داشتند و که با وی باشد. ۱۹ اما عیسی وی را اجازات نداد بلکه بدو گفت: چند زورق دیگر نیز همراه او بود. ۲۷ که ناگاه طوفانی عظیم از «به خانه نزد خویشان خود برو و ایشان را تخریب ده از آنچه خداوند با باد پدید آمد و امواج بر کشته می‌خورد بقصیمی که برمی گشت. تو کرده است و چگونه به تو رحم نموده است.» ۲۰ پس روانه ۲۸ و او در موخر کشته بر بالشی خفته بود. پس اورا بیدار کرده شده، در دیکاپولس به آنچه عیسی با وی کرده، موعظه کردن گفتند: «ای استاد، آیا تو را باکی نیست که هلاک شویم؟» آغاز نمود که همه مردم متعجب شدند. ۲۱ و چون عیسی باز به ۲۹ در ساعت اوبرخاسته، باد را نهیب داد و به دریا گفت: «ساکن آنطرف، در کشته عبور نمود، مردم بسیار بر وی جمع گشتند و شو و خاموش باش!» که باد ساکن شده، آرامی کامل پدید آمد. برکاره دریا بود. ۲۲ که ناگاه یکی از روایی کیسه، یاریس نام ۴۰ و ایشان را گفت: «از برهجه چنین ترسانید و چون است که آمد و چون او را پدید بپایهایش افتاده، ۲۳ بدو التماس بسیار ایمان ندارید؟» ۴۱ پس ای نهایت ترسان شده، به یکدیگر گفتند: نموده، گفت: «نفس دخترک من به آخر رسیده، بیا و بر او دست گذار تاشقا یافه، زیست کنند.» ۲۴ پس با او روانه شده، خلق ۵ این کیست که باد و دریا هم او را اطاعت می‌کنند؟»

بسیاری نیز از بی او افتاده، بر وی ازدحام می‌نمودند. ۲۵ آنگاه ۵ پس به آن کناره دریا تا به سرزمین جدریان آمدند. ۲ و چون زنی که مدت دوازده سال به استحاشه مبتلا می‌بود، ۲۶ و حمّت از کشته بیرون آمد، فی الفور شخصی که روحی پلید داشت بسیار از اطبای متعدد دیده و آنچه داشت صرف نموده، فایده‌ای از قبوریرون شده، بدو برخورد. ۳ که در قبور ساکن می‌بود و نیافت بلکه بدتر می‌شد، ۲۷ چون خبر عیسی را بشنید، میان آن هیچ کس به زنجیرها هم نمی‌توانست اورا بند نماید، ۴ زیرا که بارها او را به کنده‌ها و زنجیرها بسته بودند و زنجیرها را گسیخته و کنده‌ها را شکسته بود و احدی نمی‌توانست او را رماماید، ۵ و چشم‌های خون او خشک شده، در تن خود فهمید که از آن بلا پیوسته شب و روز در کوهها و قبرها فربا می‌زد و خود را به سنگها محروم می‌ساخت. ۶ چون عیسی را از دور دید، دوان دوان آمده، او را سجده کرد، ۷ و به آواز بلند صیحه زده، گفت: «ای عیسی، پسر خدای تعالی، مرا با تو چه کار است؟ تو را به خدا ۳۱ شاگردانش بدو گفتند: «کیست که مرا توازدحام می‌نمایند؟» ۸ زیرا بدو گفتنه بود: «ای قسم می‌دهم که مرا معذب نسازی.» ۹ پس از اوپرسید: «اسم تو روح پلید از این شخص بیرون بیا!» ۱۰ پس بدلالتماس بسیار نمود!؟» ۱۱ و به او آواز بلند صیحه زده، گفت: «ای چیست؟» به وی گفت: «نام من لجنون است زیرا که بسیاریم.» ۱۰ پس بدلالتماس بسیار نمود که ایشان را از آن سرزمین بیرون نکند. ۱۱ و در حوالی آن کوهها، گله گرازبیماری می‌چرید. ۱۲ و همه دیوها از وی خواهش نموده، گفتند: «ما را به گرازها بفرست تادر آنها داخل شویم.» ۱۳ فور عیسی ایشان را لاحارت داد. پس آن ارواح خیث بیرون شده، به گزاران داخل گشتد و آن گله از بلندی به دریاچست و قریب بدو هزار بودند که در آب خفه شدند. ۱۴ و خوک با نان فرار کرده، در شهر و مزرعه‌ها خبر ایمان آور ویس!» ۱۵ و جز پطرس و یعقوب و یوحنا باردیعقوب،

هیچ کس را اجازت نداد که از عقب او بیایند. ۳۸ پس چون به ۱۵ اما بعضی گفتند که الیاس است و بعضی گفتند که نبی ای خانه رئیس کنیسه رسیدند، جمیع شوریده دید که گریه و نوحه است یا چون یکی از انبیا. ۱۶ اما هیرودیس چون شنید گفت: بسیار می نمودند. ۳۹ پس داخل شده، بپیشان گفت: «چرا غوغای این همان یحیی است که من سرش را از تن جدا کردم که از و گریه می کنید؟ دختر نمرده بلکه در خواب است.» ۴۰ ایشان بر مردگان برخاسته است.» ۱۷ زیرا که هیرودیس فستاده، یحیی را وی سخریه کردند لیکن او همه را بیرون کرد، پدر و مادر دختر را گرفتار نموده، او رادر زندان بست بخاطر هیرودیا، زن برادر او با رفیقان خویش برداشت، به جایی که دختر خواهید بود، داخل فیلیپس که او را در نکاح خویش آورد بود. ۱۸ از آن جهت که شد. ۴۱ پس دست دختر را گرفته، به وی گفت: «طلیبا قومی.» یحیی به هیرودیس گفته بود: «نگاه داشتن زن برادرت بر تو روا که معنی آن این است: «ای دختر، تو را می گوییم بrixیز.» ۴۲ در نیست.» ۱۹ پس هیرودیا از او کیهه داشته، می خواست اور ا ساعت دختر برخاسته، خرامید زیرا که دوازده ساله بود. ایشان به قتل رساند اما نمی توانست، ۲۰ زیرا که هیرودیس از یحیی بینهایت متعجب شدند. ۴۳ پس ایشان را به تاکید بسیار فرمود: می ترسید چونکه او را مرد عادل و مقدس می دانست و رعایتش «کسی از این امر مطلع نشود.» و گفت تا خوارکی بدو دهدن. می نمود و هرگاه از اموی شنید بسیار به عمل می آورد و به خوشی سخن او را اصاغری نمود. ۲۱ اما چون هنگام فرصت رسید که

۶ پس از آنجا روانه شده، به وطن خویش آمد و شاگردانش از هیرودیس در روز سبت رسید، در کنیسه تعلیم دادن عقب او آمدند. ۲ چون روز سبت رسید، در کنیسه تعلیم دادن را ضیافت نمود؛ ۲۲ و دختر هیرودیا به مجلس درآمد، رقص آغاز نمود بسیاری چون شنیدند، حیران شده گفتند: «از کجا بدین کرد و هیرودیس و اهل مجلس را شادنمود، پادشاه بدان دختر شخص این چیزها رسیده و این چه حکمت است که به او عطا گفت: «آنچه خواهی ازمن بطلب تا به تو دهم.» ۲۳ و از برای او شده است که چنین معجزات از دست او صادر می گردد؟» ۲۴ مگر قسم خورده آنچه از من خواهی حتی نصف ملک مراه آهی به تو این نیست نجار پسر میریم و برادر بعقوب و بوسا و پیهودا و شمعون؟ عطا کنم.» ۲۴ او بیرون رفته، به مادر خود گفت: «چه بطلبم؟» و خواهاران او اینجا نزد مانمی باشند؟» و از او لغزش خوردنند.

۴ عیسی ایشان را گفت: «سر یحیی تعمیدهنه را.» ۲۵ در ساعت به حضور پادشاه درآمد، خواهش نموده، گفت: «می خواهیم که الان سر میان خویشان و در خانه خود. ۵ و در آنجا هیچ معجزه ای نتوانست یحیی تعمیدهنه را در طبقی به من عنایت فرمایی.» ۲۶ پادشاه نمود جز اینکه دستهای خود را بر چند مریض نهاده، ایشان را شفا به شدت محزن گشت، لیکن بجهت پاس قسم و خاطر اهل داد. ۶ واژ بی ایمانی ایشان متعجب شده، در دهات آن حوالی مجلس نخواست او را محروم نماید. ۲۷ بی درنگ پادشاه جلا دی گشته، تعلیم همی داد. ۷ پس آن دوازده را پیش خوانده، شروع فرستاده، فرمود تا سرش رایابورد. ۲۸ و او به زندان رفته سر او را از تن جدا ساخته و بر طبقی آورده، بدان دختر داد و دختران را به قدرت داد، ۸ و ایشان را قدغن فرمود که «جز عصا فقط، هیچ چیز مادر خود سپرد. ۲۹ چون شاگردانش شنیدند، آمدند و بدن او را برندارید، نه توشه دان و نه پول در کمریند خود، ۹ بلکه موزه ای در برداشته، دفن کردند. ۳۰ و رسولان نزد عیسی جمع شده، از آنچه پا کنید و دو قیا در بر نکنید.» ۱۰ و بپیشان گفت: «در هر کرد و تعلم داده بودند او را خبر دادند. ۳۱ بپیشان گفت شما جادا خانه ای شوید، در آن بمانید تا از آنجا کوچ کنید. ۱۱ و هرجا که شما را قبول نکنند و به سخن شما گوش نگیرند، از آن رفت چنان بود که فرست نان خوردن نیز نکردند. ۳۲ پس به مکان بیرون رفته، خاک پایه ای خود را پیشاندید تا بر آنها شهادت گردد. هر آینه به شما می گوییم حالت سدوم و غمراهه در روز جزا از آن شهر سهل تر خواهد بود.» ۱۲ پس روانه شده، موعظه کردند که توبه کنند، ۱۳ و بسیار دیوها را بیرون کردند و مریضان کثیر را رونگ مالیه، شفا دادند. ۱۴ و هیرودیس پادشاه شنید زیرا که زیرا که چون گوگسفندان بی شبان بودند و بسیار به ایشان تعلیم دادن اسم او شهرت یافته بود و گفت که «یحیی تعمیدهنه از مردگان گرفت. ۳۵ و چون ییشتیزی از روز سپری گشت، شاگردانش نزد برخاسته است و از این جهت معجزات از او به ظهور می آید. وی آمده، گفتند: «این مکان ویرانه است و وقت منقضی شده.

۳۶ اینها را رخصت ده تا به اراضی و دهات این نواحی رفته، نان فریسان و همه یهود تمسک به تقلید مشایخ نموده، تا دستهای بجهت خود بخزند که هیچ خوراکی ندارند.^{۳۷} در جواب ایشان را بدقت نشویند غذا نمی خورند،^۴ و چون از بازارها آیند تا گفت: «شما ایشان را غذا دهید!» وی را گفتند: «مگر رفته، نشویند چیزی نمی خورند و بسیار رسوم دیگر هست که نگاه دویست دینار نان بخریم تا اینها را طعام دهیم!»^{۳۸} بدیشان می دارند چون شستن پیله‌ها و آفتابه‌ها و ظروف مس و کرسیها. گفت: «چند نان دارید؟ رفته، تحقیق کنید.» پس دریافت کرده،^۵ پس فریسان و کاتبان از او پرسیدند: «چون است که شاگردان تو گفتند: «پنج نان و دو ماهی». ^{۳۹} آنگاه ایشان رافرمود که «همه به تقلید مشایخ سلوک نمی نمایند بلکه به دستهای ناپاک نان را دسته دسته بر سبزه بنشانید.»^{۴۰} پس صرف صرف، صد صد و می خورند؟»^{۴۱} در جواب ایشان گفت: «نیکو اخبار نموداش عیا پنجه نشستند. ^{۴۲} و آن پنج نان و دو ماهی را گرفته، به دریاره شمامی ریاکاران، چنانکه مکتوب است: این قوم به لبهای سوی آسمان نگریسته، برکت داد و نان را پاوه نموده، به شاگردان خود مرحمت می دارندلیکن دلشان از من دور است. ^۷ پس مرا خود بسپرد تا پیش آنها بگذراند و آن دو ماهی را بر همه آنها تقسیم عبث عبادت می نمایند زیرا که رسوم انسانی را به چهای فرایض تعلیم نمود. ^{۴۳} پس جمیع خروده، سیر شدند. ^{۴۴} و از خرده های نان و می دهنده،^۸ زیرا حکم خدا را ترک کرده، تقلید انسان را نگاه ماهی، دوازده سید پر کرده، پرداشتند. ^{۴۵} فی الفور شاگردان خود را الحاج فرمود بعمل می آورید.^۹ پس بدیشان گفت که «حکم خدا رانیکو به پنج هزار مرد بودند. ^{۴۶} کشتنی سوار شده، پیش از او به بیت صیدا عبورکنند تا خود باطل ساختهاید تا تقلید خود را محکم بدارید. ^{۱۰} از اینجهت که آن جماعت را مرخص فرماید. ^{۴۷} و چون ایشان را مرخص نمود، موسی گفت پدر و مادر خود را مرحمت دار و هر که پدر یا مادر را بجهت عبادت به فراز کوهی برآمد.^{۴۸} و چون شام شد، کشتنی دشمن دهد، البته هلاک گردد. ^{۱۱} لیکن شما می گوید که هرگاه دریان دریا رسید و او تنها بر خشکی بود. ^{۴۹} ایشان را در راندن شخصی به پدر یا مادر خود گوید: «آنچه از من نفع یابی قربان کشتنی خسته دید زیرا که بادمخالف بر ایشان می وزید. پس نزدیک یعنی هدیه برای خداست»^{۱۲} و بعد از این او را اجازت نمی پاس چهارم از شب بر دریا خرامان شده، به نزد ایشان آمد و دید که پدر یا مادر خود را هیچ خدمت کند. ^{۱۳} پس کلام خواست از ایشان بگذرد. ^{۴۹} اما چون او را بر دریا خرامان دیدند، خدا را به تقلیدی که خود جاری ساختهاید، باطل می سازید و تصور نمودند که این خیالی است. پس فریاد برآورند،^{۵۰} زیرا که کارهای مثل این بسیار به جامی آورید.^{۱۴} پس آن جماعت را همه او را دیده، مضطرب شدند. پس بی درنگ بدیشان خطاب پیش خوانده، بدیشان گفت: «همه شما به من گوش دهید و کرده، گفت: «حاطر جمع دارید! من هستم، ترسان میباشد!» فهم کنید.^{۱۵} هیچ چیز نیست که از بیرون آدم داخل او گشته، و تا نزد ایشان به کشتنی سوار شد، باد ساکن گردید چنانکه بتواند او را نجس سازد بلکه آنچه از درونش صادر شود آن است یعنیهایت در خود متغیر و متعجب شدند،^{۵۲} زیرا که معجزه نان را که آدم را ناپاک می سازد.^{۱۶} هر که گوش شنوای دارد بشنود.» درک نکرده بودند زیرا دل ایشان سخت بود. ^{۵۳} پس از دریا ^{۱۷} و چون از نزد جماعت به خانه درآمد، شاگردانش معنی مثل گذشته، به سرمهین جنیسارت آمده، لنگر اندادهند.^{۵۴} و چون از او از او پرسیدند.^{۱۸} بدیشان گفت: «مگر شما نیز همچنین کشتنی بیرون شدند، مردم در حال او را شناختند،^{۵۵} و در همه بی فهم هستید و نمی دانید که آنچه از بیرون داخل آدم می شود، آن نواحی بشتاب می گشته و بیماران را بر تخته‌هایهاد، هر جا نمی تواند او را ناپاک سازد،^{۱۹} زیرا که داخل دلش نمی شود که می شنیدند که او در آنجا است، می آورند.^{۵۶} و هر جایی بلکه به شکم می رود و خارج می شود به مزبله‌ای که این همه که به دهات یا شهرها یا اراضی می رفت، مرضیان را بر راهها خوارک را پاک می کند.^{۲۰} و گفت: «آنچه از آدم بیرون آید، آن می گذارندند از او خواهش می نمودند که محض دامن ردای او را است که انسان را ناپاک می سازد،^{۲۱} زیرا که از درون دل انسان لمس کنند و هر که آن را لمس می کرد شفامی یافت.

و فریسان و بعضی کاتبان از اورشلیم آمده، نزد او جمع شدند. ^۲ چون بعضی از شاگردان او را دیدند که با دستهای را ناپاک می گردانند.^{۲۲} پس از آنچا برخاسته به حوالی صور ناپاک یعنی ناشسته نان می خورند، ملامت نمودند،^۳ زیرا که وصیدون رفته، به خانه درآمد و خواست که هیچ کس مطلع نشود،

لیکن نتوانست مخفی بماند، ۲۵ از آنرو که زنی که دخترک وی فریسان بیرون آمده، با وی به مباحثه شروع کردند. و از راه امتحان روح پیلداشت، چون خبر او را بشنید، فورآمده بپایهای او افراحت. آینی آسمانی از او خواستند. ۱۲ او از دل آهی کشیده، گفت: ۲۶ و او زن یونانی از اهل فینیقیه صوریه بود. پس از وی استدعا «از برای چه این فرقه آینی می خواهند؟ هرآیه به شما می گویم آینی نمود که دیو را ازدخترش بیرون کنند. ۲۷ عیسی وی را گفت: بدین فرقه عطا نخواهد شد.» ۱۳ پس ایشان را گذارد و باز به بگذار اول فرزندان سیر شوند زیرا نان فرزندان را گرفن و پیش کشته سوارشده، به کتاره دیگر عبور نمود. ۱۴ و فراموش کردند سکان انداختن نیکو نیست.» ۱۵ آن زن در جواب وی گفت: که نان بردازند و با خود در کشته جریک نان نداشتند. آنگاه «بلی خداوند، زیرا سکان نیز پس خرده های فرزندان را از زیر ایشان را قذغنا فرمود که «باخبر باشید و از خمیر مایه فریسان و سفره می خورند.» ۲۹ وی را گفت؛ «بجهت این سخن برو که خمیرمایه هیرودیس احتیاط کنید!» ۱۶ ایشان با خوداندیشیده، دیو از دخترت بیرون شد.» ۳۰ پس چون به خانه خود رفت، گفتند: «از آن است که نان نداریم.» ۱۷ عیسی فهم کرده، دیو را بیرون شده و دختر را برسیر خواهید یافت. ۲۱ و باز از بیدیشان گفت: «چرا فکرمنی کنید از آنجهت که نان ندارید؟ آیا نواحی صور روانه شده، از راه صیدون در میان حملود دیکاپولس به هنوزنفهمیده و درک نکردهاید و تا حال دل شما سخت است؟ دریای جلیل آمد. ۲۲ آنگاه کری را که لکنت زیان داشت نزد وی ۱۸ آیا چشم داشته نمی بینید و گوش داشته نمی شوید و به یاد آورده، التماس کردند که دست بر او گذارد. ۳۳ پس او را از ندارید؟ ۱۹ وقتی که پنج نان را برای پنج هزار نفر باره کردم، میان جماعت به خلوت برد، انگشتان خود را در گوشهای او چند سبیل از پارهها برداشید؟» بدو گفتند: «دوازده.» ۲۰ و گذاشت و آب دهان انداخته، زیانش را لمس نمود؛ ۳۴ و به سوی وقتی که هفت نان را بجهت چهار هزار کس؛ پس زنبل پر از آسمان نگریسته، آهی کشید و بدو گفت: «افح!» یعنی باز شو رویهها برداشید؟» گفتندش: «هفت.» ۲۱ پس بیدیشان گفت: ۳۵ در ساعت گوشهای او گشاده و عقده زیانش حل شده، به «چرا نمی فهمید؟» ۲۲ چون به بیت صیدا آمد، شخصی کور را درستی تکلم نمود. ۳۶ پس ایشان را قذغنا فرمود که هیچ کس را نزد او آوردند و التماس نمودند که او را لمس نماید. ۲۳ پس خبرندهند؛ لیکن چندان که بیشتر ایشان را قذغنا نمود، زیادتر او را دست آن کور را گرفته، او را از قریه بیرون برد و آب دهان بر شهرت دادند. ۳۷ و بینهایت متحریر گشته می گفتند: «همه کارها چشمان او افکنده، و دست بر اوگذاره از او پرسید که «چیزی را نیکوکرده است؛ کران را شنوا و گنگان را گویامی گرداند!» می بینی؟» ۲۴ اوبالا نگریسته، گفت: «مردمان را خرامان، چون درختها می بینم.» ۲۵ پس بار دیگر دستهای خودرا بر چشمان او و در آن ایام باز جمعیت، بسیار شده و خوراکی نداشتند. **۸** گذارند، او را فرمود تا بالانگریست و صحیح گشته، همه چیز را به عیسی شاگردان خود را پیش طلبیده، به ایشان گفت: ۲ «بر این خوبی دید. ۲۶ پس او را به خانه اش فرستاده، گفت: «داخل ده گروه دلم بسوخت زیرا الان سه روز است که با من می باشندو هیچ مشو و هیچ کس را در آن جا خبر مده.» ۲۷ و عیسی با شاگردان خوارک ندارند. ۳ و هرگاه ایشان را گرسنه به خانه های خود خود به دهات قیصریه فلیپس رفت. و در راه از شاگردانش پرسیده، برگردانم، هرآیه در راه ضعف کنند، زیرا که بعضی از ایشان از راه گفت که «مردم مرآ که می دانند؟» ۲۸ ایشان جواب دادند که دور آمدهاند. ۴ شاگردانش وی را جواب دادند: «از کجا کسی «یحیی تعمیدهند و بعضی الایas و بعضی یکی از اینها.» ۲۹ او می تواند اینها را در این صحراء از نان سیر گرداند؟» ۵ از ایشان از ایشان پرسید: «شمامرا که می دانید؟» پطروس در جواب او پرسید: «چند نان دارید؟» گفتند: «هفت.» ۶ پس جماعت را گفت: «تموییح هستی.» ۲۰ پس ایشان را فرمود که «هیچ کس فرمود تا بر زمین بنشینند؛ و آن هفت نان را گرفته، شکر نمود و را از او خبر ندهند.» ۲۱ آنگاه ایشان را تعلیم دادن آغاز کرد که پاره کرده، به شاگردان خود داد تا پیش مردم گذارند. پس نزد آن **۹** لازم است پسر انسان بسیار زحمت کشد و از مشایخ و روسای گروه نهادند. ۷ و چند ماهی کوچک نیز نداشتند. آنها را نیز برکت کهنه و کاتبان رد شود و کشته شده، بعد از سه روز بربخیزد.» داده، فرمود تا پیش ایشان نهند. ۸ پس خودده، سیر شدند و هفت زنبل پر از پاره های باقی مانده برداشتند. **۹** و عدد خورندها کان قریب کردن شروع نمود. ۳۳ اما او برگشته، به شاگردان خودنگریسته، به چهار هزار بود. پس ایشان را مخصوص فرمود. ۱۰ و بی درنگ با پطروس را نهیب داد و گفت: «ای شیطان از من دور شو، زیرا امور شاگردان به کشته سوار شده، به نواحی دلمانوته آمد. ۱۱ و الهی را اندیشه نمی کنی بلکه چیزهای انسانی را.» ۳۴ پس مردم

را با شاگردان خود خوانده، گفت: «هرکه خواهد از عقب من دوان دوان آمده، او را سلام دادند. ۱۶ آنگاه از کتابان پرسید که آید، خویشتن را انکارکرد و صلیب خود را برداشته، مرا متابعت «با اینها چه مباحثه دارید؟» ۱۷ یکی از آن میان در جواب گفت: نماید. ۲۵ زیرا هرکه خواهد جان خود را نجات دهد، آن را هلاک «ای استاد، پسر خود را نزد تو آوردم که روحی گنگ دارد، ۱۸ و سازد؛ و هرکه جان خود را بجهت من و انجیل بر باد دهد آن را هر جا که او را بگیرد می‌اندازد، چنانچه کف برآورده، دندانهایم برهاند. ۲۶ زیرا که شخص را چه سود دارد هر گاه تمام دنیا را ببرد بهم می‌ساید و خشک می‌گردد. پس شاگردان تو را گفتم که او را و نفس خود را بپارد؟ ۲۷ یا آنکه آدمی چه چیز را به عوض جان ببرون کنند، تنوانتند. ۱۹ او ایشان را جواب داده، گفت: خود بددهد؟ ۲۸ زیرا هرکه در این فرقه زناکار و خطکار از من و «ای فرقه بی‌ایمان تا کی با شما باشم و تا چه حمدتحمل شما سخنان من شرمده شود، پسر انسان نیز وقی که با فرشتگان شوم! او را نزد من آورید. ۲۰ پس اورانزد و آوردند. چون او را مقدس در جلال پدر خویش آید، از او شرمده خواهد گردید.» ۲۱ دید، فور آن روح او را مصروف کرد تا بر زمین افتاده، کف برآورد و غلطان شد. ۲۱ پس از پدر وی پرسید: «چند وقت است که او

۹ و بدیشان گفت: «هرآینه به شما می‌گوییم بعضی از را این حالت است؟» گفت: «ازطفولیت. ۲۲ و بارها او را در ایستادگان در اینجا می‌باشد که تاملکوت خدا را که به قوت آتش و در آب انداخت تا او را هلاک کند. حال اگر می‌توانیم بر ماترجم کرده، ما را مدد فرما.» ۲۳ عیسی وی را گفت: «اگر روز، عیسی پطرس و یعقوب و یوحنا را برداشته، ایشان را تنها بر فراز کوهی به خلوت برد و هیاتش در نظر ایشان متغیر گشت. ۲ و لباس او درخشان و چون برف بغاایت سفید گردید، چنانکه پدر طفل فریادبرآورده، گریه کنان گفت: «ایمان می‌آورم ای خداوند، هیچ گازری بر روی زمین نمی‌تواند چنان سفید نماید. ۴ و الیاس به شتاب می‌آیند، روح پلید را نهیب داده، به وی فرمود: «ای روح با موسی بر ایشان ظاهر شده، با عیسی گفتگو می‌کردند. ۵ پس پطروس ملتافت شده، به عیسی گفت: «ای استاد، بودن ما در مشو!» ۶ پس صیحه زده و او را پشت مصروف نموده، ببرون اینجا نیکو است! پس سه سایبان می‌سازیم، یکی برای تو و آدم و مانند مرده گشت، چنانکه بسیاری گفتند که فوت شد. دیگری برای موسی و سومی برای الیاس!» ۶ از آنرو که نمی‌دانست چه بگوید، چونکه هراسان بودند. ۷ ناگاه ابری بر ایشان چون به خانه درآمد، شاگردانش در خلوت از او پرسیدند: «چرا ماسایه انداخت و آوازی از ایدرسید که «این است پسر حبیب من، نتوانستیم او را ببرون کنیم؟» ۲۹ ایشان را گفت: «این جنس به از او بشنوید.» ۸ در ساعت گرداگرد خود نگریسته، جزعیسی تنها با خود هیچ کس را ندیدند. ۹ و چون از کوه به زیر می‌آمدند، ایشان راقدن فرمود که تا پس انسان از مردگان بزنجدید، از آنچه دیده‌اند کسی را خبر ندهند. ۱۰ و این سخن را در خاطر خود نگاه داشته، از یکدیگرسوال می‌کردند که برشاستن از مردگان چه باشد. ۱۱ پس از او استفسار کرده، گفتند: «چرا کاتبان می‌گویند که الیاس باید اول بباید؟» ۱۲ او در جواب ایشان گفت که «الیاس الله اول می‌آید و همه چیز را اصلاح می‌نماید و چگونه درباره پس‌انسان مکتوب است که می‌باید زحمت بسیارکشند و حقیر شمرده شود. ۱۳ لیکن به شمامی گوییم که الیاس هم آمد و با وی آنچه خواستند کردند، چنانچه در حق وی نوشته شده است.» ۱۴ پس چون نزد شاگردان خود رسید، جمعی کثیر گرد ایشان دید و بعضی از کاتبان را که با ایشان مباحثه می‌کردند. ۱۵ در ساعت، تمامی خلق چون او را بدیدند در حیرت افتادند و کرده است و هرکه مرا پذیرفت نه مرا بلکه فرستنده مرا پذیرفته

باشد. ۳۸ آنگاه یوحتا ملتفت شده، بدو گفت: «ای استاد، ۹ پس آنچه خدا پیوست، انسان آن راجدا نکند.» ۱۰ و در خانه شخصی را دیدیم که به نام تو دیوها بیرون می کرد و متابعت ما باز شاگردانش از این مقدمه ازوی سوال نمودند. ۱۱ بدیشان نمی نمود؛ و چون متابعت مانی کرد، او را ممانعت نمودیم.» گفت: «هرکه زن خود را طلاق دهد و دیگری را نکاح کند، ۱۲ و اگر زن از شوهر خود جداشود و معجزه‌ای به نام من بنماید و بتواند به زودی درحق من بد گوید. منکوحه دیگری گردد، متکب زنا شود.» ۱۳ و بچه‌های کوچک ۱۴ عیسی گفت: «او را منع مکنید، زیرا هیچ‌کس نیست که برق وی زنا کرده باشد.» ۱۵ و هرکه شما را از این را نزد او آوردن تایشان را لمس نماید؛ اما شاگردان آورندگان زیرا هرکه ضد ما نیست بامست. ۱۶ و هرکه شما را از این را نزد او آوردن تایشان را لمس نماید، بدیشان که از آن مسیح هستید، کاسه‌ای آب به اسم من بنوشاند، هرآیه رامع کردن. ۱۷ چون عیسی این را بدید، خشم نمود، بدیشان به شما می‌گویند اجر خود را ضایع نخواهد کرد. ۱۸ و هرکه یکی گفت: «بگذارید که بچه‌های کوچک نزد من آیند و ایشان را از این کودکان را که به من ایمان آورند، لغوش دهد، او را بهتر مانع نشوید، زیارتکوت خدا از امثال ایها است. ۱۹ هرآیه به است که سنگ آسیابی بر گردنش آویخته، در دریا افکنده شود. شما می‌گویند هرکه ملکوت خدا را مثل بچه کوچک قبول نکند، ۲۰ پس هرگاه دستت تو را بلغزاند، آن را ببرزیرا تو را بهتر است که داخل آن نشود.» ۲۱ چون به راه می‌رفت، شخصی دوان شل داخل حیات شوی، از اینکه با دو دست وارد چشم گردی، ایشان نهاده، برکت داد. ۲۲ چون به راه می‌رفت، شخصی دوان آمده، پیش او زانو زده، سوال نمود که «ای استاد! چه ۲۳ جایی در آتشی که خاموشی نپذیرد؟» (Geenna g1067) ۲۴ جایی که کرم ایشان نمیرد و آتش، خاموشی نپذیرد. ۲۵ و هرگاه پایت که کرم ایشان نمیرد، خاموشی نپذیرد، ۲۶ آنچایی که کرم ایشان دزدی مکن، شهادت دروغ مده، دغابازی مکن، پدر و مادر خود نمیرد و آتش، خاموش نشود. ۲۷ و هر گاه چشم تو تو را لغوش راحرمت دار.» ۲۸ او در جواب وی گفت: «ای استاد، این دهد، قلعش کن زیرا تو را مفیدتر است که لنگ داخل بدو گفت: «چرا مرا نیکو گفته و حال آنکه کسی نیکو نیست تو را بلغزاند، قلعش کن زیرا تو را مفیدتر است که لنگ داخل بدو گفت: «چرا مرا نیکو گفته و حال آنکه کسی نیکو نیست ۲۹ احکام را می‌دانی، زنا مکن، حیات شوی از آنکه با دو پا به جهنم افکنده شوی، در آتشی که چشم داخل همه را از طفولیت نگاه داشتم.» ۳۰ عیسی به وی نگریسته، ملکوت خدا شوی، از آنکه با دو چشم درآتش چشم انداخته او را محبت نمود و گفت: «تو را یک چیز ناقص است: برو و شوی،» (Geenna g1067) ۳۱ آنچایی که کرم ایشان نمیرد و آتش آنچه داری بفروش و به فقره بده که در آسمان گنجی خواهی خاموشی نیاید. ۳۲ زیرا هرکس به آتش، نمکین خواهد شد و هر یافت و بیا صلیب را برداشته، مرا پیروی کن.» ۳۳ لیکن او از قربانی به نمک، نمکین می‌گردد. ۳۴ نمک نیکو است، لیکن هر این سخن ترش رو و محزون گشته، روانه گردید زیرا اموال بسیار گاه نمک فاسد گردد به چه چیز آن را اصلاح می‌کنید؟ پس در داشت. ۳۵ آنگاه عیسی گداگرد خود نگریسته، به شاگردان خود خود نمک بدارید و با یکدیگرصلح نماید.»

۳۶ چون شاگردانش از سخنان از در حرمت افتادند، عیسی باز ۳۷ و از آنچا برخاسته، از آن طرف اردن به نواحی یهودیه توجه نموده، بدیشان گفت: «ای فرزندان، چه دشوار است دخول آمد. و گروهی باز نزدی جمع شدند و او بمحاسب عادت خود، آنایی که به مال و اموال توکل دارند در ملکوت خدا! ۳۸ سهل بازدیشان تعليم می‌داد. ۳۹ آنگاه فریسان پیش آمده، از روی تراست که شتر به سوراخ سوزن درآید از اینکه شخص دولمند امتحان ازو سوال نمودند که «ایا مرد را طلاق دادن زن خویش به ملکوت خدا داخل شود!» ۴۰ ایشان بغاایت متغيرگشته، با جایز است.» ۴۱ در جواب ایشان گفت: «موسی شما را چه یکدیگر می‌گفتند: «پس که می‌توانند بجای اینکه شخوص دولمند فرموده است؟» ۴۲ گفتند: «موسی اجازت داد که طلاق نامه ایشان نظر کرده، گفت: «نزد انسان محال است لیکن نزد خدا بنویسد و رهاکنند.» ۴۳ عیسی در جواب ایشان گفت: «بهسبه سنتگالی شما این حکم را برای شما نوشت. ۴۴ لیکن از ایندای گرفت که «اینک ما همه‌چیز نزد خدا ممکن است.» ۴۵ بطرس بدلوگفتن خلقت، خدا ایشان را مرد و زن آفرید. ۴۶ از آن جهت باید مرد پدر عیسی جواب فرمود: «هرآیه به شما می‌گویم کسی نیست که و مادر خود را ترک کرده، با زن خویش بپیوندد، ۴۷ و این دو یک خانه یا برادران یا خواهان یا پدر یا مادر یا زن یا اولاد یا مالاک تن خواهند بود چنانکه از آن پس دو نیستند بلکه یک جسد. را بجهت من و انجیل ترک کن، ۴۸ جزاينکه الحال در این

زمان صد چندان یابد از خانه‌ها و برادران و خواهاران و مادران و تو را می‌خواند.» ۵۰ در ساعت ردای خود را دور اندادخته، بر پا فرزندان و املاک با زحمات، و در عالم آینده حیات جاودانی جست و نوند عیسی آمد. ۵۱ عیسی به وی التفات نموده، گفت: را. (aiōn g165, aiōnios g166) ۳۱ اما بسا اولین که آخرین «چه می‌خواهی از بهر تو نمایم؟» کور بدلوگفت: «با سیدی آنکه می‌گردندو آخرین اولین.» ۳۲ و چون در راه به سوی اورشلیم بیتیانی یام.» ۳۳ عیسی بدلوگفت: «برو که ایامت تو را شفای داده می‌رفند و عیسی در جلو ایشان می‌خراشد، در حیرت افتادند و است.» در ساعت بینا گشته، از عقب عیسی در راه روانه شد.

چون از عقب او می‌رفتند، ترس بر ایشان مستولی شد. آنگاه آن ۱۱ واژده را باز به کنارکشیده، شروع کرد به اطلاع دادن به ایشان از زیتون رسیدن، دو نفر از شاگردان خود را فرستاده، ۲ بدیشان گفت: آنچه بر وی وارد می‌شد، ۳۴ که «اینک به اورشلیم می‌رویم و پسر انسان به دست روسای کهنه و کاتبان تسليم شود و بر وی فتوای قتل دهند و اورا به امتها سپارند، ۳۵ و بر وی سخریه نموده، تازیانه‌اش زند و آب دهان بر وی افکنده، او را خواهید کشت و روز سوم خواهد برخاست.» آنگاه بعقوب و یوحنان دو پسر زیدی نزدی آمده، گفتند: «ای استاد، می‌خواهیم آنچه از تو سوال کنیم برای ما بکنی.» ۳۶ ایشان را گفت: «چه می‌خواهید برای شما بکنم؟» ۳۷ گفتند: «به ما عطا فرما که یکی به طرف راست و دیگری برچچ تو در جلال تو پنشنیم.» ۳۸ عیسی ایشان را گفت: «نمی‌فهمید آنچه می‌خواهید. آیا می‌توانید آن پیاله‌ای را که من می‌نوشم، پوشید و تعمیدی را که من می‌پذیرم، پذیرید؟» ۳۹ وی را گفتند: «می‌توانیم.» عیسی بدیشان گفت: «پیاله‌ای را که من می‌نوشم خواهید آشایید و تعمیدی را که من می‌پذیرم خواهید پذیرفت. ۴۰ لیکن نشستن به دست راست و چپ من از آن من نیست که بدhem جز آنانی را که از بهر ایشان مهیا شده است.» ۴۱ و آن ده نفر چون شنیدند بر بعقوب و یوحنان خشم گرفتند. ۴۲ عیسی ایشان را خوانده، به ایشان گفت: «می‌دانید آنانی که حکام امتها شمرده می‌شوند برایشان ریاست می‌کنند و بزرگانشان بر ایشان مسلطند. ۴۳ لیکن در میان شما چنین نخواهد بود، بلکه هر که خواهد در میان شما بزرگ شود، خادم شما باشد. ۴۴ و هر که خواهد مقدم بر شما شود، غلام همه باشد. ۴۵ زیرا که پسر انسان نیز نیامده تامخدوم شود بلکه تا خدمت کند و تا جان خود را فدای بسیاری کند.» ۴۶ وارد اریحا شدند. و وقتی که او با شاگردان خود و جون عیسی داخل هیکل گشت، به بیرون کردن آنانی که در هیکل خرید و فروش می‌کردند شروع نمود و تختهای صرافان و کرسیهای کیوتوفروش راوازگون ساخت، ۱۶ و نگذاشت که کسی با ظرفی از میان هیکل بگذرد، ۱۷ و تعیین داده، گفت: «ایامکوب نیست که خانه من خانه عبادت تمامی امتها نامیده خواهد شد؟ اما شما آن را مغاره دزدان ساخته‌اید.» ۱۸ چون روسای کهنه و کاتبان این را بشنیدند، در صدد آن شدند که آنگاه آن کور را خوانده، بدلو گفتند: «خاطر جمع دار برخیز که

او را چطور هلاک سازندزیرا که از وی ترسیدند چون که همه او را نزد ایشان فرستاده، گفت: پسمرما حرمت خواهند داشت. مردم از تعليم وی متحير می بودند. ۱۹ چون شام شد، از شهر ۷ ليکن دهقانان با خود گفتند: اين وارث است؛ باید او را بکشيم بیرون رفت. ۲۰ صحبتگاهان، در اثنای راه، درخت انجیر را از تاميرات از آن ما گردد. ۸ پس او را گرفته، مقتول ساختند و او را ريشه خشک یافتدند. ۲۱ بطرس به خاطر آورده، وی را گفت: «ای بیرون از تاکستان افکنندن. ۹ پس صاحب تاکستان چه خواهد استاد، اینک درخت انجيري که نفرینش کردی خشک شده!» کرد؟ او خواهد آمد و آن باغبان را هلاک ساخته، باغ را به دیگران عيسی در جواب ايشان گفت: «به خدا ايمان آوريد، ۲۲ زيرا خواهد سپرد. ۱۰ آيا اين نوشته راخونانده ايده: سنگي که معمارانش که هر آينه به شما می گويم هر که بدین کوه گويم متعلق شده، به دریا رد کردن، همان سر زاويه گردید؟ ۱۱ اين از جانب خداوند افکنده شو و در دل خود شک نداشته باشد بلکه یقين دارد که شد و در نظر ما عجيب است. ۱۲ آنگاه خواستند او را گرفتار آنچه گويدمي شود، هر آينه هر آنچه گويد بدبو عطا شود. ۲۴ بنا بر اين سازند، اما از خلق می ترسیدند، زيرا می دانستند که اين مثل را برای به شما می گويم آنچه در عادات سوال می کيد، یقين بدانيد که ايشان آورد. پس او را واگذارده، برغند. ۱۳ و چند نفر از فريسيان آن را يافته ايد و به شما عطا خواهد شد. ۲۵ و وقتی که به دعا و هيروديان را نزدوي فرستادند تا او را به سخني به دام آورند. بايستيد، هرگاه کسی به شما خطا کرده باشد، او را ببخشيد ۱۴ ايشان آمده، بدبو گفتند: «اي استاد، ما را یقين است که تو تا آنکه پدر شما نيز که در آسمان است، خطای ايشان را معاف راستگو هستي و از کسی باک نداري، چون که به ظاهر مردم ادار. ۲۶ اما هرگاه شما نبخشيد، پدر شما نيز که در آسمان است نمی نگری بلکه طريق خدارا به راستي تعليم می نمایي. جزие دادن تقصیرهاي شما را نخواهد بخشيد.» ۲۷ و باز به اوشليم آمدند. به قصراچاير است یا نه؟ بدھيم یا ندھيم؟ ۱۵ اما او بياکاري ايشان و هنگامي که او در هيكل می خراميد، روسای کهنه و کاتبان و را درک کرده، بدیشان گفت: «چرا مرا امتحان می کنيد؟ دیاري مشایخ نزد وی آمده، ۲۸ گفتند: «به چه قدرت اين کارها را نزد من آرید تا آن را بیشم.» ۱۶ چون آن را حاضر کردن، بدیشان می کنی و کیست که این قدرت را به توانده است تا اين اعمال را گفت: «این صورت و رقم از آن کیست؟» وی را گفتند: «از آن بهجا آري؟» ۲۹ عيسی در جواب ايشان گفت: «من از شما نيز قيسرا.» ۱۷ عيسی در جواب ايشان گفت: «آنچه از قيسرا است، سخني می پرسم، مرا جواب دهيد تا من هم به شما گويم به چه به قصر رد کنيد و آنچه از خداست، به خدا.» و از او متعجب قدرت اين کارها را می کنم. ۳۰ تعميد يحبي از آسمان بود يا از شدن. ۱۸ و صدوقيان که منکر هستند نزد وی آمده، از او سوال انسان؟ مرا جواب دهيد.» ۳۱ ايشان در دلهای خود تفکر نموده، نموده، گفتند: «اي استاد، موسى به ما نوشته که هرگاه برادر گفتند: «اگرگويم از آسمان بود، هر آينه گويد پس چرا بدوابیمان کسی بمید و زنی بازگداشته، اولادي نداشته باشد، برادرش زن او نياورديد. ۳۲ و اگر گويم از انسان بود،» از خلق بيم داشتند از رابكيرد تا از بهر برادر خود نسلی پيدا نماید. ۲۰ پس هفت برادر آنجا که همه يحبي را نبي اي بحق می دانستند. ۳۳ پس در جواب بودند که نخستين، زنی گرفته، بميد او اولادي نگذاشت. ۲۱ پس عيسی گفتند: «نعمي دائم.» عيسی بدیشان جواب داد: «من هم ثانی او را گرفته، هم بي اولاد فوت شد و همچنین سومي. ۲۲ تا شما را نمي گويم که به کدام قدرت اين کارها را بهجا می آورم.» آنکه آن هفت او را گرفتند و اولادي نگذاشتند و بعد از همه، زن فوت شد. ۲۳ پس در قیامت چون برخیزند، زن کداميک ۱۲ پس به مثلها به ايشان آغاز سخن نموده که «شخصي از ايشان خواهد بود از آنجهت که هر هفت، او را به زنی گرفته تاکستانی غرس نموده، حصاری گردن کشید و چرخشتي بساخت بودند؟» ۲۴ عيسی در جواب ايشان گفت: «آيا گمراه نيسيد از ويرجي بنا کرده، آن را به دهقانان سپرد و سفر کرد. ۲ و در موسم، آنرو که کتب و قوت خدا را نمي دایيد؟ ۲۵ زيرا هنگامي که نوکري نزد دهقانان فرستاد تا ازموه باع از باغبانان بگيرد. ۲۶ اما از مردگان برخیزند، نه نکاح می کنند و نه منکوحه می گردن، ايشان او را گرفته، زندن و تهی دست روانه نمودند. ۴ باز نوکري بلکه مانندفرشتگان، در آسمان می باشند. ۲۶ اما در باب مردگان ديگرند ايشان روانه نمود. او را نيز سنجسار کرده، سراو را شکستند که برمي خيزيند، در كتاب موسى در ذکريوته نخوانانده ايده چگونه و بي حرمت کرده، برگردانيدندش. ۵ پس يك نفر ديگر فرستاده، خدا او را خطاب کرده، گفت که متم خدای ابراهيم و خدای او را نيز گشتند و بساديگران را که بعضی را زندن و بعضی را به اسحاق و خدای یعقوب. ۲۷ و او خدای مردگان نیست بلکه قتل رسانيدند. ۶ وبالاخره يك پسر حبيب خود را باقی داشت. خدای زندگان است. پس شما بسيار گمراه شده ايده.» ۲۸ و

یکی از کاتیان، چون مباحثه ایشان را شنیده، دید که ایشان را عظیمه را می‌نگری؟ بدان که سنگی بر سنگی گذارده نخواهد جواب نیکو داد، پیش آمده، از او پرسید که «اول همه احکام شد، مگر آنکه به زیرافکده شود!» ۳ و چون او بر کوه زیتون، کدام است؟» ۲۹ عیسی او را جواب داد که «اول همه احکام مقابله هیکل نشسته بود، پطرس و یعقوب و یوحنا و اندریاس سر این است که بشنوای اسرائیل، خداوند خدای ما خداوند واحد ازوی پرسیدند: «ما را خیر بد که این امور کی واقع می‌شود است. ۳۰ و خداوند خدای خود را به تمامی دل و تمامی جان و علامت نزدیک شدن این امور چیست؟» ۵ آنگاه عیسی در تمامی خاطر و تمامی قوت خود را بمناسبت نمایم، که اول از احکام جواب ایشان سخن آغازکرد که «زنهر کسی شما را گمراه نکند! این است. ۳۱ و دوم مثل اول است که همسایه خود را چون نفس ۶ زیرا که بسیاری به نام من آمده، خواهند گفت که من هستم خود محبت نما. بزرگتر از این دو، حکمی نیست.» ۳۲ کاتی و بسیاری را گمراه خواهند نمود. ۷ اما چون جنگها و اخبار وی را گفت: «آفرین ای استاد، نیکو گفته، زیرا خدا واحد است و جنگها را بشنوید، مضطرب مشوید زیرا که وقوع این حوادث سوای او دیگری نیست، ۳۳ و او را به تمامی دل و تمامی فهم و ضروری است لیکن انتها هنوز نیست. ۸ زیرا که امتنی بر امتنی تمامی نفس و تمامی قوت محبت نمودن و همسایه خود را مثل و مملکتی بر مملکتی خواهند برشاست و زلزله هادر جایها حادث خود محبت نمودن، از همه قربانی های ساخته و هدایا افضل خواهد شد و قحطی ها و اغتشاش ها پدید می‌آید؛ و اینها ابتدای است.» ۳۴ چون عیسی بدید که عاقلانه جواب داد، به وی دردهای زه می‌باشد. ۹ «لیکن شما از برای خود احتیاط کنید زیرا گفت: «از ملکوت خدادور نیستی». و بعد آن، هیچ کس جرات که شما را به شورها خواهند سپرد و در کنایس تازیانهها خواهند نکرد که از او سوالی کند. ۳۵ و هنگامی که عیسی در هیکل زد و شما را پیش حکام و پادشاهان بخاطر من حاضر خواهند تعلیم می‌داد، متوجه شده، گفت: «چگونه کاتیان می‌گویند که کرد تا برایشان شهادتی شود. ۱۰ و لازم است که انجیل اول مسیح پسر داده است؟ ۳۶ و حال آنکه خود داده در روح القدس بر تمامی امتها موعظه شود. ۱۱ و چون شما را گرفته، تسلیم می‌گوید که خداوند به خداوند من گفت بطرف راست من بشمین کنند، میندیشید که چه بگویند و متفکر مباشد بلکه آنچه در آن تا دشمنان تو را پای انداز تو سازم؟ ۳۷ خود داده او را خداوند ساعت به شما عطا شود، آن را گویند زیرا گوینده شما نیستید بلکه می‌خواند؛ پس چگونه او را پسر می‌باشد؟» و عوام الناس کلام او را روح القدس است. ۱۲ آنگاه برادر را و پدر، فرزند را به به خشنودی می‌شیندند. ۳۸ پس در تعلیم خود گفت: «از کاتیان هلاکت خواهند سپرد و فرزندان بروالدین خود برشاسته، ایشان را به احتیاط کنید که خرامیدن در لباس دراز و تعظیم های درباره ایشان قتل خواهند شدند. ۱۳ و تمام خلق بجهت اسم من شما را دشمن کریسی های اول در کنایس و جایهای صدر در ضیافت ها را خواهند داشت. اما هر که تا آخر صبر کنند، همان نجات یابد. ۳۹ دوست می‌دارند. ۴۰ اینان که خانه های بیوه زنان را می‌بلعند ۱۴ «پس چون مکروه ویرانی را که به زیان دانیال نی گفته شده و نماز را به ریاطول می‌دهند، عقوبات شدیدتر خواهند یافت.» است، در جایی که نمی‌باید برایان بینید - آنکه می‌خواند بهمدم - ۴۱ و عیسی در مقابل بیت‌المال نشسته، نظاره می‌کرد که مردم به آنگاه آنانی که در پیوه دهی می‌باشند، به کوهستان فرار کنند، ۱۵ و چه وضع پول به بیت‌المال می‌اندازند؛ و بسیاری از دولتمندان، هر که بر بام باشد، به زیر نیاید و به خانه داخل نشود تا چیزی بسیاری انداشته باشد. ۴۲ آنگاه بیوه زنی قفسیر آمده، دوفلس که یک از آن برد، ۱۶ و آنکه در مزعجه است، برگردید تا رخت خود ریع باشد انداشت. ۴۳ پس شاگردان خود را پیش خوانده، به را بردارد. ۱۷ اما وای بر آبستان و شیر دهنده‌گان در آن ایام. ایشان گفت: «هر آینه به شما می‌گویند این بیوه زن مسکین از همه ۱۸ و دعا کنید که فرار شما در زمستان نشود، ۱۹ زیرا که در آن آنایی که در خزانه انداشته، بیشتر داد. ۴۴ زیرا که همه ایشان از ایام، چنان مصیبی خواهد شد که از ابتدای خلقی که خدا زیادتی خود دادند، لیکن این زن از حاجتمندی خود، آنچه داشت آفرید تاکنون نشده و نخواهد شد. ۲۰ و اگر خداوند آن روزها را انداشت، یعنی تمام معیشت خود را.»

۱۳ و چون او از هیکل بیرون می‌رفت، یکی از شاگردانش پلو هرگاه کسی به شما گوید اینکه مسیح در اینجاست یا اینک در گفت: «ای استاد ملاحظه فرما چه نوع سنگها و چه عمارت ها آنچه، باور مکنید. ۲۲ زانرو که مسیحان دروغ و انبیای کذبه است!» ۲ عیسی در جواب وی گفت: «آیا این عمارت های ظاهرشده، آیات و معجزات از ایشان صادر خواهد شد، بقسمی که

اگر ممکن بودی، برگزیدگان را هم گمراه نمودندی. ۲۳ لیکن مذکور خواهد شد.» ۱۰ پس یهودای اسخربوطی که یکی از شما برحدار باشید! ۲۴ و در آن روزهای بعد از آن مصیبت خورشید آن دوازده بود، به نزد روسای کهنه رفت تا او را بدیشان تسلیم تاریک گردد و ماه نور خود را بازگیرد، ۲۵ و ستارگان از آسمان فرو کنند. ۱۱ ایشان سخن او را شنیده، شاد شدند و بد و عده ریزند و قوای افلاک متزلزل خواهد گشت. ۲۶ آنگاه پسر انسان دادند که نقدی بدو بدیند. و او در صدد فرست مواقف برای را بینند که با قوت و جلال عظیم بر ابرها می‌آید. ۲۷ در آن گرفتاری وی برآمد. ۱۲ و روز اول از عید فطیر که در آن فصح وقت، فرشتگان خود را از جهات اربعه انتها زمین تابه افصای راذیح می‌کردند، شاگردانش به وی گفتند: «کجا می خواهی بروم فلک فراهم خواهد آورد.» ۲۸ «الحال از درخت انجیم مثناش را تدارک بینیم تا فصح را بخوری؟» ۱۳ پس دو نفر از شاگردان خود فراگیرید که چون شاخه اش نازک شده، برگ می‌آوردمی دانید که رافستاده، بدیشان گفت: «به شهر بروید و شخصی با سوی آب تابستان نزدیک است.» ۲۹ همچنین شما نیز چون این چیزها را به شما خواهد بخورد. از عقب وی بروید، ۱۴ و به هرجایی که واقع بینید، بدانید که نزدیک بلکه بدر است. ۳۰ هرآینه به درآید صاحب خانه را گوید: استاد می‌گوید مهمناخانه کجا است شمامی گوییم تا جمیع این حوادث واقع نشود، این فرقه نخواهند تافصح را با شاگردان خود آنجا صرف کنم؟ ۱۵ و او بالاخانه گذشت. ۳۱ آسمان و زمین زایل می‌شود، لیکن کلمات من هرگز بزرگ مفروش و آماده به شما نشان می‌دهد. آنچا از بهر ما تدارک زایل نشود. ۳۲ ولی از آن روز و ساعت غیر از پدرهیچ کس اطلاع بینید.» ۱۶ شاگردانش روانه شدند و به شهر رفته، چنانکه او ندارد، نه فرشتگان در آسمان و نه پسر هم. ۳۳ «پس برحدار و فرموده بود، یافتند و فصح را آماده ساختند. ۱۷ شامگاهان با آن بیدار شده، دعا کنیدزیرا نمی‌دانید که آن وقت کی می‌شود. دوازده آمد. ۱۸ و چون نشسته غذا می‌خوردند، عیسی گفت: ۳۴ مثل کسی که عازم سفر شده، خانه خود را واگذار و خادمان «هرآینه به شما می‌گوییم که، یکی از شما که با من غذامی خورد، خود را قادر داده، هر یکی را به شغلی خاص مقرر نماید و درین مرا تسليم خواهد کرد.» ۱۹ ایشان غمگین گشته، یک یک گفتن را امر فرماید که بیداریماند. ۳۵ پس بیدار پاشید زیرا نمی‌دانید که گرفتند که آیا من آنم و دیگری که آیا من هستم. ۲۰ او در در چه وقت صاحب خانه می‌آید، در شام یا نصف شب یا بانگ جواب ایشان گفت: «یکی از دوازده که با من دست در قاب خروس یا صبح ۳۶ میادا ناگهان آمده شما را خفته باید. ۲۱ اما فروید! ۲۲ و درستی که پسر انسان بطوری که دریاب او مکتوب آنچه به شما می‌گوییم، به همه می‌گوییم: بیدار باشید!»

۱۴ و بعد از دو روز، عید فصح و فطیر بود که روسای کهنه و چون غذا می‌خوردند، عیسی نان را گرفته، برکت داد و پاره کرده، کاتبان متصد بودند که به چه حیله او را دستگیر کرده، به قتل بدیشان داد و گفت: «بگزید و بخورید که این جسد من است.» رسانند. ۲ لیکن می‌گفتند: «نه در عید میادا در قوم اغتشاشی ۲۳ و پیاله‌ای گرفته، شکر نمود و به ایشان داد و همه ازان آشامیدند پدید آید.» ۳ و هنگامی که او در بیت عیا در خانه شمعون ابرض به غذا نشسته بود، نزی با شیشه‌ای از عطرگرانیها از سینبل بسیاری ریخته می‌شود. ۲۵ هرآینه به شما می‌گوییم بعد از این خالص آمده، شیشه را شکسته، برسر وی ریخت. ۴ و بعضی در خود خشم نموده، گفتند: «چرا این عطر تلف شد؟ ۵ زیرا ممکن بتوشم.» ۲۶ و بعد از خواندن تسبیح، به سوی کوه زیتون بیرون بوداین عطر زیادتر از سیصد دینار فروخته، به فقرداده شود.» و آن رفندت. ۲۷ عیسی ایشان را گفت: «همانا همه شما امشب در زن را سرزنش نمودند. ۶ امام عیسی گفت: «او را واگذاری! از پرای من لغش خورید، زیرا مکتوب است شبان را می‌زنم و گوسفدان چه او رازحتمت می‌دهید؟ زیرا که با من کاری نیکو کرده است، پراکنده خواهند شد. ۲۸ اما بعد از برخاستن، پیش از شما به ۷ زیرا که فقرا را همیشه با خود دارید و هرگاه بخواهید می‌توانید با جلیل خواهم رفت. ۲۹ پطروس به وی گفت: «هرگاه همه لغش ایشان احسان کنید، لیکن مرا با خود دائم ندارید. ۸ آنچه در خورند، من هرگز نخورم.» ۳۰ عیسی وی را گفت: «هرآینه به تو قوه ابود کرد، زیرا که جسد مرا بجهت دفن، پیش تدهین کرد. می‌گوییم که امروز در همین شب، قبل از آنکه خروس دومربه ۹ هرآینه به شما می‌گوییم در هر جایی از تمام عالم که به این بانگ زند، تو سه مرتبه مرا انکار خواهی نمود.» ۲۱ لیکن او به انجیل موعظه شود، آنچه این زن کرد نیز بجهت یادگاری وی تاکید زیادتر می‌گفت: «هرگاه مردن با تو لازم افتاد، تو را هرگز

انکار نکنم.» و دیگران نیز همچنان گفتند. ۳۲ و چون به موضوعی بودند تا او را بکشند و هیچ نیافتند، ۵۶ زیرا که هرچند که جسمیانی نام داشت رسیدند، به شاگردان خود گفت: «در بسیاری بر وی شهادت دروغ می‌دادند، اما شهادت‌های ایشان اینجا بنشینید تا دعا کنم.» ۳۳ و پطرس و یعقوب و یوحنا را همراه موافق نشد. ۵۷ و بعضی برخاسته شهادت دروغ داده، گفتند: برداشته، مضطرب و دلتگ گردید ۳۴ و بدیشان گفت: «نفس ۵۸ «ماشیدیم که او می‌گفت: من این هیکل ساخته شده به دست من از حزن، مشرف بر موت شد. اینجا بمانید و بیدار باشید.» را خراب می‌کنم و در سه روز، دیگری را ناساخته شده به دست، ۳۵ و قادری پیشتر رفته، به روی بر زمین افتاد و دعا کرد تا اگر بنا می‌کنم.» ۵۹ و در این هم باز شهادت‌های ایشان موافق ممکن باشد آن ساعت از او بگذرد. ۳۶ پس گفت: «ایا ابا پدر، نشد. ۶۰ پس رئیس کهنه از آن میان برخاسته، از عیسی پرسیده، همه‌چیز نزد تو ممکن است. این پیاله را از من بگذران، لیکن نه گفت: «هیچ جواب نمی‌دهی؟ چه چیز است که اینها در حق تو به خواهش من بلکه به اراده تو.» ۳۷ پس چون آمد، ایشان را در شهادت‌می‌دهند؟» ۶۱ اما او ساكت مانده، هیچ جواب نداد. خواب دیده، پطرس را گفت: «ای شمعون، در خواب هستی؟ آیا باز رئیس کهنه از او سوال نموده، گفت: «آیا تو سیع پسرخداei نمی‌توانستی یک ساعت بیدار باشی؟ ۳۸ بیدار باشید و دعا کنید متبارک هستی؟» ۶۲ عیسی گفت: «من هستم؛ و پسر انسان را تادر آزمایش نیفتد. روح البه راغب است لیکن جسم ناتوان.» خواهید دید که برطرف راست قوت نشسته، در ابرهای آسمان ۳۹ و باز رفته، به همان کلام دعانمود. ۴۰ و نیز برگشته، ایشان را می‌آید.» ۶۳ آنگاه رئیس کهنه جامه خود را چاک زده، گفت: در خواب یافت زیرا که چشممان ایشان سنگین شده بود و ندانستند «دیگرچه حاجت به شاهدان داریم؟ ۶۴ کفر او را شنیدید! چه او را چه جواب دهنده. ۴۱ و مرتبه سوم آمده، بدیشان گفت: مصلحت می‌دانی؟ پس همه بر او حکم کردند که مستوجب «ماقی را بخواهد واستراحت کنید. کافی است! ساعت رسیده قتل است. ۶۵ و بعضی شروع نمودند به آب دهان بروی انداختن است. اینک پسر انسان به دستهای گناهکاران تسلیم می‌شود. و روی او را پوشانیده، او را می‌زدنلو می‌گفتند نبوت کن. ملازمان ۴۲ برخیزید بروم که اکنون تسلیم کننده من نزدیک شد.» ۴۳ در او را می‌زدند. ۶۶ و در وقتی که پطرس در ایوان پایین بود، یکی ساعت وقتی که او هنوز سخن می‌گفت، یهودا که یکی از آن از کنیزان رئیس کهنه آمد ۶۷ و پطرس را چون دید که خود را دوازده بود، با گروهی بسیار باشمشیه را و چوپها از جانب روسای گم می‌کند، بر او نگزیسته، گفت: «تو نیز با عیسی ناصری کهنه و کاتبان و مشایخ آمدند. ۴۴ و تسلیم کننده او بدیشان می‌بودی؟ ۶۸ اونکار نموده، گفت: «نمی‌دانم و نمی‌فهمم که نشانی داده، گفته بود: «هرکه را بیوسم، همان است. او را بگیرید توجه می‌گویی!» و چون بیرون به دهلیز خانه رفت، ناگاه خروس و با حفظ تمام بپرید.» ۴۵ و در ساعت نزد وی شده، گفت: «ای بانگ زد. ۶۹ و بار دیگر آن کنیزک اورا دیده، به حاضرین گفتند سیدی، یا سیدی.» و وی را بوسید. ۴۶ ناگاه دستهای خود گرفت که «این شخص از آنها است!» ۷۰ او باز انکار کرد. و را بر وی انداخته، گرفتند. ۴۷ و یکی از حاضرین شمشیر بعد از زمانی حاضرین بار دیگر به پطرس گفتند: «در حقیقت تو خود را کشیده، بر یکی از غلامان رئیس کهنه زده، گوشش را از آنها می‌باشی زیرا که جلیلی نیز هستی و لهجه تو چنان است.» بپرید. ۴۸ عیسی روی بدیشان کرده، گفت: «گویا بر دزد با ۷۱ پس به لعن کردن و قسم خوردن شروع نمود که «آن شخص را شمشیرها و چوپها بجهت گرفتن من بیرون آمدید! ۴۹ هر روز رکه می‌گویند نمی‌شناسم.» ۷۲ ناگاه خروس مرتبه دیگر بانگ زد. نزد شما در هیکل تعلیم می‌دادم و مرا نگرفتند. لیکن لازم است پس پطرس را به خاطر آمد آنچه عیسی بدو گفته بود که «قبل از کتب تمام گردد.» ۵۰ آنگاه همه او را واگذاره بگریختند. آنکه خروس دمرتیه بانگ زند، سه مرتبه مرا انکار خواهی نمود.» ۵۱ و یک جوانی با چادری بر بدن برهنه خود پیچیده، از عقب و چون این را به خاطر آورد، بگریست.

اورواهه شد. چون جوانان او را گرفتند، ۵۲ چادر را گذاشت، برهنه از ۱۵ بامدادان، بی‌درنگ روسای کهنه با مشایخ و کاتبان و دست ایشان گریخت. ۵۳ و عیسی را نزد رئیس کهنه بردند و تمام اهل شورامشورت نمودند و عیسی را بند نهاده، بردند و به جمیع روسای کاهنان و مشایخ و کاتبان بر او جمع گردیدند. پیلاطس از دور در عقب او می‌آمد تا به خانه رئیس کهنه ۵۴ و پطرس از پیلاطس تسلیم کردند. ۲ پیلاطس از او پرسید: «آیا تو پادشاه یوهادستی؟» او در جواب وی گفت: «تو می‌گویی.» ۳ و چون در آمدده، با ملازمان بنیشت و نزدیک آتش خود را گم می‌نمود. روسای کهنه ادعای بسیار بر او می‌نمودند، ۴ پیلاطس باز از او ۵۵ و روسای کهنه و جمیع اهل شورا در جستجوی شهادت

سوال کرده، گفت: «هیچ جواب نمی دهی؟ بین که چقدر بر و نمی تواند خود را نجات دهد. ۳۲ مسیح، پادشاه اسرائیل، توشهادت می دهند!» ۵ اما عیسی باز هیچ جواب نداد، چنانکه الان از صلیب نزول کند تا بینیم و ایمان آوریم.» و آنای که با پیلاطس متعجب شد. ۶ و در هر عید بک زندانی، هرکه رامی وی مصلوب شدند او را دشمن می دادند. ۳۳ و چون ساعت خواستند، بهجهت ایشان آزاد می کرد. ۷ و برایانامی با شرکای فنه ششم رسید تا ساعت نهم تاریکی تمام زمین را فرو گرفت. ۴۴ و او که در فته خویزی کرده بودند، در حبس بود. ۸ آنگاه مردم در ساعت نهم، عیسی به آواز بلند ندا کرده، گفت: «ایلوئی صدزاده، شروع کردند به خواستن که برحسب عادت با ایشان ایلوئی، لما سبقتنی؟» یعنی «الهی الهی چرا مرا وگذاردی؟» ۴۵ و عمل نماید. ۹ پیلاطس در جواب ایشان گفت: «آیا می خواهید بعضی از حاضرین چون شنیدند گفتند: «ایاس را می خواند.» پادشاه یهود را برای شما آزاد کنم؟» ۱۰ زیرا یافته بود که روسای ۳۶ پس شخصی دویده، اسفنجی را از سرکه پر کرد و برسنی کهنه او را از راه حسد تسیلم کرده بودند. ۱۱ اما روسای کهنه نهاده، بد و نوشانید و گفت: «بگذارید بینیم مگر ایاس باید تا او مردم را تحریض کرده بودند که بلکه برابا را برای ایشان رها کنند. را پایین آورد.» ۱۲ پس عیسی آوازی بلند برآورده، جان بداد. ۱۳ پیلاطس باز ایشان را در جواب گفت: «پس چه می خواهید ۲۸ آنگاه پرده هیکل از سر تا پا دوپاره شد. ۳۹ و چون یوزباشی بکم با آن کس که پادشاه یهودش می گویند؟» ایشان بیشتر فریاد برآورده شد. دید که بدیطور صدا زده، روح را دیگر فریاد کردند که «او را مصلوب کن!» ۱۴ پیلاطس بدیشان سپرد، گفت؛ «فی الواقع این مرد، پسر خدا بود.» ۴۰ و زنی گفت: «چرا؟ چه بدی کرده است؟» ایشان بیشتر فریاد کردند از دور نظر می کردند که ازانچمه مريم مجدهله بود و مريم که «او را مصلوب کن.» ۱۵ پس پیلاطس چون خواست که مردم مادر یعقوب کوچک و مادر یوشا و سالومه، ۴۱ که هنگام بودن راخشنود گرداند، برابا را برای ایشان آزاد کرد و عیسی را تازیانه زده، او در جلیل پیروی و خدمت او می کردند. و دیگران بسیاری تسیلم نمود تا مصلوب شود. ۱۶ آنگاه سپاهیان او را به سرای که به اورشلیم آمد بودند. ۴۲ و چون شام شد، از آن جهت دارالولاية است بده، تمام فوج را فراهم آوردند ۱۷ و جامه ای قمز بر روز تهیه یعنی روز قبل از سبت بود، ۴۳ یوسف نامی از اهل رامه او پوشانیدند و تاجی از خاریقه، بر سرش گذاردند ۱۸ و او را که مرد شریف از اعضای شورا و نیزمنتظر ملکوت خدا بود آمد سلام کردن گفتند که «سلام ای پادشاه یهود!» ۱۹ و نی بر سراو و جرات کرده نزد پیلاطس رفت و جسد عیسی را طلب نمود. زدن و آب دهان بر وی انداخته و زانو زده، بد و تعظیم می نمودند. ۴۴ پیلاطس تعجب کرد که بدین زودی فوت شده باشد، پس ۲۰ و چون او را استهزا کرده بودند، لباس قمز را از وی کنده جامه یوزباشی را طلبیده، از او پرسید که «ایا چندی گذشته وفات نموده خودش را پوشانیدند و او را بیرون برداشتند تا مصلوب شوند. ۲۱ و است؟» ۴۵ چون ازویزباشی دریافت کرد، بدند را به یوسف از ایانی راهکندری را شمعون نام، از اهل قیریوان که از بلوکات می آمد، و داشت. ۴۶ پس کتابی خریده، آن را از صلیب به زیر آورد و به آن پدر اسکندر و فس بود، مجبور ساختند که صلیب او را بردارد. کتاب کفن کرده، در قبری که ازنگ تراشیده بود نهاد و سنگی بر ۲۲ پس اورا به موضوعی که جلختا نام داشت یعنی محل کاسه سر قبر غلطانید. ۴۷ و مريم مجدهله و مريم مادر یوشادیدند که کجا بردن ۲۳ و شراب مخلوط به مر به وی دادند تا بتوشد لیکن قبول گذاشته شد.

نکد. ۲۴ و چون او را مصلوب کردند، لباس او را تقسیم نموده، ۱۶ پس چون سبت گذشته بود، مريم مجدهله و مريم مادر قرعه برآن افکنیدند تا هر کس چه برد. ۲۵ و ساعت سوم بود که ۲۶ و تقصیر نامه وی این نوشته شد: «پادشاه اورا مصلوب کردند. ۲۷ و روز یکشنبه را سیار خریده، آن را از صلیب بر سر قبرآمدند. ۲۸ و با اوی دو زد را یکی از دست راست و دیگری از دست چپ مصلوب کردند. ۲۹ پس تمام گشت آن نوشته ای که ۳۰ و یا یکدیگر می گفتند: «کیست که سنگ را برای ما از سر قبر می گوید: «از خطاكاران محسوب گشت.» ۳۱ و راهگذاران او ۳۲ و راهگذاران او را خراب می کنند و در سه روز آن را بنا می کنند. ۳۳ و همچنین روسای کهنه و پس تحریر شدند. ۳۴ او بیشان گفت: «ترسان مباشد! عیسی صلیب به زیرآمد، خود را برها!» ۳۵ و همچنین روسای کهنه و ناصری مصلوب را می طلبید؟ او برخاسته است! در اینجانیست. کاتبان استهزا کان با یکدیگر می گفتند: «دیگران را نجات داد

آن موضعی را که او را نهاده بودند، ملاحظه کنید. ۷ لیکن رفته، شاگردان او و پطرس را اطلاع دهید که پیش از شما به جلیل می‌رود. اورا در آنجا خواهد دید، چنانکه به شما فرموده بود. ۸ پس بزودی بیرون شده از قبر گریختندزیرا لزه و حرمت ایشان را فرو گرفته بود و به کسی هیچ نگفتند زیرا می‌ترسیدند. ۹

The most reliable and earliest manuscripts do not

(include Mark 16:9-20) و صحیح‌گاهان، روز اول هفته چون برخاسته بود، نخستین به مریم مجده‌لیه که از او هفت دیوبیرون کرده بود ظاهر شد. ۱۰ و او رفته اصحاب اورا که گریه و ماتم می‌کردند خبر داد. ۱۱ و ایشان چون شنیدند که زنده گشته و بدو ظاهر شده بود، باور نکردند. ۱۲ و بعد از آن به صورت دیگر به دو نفر از ایشان در هنگامی که به دهات می‌رفتند، هویدا گردید. ۱۳ ایشان رفته، دیگران را خبر دادند، لیکن ایشان را نیز تصدیق ننمودند. ۱۴ و بعد از آن بدان یازده هنگامی که به غذاشسته بودند ظاهر شد و ایشان را به سبب بی‌ایمانی و سخت دلی ایشان توبیخ نمود زیرا به آنایی که او را برخاسته دیده بودند، تصدیق ننمودند. ۱۵ پس بدیشان گفت: «در تمام عالم بروید و جمیع خالق را به انجیل موعظه کنید. ۱۶ هر که ایمان آورده، تعیید یابد و نجات یابد و اما هر که ایمان نیاورد بر او حکم خواهد شد. ۱۷ و این آیات همراه ایمانداران خواهد بود که به نام من دیوها را بیرون کنند و به زبانهای تازه حرف زنند ۱۸ و مارها را بردازند و اگر زهر قاتلی بخورند ضرری بدیشان نرساند و هرگاه دستهای بر مريضان گذارند شفا خواهد یافت.» ۱۹ و خداوند بعد از آنکه به ایشان سخن گفته بود، به سوی آسمان مرفوع شده، به دست راست خدا پنهشت. ۲۰ و ایشان بیرون رفته، در هر جاموعظه می‌کردند و خداوند با ایشان کار می‌کرد و به آیاتی که همراه ایشان می‌بود، کلام را ثابت می‌گردانید.

ایشان اشاره می‌کرد و ساکت ماند. ۲۳ و چون ایام خدمت او

به اتمام رسید، به خانه خود رفت. ۲۴ و بعد از آن روزها، زن

۱ از آنجهت که بسیاری دست خود را درازکردن به سوی او الیصابات حامله شده، مدت پنج ماه خود را پنهان نمود و تالیف حکایت آن اموری که نزد ما به اتمام رسید، ۲ چنانچه گفت: «به اینطور خداوند به من عمل نمود دروزهای که آنانی که از ابتدانظارگان و خادمان کلام بودند به ما رسانیدند، مرا منظور داشت، تا ننگ مرا از نظرمردم بدارد.» ۲۶ و در ماه ۳ من نیز مصلحت چنان دیدم که همه را من البایه به تدقیق ششم جبرائیل فرشته از جانب خدا به بلدی از جلیل که ناصره دربی رفته، به ترتیب به تو بیوسم ای تیوفلس عزیز، ۴ تا صحبت آن نام داشت، فستاده شد. ۲۷ نزد باکوهای نامزد مردم مسمی به کلامی که در آن تعليم یافته‌ای دریابی. ۵ در ایام هیرودیس پادشاه یوسف از خاندان داود و نام آن باکره میریم بود. ۲۸ پس فرشته نزد یهودیه، کاهنی زکریا نام از فقه ایبا بود که زن او از دختران هارون او داخل شده، گفت: «سلام برتوای نعمت رسیده، خداوند با بود و الیصابات نام داشت. ۶ و هر دو در حضور خدا صالح و توست و تو در میان زنان مبارک هستی.» ۲۹ چون او را دید، به جمیع احکام و فرایض خداوند، بی عیب سالک بودند. ۷ و ارسخن او مضطرب شده، متفکر شد که این چه نوع تحیت ایشان را فرزندی نبودنیزرا که الیصابات نازد بود و هر دو دیرینه سال است. ۲۰ فرشته بدو گفت: «ای مریم ترسان میاش زیرا که نزد بودند. ۸ واقع شد که چون به نوبت فرقه خود در حضور خدا نعمت یافته‌ای. ۲۱ واینک حامله شده، پسری خواهی زاید کهانت می‌کرد، ۹ حسب عادت کهانت، نوبت او شد که به او راعیسی خواهی نامید. ۲۲ او بزرگ خواهد بود و به پسر قدس خداوند درآمده، پیخور بسواند. ۱۰ و در وقت پیخور، تمام حضرت اعلیٰ، مسمی شود، و خداوند خداتخت پدرش داود جماعت قوم بیرون عبادت می‌کردن. ۱۱ ناگاه فرشته خداوند به را بدرو عطا خواهد فرمود. ۲۳ واو بر خاندان یعقوب تا به ابد طرف راست مذبح پیخور ایستاده، بر وی ظاهر گشت. ۱۲ چون پادشاهی خواهد کرد و سلطنت او را نهایت نخواهد بود.» **aiōn**
زکریا او را دید، در حیرت افتاده، ترس بر او مستولی شد. ۱۳ فرشته گفت: «این چگونه می‌شود و حال آنکه بدو گفت: «ای زکریا ترسان میاش، زیرا که دعای تو مستجاب مردی را نتشناخته‌ام؟» ۱۴ فرشته در جواب وی گفت: «روح القدس گردیده است وزوجه ات الیصابات برای تو پسری خواهد زایدی او بر تو خواهد آمد وقت حضرت اعلیٰ بر تو سایه خواهد افکند، از را بیحی خواهی نامید. ۱۵ و تو را خوشی و شادی رخ خواهد آنجهت آن مولود مقدس، پسر خدا خوانده خواهد شد. ۲۶ و نمود و بسیاری از ولادت اومسرور خواهند شد. ۱۶ زیرا که در اینک الیصابات از خوبیشان تونیز درپیری به پسری حامله شده حضور خداوند بزرگ خواهد بود و شراب و مسکری نخواهد نویشد و این ماه ششم است، مر او که نازد می‌خواندند. ۱۷ زیرا و از شکم مادر خود، پر از روح القدس خواهد بود. ۱۸ و بسیاری نزد خدا هیچ امری محال نیست.» ۱۹ مریم گفت: «اینک کمیز از بنی اسرائیل را، به سوی خداوند خدای ایشان خواهد برگردانید. خداوند. مرا بر حسب سخن تو واقع شود.» پس فرشته از نزد او ۲۰ و او به روح و قوت الیاس پیش روی خواهد خرامید، تا رفت. ۲۱ در آن روزها، مریم برخاست و به بلدی از کوهستان دلهای پدران را به طرف پسران و نافرمانان را به حکمت عادلان پیوودیه بشتاب رفت. ۲۲ و به خانه زکریادرآمده، به الیصابات سلام بگرداند تا قومی مستعد برای خدا مهیا سازد.» ۲۳ زکریا به فرشته گرد. ۲۴ و چون الیصابات سلام مریم را شنید، بچه در رحم او به گفت: «این را چگونه بدانم وحال آنکه من پیر هستم و زوجهام حرکت آمد و الیصابات به روح القدس پر شده، ۲۵ به آواز بلند دیرینه سال است؟» ۲۶ فرشته در جواب وی گفت: «من جبرائیل صدا زده گفت: «تو در میان زنان مبارک هستی و مبارک است هستیم که در حضور خدا می‌ایستم و فرشته شدم تا به تو سخن ثمرة رحم تو. ۲۷ و از کجا این به من رسید که مادر خداوند من، گوییم و از این امور تورا مژده دهم. ۲۸ و الحال تا این امور واقع به نزد من آید؟» ۲۹ زیرا اینک چون آواز سلام تو گوش زدمن شد، نگردد، گنگ شده یارای حرف زدن نخواهی داشت، زیرا سخن بچه از خوشی در رحم من به حرکت آمد. ۳۰ و خوشحال های مرآ که در وقت خود به وقوع خواهد پیوست، باور نکرده.» او که ایمان آورد، زیرا که آنچه از جانب خداوند به وی گفته ۳۱ و جماعت منتظر زکریامی بودند و از طول توقف او در قدس شد، به انجام خواهد رسید.» ۳۲ پس مریم گفت: «جان من معجب شدند. ۳۳ اما چون بیرون آمده توانست با ایشان حرف خداوند راتمجید می‌کند، ۳۴ و روح من به رهانده من خدا بوجد زند، پس فهمیدند که در قدس رویایی دیده است، پس به سوی آمد، ۳۵ زیرا برحقارت کمیز خود نظرافکند. زیرا هان از کنون

تمامی طبقات مراخوشحال خواهند خواند، ۴۹ زیرا آن قادر، به ساکنان در ظلمت و ظل موت را نوردهد. و پایهای ما را به طرق من کارهای عظیم کرده و نام او قدوس است، ۵۰ و رحمت او سلامتی هدایت نماید». ۵۰ پس طفل نمو کرده، در روح قوی نسلا بعد نسل است. بر آنایی که از او می ترسند. ۵۱ به بازی می گشت. و تا روز ظهور خود برای اسرائیل، دریابان بسر می برد.

خد، قدرت را ظاهر فرمود و متکران را به خیال دل ایشان پراکنده ۲ و در آن ایام حکمی از اوغسطس فیصر صادر گشت که تمام ساخت. ۵۲ جباران را از تختها به زیر افکند. و فروتن را سرافراز گردانید. ۵۳ گرستگان را به چیزهای نیکو سیر فرمود و دولتمدان را تهدیدست رد نمود. ۵۴ پنه خود اسرائیل را باری کرد، به یادگاری رحمانیت خویش، ۵۵ چنانکه به اجداد ما گفته بود، به ابراهیم و به ذریت او تابدالایاد.» (aiōn g165) ۵۶ و مریم قریب به سه ماه نزد وی ماند. پس به خانه خود مراجعت کرد. ۵۷ اما چون ایصابات را وقت وضع حمل رسید، پسری بزاد. ۵۸ و همسایگان و خویشان او چون شنیدند که خداوند رحمت عظیمی بر وی کرده با او شادی کردند. ۵۹ و واقع شد در روزهشتم چون برای ختنه طفل آمدند، که نام پدرش زکریا را بر او می نهادند. ۶۰ اما مادرش ملنفت شده، گفت: «تی بلکه به یعنی نامیده می شود». ۶۱ به وی گفتند: «از قبیله تو هیچ کس این اسم راندارد.» ۶۲ پس به پدرش اشاره کردند که «او را چه نام خواهی نهاد؟» ۶۳ او تختهای خواسته پوشت که «نام او یعنی است» و همه متعجب شدند.

۶۴ در ساعت، دهان و زبان او باز گشته، به حمد خدا متكلم شد. ۶۵ پس بر تمامی همسایگان ایشان، خوف مستولی گشت و جمیع این وقایع در همه کوهستان یهودیه شهرت یافت. ۶۶ و هر که شنید، در خاطر خود تفکر نموده، گفت: «این چه نوع طفل خواهد بود؟» و دست خداوند با وی می بود. ۶۷ و پدرش زکریا از روح القدس پر شده نبوت نموده، گفت: «خداوند خدای اسرائیل مبارک باد، زیرا از قوم خود تقد نموده، برای ایشان فدایی قرار داد. ۶۸ و شاخ نجاتی برای مابرافاشت، در خانه پنه خود داد. ۶۹ چنانچه به زبان مقدسین گفت که از بدو عالم انبیای اوی بودند.» (aiōn g165) ۷۰ رهایی از دشمنان ما و از دست آنایی که از ما نفرت دارند، ۷۱ تا رحمت را برپرداز ما بدها آرد و عهد مقدس خود را تذکر فرماید. ۷۳ سوگندی که برای پدر ما ابراهیم یاد کرد، که ما را فیض عطا فرماید، تا از دست دشمنان خود رهایی یافته، او را بی خوف عبادت کیم. ۷۵ در حضور او به قادویت و عدالت، در تمامی روزهای عمر خود. ۷۶ و توابی طفل شنیده بودند چنانکه به ایشان گفته شده بود. ۷۱ و چون روز نبی حضرت اعلی خوانده خواهی شد، زیرا پیش روی خداوند خواهی خرامید، تا طرق او را مهیا سازی. ۷۷ تا قوم او را معرفت نجات دهی، درآمژش گناهان ایشان. ۷۸ به احشای رحمت خدای ما که به آن سپیده از عالم اعلی از ما تقد نمود، ۷۹ تا

به خداوند بگذرانند. ۲۳ چنانکه در شریعت خداوند مکتوب است کرد. ۴۷ و هر که سخن او رامی شنید، از فهم و جوابهای او که هر ذکری را حرم را گشاید، مقدس خداوند خوانده شود. متوجهی می‌گشت. ۴۸ چون ایشان او را دیدند، مضطرب شدند. ۲۴ و تا قربانی گذرانند، چنانکه در شریعت خداوند مقرر است، پس مادرش به وی گفت: «ای فرزند چرا با ماجنین کردی؟ اینک یعنی چفت فاخته‌ای یا دو چوچه کبوتر. ۲۵ و اینک شخصی پدرت و من غمناک گشته تو را جستجو می‌کردیم.» ۴۹ اینک شمعون نام در اورشلیم بود که مرد صالح و منقی و منتظر تسلى به ایشان گفت: «از بهرجه مرا طلب می‌کردید، مگر گندانسته‌اید اسرائیل بود و روح القدس بر وی بود. ۲۶ و از روح القدس بدو که باید من در امور پدر خود باشم؟» ۵۰ ولی آن سخنی را که وحی رسیده بود که، تا مسیح خداوند را نبی موت را نخواهی بدیشان گفت، نفهمیدند. ۵۱ پس با ایشان روانه شده، به ناصره دید. ۲۷ پس به راهنمایی روح، به هیکل درآمد و چون والدینش آن آمد و مطبع ایشان می‌بود و مادر او تمامی این امور را در خاطر خود طفل یعنی عیسی را آوردند تا رسوم شریعت را بجهت او بعمل نگاه می‌داشت. ۵۲ و عیسی در حکمت و قامت و رضامندی نزد آورند، ۲۸ او رادر آغوش خود کشیده و خدا را تبارک خوانده، خدا و مردم توفی می‌کرد.

گفت: ۲۹ «الحال ای خداوند بنده خود را رخصت می‌دهی، به ۳۰ و در سال پانزدهم از سلطنت طیاریوس قیصر، در وقتی سلامتی بر حسب کلام خود. ۳۰ زیرا که جشنمن من نجات تو را که پطیوس پلاطوس، والی یهودیه بود و هیرودس، تیترارک جلیل دیده است، ۳۱ که آن را پیش روی جمیع امت‌ها مهیا ساختن. ویرادش فیلیپس تیترارک ایطورویه تراخونیتس و لیسانیوس تیترارک آبیه ۳۲ نوری که کشف حجاب برای امت‌ها کند و قوم تو اسرائیل را ۲ و حنا و قیافا روسای کهنه بودند، کلام خدا به یحیی این زکریا جلال بود.» ۳۳ و یوسف و مادرش ازانچه درباره او گفته شد، در بیابان نازل شده، ۳ به تمامی حوالی اردن آمده، به تعجب‌توبه تعجب نمودند. ۳۴ پس شمعون ایشان را برکت داده، به مادرش بجهت آمزش گناهان موعظه می‌کرد. ۴ چنانچه مکتوب است در مزمی گفت: «اینک این طفل قرار داده شد، برای افتادن و پرخاستن بسیاری از آل اسرائیل و برای آینی که به خلاف آن خواهد گفت. در قلب تو نیز مشییری فرو خواهد رفت، تا افکار قلوب بسیاری مکشف شود.» ۳۶ و زنی نبی بود، حنا نام، دختر فنوئیل از سبط اشیر بسیار سالخورده، که از زمان بکارت هفت سال با شوهر پسر بوده بود. ۳۷ و قریب به هشتاد و چهار سال بود که او بیوه گشته از هیکل جدا نمی‌شد، بلکه شبانه‌روز به روزه و مناجات در عبادت مشغول می‌بود. ۳۸ او در همان ساعت درآمده، خدا را شکر نمود و درباره او به همه منتظرین نجات در اورشلیم، تکلم شما می‌کویم خدا قادر است که از این سنگها، فرزندان برای ابراهیم برانگیراند. ۹ و الان نیز تیشه بر پیشه درختان نهاده شده است، پس هر درختی که میوه نیکو نیاورد، بپریده و در آتش افکنده می‌شود.» ۱۰ پس مردم از وی سوال نموده گفتند: «چه کنیم؟» بپریده، ۱۱ او در جواب ایشان گفت: «هر که دوچمه دارد، به آنکه ندارد به اورشلیم می‌رفتند. ۱۲ و چون دوازده ساله شد، موافق رسم بدهد. و هر که خوارک دارد نیز چنین کنند.» ۱۳ و با جگیران نیز خدا بروی می‌بود. ۱۴ و والدین او هر ساله بجهت عید فصح، به اورشلیم آمدند. ۱۵ و چون روزها را تمام کرده مراجعت نمودند، به شهر خود ناصره جلیل مراجعت کردند. ۱۶ و طفل نمو کرده، به روح قوی می‌گشت و از حکمت پر شده، فرض می‌شود.» ۱۷ پس مردم از وی سوال نموده گفتند: «چه کنیم؟» بپریده، ۱۸ برای تعجب آمده، بدل گفتند: «ای استاد چه کنیم؟» ۱۹ بدل ایشان می‌نمودند، آن طفل یعنی عیسی، در اورشلیم توقف نمودو یوسف گفت: «زیادتر از آنچه مقرر است، مگیرید.» ۲۰ سپاهیان نیز از و مادرش نمی‌دانستند. ۲۱ بلکه چون گمان می‌بردند که او در او پرسیده، گفتند: «ماچه کنیم؟» به ایشان گفت: «بر کسی قافله است، سفریکروزه کردند و او را در میان خویشان و آشنازیان ظلم مکنید و بر هیچ کس افترا مزیند و به مواجب خود اکتفاکنید.» ۲۲ خود می‌جستند. ۲۳ و چون او را نیافتند، در طلب او به اورشلیم بروگشتند. ۲۴ و بعد از سه روز، او را در هیکل یافتند که در میان معلمان نشسته، سخنان ایشان را می‌شنود و از ایشان سوال همی

متوجه شده گفت: «من شما را به آب تعمیدمی دهم، لیکن حشمت آنها را به تو می دهم، زیرا که به من سپرده شده است و شخصی تواناتر از من می آید که لیاقت آن ندارم که بند نعلین او را به هر که می خواهم می پخشم. ۷ پس اگر تو پیش من سجده کنی، باز کنم. او شما را به روح القدس و آتش تعمید خواهد داد. ۱۷ او همه از آن تو خواهد شد.» ۸ عیسی در جواب او گفت: «ای غریبان خود را به دست خود دارد و خرم خویش را پاک کرده، گدم شیطان، مکتوب است، خداوند خدای خود را پرستش کن و غیر را در اینبار خود ذخیره خواهد نمود و کاه را در آتشی که خاموشی او را عبادت منما.» ۹ پس او را به اورشلیم برده، برکنگره هیکل قرار نمی پذیرد خواهد سوزانید.» ۱۰ و به نصایح بسیار دیگر، فوم را داد و بدو گفت: «اگر پسر خداهستی، خود را از اینجا به زیر بشارت می داد. ۱۹ اما هیرودیس تبارک چون به سبب هیرودیا، زن انداز، ۱۰ زیرامکتوب است که فرشتگان خود را درباره تو حکم برادر او فیلیپ و سایر بدیهایی که هیرودیس کرده بود از وی توبیخ فرماید تا تو را محافظت کنند. ۱۱ و تو را به دستهای خود بردارند، یافت، ۲۰ این را نیز بر همه افروز که یخی را در زندان حبس میادا پایت به سنگی خورد.» ۱۲ عیسی در جواب وی گفت که نمود. ۲۱ اما چون تمامی قوم تعمید یافته بودند و عیسی هم تعمید «گفته شده است، خداوند خدای خود را تجربه مکن.» ۱۳ و گرفته دعا می کرد، آسمان شکافه شد ۲۲ و روح القدس به هیات چون ابلیس جمیع تجربه را به اتمام رسانید، تا مدتی از او جدا چسمانی، مانند کبوتری بر او نازل شد. و آوازی از آسمان دررسید شد. ۱۴ و عیسی به قوت روح، به جلیل برگشت و خیر او در که تو پسر حبیب من هستی که به تو خشنودم. ۲۳ و خود عیسی تمامی آن نواحی شهرت یافت. ۱۵ و او در کنایس ایشان تعلیم وقتی که شروع کرد، قریب به سی ساله بود. و حسب گمان خلق، می داد و همه او را تعظیم می کردند. ۱۶ و به ناصره جایی که پسر یوسف این هالی ۲۴ این مرات، بن لاوی، بن ملکی، بن یانا، پروژش یافته بود، رسید و بحسب دستور خود در روز سبت به بن یوسف، ۲۵ این متاثیا، بن آموس، بن ناحوم، بن حسلی، کنیسه درآمد، برای تلاوت برخاست. ۱۷ آنگاه صحیفه اشاعیا بن نجی، ۲۶ این مات، بن متاثیا، بن شمعی، بن یوسف، بن نبی را بدو دادند و چون کتاب را گشود، موضوعی را یافت که یهودا، ۲۷ این یوحنا، بن ریسا، بن زریابل، بن سالتیلیل، بن نحشون، بن عیناداب، بن مکتوب است ۱۸ «روح خداوند بر من است، زیرا که مرا مسح نیزی، ۲۸ این ملکی، بن ادی، بن قوسام، بن ایلمودام، بن عیز، کرد تا فقیران را بشارت دهم و مرا فرستاد، تاشکسته دلان را شفا ۲۹ این یوسی، بن ایلعاذر، بن یوریم، بن یونان، بن ایلیاقیم، ۳۱ این تاکوییدگان را، آزاد سازم، ۱۹ و از سال پسندیده خداوند موعظه مليا، بن میان، بن میان، بن ناثان، بن داد، ۳۲ این یسی، بن کنم.» ۲۰ پس کتاب را به هم پیچیده، به خادم سپرد و بنشست و عویبد، بن بوغر، بن شلمون، بن نحشون، ۳۳ این عیناداب، بن چشمأن همه اهل کنیسه بر وی دوخته می بود. ۲۱ آنگاه بدیشان ارام، بن حصرون، بن فارص، بن یهودا، ۳۴ این یعقوب، بن شروع به گفتن کرد که «امروز این نوشته در گوشاهای شما تمام اسحق، بن ابراهیم، بن تارح، بن ناحور، ۳۵ این سروج، بن عور، شد.» ۲۲ و همه بر وی شهادت دادند و از سخنان فیض آمزی ۳۶ این عابر، بن صالح، بن قینان، بن ارفکشاد، بن که از دهانش صادر می شد، تعجب نموده، گفتند: «مگر این پسر سام، بن نوح، بن لامک، ۳۷ این متواشح، بن خنوخ، بن یارد، یوسف نیست؟» ۲۳ بدیشان گفت: «هر آینه این مثل را به من بن مهلهلیل، بن قینان، ۳۸ این انوش، بن شیث، بن آدم، بن الله. خواهید گفت، ای طبیب خود را شفا بد. آنچه شنیده ایم که در کفرناحوم از تو صادر شد، اینجا نیز در وطن خویش بمنا.» ۴ اما عیسی پر از روح القدس بوده، از اردن مراجعت کرد و روح او را به بیابان برد. ۲ و مدت چهل روز ابلیس او را تجربه می نمود و در آن ایام چیزی نخورد. چون تمام شد، آخر گرسنه گردید. ۳ و اسرائیل بودن، در ایام الیاس، وقتی که آسمان مدت سه سال و شش ماه بسته ماند، چنانکه قحطی عظیم در تمامی زمین پدید آمد. ۲۶ و الیاس نزد هیچ کدام از ایشان فرستاده نشد، مگر نزد بیوه زنی در صرفه صیدون، ۲۷ و بسایر صان در اسرائیل بودن، در ایام یشع نبی واحدی از ایشان طاهر نگشت، جز نعمان بد نشان داد. ۶ و ابلیس بدو گفت: «جمعیت این قدرت و سریانی.» ۲۸ پس تمام اهل کنیسه چون این سخنان راشنیدند، پر

از خشم گشتند. ۲۹ و بخاسته او را از شهر بیرون کردند و بر قله بران و دامهای خود را برای شکار بیندازید.» ۵ شمعون در جواب کوئی که قریه ایشان برا آنها شده بود بردند، تا او را به زیر افکنند. وی گفت: «ای استاد، تمام شب را بین برد چیزی نگفیم، ۳۰ ولی از میان ایشان گذشته، برفت. ۳۱ و به کفرناحوم شهری لیکن به حکم تو، دام را خواهیم انداشت.» ۶ و چون چنین از جلیل فرود شده، در روزهای سبت، ایشان را تعلیم می‌داد. کردند، مقداری کثیر ازمه‌ای صید کردند، چنانکه نزدیک بود دام ۳۲ و از تعليم او در حیرت افتادند، زیرا که کلام او باقدرت می‌بود. ایشان گستاخ شود. ۷ و به رفای خود که در زورق دیگر بودند ۳۳ و در کیسیه مردی بود، که روح دیو خوبی داشت و به آواز اشاره کردند که آمده ایشان را امداد کنند. پس آمده هر دو زورق بلند فریاد کان می‌گفت: ۳۴ «آهای عیسی ناصری، ما را با تو را پر کردند بقصیمی که نزدیک بود غرق شوند. ۸ شمعون پطرس چه کار است، آیا آمده‌ای تا ما را هلاک سازی؟ تو را می‌شناسم چون این را بدید، بر پایهای عیسی افتداده، گفت: «ای خداوند از کیستی، ای قدوس خدا.» ۳۵ پس عیسی او را نهیب داده، من دور شو زیرا مردی گاهکارم.» ۹ چونکه به سبب صید ازمه‌ای فرمود: «خاموش باش و ازوی بیرون آی.» در ساعت دیو او را در که کرده بودند، دهشت بر او و همه رفای وی مستولی شده بود. میان انداخته، از او بیرون شد و هیچ آسیبی بدو نرسانید. ۳۶ پس ۱۰ و هم چنین نیز برعقوب و بوحنا پسران زیدی که شریک شمعون حیرت بر همه ایشان مستولی گشت و یکدیگر را مخاطب ساخته، بودند. عیسی به شمعون گفت: «متبرس. پس از این مردم را صید گفتند: «این چه سخن است که این شخص با قدرت و قوت، خواهی کرد.» ۱۱ پس چون زورقهارا به کنار آوردنده همه را ترک ارواح پلید را امر می‌کند و بیرون می‌آیند!» ۳۷ و شهرت او در کرده، از عقب اوروانه شدند. ۱۲ و چون او در شهری از شهرها بود هر موضوعی از آن حوالی، پهنه شد. ۳۸ و از کنیسه برحاسته، ناگاه مردی پر از برص آمده، چون عیسی را بدید، به روی درافتاد به خانه شمعون درآمد. و مادرزن شمعون را تب شدیدی عارض و از او درخواست کرده، گفت: «خداوندان، اگر خواهی می‌توانی شده بود، برای او از اوی التمام کردند. ۳۹ پس برسر وی آمده، مرا طاهرسازی.» ۱۳ پس او دست آورده، وی را لمس نمود و تب را نهیب داده، تب از او زایل شد. در ساعت برحاسته، به گفت: «می‌خواهم. طاهر شو.» که فور برص از او زایل شد. خدمتگذاری ایشان مشغول شد. ۴۰ و چون آفتاب غروب می‌کرد، ۱۴ و او را قدغن کرد که «هیچ کس را خبر مده، بلکه رفته خود را همه آنایی که اشخاص مبلا به انواع مرضها داشتند، ایشان را نزد به کاهن بمنا و هدیه‌ای بجهت ایشان شهادتی شود.» ۱۵ لیکن دیوها نیز از بسیاری بیرون می‌رفند و صیحه زنان می‌گفتند که «تو خبر او بیشتر شهرت یافته و گروهی پسیار جمع شدند تا کلام او مسیح پسرخدا هستی.» ولی ایشان را قدغن کرده، نگذاشت که رابشنوند و از مرضهای خود شفا یابند، ۱۶ و او به ویرانه‌ها عزلت حرف زنند، زیرا که دانستند او مسیح است. ۴۲ و چون روز شد، جسته، به عبادت مشغول شد. ۱۷ روزی از روزها واقع شد که او روانه شده به مکانی ویران رفت و گروهی کثیر در جستجوی او تعليم می‌دادو فریسان و فقهها که از همه بلدان جلیل و بهودیه و آمده، نزد رسیدند و او را باز می‌دانستند که از نزد ایشان نرود. اورشلیم آمده، نشسته بودند و قوت خداوندان را شفای ایشان صادر ۴۳ به ایشان گفت: «مرا لازم است که به شهرهای دیگر نیز می‌شدم، ۱۸ که ناگاه چندنفر شخصی مفلوج را بر بستره آوردنده به ملکوت خدا بشارت دهم، زیرا که برای همین کار فرستاده و می‌خواستند او را داخل کنند تا پیش رسوی وی بگذارند. ۱۹ و چون به سبب انبوهی مردم راهی نیافتند که او را به خانه درآورند بر شده‌ام.» ۴۴ پس در کنایس جلیل موعظه می‌نمود.

پشت بام رفته، او را با تختش از میان سفالها در وسط پیش عیسی ۵ و هنگامی که گروهی بر وی ازدحام می‌نمودند تا کلام خدا گذاردند. ۲۰ چون او ایمان ایشان را دید، به وی گفت: «ای را بشنوند، او به کنار دریاچه جنیسارت ایستاده بود. ۲ و دو زورق مرد، گناهان تو آمرزیده شد.» ۲۱ آنگاه کاتبان و فریسان در خاطر رادر کنار دریاچه ایستاده دید که صیادان از آتها بیرون آمده، دامهای خود تفکر نموده، گفتند: «این کیست که کفر می‌گوید. خود را شست و شومی نمودند. ۳ پس به یکی از آن دو زورق که جز خدا و بس کیست که بتواند گناهان را بیامزد؟» ۲۲ عیسی مال شمعون بود سوار شده، از او درخواست نمود که از خشکی افکار ایشان را درک نموده، در جواب ایشان گفت: «چرا در اندکی دور ببرد. پس در زورق نشسته، مردم را تعليم می‌داد. ۴ و خاطر خود تفکرمی کنید؟ ۲۳ کدام سهلتر است، گفتند اینکه چون از سخن گفتن فارغ شد، به شمعون گفت: «به میانه دریاچه گناهان تو آمرزیده شد، یا گفتن اینکه برخیز و بخرام؟ ۲۴ لیکن تا

بدانید که پسر انسان را استطاعت آمرزیدن گناهان بر روی زمین سبت نیز هست.» ۶ و در سبت دیگر به کیسه درآمده تعلیم هست، مغلوب را گرفت، تو را می‌گوییم بrixier و پستر خود را پرداشت، می‌داد و در آنجا مردی بود که دست راستش خشک بود. ۷ و به خانه خود برو.» ۲۵ در ساعت پرخاسته، پیش ایشان آنچه بر کاتبان و فریسیان چشم بر او می‌داشتند که شاید در سبت شفا آن خواپاید بودند از خود خواست و به خانه خود خدا را حمدکار روانه شد. دهد تا شکایتی بر او یابد. ۸ او خیالات ایشان را درک نموده، ۲۶ و حیرت همه را فرو گرفت و خدا را تمجید می‌نمودند و خوف بدان مرد دست خشک گفت: «برخیز و در میان بایست.» در بر ایشان مستولی شده، گفتند: «امروز چیزهای عجیب دیدیم.» حال پرخاسته بایستاد. ۹ عیسی بدبیشان گفت: «از شما چیزی ۲۷ از آن پس بیرون رفته، با جگگیری را که لاوی نام داشت، بر می‌پرسم که در روزبست کدام رواست، نیکوکی کردن یا بدی، با جگگاه نشسته دید. او را گفت: «از عقب من بیا.» ۲۸ در حال رهانیدن جان یا هلاک کردن؟ ۱۰ پس چشم خود را بر جمیع همه‌چیز را ترک کرده، پرخاست و در عقب وی روانه شد. ۲۹ و ایشان گردانیده، بدی گفت: «دست خود را دراز کن.» او چنان لاوی ضیافتنی بزرگ در خانه خود برای او کرد و جمعی سیار کرد و فور دستش مثل دست دیگر صحیح گشت. ۱۱ اما ایشان از باجگیران و دیگران با ایشان نشستند. ۲۰ اما کاتبان ایشان از حمایت پر گشته به یکدیگر می‌گفتند که «باعیسی چه کنیم؟» و فریسیان مهمه نموده، به شاگردان او گفتند: «برای چه با ۱۲ و در آن روزها برفزار کوه پرآمد تا عبادت کند و آن شب را در باجگیران و گناهکاران اکل و شرب می‌کنید؟» ۲۱ عیسی در جواب عبادت خدا به صحیح آورد. ۱۳ و چون روز شد، شاگردان خود ایشان گفت: «تدرستان احتیاج به طبیب ندارند بلکه مرضیان. را پیش طلبیده دوازده نفر از ایشان را انتخاب کرده، ایشان را ۲۲ و نیامدهام تا عادلان بلکه تا عاصیان را به توبه بخواهم.» نیز رسول خواند. ۱۴ یعنی شمعون که او را پطرس نیز نام نهاد و ۲۳ پس به وی گفتند: «از چه سبب شاگردان یحیی روزه سیار برادرش اندریاس، یعقوب و یوحنا، فیلیپ و برتولماء، متی و می‌دارند و نماز می‌خوانند و همچنین شاگردان فریسیان نیز، لیکن توما، یعقوب این حلیفی و شمعون معروف به غیور. ۱۶ یهودا شاگردان تواکل و شرب می‌کنند.» ۲۴ بدبیشان گفت: «آیامی برادر یعقوب و یهودای اختریوطی که تسليم کننده وی بود. ۱۷ و با توانید پسران خانه عروسی را مادامی که دامادها ایشان است روزه دار ایشان به زیر آمد، بر جای همواری بایستاد. و جمعی از شاگردان وی ۲۵ سازید؟ بلکه ایامی می‌آید که داماد از ایشان گفته شود، آنگاه و گروهی سیاراز قم، از تمام یهودی و اورشلیم و کناره دریای صور در آن روزها روزه خواهند داشت.» ۲۶ و مثلی برای ایشان آورد که و صیدون آمدند تا کلام او را بشنوند و از امراض خود شفا یابند. «هیچ کس پارچه‌ای از جامه نو را بر جامه کهنه وصله نمی‌کند ۱۸ و کسانی که از ارواح پلید معذب بودند، شفا یافتند. ۱۹ و والا آن نو را پاره کند و وصله‌ای که از نوگفته شد نیز در خور آن تمام آن گروه می‌خواستند او را لمس کنند. زیرا قوتی از وی صادر کهنه نبود. ۲۰ و هیچ کس شراب نو را در مشکه‌های کهنه نمی‌شده، همه را صحبت می‌بخشید. ۲۱ پس نظر خود را به شاگردان ریزد والاشرات نو، مشکه‌ها را پاره می‌کند و خودش ریخته و مشکه‌ها خویش افکنده، گفت: «خوشابحال شمایی مساکن زیرالمکوت تباہ می‌گردد. ۲۲ بلکه شراب نو را در مشکه‌های نو پاید ریخت تا خدا از آن شما است. ۲۳ خوشابحال شما که اکنون گرسنه‌اید، هر دو محفوظ بماند. ۲۴ و کسی نیست که چون شراب کهنه را زیرا که سیر خواهید شد. خوشابحال شما که الحال گرانیاد، نوشیده فی الفور نو را طلب کند، زیرا می‌گوید کهنه بهتر است.» زیرا خواهید خنید. ۲۵ خوشابحال شما وقتی که مردم بخطاب پسر انسان از شما نفرت گیرند و شما را از خود جدا سازند و دشتمان ۶ و واقع شد در سبت دوم اولین که او از میان کشت زارها دهنده و نام شما را مثل شیرپریرون کنند. ۲۶ در آن روز شاد باشید و جدناهید زیرا اینک اجر شما در آسمان عظیم می‌باشد، زیرا که می‌خوردند. ۲۷ و بعضی از فریسیان بدبیشان گفتند: «چرا کاری می‌کنید که کردن آن در سبت جائز نیست.» ۲۸ عیسی در جواب ایشان گفت: «آیا نخوانده اید آنچه دارد و رفقایش کردن در وقتی که گرسنه بودند، ۲۹ که چگونه به خانه خدا درآمده نان تقدمه خندازید زیرا که ماتم و گریه خواهید کرد. ۳۰ وای بر شما وقتی را گرفته بخورد و به رفقای خود نیز داد که خوردن آن جز به که جمیع مردم شما را تحسین کنند، زیرا همچنین پدران ایشان با کهنه روا نیست.» ۳۱ پس بدبیشان گفت: «پسر انسان مالک روز انبیای کلبه کردن.» ۳۲ لیکن ای شنوندگان شما را می‌گوییم

دشمنان خود را دوست دارید و با کسانی که از شما نفرت کنند، ۴۷ هرکه نزد من آید و سخنان مرا شنود و آنها را به جا آورده، شما را احسان کنید. ۲۸ و هرکه شما را لعن کنند، برای او برکت بطلبید و نشان می دهم که به چه کس مشابهت دارد. ۴۸ مثل شخصی برای هرکه با شما کیمی دارد، دعای خیر کنید. ۲۹ و هرکه بر است که خانه‌ای می ساخت و زمین را کنده گود نمود و بنیادش رخسارتو زند، دیگری را نیز به سوی او بگردان و کسی که ردای تو را بر سنتگ نهاد. پس چون سیلاپ آمده، سیل بر آن خانه زور آورد، را بگیرد، قبا را نیز از او مضایقه مکن. ۳۰ هرکه از تو سوال کند نتوانست آن را جنبش دهد زیرا که بر سنتگ بنا شده بود. ۴۹ لیکن بد و هرکه مال تو را گیرد از وی باز مخواه. ۳۱ و چنانکه هرکه شنید و عمل نیاورد مانند شخصی است که خانه‌ای بروی می خواهید مردم با شما عمل کنند، شما نیز به همانطور با ایشان زمین بی بنیاد بنا کرد که چون سیل بر آن صدمه زد، فور افتاد و سلوک نماید. ۳۲ «زیرا اگر محبان خود را محبت نماید، شما خرابی آن خانه عظیم بود.»

را چه فضیلت است؟ زیرا گناهکاران هم محبان خود را محبت ۷ و چون همه سخنان خود را به سمع خلق به اتمام رسانید، می نماید. ۳۳ و اگر احسان کنید با هرکه به شما احسان کنند، وارد کفناحوم شد. ۲ و بوزیاشی را غلامی که عزیز او بود مریض چه فضیلت دارید؟ چونکه گناهکاران نیز چنین می کنند. ۳۴ و اگر ومشرف بر موت بود. ۳ چون خبر عیسی را شنید، مشایخ بهود را قرض دهید به آنانی که امید بازگرفتن از ایشان دارید، شما را چه فضیلت است؟ زیرا گناهکاران نیز به گناهکاران قرض می دهند تا ۴ ایشان نزد عیسی آمده به الحاج نزد او التماس کرده گفتند: مستحق است که این احسان را برایش به جا آوری. ۵ زیرا قوم ما را احسان کنید و بدون امید عوض، قرض دهید زیرا که اجر شما عظیم خواهد بود و پسران حضرت اعلیٰ خواهید بود چونکه او با ناسپاسان ویدکاران مهریان است. ۳۶ پس رحیم باشید چنانکه پدر شما نیز رحیم است. ۳۷ «داوری مکنید تا بر شما داوری نشود و حکم مکنید تا بر شما حکم نشود و عفو کنید تا آمزیده شوید. ۳۸ بدید تا به شما داده شود. زیرا پیمانه نیکوی افسرده و جنبانیده و لبیر شده را در دامن شما خواهند گذارد. زیرا که زیر لایق آن نیستم که زیر سقف من درآی. ۷ و از این سبب خود را لایق آن ندانستم که نزد تو آیم، بلکه سختی بگو تا بنده من صحیح شود. ۸ زیرا که من نیز شخصی هستم زیر حکم ولشکریان پیمانه ای که می پیمایید برای شما پیموده خواهد شد.» ۳۹ پس برای ایشان مثلی زد که «آیا می تواند کور، کور را راهنمایی کند؟ آیا هر دو در حفوهای نمی افتد؟ ۴۰ شاگرد از معلم خویش بهتر نیست لیکن هرکه کامل شده باشد، مثل استاد خود بود. در اسرائیل هم نیافتهام». ۱۰ پس فرستادگان به خانه برگشته، آن و چرا خسی را که در چشم برادر تو است می بینی و چوبی را که در چشم خود داری نمی بایی؟ ۴۲ و چگونه بتوانی برادر خود را گویند ای برادر اجازت ده تا خس را از چشم تو برآور و چوبی را که در چشم خود داری نمی بینی. ای ریاکار اول چوب را از چشم خود بیرون کن، آنگاه نیکو خواهی دید تا خس را از چشم برادر خود برآوری. ۴۳ «زیرا هیچ درخت نیکو میوه بد بارنسی آورد و نه درخت بد، میوه نیکو آورد. ۴۴ زیرا که هر درخت از میوه اش شناخته می شود از خارجی برآور نمی بایند و از بوته، انگور را نمی برشیز. ۱۲ چون نزدیک به دروازه شهر رسید، ناگاه میتی را که در چشم خود داری نمی بینی. ای ریاکار اول چوب را از پسر یگانه بیوزنی بود می برندند و انبوی کثیر از اهل شهر، با وی ۱۳ چون خداوند او را دید، دلس بر او بسوخت و به آمدند. وی گفت: «گریان میباش.» ۱۴ و نزدیک آمده تابوت را لمس نمود و حاملان آن باشیدند. پس گفت: «ای جوان تو رامی گوییم آنچه می شود از خارجی برآور نمی بایند و از بوته، انگور را نمی چینند. ۱۵ در ساعت آن مرده راست پنشست و سخن گفتن آغاز شدند. ۱۶ پس خوب دل خود چیز نیکویی آورد و شخص شیر از خزینه بد دل خویش چیز بد بیرون می آورد. زیرا راتمجید کنان می گفتند که «نیای بزرگ در میان مامیعوثر شده و که از زیادتی دل زبان سخن می گوید. ۱۷ پس این خبر درباره او در خدا از قوم خود تفقد نموده است.» ۱۷ پس این خبر درباره او در مرا خداوندا خداوندامی گوید و آنچه می گوییم بعمل نمی آورید.

تمام یهودیه و جمیع آن مز و بوم منتشر شد. ۱۸ و شاگردان یحیی سر اونزد پایهایش گریان باستاد و شروع کرد به شستن پایهای او او را از جمیع این وقایع مطلع ساختند. ۱۹ پس یحیی دو نفر از به اشک خود و خشکانیدن آنها به موی سر خود و پایهای وی را شاگردان خود را طلبیده، نزد عیسی فرستاده، عرض نموده که «آیا تو بوسیده آنها را به عطرتدهین کرد. ۲۰ چون فریسی ای که از او آن آینده هستی یا منتظر دیگری باشیم؟» آن دو نفر نزد وی و عده خواسته بوداین را بدید، با خود می گفت که «این شخص آمده، گفتند: «یحیی تعمیدهنه ما را نزد تو فرستاده، می گوید آیا اگر نبی بودی هر آیه دانستی که این کدام و چگونه زن است که او تو آن آینده هستی یا منتظر دیگری باشیم.» ۲۱ در همان ساعت، را لمس می کند، زیرا گناهکاری است.» ۲۲ عیسی جواب داده به بسیاری را از مرضها پلایا و ارواح پلید شفا داد و کوران بسیاری وی گفت: «ای شمعون چیزی دارم که به تو گویم.» گفت: «ای راپینایی بخشدید. ۲۳ عیسی در جواب ایشان گفت: «بروید و استاد بگو.» ۲۴ گفت: «طلبکاری را دو بدھکار بود که از یکی یحیی را از آتجه دیده و شیدهاید خبردهید که کوران، بینا و لنگان پاقصد و از دیگری پنجاه دینار طلب داشتی. ۲۵ چون چیزی خرامان و ابراصان طاهر و کران، شتو و مرگان، زنده می گردند و نداشتند که ادا کنند، هر دو را بخشدید. بگو کدامپیک از آن دو به قفرا بشارت داده می شود. ۲۶ و خوشابحال کسی که در من او را زیاد تمجیب خواهد نمود.» ۲۷ شمعون در جواب گفت: «نیکو لغش نخورد..» ۲۸ و چون فرستادگان یحیی رفته بودند، درباره «گمان می کنم آنکه او را زیادتر بخشدید.» به وی گفت: «نیکو یحیی بدان جماعت آغاز سخن نهاد که «برای دیدن چه چیز به گفته.» ۲۹ پس به سوی آن زن اشاره نموده به شمعون گفت: صحراء بیرون رفته بودید، آیا نی را که از باد در جنبش است؟ «این زن را نمی بینی، به خانه تو آمد آب بجهت پایهای من بلکه بجهت دیدن چه بیرون رفید، آیا کسی را که به لباس نیاورده، ولی این زن پایهای مرد اشکها شست و به موهای سر نرم ملبس باشد؟ اینک آنانی که لباس فاخر می پوشندو عیاشی خود آنها را خشک کرد. ۳۰ مرا نیویسیدی، لیکن این زن ازوقی که می کنند، در قصرهای سلاطین هستند. ۳۱ پس برای دیدن چه داخل شدم از بوسیدن پایهای من بازتابیستاد. ۳۲ سر مرا به روغن رفته بودید، آیا نمی ای؟! بلی به شما می گوییم کسی را که از نبی مسح نکرده، لیکن اوایهای مرد به عطر تدهین کرد. ۳۳ از این هم بزرگراست. ۳۴ زیرا این است آنکه درباره وی مکروب است، جهت به تو می گوییم، گناهان او که بسیار است آمزیده شد، زیرا اینک من رسول خود را پیش روی تومی فرستم تا راه تو را پیش که محبت بسیار نموده است. لیکن آنکه آمزش کمتر یافته، تو مهیا سازد. ۳۵ زیرا که شما را می گوییم از اولاد زنان نبی ای محبت کمتر می نماید.» ۳۶ پس به آن زن گفت: «گناهان تو بزرگتر از یحیی تعمیدهنه نیست، لیکن آنکه در ملکوت خدا آمزیده شد.» ۳۷ و اهل مجلس در خاطر خود تفکر آغاز کردند که کوچکتر است از وی بزرگر است.» ۳۸ و تمام قوم و باجگیران این کیست که گناهان را هم می آمزد. ۳۹ پس به آن زن گفت: چون شیدتند، خدا راتمجید کردند زیرا که تعمید از یحیی یافته «ایمان تو را نجات داده است به سلامتی روانه شو.»

۴۰ لیکن فریسان و قفقها اراده خدا را از خود ردمودند زیرا **۴۱** و بعد از آن واقع شد که او در هر شهری ودهی گشته، که از وی تعمید نیافته بودند. ۴۲ آنگاه خداوند گفت: «مردمان این طبقه را به چه تشبیه کنم و مانند چه می باشند؟! ۴۳ اطفالی را می مانند که در بازارها نشسته، یکدیگر را صدزاده می گویند، برای شما نواختیم رقص نکردید و نوحه گری کردیم گریه ننمودید. ۴۴ بودند، یعنی مریم معروف به مجدهای که از او هفت دیو بیرون رفته بودند، و زنان چند که از ارواح پلید و مرضها شفا یافته بودند، ۴۵ و زینا زوجه خوزا، ناظر هیرودیس و سوسن و بسیاری از زنان دیگر که از اموال خود ارا خدمت می کردند. ۴۶ و چون آشامید، می گویید دیو دارد. ۴۷ پسر انسان آمد که می خورد گروهی بسیار فراهم می شدند و از هر شهر نزد او می آمدند مثلی و می آشامد، می گویید اینک مردی است پرخور و باده پرست و آورده، ۴۸ گفت که «بزرگی بجهت تحمل کاشتن بیرون رفت. و دوست باجگیران و گناهکاران. ۴۹ اما حکمت از جمیع فرزندان خود مصدق می شود. ۵۰ و یکی از فریسان از او و عده خواست شده، مرغان هوا آن را خوردند. ۵۱ و پارهای بر سنتگلاح افتاده که بالو غذا خورد پس به خانه فریسی درآمد بنشست. ۵۲ که ناگاه زنی که در آن شهر گناهکاریود، چون شنید که در خانه فریسی به غذا نشسته است شیشه ای از عطر آورده، ۵۳ در پشت

را خفه نمود. ۸ و بعضی در زمین نیکو پاشیده شده روید و که مقابل جلیل است، رسیدند. ۲۷ چون به خشکی فرود آمد، صد چندان ثمر آورد.» چون این بگفت ندا درداد «هرکه گوش ناگاه شخصی از آن شهکه از مدت میدیدی دیوهاداشتی و رخت شنوا دارد بشنو». ۹ پس شاگردانش از او سوال نموده، گفتند نپوشیدی و در خانه نماندی بلکه در قبرها منزل داشتی دچار وی که «معنی این مثل چیست؟» ۱۰ گفت: «شما را دادنست اسرار گردید. ۲۸ چون عیسی را دید، نعره زد و پیش او افتاده به آواز ملکوت خدا عطا شده است و لیکن دیگران را به واسطه مثلاها، تا بلند گفت: «ای عیسی پسر خدای تعالی، مرا با تو چه کار است؟ نگریسته نبینند و شنیده درک نکنند. ۱۱ اما مثل این است که از تو التمسار دارم که مرا عذاب ندهی.» ۲۹ زیرا که روح خبیث تحم کلام خداست. ۱۲ و آنانی که در کنار راه هستند کسانی را امروز فرموده بود که از آن شخص بیرون آید. چونکه بارها او را گرفته می باشدند که چون می شنوند، فور ابلیس آمده کلام را از دلهای بود، چنانکه هرچند او را به زنجیرها و کدکها بسته نگاه می داشتند، ایشان می ریاید، مبادا ایمان آورده نجات یابد. ۱۳ و آنانی که بر بندها را می گسیخت و دیو او را به صحراء می راند. ۳۰ عیسی از سنگلاخ هستند کسانی می باشدند که چون کلام رامی شنوند آن را اوپریسیده، گفت: «نام تو چیست؟» ۳۱ گفت: «لجنون.» زیرا که به شادی می پذیرند و اینها ریشه ندارند پس تا مدتی ایمان می دارند دیوهای بسیار داخل او شده بودند. ۳۲ واژ او استدعا کردن که و در وقت آزمایش، مرتد می شوند. ۱۴ اما آنچه در خارهالقاد ایشان را نفرماید که به هاروی روند. (Abysos g12)

اشخاصی می باشدند که چون شنوند می روند و اندیشه های روزگار نزدیکی گله گراز بسیاری بودند که در کوه می چریدند. پس از او دولت و لذات آن ایشان را خفه می کند و هیچ میو به کمال نمی خواهش نمودند که بیداشان اجازت دهد تا آنها داخل شوند. رسانند. ۱۵ اما آنچه در زمین نیکو واقع گشت کسانی می باشدند پس ایشان را اجازت داد. ۳۳ ناگاه دیوها از آن آدم بیرون شده، که کلام را به دل راست و نیکو شنیده، آن را نگاه می دارند و داخل گرازان گشتند که آن گله ازپلیدی به دریاچه جسته، خفه با صبر، ثمر می آورند. ۱۶ «و هیچ کس چرا غ را افروخته، آن شدند. ۳۴ چون گرازیانان ماجرا را دیدند فرار کردن و در شهر را زیرظرفی یا تختی پنهان نمی گذارد و اراضی آن شهرت دادند. ۳۵ پس مردم بیرون آمدند تا آن واقعه را تا هرکه داخل شود روشنی را ببیند. ۱۷ زیرا چیزی نهان نیست بینندنند عیسی رسیدند و چون آدمی را که از او دیوهای بیرون رفته که ظاهر نگردد و نه مستور که معلوم و هویدا نشود. ۱۸ پس بودند، دیدند که نزد پایهای عیسی رخت پوشیده و عاقل گشته احتیاطنمایید که به چه طور می شنود، زیرا هرکه دارد بدو داده نشسته است ترسیدند. ۳۶ و آنانی که این را دیده بودند ایشان خواهد شد و از آنکه ندارد آنچه گمان هم می بود که دارد، از او را خبر دادند که آن دیوانه چطور شفا یافته بود. ۳۷ پس تمام خلق گرفته خواهد شد.» ۱۹ و مادر و برادران او نزد وی آمده به سبب مزویوم جدیان از او خواهش نمودند که از نزد ایشان روانه شود، از دحام خلق نتوانستند او را ملاقات کنند. ۲۰ پس او را خبر زیرا خوفی شدید بر ایشان مستولی شده بود. پس او به کشته سوار داده گفتند: «مادر و برادران بیرون ایستاده می خواهند تو را شده مراجعت نمود. ۳۸ اما آن شخصی که دیوها از وی بیرون رفته بینند.» ۲۱ در جواب ایشان گفت: «مادر و برادران من اینانند بودند از او درخواست کرد که با وی باشد. لیکن عیسی او را روانه که کلام خدا را شنیده آن را بهجا می آورند.» ۲۲ روزی از روزها فرموده، گفت: «به خانه خود برقگد و آنچه خدا با تو کرده او با شاگردان خود به کشته سوار شده، به ایشان گفت: «به است حکایت کن.» پس رفته در تمام شهر از آنچه عیسی بدروی آن کیار دریاچه عبور بکیم.» پس کشته را حرکت دادند. نموده بود موعظه کرد. ۴۰ و چون عیسی مراجعت کرد خلق او ۲۳ و چون می رفتند، خواب او را در ریود که ناگاه طوفان باد بر راپذیرفند زیرا جمیع مردم چشم به راه اومی داشتند. ۴۱ که ناگاه دریاچه فرود آمد، بحدی که کشته از آب پر می شد و ایشان گفت: «به است حکایت کن.» پس برخاسته باد وتلاطم آب را قریب به دوازده ساله بود که مشرف بر موت بود. و چون می رفت «استادا، استادا، هلاک می شویم.» پس برخاسته باد وتلاطم آب را قریب به دوازده ساله بود که مدت دوازده سال نهیب داد تا ساکن گشت و آرامی پدید آمد. ۲۵ پس به ایشان خلق بر او زدام می نمودند. ۴۳ ناگاه زنی که مدت دوازده سال گفت: «ایمان شما کجا هست؟» ایشان ترسان و متعجب شده با به استحاضه مبتلا بود و تمام مایملک خود را صرف اطبانموده و یکدیگرمی گفتند که «این چطور آدمی است که بادها و آب را هیچ کس نمی توانست او را شفا دهد، ۴۴ از پشت سر وی آمده، هم امر می فرماید و اطاعت او می کنند.» ۲۶ و به زمین جدیان دامن ردای او را لمس نمود که در ساعت جریان خونش ایستاد.

۴۵ پس عیسی گفت: «کیست که مرا لمس نمود.» چون همه چون رسولان مراجعت کردند، آنچه کرده بودند بدبو بازگشتند. انکار کردند، پطرس و رفاقتاش گفتند: «ای استاد مردم هجوم آورده پس ایشان را برداشته به پیراهن‌ای نزدیک شهری که بیت صیدا نام بر تو از حمام می‌کنند و می‌گویی کیست که مرا لمس نمود؟» داشت به خلوت رفت. ۱۱ اما گروهی بسیار اطلاع یافته در عقب ۴۶ عیسی گفت: «البته کسی مرا لمس نموده است، زیرا که من وی شناختند. پس ایشان را پذیرفته، ایشان را از ملکوت خدا اعلام درک کردم که قوتوی از من بیرون شد.» ۴۷ چون آن زن دید که می‌نمود و هرکه احتیاج به معالجه می‌داشت صحبت می‌بخشید. نمی‌تواند پنهان ماند، لزان شده، آمد و نزد وی افتداده پیش همه ۱۲ و چون روز رو به زوال نهاد، آن دوازده نزدیک آمده، گفتند: مردم گفت که به چه سبب او را لمس نمود و چگونه فور شفا «مردم را مرخص فرماتا به دهات و اراضی این حوالی رفته منزل یافت. ۴۸ وی را گفت: «ای دختر خاطر جمجم دار، ایمان آور و پس که افتداده پیش همه ۱۳ او بدبیشان گفت: «شما ایشان را غذا دهدی.» بود که یکی از خانه رئیس کنیسه آمده به وی گفت: «دخترت گفتند: «ما اجر پنج نان و دوماهی نیست مگر برویم و بجهت مرد. دیگر استاد را زحمت مده.» ۴۹ چون عیسی این را شنید جمیع این گروه غذا بخیرم.» ۱۴ زیرا قریب به پنجه‌زار مرد بودند. توجه نموده به وی گفت: «ترسان می‌باشد، ایمان آور و پس که شفا پس به شاگردان خود گفت که ایشان را پنجاه پنجاه، دسته دسته، خواهد یافت.» ۵۰ و چون داخل خانه شد، جز پطرس و یوحنا بنشانید. ۱۵ ایشان همچنین کرده همه را نشانیدند. ۱۶ پس آن ویعقوب و پدر و مادر دختر هیچ‌کس را نگذشت که به اندرون پنج نان و دوماهی را گرفته، به سوی آسمان نگریست و آنها را برکت آید. ۵۲ و چون همه برای او گریه و زاری می‌کردند او گفت: «داده، پاره نمود و به شاگردان خود داد تا پیش مردم گذارند.» ۱۷ پس «گریان می‌باشد نمرده بلکه خفته است.» ۵۳ پس به او استهزا همه خورد سیرشدند. و دوازده سبد پر از پاره‌های باقی مانده کردند چونکه می‌دانستند که مرده است. ۵۴ پس او همه را بیرون برداشتند. ۱۸ و هنگامی که او به تنهایی دعا می‌کرد و شاگردانش کرد و دست دختر را گرفته صدا زد و گفت: «ای دختر بrixier.» همراه او بودند، از ایشان پرسیده، گفت: «مردم مرا که می‌داند؟» ۵۵ و روح او برگشت وفور برخاست. پس عیسی فرمود تا به ۱۹ در جواب گفتند: «یحیی تمییدهند و بعضی الیاس و دیگران خوارک دهن. ۶۵ و پدر و مادر او حیران شدند. پس ایشان را می‌گویند که یکی از انبیای پیشین برخاسته است.» ۲۰ بدبیشان فرمود که هیچ‌کس را از این ماجرا خبر ندهند.

۹ گفت: «شما مرا که می‌دانید؟» پطرس در جواب گفت: «مسيح خدا.» ۲۱ پس ایشان را قدغن بلیغ فرمود که هیچ‌کس را از این پس دوازده شاگرد خود را طلبیده، به ایشان قوت و قدرت بر اطلاع مدهید. ۲۲ و گفت: «لازم است که پسر انسان زحمت جمیع دیوها و شفادادن امراض عطا فرمود. ۲ و ایشان را فرستاد به ملکوت خدا موعظه کنند و مرضیان را صحبت بخشنند. ۳ و بدبیشان گفت: «هیچ‌چیز بجهت راه بر مدارید نه عصا و نه توشه‌دان و نه نان و نه پول و نه برای یک نفر دو جامه. ۴ و به هرخانه‌ای که داخل شوید همان جا بمانند تا از آن موضع روانه خلاصی دهدان را ملاک سازد و هر کس جان خود را بجهت من شوید. ۵ و هرکه شما را نپنداشد، وقتی که از آن شهر بیرون شوید خاک پایهای خود را نبزیفشناند تا بر ایشان شهادتی شود.» ۶ پس بیرون شده در دهات می‌گشتند و بشارت می‌دانند و در هر جا این وقایع را شنید مضرب شد، زیرا بعضی می‌گفتند که یحیی از مرگان برخاسته است، ۷ اما هیرودیس تیترارک، چون خبر تمام صحت می‌بخشیدند. ۸ اما هیرودیس تیترارک، چون خبر تمام این وقایع را شنید مضطرب شد، زیرا بعضی می‌گفتند که یحیی از عار خواهد داشت. ۲۷ لیکن هرآینه به شما می‌گوییم که بعضی از از مرگان برخاسته است، ۸ و بعضی که الیاس ظاهر شده و حاضرین در اینجا هستند که تا ملکوت خدا را نبینند ذاته موت را دیگران، که یکی از انبیای پیشین برخاسته است. ۹ اما هیرودیس نخواهد چشید.» ۲۸ و از این کلام قریب به هشت روز گذشته گفت «سریحی را از تنیش من جدا کردم ولی این کیست که بود که پطرس و یوحنا و یعقوب را برداشته برقرار کوهی برآمد تا دعا درباره او چنین خبر می‌شونم» و طالب ملاقات وی می‌بود. ۱۰ و ۲۹ و چون دعایی کرد هیات چهره او متبدل گشت و لباس

اوسفید و درخشنان شد. ۳۰ که ناگاه دو مرد یعنی موسی و الیاس هرکه ضد شما نیست با شمامست.» ۵۱ و چون روزهای صعود او با وی ملاقات کردند. ۳۱ و به هیات جلالی ظاهر شده درباره نزدیک می شدروی خود را به عزم ثابت به سوی اورشلیم نهاد. رحلت او که می بایست به زودی در اورشلیم واقع شود گفتگومی ۵۲ پس رسولان پیش از خود فرستاده، ایشان رفته به بلدی از بلاد کردند. ۳۲ اما پطروس و رفقایش را خواب در روپد. پس بیدار شده سامیریان وارد گشتند تا پرای اوتدارک بینند. ۳۳ اما او را جال او و آن دو مرد را که با وی بودند، دیدند. ۳۴ و چون آن دو ندادند از آن رو که عازم اورشلیم می بود. ۵۴ و چون شاگردان او، نفر از او جدامی شدند، پطروس به عیسی گفت که «ای استاد، یعقوب و یوحنا این را دیدند گفتند: «ای خداوند آیا می خواهی بودن ما در اینجا خوب است. پس سه سایپان سازیم یکی برای تو بگوییم که آتش از آسمان باریده اینها را فروگرد چنانکه الیاس نیز و یکی برای موسی و دیگری برای الیاس.» زیرا که نمی دانست چه کرد؟ ۵۵ آنگاه روی گردانیده بدیشان گفت: «نمی دانید که شما می گفت. ۳۴ و این سخن هنوز بر زبانش می بود که ناگاه ابری ازکدام نوع روح هستید. ۵۶ زیرا که پسر انسان نیامده است تا پدیدار شده بر ایشان سایه افکند و چون داخل ابر می شدند، ترسان جان مردم را هلاک سازد بلکه تانجات دهد.» پس به قریه ای دیگر گردیدند. ۳۵ آنگاه صدایی از ابر برآمد که «این است پسر حبیب رفند. ۵۷ و هنگامی که ایشان می رفند در اثنای راه شخصی بدو من، او را بشنوید.» ۳۶ و چون این آواز رسید عیسی را تنهای گفتند و گفت: «خداؤندا هر جا روی تو رامتابعت کنم.» ۵۸ عیسی به ایشان ساکت مانندتو از آنجه دیده بودند هیچ کس را در آن ایام وی گفت: «رویاهان راسوراخها است و مرغان هوا را آشیانه ها، خیرندازند. ۳۷ و در روز بعد چون ایشان از کوه به زیرآمدند، لیکن پسر انسان را جای سر نهادن نیست.» ۵۹ و به دیگر گروهی بسیار او را استقبال نمودند. ۳۸ که ناگاه مردی از آن میان گفت: «از عقب من بیا.» گفت: «خداؤندا اول مرا رخصت فریاد کنان گفت: «ای استادبه تو التمام می کنم که بر پسر من ده تا بروم پدر خود را دفن کنم.» ۶۰ عیسی وی را گفت: لطف فرمایی زیرا یگانه من است. ۳۹ که ناگاه روحی او رامی «بگذار مردگان خود را دفن کنند. اما تو برو و به ملکوت گیرید و دفعه صحیحه می زند و کف کرده مصروف می شود و او را خدامواعظه کن.» ۶۱ و کسی دیگر گفت: «خداؤندا تورا پیروی فشرده به دشواری رها می کند. ۴۰ و از شاگردان درخواست کدم می کنم لیکن اول رخصت ده تا اهل خانه خود را وداع نمایم.» که او را بیرون کنند نتوانستند.» ۴۱ عیسی در جواب گفت: «ای ۶۲ عیسی وی را گفت: «کسی که دست را به شخم زدن دراز فرقه بی ایمان کچ روش، تا کی با شما باشم و متتحمل شما گردد. کرده از پشت سر نظر کند، شایسته ملکوت خدا نمی باشد.» پسر خود را اینجا بیاور.» ۴۲ و چون او می آمدیو او را دریده ۴۰ و بعد از این امور، خداوند هفتاد نفر دیگر را نیز تعیین مصروف نمود. اما عیسی آن روح خبیث را نهیب داده طفل را شفا فرموده، ایشان را جفت چفت پیش روی خود به هر شهری و بخشید و به پدرش سپرد. ۴۳ و همه از بزرگی خدامتیر شدند و موضوعی که خود عزیمت آن داشت، فرستاد. ۲ پس بدیشان گفت: وقتی که همه از تمام اعمال عیسی متعجب شدند به شاگردان «حصاد بسیار است و عمله کم. پس از صاحب حصاد درخواست خود گفت: «این سختنان را در گوشهای خود فراگیریدزیرا که پسر انسان به دستهای مردم تسليم خواهد شد.» ۴۵ ولی این سخن را درک نکردند و از ایشان مخفی داشته شد که آن را نفهمند و ترسیدند که آن را از وی پرسند. ۴۶ و در میان ایشان مباحثه شد که کدامیک ازما بزرگتر است. ۴۷ عیسی خیال دل ایشان را ملتفت شده طفلی بگرفت و او را نزد خود بپرداشت. ۴۸ و به ایشان گفت: «هرکه این طفل را به نام من قبول کند، مرا قبول کرده باشد و هر که مرا پذیرید، فرستنده مرا پذیرفته باشد. زیرا هر که از جمیع شما کوچکتر باشد، همان بزرگ خواهد بود.» ۴۹ یوحنا جواب داده گفت: «ای استاد شخصی را دیدیم که به نام تو شما را پذیرفتند، از آنجه پیش شما گذارند بخورید. ۹ و مربیان آنجا راشغا دهید و بدیشان گوید ملکوت خدا به شما نزدیک شده دیوها را اخراج می کند و او را منع نمودیم، از آن رو که پیروی است. ۱۰ لیکن در هر شهری که رفیدو شما را قبول نکردند، به مانعی کنند.» ۵۰ عیسی بدل گفت: «او را ممانعت مکنید. زیرا

کوچه های آن شهریرون شده بگویید، ۱۱ حتی خاکی که از نماید، به عیسی گفت: «و همسایه من کیست؟» ۳۰ عیسی در شهرشما بر ما نشسته است، بر شما می افشاریم. لیکن این را جواب وی گفت: «مردی که ازاورشلیم به سوی اریحا می رفت، پدانید که ملکوت خدا به شما نزدیک شده است. ۱۲ و به شما به دستهای دزدان افتاد و او را بر همه کرده مجروح ساختند و او را نیم می گوییم که حالت سوم در آن روز، از حالت آن شهر سهل تر مرده و گذارد برفتند. ۱۳ اتفاق کاهنی ازان راه می آمد، چون او خواهد بود. ۱۴ وای بر توای خوزین؛ وای بر توای بیت صیدا، را بدید از کاره دیگرفت. ۱۵ همچنین شخصی لای نیز از زیرا اگر معجزاتی که در شما ظاهر شدر صور و صیدون ظاهر آنجا عبورکرده نزدیک آمد و بر او نگرسیته از کاره دیگربرفت. می شد، هر آینه مدتی درپلاس و خاکستر نشسته، توه می کردند. ۱۶ لیکن شخصی سامری که مسافر بود نزدیک آمده چون او را لیکن حالت صور و صیدون در روز جزا، از حال شما آسانتر بدید، دلش بر وی پسخوت. ۱۷ پس پیش آمده بزمهمانی او را خواهد بود. ۱۸ و توای کفرناحوم که سر به آسمان افراشته ای، تا روغن و شراب ریخته آنها را بست واو را بر مرکب خود سوارکرده به چون سرنگون خواهی شد. (Hadēs g86)

۱۹ آنکه شما را به کاروانسرا رسانید و خدمت او کرد. ۲۰ بامدادان چون روانه شنود، مرا شنیده و کسی که شما را حقیر شمارد مرا حقیر شمرده و می شد، دو دینار درآورده به سرایدار داد و بدو گفت این شخص را هر که مرا حقیر شمارد فرستنده مرا حقیر شمرده باشد. ۲۱ پس آن متوجه باش و آنجه بیش از این خرج کنی، در حین مراجعت به تو هفتاد نفر با خرمی برگشته گفتند: «ای خداوند، دیوها هم به دهم. ۲۲ «پس به نظر تو کدام بک از این سه نفر همسایه بود با اسم تو اطاعت مامی کنند.» ۲۳ بدیشان گفت: «من شیطان آن شخص که به دست دزدان افتاد؟» ۲۴ گفت: «آنکه بر او را دیدم که چون برق از آسمان می افتد. ۲۵ اینک شما را قوت رحمت کرد.» عیسی وی را گفت: «برو و تو نیز همچنان کن.» می بخشم که ماران و عقریها و تمامی قوت دشمن را پایمال کنید ۲۶ و هنگامی که می رفتند او وارد بدلی شد وزنی که مرتاب نام و چیزی به شما ضرر هرگز نخواهد رسانید. ۲۷ ولی از این شادی داشت، او را به خانه خود پذیرفت. ۲۸ و او را خواهی مریم نام مکنید که ارواح اطاعت شما می کنند بلکه بیشتر شاد باشید که بود که نزدیکیهای عیسی نشسته شنید. ۲۹ امام مرتابه نامهای شما در آسمان موقم است. ۳۰ در همان ساعت، عیسی بجهت زیادی خدمت مضطرب می بود. پس نزدیک آمده، گفت: در روح وجودنموده گفت: «ای پدر مالک آسمان و زمین، تو «ای خداوند آیا تو را بیا کی نیست که خواهمن را و گذارد که راسپاس می کنم که این امور را از دنایان و خدمتمندان مخفی داشتی تنها خدمت کنم، او را بفرما تا مرا یاری کند.» ۳۱ عیسی در و بر کودکان مکشوف ساختی. بلی ای پدر، چونکه همچنین جواب وی گفت: «ای مرتابه، ای مرتابه تو در چیزهای بسیار منظور نظرتو افتاد.» ۳۲ و به سوی شاگردان خود توجه نموده اندیشه و اضطراب داری. ۳۳ لیکن یک چیز لازم است و مریم آن گفت: «همچیز را پدر به من سپرده است. و هیچ کس نمی نصیب خوب را اختیار کرده است که از او گرفته نخواهد شد.»

شناست که پسر کیست، جز پدر و نه که پدر کیست، غیر از پسر ۳۴ و هنگامی که او در موضعی دعا می کرد چون فارغ شد، و هر که پسر بخواهد بای او مکشوف سازد. ۳۵ در خلوت به یکی از شاگردانش به وی گفت: «خداوندا دعا کردن را به ما شاگردان خود التفات فرموده گفت: «خوشابحال چشمانی که آنچه شما نمایم، چنانکه یعنی شاگردان خود را بیاموخت.» ۳۶ بدیشان گفت: «هرگاه دعا کنید گوییدای پدرما که در آسمانی، نام تو و پادشاهان می خواستند آنچه شما می بینید، بنگرند و ندیدند و آنچه شمامی شنود، بشنوند و نشیدند.» ۳۷ زیرا به شما می گوییم بسا اینجا و پادشاهان می خواستند آنچه شما می بینید، بنگرند و ندیدند و برخاسته از روی امتحان به وی گفت: «ای اسداد چه کنم تا وارد حیات جاودانی گردد؟» (aiōnios g166) ۳۸ به وی گفت: «در تورات چه نوشته شده است و چگونه می خوانی؟» ۳۹ جواب داده، گفت: «اینکه خداوند خدای خود را به تمام دل و تمام نفس و تمام توانایی و تمام فکر خود محبت نما و همسایه خود را ع چونکه یکی از دوستان من از سفر بر من وارد شده و چیزی ندارم مثل نفس خود.» ۴۰ گفت: «نیکو جواب گفتی. چنین بکن که پیش او گذارم. ۴۱ پس او از اندرون در جواب گوید مرا رحمت که خواهی زیست.» ۴۲ لیکن او چون خواست خود را عادل

مده، زیرا که الان درسته است و بچه های من در رختخواب با آواز بلند وی را گفت «خوشحال آن رحمی که تو را حمل کرد و من خفته‌اند نمی توانم برخاست تا به تو دهم. ۸ به شمامی پستانهایی که مکیدی. ۲۸ لیکن او گفت: «بلکه خوشحال گویم هرچند به علت دوستی برخیزد تا بدوهد، لیکن بجهت آنانی که کلام خدا را می‌شوند و آن را حفظمی کنند.» ۲۹ و لجاجت خواهد برخاست و هر آنچه حاجت دارد، بدو خواهد داد. هنگامی که مردم بر او ازدحام می‌نمودند، سخن‌گفتن اغزار کرد ۹ و من به شما می‌گویم سوال کنید که به شماداده خواهد شد. که «ایران فرقه‌ای شریوند که آیین طلب می‌کنند و آیین بدیشان بطلیبد که خواهید یافت. بکویید که برای شما بازکرده خواهد شد. عطا نخواهد شد، جز آیت یونس نبی. ۳۰ زیرا چنانکه یونس برای ۱۰ زیرا هر که سوال کند، یا بد و هر که بطلید، خواهد یافت و هر که اهل نیرو آیت شد، همچنین پسر انسان نیزیار این فرق خواهد کویید، برای او باز کرده خواهد شد. ۱۱ و گوییست از شما که پدر بود. ۳۱ ملکه جنوب در روزداری با مردم این فقهه برخاسته، بر باشد و پرسش از او نان خواهد، سنگی بدو دهد یا اگر ماهی ایشان حکم خواهد کرد زیرا که از اقصای زمین آمد تا حکمت خواهد، به عوض ماهی ماری بدو بخشد. ۱۲ یا اگر ختم مرغی سلیمان را بشنو و اینک در اینجا کسی بزرگر اسلامیان است. بخواهد، عقیبی بدو عطا کند. ۱۳ پس اگر شما با آنکه شریز ۳۲ مردم نیرو در روز داوری با این طبقه برخاسته بر ایشان حکم هستید می‌دانید چیزهای نیکو را به اولاد خود باید داد، چند مرتبه خواهند کرد زیرا که به معظمه یونس توهی کردند و اینک در اینجا زیادتر پدر آسمانی شما روح القدس را خواهد داد به هر که از او سوال کسی بزرگر از یونس است. ۳۳ و هیچ کس چرا غی نمی‌افروزد کنند. ۱۴ و دیوی را که گنج بود بیرون می‌کرد و چون دیو بیرون تا آن را در پنهانی یا زیر پیمانه‌ای بگذارد، بلکه بر چراغان، تا شد، گنج گویا گردید و مردم تعجب نمودند. ۱۵ لیکن بعضی هر که داخل شود روشی را بیند. ۳۴ چراغ بدن چشم است، پس از ایشان گفتند که «دیوها را به یاری بعلزیول رئیس دیوها بیرون مادامی که چشم تو بسیط است تمامی جسدت نیز روشن است و می‌کند.» ۱۶ و دیگران از روی امتحان آپی آسمانی از او طلب لیکن اگر فاسد باشد، جسد تو نیز تاریک بود. ۳۵ پس با حذر نمودند. ۱۷ پس او خیالات ایشان را درک کرده بدیشان گفت: باش مبادا نوری که در تو است، ظلمت باشد. ۳۶ بنا بر این هرگاه «هر مملکتی که برخلاف خود منقسم شود، تباہ گردد و خانه‌ای تمامی جسم تو روشن باشد و ذرا هی ظلمت نداشته باشد همه‌اش که بر خانه منقسم شود، منهم گردد. ۱۸ پس شیطان نیز اگر به روشن خواهد بود، مثل وقتی که چراغ به تابش خود، تورا روشنای ضد خود منقسم شود سلطنت اوجگونه پایدار بماند. زیرا می‌گویید می‌دهد.» ۳۷ و هنگامی که سخن می‌گفت یکی از فریسان از که من به اعانت بعلزیول دیوها را بیرون می‌کنم. ۱۹ پس اگرمن او وعده خواست که در خانه او چاشت بخورد. پس داخل شده دیوها را به وساطت بعلزیول بیرون می‌کنم، پسaran شما به وساطت بنشست. ۲۰ اما فریسی چون دید که پیش از چاشت دست که آنها را بیرون می‌کنند؟ از اینچهت ایشان داوران بر شما خواهند نشست، تعجب نمود. ۳۹ خداوند وی را گفت: «همانا شما ای بود. ۲۱ لیکن هرگاه به انگشت خدا دیوها را بیرون می‌کنم، هر آینه فریسان بیرون پایله و بشقاب راطاهر می‌سازید ولی درون شما پر از ملکوت خدا ناگهان بر شما آمده است. ۲۲ وقتی که مرد زورآور حرص و خباثت است. ۴۰ ای احمقان آیا او که بیرون را فرید، سلاح پوشیده خانه خود را نگاه دارد، اموال او محفظ می‌باشد. اندرون را نیز نیافرید؟ ۴۱ بلکه از آنچه دارید، صدید که اما چون شخصی زواروت از او آید بر او غلبه یافته همه چیز برای شما طاهر خواهد گشت. ۴۲ وای بر شما ای او را که بدان اعتماد می‌داشت، از او می‌گیرد و اموال او را تقسیم فریسان که دهیک از نتعان و سداد و هر قسم سبزی رامی دهید می‌کند. ۲۳ کسی که با من نیست، برخلاف من است و آنکه با و از دادرسی و محبت خدا تجاوزمی نمایید، اینها را می‌باید به جا من جمع نمی‌کند، پراکنده می‌سازد. ۴۴ چون روح پایید از انسان آورید و آنها را نیز ترک نکنید. ۴۵ وای بر شما ای فریسان که صدر بیرون آید به مکانهای بی‌آب بطلب آرامی گردش می‌کند و چون کنایس و سلام در بازارها را دوست می‌دارید. ۴۶ وای بر شما ای نیافت می‌گوید به خانه خود که از آن بیرون آمدم برمی‌گردم. کاتبان و فریسان ریاکار زیرا که مانند قبرهای پنهان شده هستید که ۲۵ پس چون آید، آن را جاروب کرده شده و آراسته می‌بیند. مردم بر آنها راه می‌روند و نمی‌دانند.» ۴۵ آنگاه یکی از فقها آنگاه می‌رود و هفت روح دیگر، شریعت از خود برداشته داخل جواب داده گفت: «ای معلم، بدین سخنان ما را نیز سرزنش شده در آنجا ساکن می‌گردد و اواخر آن شخص ازاوائلش بدرت می‌کنی؟» ۴۶ گفت «وای بر شما نیزی ای فقها زیرا که بارهای می‌شود.» ۴۷ چون او این سخنان را می‌گفت، زنی از آن میان به گران را بر مردم می‌نهید و خود بر آن بارها، یک انگشت خود را

نمی‌گذارید. ۴۷ وای بر شما زیرا که مقابر انبیا را بنا می‌کنید و گفت.» ۱۳ و شخصی از آن جماعت به وی گفت: «ای استاد، پدران شما ایشان را کشتند. ۴۸ پس به کارهای پدران خود شهادت برادر مرا بفرما تا ارت پدر را من تقسیم کند.» ۱۴ به وی گفت: می‌دید و از آنها راضی هستید، زیرا آنها ایشان را کشتند و شما «ای مرد که مرا بر شما دارویا مقسم قرار داده است؟» ۱۵ پس تبرهای ایشان را می‌سازید. ۴۹ ازین رو حکمت خدا نیز فرموده بدیشان گفت: «نهار از طعم پیرهیزید زیرا اگرچه اموال کسی زیاد است که به سوی ایشان انبیا و رسولان می‌فرستم و بعضی از شود، حیات او از اموالش نیست.» ۱۶ و مثلی برای ایشان آورده، ایشان را خواهند کشت و بر بعضی جفا کرد. ۵۰ تا انقام خون گفت: «شخصی دولتمد را از املاکش محصول وافر پیدا شد. جمیع انبیا که از بنای عالم ریخته شد از این طبقه گرفته شود. ۱۷ پس با خود اندیشیده، گفت چه کنم؟ زیراجایی که محصول ۵۱ از خون هاییل تا خون زکریا که در میان مذبح و هیکل کشته خود را اینار کنم، ندارم. ۱۸ پس گفت چنین می‌کنم و اینارهای شد. بلی به شمامی گویم که از این فرقه بازخواست خواهد شد. خود را خراب کرده، بزرگتر بنا می‌کنم و در آن تمامی حاصل و ۵۲ وای بر شما ای فقهاء، زیرا کلید معرفت را برداشته اید که خود اموال خود را جمع خواهم کرد. ۱۹ و نفس خود را خواهمن گفت داخل نمی‌شوید و داخل شوندگان را هم مانع می‌شوید.» ۵۳ و کهای جان اموال فراوان اندوخته شده بجهت چندین سال داری. چون او این سخنان را بدیشان می‌گفت، کاتبان و فریسان با او الحال بیارام و به اکل و شرب و شادی بپرداز. ۲۰ خدا وی را بشدت درآویختند و در مطالب بسیار سوالها از او می‌کردند. ۵۴ و گفت ای احمق در همین شب جان تو را از تو خواهند گرفت، در کمین او می‌بودند تا نکته‌ای از زیان او گرفته مدعی او بشوند. آنگاه آنچه اندوخته ای، از آن که خواهد بود؟ ۲۱ همچنین است هر کسی که برای خود ذخیره کند و برای خدا دولتمد نباشد.»

۱۲ و در آن میان، وقتی که هزاران از خلق جمع شدند، به نوعی که یکدیگر را پایمال می‌کردند، به شاگردان خود به سخن گفتن شروع کرد. «اول آنکه از خمروهای فریسان که ریاکاری است احتیاط کنید. ۲ زیرا چیزی نهفته نیست که آشکار نشود و نه مستوری که معلوم نگردد. ۳ بنابراین آنچه در تاریکی گفته اید در روشنایی شنیده خواهد شد و آنچه در خلوتخانه در گوش گفته اید بر پشت بامها نداشود. ۴ لیکن ای دوستان من، به شما می‌گویم از قاتلان جسم که قدرت ندارند بیشتر از این بکنند، ترسان مباشید. ۵ بلکه به شما نشان می‌دهم که از که باید ترسید، از او بترسید که بعد از کشتن، قدرت دارد که به جهنم بیفکند. بلی به شما می‌گویم از او بترسید. (Geenna g1067) ۶ آیا پنچ گجشک به دو فلس فروخته نمی‌شود و حال آنکه یکی از آنها نزد خدا فراموش نمی‌شود؟ ۷ بلکه مویهای سر شما همه شمرده شده است. پس بیم مکنید، زیرا که از چندان گجشک بهتر هستید. ۸ لیکن به شما می‌گویم هر که نزد مردم به من اقرار کند، پسر انسان نیز پیش فرشتگان خدا او را قرار خواهد کرد. ۹ اما هر که مرا پیش مردم انکار کند، نزد فرشتگان خدا انکار کرده خواهد شد.

۱۰ و هر که سخنی برخلاف پسر انسان گوید، آمزیده شود. اما هر که به روح القدس کفر گوید آمزیده نخواهد شد. ۱۱ و چون شما را درکنایس و به نزد حکام و دیوانیان بزند، اندیشه مکنید که چگونه و به چه نوع حجت آورید یا چه بگوید. ۱۲ زیرا که در همان ساعت روح القدس شما را خواهد آموخت که چه باید زیرا جایی که خزانه شما است، دل شما نیز در آنجا می‌باشد. ۳۴

۲۵ کمرهای خود را بسته چراغهای خود را فروخته بدارید. ۳۶ و گرما خواهد شد و می‌شود. ۶۵ ای ریاکاران، می‌توانید صورت شما مانند کسانی باشید که انتظار آقای خود را می‌کشند که چه زمین و آسمان راتمیز دهید، پس چگونه این زمان رانمی شناید؟ وقت ازغروسی مراجعت کند تا هر وقت آید و در راکبود، بی‌درنگ ۵۷ و چرا از خود به انصاف حکم نمی‌کشد؟ ۵۸ و هنگامی برای او بازکنند. ۳۷ خوشحال آن غلامان که آقای ایشان چون که با مدعی خود نزد حاکم می‌روی، در راه سعی کن که از او آید ایشان را بیداریابد. هر آیینه به شما می‌گوییم که کمر خود را برهی، مبادا تو را تند قاضی بکشد و قاضی تو را به سرمهنگ سپاردو بسته ایشان را خواهد نشانید و پیش آمده، ایشان را خدمت خواهد سرهنگ تو را به زندان افکند. ۵۹ تو را می‌گوییم تا فلیس آخر را ادا کرد. ۳۸ و اگر در پاس دوم یا سوم از شب بیاید و ایشان را نکنی، از آنجا هرگز بیرون نخواهی آمد.

چنین یابد، خوشحال آن غلامان. ۴۰ اما این را بدانید که اگر ۱۳ در آن وقت بعضی آمده او را از جلیلیانی خبر دادند صاحب خانه می‌دانست که دزد در چه ساعت می‌آید، بیداری که پلاطیخون ایشان را با قربانی‌های ایشان آمیخته بود. ماند و نمی‌گذاشت که به خانه‌اش نسبت زندن. ۴۰ پس شما ۲ عیسی در جواب ایشان گفت: «آیا گمان می‌برید که این جلیلیان گناهکارتر بودند از سایر سکنه جلیل از این رو که چنین می‌آید.» ۴۱ بطرس به وی گفت: «ای خداوند، آیا این مثل را برای ما زدی یا بجهت همه.» ۴۲ خداوند گفت: «پس کیست همگی شما همچنین هلاک خواهید شد. ۴ با آن هجدۀ نفری که آن ناظر امین و دانا که مولای اروی را بر سایر خدام خود گماشته باشد تا آدوفه را در وقتیش به ایشان تقسیم کند. ۴۳ خوشحال آن غلام که آقایش چون آید، او را در چنین کار مشغول یابد. ۴۴ هر آیینه به شما می‌گوییم که او را بر همه مایمیلک خود خواهد گماشت. ۴۵ لیکن اگر آن غلام در خاطر خود گوید، آمدن آقاییم به طول می‌انجامد و به زدن غلامان و کنیزان و به خوردن و نوشیدن و میگساریدن شروع کند، ۴۶ هر آیینه مولای آن غلام است می‌آیم که از این درخت انجیر میوه بطلبیم و نمی‌یابم، آن آید، در روزی که منتظر او نباشد و در ساعتی که او نداند و او را بیرون چرا زمین رانیز باطل سازد. ۴۷ در جواب وی گفت، ای را دوپاره کرده نصیبیش را با خیانتکاران قرار دهد. «اما آن آقاماسال هم آن را مهلت ده تا گردش را کنده کودبزیم، ۴۸ پس که اراده مولای خوبی را داشت و خود را مهیا نساخت تا اگر شمر آورد والا بعد از آن، آن را بپرس.» ۴۹ اما آنکه نادانسته کارهای شایسته ضرب کند، تازیانه کم خواهد خورد. و ضعف می‌داشت و منحنی شده ابد نمی‌تواست راست بایستد، به هر کسی که عطا زیاده شود از او مطالبه زیادتر گردد و نزد هر که امانت بیشتر نهند از او بازخواست زیادتر خواهند کرد. ۵۰ من آدم تا آتشی در زمین افزوم، پس چه می‌خواهم اگر الان در گرفته است. ۵۱ اما مراتعمیدی است که بیاهم و چه بسیار در تنگی هستم، تا وقتی که آن بسرازد. ۵۲ آیا گمان می‌برید که من آمده‌ام تا سلامتی بر زمین بخشم؟ اینی بلکه به شما می‌گوییم تقریب را. ۵۳ پدر از پسر و پسر از پدر و مادر از دختر و دختر از مادر و خارسو ازغروس و عروس از خارسو مفارقت سیرايش کرد؟ ۵۴ آنگاه باز به آن جماعت گفت: «هنگامی که رامدت هجده سال تا به حال بسته بود، نمی‌باشد او را در ابری بینید که از مغرب پاید آید، بی‌تمام می‌گویید باران می‌آید و روز سبت از این بند رها نمود؟» ۵۵ و چون این را بگفت همه چنین می‌شود.

مخالفان او خجل گردیدند و جمیع آن گروه شاد شدند، بسبب ۱۴ واقع شد که در روز سبت، به خانه یکی از روسای همه کارهای بزرگ که از اوی صادر می گشت. ۱۸ پس گفت: فریسان برای غذاخوردن درآمد و ایشان مراقب او می بودند، «ملکوت خدا چه چیز را می ماندو آن را به کدام شی تشبیه نمایم. ۲ واینک شخصی مستقی می پیش او بود، آنگاه عیسی ملتنت ۱۹ دانه خردلی راماند که شخصی گرفته در با غ خود کاشت، شده فقهها و فریسان را خطاب کرده، گفت: «آیا در روز سبت پس روید و درخت بزرگ گردید، بحدی که مرغان هوا آمده در شفا دادن جایز است؟» ۴ ایشان ساكت ماندند. پس آن مرد شاخه هایش آشیانه گرفتند. ۲۰ بازگفت: «برای ملکوت خدا را گرفته، شفا داد و رها کرد. ۵ و به ایشان روی آورده، گفت: چه مثل آزم؟ ۲۱ خمیرمایی را می ماند که زنی گرفته در سه «کیست از شما که الاغ یا گاووش روزسبت در چاهی افند و فور پیمانه آرد پنهان ساخت تا همه مخمرشد. ۲۲ و در شهرها و آن را بیرون نیاورد؟» ۶ پس در این امور از جواب وی عاجزماندند. دهات گشته، تعلیم می داد و به سوی اورشلیم سفر می کرد، ۲۳ که ۷ و برای مهمانان مثلی زد، چون ملاحظه فرمود که چگونه صدر شخصی به وی گفت: «ای خداوند آیا کم هستند که نجات مجلس را اختیارمی کردند. پس به ایشان گفت: ۸ «چون کسی یابند؟» او به ایشان گفت: ۲۴ «جد و جهد کنید تااز در تنگ تو را به عروسی دعوت کنند، در صدر مجلس منشین، مبادا کسی داخل شوید. زیرا که به شما می گویم بسیاری طلب دخول خواهند بزرگتر از تو را هم و عده خواسته باشد. ۹ پس آن کسی که تو و او کرد و نخواهند تو است. ۲۵ بعد از آنکه صاحب خانه برخیزد و در را عده خواسته بود بیاید و تو را گوید این کس را جای بد و تو را بینند و شما بیرون ایستاده در را کوپیدن آغاز کنید و گویید با خجالت روی به صفت نعال خواهی نهاد. ۱۰ بلکه چون مهمان خداوند خداوندا برای ما بارکن. آنگاه وی در جواب خواهد گفت کسی باشی، رفته در پایین بشین تاوقتی که میزبانت آید به تو شما رانمی شناسم که از کجا هستید. ۲۶ در آن وقت خواهید گوید، ای دوست برترنشین آنگاه تو را در حضور مجلسیان عزت گفت که در حضور تو خوردم و آشامیدم و در کوچه های ما خواهد بود. ۱۱ زیرا هر که خود را بزرگ سازد لیل گردد و هر که تعلیم دادی. ۲۷ بازخواهد گفت، به شما می گویم که شما رانمی خویشن را فرود آرد، سرافراز گردد. ۱۲ پس به آن کسی که از او شناسم از کجا مستید؟ ای همه بدکاران از من دور شوید. ۲۸ در عده خواسته بود نیز گفت: «وقتی که چاشت یا شام دهی دوستان آنجا گریه و فشار دندان خواهد بود، چون ابراهیم واسحق و یعقوب یا برادران یا خویشان یا همسایگان دولمند خود را دعوت مکن و جمیع انبیارا در ملکوت خدا بینید و خود را بیرون افکنده یا بید ایشان نیز تو را بخوانند و تو را عرض داده شود. ۱۳ بلکه ۲۹ و از شرق و مغرب و شمال و جنوب آمده در ملکوت خدا چون ضیافت کی، قفیران و لنگان و شلان و کوران را دعوت کن. خواهند نشست. ۳۰ و اینک آخرین هستند که اولین خواهند ۱۴ که خجسته خدا غذا خواهی بود زیرا ندارند که تو را عرض دهنند و در بود و اولین که آخرین خواهند بود. ۳۱ در همان روز چند نفر قیامت عادلان، به توجرا عطا خواهد شد. ۱۵ آنگاه یکی از از فریسان آمده به وی گفتند: «دور شو و از اینجا برو زیرا که مجلسیان چون این سخن راشنید گفت: «خوشحال کسی که در هیرودیس می خواهد تو را به قتل رساند.» ۳۲ ایشان را گفت: ملکوت خدا غذا خورد. ۱۶ به وی گفت: «شخصی ضیافی خوبید و به آن روباه گویید اینک امروز و فردا دیه را بیرون می کنم عظیم نمود و بسیاری را دعوت نمود. ۱۷ پس چون وقت شام و مریضان را صحت می بخشند و در روز سوم کامل خواهند شد. رسید، غلام خود را فرستاد تادعوت شد گان را گوید، بیاید زیرا ۳۳ لیکن می باید امروز و فردا و پس فردا راه روم، زیرا که محل که الحال همه چیز حاضر است. ۱۸ لیکن همه به یک رای است نبی بیرون از اورشلیم کشته شود. ۳۴ ای اورشلیم، ای اورشلیم عذرخواهی آغاز کردندا. اولی گفت: مزاعم ای خریدم و ناچار باید که قاتل اینها و سنگسار کننده مرسلين خودهستی، چند کرت بروم آن را بینم، از تو خواهش دارم مرا معذور داری. ۱۹ و دیگری خواستم اطفال تو را جمع کنم، چنانکه مغ جوجه های خویش را گفت: پیچ جفت گاو خریده ام، می روم تا آنها را بیازمایم، به تو زیر بالهای خود می گیرد و نخواستید. ۳۵ اینک خانه شما برای شما التمام دارم را عفو نمایی. ۲۰ سومی گفت: زنی گرفته ام و از خراب گذاشته می شود و به شمامی گویم که مرا دیگر نخواهید دید این سبب نمی توانم بیایم. ۲۱ پس آن غلام آمده مولای خود را از تا وقتی آید که گوید مبارک است او که به نام خداوندمی آید.» این امور مطلع ساخت. آنگاه صاحب خانه غصب نموده به غلام خود فرمود: به بازارهاو کوچه های شهر بشتاب و قفیران و لنگان و شلان و کوران را در اینجا بیاور. ۲۲ پس غلام گفت: ای آقا آنچه

فرمودی شد و هنوز جای باقی است. ۲۳ پس آقا به غلام گفت: کردام. ۱۰ همچنین به شمامی گویم شادی برای فرشتگان خدا به راهها و مزه‌های بیرون رفته، مردم را به الحاج بیاور تا خانه من روی می‌دهد به سبب یک خطاکار که توبه کند. ۱۱ بازگفت: پرسشود. ۲۴ زیرا به شما می‌گویم هیچ کی از آنانی که دعوت شده «شخصی را دو پسر بود. ۱۲ روزی پسر کوچک به پدر خود بودند، شام مرا نخواهد چشید.» ۲۵ و هنگامی که جمعی کثیر گفت: ای پدر، رصداموالی که باید به من رسد، به من بلده. پس همراه اموی رفته، روی گردانیده بدیشان گفت: ۲۶ «اگرکسی نزد اومایملک خود را بر این دو تقسیم کرد. ۱۳ و چندی نگذشت من آید و پدر، مادر و زن و اولاد و بیزادان و خواهاران، حتی جان که آن پسر کهتر، آنچه داشت جمع کرده، به ملکی بعید کوچ خود را نیز دشمن ندارد، شاگرد من نمی‌تواند بود. ۲۷ و هر که کرد و به عیاشی ناهنجار، سرمایه خود را تلف نمود. ۱۴ و چون صلیب خود را بزندارد و از عقب من نیاید، نمی‌تواند شاگرد من تمام را صرف نموده بود، قحطی سخت در آن دیارhadت گشت و گردد. ۲۸ «زیرا کیست از شما که قصد بنای برجی داشته باشد و او به محتاج شدن شروع کرد. ۱۵ پس رفته خود را به یکی از اول نشینید تا برآورد خرج آن را بکند که آیا قوت تمام کردن آن دارد اهل آن ملک پیوست. وی او را به املاک خود فرستاد تا گزاریانی یا نه؟ ۲۹ که می‌باشد چون بینادش نهاد و قادر بر تمام کردنش نشد، کندا. ۱۶ و آزوی داشت که شکم خود را از خزینی که خوکان هر که بیند تمسخرکنان گوید، ۳۰ این شخص عمارتی شروع کرده می‌خوردند سیر کند و هیچ کس او را چیزی نمی‌داد. ۱۷ «آخر به تنوانت به انجامش رساند. ۳۱ یا کدام پادشاه است که برای خود آمده، گفت چقدر از مزدوران پدر نان فراوان دارند و من از مقاتله باپادشاه دیگر بروم، جز اینکه اول نشسته تامل نمایم که آیا گرسنگی هلاک می‌شوم، ۱۸ برخاسته نزد پدر خود می‌روم و با ده هزار سپاه، قدرت مقاومت کسی را دارد که با بیست هزار بدوخواهم گفت ای پدر به آسمان و به حضور تو گناه کرده‌ام، لشکر بر وی می‌آید؟ ۳۲ والا چون او هنوز دور است ایلچی‌ای ۱۹ و دیگر شایسته آن نیستم که پسر تو خوانده شوم، مرا چون فرستاده شروط صلح را ازاو درخواست کند. ۳۳ «پس همچنین یکی از مزدوران خودبگیر. ۲۰ در ساعت برخاسته به سوی پدر هر یکی از شما که تمام مایملک خود را ترک نکند، نمی‌تواند خود متوجه شد. اما هنوز دور بود که پدرش او را دیده، ترحم نمود و شاگرد من شود. ۳۴ «نمک نیکو است ولی هرگاه نمک فاسد شد دوان آمده او را در آغوش خود کشیده، بوسید. ۲۱ پسر وی به چه چیز اصلاح پنیرد؟ ۳۵ نه برای زمین مصرفی دارد و نه برای را گفت، ای پدریه آسمان و به حضور تو گناه کرده‌ام و بعد از این مزبله، بلکه بیرونش می‌ریند. آنکه گوش شنوا دارد بشنود.»

۱۵ و چون همه با جگیران و گناهکاران به نزدش می‌آمدند تا کلام او را بشنوند، ۲ فریسان و کاتبان، همه‌مه کنان می‌گفتند: «این شخص، گناهکاران را می‌پنیرد و با ایشان می‌خورد.» ۳ پس برای ایشان این مثل را زده، گفت: ۴ «کیست از شما که صد گوسفند داشته باشد و یکی از آنها گم شود که آن نو و نه را در صحراء نگذارد و از عقب آن گمشده نزود تا آن را پایابد؟ ۵ پس چون آن را یافت به شادی بر دوش خود می‌گذارد، ۶ و به خانه آمده، دوستان و همسایگان را می‌طلبید و بدیشان می‌گوید با من شادی کنید زیرا گوسفند گمشده خود را یافته‌ام. ۷ به شما می‌گوییم که بر این منوال خوشی در آسمان رخ نماید به سبب توبه یک گناهکاری‌بیشتر از برای نو و نه عادل که احتیاج به توبه ندارند.

۸ یا کدام زن است که ده درهم داشته باشد هرگاه یک درهم گم خود شادی کنم. ۹ لیکن چون این پسرت آمد که دولت تو را با از حکم تو تجاوز نوزیده و هرگز بغالاهی به من ندادی تا با دوستان پرخود گفت، اینک سالها است که من خدمت توکدهام و هرگز فاحشه‌ها تلف کرده است، برای او گوساله پرواری را ذبح کرده. ۱۰ وی را گفت، ای فرزند تو همیشه با من هستی و آنچه از آن ۱۱ من است، مال تو است. ۱۲ وی می‌باشد شادمانی کرد و جمع کرده می‌گوید با من شادی کنید زیرا درهم گمشده را پیدا

مسرور شد زیرا که این برادر تو مرده بود، زنده گشت و گم شده بود که ارغوان و کتان می‌پوشید و هر روزه در عیاشی با جلال بود، یافت گردید.»

۱۶ و به شاگردان خود نیز گفت: «شخصی دولمند را ناظری بود که از او نزد وی شکایت برداشت که اموال او را تلف می‌کرد. ۲ پس او را طلب نموده، وی را گفت، این چیست که درباره تو شنیده‌ام؟ حساب نظارت خود را باز بده زیرا مسکن

نیست که بعد از این نظارت کنی. ۳ ناظر با خود گفت چکم؟ زیرا مولایم نظارت والز من می‌گیرد. طاقت زمین کشند ندارم و از گذایی نیز عار دارم. ۴ دانستم چکم تا وقتی که از نظارت

معزول شوم، مرا به خانه خود پنذیرند. ۵ پس هریکی از بدھکاران آقای خود را طلبیده، به یکی گفت آقایم از تو چند طلب دارد؟

۶ گفت صدرطبل روغن. بدلو گفت سیاهه خود را بگیر و نشسته پنجاه رطل بروdi بنویس. ۷ باز دیگری را گفت از تو چقدر طلب دارد؟ گفت صد کیل گدم. وی را گفت سیاهه خود را

بگیر و هشتاد بنویس. ۸ «پس آقایش، ناظر خائن را آفرین گفت، زیراعلانه کار کرد. زیرا این این جهان در طبقه خویش از اینی نور عاقل تر هستند. (aiōn g165) ۹ و من شمارا می‌گویم دوستان

از مال بی‌انصافی برای خود پیدا کنید تا چون فانی گردید شما را به خیمه‌های جاودانی پنذیرند. (aiōnios g166) ۱۰ آنکه در

اندک امین باشد درامر بزرگ نیز امین بود و آنکه در قلیل خائن بود در کثیر هم خائن باشد. ۱۱ و هرگاه در مال بی‌انصافی امین نبودید، گیست که مال حقیقی را به شما بسپارد؟ ۱۲ و اگر در

مال دیگری دیانت نکردید، گیست که مال خاص شما را به شما

دهد؟ ۱۳ هیچ خادم نمی‌تواند دو آقا را خدمت کند. زیرا یا از ۱۷ و شاگردان خود را گفت: «لابد است از وقوع لغزشها،

یکی نفرت می‌کند و با دیگری محبت، یا با یکی می‌پوندد و لیکن وای بر آن کسی که باعث آنها شود. ۲ او بهتر می‌بود که دیگری را حقیر می‌شمارد. خدا و مامونا را نمی‌توانید خدمت سنگ آسیابی بر گذنش آویخته شود و در دریا افکده شود از اینکه نمایید. ۱۴ و فریسیانی که زر دوست بودند همه این سخنان را یکی از این کودکان را لغزش دهد. ۳ احتراز کنید و اگر برادرت به شنیده، او را استهزا نمودند. ۱۵ به ایشان گفت، شما هستید تو خطا ورزد و راتبیه کن و اگر توبه کند او را بیخش. ۴ و هرگاه که خود را پیش مردم عادل می‌نمایید، لیکن خدا عارف دلهای درروزی هفت کرت به تو گاه کند و در روزی هفت مرتبه، برگشته شماست. زیرا که آنچه نزد انسان مرغوب است، نزد خدا مکروه به تو گوید توبه می‌کنم، او را بیخش.» ۵ آنگاه رسولان به خداوند است. ۱۶ تورات و انبیا تا به یحیی بود و از آن وقت بشارت گفتند: «ایمان ما رازیاد کن.» ۶ خداوند گفت: «اگر ایمان به ملکوت خدا داده می‌شود و هر کس بجد و جهد داخل آن قادر دانه خردی می‌دانشید، به این درخت افراغ می‌گفتید که کنده می‌گردد. ۱۷ لیکن آسانتر است که آسمان و زمین زایل شود، از شده در دریا نشانده شود اطاعت شمامی کرد. ۷ «اما گیست آنکه یک نقطه از تورات ساقط گردد. ۱۸ هرکه زن خود را طلاق او شماکه غلامش به شخم کردن یا شبانی مشغول شود و وقتی دهد و دیگری را نکاح کند زانی بود و هرکه زن مطلقه مردی را که از صحرا آید به وی گوید، بروdi بیا و بنشین. ۸ بلکه آیا به نکاح خویش درآورد، زنا کرده باشد. ۱۹ شخصی دولمند بدونمی گوید چیزی درست کن تا شام بخورم و کمرخود را بسته

مرا خدمت کن تا بخورم و بنوشم و بعد از آن تو بخور و بیاشام؟ کرد و هر که آن را هلاک کند آن را زنده نگاه خواهد داشت. ۹ آیا از آن غلام منت می کشد از آنکه حکمهای او را به جا آورد؟ ۱۰ به شما می گویم در آن شب دو نفر بر یک تخت خواهند بود، گمان ندارم. همچنین شما نیز چون به هر چیزی که مامور یکی برداشته و دیگری واگذارده خواهد شد. ۱۱ و دوزن که در شده اید عمل کردید، گویید که غلامان بی منفعت هستیم زیرا که یک جا دستاس کنند، یکی برداشته و دیگری واگذارده خواهد شد. آنچه بر ما واجب بود به جا آوردیم.» ۱۲ و هنگامی که سفر به ۳۶ و دونفر که در مزرعه باشند، یکی برداشته و دیگری واگذارده سوی اورشلیم می کرداز میانه سامره و جلیل می رفت. ۱۳ و چون به خواهد شد. در جواب وی گفتند: «کجا ای خداوند.» قریه ای داخل می شد نگاه ده شخص ابرص به استقبال او آمدند و گفت: «در هر جایی که لاش باشد در آنجا کرکسان جمع خواهند از دور ایستاده.» ۱۴ به آواز بلند گفتند: «ای عیسی خداوند بر ما شد.»

ترجم فرما. ۱۵ اوهه ایشان نظر کرده گفت: «بروید و خود را به ۱۶ و برای ایشان نیز مثلی آورد در اینکه می باید همیشه کاهن بنمایید.» ایشان چون می رفتند، طاهر گشتند. ۱۷ و یکی دعا کرد و کاهلی نوزید. ۱۸ پس گفت که «در شهری داوری از ایشان چون دید که شفا یافته است، برگشته به صدای بلند خدا بود که نه ترس از خدا و نه باکی از انسان می داشت. ۱۹ و در را تمجید می کرد. ۲۰ و پیش قدم او به روی درافتاده وی را شکر همان شهر بیوهزنی بود که پیش وی آمده می گفت، داد مران کرد. و او از اهل سامره بود. ۲۱ عیسی ملتفت شده گفت «آیا ده دشمن پیگیر. ۲۲ و تا مدتی به وی اعتمان نمود ولکن بعد از آن نفر طاهر نشتدند، پس آن نه کجا شدند؟ آیا هیچ کس یافت با خود گفت هرچند از خدا نمی ترسم و از مردم باکی ندارم، نمی شود که برگشته خدا را تمجید کند جز این غریب؟» ۲۳ و بدلو گفت: «برخاسته برو که ایمان تو را نجات داده است.» ۲۴ و لیکن چون این بیوهزن مران زحمت می دهد، به داد او می رسم، مبادا پیوسته آمده مران به رنج آورد. ۲۵ خداوند گفت بشنوید که و چون فرسیان از او پرسیدند که ملکوت خدا کی می آید، او این داوری انصاف چه می گوید؟ ۲۶ و آیا خدا برگزید گان خود را در جواب ایشان گفت: «ملکوت خدا با مقاومت نمی آید. ۲۷ و که شبانه روز بدو استغاثه می کنند، دادرسی خواهد کرد، اگرچه خواهند گفت که در فلان یا فلاں جاست. زیرا اینک ملکوت خدا برای ایشان دیر غضب باشد؟ ۲۸ به شما می گویم که به زودی در میان شما است.» ۲۹ و به شاگردان خود گفت: «ایامی می آید که آزو خواهید داشت که روزی از روزهای پسر انسان را را بر زمین خواهد یافت؟ ۳۰ و این مثل را آورد برای بعضی که بر بینید و نخواهید دید. ۳۱ و به شما خواهند گفت، اینک در فلاں خود اعتماد می داشتند که عادل بودند و دیگران راحقیر می شمردند. ۳۲ و لیکن ایشان را خواهد کرد. لیکن چون پسر انسان آید، آیا ایمان که «دو نفر یکی فریسی و دیگری با جگیر به هیکل رفتند تا که از یک جانب زیرآسمان لامع شده تا جانب دیگر زیر آسمان درخششان می شود، پسر انسان در یوم خود همچنین خواهد بود. ۳۳ و لیکن اول لازم است که اوزحمات بسیار بیند و از این فرقه زناکار نیستم و نه مثل این با جگیر، ۳۴ هر هفته دو مرتبه روزه مطرود شود. ۳۵ و چنانکه در ایام نوح واقع شد، همانظور در زمان پسر انسان نیز خواهد بود، ۳۶ که می خوردند و می نوشیدند و زن و شوهرمی گرفتند تا روزی که چون نوح داخل کشتی شد، طوفان آمده همه را هلاک ساخت. ۳۷ و همچنان که در ایام لوط شد که به خوردن و آشاییدن و خرد و فروش و زراعت و عمارت مشغول می بودند، ۳۸ تا روزی که چون لوط از سدوم بیرون آمد، آتش و گوگرد از آسمان باریدو همه را هلاک ساخت. ۳۹ بر همین منوال خواهید بود در روزی که پسر انسان ظاهر شود. ۴۰ در آن روز هر که بر پشت بام باشد و اسباب او در خانه نزول نکند تا آنها را بردارد و کسی که در صحراباشد همچنین بر نگردد. ۴۱ زن لوط را بیاد مکنید، زیرا ملکوت خدا برای مثل اینها است. ۴۲ هر آینه به شما آورید. ۴۳ هر که خواهد جان خود را برهاند آن را هلاک خواهد

می‌گوییم هر که ملکوت خدا را مثل طفل نپذیرد داخل آن نگردد.» «بینا شو که ایمانت تو راشفا داده است.» ۴۳ در ساعت بینایی ۱۸ و یکی از روسا از وی سوال نموده، گفت: «ای استاد نیکو یافه، خدا راتمجده کان از عقب او افاده و جمیع مردم چون این را چه کنم تا حیات جاودانی راوارث گردم؟» (aiōnios g166)

۱۹ عیسی وی را گفت: «از بهرجه مرا نیکو می‌گویی و حال پس وارد اریحا شده، از آنجا می‌گذشت. ۲ که ناگاه شخصی زکی نام که رئیس باجگیران و دولتمند بود، ۳ خواست عیسی را بینید که کیست و از کثرت خلق توانست، زیرا کوتاه قد بود. ۴ پس پیش دویده بدرخت افراغی برآمد تا او را بینید. چونکه طفویلت خود نگاه داشتهام.» ۲۲ عیسی چون این را شنید بد گفت: «هیوز تو را یک چیز باقی است. آنچه داری بفروش و رسید، بالا نگریسیه او را دید و گفت: «ای زکی بشتاب و به زیر په فقرا بد که در آسمان گنجی خواهی داشت، پس آمده مرا متابعت کن.» ۲۳ چون این را شنید محرون گشت، زیرا که دولت فراوان داشت. ۲۴ اما عیسی چون او را محرون دید گفت: «چه دشوار است که دولتمندان داخل ملکوت خداشوند. ۲۵ زیرا گذشتن شتر از سوراخ سوزن آسانتر است از دخول دولتمندی در ملکوت خدا.» ۲۶ اما شنود گان گفتند: «پس که می‌تواند چنان یابد؟» ۲۷ او گفت: «آنچه نزد مردم محال است، نزد خدا ممکن است.» ۲۸ پطرس گفت: «اینک ما همه‌چیز را ترک کرده پیروی تو می‌کنیم.» ۲۹ به ایشان گفت: «هرایه به شما می‌گوییم کسی نیست که خانه یا والدین یا زن یا برادران یا اولاد را بجهت ملکوت خدا ترک کند، ۳۰ جز اینکه در این عالم چند برابراید و در عالم آینده حیات جاودانی را.» (aiōn g165, aiōnios g166)

۳۱ پس آن دوازده را برداشت، به ایشان گفت: «اینک به اورشلیم می‌روم و آنچه به زبان انبیاد زیاره پسر انسان نوشته شده است، به انجام خواهد رسید. ۳۲ زیرا که او را به امت‌ها تسليم می‌کنند و استهنا و بی‌حرمتی کرده آب دهان بروی انداخته و تازیانه زده او را خواهند کشت و در روز سوم خواهد برخاست.» ۳۴ اما ایشان چیزی از این امور نفهمیدند و این سخن از ایشان مخفی داشته شد و آنچه می‌گفت، درک نکردند. ۳۵ و چون سپرده بود حاضر کنند تا بفهمد هر یک چه سود نموده است. ۳۶ و چون صدای گروهی را که می‌گذشتند شنید، پرسید چه چیزاست؟ ۳۷ گفتندش عیسی ناصری در گذر است. ۳۸ در آفاق قطار تو پنج قطار سود کرده است. ۱۹ او را نیز فرمود بر پنج حال فریاد برآورده گفت: «ای عیسی، ای پسر داود، بر من ترحم فrama.» ۳۹ و هرچند آنانی که پیش می‌رفتند او را نهیب می‌دادند تا خاموش شود، او بلندتر فریاد می‌زد که پسر داودا بر من ترحم فrama. ۴۰ آنگاه عیسی ایستاده فرمود تا او را زند وی بیاورند. و چون نزدیک شد از وی پرسیده، ۴۱ گفت: «چه می‌خواهی برای تو بکنم؟» عرض کرد: «ای خداوند، تا بینا شوم.» ۴۲ عیسی به وی گفت:

تندخوبی هستم که برمیدارم آنچه رانگذاشتهام و درو می کنم آنچه ۴۷ و هر روز در هیکل تعلیم می داد، اما روسایی کهنه و کاتبان را نپاشیده‌ام. ۲۳ پس برای چه نقد مرآ نزد صرافان نگذرادی تاچون و اکابر قوم قصد‌هلاک نمودن او می کردند. ۴۸ و نیافتد چه آیم آن را با سود دریافت کنم؟ ۲۴ پس به حاضرین فرمود قطار را کنندزیرا که تمامی مردم بر او آریخته بودند که از او بشنوند.

از این شخص بگیرید و به صاحب ده قطار بدهید. ۲۵ به او ۲۰ روزی از آن روزها واقع شد هنگامی که او قوم را در هیکل گفتندای خداوند، وی ده قطار دارد. ۲۶ زیرا به شمامی گویم به هر که دارد داده شود و هر که ندارد آنچه دارد نیز از او گرفته خواهد شد. ۲۷ اما آن دشمنان من که نخواستند من به برایشان حکمرانی نمایم، در اینجا حاضر ساخته پیش من به قتل رسانید. ۲۸ و چون این را گفت، پیش رفه متوجه اورشلیم گردید. ۲۹ و چون نزدیک بیت‌فالجی و بیت عینا بر کوه مسمی به زیتون رسید، دو نفر از شاگردان خود را فرستاده، ۳۰ گفت: «به آن فریهای که پیش روی شما است بروید و چون داخل آن شدید، کوه ااغی بسته خواهید یافت که هیچ‌کس بر آن هرگز سوار نشده. آن را باز کرده بیاورید. ۳۱ و اگر کسی به شما گوید، چرا این را باز می کنید، به وی گویید خداوند او را لام دارد. ۳۲ پس فرستادگان رفته آن چنانکه بدیشان گفته بود یافتد. ۳۳ و چون کوه را باز می کردند، مالکانش به باغانش سپرده مدت میدید سفر کرد. ۳۴ گفتند خداوند او را نزدیگانش فرستاد تا از میوه باغ بدو سپارند. اما باغیان این را رده، لازم دارد. ۳۵ پس او را به نزد عیسی آوردند و رخت خود را بر کوه افکنده، عیسی را سوار کردند. ۳۶ و هنگامی که او می رفت جامه تازیانه زده بی حرمت کرده، تهی دست بازگردانیدند. ۳۷ و چون نزدیک به سزاوی کوه های خود را در راه می گستردند. ۳۸ و چون آنگاه گفتند خداوند او را نزد عیسی آوردند و شادی کرده، به آوازیلند خدا را زیتون رسید، تمامی شاگردانش شادی کرده، به آوازیلند خدا را باغ گفت چه کنم؟ پس رحیب خود را می فرستم شاید چون او را حمد گفتن شروع کردن، به سبب همه قوانی که از او دیده بودند. ۳۹ آنگاه بعضی از سلامتی در آسمان و جلال در اعلی علیین باد. اما چون باغان این را در جلال از علیین باد، فریسان از آن میان بدو گفتند: «ای استاد شاگردان خود را نهیب نما.» ۴۰ او در جواب ایشان گفت: «به شما می گویم اگراینها را هلاک کرده باغ را به دیگران خواهد سپرد.» پس چون شنیدند شده، شهر را نظاره کرد بر آن گریان گشته، ۴۱ و چون نزدیک ساکت شوند، هر آینه سنگها به صد آیند. ۴۲ آنگاه بعضی از نوشته چیست، سنگی را که معماران را کردند، همان سر زاویه شده است. ۴۳ و هر که بر آن سنگ افتد خرد شود، اما اگر آن بر لاسک الحال از چشمان تو پنهان گشته است. ۴۴ زیرا ایامی بر تو می آید که دشمنانت گرد تو سنگرها سازند و تو احاطه کرده از هرجانب محاصره خواهند نمود. ۴۵ و تو را وفزندانست را در اندرون تو بر حاک خواهند افکندو در تو سنگی بر سنگی نخواهند گذاشت زیرا که ایام تفقد خود را ندانستی. ۴۶ و چون داخل هیکل شد، کسانی را که در آنجا خرد و فروش می کردند، به بیرون ارسال نموده گفتند: «ای استاد می دانیم که تو به راستی سخن نمودن آغاز کرد. ۴۷ و به ایشان گفت: «مکنوب است که خانه می رانی و تعلیم می دهی و از کسی روداری نمی کنی، بلکه طریق من خانه عبادت است لیکن شما آن را مغاره دزدان ساخته‌اید.»

خدا را به صدق می‌آموزی، ۲۲ آیا بر ما جایز هست که جزیه به ونمざ را به ریاکاری طول می‌دهند. اینها عذاب شدیدتر خواهند
قیصر بدھیم یا نه؟» ۲۳ او چون مکر ایشان را درک کرد، بدبیشان یافت.

گفت: «مرا برای چه امتحان می‌کنید؟ ۲۴ دیناری به من نشان دهدید. صورت ورقمش از کیست؟ ایشان در جواب گفتند: «از
بیت‌المال می‌اندازند. ۲ و بیوه‌زنی فقیر را دید که دو فلس در آنجا
انداخت. ۳ پس گفت: «هر آینه به شمامی گویم این بیوه فقیر از
جمعی آنها بیشترانداخت. ۴ زیرا که همه ایشان از زیادتی خود
درده‌ایای خدا انداختند، لیکن این زن از احتیاج خود تمامی
معیشت خویش را انداخت. ۵ و چون بعضی ذکر هیکل می‌کردند
که به سنتگاهای خوب و هدایا آرسه شده است گفت: ۶ «ایامی
می‌آید که از این چیزهایی که می‌بینید، سنگی بر سنگی گذارده
نمیرد و بی اولاد فوت شود، باید برادرش آن زن را بگیرد تا برادر
نشود، مگر اینکه به زیرافکنه خواهد شد. ۷ و از او سوال نموده،
گفتند: «ای استاد پس این امور کی واقع می‌شود و علامت نزدیک
شدن این وقایع چیست؟» ۸ گفت: «احتیاط کنید که گمراه
نشوید. زیرا که بسا به نام من آمده خواهند گفت که من هستم
و وقت نزدیک است. پس از عقب ایشان مردید. ۹ و چون
خبرچندگها و فسادها را بشنوید، مضطرب مشویزد زیرا که وقوع این
امور اول ضرور است لیکن انتهای ساعت نیست.» ۱۰ پس به
ایشان گفت: «قومی با قومی و مملکتی با مملکتی مقاومت خواهند
کرد. ۱۱ وزرلۀ های عظیم در جایها و قحطیها و واها پدیدرو
چیزهای هولناک و علامات بزرگ از آسمان ظاهر خواهند شد.
۱۲ و قبل از این همه، بر شمادست اندازی خواهند کرد و جفا
نموده شما را به کنایس و زندانها خواهند سپرد و در حضور سلاطین
و حکام بجهت نام من خواهند برد. ۱۳ و این برا شما به شهادت
خواهد انجامید. ۱۴ پس در دلهای خود قرار دهید که برای حجت
ازون، پیشتر اندیشه نکنید، ۱۵ زیرا که من به شما زبان و حکمتی
خواهند داد که همه دشمنان شما با آن مقاومت و مبارحه نتوانند
نمود. ۱۶ و شما راوالدین و برادران و خویشان و دوستان تسلیم
خواهند کرد و بعضی از شما را به قتل خواهند رسانید. ۱۷ و جمیع
مردم به جهت نام من شما را نفرت خواهند کرد. ۱۸ ولکن مونی از
سر شما گم نخواهد شد. ۱۹ جانهای خود را به صبر دریابید.
گفت به دست راست من بنشین ۲۰ تا دشمنان تو را پایی انداز تو
سازم؟ ۲۱ پس چون داود او را خداوند می‌خواند چگونه پسر او
بدانید که خراپی آن رسیده است. ۲۱ آنگاه هر که در یهودیه باشد،
به کوهستان فرار کند و هر که در شهر باشد، پیرون رو و هر که
در صحرا بود، داخل شهر نشود. ۲۲ زیرا که همان است ایام
انقام، تا آنچه مكتوب است تمام شود. ۲۳ لیکن وای بر آبستان
وضیافت‌ها را دوست می‌دارند. ۲۴ و خانه‌های بیوونزان را می‌بلعند
و شیرده‌هندگان در آن ایام، زیرا تنگی سخت بروی زمین و غضب بر

این قوم حادث خواهد شد. ۲۴ و به دم شمشیر خواهند افتد و در «اینک هنگامی که داخل شهر شوید، شخصی با سبیو آب به میان جمیع امت‌ها به اسیری خواهند رفت و اورشلیم پایمال امت‌ها شماپری خورد. به خانه‌ای که او درآید، از عقب وی بروید، ۱۱ و خواهد شد تا زمانهای امت‌ها به انجام رسد. ۲۵ و در آفتاب و ماه به صاحب خانه گویید، استاد تو را می‌گوید مهمانخانه کجا است و ستارگان علامات خواهد بود و بر زمین تنگی و حیرت از برای تا در آن فصح را باشگردان خود بخورم. ۱۲ او بالاخاهای بزرگ امت‌ها روی خواهد نمود به‌سبب شوریدن دریا و امواجش. ۲۶ و مفروش به شما نشان خواهد داد در آنجا مهیا‌سازید.» ۱۳ پس دلهای مردم ضعف خواهد کرد از خوف و انتظار آن واقعی که ایشان گفته بودیافتد و فصح را آماده کردن. ۱۴ و بربع مسکون ظاهری شود، زیرا قوات آسمان متراز خواهد شد. چون وقت رسید با دوازده رسول پیشست. ۱۵ و به ایشان گفت: ۲۷ و آنگاه پسر انسان را خواهند دید که بر ابری سوار شده با قوت «اشتیاق بی‌نهایت داشتم که پیش از زحمت دیدن، این فصح را و جلال عظیم می‌آید. ۲۸ «و چون ابتدای این چیزها بشود راست باشما بخورم. ۱۶ زیرا به شما می‌گویم از این دیگر نیم خورم تا شده، سرهای خود را بلند کنید از آن جهت که خلاصی شما وقی که در ملکوت خدا تمام شود.» ۱۷ پس پیاله‌ای گرفته، شکر نزدیک است.» ۲۹ و برای ایشان مثلی گفت که «درخت انجر نمود و گفت: «این را بگیرید و در میان خود تقسیم کنید. ۱۸ زیرا و سایر درختان راملاحته نمایید. ۳۰ که چون می‌بینید شکوفه به شما می‌گویم که تا ملکوت خدا نیاید، از میوه مودیگر نخواهم می‌کند خود می‌دانید که تابستان نزدیک است. ۳۱ و همچنین گفت: «این است جسد من که برای شما داده می‌شود، این را شما نیز چون بینید که این امور واقع می‌شود، بدانید که ملکوت خدا نیاید.» ۱۹ و نان را گرفته، شکرنمود و پاره کرده، به ایشان داد ۳۲ هر آینه به شما می‌گویم که تا جمیع به یادمن بدها آرید.» ۲۰ و همچنین بعد از شام پیاله را گرفت و این امور واقع نشود، این فرق نخواهد گذشت. ۳۳ آسمان و زمین گفت: «این پیاله عهد جدید است در خون من که برای شما زایل می‌شود لیکن سخنان من زایل نخواهد شد. ۳۴ پس خود را ریخته می‌شود. ۲۱ لیکن اینک دست آن کسی که مرا تسليم حفظ کنید مباداً دلهای شما از پرخوری و مستی و اندیشه‌های می‌کند با من در سفره است. ۲۲ زیرا که پسر انسان برسیب دنیوی، سنجین گردد و آن روز ناگهان بر شما آید. ۲۵ زیرا که مثل آنچه مقدراست، می‌رود لیکن وای بر آن کسی که او را تسليم دامی بر جمیع سکه تمام روی زمین خواهد آمد. ۳۶ پس در هر کنید.» ۲۲ آنگاه از یکدیگر شروع کردن به پرسیدن که کدام‌یک وقت دعا کرده، بیدار باشید تا شایسته آن شوید که از جمیع این از ایشان باشد که این کار بکنید؟ ۲۴ و در میان ایشان نزاعی نیز چیزهایی که به وقوع خواهد پیوست نجات یابید و در حضور پسر افتاد که کدام‌یک از ایشان بزرگتر می‌باشد؟ ۲۵ آنگاه به ایشان انسان باشید.» ۳۷ و روزها را در هیکل تعلیم می‌داد و شبهای گفت: «سلامی امت‌ها بر ایشان سوری می‌کنند و حکام خود را بیرون رفته، در کوه معروف به زیتون بهسر می‌برد. ۳۸ و هر بامداد ولی نعمت می‌خوانند. ۲۶ لیکن شماچنین می‌باشید، بلکه بزرگتر از شما مثل کوچکتریاشد و پیشوا چون خادم. ۲۷ زیرا کدام‌یک قوم نزد وی در هیکل می‌شناختند تا کلام او را بشنوند.

۲۲ و چون عید فطیر که به فصح معروف است نزدیک شد، نشسته است؟ لیکن من در میان شماچنون خادم هستم. ۲۸ و روسای کهنه و کاتبان مترصد می‌بودند که چگونه او را به قتل شما کسانی می‌باشید که در امتحانهای من با من بهسر برید. رسانند، زیرا که از قوم ترسیدند. ۳ اما شیطان در یهودای مسمی به اسخربوطی که از جمله آن دوازده بود داخل گشت، ۴ و اورفه با مقرر فرمود. ۳۰ تا در ملکوت من از خوان من بخورید و بنوشید و روسای کهنه و سداران سیاه گفتگو کرد که چگونه او را به ایشان بر کرسیها نشسته بردوازده سبط اسرائیل داوری کنید.» ۳۱ پس تسليم کند. ۵ ایشان شادشده با او عهد بستند که نقدی به وی خداوند گفت: «ای شمعون، ای شمعون، اینک شیطان خواست دهند. ۶ و اوقیوال کرده در صدد فرستی برآمد که اورا در زنهای شما را چون گندم غریال کند، ۳۲ لیکن من برای تو دعا کردم از مردم به ایشان تسليم کند. ۷ اما چون روز فطیر که در آن تایلمات تلف نشود و هنگامی که تو بازگشت کنی برادران خود را می‌بايست فصح را ذبح کنند رسید، ۸ پطرس و یوحنا را فرساتده، استوار نما.» ۳۳ به وی گفت: «ای خداوند حاضر که با تو بروم گفت: «بروید و فصح را بجهت ما آماده کنید تا بخوریم.» ۹ به وی گفتند: «در کجا می‌خواهی مهیا کنیم؟» ۱۰ ایشان را گفت: «تو را می‌گوییم ای پطرس حتی در زندان و درموت.» ۳۴ گفت: «تو را می‌گوییم ای پطرس وی گفتند: «در کجا می‌خواهی مهیا کنیم؟» ۱۰ ایشان را گفت: امروزخروس بانگ نزدیک باشد که سه مرتبه انکار خواهی کرد که

مرا نمی شناسی.» ۳۵ و به ایشان گفت: «هندگامی که شما را من نیستم.» ۵۹ و چون تخمین یک ساعت گذشت یکی دیگر با بی کپسه و توشه‌دان و کفش فرستادم به هیچ‌چیز محتاج شدید؟» تاکید گفت: «بلاشک این شخص از رفاقت او است زیرا که جلیلی گفتند هیچ. ۳۶ پس به ایشان گفت: «لیکن الان هر که کپسه هم هست.» ۶۰ پطرس گفت: «ای مردنمی دامن چه می‌گویی؟» دارد، آن را بردارد و همچنین توشه‌دان را و کسی که شمشیر ندارد در همان ساعت که این رامی گفت خروس بانگ زد. ۶۱ آنگاه جامه خود را فروخته آن را بخرد. ۳۷ زیرا به شما می‌گوییم که این خداوندروگردانیده به پطرس نظر افکید پس پطرس آن کلامی را که نوشته در من می‌باید به انجام رسید، یعنی با گناهکاران محسوب خداوند به وی گفته بود به خاطرآورده که قبل از بانگ زدن خروس شد زیرا هرجچه در خصوص من است، انقضاضا دارد. ۳۸ گفتند: سه مرتبه مرالکار خواهی کرد. ۶۲ پس پطرس بیرون رفته زارزار «ای خداوند اینک دوشمشیر». به ایشان گفت: «کافی است.» پیکرست. ۶۳ و کسانی که عیسی را گرفته بودند، او را تازیانه زده ۳۹ و بحسب عادت بیرون شده به کوه زیتون رفت و شاگردانش استهرا نمودند. ۶۴ و چشم او را بسته طبیانجه بر رویش زدند و از از عقب او رفند. ۴۰ و چون به آن موضع رسید، به ایشان وی سوال کرد، گفتند: «نبوت کن که تو را زده است؟» ۶۵ و گفت: «دعا کنید تا در امتحان نیتفید.» ۴۱ و او از ایشان به بسیارکفر دیگر به وی گفتند. ۶۶ و چون روز شد اهل شورای مسافت پربات سنگی دور شده، به زانو درآمد و دعا کرد، گفت: قوم یعنی روسای کهنه و کاتبان فراهم آمده در مجلس خودا را ۴۲ «ای پدر اگر بخواهی این پاله را از من بگردان، لیکن نه به آورده،» ۶۷ گفتند: «اگر تو مسیح هستی به مابگو: «او به ایشان خواهش من بلکه به اراده تو.» ۴۳ و فرشته‌ای از آسمان بر او ظاهر گفت: «اگر به شما گوییم مراثدیق نخواهید کرد. ۶۸ و اگر از شده او را تقویت می‌نمود. ۴۴ پس به مجاهده افتاده به سعی شما سوال کم جواب نمی‌دهید و مرا رها نمی‌کنید. ۶۹ لیکن پلیغتردا کرد، چنانکه عرق او مثل قطرات خون بود که بر زمین بعداز این پسر انسان به طرف راست قوت خداخواهد نشست.» می‌ریخت. ۴۵ پس از دعا برخاسته نزد شاگردان خود آمده ایشان ۷۰ همه گفتند: «بس تو پسر خداهستی؟» او به ایشان گفت: را از حزن در خواب یافت. ۴۶ به ایشان گفت: «برای چه در «شما می‌گویید که من هستم.» ۷۱ گفتند: «دیگر ما را چه خواب هستید؟ برخاسته دعا کنید تا در امتحان نیتفید.» ۴۷ و حاجت به شهادت است، زیرا خود از زیاش شنیدیم.»

سخن هنوز بر زیاش بود که ناگاه جمعی آمدند و یکی از آن ۲۳ پس تمام جماعت ایشان برخاسته، اورا نزد پلاطس بردند. دوازده که یهودا نام داشت بردیگران سبقت جسته نزد عیسی آمد تا ۲ و شکایت بر او آغاز نموده، گفتند: «این شخص را یافه‌ایم او را بیوسد. ۴۸ و عیسی پلو گفت: «ای یهودا آیا به بوسه پسر انسان را تسليم می‌کنی؟» ۴۹ رفقایش چون دیدند که چه می‌شود عرض کردند خداوندابه شمشیر بزنیم. ۵۰ و یکی از ایشان، غلام پرسیده، گفت: «آیا تو پادشاه یهود هستی؟» او در جواب وی رئیس کهنه را زده، گوش راست او را از تن جدا کرد. ۵۱ عیسی متوجه شده گفت: «تا به این بگذردیم.» و گوش او را لمس نموده، شفا داد. ۵۲ پس عیسی به روسای کهنه و سرداران سپاه هیکل و شدت نموده گفتند که «قوم رامی شوراند و در تمام یهودیه از جلیل مشایخی که نزد او آمده بودند گفت: «گویا بر دزد با شمشیرها و چوپیا بیرون آمدید. ۵۳ وقتی که هر روزه در هیکل با شما می‌بودم دست بر من دراز نکردید، لیکن این است ساعت شما و قدرت ظلمت.» ۵۴ پس او را گرفته بودند و به سرای رئیس کهنه آوردند و پطرس از دور از عقب می‌آمد. ۵۵ و چون در میان ایوان آتش افروخته گردش نشسته بودند، پطرس در میان ایشان بشست. ۵۶ آنگاه کنیزکی چون او را در روشنی آتش نشسته دید بر او چشم دوخته گفت: «این شخص هم با او می‌بود.» ۵۷ و او را انکار جواب نداد. ۱۰ و روسای کهنه و کاتبان حاضر شده به شدت تمام کرده گفت: «ای زن او را نمی‌شناسم.» ۵۸ بعد از زمانی دیگری او را دیده گفت: «تو از اینها هستی.» پطرس گفت: «ای مرد،

افتضاح نموده و استهزا کرده لباس فاخر بر او پوشانید و نزد پیلاطس تمسخرکنی با ایشان می‌گفتند: «دیگران را نجات داد. پس اگر او را باز فرستاد. ۱۲ و در همان روز پیلاطس و هیرودیس با یکدیگر او مسیح و برگزیده خدا می‌پاشد خود را برآوردند. ۳۶ و سپاهیان مصالحه کردند، زیرا قبل از آن در میانشان عداوتی بود. ۱۳ پس نیز او را استهزا می‌کردند و آمده او را سرکه می‌دادند، ۳۷ و پیلاطس روسای کهنه و سرداران و قوم را خوانده، ۱۴ به ایشان می‌گفتند: «اگر تو پیواد شاه یهود هستی خود را نجات ده.» و بر گفت: «این مرد را نزد من آورده بگیر که قوم را می‌شوراند. الحال من سراو تقصیرنامه‌ای نوشته‌ام به خط یونانی و رومی و عبرانی که «این او رادر حضور شما امتحان کرم و از آنچه بر او ادعامی کیید اثری است پادشاه یهود.» ۲۹ و یکی از آن دو خطکار مصلوب بر نیافتنم. ۱۵ و نه هیرودیس هم زیرا که شما را نزد او فرستادم و اینک وی کفر گفت که «اگر تو مسیح هستی خود را و ما را برآور.» هیچ عمل مستوجب قتل از او صادر نشده است. ۱۶ پس اورا ۴۰ آما آن دیگری جواب داده، او را نهیب کرد و گفت: «مگر تو تنبیه نموده رها خواهم کرد.» ۱۷ زیرا او را لازم بود که هر عیدی از خدا نمی‌ترسی؟ چونکه تو نیز زیر همین حکمی. ۴۱ و اما کسی را برای ایشان آزاد کند. ۱۸ آنگاه همه فریاد کرده، گفتند: ما به انصاف، چونکه جرای اعمال خود را یافته‌ایم، لیکن این «او را هلاک کن و بیرا را برای ما رها فرما.» ۱۹ و او شخصی بود شخص هیچ کار بی جا نکرده است. ۴۲ پس به عیسی گفت: که به سبب شورش و قتلی که در شهر واقع شده بود، در زندان «ای خداوند، مرا به یاد آور هنگامی که به ملکوت خود آیی.» افکنده شده بود. ۲۰ باز پیلاطس نداکرده خواست که عیسی را ۴۳ عیسی به وی گفت: «هر آینه به تو می‌گوییم امروز با من در رها کنند. ۲۱ لیکن ایشان فریاد زده گفتند: «او را مصلوب کن، فردوس خواهی بود.» ۴۴ و تخمین از ساعت ششم تا ساعت مصلوب کن. ۲۲ بار سوم به ایشان گفت: «چرا؟ چه بدی کرده نهم، ظلمت تمام روی زمین را فرو گرفت.» ۴۵ و خورشید تاریک است؟ من در او هیچ علت قتل نیافتنم. پس او را تدبیک کرده رها گشت و پرده قدس از میان بشکافت. ۴۶ و عیسی به آواز بلند می‌کنم.» ۲۳ اما ایشان به صدای بلند مبالغه نموده خواستند که صدا زده گفت: «ای پدر به دستهای تو روح خود را می‌سپارم.» مصلوب شود و آوازهای ایشان و روسای کهنه غالباً آمد. ۲۴ پس این را بگفت و جان را تسليم نمود. ۴۷ امیوزیاشی چون این ماجرا پیلاطس فرمود که بحسب خواهش ایشان بشود. ۲۵ و آن کس را را دید، خدا را تمجید کرده، گفت: «در حقیقت، این مرد صالح که به سبب شورش و قتل در زندان حبس بود که خواستند رها کرد بود.» ۴۸ و تمامی گروه که برای این تماشا جمع شده بودند چون و عیسی را به خواهش ایشان سپرد. ۲۶ و چون او را می‌برندند این وقایع را دیدند، سینه زنان برگشتند. ۴۹ و جمیع آشنايان او از شمعون قیروانی را که از صحراء می‌آمد مجبور ساخته صلیب را بر دور ایستاده بودند، با زنانی که از جلیل او را متابعت کرده بودند تا او گذارند تا از عقب عیسی ببرد. ۲۷ و گروهی بسیارز فوم و زنانی این امور را بینند. ۵۰ و اینک یوسف نامی از اهل شورا که مردینیک که سینه می‌زندند و برای او ماتم می‌گرفتند، در عقب او افتادند. و صالح بود، ۵۱ که در رای و عمل ایشان مشارکت نداشت و از آنگاه عیسی به سوی آن زنان روی گردانیده، گفت: «ای اهل رامه بلدى از بلاد یهود بود و انتظار ملکوت خدا را می‌کشید، ۲۸ دختران اورشلیم برای من گرمه مکید، بلکه بجهت خود و اولاد ۵۲ نزدیک پیلاطس آمده جسد عیسی را طلب نمود. ۵۳ پس آن خود ماتم کنید. ۲۹ زیرا اینک ایامی می‌آید که در آنها خواهند را پایین آورده در کتان پیچید و در قبری که از سنگ تراشیده بود و گفت، خوشحال نازدگان و رحمهایی که باز نیازدند و پستانهایی هیچ کس ابد در آن دفن نشده بود سپرد. ۵۴ و آن روز تهیه بود و که شیرندادند. ۳۰ و در آن هنگام به کوهها خواهند گفت که بر سمت نزدیک می‌شد. ۵۵ و زنانی که در عقب او از جلیل آمده ما بیفید و به تلهای که ما را پنهان کنید. ۳۱ زیرا اگر این کارها را به بودند از پی او رفتند و قبر و چگونگی گذاشته شدن بدن او را چوب تر کردند به چوب خشک چه خواهد شد؟» ۳۲ و دو نفر دیدند. ۵۶ پس برگشته، حنوط و عطریات مهیا ساختند و روز دیگر را که خطکار بودند نیازورند تا ایشان را با او بکشند. ۳۳ و سبت را به حسب حکم آرام گرفتند.

چون به موضوعی که آن را کاسه سر می‌گویند رسیدند، اورا در آنجا ۲۴ پس در روز اول هفته هنگام سپیده صبح، حنوطی را با آن دو خطکار، یکی بر طرف راست و دیگری بر چپ او که درست کرده بودندبا خود برداشته به سر قبرآبدند و بعضی مصلوب کردند. ۳۴ عیسی گفت: «ای پدر اینها را بیامز، زیرا که دیگران همراه ایشان. ۲ و سنگ را از سر قبر غلطانیده دیدند. نمی‌دانند چه می‌کنند.» پس جامه‌های او را تقسیم کردند و ۳ چون داخل شدند، جسد خداوند عیسی را نیافتدند و قرعه افکنندند. ۳۵ و گروهی به تماشا ایستاده بودند. و بزرگان نیز

شد هنگامی که ایشان از این امر متحیر بودند که ناگاه دو مرد بودند رسیدند، او قصد نمود که دورتر رود. ۲۹ و ایشان الحاج در لباس درخششنه نزد ایشان باستادن. ۵ و چون ترسان شده کرده، گفتند که «با ما باش. چونکه شب نزدیک است و روز سرهای خود را به سوی زمین افکیده بودند، به ایشان گفتند: به آخر رسیده.» پس داخل گشته با ایشان توقف نمود. ۳۰ و «چرا زنده را از میان مردگان می طلبید؟» ۶ در اینجا نیست، بلکه چون با ایشان نشسته بود نان را گرفه برکت داد و پاره کرده به برخاسته است. به یاد آورید که چگونه وقتی که در جلیل بود شمارا ایشان داد. ۳۱ که ناگاه چشمانشان باز شده، او راشناختند و در خبر داده، ۷ گفت ضروری است که پسر انسان به دست مردم ساعت از ایشان غایب شد. ۳۲ پس با یکدیگر گفتند: «آیا دل گاههکار تسليم شده مصلوب گردود روز سوم برخیزد.» ۸ پس در درون مانعی سوخت، وقتی که در راه با ما تکلم می نمود و کتب سخنان او را به مخاطر آوردند. ۹ و از سر قبر برگشته، آن یازده و را بجهت ما تفسیر می کرد؟» ۳۳ و در آن ساعت برخاسته به دیگران را از همه این امور مطلع ساختند. ۱۰ و مریم مجده و بیونا و اورشلیم مراجعت کردند و آن یازده را یافتد که با رفقای خود جمع مریم مادر یعقوب و دیگر رفقای ایشان بودند که رسولان را این شده ۳۴ می گفتند: «خداؤنده در حقیقت برخاسته و به شمعون چیزها مطلع ساختند. ۱۱ لیکن سخنان زنان را هذیان پنداشته ظاهر شده است.» ۳۵ و آن دو نفر نیز از سرگذشت راه و کیفیت باورنکردند. ۱۲ اما بطرس برخاسته، دوان دوان به سوی قبر رفت شناختن او هنگام پاره کردن نان خبر دادند. ۱۳ و ایشان در این و خم شده کفن را تنها گذاشته دیدو از این ماجرا در عجب گفتگو می بودند که ناگاه عیسی خود در میان ایشان ایستاده، به شده به خانه خود رفت. ۱۴ و اینک در همان روز دو نفر از ایشان گفت: «سلام بر شما باد.» ۱۵ اما ایشان لزان و ترسان ایشان می رفند به سوی قربهای که از اورشلیم به مسافت، شست شده گمان بودند که روحی می بینند. ۱۶ به ایشان گفت: «چرا تیر پرتاب دور بود و عمواس نام داشت.» ۱۷ و با یک دیگر از مضرط شدید و برای چه دردهای شما شباهت روی می دهد؟ تمام این وقایع گفتگویی کردند. ۱۸ و چون ایشان در مکالمه و ۲۹ دستها و پایهای را ملاحظه کنید که من خود هستم و دست بر مباحثه می بودند، ناگاه خود عیسی نزدیک شده، با ایشان همراه من گذارد بینید، زیرا که روح گوشتش واستخوان ندارد، چنانکه شد. ۲۰ ولی چشمان ایشان بسته شد تا اروا شناسند. ۲۱ او به می نگردید که در من است.» ۲۱ این را گفت و دستها و پایهای ایشان گفت: «چه حرفها است که با یکدیگر می زنید و راه را به خود را بیداشتن نشان داد. ۲۲ و چون ایشان هنوز از خوشی تصدق کدورت می پیمایید؟» ۲۳ یکی که کلیوپاس نام داشت در جواب نکرده، در عجب مانده بودند، به ایشان گفت: «چیز خواکی در وی گفت: «مگر تو در اورشلیم غریب و تنهای هستی و از آنچه در اینجا دارید؟» ۲۴ پس قدری از ماهی بیان و از شانه عسل به وی این ایام در اینجا واقع شدوارف نیستی؟» ۲۵ به ایشان گفت: دادند. ۲۶ پس آن را گرفته پیش ایشان بخورد. ۲۷ و به ایشان «چه چیزاست؟» ۲۸ گفتندش: «درباره عیسی ناصری که مردی بود گفت: «همین است سخنانی که وقتی با شما بودم گفتم ضروری نبی و قادر در فعل و قول در حضور خدا و تمام قوم، ۲۹ و چگونه است که آنچه در تورات موسی و صحف انبیا و زبور درباره من روسای کهنه و حکام ما او را به فتوای قتل سپردهند و او را مصلوب مکتوب است به انجام رسید.» ۳۰ و در آن وقت ذهن ایشان را ساختند. ۳۱ اما ما امیدوار بودیم که همین است آنکه می باید روش کرد تا کتب را بفهمند. ۳۲ و به ایشان گفت: «بر همین اسراییل را نجات دهد و علاوه بر این همه، امروز از وقوع این منوال مکتوب است و بینظیر سزاوار بود که مسیح زحمت کشید و امور روز سوم است، ۳۳ و بعضی از زنان ما هم ما را به حیرت روز سوم از مردگان برخیزد. ۳۴ و از اورشلیم شروع کرده، موقعه به انداختند که بامدادان نزد قبر رفند، ۳۵ و جسد او را نیافته آمدند و توبه و آمزش گناهان در همه امتهای نام او کرده شود. ۳۶ و گفتند که فرشتگان را دررویا دیدیم که گفتند او زنده شده است. شما شاهد بر این امور هستید. ۳۷ و اینک، من موعود پدر خود را و جمیع از رفقای ما به سر قبر رفته، آن چنانکه زنان گفته بودند برشما می فرستم. پس شما در شهر اورشلیم بمانیدتا وقتی که به یافتدند لیکن او را ندیدند.» ۳۸ او به ایشان گفت: «ای بی فهمان قوت از اعلی آراسته شوید.» ۳۹ پس ایشان را بیرون از شهر تا وسست دلان از ایمان آوردن به انچه انبیا گفته اند. ۴۰ آیا نمی بیت عنیا بردو دستهای خود را بلند کرده، ایشان را برکت داد. باشند که مسیح این زحمات را بیند تابه جلال خود برسد؟» ۴۱ و چنین شد که در حین برکت دادن ایشان، از ایشان جدا ۴۲ پس از موسی و سایر انبیا شروع کرده، اخبار خود را در تمام گشته، به سوی آسمان بالا برده شد. ۴۳ پس او را پرسش کرده، کتب برای ایشان شرح فرمود. ۴۴ و چون به آن دهی که عازم آن

با خوشی عظیم به سوی اورشلیم برگشتند. ۵۳ و پیوسته درهیکل
مانده، خدا را حمد و سپاس می‌گفتند. آمين.

نعلینیش را باز کنم.» ۲۸ و این در بیت عبره که آن طرف اردن

است، در جایی که یعنی تمیید می‌داد واقع گشت. ۲۹ و در

۱ در ابتدا کلمه بود و کلمه نزد خدا بود و کلمه خدا بود. فردای آن روز یعنی عیسی را دید که به جانب او می‌آید. پس

۲ همان در ابتدا نزد خدا بود. ۳ همه‌چیز به واسطه او آفریده شد گفت: «اینک بره خدا که گناه جهان را برمی‌دارد! ۴ این است

و به غیر از اوجیزی از موجودات وجود نیافت. ۴ در او حیات آنکه من درباره او گفتم که مردی بعد از من می‌آید که پیش از من

بود و حیات نور انسان بود. ۵ و نور در تاریکی می‌درخشند و شده است زیرا که بر من مقدم بود. ۳۱ و من اورا نشناختم، لیکن

تاریکی آن را درزیافت. ۶ شخصی از جانب خدا فرستاده شد که تا او به اسرائیل ظاهر گردد، برای همین من آمده به آب تعیید

اسمش یعنی بود؛ ۷ او برای شهادت آمد تا بر نورشها دهد می‌دادم.» ۳۲ پس یعنی شهادت داده، گفت: «روح را دیدم که

تا همه به وسیله او ایمان آورند. ۸ اوآن نور نبود بلکه آمد تا بر مثل کبوتری از آسمان نازل شده، بر او قرار گرفت. ۳۳ و من او را

نور شهادت دهد. ۹ آن نور حقیقی بود که هر انسان را منور نشناختم، لیکن او که مرافستاد تا به آب تعیید دهم، همان به من

می‌گرداند و در جهان آمدنی بود. ۱۰ او در جهان بود و جهان به گفت بره کس بینی که روح نازل شده، بر او قرار گرفت، همان

واسطه او آفریده شد و جهان او را نشناخت. ۱۱ به نزد خاصان است او که به روح القدس تعیید می‌دهد. ۳۴ و من دیده شهادت

خود آمد و خاصانش او را پنذیرفتند؛ ۱۲ و اما به آن کسانی که او می‌دهم که این است پسرخدا.» ۳۵ و در روز بعد نیز یعنی با دو

را قبول کردند قدرت داد تا فرزندان خدا گردند، یعنی به هر که به نفر از شاگردان خود ایستاده بود. ۳۶ ناگاه عیسی را دید که راه

اسم اوایمان آورد، ۱۳ که نه از خون و نه از خواهش جسد و می‌رود؛ و گفت: «اینک بره خدا.» ۳۷ و چون آن دو شاگرد

نه از خواهش مردم، بلکه از خدا تولید افتند. ۱۴ و کلمه جسم کلام او را شنیدند، از پی عیسی روانه شدند. ۳۸ پس عیسی روی

گردید و میان ما ساکن شد، پراز فیض و راستی و جلال او را گردانیده، آن دو نفر را دید که از عقب می‌آیند. بدیشان گفت:

دیدم، جلالی شایسته پسر بگانه پدر. ۱۵ و یعنی بر او شهادت ۳۹ «چه می‌خواهید؟» بدو گفتند: «ربی (یعنی ای معلم) در کجا

داد و ندا کرده، می‌گفت: «این است آنکه درباره او گفتم آنکه منزل می‌نمایی؟» ۴۰ بدیشان گفت: «بیایید و بینید.» آنگاه

بعد از من می‌آید، پیش از من شده است زیرا که بر من مقدم آمده، دیدند که کجا منزل دارد، و آن روز را نزد او بماندند و

بود.» ۱۶ و از پری او جمیع ما بهره یافته‌یم و فیض به عوض فیض، قریب به ساعت دهم بود. ۴۱ و یکی از آن دو که سخن یعنی را

۱۷ زیراشريعت به وسیله موسی عطا شد، اما فیض و راستی به وسیله شنیده، پیروی او نمودند، اندریاس برادر شمعون پطرس بود. ۴۲ او

عیسی مسیح رسید. ۱۸ خدا راهبرگ کسی ندیده است؛ پسر اول برادر خود شمعون را یافته، به او گفت: «مسیح را (که ترجمه

پیگانه‌ای که درآغوش پدر است، همان او را ظاهر کرد. ۱۹ و آن کرستیس است(یافته‌یم).» و چون او را نزد عیسی آورد، عیسی

این است شهادت یعنی در وقتی که یهودیان از اورشلیم کاهنان بدونگریسته، گفت: «تو شمعون پسر یونا هستی؛ واکنون کیفا

و لا ویان را فرستادندتا از او سوال کنند که تو کیستی، ۲۰ که خوانده خواهی شد (که ترجمه آن پطرس است).» ۴۳ بامدادان

معترف شدو انکار ننمود، بلکه افشار کرد که من مسیح نیستم. چون عیسی خواست به سوی جلیل روانه شود، فیلیپ را یافته،

۲۱ آنگاه از او سوال کردند: «پس چه؟ آیا توبایاس هستی؟» گفت: بدو گفت: «از عقب من بیا.» ۴۴ و فیلیپ از بیت صیدا از

(نیستم).» ۲۲ آنگاه بدو گفتند: «پس کیستی تا به آن کسانی که شهراندرياس و پطرس بود. ۴۵ فیلیپ نتایل را یافته، بدو گفت:

ما را فرستادند جواب بریم؟ درباره خود چه می‌گویی؟» ۲۳ گفت: «آن کسی را که موسی در تورات و انجیلمذکور داشته‌اند، یافته‌ایم

«من صدای ندا کننده‌ای دریابانم که راه خداوند را راست کنید، که عیسی پسر یوسف ناصری است.» ۴۶ نتایل بدو گفت:

چنانکه اشیاعیانی گفت.» ۲۴ و فرستادگان از فریسان بودند. «مگرمه شود که از ناصره چیزی خوب پیدا شود؟» فیلیپ بدو

۲۵ پس از اوسوال کرده، گفتند: «اگر تو مسیح و الیاس و آن نبی گفت: «بیا و بین».» و عیسی چون دید که نتایل به سوی او

نیستی، پس برای چه تعیید می‌دهی؟» ۲۶ یعنی در جواب ایشان می‌آید، درباره او گفت: «اینک اسرائیلی حقیقی که در او مکری

گفت: «من به آب تعیید می‌دهم و در میان شما کسی ایستاده نیست.» ۴۸ نتایل بدو گفت: «مرا از کجامی شناسی؟» عیسی

است که شما و رانی شناسید. ۲۷ و او آن است که بعد از من در جواب وی گفت: «قبل از آنکه فیلیپ تو را دعوت کند، در

می‌آید، اما پیش از من شده است، که من لایق آن نیستم که بند یعنی که زیردرخت انجیر بودی تو را دیدم.» ۴۹ نتایل در جواب

او گفت: «ای استاد تو پسر خدایی! تو پادشاه اسرائیل هستی!» می‌کنی؟» ۲۱ لیکن او درباره قدس جسد خود سخن می‌گفت.
۵۰ عیسی در جواب او گفت: «آیا اینکه به تو گفتم که تو را زیر ۲۲ پس وقی که از مرگان برخاست شاگردانش را به خاطر آمد که درخت انجیر دیدم، ایمان آوردی؟ بعد از این چیزهای بزرگتر از این این را پذیرشان گفته بود. آنگاه به کتاب و به کلامی که عیسی در خواهی دید.» ۵۱ پس بدرو گفت: «آمین آمین به شما می‌گویم گفته بود، ایمان آوردن.» ۲۳ و هنگامی که در عید فصح در که از کون آسمان را گشاده، و فرشتگان خدا را که بر پسر انسان اورشلیم بودبسیاری چون معجزاتی را که از او صادر می‌گشت صعودو نزول می‌کنند خواهید دید.» ۲۴ لیکن عیسی خویشتن را دیدند، به اسم او ایمان آوردن.

۲ و در روز سوم، در قاتای جلیل عروسی بودو مادر عیسی بدبیشان موتمن نساخت، زیرا که او همه را می‌شناخت. ۲۵ و از آنجا که احتیاج نداشت که کسی درباره انسان شهادت دهد، در آنجا بود. ۲ و عیسی وشاگردانش را نیز به عروسی دعوت زیرا خود آنچه در انسان بود می‌دانست. ۳ و چون شراب تمام شد، مادر عیسی بدو گفت: «شارب کدنده.» ۳ عیسی به او گفت: «ای زن مرایا تو چه کار است؟» ۳ و شخصی از فریسان نیقدیموس نام ازرسای یهود بود. ساعت من هنوز نرسیده است.» ۵ مادرش به نوکران گفت: «۲ او در شب نزد عیسی آمده، به او گفت: «ای استاد می‌دانم هرچه به شما گویید بکنید.» ۶ و در آنجا شش قدر سنگی که تو معلم هستی که از جانب خدا آمدای زیرا هیچ‌کس نمی‌برحسب تطهیرهود نهاده بودند که هر یک گنجایش دو یا سه کیل تواند معجزاتی را که تو می‌نمایی بنماید، جزا بندی خدا با وی داشت. ۷ عیسی بدبیشان گفت: «قدحها را آب پر کنید.» و باشد.» ۳ عیسی در جواب او گفت: «آمین آمین به تو می‌گوییم آنها را لبیز کردند. ۸ پس بدبیشان گفت: «الآن بزردارید و به نزد اگر کسی از سر نومولود نشود، ملکوت خدا را نمی‌تواند دید.» رئیس مجلس ببرید.» پس بردند؛ ۹ و چون رئیس مجلس آن آب را نیقدیموس بدو گفت: «چگونه ممکن است که انسانی که پیر که شراب گردیده بود، بچشید و ندانست که از کجاست، لیکن شده باشد، مولود گردد؟ آیا می‌شود که بار دیگر داخل شکم مادر نوکرانی که آب را کشیده بودند، می‌دانستند، رئیس مجلس داماد گشته، مولود شود؟» ۵ عیسی در جواب گفت: «آمین، آمین به را مخاطب ساخته، بدو گفت: ۱۰ «هرکسی شراب خوب را اول تومی گوییم اگر کسی از آب و روح مولود نگردد، ممکن نیست می‌آورد و چون مسنت شدند، بدتر از آن. لیکن تو شراب خوب را که داخل ملکوت خدا شود. ۱۱ آنچه از جسم مولود شد، جسم تا حال نگاه داشته?» ۱۱ و این ابتدای معجزاتی است که از است و آنچه از روح مولود گشت روح است. ۷ عجب مدار عیسی در قاتای جلیل صادر گشت و جلال خود را ظاهرکرد و که به تو گفتم باید شما از سر نو مولود گردید. ۸ باد هرچاکه شاگردانش به او ایمان آوردن. ۱۲ و بعد از آن او با مادر و برادران می‌خواهد می‌وزد و صدای آن را می‌شنوی لیکن نمی‌دانی از و شاگردان خود به کفرناحوم آمد و در آنجا ایامی کم ماندند. کجا می‌آید و به کجا می‌رود. همچنین است هر که از روح مولود ۱۳ و چون عید فصح نزدیک بود، عیسی به اورشلیم رفت، ۱۴ و گردد.» ۹ نیقدیموس در جواب او گفت: «چگونه ممکن است در هیکل، فروشنگ کان گاؤ و گوسفند و کبوتر و صرافان را نشسته که چنین شود؟» ۱۰ عیسی در جواب او گفت: «آیا تو معلم یافت. ۱۵ پس تازیانه‌ای از رسیمان ساخته، همه را از هیکل اسرائیل هستی و این رانی دانی؟ ۱۱ آمین، آمین به تو می‌گوییم بیرون نمود، هم گوسفندان و گاوان را، و نفوذ صرافان را ریخت و آنچه می‌دانیم، می‌گوییم و به آنچه دیده‌ایم، شهادت می‌دهیم و تختهای ایشان را واژگون ساخت، ۱۶ و به کبوتر فروشان گفت: شهادت ما را قبول نمی‌کنید. ۱۲ چون شما را از امور زمینی «اینها را ازینجا بیرون برد و خانه پدر مرا خانه تجارت مسازید.» سخن گفتم، باور نکردیم. پس هرگاه به امور آسمانی با شما سخن ۱۷ آنگاه شاگردان او را یاد آمد که مکتوب است: «غیرت خانه تو را نمی‌تصدیق خواهید نمود؟» ۱۳ و کسی به آسمان بالا مرا خورده است.» ۱۸ پس یهودیان روی به او آوردند، گفتند: «به نرفت مگر آن کس که از آسمان پایین آمد یعنی پسر انسان که در ما چه علامت می‌نمایی که این کارها را می‌کنی؟» ۱۹ عیسی در آسمان است. ۱۴ و همچنان که موسی مار را در بیابان بلند نمود، جواب ایشان گفت: «این قدس را خراخرا کنید که در سه روز آن را همچنین پسر انسان نیز باید بلند کرده شود، ۱۵ تا هرگاه که به او بربا خواهم نمود.» ۲۰ آنگاه یهودیان گفتند: «در عرصه چهل و ایمان آرد هلاک نگردد، بلکه حیات جاودایی باید. **aiōnios** شش سال این قدس را بنا نموده‌اند؛ آیا تو درسه روز آن را بربا **(g)166** ۱۶ زیرا خدا جهان را اینقدر محبت نمود که پسر یگانه

خود را داد تا هر که بر او ایمان آورد هلاک نگردد بلکه حیات **۴** و چون خداوند دانست که فریسیان مطلع شده‌اند که عیسی جاودانی یابد. **(aiōnios g166)** ۱۷ زیرا خدا پسر خود را در بیشتر از یک‌چیز شاگردپیدا کرده، تعمید می‌دهد، ۲ با اینکه خود جهان نفرستاد تا برجهان داوری کند، بلکه تا به وسیله او جهان عیسی تعمید نمی‌داد بلکه شاگردانش، ۳ یهودیه را گذاشته، نجات یابد. ۱۸ آنکه به او ایمان آرد، بر او حکم نشود؛ اما هر که باز به جانب جلیل رفت. ۴ و لازم بود که از سامره عبور کند ایمان نیاورد الان بر او حکم شده است، بجهت آنکه به اسم ۵ پس به شهری از سامره که سوخار نام داشت، نزدیک به آن پسر یک‌گانه خدا ایمان نیاورده. ۱۹ و حکم این است که نور در موضعی که یعقوب به پسر خود یوسف داده بود رسید. ۶ و در جهان آمدو مردم ظلمت را بیشتر از نور دوست داشتند، از آنجا که آنجا چاه یعقوب بود. پس عیسی از سفر خسته شده، همچنین اعمال ایشان بد است. ۲۰ زیرا هر که عمل بد می‌کند، روشی را بر سر چاه نشسته بود و قریب به ساعت ششم بود. ۷ که زنی دشمن دارد و پیش روشنی نمی‌آید، مبادا اعمال او توبیخ شود. سامری بجهت آب کشیدن آمد. عیسی بدو گفت: «جرعه‌ای ۲۱ و لیکن کسی که به راستی عمل می‌کند پیش روشنی می‌آید تا آب به من بتوان». ۸ زیرا شاگردانش بجهت خربدن خوارک به آنکه اعمال او یهودا گردد که در خداکرده شده است.» ۲۲ و شهر رفته بودند. ۹ زن سامری بدو گفت: «چگونه تو که یهود بعد از آن عیسی با شاگردان خود به زمین یهودیه آمد و با ایشان هستی ازمن آب می‌خواهی و حال آنکه زن سامری می‌باشم؟» در آنجا به سر برده، تعمید می‌داد. ۲۳ و یحیی نیز در عینون، زیرا که یهود با سامریان معاشرت ندارند. ۱۰ عیسی در جواب نزدیک سالیم تعمید می‌داد زیرا که در آنجا آب بسیار بود و مردم او گفت: «اگر بخشش خدا را می‌دانستی و کیست که به تو می‌آمدند و تعمید می‌گرفتند، ۲۴ چونکه یحیی هنوز در زندان می‌گوید آب به من بده، هر آنچه تو از او خواهش می‌کردی و به تو حبس نشده بود. ۲۵ آنگاه در خصوص تطهیر، در میان شاگردان آب زنده عطا می‌کرد. ۱۱ زن بدو گفت: «ای آفادلو نداری و یحیی و یهودیان مباحثه شد. ۲۶ پس به نزد یحیی آمده، به او چاه عمیق است. پس از کجها آب زنده داری؟ ۱۲ آیا تو از پدر ما گفتند: «ای استاد، آن شخصی که با تو در آنطرف اردن بود و تو یعقوب بزرگ‌ترستی که چاه را به ما داد و خود و پسران و مواسی برای او شهادت دادی، اکنون او تعمید می‌دهد و همه نزد او می‌اوی از آن می‌آشامندند؟» ۱۳ عیسی در جواب اگفت: «هر که از آیند.» ۲۷ یحیی در جواب گفت: «هیچ کس چیزی نمی‌تواند این آب بتونش باز تشنیه گردد، ۱۴ لیکن کسی که از آنی که یافت، مگر آنکه از آسمان بدو داده شود. ۲۸ شما خود بر من من به او می‌دهم بتوشند، ابد تشنیه نخواهند شد، بلکه آن آنی شاهد هستید که گفتم من مسیح نیستم بلکه پیش روی او فرستاده که به او می‌دهم در او چشمه آنی گردد که تا حیات جاودانی شدم. ۲۹ کسی که عروس دارد داماد است، اما دوست داماد که می‌جوشد.» **(aiōn g165, aiōnios g166)** ۱۵ زن بدو گفت: ایستاده آواز او را می‌شود، از آواز داماد بسیار خشنود می‌گردد. پس «ای آقا آن آب را به من بده تا دیگر تشنیه نگردم و به اینجا بجهت این خوشی من کامل گردید. ۳۰ می‌باید که او افزوده شود و من آب کشیدن نیایم.» ۱۶ عیسی به او گفت: «برو و شهر خود ناقص گردم. ۳۱ او که از بالا می‌آید، بالای همه است و آنکه از را بخوان و در اینجا بیا.» ۱۷ زن در جواب گفت: «شهر ندارم.» زمین است زمینی است و از زمین تکلم می‌کند؛ اما او که از عیسی بدو گفت: «نیکو گفتی که شهر نداری! ۱۸ زیرا که پنج آسمان می‌آید، بالای همه است. ۲۲ و آنچه را دید و شنید، به شهر داشتی و آنکه الان داری شهر تو نیست! این سخن را راست آن شهادت می‌دهد و هیچ کس شهادت او را قبول نمی‌کند. ۲۳ گفتی! ۱۹ زن بدو گفت: «ای آقا می‌بینم که تو نبی هستی! و کسی که شهادت اورا قبول کرد، مهر کرده است بر اینکه ۲۰ پدران ما در این کوه پرستش می‌کردند و شما می‌گویید که در خدا راست است. ۳۴ زیرا آن کسی را که خدا فرستاد، به کلام اورشلیم جایی است که در آن عبادت باید نمود.» ۲۱ عیسی خدا تکلم می‌نماید، چونکه خدا روح را به میزان عطا نمی‌کند. بدو گفت: «ای زن مرا تصدیق کن که ساعتی می‌آید که نه در این ۳۵ پدر پسر را محبت می‌نماید و همه‌چیز را بدست او سپرده است. کوه و نه در اورشلیم پدر را پرستش خواهید کرد. ۲۲ شما آنچه را آنکه به پسر ایمان آورده باشد، حیات جاودانی دارد و آنکه به که نمی‌دانیدمی پرستید اما ما آنچه را که می‌دانیم عبادت می‌کنیم پسر ایمان نیاورده حیات را نخواهد دید، بلکه غضب خدا بر او می‌زیرا نجات از یهود است. ۲۳ لیکن ساعتی می‌آید بلکه الان ماند.» **(aiōnios g166)**

۲۴ خدا روح است و هر که او را پرستش کند می باید به روح و آمده، خواهش کرد که فرود بباید و پسر او را شفا دهد، زیرا که راستی پیرستد. ۲۵ زن بدو گفت: «می دانم که مسیح یعنی مشرف به موت بود. ۴۸ عیسی بدو گفت: «اگر آیات و معجزات کرستی می آید. پس هنگامی که او آید از هر چیزی ما خبرخواهد نییند، همانا ایمان نیاورید.» ۴۹ سرهنگ بدو گفت: «ای آقا قبل داد.» ۵۰ عیسی بدو گفت: «من که با تو سخن می گویم از آنکه پسم بمیرد فرود بیا.» ۵۱ و در عیسی بدو گفت: «برو که همانم.» ۵۲ و در همان وقت شاگردانش آمد، تعجب کردند که پسرت زنده است. آن شخص به سختی که عیسی بدو گفت، با زنی سخن می گوید و لکن هیچ کس نگفت که چه می طلبی یا ایمان آورده، روانه شد. ۵۳ و در وقتی که او می رفت، غلامانش او برای چه با او حرف می زنی. ۵۴ آنگاه زن سیوی خود را گذارد، راستقبال نموده، مژده دادند و گفتند که پسر توزنده است. ۵۵ پس به شهر رفت و مردم را گفت: «بیایید و کسی را بینید که از ایشان پرسید که در چه ساعت عافیت یافت. گفتند: «دیروز، هر آنچه کرده بودم به من گفت. آیا این مسیح نیست؟» ۵۶ پس از در ساعت هفتم تب از او زایل گشت. ۵۷ آنگاه پدر فهمید که شهر بیرون شده، نزد اومی آمدند. ۵۸ و در اثنا آن شاگردان او در همان ساعت عیسی گفته بود: «پسر تو زنده است.» پس او و خواهش نموده، گفتند: «ای استاد بخور.» ۵۹ بدیشان گفت: تمام اهل خانه او ایمان آورند. ۶۰ و این نیز معجزه دوم بود که از «من غذای دارم که بخورم و شما آن را نمی دانید.» ۶۱ شاگردان عیسی در وقتی که از یهودیه به جلیل آمد، به ظهور رسید.

به یکدیگر گفتند: «مگر کسی برای او خواراکی آورده باشد!» ۶۲ و بعد از آن یهود را عیبدی بود و عیسی به اورشلیم آمد. ۶۳ عیسی بدیشان گفت: «خواراک من آن است که خواهش ۶۴ و در اورشلیم نزدبابالصان حوضی است که آن را به عربانی فرستنده خودرا به عمل آزم و کار او را به انجام رسانم. ۶۵ آیاشما بیت حسدا می گویند که پنج رواق دارد. ۶۶ و در آنجا جمعی کشیر از میضان و کوران و لنگان و شلان خوابیده، منتظر حرکت آب می بودند. ۶۷ و در آنجا مردی بود که سی و هشت سال به مرضی مبتلا بود. ۶۸ چون عیسی او را خوابیده دیدو دانست که مرض او طول کشیده است، بدو گفت: «آیا می خواهی شفا یابی؟» ۶۹ هم خشنود گردند. (aiōnios g166) زیرا این کلام در اینجا راست است که یکی می کارد و دیگری دروغ می کند. ۷۰ من شما را فرستادن تا چیزی را که در آن رنج نبرده اید دروغ کنید. دیگران محنت کشیدند و شما در محنت ایشان داخل شده اید.» ۷۱ پس در آن شهر بسیاری از سامریان بواسطه سخن آن زن که شهادت داد که هر آنچه کرده بودم به من بازگفت بدو ایمان آورند. ۷۲ و چون سامریان نزد او آمدند، از او خواهش کردند که نزدیشان بماند و دو روز در آنجا بمانند. ۷۳ و بسیاری دیگر بواسطه کلام او گفت: «آن کسی که مرا شفا داد، همان به من گفت بستر خود را ایمان آورند. ۷۴ و به زن گفتند که «بعد از این بواسطه سخن تو بزرگ و برو.» ۷۵ پس از او پرسیدند: «کیست آنکه به تو گفت، ایمان نمی آوریم زیرا خود شنیده و دانسته ایم که او در حقیقت بستر خود را بزرگ و برو؟» ۷۶ لیکن آن شفا یافته نمی دانست که مسیح و نجات دهنده عالم است.» ۷۷ اما بعد از دو روز از آنجا بود، زیرا که عیسی ناپدید شد چون در آنجا ازدواجی بود. ۷۸ بیرون آمده، به سوی جلیل روانه شد. ۷۹ زیرا خود عیسی شهادت بعد از آن، عیسی او را در هیکل یافته بدو گفت: «اکنون شفا داد که هیچ نبی را در وطن خود حرمت نیست.» ۸۰ پس چون به جلیل آمد، جلیلیان او را پنجه زیرا هرچه در اورشلیم در عید کرده بود، دیدند، چونکه ایشان نیز در عید رفته بودند. ۸۱ پس عیسی به قاتای جلیل آجایی که آب را شراب ساخته بود، بازآمد. و یکی از سرهنگان ملک بود که پسر او در کفرناحوم مرض بود. ۸۲ و چون شنید که عیسی از یهودیه به جلیل آمده است، نزد او

ازین سبب، یهودیان بیشتر قصد قتل او کردند زیرا که نه تنها سمت آواز او را نشنیده و صورت او را ندیده اید، ۳۸ و کلام او را در خود را می شکست بلکه خدا را نیز پدرخود گفته، خود را مساوی خدا ثابت ندارید زیرا کسی را که پدر فرستاد شما بدو ایمان نیاوردید. می ساخت. ۱۹ آنگاه عیسی در جواب ایشان گفت: «آمین آمین» ۲۰ کتب را فتحیش کنید زیرا شما گمان می بردید که در آنها حیات aiōnios به شما می گوییم که پسر از خود هیچ نمی تواند کرد مگر آنچه جاودانی دارد و آنها است که به من شهادت می دهد. (g166) ۲۱ پیش که پدر به عمل آرد، زیرا که آنچه او می کند، همچنین پسر ۲۲ و نمی خواهید نزد من آید تا حیات یابید. ۴۱ جلال نیز می کند. ۲۰ زیرا که پدر پسر را دوست می دارد و هر آنچه خود را از مردم نمی پذیریم. ۴۲ ولکن شما را می شناسم که در نفس می کند بدو می نماید و اعمال بزرگتر از این بدن نشان خواهد داد تا خود محبت خدا را ندارید. ۴۳ من به اسم پدرخود آمده ام و مرا شما تعجب نمایید. ۲۱ زیرا همچنان که پدر مردگان را برمی خیارند قبول نمی کنید، ولی هرگاه دیگری به اسم خود آید، او را قبول وزنده می کند، همچنین پسر نیز هر که رامی خواهد زنده می کند. خواهید کرد. ۴۴ شما چگونه می توانید ایمان آرید و حال آنکه ۲۲ زیرا که پدر بر هیچ کس داوری نمی کند بلکه تمام داوری را جلال از یکدیگر می طلبید و جلالی را که از خدای واحد است به پسر سپرده است. ۲۳ تا آنکه همه پسر را حرمت بدارند، طالب نیستید؟ ۴۵ گمان می بردید که من نزد پدر بر شما ادعای خواهیم همچنان که پدر را حرمت می دارند؛ و کسی که به پسر حرمت نکند، کرد. کسی هست که مدعی شما می باشد و آن موسی است که به پدری که او را فرستاد احترام نکرده است. ۲۴ آمین آمین به بر او امیدوار هستید. ۴۶ زیرا اگر موسی را تصدقیق می کردید، مرا شمامی گویم هر که کلام مرا بشنوید و به فرستنده من ایمان آورد، نیز تصدقیق می کردید چونکه او درباره من نوشته است. ۴۷ اما چون حیات جاودانی دارد و در داوری نمی آید، بلکه از موت تا به نوشته های او را تصدقیق نمی کنید، پس چگونه سخنها مرا قبول حیات منتقل گشته است. (aiōnios g166) ۲۵ آمین آمین به خواهید کرد.»

شما می گوییم که ساعتی می آید بلکه اکنون است که مردگان آواز ۶ و بعد از آن عیسی به آن طرف دریای جلیل که دریای طبری پسر خدایارا می شنود و هر که بشنود زنده کردد. ۲۶ زیرا همچنان که پسر خدایارا می شنود و هر که بشنود زنده کردد. ۲۶ زیرا همچنان که پدر در خود حیات دارد، همچنین پسر را نیز عطا کرده است که در خود حیات داشته باشد. ۲۷ و بدو قادر بخشیده است که داوری هم بکند زیرا که پسر انسان است. ۲۸ و از این تعجب باشد، زنده کردن خود در آنجا بشنست. ۴ و فصح که عید یهود برآمد، با شاگردان خود در آنجا بشنست. ۵ پس عیسی چشمان خود را بالا اندخته، دید که جمعی کثیر به طرف او می آیند. به فیلیپ گفت: «از کجا نان بخریم تا اینها بخورند؟» ۶ و این را از روی امتحان به او گفت، زیرا خود می دانست چه باید کرد. ۷ فیلیپ از جواب داد که «دویست دینار نان، اینها را کفایت نکند تا هر یک اندکی شنیده ام داوری می کنم و داوری من عادل است زیرا که اراده خود را طالب نیستم بلکه اراده پدری که مرا فرستاده است. ۳۱ اگر من باشد، وی را گفت: ۹ «دراینچه پسری است که پنج نان جو و دو بر خود شهادت دهم شهادت من راست نیست. ۳۲ دیگری هست که بر من شهادت می دهد و می دانم که شهادتی که او بر گفت: «مردم را بشناسید.» و در آن مکان، گیاه بسیار بود، و آن من می دهد راست است. ۳۳ شما نزد یحیی فرستادید و او به گروه قریب به پنج هزار مرد بودند که نشستند. ۱۱ عیسی نانها را گرفته و شکر نموده، به شاگردان داد و شاگردان به نشستگان راستی شهادت داد. ۳۴ اما من شهادت انسان را قبول نمی کنم و لیکن این سخنان را می گوییم تا شمانجات یابید. ۳۵ او چراغ دادند؛ و همچنین از دو ماهی نیز به قدری که خواستند. ۱۲ و افروخته و درخشنده ای بود و شما خواستید که ساعتی به نور او چون سیر گشتند، به شاگردان خود گفت: «پاره های باقی مانده را شادی کنید. ۳۶ و اما من شهادت بزرگتر از یحیی دارم زیرا آن جمع کنید تا چیزی ضایع نشود.» ۱۳ پس جمع کردند و از پاره کارهایی که پدر به من عطا کرد تا کاملاً کتم، یعنی این کارهایی های پنج نان جو که از خورنده گان زیاده آمده بود، دوازده سبد پر کردند. ۱۴ و چون مردمان این معجزه را که از عیسی صادر شده ۳۷ و خود پدر که مرا فرستاد، به من شهادت داده است که هرگز

بود دیدند، گفتند که «این البته همان نبی است که باید در جهان به شما گفتم که مرا هم دیدید و ایمان نیاوردید. ۳۷ هرآچه پدر به بیاید!» ۱۵ و اما عیسی چون دانست که می خواهند بیایند و او را من عطا کنند، به جانب من آید و هرکه به جانب من آید، او را به زور برده پادشاه سازند، باز تهها به کوه برآمد. ۱۶ و چون شام بیرون نخواهم نمود. ۳۸ زیرا از آسمان نزول کردم نه تا به اراده شد، شاگردانش به جانب دریاپایین رفتند، ۱۷ و به کشتنی سوار خود عمل کنم، بلکه به اراده فرستنده خود. ۳۹ و اراده پدری که شده به آن طرف دریا به کفرناحوم روانه شدند. و چون تاریک مرا فرستاد این است که از آنجه به من عطا کرد چیزی تلف نکنم شد عیسی هنوز نزد ایشان نیامده بود. ۱۸ و دریابواسطه وزیدن باد بلکه در روز بازیسین آن را برخیزانم. ۴۰ و اراده فرستنده من این شدید به تلاطم آمد. ۱۹ پس وقتی که قریب به بیست و پنج یا است که هرکه پسر را دید و بدو ایمان آورد، حیات جاودانی داشته سی تبر پرتاپ رانده بودند، عیسی را دیدند که بر روی دریاخرامان باشد و من در روز بازیسین او را خواهم برخیزاند.» **aiōnios** ۴۱ پس یهودیان درباره او همه‌همه کردند زیرا گفته بود: «من شده، نزدیک کشته می‌آید. پس ترسیدند. ۲۰ او بیشان گفت: **(g166)**

«من هستم، مترسید!» ۲۱ و چون می خواستند او را در کشتنی هستم آن نانی که از آسمان نازل شد.» ۴۲ و گفتند: «آیا این بیاورند، در ساعت کشتنی به آن زمینی که عازم آن بودند رسید. عیسی پسر یوسف نیست که ما پدر و مادر او را می‌شناسیم؟ پس ۲۲ بامدادان گروهی که به آن طرف دریا ایستاده بودند، دیدند که چگونه می‌گوید که از آسمان نازل شدم؟» ۴۳ عیسی در جواب عیسی باشگردان خود داخل آن زورق نشده، بلکه شاگردانش تنها من آید، مگر آنکه پدری که مرا فرستاد او را جذب کند و من در رفته بودند. ۲۴ لیکن زورقهای دیگر از طبیعه آمد، نزدیک به آنجایی روز بازیسین او را خواهم برخیزاند. ۴۵ درانیا مکتب است که که نان خورده بودند بعد از آنکه خداوند شکر گفته بود. ۲۴ پس همه از خدا تعليم خواهند یافت. پس هرکه از پدر شنید و تعليم چون آن گروه دیدند که عیسی و شاگردانش در آنجا نیستند، ایشان یافت نزد من می‌آید. ۴۶ نه اینکه کسی پدر را دیده باشد، جزان نیز به کشتهای سوار شده، در طلب عیسی به کفرناحوم آمدند. کسی که از جانب خداست، او پدر را دیده است. ۴۷ آمین آمین ۲۵ و چون او را در آن طرف دریا یافتند، بدوقتند: «ای استاد کی به شما می‌گوییم هرکه به من ایمان آورد، حیات جاودانی دارد.

به اینجا آمدی؟» ۴۸ عیسی در جواب ایشان گفت: «آمین آمین **(aiōnios g166)** ۴۸ من نان حیات هستم. ۴۹ پدران شما در به شمامی گوییم که مرا می‌طلبید نه بسب معجزاتی که دیدید، بیایان من را خوردند و مردند. ۵۰ این نانی است که از آسمان نازل بلکه بسب آن نان که خوردید و سیرشدید. ۵۱ کار بکنید نه شد تا هر که از آن بخورد تمیرد. من هستم آن نان زنده که از برای خواراک فانی بلکه برای خواراکی که تا حیات جاودانی باقی آسمان نازل شد. اگر کسی از این نان بخورد تا به ابد زنده خواهد است که پسر انسان آن را به شما عطا خواهد کرد، زیرا خدا پدر ماند و نانی که من عظامی کنم جسم من است که آن را بجهت بر او مهر زده است.» **(aiōnios g166)** ۵۲ پس یهودیان با **(aiōnios g165)** ۵۲ بدو گفتند: «چه حیات جهان می‌بخشم.»

کنیم تا اعمال خدا را به جا آورده باشیم؟» ۵۳ عیسی در جواب یکدیگر مخاصمه کرده، می‌گفتند: «چگونه این شخص می‌تواند ایشان گفت: «عمل خدا این است که به آن کسی که او فرستاد، جسد خود را به ما دهد تا بخوری؟» ۵۴ عیسی بیشان گفت: ایمان بیاورید. ۳۰ بدو گفتند: «چه معجزه می‌نمایی تا آن را «آمین آمین به شما می‌گوییم اگر جسد پیسانسان را نخوردید و خون دیده به تو ایمان آوریم؟ چکار می‌کنی؟» ۳۱ پدران ما دریابان من او را نوشید، در خود حیات ندارید. ۵۴ و هرکه جسد من خورد و را خوردند، چنانکه مکتب است که از آسمان بیشان نان عطا خون مرا نوشید، حیات جاودانی دارد و من در روز آخر او را خواهم کرد تا بخورند.» ۳۲ عیسی بیشان گفت: «آمین آمین به شما **(aiōnios g166)** ۵۵ زیرا که جسد من، خوردنی می‌گوییم که موسی نان را از آسمان به شما نداد، بلکه پدر من نان حقیقی و خون من، آشامیدنی حقیقی است. ۵۶ پس هرکه جسد حقیقی را از آسمان به شما می‌دهد. ۳۳ زیرا که نان خدا آن است مرا می‌خورد و خون مرا می‌نوشد، در من می‌ماند و من در او. که از آسمان نازل شده، به جهان حیات می‌بخشد.» ۳۴ آنگاه چنانکه پدر زنده مرا فرستاد و من به پدر زنده هستم، همچنین بدو گفتند: «ای خداوند این نان را پیوسته به ما بده.» ۳۵ عیسی کسی که مرا بخورد او نیز به من زنده می‌شود. ۵۸ این است نانی بیشان گفت: «من نان حیات هستم. کسی که نزد من آید، هرگز که از آسمان نازل شد، نه همچنان که پدران شما من را خوردند و گرسنه نشود و هرکه به من ایمان آورد هرگز تشنه نگردد. ۳۶ لیکن مردنده؛ بلکه هرکه این نان را بخورد تا به ابد زنده ماند.» **aiōn**

۵۹ این سخن را وقتی که در کفرناحوم تعلیم می‌داد، در او کجالاست. ۱۲ و در میان مردم درباره او همه‌مه بسیار بود. کنیسه گفت. ۶۰ آنگاه بسیاری از شاگردان او چون این راشنیدند بعضی می‌گفتند که مردی نیکو است و دیگران می‌گفتند نی بلکه گفتند: «این کلام سخت است! که می‌تواند آن را بشنوند؟» گمراه کننده قوم است. ۱۳ و لیکن بسبب ترس از یهود، هیچ کس ۶۱ چون عیسی در خود دانست که شاگردانش در این امر همه‌مه درباره اظهار حرف نمی‌زد. ۱۴ و چون نصف عید گذشته بود، می‌گفتند: «آیا این شما رالغوش می‌دهد؟» ۶۲ پس عیسی به هیکل آمد، تعلیم می‌داد. ۱۵ و یهودیان تعجب نموده، اگر پسر انسان را بینید که به جایی که اول بود صعود می‌کند چه؟ گفتند: «این شخص هرگز تعلیم نیافته، چگونه کتب را می‌داند؟» ۶۳ روح است که زنده می‌کند و اما از جسد فاپدهای نیست. ۱۶ عیسی در جواب ایشان گفت: «تعلیم من از من نیست، بلکه کلامی را که من به شمامی گویم روح و حیات است. ۶۴ ولیکن از فستنده من. ۱۷ اگر کسی بخواهد اراده او را به عمل آرد، درباره بعضی از شما هستند که ایمان نمی‌آورند.» زیرا که عیسی از تعلیم خواهد دانست که از خدا است یا آنکه من از خود سخن ابتدا می‌دانست کیانند که ایمان نمی‌آورند و کیست که او را می‌رانم. ۱۸ هر که از خود سخن گوید، جلال خود را طالب بود و تسليم خواهد کرد. ۶۵ پس گفت: «از این سبب به شما گفتم اما هر که طالب جلال فستنده خود باشد، او صادق است و در کسی نزد من نمی‌تواند آمد مگر آنکه بدر من، آن را بدو او ناراستی نیست. ۱۹ آیا موسی تورات را به شما نداده است؟ عطا کرد.» ۶۶ در همان وقت بسیاری از شاگردان او برگشته، دیگر و حال آنکه کسی از شما نیست که به تورات عمل کند. از با او همراهی نکردند. ۶۷ آنگاه عیسی به آن دوازده گفت: «آیا برای چه می‌خواهید مرا به قتل رسانید؟» ۲۰ آنگاه همه در جواب شمامیز می‌خواهید بروید؟» ۶۸ شمعون پطرس به اوجواب داد: گفتند: «تو دیو داری. که اراده دارد تو را بکشد!» ۲۱ عیسی در «خدواندا نزد که بروم؟ کلمات حیات جاودانی نزد تو است.» جواب ایشان گفت: «یک عمل نمود و همه شما از آن معجب (aiōnios g166) ۶۹ و ما ایمان آورده و شناخته ایم که تو مسیح شدید. ۲۲ موسی ختنه را به شما داد نه آنکه از موسی باشد بلکه پسر خدای حی هستی.» ۷۰ عیسی بدبیان جواب داد: «آیا من از اجداد و در روز سبت مردم را ختنه می‌کنید. ۲۳ پس اگر کسی شما دوازده را برنگریدم و حال آنکه یکی از شمامیزی است.» در روز سبت مختون شود تا شریعت موسی شکسته نشود، چرا بر ۷۱ و این را درباره یهودا پرسش معون اسخريوطی گفت، زیرا او بود من خشم می‌آورید از آن سبب که در روز سبت شخصی را شفای که می‌باشد تسليم کننده وی بشود و یکی از آن دوازده بود. کامل دادم؟ ۲۴ بحسب ظاهرداوری مکنید بلکه به راستی داوری نمایید.» ۷۵ پس بعضی از اهل اورشلیم گفتند: «آیا این آن نیست

۷ و بعد از آن عیسی در جلیل می‌گشت زیرانمی خواست که قصد قتل او دارند؟ ۷۶ و اینک آشکارا حرف می‌زند و بدرو یهودیه راه رود چونکه یهودیان قصد قتل او می‌داشتند. ۷۷ هیچ نمی‌گویند. آیاروسا یقین می‌دانند که او در حقیقت مسیح عیبد یهود که عید خیمه‌ها باشد نزدیک بود. ۷۸ پس برادرانش بدرو است؟ ۷۹ لیکن این شخص را می‌دانیم از کجا است، امام مسیح گفتند: «از اینجا روانه شده، به یهودیه برو تاشاگردان نیز آن چون آید هیچ کس نمی‌شناسد که از کجالاست.» ۷۸ و عیسی اعمالی را که تو می‌کنی بینند، ۸۰ زیرا هر که می‌خواهد آشکار شود در پنهانی کارنمی کند. پس اگر این کارها را می‌کنی خود نیز می‌دانید اینکجا هستم و از خود نیامده‌ام بلکه فستنده من حق را به جهان بمنا.» ۸۱ زیرا که برادرانش نیز به او ایمان نیاورده است که شما او را نمی‌شناسید. اما من اورا می‌شناسم زیرا بودند. ۸۲ آنگاه عیسی بدبیان گفت: «وقت من هنوز نرسیده، اما که از او هستم و او مرا فرستاده است.» ۸۳ آنگاه خواستند او را وقت شما همیشه حاضر است. ۷۴ جهان نمی‌تواند شما را دشمن گرفتار کنند ولیکن کسی بر او دست نینداخت زیرا که ساعت او دارد ولیکن مرداشمن می‌دارد زیرا که من بر آن شهادت می‌دهم هنوز نرسیده بود. ۸۵ آنگاه بسیاری از آن گروه بدوانیان آوردند که اعمالش بد است. ۸۶ شما برای این عید بروید. من حال و گفتند: «آیا چون مسیح آید، معجزات بیشتر از اینها که این عید نمی‌آیم زیرا که وقت من هنوز تمام نشده است.» شخص می‌نماید، خواهد نمود؟» ۸۷ چون فریسیان شنیدند که ۹۸ چون این را بدبیان گفت، در جلیل توقف نمود. ۹۰ لیکن خلق درباره اولین همه‌مه می‌کنند، فریسیان و روسای کهنه خادمان چون برادرانش برای عید رفته بودند، او نیز آمد، نه آشکار بلکه در فرستادند تا او را بگیرند. ۹۱ آنگاه عیسی گفت: «اندک زمانی خفا. ۹۲ اما یهودیان در عید او را جستجو نموده، می‌گفتند که دیگر با شما هستم، بعد نزد فستنده خود می‌روم. ۹۳ و مراد طلب

خواهید کرد و نخواهید یافت و آنجایی که من هستم شمانمی توانید عیسی سر به زیرافکنده، به انگشت خود بر روی زمین می نوشت. آمد.» ۳۵ پس پهودیان با یکدیگر گفتند: «او کجا می خواهد برو ۷ و چون در سوال کردن الحاج می نمودند، راست شده، بدیشان که ما او را نمی یابیم؟ آیا اراده دارد به سوی پراکنده گان یونانیان رود گفت: «هر که از شما گناه ندارد اول برو او سنگ اندازد.» ۸ و باز و یونانیان را تعليم دهد؟ ۳۶ این چه کلامی است که گفت مرآ سر به زیر افکنده، بزمین می نوشت. ۹ پس چون شنیدند، از طلب خواهید کرد و نخواهید یافت و جایی که من هستم شمانمی ضمیر خود ملزم شده، از مشایع شروع کرده تا به آخر، یک یک توانید آمد؟» ۳۷ و در روز آخر که روز بزرگ عید بود، عیسی بیرون رفتند و عیسی تنها باقی ماند با آن زن که در میان ایستاده ایستاده، ندا کرد و گفت: «هر که تشنیه باشدند من آید و بتوشد. بود. ۱۰ پس عیسی چون راست شد و غیر از زن کسی را ندید، کسی که به من ایمان آورد، چنانکه کتاب می گوید، از بطن او بدو گفت: «ای زن آن مدعیان تو کجا شدند؟ آیا هیچ کس برو تو نپرهای آب زنده جاری خواهد شد.» ۳۹ اما این را گفت درباره فتوان نداد؟» ۱۱ گفت: «هیچ کس ای آقا.» عیسی گفت: «من روح که هر که به او ایمان آرد او را خواهید یافت زیرا که روح القدس هم بر تو فتوانی دهم. برو دیگر گناه مکن.» ۱۲ پس عیسی باز هنوز عطا نشده بود، چونکه عیسی تا به حال جلال نیافته بود. بدیشان خطاب کرده، گفت: «من نور عالم هستم. کسی که مرا ۴۰ آنگاه بسیاری از آن گروه، چون این کلام راشنیدند، گفتند: متابعت کرد، درظلمت سالک نشود بلکه نور حیات را باید.» «در حقیقت این شخص همان نبی است.» ۴۱ و بعضی گفتند: ۱۳ آنگاه فریسان بدو گفتند: «تو بر خود شهادت می دهی، پس «او مسیح است.» و بعضی گفتند: «مگر مسیح از جلیل خواهد شهادت تو راست نیست.» ۱۴ عیسی در جواب ایشان گفت: آمد؟ ۴۲ آیا کتاب نگفته است که از نسل داود و از بیت لحم، «هر چند من بر خود شهادت می دهم، شهادت من راست است زیرا دهی که داود در آن بود، مسیح ظاهر خواهد شد؟» ۴۳ پس درباره که می دانم از کجا آدمد و به کجا خواهی رفت، لیکن شما نمی او در میان مردم اختلاف افتاد. ۴۴ و بعضی از ایشان خواستند او دانید از کجا آمداد و به کجامی روم. ۱۵ شما بحسب جسم را بگیرند و لکن هیچ کس بر او دست نبیند از. ۴۵ پس خادمان حکم می کنید امامن بر هیچ کس حکم نمی کنم. ۱۶ و اگر نزد روسای کهنه و فریسان آمدند. آنها بدیشان گفتند: «برای چه من حکم دهم، حکم من راست است، از آترو که تنها نیستم او را نیاوردید؟» ۴۶ خادمان در جواب گفتند: «هرگز کسی مثل این بلکه من و پدری که مرا فستاد. ۱۷ و نیز در شریعت شما مکتب شخص سخن نگفته است!» ۴۷ آنگاه فریسان در جواب ایشان است که شهادت دو کس حق است. ۱۸ من بر خود شهادت گفتند: «آیا شما نیز گمراه شده اید؟ ۴۸ مگر کسی از سرداران یا از می دهم و پدری که مرا فستاد نیز برای من شهادت می دهد.» فریسان به او ایمان آورده است؟ ۴۹ ولیکن این گروه که شریعت را ۱۹ بدو گفتند: «پدر تو کجا است؟» عیسی جواب داد که «نه نمی دانند، ملعون می باشند.» ۵۰ نیقدیموس، آنکه در شب نزد مرا می شناسید و نه پدر مرا. هرگاه مرامی شناختید پدر مرا نیز اوامده و یکی از ایشان بود بدیشان گفت: ۵۱ «آیا شریعت ما بر می شناختید.» ۲۰ و این کلام را عیسی در بیت المال گفت، و قصی کسی فتوی می دهد، جز آنکه اول سخن او را بشنوند و کار او که در هیکل تعليم می داد و هیچ کس او را نگرفت بجهت آنکه را دریافت کنند؟» ۵۲ ایشان در جواب وی گفتند: «مگر تو ساعت او هنوز نرسیده بود. ۲۱ باز عیسی بدیشان گفت: «من نیز جلیلی هستی؟ تفحص کن و بین زیرا که هیچ نی از جلیل می روم و مراطلب خواهید کرد و در گناهان خود خواهید مرد، که من می روم شما نمی توانید آمد.» ۲۲ پهودیان گفتند: «آیا برخاسته است.» پس هر یک به خانه خود رفتند.

۸ اما عیسی به کوه زیتون رفت. ۲ و بامدادان باز به هیکل آمد و چون جمیع قوم نزد او آمدند نشسته، ایشان را تعليم می داد. شما از پایین می بشنیداما من از بالا. شما از این جهان هستید، لیکن من از این جهان نیستم. ۳ که ناگاه کاتبان و فریسان زنی را که در زنا گرفته شده بود، پیش او آوردن و او را در میان بربا داشته، ۴ بدرگفتند: «ای استاد، این زیرا اگر باور نکنید که من هستم در گناهان خود خواهید مرد.» زن در عین عمل زنا گرفته شد؛ ۵ و موسی در تورات به ما حکم ۲۵ بدلگفتند: «تو کیستی؟» عیسی بدیشان گفت: «همان که کرده است که چنین زنان سنگسار شوند. اما تو چه می گویی؟» از اول نیز به شما گفتم. ۶ من چیزهای بسیار دارم که درباره شما بگویم و حکم کنم؛ لکن آنکه مرا فرستاد حق است و من

آنچه از او شنیده‌ام به جهان می‌گویم.» ۲۷ ایشان نفهمیدند که جواب داد که «من دیو ندارم، لکن پدرخود را حرمت می‌دارم و بدیشان درباره پدر سخن می‌گوید. ۲۸ عیسی بدبیشان گفت: شما مرا بی‌حرمت می‌سازید. ۵۰ من جلال خود را طالب نیستم، «وقتی که پسر انسان را بلند کردید، آن وقت خواهید دانست که کسی هست که می‌طلبید و داوری می‌کند. ۵۱ آمین آمین به شما من هستم و از خود کاری نمی‌کنم بلکه به آنچه پدرم مرا تعليم می‌گوییم، اگر کسی کلام مرا حفظکند، موت را تا به این نخواهد داد تکلم می‌کنم. ۲۹ و او که مرا فرستاد، با من است و پدر دید.» (aiōn g165) ۵۲ پس یهودیان بدو گفتند: «الان دانستیم مرا تنها نگذارده است زیرا که من همیشه کارهای پستدیده او را که دیو داری! ابراهیم و انبیا مردند و تو می‌گویی اگر کسی کلام (aiōn g165) بهجا می‌آورم.» ۳۰ چون این را گفت، سپاهیاری بدو ایمان آوردند. مرا حفظ کند، موت را تا به این نخواهد چشید (aiōn g165)

۳۱ پس عیسی به یهودیانی که بدو ایمان آوردند گفت: «اگر شما ۵۳ آیا تو از پدر ما ابراهیم که مرد و انبیایی که مردند برگر هستی؟ در کلام من بمانید فی الحقیقہ شاگرد من خواهید شد، ۲۲ و حق خود را که می‌دانی؟» ۴۴ عیسی در جواب داد: «اگر خود را را خواهید شناخت و حق شما را آزاد خواهد کرد.» ۳۳ بدو جواب جلال دهم، جلال من چیزی نپاشد. پدر من آن است که مرا دادند که «اولاد ابراهیم می‌باشم و هرگز هیچ کس را غلام نبوده‌ام. جلال می‌بخشد، آنکه شما می‌گویید خدای ما است. ۵۵ و او را پس چگونه تومی گویی که آزاد خواهید شد؟» ۳۴ عیسی در جواب نمی‌شناشد، اما من او را می‌شناسم و اگر گوییم او را نمی‌شناسم ایشان گفت: «آمین آمین به شما می‌گوییم هر که گناه می‌کند مثل شمامورو غوغو می‌باشم. لیکن او را می‌شناسم و قول اورا نگاه غلام گناه است. ۳۵ و غلام همیشه در خانه نمی‌ماند، اما پسر می‌دارم. ۵۶ پدر شما ابراهیم شادی کرد براینکه روز مرآ ببیند و همیشه می‌ماند.» (aiōn g165) ۳۶ پس اگر پسر شما را آزاد کند، دید و شادمان گردید.» ۵۷ یهودیان بدو گفتند: «هنوز پنجاه سال در حقیقت آزادخواهید بود. ۳۷ می‌دانم که اولاد ابراهیم هستید، نداری وابراهیم را دیده‌ای؟» ۵۸ عیسی بدبیشان گفت: «آمین آمین لیکن می‌خواهید مرأ بکشید زیرا کلام من در شماجای ندارد. به شما می‌گوییم که پیش از آنکه ابراهیم پیدا شود من هستم.» ۳۸ من آنچه نزد پدر خود دیده‌ام می‌گویم و شما آنچه نزد پدر خود ۵۹ آنگاه سنتگهای پرداشتند تا او را سندگار کنند. اما عیسی خود دیده ایدمی کنید.» ۳۹ در جواب او گفتند که «پدر ما ابراهیم رامخضی ساخت و از میان گذشته، از هیکل بیرون شد و همچنین است.» عیسی بدبیشان گفت: «اگر اولاد ابراهیم می‌بودید، اعمال برفت.

ابراهیم را به جامی آوردید. ۴۰ ولیکن الان می‌خواهید مرأ بکشیدو ۴۱ و وقتی که می‌رفت کوری مادرزاد دید. ۲ و شاگردانش از او من شخصی هستم که با شما به راستی که از خداشیده‌ام تکلم سوال کرده، گفتند: «ای استاد گناه که کرد، این شخص یا می‌کنم. ابراهیم چیزی نکرد. ۴۱ شما عمال پدر خود را بهجا والدین او که کورزاییده شد؟» ۴۲ عیسی جواب داد که «گناه نه می‌آورید.» ۴۲ عیسی به ایشان گفت: «اگر خدا پدر شما می‌بود، این شخص کرد و نه پدر و مادرش، بلکه تا اعمال خدادار وی مرآ دوست می‌داشتید، زیرا که من از جانب خدا صادر شده ظاهر شود. ۴۳ مادامی که روز است، مرآ باید به کارهای فرمستنده و آدمه‌ام، زیرا که من از پیش خود نیامده‌ام بلکه اومرا فرستاده است. ۴۴ شما از پدر خود ابلیس می‌باشید و خواهش‌های خود مشغول باشم. شب می‌آید که در آن هیچ کس نمی‌تواند برای چه سخن مرانی فهمید؟ از آنجهت که کلام مرآ نمی‌کاری کنند. ۴۵ مادامی که در جهان هستم، نور جهانم.» ۴۶ این توانید بشنوید. ۴۷ شما از پدر خود ابلیس می‌باشید و خواهش‌های پدر خود را می‌خواهید به عمل آید. او از اول قاتل بود و در راستی گل را به چشمان کور مالید، ۷ و بدو گفت: «برو در حوض ثابت نمی‌باشد، از آنجهت که در او راستی نیست. هرگاه به سیلوحا (که به معنی مرسل است) بشوی.» پس رفته شست و بینا دروغ سخن می‌گوید، از ذات خودمی گوید زیرا دروغگو و پدر شده، برگشت. ۸ پس همسایگان و کسانی که او را پیش از دروغگویان است. ۴۸ و اما من از این سبب که راست می‌گویم، آن در حالت کوری دیده بودند، گفتند: «آیا این آن نیست که مرا باور نمی‌کنید.» ۴۹ کیست از شما که مرآ به گناه ملزم سازد؟ پس اگر راست می‌گویم، چرا مرآ باور نمی‌کنید؟ ۵۰ کسی که از خدا است، کلام خدا رامی شنود و از این سبب شما نمی‌شوند و بعضی گفتند: «شباht بدوارد.» او گفت: «من همانم.» ۵۱ بدو گفتند: «پس چگونه چشمان تو بازگشت؟» ۵۲ او جواب داد: «شخصی که او را عیسی می‌گویند، گل ساخت ویر چشمان ماخوب نگفته‌یم که تو سامری هستی و دیو داری؟» ۵۳ عیسی

من مالیده، به من گفت به حوض سیلوحا برو و بشوی. آنگاه رفتم باز کرده باشد. آنگاه این شخص از خدا نبودی، و شسته بیناگشتم. ۱۲ به وی گفتند: «آن شخص کجا است؟» هیچ کارنوانستی کرد. ۱۳ در جواب وی گفتند: «تو به کلی با گفت: «نمی دانم.» ۱۴ پس او را که پیشتر کور بود، نزد فریسیان گناه متولد شده‌ای. آیا تو ما را تعلیم می‌دهی؟» پس او را بیرون آوردند. ۱۵ و آن روزی که عیسی گل ساخته، چشمان او را راندند. ۱۶ عیسی چون شنید که او را بیرون کرده‌اند، وی را جسته باز کرد روز سبت بود. ۱۷ آنگاه فریسیان نیز از او سوال کردند گفت: «آیا تو به پسر خدا ایمان داری؟» ۱۸ او در جواب گفت: که «چگونه بیناشد؟» بدیشان گفت: «گل به چشمها می‌من «ای آقا کیست تا به او ایمان آورم؟» ۱۹ عیسی بدو گفت: گذار. پس شستم و بینا شدم.» ۲۰ بعضی از فریسیان گفتند: «تو نیز او را دیده‌ای و آنکه با تو تکلم می‌کند همان است.» آن شخص از جانب خدا نیست، زیرا که سبت را نگاه نمی‌گفت: «ای خداوند ایمان آوردم.» پس او را پرسش نمود. دارد.» دیگران گفتند: «چگونه شخص گناهکار می‌تواند مثل این ۲۱ آنگاه عیسی گفت: «من در این جهان بجهت داوری آدم تا معجزات ظاهر سازد.» و در میان ایشان اختلاف افاده. ۲۲ یکن پهودیان سرگذشت او ۲۳ عیسی بدیشان گفت: «اگر کورومی بود گناهی نمی‌داشتب ساخت؟» گفت: «نمی‌است.» ۲۴ لیکن پهودیان ایشان گفت: «اگر کورومی بود گناهی نمی‌داشتب را باور نکردنکه کور بوده و بینا شده است، تا آنکه پدر و مادران و لکن الان می‌گوییدینا هستیم. پس گناه شما می‌ماند. بینا شده را طلبیدند. ۲۵ و از ایشان سوال کردند، گفتند: «آیا این

۱۰ «آمین آمین به شما می‌گوییم هر که از دریه آغل گوسفند است پسر شما که می‌گوید کور متولد شده؟ پس چگونه الحال داخل نشود، بلکه از راه دیگر بالا رود، او دزد و راهزن است. بینا گشته است؟» ۲۰ پدر و مادر او در جواب ایشان گفتند: «می‌دانیم که این پسر ما است و کور متولد شده. ۲۱ لیکن الحال چطور می‌بیند، نمی‌دانیم ونمی‌دانیم که چشمان او را باز نموده. او بالغ است از وی سوال کنید تا او احوال خود را بیان کند.» ۲۲ پدر و مادر او چنین گفتند زیرا که از پهودیان می‌ترسیدند، از آنرو که پهودیان با خود عهد کرده بودند که هر که اعتراف کند که او مسیح است، از کنیسه بیرون شنند. ۲۳ و از اینجهت والدین او گفتند: «او بالغ است از خودش پرسید.» ۲۴ پس آن شخص را که کور بود، باز خوانده، بدو گفتند: «خدا را تمجید کن. بازگفت: «آمین آمین به شما می‌گوییم که من در گوسفندان هستم. ما می‌دانیم که این شخص گناهکار است.» ۲۵ او جواب داد ۲۶ جمیع کسانی که پیش از من آمدند، دزد و راهزن هستند، اگرگناهکار است نمی‌دانم. یک چیز می‌دانم که کور بودم و الان بینا شده‌ام.» ۲۷ ایشان را جواب داد که «الان به شما گفتم. نشینیدند؟ و برای چه باز می‌خواهید بشنوید؟ آیاشما نیز اراده دارید شاگرد او بشوید؟» ۲۸ پس اورا دشنام داده، گفتند: «تو شاگرد او هستی. مشاگرد موسی می‌باشیم. ۲۹ ما می‌دانیم که خدا با موسی تکلم کرد. اما این شخص را نمی‌دانیم از کجا است.» ۳۰ آن مرد جواب داده، بدیشان گفت: «این عجب است که شما نمی‌دانید از کجا است وحال آنکه چشمها مرا باز کرد. ۳۱ و می‌دانیم که خدا دعای گناهکاران را نمی‌شنود؛ و لیکن اگرکسی خدا پرسی باشد و اراده او را بهجا آرد، او رامی شنود. ۳۲ از ابتدای عالم شنیده نشده است که کسی چشمان کور مادرزاد را

رادر راه گوسفندان می‌نهم. ۱۶ و مرا گوسفندان دیگر هست که از ۴۰ و باز به آن طرف اردن، جایی که اول یحیی تعمید می‌داد، این آغل نیستند. باید آنها را نیزیباوم و آواز مرا خواهند شنید و یک رفت و در آنجا توقف نمود. ۴۱ و بسیاری نزد او آمده، گفتند که گله و یک شبان خواهند شد. ۱۷ و از این سبب پدر مرادوست یحیی هیچ معجزه ننمود و لکن هرچه یحیی درباره این شخص می‌دارد که من جان خود را می‌نهم تا آن را باز گیرم. ۱۸ کسی آن گفت راست است. ۴۲ پس بسیاری در آنجا به او ایمان آوردند.

را از من نمی‌گیرد، بلکه من خود آن را می‌نهم. قدرت دام که ۱۹ و شخصی ایلعازر نام، بیمار بود، از اهل بیت عینا که ده آن را پنهان و قدرت دام آن را باز گیرم. این حکم را از پدرخود مریم و خواهش مرتاپود. ۲۰ و مریم آن است که خداوند را به عطر، یاقنم». ۱۹ بار به سبب این کلام، در میان یهودیان اختلاف افاد. ۲۰ بسیاری از ایشان گفتند که «دیبوردار و دیوانه است. برای ایلعازر بیمار بود. ۳ پس خواهانش نزد او فرستاده، گفتند: «ای آقا، اینک آن که او را دوست می‌داری مرض است.» ۴ چون دیوانه نیست. آیا دیو می‌تواند چشم کوران را بازکند؟» ۲۲ پس در عیسی این را شنید گفت: «این مرض تا به موت نیست بلکه اورشلیم، عید تجدید شد و زمستان بود. ۲۳ و عیسی در هیکل، برای جلال خدا تا پسر خدا از آن جلال باید.» ۵ و عیسی در رواق سليمان می‌خرامد. ۲۴ پس یهودیان دور او را گرفته، بدگفتند: «تا کی ما را متعدد داری؟ اگر تو مسیح هستی، آشکارا بیمار است در جایی که بود دو روز توقف نمود. ۷ و بعد از آن به ما بگو. ۲۵ عیسی بدبیشان جواب داد: «من به شما گفتم و ایمان نیاوردید. اعمالی را که به اسم پدر خود به جا می‌آورم، راگفتند: «ای معلم، الان یهودیان می‌خواستند تو راسنگسار کنند؛ آنها برای من شهادت می‌دهد. ۲۶ لیکن شما ایمان نمی‌آورید زیرا و آیا باز می‌خواهی بدانجاوری؟» ۹ عیسی جواب داد: «آیا ساعتها روزدوزاده نیست؟ اگر کسی در روز راه رود لغش نمی‌خورد زیرا که نور این جهان را می‌بینند. ۱۰ و لیکن اگر کسی در شب راه رود لغش خورد زیرا که نور در او نیست.» ۱۱ این را گفت و بعد از آن به ایشان فرمود: «دوست ما ایلعازر در خواب است.

من آواز مرا می‌شنودو من آنها را می‌شناسم و مرا متابعت می‌کنند.

۲۸ و من به آنها حیات جاودانی می‌دهم و تا به ابد هلاک نخواهد شد و هیچ کس آنها را از دست من نخواهد گرفت. (aiōn g165)

(aiōnios g166) ۲۹ پدری که به من داد از همه بزرگتر است و

کسی نمی‌تواند از دست پدر من بگیرد. ۳۰ من و پدر یک هستیم.» ۳۱ آنگاه یهودیان باز سنگها برداشتند تا او راسنگسار کنند. ۳۲ عیسی بدبیشان جواب داد: «از جان پدر خود پسیار کارهای نیک به شما نمودم. به سبب کدامیک از آنها مراسنگار می‌کنید؟» ۳۳ یهودیان در جواب گفتند: «به سبب عمل نیک، تو

را سنگسار نمی‌کنیم، بلکه به سبب کفر، زیرا توانسان هستی و خود را خدا می‌خوانی.» ۳۴ عیسی در جواب ایشان گفت:

«آیا در تورات شما نوشته نشده است که من گفتم شما خدایان هستید؟ ۳۵ پس اگر آنانی را که کلام خدا بدبیشان نازل شد، خدایان خواند و ممکن نیست که کتاب محو گردد، آیا کسی

را که پدر تقدیس کرده، به جهان فرستاد، بدو می‌گویید کفر می‌گویی، از آن سبب که گفتم پسر خدا هستم؟ ۳۷ اگر اعمال

پدرخود را به جا نمی‌آورم، به من ایمان می‌اورید. ۳۸ ولکن چنانچه به جا می‌آورم، هرگاه به من ایمان نمی‌آورید، به اعمال ایمان آورید

تا بدانید و یقین کنید که پدر در من است و من در او.» ۳۹ پس عیسی بدو گفت: «برادر تو خواهد پرخاست.» ۴۰ مرتا به وی دیگریاره خواستند او را بگیرند، اما از دستهای ایشان بیرون رفت.

یوحنا

۲۵ عیسی بدو گفت: «من قیامت و حیات هستم. هر که به من «چه کنیم زیرا که این مرد، معجزات بسیاری نماید؟»^{۴۸} اگر او را ایمان آورد، اگر مرده باشد، زنده گردد.^{۴۹} و هر که زنده بود و به چنین واگذاریم، همه به ایمان خواهند آورد و رومیان آمده، جا و من ایمان آورد، تا به اید نخواهد مرد. آیا این را باور می کنی؟»^{۵۰} یکی از ایشان، قیافا نام که در آن ۲۷ او گفت: «بلی ای آقا، من ایمان دارم که سال رئیس کهنه بود، بدیشان گفت: «شما هیچ نمی دانید و تو بی مسیح پسر خدا که در جهان آیده است.»^{۵۱} و چون این فکر نمی کنید که بجهت مامفید است که یک شخص در راه قوم را گفت، رفت و خواهر خود مریم را در پنهانی خوانده، گفت: بمیرد و تمامی طائفه هلاک نگردند.^{۵۲} و این را از خود نگفت «استاد آمده است و تو را می خواند.»^{۵۳} او چون این را بشنید، بلکه چون در آن سال رئیس کهنه بود، نبوت کرد که می بایست بزودی برخاسته، نزد او آمد.^{۵۴} و عیسی هنوزوارد ده نشده بود، عیسی در راه آن طایفه بمیرد؛^{۵۵} و نه در راه آن طایفه تها بلکه بلکه در جایی بود که مرتا او را ملاقات کرد.^{۵۶} و یهودیانی که تا فرزندان خدا را که متفرقند در یکی جمع کند.^{۵۷} و از همان در خانه با او بودند او را تسلی می دادند، چون دیدند که مریم روز شورا کردند که او را بکشند.^{۵۸} پس بعداز آن عیسی در میان برخاسته، به تعجیل بیرون می رود، از عقب او آمده، گفتند: «بمسیر یهود آشکارا راه نمی رفت بلکه از آنجا روانه شد به موضوعی نزدیک قبر می رود تا در آنجا گریه کند.»^{۵۹} و مریم چون به جایی که بیابان به شهری که افزای نام داشت و با شاگردان خود در آنجا عیسی بودرسید، او را دیده، بر قدمهای او افداد و بدو گفت: «ای توقف نمود.^{۶۰} ۳۲ عیسی چون او قبل از فصح به اورشلیم آمدند تا خود راطاهر سازند^{۶۱} و در طلب را گریان دید و یهودیان را هم که با او آمده بودند گریان یافت، در عیسی می بودند و در هیکل استاده، به یکدیگر می گفتند: «چه روح خود بشدت مکدر شده، مضطرب گشت.^{۶۲} و گفت: «او گمان می برید؟ آیا برای عید نمی آید؟»^{۶۳} اما روسای کهنه و را کجا گذارد؟!» به او گفتند: «ای آقا یا ویبن.»^{۶۴} عیسی فریسان حکم کرده بودند که اگر کسی بداند که کجا است بگویست. ۳۶ آنگاه یهودیان گفتند: «بنگردید قدر او را دوست اطلاع دهد تا او را گرفتار سازند.

۳۷ بعضی از ایشان گفتند: «آیا این شخص که می داشت!»^{۶۵} پس شش روز قبل از عید فصح، عیسی به بیت عیشا چشمان کور را باز کرد، توانست امر کند که این مرد نیز نمیرد!^{۶۶} آمد، جایی که ایلعازر مرده را از مردگان برخیارانیده بود.^{۶۷} و برای ۳۸ پس عیسی باز بشدت در خود مکدر شده، نزد قبرآمد و آن او در آنجاشام حاضر کردند و مرتا خدمت می کرد و ایلعازر یکی غاره ای بود، سنگی بر سرش گذارده.^{۶۸} عیسی گفت: «سنگ را از مجلسیان با او بود.^{۶۹} آنگاه مریم رطی از عطر سنتل خالص بردارید.» مرتاخواهر میت بدلو گفت: «ای آقا الان معفن شده»^{۷۰} گرانبهای گرفته، پایهای عیسی راتدهین کرد و پایهای او را از مویهای زیرا که چهار روز گذشته است.^{۷۱} عیسی به وی گفت: «آیا به خود خشکانید، چنانکه خانه از بوی عطر پر شد.^{۷۲} پس یکی از تو نگفتم اگر ایمان بیاوری، جلال خدا را خواهی دید؟»^{۷۳} پس شاگردان او یعنی یهودای اسخريوطی، پسر شمعون که تسليم کننده سنگ را از جایی که میت گذاشته شده بود برداشتند. عیسی وی بود، گفت: «ای پدر، تو را شکرمه کنم نشستا به فقرا داده شود؟»^{۷۴} و این را نه از آنرو گفت که پروای که سخن مرا شنیدی.^{۷۵} ۴۲ و من می دانستم که همیشه سخن فقرا می شنوی؛ ولكن بجهت خاطر این گروه که حاضرند گفتم از آنچه در آن انداخته می شد برمی داشت. ۷ عیسی گفت: تا ایمان بیاورند که تو مرا فرستادی.^{۷۶} چون این را گفت، به آوازبلند ندا کرد: «ای ایلعازر، بیرون بیا.^{۷۷} در حال آن مرده دست و پای به کفن بسته بیرون آمد و روی او به دستمالی پیچیده با شما نیستم.^{۷۸} پس جمعی کثیر از یهود چون دانستند که بود. عیسی بدیشان گفت: «او را باز کنید و بگذارید برود.»^{۷۹} عیسی در آنجا است آمدند نه برای عیسی و پس بلکه تا ایلعازر ۴۵ آنگاه بسیاری از یهودیان که با مریم آمده بودند، چون آنچه را نیز که از مردگانش برخیارانیده بود بیینند.^{۸۰} آنگاه روسای عیسی کرد دیدند، بدو ایمان آوردند.^{۸۱} ولیکن بعضی از ایشان کهنه شورا کردند که ایلعازر را نیز بکشند.^{۸۲} زیرا که بسیاری از نزد فریسان رفتند و ایشان را از کارهایی که عیسی کرده بود آگاه یهود به سبب او می رفتند و به عیسی ایمان می آوردند.^{۸۳} فردای آن ساختند. ۴۷ پس روسای کهنه و فریسان شورا نموده، گفتند:

روز چون گروه بسیاری که برای عید آمده بودند شنیدند که عیسی تو می‌گویی که پسر انسان باید بالا کشیده شود؟ کیست این به اورشلیم می‌آید، ۱۳ شاخه‌های نخل را گرفته به استقبال اوپرion پسر انسان؟» (aiōnios g165) ۲۵ آنگاه عیسی بدیشان گفت: آمدند و ندا می‌کردند هوشیانًا مبارک بادپادشاه اسرائیل که به اسم «اندک زمانی نور با شماست. پس مادامی که نور با شماست، خداوند می‌آید. ۱۴ و عیسی کره الاغی یافته، بر آن سوار شد راه بروید تا ظلمت شما را فرو نگیرد؛ و کسی که در تاریکی راه چنانکه مکتوب است ۱۵ که «ای دختر صهیون متربس، اینک می‌رود نمی‌داند به کجا می‌رود. ۲۶ مادامی که نوربا شماست به پادشاه تو سوار بر کره الاغی می‌آید.» ۱۶ و شاگردانش اولاً این نور ایمان آورید تا پسران نوگردد.» عیسی چون این را بگفت، چیزها را نفهمیدند، لکن چون عیسی جلال یافت، آنگاه به حاطر رفته خود را از ایشان مخفی ساخت. ۲۷ و با اینکه پیش روی آوردند که این چیزها درباره او مکتوب است و همچنان با او کرده ایشان چنین معجزات بسیار نموده بود، بدلو ایمان نیاورند. ۲۸ تا بودند. ۱۷ و گروهی که با او بودند شهادت دادند که ایلعازر کلامی که اشعیا نبی گفت به انتام رسد: «ای خداوند کیست را از قبرخوانده، او را از مردگان برخیزانیده است. ۱۸ و بجهت که خبر ما را باور کرد و بازی خداوند به که آشکار گردید؟» همین نبی آن گروه او را استقبال کردند، زیرا شنیده بودند که آن ۲۹ و از آتجهت نتواستند ایمان آورد، زیرا که اشعیا نبی گفت: معجزه را نموده بود. ۱۹ پس فریسان به یکدیگر گفتند: «نمی ۴۰ چشمان ایشان را کور کرد و دلهای ایشان را سخت ساخت بینید که هیچ نفع نمی‌برید؟ اینک تمام عالم از بی او رفته‌اند!» تا به چشمان خود نبینند و به دلهای خود نفهمند بزنگردند تا ۲۰ و از آن کسانی که در عید بجهت عبادت آمده بودند، بعضی ایشان را شفا دهم.» ۴۱ این کلام را شعیبا گفت وقتی که جلال بوانی بودند. ۲۱ ایشان تزدیلپس که از بیت صیدای جلیل بود او را دید و درباره او تکلم کرد. ۴۲ لکن با وجود این، بسیاری آمدند و سوال کرده، گفتند: «ای آقا می‌خواهیم عیسی را بینیم.» ایزدرازان نبی بدو ایمان آوردند، اما به سبب فریسان اقرار نکردند که ۲۲ فیلپس آمد و به اندریاس گفت و اندریاس و فیلپس به عیسی مبادا از کنیسه بیرون شوند. ۴۳ زیرا که جلال خلق را بیشتر از گفتند. ۲۳ عیسی در جواب ایشان گفت: «ساعتی رسیده است جلال خدا دوست می‌داشتند. ۴۴ آنگاه عیسی ندا کرده، گفت: که پسر انسان جلال یابد. ۴۵ آمین آمین به شما می‌گوییم اگر دانه آنکه به من ایمان آورد، به من بلکه به آنکه مرا فرستاده است، گدم که در زمین می‌افتد نمیرد، تنها ماند لیکن اگر میرد ثمر ایمان آورده است. ۴۶ و کسی که مرا دید فرستنده مرا دیده است. پسیار آورد. ۲۵ کسی که جان خود را داد دشمن دارد تا حیات جاودانی نماند. ۴۷ و اگر کسی کلام مرا شنید و ایمان نیاورد، من براو و هر که در این جهان جان خود را داد شمن دارد تا حیات جاودانی نماند. ۴۸ آنگاه کسی کلام مرا شنید و ایمان نیاورد، من براو آن رانگاه خواهد داشت. (aiōnios g166) ۴۹ اگر کسی مرا داوری نمی‌کنم زیرا که نیامده‌ام تا جهان را دادوری کنم بلکه تا خدمت کنم، مرا پیروی بکند و جایی که من می‌باشم آنجا خادم جهان را نجات بخشم. ۵۰ هر که مرا حقیر شمارد و کلام مرا قبول من نیز خواهد بود؛ و هر که مرا خدمت کنیدپر او را حرمت خواهد نکند، کسی هست که در حق او داوری کند، همان کلامی که داشت. ۵۱ الان جان من مضطرب است و چه بگویم؟ ای پدر گفتم در روز بازی‌سین بر او داوری خواهد کرد. ۵۲ زانرو که من مرا از این ساعت رستگار کن. لکن بجهت همین امر تا این از خود نگفتم، لکن پدری که مرا فرستاد، به من فرمان داد که ساعت رسیده‌ام. ۵۳ ای پدر اسم خود را جلال بده! ناگاه چه بگویم و به چه چیز تکلم کنم. ۵۴ و می‌دانم که فرمان او صدایی از آسمان دررسید که جلال دادم و باز جلال خواهم داد. حیات جاودانی است. پس آنچه من می‌گویم چنانکه پدرین گفته ۵۵ پس گروهی که حاضر بودند این را شنیده، گفتند: « Reed است، تکلم می‌کنم.» (aiōnios g166)

شدا!» و دیگران گفتند: «فرشته‌ای با او تکلم کرد!» ۵۶ عیسی در ۱۳ و قبل از عید فصح، چون عیسی دانست که ساعت او جواب گفت: «این صدا از برای من نیامد، بلکه بجهت شما. ۵۷ الحال داوری این جهان است و الان رئیس این جهان بیرون افکنده می‌شود. ۵۸ و من اگر از زمین بلند کرده شوم، همه را به سوی خود خواهم کشید.» ۵۹ و این را گفت کنایه از آن قسم موت که می‌بایست بعمرد. ۶۰ پس همه به او جواب دادند: «اما از تورات شنیده‌ایم که مسیح تا به ابد باقی می‌ماند. پس چگونه

خدا آمده و به جانب خدا می‌رود، ۴ از شام برخاست و جامه خود پسر شمعون داد. ۲۷ بعد از لقمه، شیطان در او داخل گشت. را بیرون کرد و دستمالی گرفته، به کمر بست. ۵ پس آب در لگن آنگاه عیسی وی را گفت، «آنچه می‌کنی، به زودی بکن.» اما ریخته، شروع کرد به شستن پایهای شاگردان و خشکانیدن آنها با این سخن را احتجی از مجلسیان نفهمید که برای چه بدو گفت. دستمالی که بر کمر داشت. ۶ پس چون به شمعون پطرس رسید، ۲۹ زیرا که بعضی گمان بردن که چون خربطه نزد بیهودا بود، او به وی گفت: «ای آقا تو پایهای مرا می‌شوی؟» ۷ عیسی در عیسی وی را فرمود تاماً بحاج عید را بخرد یا آنکه چیزی به فقر جواب وی گفت: «آنچه من می‌کنم الان تونمی دانی، لکن بعد بدهد. ۳۰ پس او لقمه را گرفته، در ساعت بیرون رفت و شب خواهی فهمید. ۸ پطرس به او گفت: «پایهای مرا هرگز نخواهی بود. ۳۱ چون بیرون رفت عیسی گفت: «الان پسر انسان جلال شست.» عیسی او را جواب داد: «اگر تو را نشیوه تو را با من یافته و خدا در او جلال یافته. ۲۲ و اگر خدا در او جلال یافته، نصیبی نیست.» ۹ شمعون پطرس بدو گفت: «ای هرآینه خدا او را در خود جلال خواهد داد و به زودی اورا جلال آفایند.» ۱۰ عیسی بدو گفت: «ای زمانی دیگر با شما هستم و گفت: «کسی که غسل یافت محتاج نیست مگر به شستن پایها، مرا طلب خواهید کرد؛ و همچنان که به یهود گفتم جایی که می‌روم بلکه تمام او پاک است. و شما پاک هستید لکن نه همه.» شمانی توانید آمد، الان نیز به شما می‌گوییم. ۱۱ زیرا که تسليم کننده خود را می‌دانست و از این جهت گفت: تازه می‌دهم که یکدیگر را محبت نمایید، چنانکه من شما را همگی شما پاک نیستید. ۱۲ و چون پایهای ایشان را شست، محبت نمودم تا شمانیز یکدیگر را محبت نمایید. ۱۳ به همین رخت خودرا گرفته، باز بنشست و بدانش گفت: «آیا فهمیدید همه خواهد فهمید که شاگرد من هستید اگر محبت یکدیگر را آنچه به شما کردم؟ ۱۴ شما استاد و آقا می‌خوانید و خوب داشته باشید.» ۱۵ شمعون پطرس به وی گفت: «ای آقا کجا می‌گویید زیرا که چنین هستم. ۱۶ پس اگر من که آقا و معلم می‌روی؟» عیسی جواب داد: «جایی که می‌روم، الان نمی‌توانی هستم، پایهای شما را شستم، بر شما نیز واجب است که پایهای از عقب من بیایی و لکن در آخر از عقب من خواهی آمد.» ۱۷ یکدیگر را بشویید. ۱۸ آمین آمین به شما می‌گوییم غلام بیایم؟ جان خود را در راه تو خواهی نهاد. ۱۹ هرگاه داد: «ایا جان خود رادر راه من می‌نهی؟ آمین آمین به تو می‌گوییم این را دانستید، خوشحال شما اگر آن را به عمل آید. ۲۰ درباره تا سه مرتبه مرا انکار نکرده باشی، خروس بانگ نخواهد زد.

جمعیت شما نمی‌گوییم؛ من آنای را که برگزیده‌ام می‌شاسم، لیکن ۱۴ «دل شما مضطرب نشود! به خدا ایمان آورید به من نیز تا کتاب تمام شود!» آنکه با من نان می‌خورد، پاشنه خود را بر من ایمان آورید. ۲ در خانه پدر من منزل بسیار است والا به شما بلندکرده است. ۱۹ الان قبل از وقوع به شما می‌گوییم تا زمانی می‌گفتم، می‌روم تا برای شما مکانی حاضر کنم، ۳ و اگر بروم و از که واقع شود باور کنید که من هستم. ۲۰ آمین آمین به شما می‌گوییم هر که قبول کنید کسی را که می‌فرستم، مرا قبول کرده؛ و آنکه مرا قبول کنید، فرستنده مرا قبول کرده باشد.» ۲۱ چون عیسی این را گفت، در روح مضطرب گشت و شهادت داده، آقا نمی‌دانیم کجا می‌روم. پس چگونه راه را توانیم دانست؟» ۲۲ پس شاگردان به یکدیگر نگاه می‌کردند و حیران نزد پدر جز به وسیله من نمی‌آید. ۷ اگر مرا می‌شناختید، پدر می‌بودند که این را درباره که می‌گوید. ۲۳ و یکی از شاگردان او بود که به سینه عیسی تکیه می‌زد و عیسی او را محبت می‌نمود؛ ۸ فلیپس به وی گفت: «ای آقا پدر رایه ما نشان ده که ما را کافی شمعون پطرس بدو اشاره کرد که پرسید درباره که این را گفت. ۲۴ است.» ۹ عیسی بدو گفت: «ای فلیپس در این مدت با شما ۲۵ پس او در آغوش عیسی افتاده، بدو گفت: «خداؤندا کدام بوده‌ام، آیما نشناخته‌ای؟ کسی که مرا دید، پدر را دیده است. است؟» ۲۶ عیسی جواب داد: «آن است که من لقمه را فرو پس چگونه تو می‌گویی پدر را به ما نشان ده؟ ۱۰ آیا باور نمی‌برده، بدمومی دهم.» پس لقمه را فرو برد، به یهودای استخربوطی

کی که من در پدر هستم و پدر در من است؟ سخن‌هایی که من به گردد ایمان آورید. ۳۰ بعد از این بسیار با شما خواهم گفت، شما می‌گوییم از خود نمی‌گوییم، لکن پدری که در من ساکن زیرا که رئیس این جهان می‌آید و در من چیزی ندارد. ۳۱ لیکن است، او این اعمال را می‌کند. ۱۱ مرا تصدیق کنید که من تاجهان بداند که پدر را محبت می‌نمایم، چنانکه پدر به من حکم در پدر هستم و پدر در من است، والا مرا به سبب آن اعمال کرد همانطور می‌کنم. برخیزید ازینجا برویم.

تصدیق کنید. ۱۲ آمین آمین به شمامی گویی هر که به من ایمان ۱۵ «من تاک حقیقی هستم و پدر من با غایبان است. ۲ هر آرد، کارهای را که من می‌کنم او نیز خواهد کرد و بزرگتر از اپیها شاخه‌ای در من که میوه نیاورد، آن را دور می‌سازد و هرچه میوه نیز خواهد کرد، زیرا که من نزد پدر می‌روم. ۱۳ و هر چیزی را که آرد آن را پاک می‌کند تا بیشتر میوه آورد. ۳ الحال شما به سبب کلامی که به شما گفته‌ام پاک هستید. ۴ در من بمانید و من در شما هستم. ۵ همچنانکه شاخه از خودنمی تواند میوه آورد اگر در تاک شما، همچنین شما نیز اگر در من نمانید. ۶ من تاک هستم و نماند، همچنین شما نیز اگر در من نمانید. ۷ من در او، میوه بسیار می‌آورد زیرا که جدا از من هیچ نمی‌توانید کرد. ۸ اگر کسی در من نماند، مثل شاخه بیرون انداده می‌شود و می‌خشکد و آنها را جمع کرده، در آتش می‌اندازند و سوخته می‌شود. ۹ اگر در من بمانید و کلام من در شما بماند، آنچه خواهد بطلید که برای شما خواهد بود. ۱۰ «شما را یقین نمی‌گذارم نزد شما می‌آم». ۱۱ بعد از اندک زمانی جهان دیگر مرا نمی‌بیند واما شما مرا می‌بینید و از این جهت که من زنده‌ام، شما هم خواهید زیست. ۱۲ و در آن روز شما خواهید دانست که من در پدر هستم و شما در من و من در شما. ۲۱ هر که احکام مرا دارد و آنها را حفظ کند، آن است که مرا محبت می‌نماید؛ و آنکه مرا محبت می‌نماید، پدر خود را نگاه داشتم و در محبت او می‌ماند. ۱۳ این را به شما گفتم تا خوشی من در شما باشد و شادی شما کامل گردد. ۱۴ شما را دوست خوانده‌ام زیرا که هرچه از پدر شنیده‌ام به شماییان کردم. ۱۵ شما را بزنگریدید، بلکه من شما را بزنگریدم و شما را هستید اگر آنچه به شما حکم می‌بهجا آزید. ۱۶ دیگر شما را بنده نمی‌خوانم زیرا که بنده آنچه آقایش می‌کند نمی‌داند؛ لکن شما را دوست خوانده‌ام زیرا که هرچه از پدر شنیده‌ام به شماییان کردم. ۱۷ به این چیزها این سخنان را به شما گفتم وقتی که باشما بودم. ۲۶ لیکن مقرر کردم تا شما بروید و میوه آورید و میوه شما بماند تا هرچه از پدر به این اسم طلب کنید به شما عطا کنند. ۱۸ «اگر جهان شما را حکم می‌کنم تا پنگریدگر را محبت نماید. ۱۹ اگر دل شما مضطرب و هراسان نباشد. ۲۸ شنیده‌اید که من به شما گفتم می‌روم و نزد شمامی آم. اگر مرا محبت می‌نمودید، خوشحال می‌گشتید که گفتم نزد پدر می‌روم، زیرا که پدر بزرگتر از آرید کلامی را که به شما گفتم: غلام بزرگزار آقای خود نیست. ۲۹ و الان قبل از وقوع به شما گفتم تا وقتی که واقع

اگر مرا زحمت دادند، شما رانیز زحمت خواهند داد، اگر کلام مرا مرانخواهید دید و بعد از اندکی باز مرا خواهید دیدزیرا که نزد پدر نگاه داشتند، کلام شما را هم نگاه خواهند داشت. ۲۱ لکن می روم. ۱۷ آنگاه بعضی از شاگردانش به یکدیگر گفتند: «چه بجهت اسم من جمیع این کارها را به شما خواهند کرد زیرا که چیز است اینکه به ما می گوید که اندکی مرا نخواهید دید و بعد فستنده مرا نمی شناسند. ۲۲ اگر گنایمده بودم و به ایشان تکلم از اندکی باز مرانخواهید دید و زیرا که نزد پدر می روم؟! ۱۸ پس نکرده، گاه نمی داشتند؛ و اما الان عنزی برای گناه خودندازند. گفتند: «چه چیز است این اندکی که می گوید؟ نمی دانیم چه هرکه مرا دشمن دارد پدر مرا نیز دشمن دارد. ۲۴ و اگر در میان می گوید.» ۱۹ عیسی چون دانست که می خواهند از او سوال ۲۳ ایشان کارهایی نکرده بودم که غیر از من کسی هرگز نکرده بود، کنند، بدیشان گفت: «آیا در میان خود از این سوال می کنید گناه نمی داشتند. ولیکن اکنون دیدند و دشمن داشتند مرا و پدر که گفتم اندکی دیگر مرا نخواهید دید پس بعد از اندکی باز مرا مرا نیز. ۲۵ بلکه تا تمام شود کلامی که در شریعت ایشان مکتوب خواهید دید. آمین آمین به شما می گویم که شما گریه و زاری است که «مرابی سبب دشمن داشتند». ۲۶ لیکن چون تسلی خواهید کرد و جهان شادی خواهد نمود. شما محروم می شوید دهنده که او را از جانب پدر نزد شما می فرستم آید، یعنی روح لکن حزن شما به خوشی مبدل خواهد شد. ۲۱ زن در حین راستی که از پدر صادر می گردد، او بر من شهادت خواهد داد. زایدین محروم می شود، زیرا که ساعت او رسیده است. و لیکن ۲۷ و شما نیز شهادت خواهید داد زیرا که از ابتدا با من بوده اید. چون طفل را زاید، آن زحمت را دیدگر یاد نمی آورد به سبب خوشی از اینکه انسانی در جهان تولد یافت. ۲۲ پس شما همچنین الان

۱۶ این را به شما گفتم تا الغش نخورید. ۲ شما را از کنایس محروم می باشید، لکن باز شما را خواهم دیلو دل شما خوش بیرون خواهند نمود؛ بلکه ساعتی می آید که هرکه شما را بکشد، خواهد گشت و هیچ کس آن خوشی را از شما نخواهد گرفت. گمان برد که خدا را خدمت می کند. ۳ و این کارهارا با شما ۲۳ و در آن روز چیزی از من سوال نخواهید کرد. آمین آمین به شما خواهند کرد، بجهت آنکه نه پدر راشناخته اند و نه مرا. ۴ لیکن می گویم که هر آنچه از پدر به اسم من طلب کنید به شما عطا این را به شما گفتم تاوقتی که ساعت آید به باطری اورید که من به خواهد کرد. ۲۴ تا کنون به اسم من چیزی طلب نکردید، بطلبید شما گفتم. و این را از اول به شما نگفتم، زیرا که با شما بودم. تا باید و خوشی شما کامل گردد. ۲۵ این چیزها را به مثلها به ۵ «اما الان نزد فستنده خود می روم و کسی از شما از من نمی پرسد به کجا می روی. ۶ ولیکن چون این را به شما گفتم، دل شما از غم پر شده است. ۷ و من به شما راست می گویم که رفتن من برای شما مفید است، زیرا اگر نزوم تسلی دهنده نزد شما بجهت شما از پدر سوال می کنم، ۷ زیرا خود پدر شما را دوست نخواهد آمد. اما اگر بروم او را نزد شمامی فرستم. ۸ و چون او می زنم بلکه از پدر به شما آشکارا خبرخواهیم داد. ۲۶ «در آن روز به اسم من طلب خواهید کرد و به شما نمی گویم که من بجهت شما از پدر سوال می کنم، ۷ زیرا خود پدر شما را دوست نخواهد آمد. اما اگر بروم او را نزد شمامی فرستم. ۸ و چون او آید، جهان را بر گناه وعدالت و داوری ملزم خواهد نمود. ۹ اما بر نزد خدا بیرون آمد. ۲۸ از نزد پدر بیرون آمد و در جهان وارد گناه، زیرا که به من ایمان نمی آورند. ۱۰ و اما بر وعدالت، از آن شدم، و باز جهان را گذارده، نزد پدر می روم.» ۲۹ شاگردانش سبب که نزد پدر خود می روم و دیگر مرانخواهید دید. ۱۱ و اما بر بدو گفتند: «هان اکنون عالانیه سخن می گویند و هیچ مثل نمی داوری، از آنرو که برپیس این جهان حکم شده است. ۱۲ و گویند. ۲۰ الان دانستیم که همه چیز رامی دانی و لازم نیست که بسیار چیزهای دیگر نیز دارم به شما بگویم، لکن الان طاقت تحمل کسی از تو پرسید. بدین جهت باور می کنیم که از خدا بیرون آنها را ندارید. ۱۳ ولیکن چون او یعنی روح راستی آید، شما را به آمدی.» ۲۱ عیسی به ایشان جواب داد: «آیا الان باورمی کنید؟ جمیع راستی هدایت خواهد کرد زیرا که از خود تکلم نمی کند ۲۲ اینک ساعتی می آید بلکه الان آمده است که متفرق خواهید بلکه به آنچه شنیده است سخن خواهد گفت و از امور آینده به شد هریکی به نزد خاصان خود و مران تنها خواهید گذارد. لیکن شما خبرخواهند داد. ۱۴ او مرا جلال خواهد داد زیرا که از آنچه آن تنهایستم زیرا که پدر با من است. ۳۳ بدین چیزها به شما تکلم من است خواهد گرفت و به شما خبرخواهد داد. ۱۵ هرچه از آن کردم تا در من سلامتی داشته باشید. در جهان برای شما زحمت پدر است، از آن من است. از این جهت گفتم که از آنچه آن من خواهد شد. و لکن خاطر جمیع دارید زیرا که من بر جهان غالب است، می گیرد و به شما خبرخواهد داد. ۱۶ «بعد از اندکی شده‌ام.»

۱۷ عیسی چون این را گفت، چشمان خودرا به طرف آسمان ۲۲ و من جلالی را که به من دادی به ایشان دادم تا یک باشد بلند کرده، گفت: «ای پدر ساعت رسیده است. پسر خود را چنانکه ما یک هستیم. ۲۳ من در ایشان و تو در من، تا در یکی جلال بده تا پسرت نیز تو را جلال دهد. ۲ همچنان که او را برهر کامل گردند و تا جهان بداند که تو مرا فرستادی و ایشان را محبت بشیری قدرت داده ای تا هرچه بدو داده ای به آنها حیات جاودانی نمودی چنانکه مرا محبت نمودی. ۲۴ ای پدر می خواهم آنای که خدای واحد حقیقی و عیسی مسیح را که فرستادی بشناسند. که به من داده ای بیبینند، زیرا که مرا پیش از بنای جهان محبت خدای واحد حقیقی و عیسی مسیح را که فرستادی بشناسند.

(aiōnios g166) ۴ من بر روی زمین تو را جلال دادم و کاری را نمودی. ۲۵ ای پدر عادل، جهان تو را نشناخت، اما من تو که به من سپردی تا پکم، به کمال رسانیدم. ۵ و الان توای پدر مرا راشناختم؛ و اینها شناخه اند که تو مرا فرستادی. ۶ و اسم تو را نزد خود جلال ده، به همان جلالی که قبل از آفینش جهان نزد تو به ایشان شناسانیدم و خواهم شناسانید تا آن محبتی که به من داشتم. ۶ «اسم تو را به آن مردمانی که از جهان به من عطا نموده ای در ایشان باشد و من نیز در ایشان باشم.»

کردی ظاهر ساختم. از آن تو بودند و ایشان را به من دادی و کلام ۱۸ چون عیسی این را گفت، با شاگردان خود به آن طرف تو را نگاه داشتند. ۷ و الان دانستند آنچه به من داده ای از نزد تو وادی قدرورن رفت و در آنجا بااغی بود که با شاگردان خود به می باشد. ۸ زیرا کلامی را که به من سپردی، بدیشان سپردم و آن درآمد. ۹ و یهودا که تسليم کننده وی بود، آن موضع را ایشان قبول کردند و از روی یقین دانستند که از نزد تو بیرون آمد و می دانست، چونکه عیسی در آنجا با شاگردان خود بارها انجمن ایمان آوردند که تو مرا فرستادی. ۹ من بجهت اینها سوال می کنم می نمود. ۱۰ پس یهودا لشکریان و خادمان از نزد روسای کهنه و برای جهان سوال نمی کنم، بلکه از برای کسانی که به من و فریسان بوداشته، با چراگها و مشعلها و اسلحه به آنجا آمد. داده ای، زیرا که از آن تو می باشند. ۱۰ و آنچه از آن من است از ۴ آنگاه عیسی با اینکه آگاه بود از آنچه می بایست بر او واقع شود، آن تو است و آنچه از آن تو است از آن من است و در آنها جلال بیرون آمده، به ایشان گفت: «که رامی طلبید؟» ۵ به او جواب یافته ام. ۱۱ بعد از این در جهان نیستم اما اینها در جهان هستند دادند: «عیسی ناصری را!» عیسی بدیشان گفت: «من هستم!» و من نزد تو می آیم. ای پدر قدوس اینها را که به من داده ای، به و یهودا که تسليم کننده او بود نیز با ایشان ایستاده بود. ۶ پس اسم خود نگاه دار تا یکی باشند چنانکه ما هستیم. ۱۲ مدامی که چون بدیشان گفت: «من هستم،» «برگشته،» بر زمین افتادند. با ایشان در جهان بودم، من ایشان را به اسم تو نگاه داشتم، ۷ او باز ایشان سوال کرد: «که را می طلبید؟» گفتند: «عیسی و هر کس را که به من داده ای حفظ نمودم که یکی از ایشان ناصری را!» ۸ عیسی جواب داد: «به شما گفتم من هستم. پس هلاک نشد، مگر پسر هلاکت تا کتاب تمام شود. ۹ و اما الان اگر مرامی خواهید، اینها را بگذارید بروند.» ۹ تا آن سخنی که نزد تو می آید. و این را در جهان می کویم تا خوشی مرا در خود گفته بود تمام گردد که «از آنای که به من داده ای یکی را گم کامل داشته باشند. ۱۰ من کلام تو را به ایشان دادم و جهان نکرده ام. ۱۰ آنگاه شمعون پطرس شمشیری که داشت کشیده، ایشان را داشمن داشت زیرا که از جهان نیستند، همچنان که من نیز به غلام رئیس کهنه که ملوک نام داشت زده، گوش راستش را از جهان نیستم. ۱۵ خواهش نمی کنم که ایشان را از جهان بزیرد. ۱۱ عیسی به پطرس گفت: «شمشیر خود را غلاف کن. آیا ببری، بلکه تا ایشان را از شریزنگاه داری. ۱۶ ایشان از جهان جامی را که پدر به من داده است نتوشم؟» ۱۲ آنگاه سربازان و نیستند چنانکه من از جهان نمی باشم. ۱۷ ایشان را به راستی سرتیبان و خادمان یهود، عیسی را گرفته، او را بستند. ۱۳ و اول او خود تقدیس نما. کلام تو راستی است. ۱۸ همچنان که مرا در را نزد حنا، پدر زن قیافا که در همان سال رئیس کهنه بود، آوردند. جهان فرستادی، من نیز ایشان را در جهان فرستادم. ۱۹ و بجهت ۱۴ و قیافا همان بود که به یهود اشاره کرده بود که «بهتر است ایشان من خود را تقدیس می کنم تا ایشان نیز در راستی، تقدیس یک شخص در راه قوم بمیرد.» ۱۵ اما شمعون پطرس و شاگردی کرده شوند. ۲۰ «و نه برای اینها فقط سوال می کنم، بلکه برای دیگر از عقب عیسی روانه شدند، و چون آن شاگرد نزد رئیس کهنه آنها نیز که به وسیله کلام ایشان به من ایمان خواهند آورد. ۲۱ تا معروف بود، با عیسی داخل خانه رئیس کهنه شد. ۱۶ اما پطرس همه یک گردند چنانکه توای پدر، در من هستی و من در تو، تا بیرون در ایستاده بود. پس آن شاگرد دیگر که آشنای رئیس کهنه ایشان نیز در مایک باشند تا جهان ایمان آرد که تو مرا فرستادی.

بود، بیرون آمده، با دریان گفتگو کرد و پطرس را به اندرون برد. گفت: «مگر تو پادشاه هستی؟» عیسی جواب داد: «تو می‌گویی آنگاه آن کنیزی که دریان بود، به پطرس گفت: «آیا تو نیز از که من پادشاه هستم. از این جهت من متولد شدم و بجهت این شاگردان این شخص نیستی؟» گفت: «نیستم». ۱۸ و غلامان و در جهان آمدم تا به راستی شهادت دهم، و هر که از راستی است خدام آتش افروخته، ایستاده بودند و خود را گم می‌کردند چونکه سخن مرا می‌شنود». ۲۸ پیلاطس به او گفت: «راستی چیست؟» هوا سرد بود؛ و پطرس نیز بایشان خود را گم می‌کرد. ۱۹ پس و چون این را بگفت، باز به نزد یهودیان بیرون شده، به ایشان رئیس کهنه از عیسی درباره شاگردان و تعلیم او پرسید. ۲۰ عیسی گفت: «من در این شخص هیچ عیسی نیافم. ۲۹ و قانون شما به او جواب داد که «من به جهان آشکارا سخن می‌گفتم. من هر این است که در عید فصح بجهت شما یک نفر آزاد کنم. پس آیا وقت در کیسه و در هیکل، جایی که همه یهودیان پیوسته جمع می‌خواهید بجهت شما پادشاه یهود را آزاد کنم؟» ۴۰ باز همه می‌شدند، تعلیم می‌دادند و در خفا چیزی نگفته‌ام. ۲۱ چرا از من فریاد برآورده، گفتند: «او را نی بلکه بربا را. و بربا زد بود.

سوال می‌کنی؟ از کسانی که شنیده‌اند پیرس که چه چیز بدیشان ۱۹ پس پیلاطس عیسی را گرفته، تازانه زد. ۲ و لشکریان گفت. ایک ایشان می‌دانند آنچه من گفتم». ۲۲ و چون این راگفت، یکی از خادمان که در آنچا ایستاده بود، طبلانچه بر عیسی زده، گفت: «آیا به رئیس کهنه چنین جواب می‌دهی؟» ۲۳ عیسی بلو جواب داد: «اگر بد گفتم، به بدی شهادت ده؛ و شما بیرون آوردم تا بدانید که در او هیچ عیسی نیافم». ۵ آنگاه اگر خوب، برا چه مرا می‌زنی؟» ۲۴ پس حنا او را بسته، به نزد قیafa رئیس کهنه فرستاد. ۲۵ و شمعون پطرس ایستاده، خود را گم می‌کرد. بعضی بلو گفتند: «آیا تو نیز از شاگردان او نیستی؟» او را دیدند، فریاد برآورده، گفتند: «صلیبیش کن! صلیبیش کن!» ۲۶ پس یکی از غلامان رئیس کهنه که از خویشان آن کس بود که پطرس گوشش را بربده بود، پیلاطس بدیشان گفت: «شما او را گرفته، مصلوبش سازید زیرا که من در او عیسی نیافم». ۷ یهودیان بلو جواب دادند که «ما گفت: «مگرمن تو را با او در باع ندیدم؟» ۲۷ پطرس باز انکار کرد که در حال خروس باشگزد. ۲۸ بعد عیسی را از نزد قیafa به دیوانخانه آوردند و صبح بود و ایشان داخل دیوانخانه نشندند مبادا نجس بشوند بلکه تا فصح را بخورند. ۲۹ پس پیلاطس به نزد ایشان بیرون آمده، گفت: «چه دعوی بر این شخص دارید؟» ۳۰ پیلاطس بلو گفت: «آیا به من سخن نمی‌گویی؟ نمی‌دانی در جواب او گفتند: «اگر او بدکار نمی‌بود، به تو تسليم نمی‌کردیم». ۳۱ پیلاطس بدیشان گفت: «شما اورا بگیرید و موافق شریعت خود بر او حکم نمایید.. یهودیان به وی گفتند: «بر ما ۱۱ عیسی جواب داد: «هیچ قدرت بر من نمی‌داشتی اگر از بالا به تو داده نمی‌شد. و از این جهت آن کس که مرا به تو تسليم جایز نیست که کسی را بکشیم». ۳۲ تا قول عیسی تمام گردد که گفته بود، اشاره به آن قسم موت که باید بمیرد. ۳۳ پس پیلاطس را آزاد نماید، لیکن یهودیان فریاد برآورده، می‌گفتند که «اگر این پادشاه یهوده‌ستی؟» عیسی به او جواب داد: «آیا تو این سازد، برخلاف قیصر سخن گوید..» ۱۳ پس چون پیلاطس این را راژ خود می‌گویی یا دیگران درباره من به تو گفتند؟» ۳۵ پیلاطس شنید، عیسی را بیرون آورده، بر مستند حکومت، در موضوعی که جواب داد: «مگر من یهوده‌ستم؟ امت تو و روسای کهنه تو را به پلاط و به عربانی جاتا گفته می‌شد، نشست. ۱۴ و وقت پادشاه یهوده‌ستی؟» ۳۶ عیسی جواب داد که «پادشاهی من از این جهان نیست. اگر پادشاهی من از این جهان «اینک پادشاه شما..» ۱۵ ایشان فریاد زدند: «او را بر دار، بر می‌بود، خدام من جنگ می‌کردند تا به یهود تسليم نشوم. لیکن اکنون پادشاهی من از این جهان نیست..» ۳۷ پیلاطس به او

رامضانی کنم؟» روسای کهنه جواب دادند که «غیر از قیصر شما نیز ایمان آورید. ۳۶ زیرا که این واقع شد تا کتاب تمام شود که پادشاهی ندارم.» ۱۶ آنگاه او را بدیشان تسلیم کرد تا مصلوب می‌گوید: «استخوانی ازو او شکسته خواهد شد.» ۳۷ و باز کتاب شود. پس عیسی را گرفته بردند ۱۷ و صلیب خودرا برداشته، دیگر می‌گوید: «آن کسی را که نیزه زند خواهند نگریست.» ۳۸ پیرون رفت به موضعی که به جمجمه مسمی بود و به عربانی آن ۱۸ و بعد از این، یوسف که از اهل رامه و شاگرد عیسی بود، را جلجتا می‌گفتند. او را در آنجا صلیب نمودند و دو نفر لیکن مخفی به سبب ترس یهود، از پلاطس خواهش کرد که دیگر را از این طرف و آن طرف و عیسی را در میان. ۱۹ و پلاطس جسد عیسی را برداشت. پلاطس اذن داد. پس آمده، بدن عیسی تقصیرنامه‌ای نوشته، بر صلیب گذاشت؛ و نوشته این بود: «عیسی را برداشت.» ۲۰ واین تقصیر نامه را بسیاری از یهود بود، مر مخلوط با عود قریب به صدر طلب با خود آورد. ۲۱ آنگاه خواندند، زیرا آن مکانی که عیسی را صلیب کردند، نزدیک شهر بود بدن عیسی را برداشته، در کفن با حنوط به رسم تکفین یهود و آن را به زبان عربانی و یونانی و لاتینی نوشته بودند. ۲۲ پس پیچیدند. ۲۳ و در موضعی که مصلوب شد باعی بود و دریاغ، قبر روسای کهنه یهود به پلاطس گفتند: «منویس پادشاه یهود، بلکه تازه‌ای که هرگز هیچ کس در آن دفن نشده بود. ۲۴ پس به سبب که او گفت منم پادشاه یهود.» ۲۵ پلاطس جواب داد: «آنچه تپیه یهود، عیسی را در آنجا گذاردند، چونکه آن قبر نزدیک بود.

نوشتم، نوشتم.» ۲۶ پس لشکریان چون عیسی را صلیب کردند، ۲۷ بامدادان در اول هفته، وقتی که هنوز تاریک بود، مریم جامه های او را برداشته، چهار قسمت کردند، هرسپاهی را یک مجلدیه به سر قبرآمد و دید که سنگ از قبر برداشته شده است. قسمت؛ و پیراهن را نیز، اما پیراهن درز نداشت، بلکه تمام از بالا ۲ پس دوان دوان نزد شمعون پطرس و آن شاگرد دیگر که عیسی او را باقی شده بود. ۲۸ پس به یکدیگر گفتند: «این را پاره نکنیم، دوست می‌داشت آمده، به ایشان گفت: «خداؤند را از قبر برده‌اند بلکه قرعه بر آن بیندازیم تا از آن که شود.» تا تمام گردد کتاب و نمی دانیم او را کجا گذارده‌اند.» ۳ آنگاه پطرس و آن شاگرد که می‌گوید: «در میان خود جامه های مرا تقسیم کردند و بر دیگریوں شده، به جانب قبر رفتند. ۴ و هر دو با هم می‌دویدند، لباس من قرعه افکنندند.» پس لشکریان چنین کردند. ۲۹ و پای اما آن شاگرد دیگر از پطرس پیش افتاده، اول به قبر رسید، ۵ و صلیب عیسی، مادر او و خواهر مادرش مریم زن، کلوپا و موریم خم شده، کفن را گذاشته دید، لیکن داخل نشد. ۶ بعد شمعون مجلدیه ایستاده بودند. ۲۶ چون عیسی مادر خود را با آن شاگردی که دوست می‌داشت ایستاده دید، به مادر خود گفت: «ای زن، ۷ و دستمالی را که بر سر او بود، نه با کفن نهاده، بلکه در جای اینک پسر تو.» ۲۷ و به آن شاگرد گفت: «اینک مادر تو.» و در علیحده پیچیده. ۸ پس آن شاگرد دیگر که اول به سر قبرآمد بود همان ساعت آن شاگرد او را به خانه خود برد. ۲۸ و بعد چون نیزداخل شده، دید و ایمان آورد. ۹ زیرا هنوز کتاب را نفهمیده بودند که باید او از مذگان برخیزد. ۱۰ پس آن دو شاگرد به مکان گفت: «تشنهام.» ۲۹ و در آنجا طرفی پر از سرکه گذارده بود. خود برگشتند. ۱۱ اما مریم بیرون قبر، گریان ایستاده بود و چون پس اسفنجی را از سرکه پر ساخته، و بر زوفا گذارده، نزدیک دهان می‌گریست به سوی قبر خم شده، ۱۲ دو فرشته را که لباس سفید او بردند. ۳۰ چون عیسی سرکه را گرفت، گفت: «تمام شد.» و در بر داشتند، یکی به طرف سر و دیگری به جانب قدم، در جای سر خود را پایین آورده، جان بداد. ۳۱ پس یهودیان تا بدنها در روز سبت برصلیب نماند، چونکه روز تپیه بود و آن سبت، روز بزرگ بود، از پلاطس درخواست کردند که ساق پایهای ایشان را بشکنند و پایین بیاورند. ۳۲ آنگاه لشکریان آمدند و ساقهای آن ملنفت شده، عیسی را ایستاده دید لیکن نشناخت که عیسی اول و دیگری را که با او صلیب شده بودند، شکستند. ۳۳ اما چون است. ۱۵ عیسی بدو گفت: «ای زن برای چه گریانی؟ که را نزد عیسی آمدند و دیدند که پیش از آن مرده است، ساقهای او را می‌طلبی؟» چون او گمانت کرد که باعغان است، بدو گفت: «ای نشکستند. ۳۴ لکن یکی از لشکریان به پهلوی او نیزه‌ای زد که در آقا اگر تو او را برداشته‌ای، به من بگو او را کجا گذارده‌ای تا من آن ساعت خون و آب بیرون آمد. ۳۵ و آن کسی که دید شهادت اورا بردارم.» ۱۶ عیسی بدو گفت: «ای مریم! اوریگشته، گفت: داد و شهادت او راست است و اومی داند که راست می‌گوید تا

«ربونی (یعنی ای معلم)». ۱۷ عیسی بدو گفت: «مرا لمس مکن بود لیکن شاگردان ندانستند که عیسی است. ۵ عیسی بدیشان زیرا که هنوزند پدر خود بالا نرفتند. ولیکن نزد برادران من رفته، گفت: «ای بجهه‌ها نزد شما خوراکی هست؟» به او جواب دادند به ایشان بگو که نزد پدر خود و پدر شما و خدای خود و خدای که «نی». ۶ بدیشان گفت: «دام را به طرف راست کشتنی شما می‌روم.» ۱۸ مریم مجده‌لیه آمد، شاگردان را خبر داد که پینازید که خواهید یافت. «پس آن شاگردی که عیسی او را محبت می‌نمود که یکشنبه بود، هنگامی که درها بسته بود، جایی که شاگردان به پطرس گفت: «خداؤنده است.» چون شمعون پطرس شنید که به سبب ترس یهود جمع بودند، ناگاه عیسی آمد، در میان ایستاد خداوند است، جامه خود را به خوشتن پیچید چونکه برهنه بود و بدیشان گفت: «سلام بر شما باد!» ۱۹ و در شام همان روز آن را بکشند. ۷ پس آن شاگردی که عیسی او را محبت می‌نمود دستها و پهلوی خود را به ایشان نشان داد و شاگردان چون خداوند خشکی دور نبودند، مگر قریب به دویست ذراع و دام ماهی را رادیدند، شاد گشتند. ۲۱ باز عیسی به ایشان گفت: «سلام بر می‌کشیدند. ۹ پس چون به خشکی آمدند، آتشی افروخته و شما باد. چنانکه پدر مرا فرستاد، من نیز شما را می‌فرستم.» ۲۲ و ماهی بر آن گذارده و نان دیدند. ۱۰ عیسی بدیشان گفت: «از چون این را گفت، دیدم و به ایشان گفت: «روح القدس را بخوبید. ماهی ای که الان گرفته‌اید، بیاورید.» ۱۱ پس شمعون پطرس رفت ۲۳ گاهان آنانی را که آمرزیدند، برای ایشان آمرزیده شد و آنانی را و دام را بزمین کشید، پر از صد و پنجاه و سه ماهی بزرگ و با که بستید، بسته شد.» ۲۴ اما تو ما که یکی از آن دوازده بود و او وجودی که اینقدر بود، دام پاره نشد. ۱۲ عیسی بدیشان گفت: را توان می‌گفتند، وقی که عیسی آمد با ایشان نبود. ۲۵ پس «بایاید بخوبید.» ولی احدي اشاغرگران جرات نکرد که از او شاگردان دیگر بدو گفتند: «خداؤنده را بدمیدند.» بدیشان گفت: پرسید «تو کیستی؟»، زیرا می‌دانستند که خداوند است. ۱۳ آنگاه «تا در دو دستش جای میخها را نیتیم و انگشت خود را در جای عیسی آمد و نان را گرفته، بدیشان داد و همچنین ماهی را. ۱۴ و میخهانگذارام و دست خود را بر پهلویش ننهم، ایمان نخواهم این مرتبه سوم بود که عیسی بعد از برخاستن از مردگان، خود را به آورد. ۱۵ و بعد از هشت روز باز شاگردان با تو ما درخانه‌ای جمع شاگردان ظاهرکرد. ۱۶ و بعد از غذا خوردن، عیسی به شمعون بودند و درها بسته بود که ناگاه عیسی آمد و در میان ایستاده، پطرس گفت: «ای شمعون، پسر یونا، آیا مرا بیشتر از اینها محبت گفت: «سلام بر شما باد.» ۲۷ پس به تو ما گفت: «انگشت خود می‌نمایی؟» بدو گفت: «بلی خداوندا، تو می‌دانی که تو را دوست را به اینجا بیاور و دستهای مرا بین و دست خود را بیاور و بر پهلوی می‌دارم.» بدو گفت: «بره های مرا خوارک بده.» ۱۶ باز درثانی من بگذار و بی ایمان میباش بلکه ایمان دار.» ۲۸ تو ما در جواب به او گفت: «ای شمعون، پسر یونا، آیا مرا محبت می‌نمایی؟» به وی گفت: «ای خداوند من وای خدای من.» ۲۹ عیسی گفت: او گفت: «بلی خداوندا، تو می‌دانی که تو را دوست می‌دارم.» «ای تو ما، بعد از دیدن ایمان آوردی؟ خوشحال آنانی که ندیده بدو گفت: «گوسفندان مرا شبانی کن.» ۱۷ مرتبه سوم بدو گفت: ایمان آورند.» ۳۰ و عیسی معجزات دیگر بسیار نزد شاگردان نمود «ای شمعون، پسر یونا، مرا دوست می‌داری؟» پطرس محژون که در این کتاب نوشته نشد. ۳۱ لیکن این قدرنوشته شد تا ایمان گشت، زیرا مرتبه سوم بدو گفت «مرا دوست می‌داری؟» پس به آورده که عیسی، مسیح و پسرخدا است و تا ایمان آورده به اسم او او گفت: «خداؤندا، تو بر همه‌یز واقف هستی. تو می‌دانی که تو را دوست می‌دارم.» عیسی بدو گفت: «گوسفندان مرا خوارک ده. حیات یابید.

۱۸ آمین آمین به تو می‌گوییم وقی که جوان بودی، کمر خود رامی ۲۱ بعد از آن عیسی باز خود را در کناره دریای طبریه، به بستی و هر جا می‌خواستی می‌رفتی ولکن زمانی که پیر شوی شاگردان ظاهر ساخت و بر اینطور نمودار گشت: ۲ شمعون پطرس دستهای خود را دراز خواهی کرد و دیگران تو را بسته به جایی که تو می‌توانی معروف به توام و نتائیل که از قنای جلیل بود و دو پسر زیدی و دو نفر دیگر از شاگردان اوجمع بودند. ۳ شمعون پطرس به ایشان گفت: «می‌روم تا صید ماهی کنم.» به او گفتند: «مانیز با تور می‌آیم.» پس بیرون آمده، به کشته سوارشند و در آن شب که عیسی او را محبت می‌نمود دید که از عقب می‌اید؛ و همان چیزی نگرفتند. ۴ و چون صبح شد، عیسی بر ساحل ایستاده بود که بر سینه وی، وقت عشا تکیه می‌زد و گفت: «خداؤندا

کیست آن که تو را تسلیم می‌کند.» ۲۱ پس چون پطرس او را دید، به عیسی گفت: «ای خداوند و او چه شود؟» ۲۲ عیسی بدو گفت: «اگر بخواهم که او بماند تا باز آدم تو را چه؟ تو از عقب من بیا.» ۲۳ پس این سخن در میان برادران شهرت یافت که آن شاگرد نخواهد مرد. لیکن عیسی بدو گفت که نمی‌میرد، بلکه «اگر بخواهم که او بماند تا باز آیم تو را چه.» ۲۴ و این شاگردی است که به این چیزها شهادت داد و اینها نوشت و می‌دانیم که شهادت او راست است. ۲۵ و دیگر کارهای بسیار عیسی بهجا آورد که اگرفد فرد نوشته شود گمان ندارم که جهان هم گنجایش نوشته‌ها را داشته باشد.

کارهای رسولان

اعمایش ریخته گشت. ۱۹ و بر تمام سکنه اورشلیم معلوم گردید

چنانکه آن زمین در لغت ایشان به حقل دما، یعنی زمین خون

۱ صحیفه اول را انشا نمودم، ای تیوفلس، درباره همه اموری نامیده شد. ۲۰ زیرا در کتاب زیور مکوب است که خانه او خراب که عیسی به عمل نمودن و تعلیم دادن آنها شروع کرد. ۲ تا آن بشود و هیچ کس در آن مسکن نگیرد و نظراتش را دیگری ضبط روزی که رسولان برگزیده خود را به روح القدس حکم کرده، بالا نماید. ۲۱ الحال می باید از آن مردمانی که همراهان ما بودند، برده شد. ۲ که بدیشان نیز بعد از زحمت کشیدن خود، خویشتن درتمام آن مدتی که عیسی خداوند با ما آمد و رفت می کرد، را زنده ظاهر کرد به دلیلهای بسیار که در مدت چهل روز بیرون تمیید یحیی، تا روزی که ازند ما بالا برده شد، یکی ایشان ظاهر می شد و درباره امور ملکوت خدا سخن می گفت. از ایشان با ما شاهد برخاستن او بشود. ۲۳ آنگاه دو نفر یعنی ۴ و چون با ایشان جمع شد، ایشان راقد غن فرمود که «از اورشلیم یوسف مسمی به برسیاکه به یوستس ملقب بود و متیاس را بربا جدا مشوید، بلکه منظر آن وعده پدر باشید که از من شنیده اید». داشتند، ۲۴ و دعا کرده، گفتند: «توای خداوند که عارف قلوب ۵ زیرا که یحیی به آب تعیید می داد، لیکن شما بعد از اندک همه هستی، بنما کدامیک از این دو را برگزیده ای ۲۵ تا قسمت ایامی، به روح القدس تعیید خواهید یافت.» ۶ پس آنانی که این خدمت و رسالت را باید که بهودا از آن باز افتداده، به مکان جمع بودند، از او سوال نموده، گفتند: «خدواندا آیا در این وقت خود پیوست.» ۷ پس قرعه به نام ایشان افکنند و قرعه به نام ملکوت را بر اسرائیل باز برقرار خواهی داشت؟ ۸ بدیشان گفت: متیاس برآمد و او با یازده رسول محسوب گشت.

«از شما نیست که زمانها و اوقاتی را که پدر قدرت خود نگاه

۲ و چون روز پنطیکاست رسید، به یک دل در یکجا بودند. داشته است بدانید. ۸ لیکن چون روح القدس بر شما می آید، که ناگاه آوازی چون صدای وزیدن باد شدید از آسمان آمد و قوت خواهید یافت و شاهدان من خواهید بود، در اورشلیم و تمامی یهودیه و سامرها و تا اقصای جهان.» ۹ و چون این را گفت، تمام آن خانه را که در آنجا نشسته بودند پر ساخت. ۳ و زبانه یهودیه و سامرها و تا اقصای جهان. ۱۰ و چون به سوی آسمان چشم دوخته وقتی که ایشان همی نگریستند، بالا برده شد و ابری او را از چشمان ایشان در ریود. ۱۱ گفتند: «ای مردان جلیلی چرا ایستاده، به سوی آسمان نگرانید؟ همین عیسی که از نزد شما به آسمان بالا رده می بودند، هنگامی که او می رفت، ناگاه دومرد سفیدپوش نزد ایشان ایستاده، ۱۲ آنگاه به اورشلیم مراجعت کردند، از کوه مسمی آسمان نگرانید؟ همین عیسی که از نزد شما به آسمان بالا رده شد، باز خواهد آمد به همین طوری که او رایه سوی آسمان روانه از ایشان شنید. ۷ و همه مبهوت و متعجب شده به یکدیگر دیدند.» ۱۳ آنگاه به اورشلیم مراجعت کردند، از کوه مسمی گفتند: «مگر همه اینها که حرف می زند جلیلی نیستند؟» به زیتون که نزدیک به اورشلیم به مسافت سفر یک روز سبت ۸ پس چون است که هر یکی از ما لغت خود را که در آن تولد ۹ یافته ایم می شنیم؟ پارتیان و مادیان و عیلامیان و ساکنان جزیره پطرس و یوسناو یعقوب و اندیراس و فلیپس و توما و برتولما و می و یهودیه و کپد کیا و پنطس و آسیا ۱۰ و فریجه و پمفایه و مصر ۱۱ و فناحی لیبا که متصل به قیروان است و غربا از روم یعنی یهودیان و یعقوب بن حلپی و شمعون غیور و یهودای برادر یعقوب مقیم بودند. ۱۲ و جمیع اینها با زنان و مریم مادر عیسی و برادران او به یکدل در عبادت و دعا مواظب می بودند. ۱۳ و در آن ایام، پطرس در میان برادران که عدد اسامی ایشان جمله قریب به صد و بیست بود برخاسته، گفت: ۱۴ «ای برادران، می بایست آن نوشته تمام شود که روح القدس از زیان دادوپیش گفت درباره بهودا که راهنمای شد برای آنانی که عیسی را گرفتند. ۱۵ که او با ما محسوب ۱۶ اما افتاده، به یکدیگر گفتند: «این به کجا خواهد نجامد؟» ۱۷ در میان برادران که عدد اسامی ایشان جمله قریب به صد و بیست بود برخاسته، گفت: «ای برادران، می بایست آن نوشته تمام بعضی استهانکان گفتند که «از خمر تازه مست شدماند!» ۱۸ پس بطریس با آن یازده برخاسته، آواز خود را بلند کرده، بدیشان گفت: «ای مردان یهود و جمیع سکنه اورشلیم، این را بدانید و سخنان شده، نصیبی در این خدمت یافت. ۱۹ پس او از اجرت ظلم خود، زمینی خریده، به روی درافتاده، از میان پاره شد و تمامی

می بزید، زیرا که ساعت سوم از روز است. ۱۶ بلکه این همان شنیدند دلیش گشته، به پطرس وسایر رسولان گفتند: «ای برادران است که بیوئل نبی گفت ۱۷ که "خدای می گوید در ایام آخر چنین چه کنیم؟" ۲۸ پطرس بدیشان گفت: "تو به کنید و هر یک خواهد بود که از روح خود بر تمام بشر خواهم ریخت و پیسان و از شما به اسم عیسی مسیح بجهت آمرزش گناهان تعیید گیرید و دختران شما نبوت کنند و جوانان شما رویاها و پیران شما خواهایا عطای روح القدس را خواهید یافت.» ۲۹ زیرا که این وعده است خواهند دید؛ ۱۸ و برغلامان و کمیزان خود در آن ایام از روح برای شما و فرزندان شما و همه آنانی که دورند یعنی هر که خداوند خود خواهیم ریخت و ایشان نبوت خواهند نمود. ۱۹ واژ بالا در خدای ما او را بخواند.» ۴۰ و به سخنان پسیار دیگر، بدیشان افلات، عجایب و از پایین در زمین، آیات را از خون و آتش و شهادت داد و معظمه نموده، گفت که «خود را از این فقه کجو رو بخار دود به ظهر آور.» ۲۰ خورشید به ظلمت و ماه به خون مبدل رستگارسازید.» ۴۱ پس ایشان کلام او را پذیرفته، تعیید گرفتند گردیدن از وقوع روز عظیم مشهور خداوند. ۲۱ و چنین خواهد بود و در همان روز تخریم سه هوار نفر بدیشان پیوستند ۴۲ و در که هر که نام خداوند را بخواند، نجات یابد.» ۲۲ «ای مردان تعیین رسولان و مشارکت ایشان و شکستن نان و دعاها مواظبت اسرائیلی این سخنان را بشنوید. عیسی ناصری مردی که نزد شما می نمودند. ۴۳ و همه خلق ترسیدند و معجزات و علامات پسیار از جانب خدامیرهن گشت به قوات و عجایب و آیاتی که خدار از دست رسولان صادر می گشت. ۴۴ و همه ایمانداران با هم میان شما از او صادر گردانید، چنانکه خودمی دانید، ۲۳ این می زیستند و در همه چیز شریک می بودند ۴۵ و املاک و اموال خود شخص چون برحسب اراده مستحکم و پیشانی خدا تسلیم شد، را فروخته، آنها را به هر کس به قدر احتیاجش تقسیم می کردند. شما بددست گناهکاران بر صلیب کشیده، کشید، ۲۴ که خدا ۴۶ و هر روزه در هیکل به یکدل پوسته می بودند و در خانه‌ها نان را دردهای موت را گستته، او را برخیزانید زیرا محال بود که موت او پاره می کردند و خوارک را به خوشی و ساده دلی می خوردند. ۴۷ و را در بند نگاه دارد، ۲۵ زیرا که داود درباره وی می گوید: «خداوند خدا را حمد می گفتند و نزد تمامی خلق عزیز می گردیدند و خداوند راهنمای پیش روی خود دیده‌ام که بددست راست من است تا هر روزه ناجیان را بر کلیسا می افزو.

جنیش نخورم؛ ۲۶ از این سبب دلم شادگردید و زبانم به وجود ۳۰ در ساعت نهم، وقت نماز، پطرس و یوحنایا با هم به هیکل آمد بلکه جسد نیز در امیدساقن خواهد بود؛ ۲۷ زیرا که نفس مرا در عالم اموات نخواهی گذاشت و اجازت نخواهی داد که قدوس تو فساد را ببیند. (Hadēs g86) ۲۸ طرقهای حیات را به من آموختی و مرا از روی خود به خرمی سیر گردانیدی.» ۲۹ «ای برادران، می توانم درباره داود پطربارخ با شما بی محااجا سخن گویم که او وفات نموده، دفن شد و مقبره او تا امروز در میان ماست. ۳۰ پس چون نبی بود و دانست که خدا برای او راست را نظرافکنده، منتظر بود که از ایشان چیزی بگرد. ۵ پس بر ایشان نظرافکنده، منتظر بود که از ایشان چیزی بگرد. راستش را گرفته او را برخیزانید که در ساعت پاییها و ساقهای او قوت ۶ اما پطرس با یوحنایا بر وی نیک نگریسته، گفت: «به ما بینگر.» ۷ پس بر ایشان نظرافکنده، منتظر بود که از ایشان چیزی بگرد. می دهم. به نام عیسی مسیح ناصری برخیز و بخرام!» ۷ و دست راستش را گرفته او را برخیزانید که در ساعت پاییها و ساقهای او قوت ۸ و برجسته با یستاد و خرامید و با ایشان خرامان و جست و گرفت ۹ و خیزکنان و خدا را حمد گویان داخل هیکل شد. ۹ و جمیع قوم او را خرامان و خدا را تسبیح خوانان دیدند. ۱۰ و چون او را شناختند که همان است که به در جمیل هیکل بجهت صدقه می نشست، به سبب این امر که بر او واقع شد، متعجب و متوجه گردیدند. نکرد لیکن خودمی گوید «خداوند به خداوند من گفت بر دست ۱۱ و چون آن لنگ شفایافته به پطرس و یوحنایا متمسک بود، تمامی راست من بینشیں ۱۵ تا دشمنان را پای انداز تو سازم.» ۱۶ پس جمیع خاندان اسرائیل یقین بداند که خدا همین عیسی را که ایشان جمع شدند. ۱۲ آنگاه پطرس ملتافت شده، بدان جماعت شما مصلوب کردید خداوند و مسیح ساخته است.» ۱۷ چون

خطاب کرد که «ای مردان اسرائیلی، چرا از این کار تعجب دارید فراهم آمدند، ۶ با حتای رئیس کهنه و قیافا و یوحنا و اسکندر و چرا بر ما چشم دوخته‌اید که گویا به قوت و تقوای خود این همه کسانی که از قبیله رئیس کهنه بودند. ۷ و ایشان را در شخص را خرامان ساختیم؟ ۱۳ خدای ابراهیم و اسحاق و یعقوب، میان بداشتند واژ ایشان پرسیدند که «شما به کدام قوت و به چه خدای اجداد ما، بنده خود عیسی را جلال داد که شما تسلیم نام این کار را کردیده‌اید؟» ۸ آنگاه پطرس از روح القدس پر شده، نموده، او را در حضور پیلاطس انکارکردید، هنگامی که او حکم بدیشان گفت: «ای روسای قوم و مشایخ اسرائیل، ۹ اگر امروز از به رهانیدن شد. ۱۴ اما شما آن قدوس و عادل را منکر شده، ما بازپرس می‌شود درباره احسانی که بدین مرد ضعیف شده، خواستید که مردی خون ریز به شما بخشیده شود. ۱۵ و رئیس یعنی به چه سبب او صحبت یافته است، ۱۰ جمیع شما و تمام حیات را کشید که خدا او را از مردگان برخیزاید و ما شاهد بر او قوم اسرائیل را معلوم باد که به نام عیسی مسیح ناصری که شما هستیم. ۱۶ و بهسب ایمان به اسم او، اسم او این شخص را که مصلوب کردید و خدا او را از مردگان برخیزاید، در او این کس به می‌بینید و می‌شناسید قوت بخشیده است. بلی آن ایمانی که به حضور شما تدرست ایستاده است. ۱۱ این است آن سنگی وسیله اوست این کس را پیش روی همه شما این صحت کامل که شما معماران آن را رد کردید والحال سر زاویه شده است. داده است. ۱۷ «و الحال ای برادران، می‌دانم که شما و چنین ۱۲ و در هیچ‌کس غوازان او نجات نیست زیرا که اسمی دیگر زیر حکام شما این را بهسب ناشناسایی کردید. ۱۸ و لیکن خدا آسمان به مردم عطانشده که بدان باید ما نجات یابیم.» ۱۳ پس آن اخباری را که به زبان جمیع انبیای خود، پیش گفته بود که چون دلیری پطرس و یوحنا را دیدندو دانستند که مردم بی علم و مسیح باید زحمت بیند، همیظنو به انجام رسانید. ۱۹ پس توهی امی هستند، تعجب کردند و ایشان را شناختند که از همراهان ویاگذشت کنید تا گناهان شما محظوظ نباشد و تا اوقات استراحت از عیسی بودند. ۲۰ و چون آن شخص را که شفا یافته بود با ایشان حضور خداوند برسد. ۲۱ و عیسی مسیح را که از اول برای شما ایستاده دیدند، توانستند به ضد ایشان چیزی گویند. ۱۵ پس اعلام شده بودپفرستد، ۲۱ که می‌باید آسمان او را پذیرد تا زمان حکم کردند که ایشان از مجلس پیرون روند و با یکدیگر مشورت معاد همه‌چیز که خدا از بدوالام به زبان جمیع انبیای مقدس کرده، گفتند ۱۶ که «با این دو شخص چه کنیم؟ زیرا که برجمع خود، از آن اخبار نمود. (aiōn g165) ۲۲ یزاموسی به اجداد سکنه اورشلیم واضح شد که معجزه‌های آشکار از ایشان صادر گفت که خداوند خدای شما نبی مثل من، از میان برادران شما گردید و نمی‌توانیم انکار کرد. ۱۷ لیکن تا بیشتر در میان قوم برای شما برخواهدانگیخت. کلام او را در هرچه به شما تکلم شیع نیاید، ایشان را سخت تهدید کنیم که دیگر با هیچ‌کس این کند بشنوید؛ ۲۳ و هر نفسی که آن نبی را نشنود، از قوم منقطع اسم را به زبان نیاورند.» ۱۸ پس ایشان را خواهسه قدر غم کردند که گردد. ۲۴ و جمیع انبیا نیز از سموئیل و آنانی که بعد از او تکلم هرگز نام عیسی را بر زبان نیاورند و تعلیم ندهند. ۱۹ اما پطرس کردند از این ایام اخبار نمودند. ۲۵ شما هستید اولاد پیغمبران و آن و یوحنا در جواب ایشان گفتند: «اگر نزد خدا صواب است که عهده‌ی که خدا با اجداد ما بست، وقتی که به ابراهیم گفت از اطاعت شما را بر اطاعت خدا ترجیح دهیم حکم کرد. ۲۰ زیرا ذریت تو جمیع قبایل زمین، برکت خواهند یافت ۲۶ برای شما اولاً که ما را امکان آن نیست که آنچه دیده و شنیده‌ایم، نگوییم.» خدا بنده خود عیسی را برخیزاید، فرستاد تا شما را برکت دهد ۲۱ و چون ایشان رازیاد تهدید نموده بودند، آزاد ساختند چونکه راهی نیافتند که ایشان را معدن سازند بهسب قوم زیرا همه به برگردانیدن هر یکی از شما از گناهانش.»

۴ و چون ایشان با قوم سخن می‌گفتند، کهنه و سردار سپاه معجزه شفا دراو پدید گشت، بیشتر از چهل ساله بود. ۲۳ و هیکل و صدقویان بر سر ایشان تاختند، ۲ چونکه مضطرب چون رهایی یافتند، نزد رفاقتی خودرفتند و ایشان را از آنچه روسای بودند از اینکه ایشان قوم را تعلیم می‌دادند و در عیسی به قیامت کهنه و مشایخ بدیشان گفته بودند، مطلع ساختند. ۲۴ چون از مردگان اعلام می‌نمودند. ۳ پس دست بر ایشان انداده، تا فردا این راشنیدند، آواز خود را به یکدل به خدا بلند کرده، گفتند: محبوس نمودند زیرا که آن، وقت عصر بود. ۴ اما بسیاری از خداوندان، تو آن خدا هستی که آسمان وزمین و دریا و آنچه در آنانی که کلام را شنیدند ایمان آوردند و عدد ایشان قریب به پنج آنها است آفریدی، ۲۵ که بواسیله روح القدس به زبان پدر ما و بنده هزار رسید. ۵ با مددان روسا و مشایخ و کتابان ایشان در اورشلیم خودداد گفتی «چرا امت‌ها هنگامه می‌کنند و قومها به باطل

می‌اندیشند؛ ۲۶ سلاطین زمین بربخاستند و حکام با هم مشورت ۱۰ در ساعت پیش قدمهای او افتاده، جان بداد و جوانان داخل کردند، برخلاف خداوند و برخلاف مسیحیش. «^{۲۷} زیرا که فی شده، او را مردہ یافتند. پس بیرون برده، به پهلوی شوهرش دفن الواقع بر بندۀ قدوس تو عیسیٰ که او را مسح کردی، هیرودیس و کردند. ۱۱ و خوفی شدید تمامی کلیسا و همه آنانی را که این را پیغام‌پیلاطس با امت‌ها و قومهای اسرائیل با هم جمع شدند، شنیدند، فرو گرفت. ۱۲ و آیات و معجزات عظیمه از دستهای تا آنجه را که دست و رای تو از قبل مقدر فرموده بود، بهجا رسولان در میان قوم به ظهور می‌رسید و همه به یکدل در رواق آورند. ۲۹ و الان ای خداوند، به تهدیدات ایشان نظر کن و سلیمان می‌بودند. ۱۳ اما احادی از دیگر جرات نمی‌کرد که غلامان خود را عطا فرما تا به دلیری تمام به کلام تو سخن گوید، بدیشان ملحق شود، لیکن خلق، ایشان را محترم می‌داشتند. ۳۰ به دراز کردن دست خود، بجهت شفادران و جاری کردن آیات ^{۱۴} و پیشتر ایمانداران به خداوند متوجه می‌شدند، انوهی از مردان و معجزات به نام بنده قدوس خود عیسیٰ.» ^{۳۱} و چون ایشان دعا زنان، ^{۱۵} بقسمی که مریضان رادر کوچه‌ها بیرون آوردند و بر کرده بودند، مکانی که در آن جمع بودند به حرکت آمد و همه به بسترها و تخته‌خواب‌ایاند تا وقتی که پطرس آید، افلأ سایه او روح القدس پر شده، کلام خدا را به دلیری می‌گفتند. ^{۳۲} و جمله برعیضی از ایشان بیفتند. ^{۱۶} و گروهی از بلدان اطراف اورشلیم، مومنین را یک دل و یک جان بود، بحدی که هیچ‌کس چیزی از بیماران و رنج دیدگان ارواح پلیده را آورده، جمع شدند و جمیع اموال خود را از آن خود نمی‌دانست، بلکه همه‌چیز رامشترک ایشان شفایافتند. ^{۱۷} اما رئیس کهنه و همه رفاقتیش که از طایفه شهادت می‌دادند و فیضی عظیم پرهمگی ایشان بود. ^{۳۴} زیرا دست انداخته، ایشان را در زندان عام انداختند. ^{۱۹} شبانگاه هیچ‌کس از آن گروه محتاج نبود زیرا هرکه صاحب زمین یا خانه فرشته خداوند درهای زندان را باز کرده و ایشان را بیرون آورده، بود، آنها را فروختند و قیمت مبیعت را آورده، ^{۳۵} به قدمهای گفت: «^{۲۰} بروید و در هیکل ایستاده، تمام سخنهای این حیات رسولان می‌نهادند و به هر یک بقدراً حتی‌اش تقسیم می‌نمودند. را به مردم بگوید. ^{۲۱} چون این را شنیدند، وقت فجر به هیکل ^{۳۶} و يوسف که رسولان او را بزناها یعنی این الوعظ لقب دادند، درآمده، تعلیم دادند. ^{۲۲} پس خادمان رفته، ایشان را در زندان مردی از سبیط لاوی و از طایفه قبرسی، ^{۳۷} زمینی را که داشت نیافتند و برگشته، خبر داده، ^{۲۳} گفتند که «زندان را به احتیاط فروخته، قیمت آن را آورد و پیش قدمهای رسولان گذارد. تمام بسته یافتیم و پاسبانان را بیرون درها ایستاده، لیکن چون

^۵ اما شخصی حنانیا نام، با زوجه‌اش سفیره ملکی فروخته، سپاه هیکل و روسای کهنه این سخنان را شنیدند، درباره ایشان قدری از قیمت آن را به اطلاع زن خود نگاه داشت و قدری از در حیرت افتدند که «این چه خواهد شد؟» ^{۲۵} آنگاه کسی آن آورده، نزد قدمهای رسولان نهاد. ^۳ آنگاه پطرس گفت: «ای آمده ایشان را آگاهانید که اینک آن کسانی که محبوس نمودید، حنانیا چرا شیطان دل تو را پر ساخته است تا روح القدس را فریب در هیکل ایستاده، مردم را تعلیم می‌دهند. ^{۲۶} پس سردار سپاه دهی و مقداری از قیمت زمین را نگاه داری؟ ^۴ آیا چون داشتی از با خادمان رفته ایشان را آوردند، لیکن نه به زور زیرا که از قروم آن تو نبود و چون فروخته شد در اختیار تو نبود؟ چرا این را در دل تسیبدند که ممادا ایشان را استنگسار کنند. ^{۲۷} و چون ایشان را به خود نهادی؟ به انسان دروغ نگفتنی بلکه به خدا. ^۵ حنانیا چون این سخنان را شنید افتاده، جان بداد و خوفی شدید بر همه گفت: «^{۲۸} منگر شما را قادغن بلیغ نفرمودیم که بدین اسم تعلیم شوندگان این چیزها مستولی گشت. ^۶ آنگاه جوانان برخاسته، او مدهید؟ همانا اورشلیم را به تعیین خود پرساخته‌اید و می‌خواهید را کفن کردن و بیرون برده، دفن نمودند. ^۷ و تخمین سه ساعت گذشت که زوجه‌اش از ماجرا مطلع نشده درآمد. ^۸ پطرس بدو جواب گفتند: «خدنا را می‌باید بیشتر از انسان اطاعت نمود. گفت: «مرا بگو که آیا زمین را به همین قیمت فروختید؟» گفت: ^۹ خدای پدران ما، آن عیسیٰ را برخیزانید که شما به صلیب «بلی، به همین.» ^۹ پطرس به وی گفت: «برای چه متفق شدید کشیده، کشیده، ^{۳۱} او را خدا برdest راست خود بالا برده، تا روح خداوند را امتحان کنید؟ اینک پایهای آنانی که شوهر تو سور و نجات‌دهنده ساخت تا اسرائیل را توبه و آمرزش گناهان را دفن کردند، بر آستانه است و تو را هم بیرون خواهند برد.» ^{۳۲} و ما هستیم شاهدان او بر این امور، چنانکه روح القدس بدهد.

نیز است که خدا او را به همه مطیعان او عطا فرموده است.» آسیا برخاسته، با استیفان مباحثه می‌کردند، ۱۰ و با آن حکمت و ۳۳ چون شنیدند درلیش گشته، مشورت کردند که ایشان را به قتل روحی که او سخن می‌گفت، یارای مکالمه ندادشتند. ۱۱ پس رسانند. ۳۴ اما شخصی فریسی، غمالالیل نام که مفتی و نزد چند نفر را بر این داشتند که بگویند: «این شخص راشنیدیم که به تمامی خلق محظی بود، در مجلس برخاسته، فرمود تارسولان را موسی و خدا سخن کفرآمیزی گفت.» ۱۲ پس قم و مشایخ و ساعتی بیرون بزند. ۳۵ پس ایشان را گفت: «ای مردان اسرائیلی، کاتبان راشورانیده، بر سر وی تاختند و او را گرفتار کرده، به مجلس برحدار پاشید از آنچه می‌خواهید با این اشخاص بکنید.» ۳۶ زیرا حاضر ساختند. ۱۳ و شهود کذبه برپاداشته، گفتند که «این قبل از این ایام، تیودا نامی برخاسته، خود را شخصی می‌پنداشت شخص از گفتن سخن کفرآمیز بر این مکان مقدس و تورات دست و گروهی قریب به چهار صد نفر بدپیوستند. او کشته شد و برنسی دارد.» ۱۴ زیرا او را شنیدیم که می‌گفت این عیسی ناصری متابعانش نیز پراکنده و نیست گردیدند. ۳۷ و بعد از او یهودای این مکان را تباہ سازد و رسومی را که موسی به ما سپرد، تغییر جلیلی در ایام اسم نویسی خروج کرد و جمعی را در عقب خود خواهد داد.» ۱۵ و همه کسانی که در مجلس حاضر بودند، بر کشید. او نیز هلاک شد و همه تابعان اوپراکنده شدند. ۳۸ الان او چشم دوخته، صورت وی را مثل صورت فرشته دیدند.

به شما می‌گویم از این مردم دست بردارید و ایشان را وگذرید زیرا **۷** آنگاه رئیس کهنه گفت: «آیا این امور چنین است؟» او اگرین رای و عمل از انسان باشد، خود تباہ خواهد شد. ۳۹ ولی گفت: «ای برادران و پدران، گوش دهید. خدای ذوالجلال بر پدر اگر از خدا باشد، نمی‌توانید آن را بیر طرف نمود مبادا معلوم شود که ما ابراهیم ظاهر شد وقتی که در چیزی بود قبل از توقفش در حران. با خدا منازعه می‌کنید.» ۴۰ پس به سخن او رضا دادند و رسولان را حاضر ساخته، تازیانه زند و قدغن نمودند که دیگر به نام تو را نشان دهم برو.» ۴۱ پس از دیارکلدانیان روانه شده، در حران درنگ نمود؛ و بعد از وفات پدرش، او را کوچ داد به سوی این عیسی حرف نزنند پس ایشان را مرخص کردند. ۴۱ و ایشان از حضور اهل شورا شاد خاطر رفتند از آنرو که شایسته آن شمرده شدند که بجهت اسم او رسولی کشند ۴۲ و هر روزه در هیکل و خانه‌ها میراثی، حتی بقدر جای پای خود نداد، لیکن وعده داد که آن را از تعلیم و مژده دادن که عیسی مسیح است دست نکشیدند.

۶ و در آن ایام چون شاگردان زیاد شدند، هلینستان از اولادی نداشت. ۶ و خدا گفت که «ذریت تو در ملک ییگانه، عربانیان شکایت بردند که یوهزان ایشان در خدمت یومیه بیهده غریب خواهند بود و مدت چهار صد سال ایشان را به پندگی می‌مانند. ۲ پس آن دوازده، جماعت شاگردان راطلبیده، گفتند: کشیده، معذب خواهند داشت.» ۷ و خدا گفت: «من بر آن شایسته نیست که ما کلام خدا را ترک کرده، مائددها را خدمت طایفه‌ای که ایشان را مملوک سازند داوری خواهی نمود و بعد از آن کنیم. ۳ لهذا برادران هفت نفر نیک نام و پر از روح القدس بیرون آمده، در این مکان مرا عبادت خواهند نمود.» ۸ و عهد و حکمت را از میان خود انتخاب کنید تا ایشان را باین مهم ختنه را به وی داد که بنا بر این چون اسحاق را آورد، در روز هشتم بگماریم. ۴ اما ما خود را به عبادت و خدمت کلام خواهیم سپرد.» او را می‌ساخت و اسحاق یعقوب را و یعقوب دوازده پطیریارخ پس تمام جماعت بین سخن رضا دادند و استیفان ویمیون و پرمیاس اما خدا با وی می‌بود. ۱۰ و او را از تمایی زحمت او رستگار نموده، ایمان و روح القدس و فیلیپ و پیروخس و نیکانور ویمیون و پرمیاس اما خدا با وی می‌بود. ۱۱ پس قحطی و نیقولاوس جدید، از اهل انطاکیه را انتخاب کرده، ۶ ایشان در حضور فرعون، پادشاه مصر توفی و حکمت عطا فرمودتا او را بر را در حضور رسولان برپا بذاشتند و دعا کرده، دست بر ایشان مصر و تمام خاندان خود فرمان فرما قرارداد. ۱۲ پس قحطی و گذاشتند. ۷ و کلام خدا ترقی نمود و عده شاگردان در اورشلیم ضیقی شدید بر همه ولایت مصر و کعبان رخ نمود، بحدی که بغایت می‌افزود و گروهی عظیم از کهنه مطیع ایمان شدند. ۸ اما اجداد ما قوتی نیافند. ۱۳ اما چون یعقوب شنید که در مصر غله استیفان پر از فیض و قوت شده، آیات و معجزات عظیمه در میان یافت می‌شود، بار اول اجداد ما را فرستاد. ۱۴ و در کرت دوم مردم از او ظاهر می‌شد. ۹ و تی چند از کنیسه‌ای که مشهور یوسف خود را به برادران خودشناسانید و قبیله یوسف به نظر فرعون است به کنیسه لیبرتینیان و قیروانیان و اسکندریان و از اهل قلیقا و رسیدن. ۱۴ پس یوسف فرستاده، پدر خود یعقوب و سایر عیالش را

که هفتاد و پنج نفر بودند، طلبید. ۱۵ پس یعقوب به مصر فرود صحراء به ظهور می‌آورد، ایشان را بیرون آورد. ۳۷ این همان موسی آمده، او و اجداد ما وفات یافته‌ند. ۱۶ و ایشان را به شکیم برده، است که به بنی اسرائیل گفت: «خدا بنی‌ای را مثل من از میان در مقبره‌ای که ابراهیم از بنی حمور، پدر شکیم به مبلغ خردیه برادران شما برای شما مبعوث خواهد کرد. سخن او را بشنوید.» بود، دفن کردند. ۱۷ «و چون هنگام وعده‌ای که خدا با ابراهیم ۲۸ همین است آنکه در جماعت در صحراء بآن فرشته‌ای که در قسم خوده بود نزدیک شد، قوم در مصر نمودکرده، کثیر می‌گشتند. کوه سینا بدو سخن می‌گفت وبا پدران ما بخواستند او را مطیع ۱۸ تا وقتی که پادشاه دیگرکه یوسف را نمی‌شاخت خود را برخاست. را یافت تا به مارساند، ۲۹ که پدران ما نخواستند او را مطیع او با قوم ما حیله نموده، اجداد ما را ذلیل ساخت تا اولاد خود شوندبلکه او را رد کرده، دلهای خود را به سوی مصر گردانیدند، را بیرون انداختند تا زیست نکنند. ۲۰ در آن وقت موسی تولد ۴۰ و به هارون گفتند: «برای ما خدایان ساز که در پریش ما بخرامند یافت و بعایت جمیل بوده، مدت سه ماه در خانه پدر خود پرورش زیرا این موسی که ما رالز زمین مصر برآورد، نمی‌دانیم او را چه یافت. ۲۱ و چون او را بیرون افکدند، دختر فرعون او را برداشته، شده است.» ۴۱ پس در آن ایام گوساله‌ای ساختند و بدان بت برای خود به فرزندی تربیت نمود. ۲۲ و موسی در تمامی حکمت قربانی گذرانیده به اعمال دستهای خودشادی کردند. ۴۲ از این اهل مصر تربیت یافته، در قول و فعل قوی گشت. ۲۳ چون چهل جهت خدا را گردانیده، ایشان را واگذشت تا جنود آسمان را سال از عمر وی سپری گشت، به خاطر شرسید که از برادران خود، پرستش نمایند، چنانکه در صحف انبیا نوشته شده است که «ای خاندان اسرائیل تفقد نماید. ۲۴ و چون یکی را مظلوم دید او را خاندان اسرائیل، آیا مدت چهل سال دریابان برای من قربانی‌ها و حمایت نمود و انتقام آن عاجز را کشیده، آن مصری را بکشت. هدایا گزاریدید؟ ۴۳ و خیمه ملوک و کوکب، خدای خود رفمان ۲۵ پس گمان برد که برادرانش خواهند فهمید که خدا بدست او را برداشتید یعنی اصنامی را که ساختید تا آنها را بعابتاد کنید. پس ایشان را نجات خواهد داد. اما نه میدند. ۲۶ و در فردا آن روز شما را بدان طرف با پل منتقل سازم.» ۴۴ و خیمه شهادت با خود را به دو نفر ایشان که منازعه می‌نمودند، ظاهر کرد و خواست پدران ما در صحرابود چنانکه امر فرموده، به موسی گفت: «آن مایین ایشان مصالحه دهد. پس گفت: «ای مردان، شما برادر رامطابق نمونه‌ای که دیده‌ای بساز.» ۴۵ و آن را اجداد ما یافته، می‌پاشید. به یکدیگر چرا ظلم می‌کنید؟ ۲۷ آنگاه آنکه بر همراه پیش درآوردن به ملک امت هایی که خدا آنها را از پیش همسایه خود تعلیم می‌نمود، او را رد کرده، گفت: «که تو را بر روی پدران ما بیرون افکنند تا ایام دارد. ۴۶ که او در حضور خدا محاکم و داور ساخت؟ ۲۸ آیا می‌خواهی مرا بکشی چنانکه آن مستفیض گشت و در خواست نمود که خود مسکنی برای خدای مصری را دیروز کشی؟» ۲۹ پس موسی از این سخن فرار کرده، یعقوب پیمانماید. ۴۷ اما سليمان برای او خانه‌ای بساخت. ۴۸ و در زمین مدیان غربت اختیار کرد و در آنجا دو پسر آورد. ۴۹ و لیکن حضرت اعلی در خانه‌های مصنوع دستهای ساکن نمی‌شود چون چهل سال گذشت، در بیان کوه سینا، فرشته خداوند در چنانکه بنی گفته است ۴۹ که «خداوند می‌گوید آسمان کرسی شعله آتش از بوته به وی ظاهر شد. ۳۱ موسی چون این را دید از من است وزمین پای انداز من. چه خانه‌ای برای من بنامی کنید و آن رویا در عجب شد و چون نزدیک می‌آمد تا نظر کند، خطاب از محل آرامیدن من کجاست؟ ۵۰ مگرددست من جمیع این چیزها خداوند به وی رسید ۳۲ که «نم خدای پدرانت، خدای ابراهیم و را نیاید.» ۵۱ ای گردنشکشان که به دل و گوش نامختوبند، خدای اسحاق و خدای یعقوب. «آنگاه موسی به لزه درآمده، شما پیوسته با روح القدس مقاومت می‌کنید، چنانکه پدران شما جسارت نکرد که نظر کند. ۳۳ خداوند به وی گفت: «تعلیم از همچنین شما. ۵۲ کیست ازانبیا که پدران شما بدو جفا نکردند؟ پاپهایت بیرون کن زیرا جایی که در آن ایستاده‌ای، زمین مقدس و آنای را کشتند که از آمدن آن عادلی که شما بالفعل تسلیم است. ۳۴ همانا مشقت قوم خود را که در مصر نزد دیلم و ناله کنندگان و قاتلان او شدید، پیش اخبار نمودند. ۵۳ شما که به ایشان راشنیدم و برای رهانیدن ایشان نزول فرمودم. الحال بیا تا تو را توسط فرشتگان شریعت را یافته، آن را حفظ نکرید!» ۵۴ چون این به مصر فرستم.» ۳۵ همان موسی را که رد کرده، گفتند: «که تو را شنیدند دلیش شده، بر وی دندانهای خود را فشرندن. ۵۵ اما او را حاکم و داور ساخت؟» خدا حاکم و نجات دهنده مقرر فرموده، از روح القدس پر بوده، به سوی آسمان نگریست و جلال خدا را دید به دست فرشته‌ای که در بوته بر وی ظاهر شد، فرستاد. ۳۶ او با عیسی را بخواست راست خدا ایستاده و گفت: «۵۶ «اینک آسمان معجزات و آیاتی که مدت چهل سال در زمین مصر و بحر قلزم و را گشاده، و پسر انسان را به دست راست خدا ایستاده می‌بینم.»

۵۷ آنگاه به آواز بلند فریاد برکشیدند و گوشهای خود را گرفته، به و بهره‌ای نیست زیرا که دلت در حضور خدا راست نمی‌باشد. یکدل بر او حمله کردند، ۵۸ و از شهپریون کشیده، سنتگسارش ۲۲ پس از این شرارت خود توبه کن و از خدا درخواست کن کردند. و شاهدان، جامه‌های خود را نزد پایهای جوانی که سولس تاشاید این فکر دلت آمزیده شود، ۲۳ زیرا که تو رامی بینم در نام داشت گذارند. ۵۹ و چون استیفان را سنتگسارمی کردند، زهره تلخ و قید شرارت گرفتاری. ۶۰ شمعون در جواب گفت: او دعا نموده، گفت: «ای عیسی خداوند، روح مرا پیداییر.» «شما برای من به خداوند دعا کنید تا چیزی از آنچه گفته‌ید برم من ۶۰ پس زانو زده، به آوازبلند ندا درداد که «خداؤندا این گناه را بر عارض نشود». ۶۱ پس ارشاد نموده و به کلام خداوند تکلم کرده، به اورشلیم برگشیدند و دریسیاری از بلدان اهل سامو بشارت اینها مگیر، این را گفت و خواهد.

۶۲ اما فرشته خداوند به فیلیپس خطاب کرده، گفت: **۸** می بود. ۲ و مردان صالح استیفان را دفن کرده، برای وی ماتم عظیمی برپا داشتند. ۴ اما سولس کلیسا راعذهب می‌ساخت و خانه به خانه گشته، مردان وزنان را برکشیده، به زندان می‌افکند. ۴ پس آنانی که متفرق شدند، به هر جایی که می‌رسیدند به کلام حیش، و بر تمام خزانه او مختار بود، به اورشلیم بجهت عبادت بشارت می‌دادند. ۵ اما فیلیپس به بلدی از سامره درآمده، ایشان را به مسیح موعظه می‌نمود. ۶ و مردم به یکدل به سخنان فیلیپس گوش دادند، چون معجزاتی را که از اوصادر می‌گشت، می‌شنیدند و می‌دیدند، ۷ زیرا که ارواح پلید از بسیاری که داشتند نعره زده، بیرون می‌شدند و مغلوجان و لنگان بسیار شفا می‌یافتدند. ۸ و شادی عظیم در آن شهر روی نمود. ۹ اما مردمی شمعون نام قبل از آن در آن قریه بود که جادوگری می‌نمود و اهل سامره را متوجه‌ی ساخت و خود را شخصی بزرگ می‌نمود، ۱۰ بحدی که خرد و بزرگ گوش داده، می‌گفتند: «این است قوت عظیم خدا.» ۱۱ و بدی گوش دادن‌از آنرو که مدت مديدة بود از جادوگری او محتجز می‌شدن. ۱۲ لیکن چون به بشارت فیلیپس که به ملکوت خدا و نام عیسی مسیح می‌داد، ایمان آوردند، مردان و زنان تعجبید یافتدند. ۱۳ و شمعون نیز خود ایمان آورد و چون تعجبید یافت همواره با فیلیپس می‌بود و از دیدن آیات و قوات عظیمه که از او ظاهر نوشته شروع کرده، وی را به عیسی بشارت داد. ۱۴ و چون در عرض راه به آبی رسیدند، خواجه گفت: «اینک آب است! از چون شنیدند که اهل سامره کلام خدا را پذیرفه‌اند، پطرس و یوحنا را نزد ایشان فرستادند. ۱۵ و ایشان آمده، بجهت ایشان دعا کردند تاروح القدس را بیابند، ۱۶ زیرا که هنوز بر هیچ‌کس از ایشان آوردم که عیسی مسیح پسرخداست.» ۱۷ پس حکم کرد تا ارباب نازل نشده بود که نام خداوند عیسی تعجبید یافته بودند و پس. را نگاه دارندو فیلیپس با خواجه‌سرا هر دو به آب فرود شدند. پس ۱۸ پس دستها بر ایشان گذارده، روح القدس را یافتدند. اما شمعون چون دید که محض گذاردن دستهای رسولان روح القدس عطا می‌شد، مبلغی پیش ایشان آورده، ۱۹ گفت: «مرا نیز این قدرت دید که به هر کس دست گذارم، روح القدس را بیابد.» گشته بشارت می‌داد تا به قیصریه رسید.

۲۰ پطرس بدو گفت: «زرت با تو هلاک باد، چونکه پنداشت که عطای خدا به زر حاصل می‌شود. ۲۱ تو را دراین امر، قسمت

اما سولس هنوز تهدید و قتل بر شاگردان خداوند همی دمید رامجباب می نمود و میرهن می ساخت که همین است مسیح. و نزد رئیس کهنه آمد، ۲ و از او نامه‌ها خواست به سوی کناییسی ۲۳ اما بعد از مرور ایام چند یهودیان شورا نمودند تا او را بکشند. که در دمشق بود تا اگر کسی را از اهل طریقت خواه مردو خواه زن ۲۴ ولی سولس ایشورای ایشان مطلع شد و شبانه‌روز به دروازه بیاباد، ایشان را بند بزنهاده، به اورشلیم بیاورده. ۲۵ و در اثنای راه، هایپاسیانی می نمودند تا او را بکشند. پس شاگردان او را در چون نزدیک به دمشق رسید، ناگاه نوری از آسمان دور او درخشید شب در زنبلی گذارده، از دیوار شهر پایین کردند. ۲۶ و چون ۴ و به زمین افتاده، آوازی شنید که بدو گفت: «ای شاول، شاول، سولس به اورشلیم رسید، خواست به شاگردان ملحق شود، لیکن برای چه بر من جفا می کنی؟» ۵ گفت: «خداوندا تو کیستی؟» همه از او بترسیدند زیرا باور نکردند که از شاگردان است. اما خداوند گفت: «من آن عیسی هستم که تو بدو جفا می کنی. بزنابا را گرفته، به نزد رسولان برد و برای ایشان حکایت کرد ۶ لیکن برخاسته، به شهر برو که آنجا به تو گفته می شودچه باید که چگونه خداوند را در راه دیده و بدو تکلم کرده و چطور در کرد.» ۷ اما آنانی که همسفر او بودند، خاموش ایستادند چونکه دمشق به نام عیسی به دلبری موعظه می نمود. ۲۸ و در اورشلیم آن صدا را شنیدند، لیکن هیچ کس را ندیدند. ۸ پس سولس از با ایشان آمد و رفت می کرد و به نام خداوند عیسی به دلبری زمین برخاسته، چون چشمان خود را گشود، هیچ کس را ندید و موعظه می نمود. ۲۹ و با هلیستیان گفتگو مباحثه می کرد. اما دستش را گرفته، او را به دمشق بردند، ۹ و سه روز نایبنا بوده، در صدد کشتن او برآمدند. ۳۰ چون برادران مطلع شدند، او را به چیزی نخورد و نیاشانید. ۱۰ و در دمشق، شاگردی حنانیا نام قصیره بردند و از آنجا به طرسوس روانه نمودند. ۳۱ آنگاه کلیسا بود که خداوند در رویا بدو گفت: «ای حنانیا!» عرض کرد: در تمامی یهودیه و جلیل و سامره آرامی یافتد و بنا می شنیدند و «خداوندا لبیک!» ۱۱ خداوند وی را گفت: «برخیز و به کوچه‌ای در ترس خداوند و به تسلي روح القدس رفتار کرده، همی افروندن. که آن را راست می نامند بستان و در خانه یهودا، سولس نام ۳۲ اما پطرس در همه نواحی گشته، نزد مقدسین ساکن لده نیز طرسوسی راطلب کن زیرا که اینک دعا می کند، ۱۲ و شخصی فرود آمد. ۳۳ و در آنچا شخصی اپیاس نام یافت که مدت هشت حنانیا نام را در خواب دیده است که آمده، بر او دست گذارد سال ازمرض فالج بر تخت خوابیده بود. پطرس وی را گفت: تا بینا گردد.» ۱۳ حنانیا جواب داد که «ای خداوند، درباره «ای اپیاس، عیسی مسیح تو را شفامی دهد. برخیز و بستر خود این شخص از بسیاری شنیده‌ام که به مقدسین تو در اورشلیم چه را برچین که او در ساعت برخاست.» ۳۴ و جمیع سکنه لده و مشقتهارسانید، ۱۴ و در اینجا نیز از روسای کهنه قدرت دارد که سارون او را دیده، به سوی خداوند بازگشت کردند. ۳۵ و در یافا، هرکه نام تو را بخواند، او را حبس کند.» ۱۵ خداوند وی را تلمیذهای طایبنا نام بود که معنی آن غزال است. وی از اعمال گفت: «برو زیرا که او ظرف برگزیده من است تا نام مرا پیش صالحه و صدقاتی که می کرد، پر بود. ۳۷ از قضا در آن ایام او گذاشت، مرا فستاد تا بینایی بیایی و از روح القدس پر شوی.» رسید او را بدان بالاخانه بردندو همه بیوه‌زان گریه کنان حاضر ۱۸ در ساعت از چشمان او چیزی مثل فلس افتاده، بینایی یافت و بودند و پیراهنها جامه هایی که غزال وقتی که با ایشان بود دوخته برخاسته، تعیید گرفت. ۱۹ و غذا خورده، قوت گرفت و روزی بود، به وی نشان می دادند. ۴۰ اما پطرس همه را پیرون کرده، زانو چند با شاگردان در دمشق توقف نمود. ۲۰ و بی درنگ، در کنایس زد و دعا کرده، به سوی بدن توجه کرد و گفت: «ای طایبنا، شنیدند تعجب نموده، گفتند: «مگر این آن کسی نیست که بنشست.» ۴۱ پس دست او را گرفته، برخیزانیدش و مقدسان و خداوندگان این اسم را در اورشلیم پریشان می نمود و در اینجا بیوه‌زان را خوانده، او را بدیشان زنده سپرد. ۴۲ چون این مقدمه محض این آمده است تا ایشان را بد نهاده، نزد روسای کهنه در تمامی یافا شهرت یافت، بسیاری به خداوند ایمان آوردند. برد؟» ۲۲ اما سولس بیشتر تقویت یافته، یهودیان ساکن دمشق ۴۳ و دریافا نزد دیاغی شمعون نام روزی چند توقف نمود.

۱۰ و در قیصریه مردی کرنیلیوس نام بود، یوزپاشی فوجی که ایشان روانه شد و چند نفر از برادران یافا همراه او رفتند. ۲۴ روز به ایطالیانی مشهوراست. ۲ و او با تمامی اهل پیتش متقی و دیگر وارد قیصریه شدند و کرنیلیوس خویشان و دولتان خاص خود خداترس بود که صدقه بسیار به قوم می‌داد و پیوسته نزد خدا دعا را خوانده، انتظار ایشان می‌کشید. ۲۵ چون پطرس داخل شد، می‌کرد. ۳ روزی نزدیک ساعت نهم، فرشته خدا در عالم روبا کرنیلیوس او را استقبال کرد، بر پایهایش افتداد، پرستش کرد. آنکارا دید که نزد او آمد، گفت: «ای کرنیلیوس!» ۴ آنگاه او بر ۲۶ اما پطرس او را برخیزانیده، گفت: «برخیز، من خود نیز انسان وی نیک نگریسته و ترسان گشته، گفت: «چیست ای خداوند؟» هستم.» ۲۷ و با او گفتوگوکان به خانه درآمده، جمعی کثیر یافت. به وی گفت: «دعاهای و صدقات تو بجهت یادگاری به نزد خدا ۲۸ پس بدیشان گفت: «شما مطلع هستید که مردپهلوی را با برآمد. ۵ اکنون کسانی به یافا بفرست و شمعون ملقب به پطرس شخص اجنبی معاشرت کردن یا نزد او آمدن حرام است. لیکن را طلب کن ۶ که نزد دباغی شمعون نام که خانه‌اش به کناره دریا خدا مرا تعلیم داد که هیچ‌کس را حرام یا نجس نخوانم. ۲۹ از است، مهمان است. او به تو خواهد گفت که تو را چه باید این جهت به مجرد خواهش شما بی تامل آدم و الحال می‌پرسم کرد. ۷ و چون فرشته‌ای که به وی سخن می‌گفت غایب شد، دو که از برای چه مرا خواسته‌اید.» ۳۰ کرنیلیوس گفت: «چهار نفر از نوکران خود ویک سپاهی متقی از ملازمان خاص خویشتن روز قبل از این، تالین ساعت روزه‌دار می‌بودم؛ و در ساعت نهم را خوانده، تمامی ماجرا را بدیشان بازگفته، ایشان را به یافا درخانه خود دعا می‌کرد که ناگاه شخصی با لباس نورانی پیش فرستاد. ۹ روز دیگر چون از سفر نزدیک به شهری رسیدند، قریب من بایستاد ۲۱ و گفت: «ای کرنیلیوس دعای تو مستجاب شد و به ساعت ششم، پطرس به باخانه برآمد تا دعا کند. ۱۰ واقع صدقات تو در حضور خدا یاداور گردید. ۳۲ پس به یافا بفرست و شد که گرسنه شده، خواست چیزی بخورد. اما چون برای اوضاع شمعون معروف به پطرس را طلب نما که در خانه شمعون دباغ می‌کردند، بی‌خودی او را رخ نمود. ۱۱ پس آسمان را گشاده دید به کناره دریا مهمان است. او چون باید با تو سخن خواهد و ظرفی را چون چادری بزرگ به چهار گوشه بسته، به سوی زمین راند.» ۳۳ پس بی‌تأمل نزد تو فرستاد و تو نیکو کردی که آمدی. آویخته بر او نازل می‌شود، ۱۲ که در آن هر قسمی ازدواج و الحال همه در حضور خدا حاضریم تا آنچه خدا به توفموده است وحش و حشرات زمین و مرغان هوابودند. ۱۳ و خطایی به وی بشنویم. ۳۴ پطرس زبان را گشوده، گفت: «فی الحقیقت یافته‌ام رسید که «ای پطرس برخاسته، ذبح کن و بخور.» ۱۴ پطرس که خدا را نظر به ظاهر نیست، ۳۵ بلکه از هر که از گفت: «حاشا خداوندا زیرا چیزی ناپاک یا حرام هرگز نخورد هام.» او ترسد و عمل نیکو کند، نزد او مقبول گردد. ۳۶ کلامی را باز دیگر خطاب به وی رسید که «آنچه خدا پاک کرده است، که نزد بني اسرائیل فرستاد، چونکه به واسطه عیسی مسیح که تو حرام مخون.» ۱۶ و این سه مرتبه واقع شد که در ساعت خداوند همه است به سلامتی بشارت می‌داد، ۳۷ آن سخن را آن ظرف به آسمان بالا برده شد. ۱۷ و چون پطرس در خود شما می‌دانید که شروع آن از جلیل بود و در تمامی یهودیه منتشر بسیار متاخر بود که این روایی که دید چه باشد، ناگاه فرستادگان شد، بعد از آن تعمیدی که یحیی بدان موعظه می‌نمود، ۳۸ یعنی کرنیلیوس خانه شمعون را تفحص کرده، بر درگاه رسیدند، ۱۸ و عیسی ناصری را که خدا او را چگونه به روح القدس و قوت مسح ندا کرده، می‌پرسیدند که «شمعون معروف به پطرس در اینجا متبل نمود که او سیر کرده، اعمال نیکو به جا می‌آورد و همه مقهورین دارد؟!» ۱۹ و چون پطرس در روبا تفکر می‌کرد، روح وی را گرفت: ابلیس را شفا می‌بخشید زیرا خدا با وی می‌بود. ۳۹ و مشاهد «اینک سه مرد تو را می‌طلبند.» ۲۰ پس برخاسته، پایین شو و هستیم بر جمیع کارهایی که او در مژوبیم یهود و در اورشیل کرد همراه ایشان برو و هیچ شک میر زیرا که من ایشان را فرستادم.» که او را نیز بر صلیب کشیده، کشتنده. ۴۰ همان کس را خدا ۲۱ پس پطرس نزد آنانی که کرنیلیوس نزد وی فرستاده بود، پایین در روز سوم برخیزانیده، ظاهر ساخت. ۴۱ لیکن نه بر تمامی آمده، گفت: «اینک من آن کس که می‌طلبید. سبب آمدن شما قوم بلکه بر شهودی که خدا پیش برگزیده بود، یعنی مایانی که چیست؟» ۴۲ گفتند: «کرنیلیوس یوزپاشی، مرد صالح و خداترس بعد از برخاستن او از مردگان با اخورده و آشامیده‌ایم.» ۴۳ و ما و نزد تمامی طایفه یهود نیکام، از فرشته مقدس الهام یافت که تو را مامور فرمود که به قوم موعظه و شهادت دهیم بدین که خدا را به خانه خود بطلبید و سخنان از تو بشنود.» ۴۴ پس ایشان را به او رامقر فرمود تا دور زندگان و مردگان باشد. ۴۵ و جمیع انبیا خانه برد، مهمانی نمود. وفادای آن روز پطرس برخاسته، همراه بر او شهادت می‌دهند که هر که به وی ایمان آورد، به اسم او

آمرزش گناهان را خواهد یافت.» ۴۴ این سخنان هنوز بر زبان را تمجیدکنن گفتند: «فی الحقیقت، خدا به امت‌ها نیز توبه پطرس بود که روح القدس بر همه آنانی که کلام را شنیدند، نازل حیات بخش را عطا کرده است!» ۱۹ و آنانی که بهسبب اذیتی که شد. ۴۵ و مونمان از اهل ختنه که همراه پطرس آمده بودند، در مقدمه استیفان بريا شد متفرق شدند، تا فینیقا و قپرس و انطاکیه در حیرت افتادند از آنکه بر امت هاینیز عطا روح القدس اضافه می‌گشتند و به هیچ‌کس به غیر از یهود ویس کلام را نگفتند. شد. ۴۶ زیرا که ایشان را شنیدند که به زبانها متكلّم شده، خدا ۲۰ لیکن بعضی از ایشان که از اهل قپرس و قبریون بودند، چون به راتمجید می‌کردند. ۴۷ آنگاه پطرس گفت: «آیا کسی می‌تواند آب انطاکیه رسیدند با یونانیان نیز تکلم کردن و به خداوندی عیسی را منع کند، برای تعمید دادن اینانی که روح القدس را چون ما نیز بشارت می‌دادند، ۲۱ و دست خداوند با پیشان می‌بود و جمعی یافته‌اند.» ۴۸ پس فرمود تا ایشان را به نام عیسی مسیح تعمید کثیر ایمان آورده، به سوی خداوند بازگشت کردند. ۲۲ اما چون دهند. آنگاه از او خواهش نمودند که روزی چند توقف نماید. خبر ایشان به سمع کلیسا اورشلیم رسید، برنابا را به انطاکیه فرستادند ۲۳ و چون رسید و فیض خدا را دید، شادخاطر شده،

۱۱ پس رسولان و برادرانی که در یهودیه بودند، شنیدند که امت‌ها نیز کلام خدرا پذیرفته‌اند. ۲ و چون پطرس به اورشلیم آمد، اهل ختنه با اوی معارضه کرده، ۳ گفتند که «بامردم نامخون برآمده، با ایشان غذا خوردی!» ۴ پطرس از اول مفصله بدیشان بیان کرده، گفت: ۵ «من در شهر یافا دعا می‌کرم که ناگاه در عالم رویا ظرفی را دیدم که نازل می‌شود مثل چادری بزرگ به چهار گوشه از آسمان آریخته که بر من می‌رسد. ۶ چون بر آن نیک آن ایام اینیانی چند از اورشلیم به انطاکیه آمدند. ۲۸ که یکی از نگریسته، تامل کردم، دواب زین و وحش و حشرات و مرغان هوا ایشان اغابوس نام برخاسته، به روح اشاره کرد که قحطی شدید را دیدم. ۷ و آوازی را شنیدم که به من می‌گوید: «ای پطرس در تمامی ربع سکون خواهد شد و آن در ایام کلودیوس قیصر پدید برخاسته، ذبح کن و بخور.» ۸ گفتم: «حاشا خداوند، زیرا هرگز آنده. ۲۹ و شاگردان مصمم آن شدند که هر یک برجست مقدور خود، اعانتی برای برادران ساکن یهودیه بفرستند. ۳۰ پس چنین کردن و آن را به دست برنابا و سولس نزد کشیشان روانه نمودند.

۱۰ این سه کرت واقع شد که همه باز به سوی آسمان بالا برده شد. ۱۱ و اینک در همان ساعت سه مرد از قیصریه نزد من ۱۲ و در آن زمان هیرودیس پادشاه، دست تطاول بر بعضی از فرستاده شده، به خانه‌ای که در آن بودم، رسیدند. ۱۲ و روح مرا کلیسا دراز کرد ۲ و عقوق برادر بیوتنا را به شمشیر کشت. ۳ و گفت که «با ایشان بدون شک برو». و این شن برادر نیز همراه چون دید که یهود را پسند افتاد، بر آن افزوده، پطرس رانیز گرفتار من آمدند تا به خانه آن شخص داخل شدیم. ۱۳ و ما راگاهانید کرد و ایام فطیر بود. ۴ پس او را گرفته، در زندان انداخت و که چطور فرشته‌ای را در خانه خود دیدکه ایستاده به وی گفت به چهار دسته ریاعی سپاهیان سپرد که او را نگاهانی کنند و کسان به یافا بفرست و شمعون معروف به پطرس را بطلب ۱۴ که اراده داشت که بعداز فحص او را برای قوم بیرون آورد. ۵ پس با توسختانی خواهد گفت که بدانها تو و تمامی اهل خانه تو پطرس را در زندان نگاه می‌داشتند. ۶ و در شبی که هیرودیس نجات خواهید یافت.» ۱۵ و چون شروع به سخن گفتن می‌کردم، قصد بیرون آوردن وی داشت، پطرس به دو زنجیر بسته، در میان دو روح القدس بر ایشان نازل شد، همچنانکه نخست بر ما. ۱۶ آنگاه سپاهی خفته بود و کشیکچیان نزد درزندان را نگاهانی می‌کردند. بخاطر آوردم سخن خداوند را که گفت: «یحیی به آب تعمید داد، ۷ ناگاه فرشته خداوند نزد وی حاضر شد و روشی در آن خانه لیکن شما به روح القدس تعمیدخواهید یافت.» ۱۷ پس چون خدا درخشید، پس به پهلوی پطرس زده، او را بیدارنمود و گفت: همان عطا را بدیشان بخشدید، چنانکه به ما محض ایمان آوردن «بزودی برخیز». که در ساعت زنجیرها از دستش فرو ریخت. ۸ و به عیسی مسیح خداوند، پس من که باشم که بعوانم خدا را فرشته وی را گفت: «کمر خود را بیند و نعلین بريا کن.» پس ممانعت نمایم؟» ۱۸ چون این را شنیدند، ساکت شدند و خدا چنین کرد و به وی گفت: «رداخ خود را بپوش و از عقب من

بیا.» ۹ پس بیرون شده، از عقب او روانه گردید و ندانست که خدا و روزه مشغول می‌بودند، روح القدس گفت: «برنابا و سولس آنچه از فرشته روی نمود حقیقی است بلکه گمان برد که خواب را برای من جداسازید از بهر آن عمل که ایشان را برای آن می‌بیند. ۱۰ پس از قراولان اول و دوم گذشته، به دروازه آهنتی که خوانده‌ام.» ۳ آنگاه روزه گرفته و دعا کرده و دستها بر ایشان به سوی شهر می‌رود رسیدن و آن خودبخود پیش روی ایشان باز گذارد، روانه نمودند. ۴ پس ایشان از جانب روح القدس فرستاده شد؛ و از آن بیرون رفته، تا آخر یک کوچه برفتند که در ساعت شده، به سلوکیه رفتند و از آنجا از راه دریا به قپس آمدند. ۵ و فرشته از او غایب شد. ۱۱ آنگاه پطرس به خودآمده گفت: وارد سلامیس شده، در کنایس یهود به کلام خدا موعظه کردند و «اکنون به تحقیق دانستم که خداوند فرشته خود را فرستاده، مرا از یوحنا ملازم ایشان بود. ۶ و چون در تمامی جزیره تا به پافس دست هیرودیس و از تمامی انتظار قوم یهود رهانید.» ۱۲ چون گشتند، در آنجا شخص یهودی را که جادوگر و نیز کاذب بود این را دریافت، به خانه مریم مادر پیوختی ملقب به مرس آمد یافتند که نام او باری شوی بود. ۷ اورفیق سرجیوس پولس والی بود که در آنجا بسیاری جمع شده، دعا می‌کردند. ۱۳ چون او در مردی فهیم بود. همان برنابا و سولس را طلب نموده، خواست خانه را کوپید، کنیزی رودا نام آمد تا بفهمد. ۱۴ چون آواز پطرس کلام خدا را بشنود. ۸ اما علیماً یعنی آن جادوگر، زیرا ترجمه را شناخت، از خوشی در را باز نکرده، به اندرون شتابه، خبر اسمش همچنین می‌باشد، ایشان رامخالفت نموده، خواست والی داد که «پطرس به درگاه ایستاده است.» ۱۵ وی را گفتند: را از ایمان برگرداند. ۹ ولی سولس که پولس باشد، پر از روح القدس دیوانه‌ای. و چون تاکید کرد که چنین است، گفتند که فرشته شده، بر او نیک نگریسته. ۱۰ گفت: «ای پر از هر نوع مکرو و اویاشد.» ۱۱ اما پطرس پیوسته در را می‌کوپید. پس در را گشوده، خبات، ای فرزند ابیلیس و دشمن هر راستی، باز نمی‌ایستی از او را دیدند و در حریت افتادند. ۱۷ اما او بدست خود به سوی منحرف ساختن طرق راست خداوند؟ ۱۱ الحال دست خداوند بر ایشان اشاره کرد که خاموش باشند و بیان نمود که چگونه خدا او توست و کور شده، آفتاب را تا مدتی نخواهی دید.» که در همان راز زندان خلاصی داد و گفت: «یعقوب و سایر برادران را از این ساعت، غشاوه و تاریکی او را فرو گرفت و دور زده، راهنمایی طلب امور مطلع سازید.» پس بیرون شده، به جای دیگر رفت ۱۸ و می‌کرد. ۱۲ پس والی چون آن ماجرا را دید، از تعليم خداوند چون روز شذاstrapای عظیم در سپاهیان افتاد که پطرس را چه متغیر شده، ایمان آورد. ۱۳ آنگاه پولس و رفقاء از پافس به شد. ۱۹ و هیرودیس چون او را طلبیده نیافت، کشیکچیان را کشتنی سوار شده، به اورشلیم برگشت. ۱۴ و ایشان از پرجه عبور نموده، به پیشتره کوچ کرده، در آنجا اقامت نمود. ۲۰ اما هیرودیس انتاکیه پیسیدیه آمدند و در روز سبت به کنیسه درآمدند، پیشستند. با اهل صور و صیلون خشنمانک شد. پس ایشان به یکدل نزد ۱۵ و بعد از تلاوت تورات و صحف انبیا، روسای کنیسه نزد ایشان او حاضر شدند و بلاستس ناظر خوابگاه پادشاه را با خودمتعدد فرستاده، گفتند: «ای برادران عزیز، اگر کلامی نصیحت آمیز برای ساخته، طلب مصالحه کردند زیرا که دیار ایشان از ملک پادشاه قوم دارید، بگویید.» ۱۶ پس پولس برپا ایستاده، بدست خداشare معیشت می‌یافت. ۲۱ و در روزی معین، هیرودیس لباس ملوکانه در کرده، گفت: «ای مردان اسرائیلی و خداترسان، گوش دهید! بر کرد ویر مسند حکومت نشسته، ایشان را خطاب می‌کرد. ۲۲ و ۱۷ خدای این قم، اسرائیل، پدران ما را برگردید، قوم را در غربت خلق ندا می‌کردند که آواز خدادست نه آواز انسان. ۲۳ که در ایشان در زمین مصر سرافراز نمود و ایشان را به بازوی بلند از آنجا ساعت فرشته خداوند اورا زد زیرا که خدا را تمجید ننمود و کرم او بیرون آورد؛ ۱۸ و قریب به چهل سال در ییابان متحمل حرکات را خورد که بمرد. ۲۴ اما کلام خدا نمود کرده، ترقی یافت. ۲۵ و ایشان می‌بود. ۱۹ و هفت طایله را در زمین کنعان هلاک کرده، برنابا و سولس چون آن خدمت را به انجام رسانیدند، از اورشلیم زمین آنها را میراث ایشان ساخت تا قریب چهار صد و پنجاه مراجعت کردند و یوحنای ملقب به مرس را همراه خود بردند. ۲۰ و بعد از آن بدیشان داوران داد تا زمان سموئیل نبی.

۲۱ و از آن وقت پادشاهی خواستند و خدا شاول بن قیس را از سبیط ۱۳ و در کلیساایی که در انتاکیه بود انبیا و معلم چند بیانیم تا چهل سال به ایشان داد. ۲۲ پس اورا از میان برداشته، بودند: برنابا و شمعون ملقب به نیجر و لوکیوس قیروانی و مناحم داد و را برانگیخت تا پادشاه ایشان شود و در حق او شهادت داد برادر رضاعی هیرودیس تیترانخ و سولس. ۲ چون ایشان در عبادت که «داؤد بن یسی را مرغوب دل خود یافته‌ام که به تمامی اراده

من عمل خواهد کرد.”^{۲۳} و از ذریت او خدابر حسب وعده، سخن گفته، ترغیب می‌نمودند که به فیض خداثابت باشید.

برای اسرائیل نجات‌آوردهای یعنی عیسی را آورد، ^{۲۴} چون یحیی ^{۴۴} اما در سبیت دیگر قریب به تمامی شهر فراهم شدند تا کلام پیش از آمدن او تمام قوم اسرائیل را به تعمید توبه موعظله نموده خدا را بشنوند. ^{۴۵} ولی چون بیهود از حمام خلق را دیدند، از حسد بود. ^{۴۶} پس چون یحیی دوره خودرا به پایان برد، گفت: «مرا که پرگشتن و کفر گفته، با سخنان پولس مخالفت کردند. ^{۴۷} آنگاه می‌پندرد؟ من اونیستم، لکن اینک بعد از من کسی می‌آید که پولس و برنابا دلیر شده، گفتند: «واجب بود کلام خدا نخست به لایق گشادن تعیین او نیم.» ^{۴۸} «ای بارادران عزیز و ابنا آن شما القا شود. لیکن چون آن را رد کردید و خود را ناشایسته ابراهیم و هرکه از شما خداترس باشد، مر شما را کلام این نجات ^{۴۹} حیات جاودای شمردید، همانا به سوی امت هاتوجه نماییم. فرستاده شد. ^{۵۰} زیرا سکنه اورشلیم ورسای ایشان، چونکه نه او ^{۵۱} زیرا خوداند به ما چنین امروزه ممود که «تو را را شناختند و نه آوازهای انبیا را که هر سبیت خوانده می‌شود، بروی نور امته‌ها ساختم تا الی اقصای زمین منشا نجات باشی.»^{۵۲}

نقی دادند و آنها را به اتمام رسانیدند. ^{۵۳} و هرچند هیچ علت قتل ^{۵۴} چون امته‌ها این راشنیدند، شادخاطر شده، کلام خداوند را در وی نیافتند، از پلاطوس خواهش کردند که او کشته شود. ^{۵۵} تمجید نمودند و آنانی که برای حیات جاودانی مقریزوند، ایمان ^{۵۶} پس چون آنچه درباره وی نوشته شده بود تمام کردند، او را ^{۵۷} آورندند. ^{۵۸} و کلام خدا در تمام آن نواحی صلیب پاسی آورده، به قبر سپرندند. ^{۵۹} لکن خداو را از مردگان منتشرگشت. ^{۶۰} اما یهودیان چند زن دیندار و متخصص و اکابر برخیزانید. ^{۶۱} و او روزهای بسیار ظاهر شد را آنانی که همراه او شهر را بشورانیدند و ایشان را به زحمت رسانیدن بر پولس و برنابا جلیل به اورشلیم آمده بودند که الحال نزد قوم شهود او می‌باشد. تحریض نموده، ایشان را از حدود خود بیرون کردند. ^{۶۲} و ایشان ^{۶۳} پس ما به شما بشارت می‌دهیم، بدان وعده‌ای که به پدران ما خاک پایهای خود را بر ایشان افسانده، به ایقونیه آمدند. ^{۶۴} و داده شد، ^{۶۵} که خدا آن را به ما که فرزندان ایشان می‌باشیم وفا شاگردان پر از خوشی و روح القدس گردیدند.

کرد، وقته که عیسی را برانگیخت، چنانکه در زیر دوم مکتوب است که «تو پسر من هستی، من امروز تو را تولید نمودم.» ^{۶۶} و نوعی سخن گفتند که جمیع کثیر از بیهود و یونانیان ایمان آورندند. در آنکه او از مردگان برخیزانید تا دیگر هرگز راجع به فساد نشود ^{۶۷} لیکن یهودیان بی ایمان دلهای امته‌ها را اغوا نمودند و با بارادران چنین گفت که «به برکات قدوس و امین داود برای شما وفا خواهم کرد.» ^{۶۸} بنا براین در جایی دیگر نیز می‌گوید: «تقدوس خود را تغواہی گذاشت که فساد را بیند.» ^{۶۹} زیرا که داود چونکه در زمان خود اراده خدا را خدمت کرده بود، به خفت و به پدران خود ملحق شده، فساد را دید. ^{۷۰} لیکن آن کس که خدا او را برانگیخت، فساد را ندید. ^{۷۱} «پس ای بارادران عزیز، شما را معلوم باد که به وساحت او به شما از آمزش گناهان اعلام کنند، ^{۷۲} آگاهی یافته، به سوی لستره و دریه شهرهای لیکاونیه و دیار آن نواحی فرارکردند. ^{۷۳} و در آنجا بشارت می‌دادند. ^{۷۴} و در سخن پولس رامی شما واقع شود، ^{۷۵} که «ای حقیر شمارندگان، ملاحظه کنید و تعجب نمایید و هلاک شوید زیرا که من عملی را درایام شما پدید آرم، عملی که هرچند کسی شما را از آن اعلام نماید، تصدیق نخواهد کرد.» ^{۷۶} پس چون از کنیسه بیرون می‌رفتند، خواهش نمودند که در سبیت آینده هم این سخنان را بدیشان بازگردیند. ^{۷۷} و چون اهل کنیسه متفرق شدند، بسیاری از یهودیان و جدیدان خدا پرست از عقب پولس و برنابا افتادند؛ و آن دو نفر به ایشان

مقدم بود. ۱۳ پس کاهن مشتری که پیش شهر ایشان بود، گاوان کرده، ایمان آوردن امتها را بیان کردند و همه برادران را شادی و تاجها با گروه هایی از خلق به دروازه هاآوردند، خواست که عظیم دادند. ۴ و چون وارد اورشلیم شدند، کلیسا و رسولان و قربانی گذراند. ۱۴ اما چون آن دو رسول یعنی برناپا و پولس کشیشان ایشان را پذیرفتند و آنها را از آنجه خدا با ایشان کرده بود، شنیدند، جامه های خود را دریده، در میان مردم افتدند و ندا خبر دادند. ۵ آنگاه بعضی از فرقه فرسیان که ایمان آورده بودند، کرده، ۱۵ گفتند: «ای مردمان، چرا چنین می کنید؟ ما نیز انسان و برخاسته، گفتند: «ایها را باید ختنه نمایند و امر کنند که سنت صاحبان علیهم مانند شما هستیم و به شما پیشرفت می دهیم که از موسی را نگاه دارند.» ۶ پس رسولان و کشیشان جمع شدند تا این ایاضلی رجوع کنید به سوی خدای حی که آسمان و زمین در این امر مصلحت بینند. ۷ و چون مباحثه سخت شد، پطرس و دریا و آنچه را که در آنها است آفرید، ۱۶ که در طبقات برخاسته، بدیشان گفت: «ای برادران عزیز، شما آگاهید که از ایام سلف همه امتها را واگذاشت که در طرق خود رفتارکنند، ۱۷ با اول، خدا از میان شما اختیار کرد که امتها از زیان من کلام وجودی که خود را بی شهادت نگذاشت، چون احسان می نمود بشارت را بشنوند و ایمان آورند. ۸ و خدای عارف القلوب بر ایشان و از آسمان باران بارانیده و فضول بارآور بخشدیده، دلهای ما را شهادت داد بدین که روح القدس را بدیشان داد، چنانکه به ما نیز، اخzوراک و شادی پر می ساخت.» ۹ و بدین سخنان خلق را ۹ و در میان ما ایشان هیچ فرق نگذاشت، بلکه محض ایمان از گذرانیدن قربانی برای ایشان به دشواری باز داشتند. ۱۰ اما دلهای ایشان را ظاهر نمود. ۱۰ پس اکنون چرا خدا را امتحان یهودیان از انتلاکیه و ایقونیه آمده، مردم را با خود متحد ساختند و می کنید که روی غدن شاگردان می نهید که پدران ما و ما نیز پولس را سنتگارکرده، از شهر بیرون کشیدند و پنداشتند که مرده طاقت تحمل آن را بدانشیم، ۱۱ بلکه اعتقاد داریم که محض فیض است. ۱۲ اما چون شاگردان گرد او ایستادن برخاسته، به شهر خداوند عیسی مسیح نجات خواهیم یافت، همچنان که ایشان درآمد و فرای آن روز با برناپا سوی دریه روانه شد ۲۱ و در نیز. ۱۲ پس تمام جماعت ساكت شده، به برناپا و پولس گوش آن شهر بشارت داده، بسیاری را شاگرد ساختند. پس به لسته گرفتند چون آیات و معجزات را بیان می کردند که خدا در میان وايقونیه و انتلاکیه مراجعت کردند. ۲۲ و دلهای شاگردان را تقویت امتها به وساطت ایشان ظاهر ساخته بود. ۱۳ پس چون ایشان داده، پندی می دادند که در ایمان ثابت بمانند و اینکه با مصیبهای ساكت شدند، عقوب و آورده، گفت: «ای برادران عزیز، مرا بسیار می باید داخل ملکوت خدا گردیم. ۲۳ و در هر کلیسا بجهت گوش گیرید. ۱۴ شمعون بیان کرده است که چگونه خدا اول ایشان کشیشان معین نمودند و دعا و روزه داشته، ایشان را به امتها را تقدمنمود تا قومی از ایشان به نام خود بگیرد. ۱۵ و کلام خداوندی که بدو ایمان آورده بودند، سپردهند. ۲۴ و از پیسیدیه اینجا در این مطابق است چنانکه مکتوب است ۱۶ که «بعد از گذشته به پمپلیه آمدند. ۲۵ و در پرجه به کلام موضعه نمودند این رجوع نموده، خیمه داد را که افاده است باز بنا می کنم و و به اتالیه فرود آمدند. ۲۶ و از آنجا به کشتی سوار شده، به خرایهای آن را باز بنامی کنم و آن را بريا خواهیم کرد، ۱۷ تا بقیه انتلاکیه آمدند که از همان جا ایشان را به فیض خدا سپرده بودند مردم طالب خداوند شوند و جمیع امت هایی که بر آنها نام من برای آن کاری که به انجام رسانیده بودند. ۲۷ و چون وارد شهر نهاده شده است.» ۱۸ این را می گوید خداوندی که این چیزها را شدند کلیسا را جمع کرده، ایشان را مطلع ساختند از آنچه خدا با از بدو عالم معلوم کرده است. ۱۹ پس رای من ایشان کرده بود و چگونه دروازه ایمان را برای امتها باز کرده بود. این است: کسانی را که از امتها به سوی خدا بازگشت می کنند از جمله ایشان کردند که این را تلاوت می کنند. ۲۰ مگر اینکه ایشان را حکم کنیم که از انجاسات ۲۸ پس مدت مدیدی با شاگردان بسر برند.

۱۵ و تئی چند از یهودیه آمده، برادران را تعلیم می دادند که بتها و زنا و حیوانات خفه شده و خون پیرهیزند. ۲۱ زیرا که موسی از طبقات سلف در هر شهر اشخاصی دارد که بدو موضعه می نیست که نجات چنانکه در هر سبت در کنایس او را تلاوت می کنند، پایید.» ۲ چون پولس و برناپا را منازعه و مباحثه بسیار با ایشان رسولان و کشیشان با تمامی کلیسا بدين رضا دادند که چند نفر از ایشان نزد رسولان و کشیشان در اورشلیم برای این مساله بروند. ۳ پس کلیسا ایشان را مشایع نموده از فینیقیه و سامرہ عبور بودند. ۲۲ و بدست ایشان نوشتند که «رسولان و کشیشان و

برادران، به برادران از امت‌ها که در انطاکیه و سوریه و قیلیقیه کشیشان در اورشلیم حکم فرموده بودند، بدیشان می‌سپردند تا می‌باشند، سلام می‌رسانند. ۲۴ چون شنیده شد که بعضی از میان حفظ نمایند. ۵ پس کلیساها در ایمان استوار می‌شدند و روزیروز ما بیرون رفت، شما را به سخنان خود مشوش ساخته، دلهای شما در شماره افوده می‌گشتند. ۶ و چون از فریجیه و دیار غلاطیه رامنقلب می‌نمایند و می‌گویند که می‌باید مختون شده، شربعت را عبورکردنده، روح القدس ایشان را از رسانیدن کلام به آسیا منع نگاه بدارید و ما به ایشان هیچ امر نکردیم. ۲۵ لهذا ما به یک نمود. ۷ پس به میسیا آمد، سعی نمودند که به بطیلیا بروند، دل مصلحت دیدیم که چند نفر را اختیار نموده، همراه عزیزان لیکن روح عیسی ایشان را لاجات نداد. ۸ و از میسیا گذشته به خود بربابا و پولس به نزد شما بفرستیم، ۲۶ اشخاصی که جانهای ترواس رسیدند. ۹ شبی پولس را رویایی رخ نمود که شخصی خود را در راه نام خداوند ما عیسی مسیح تسلیم کردند. ۲۷ پس از اهل مکادونیه ایستاده بود التمام نموده گفت: «به مکادونیه یهودا و سیلاس را فرستادم و ایشان شمارا از این امور زبانی خواهد آمد، ما را امداد فرما.» ۱۰ چون این رویا را دید، بی‌درنگ عازم آگاهانید. ۲۸ زیرا که روح القدس و ما صواب دیدیم که باری بر سفرمکادونیه شدیم، زیرا به یقین دانستیم که خداوند را خوانده شمانهیم جز این ضروریات ۲۹ که از قربانی‌های بتها و خون و است تا بشارت بدیشان رسانیم. ۱۱ پس از ترواس به کشته حیوانات خفه شده و زنا بپرهیزید که هرگاه از این امور خود را نشسته، به راه مستقیم به ساموتراکی رفتیم و روز دیگر به نیاپولیس، محفوظ دارید به نیکویی خواهید پرداخت والسلام.» ۳۰ پس ایشان ۱۲ و از آنجا به فیلیپی رفتیم که شهر اول ازسرحد مکادونیه و کلونیه مرخص شده، به انطاکیه آمدند و جماعت را فراهم آورد، نامه را است و در آن شهر چندروز توقف نمودیم. ۱۳ و در روز سیت از رسانیدند. ۲۱ چون مطالعه کردند، از این تسلی شاد‌حاطرگشتد. شهرپرور شده و به کنار رودخانه جایی که نماز می‌گذارند، ۳۲ و یهودا و سیلاس چونکه ایشان هم نی بودند، برادران را به نشسته با زنانی که در آنجا جمع می‌شدند سخن راندیم. ۱۴ و سخنان بسیار، نصیحت و تقویت نمودند. ۳۳ پس چون مدتی زنی لیدیه نام، ارغوان فروش، که از شهر طیاتیرا و خداپرست بود، در آنجا بسپریدند به سلامتی از برادران رخصت گرفته، به سوی می‌شید که خداوند دل او را گشود تا سخنان پولس را بشنود. فرستندگان خود توجه نمودند. ۳۴ اما پولس و بربابا در انطاکیه ۱۵ و چون او و اهل خانه‌اش تعیید یافتند، خواهش نموده، گفت: توقف نموده، ۳۵ باسیاری دیگر تعلیم و بشارت به کلام خدامی «اگر شما رایقین است که به خداوند ایمان آوردم، به خانه من دادند. ۳۶ و بعد از ایام چند پولس به بربابا گفت: «برگردیم و درآمده، بمانید.» و ما را الحاج نمود. ۱۶ و واقع شد که چون ما برادران را در هر شهری که در آنها به کلام خداوند اعلام نمودیم، به محل نمازی رفتیم، کنیزی که روح تعالی داشت و ازغیب گویی دیدن کنیم که چگونه می‌باشد.» ۳۷ اما بربابا چنان مصلحت منافع بسیار برای آقایان خود پیدامی نمود، به ما بربخورد. ۱۷ دید که بوحنای ملقب به مرقس را همراه نیز برادر. ۳۸ لیکن پولس از عقب پولس و مامده، ندا کرده، می‌گفت که «این مردمان چنین صلاح دانست که شخصی را که از پمغله ایشان جدا خدام تعالی می‌باشدند که شما را از طریق نجات اعلام شده بود و با ایشان درکار همراهی نکرده بود، با خود نبرد. ۳۹ پس می‌نمایند.» ۱۸ و چون این کار را روزهای بسیار می‌کرد، پولس نزاعی سخت شد بحدی که از یکدیگر جدا شده، بربابا مرقس را دلتیگ شده، برگشت و به روح گفت: «تو را می‌فرمایم به نام برداشته، به قبرس از راه دریا رفت. ۴۰ اما پولس سیلاس را اختیار عیسی مسیح ازین دختر بیرون بیا.» که در ساعت از او بیرون شد. کرد و از برادران به فیض خداوند سپرده شده، رو به سفر نهاد. ۱۹ اما چون آقایانش دیدند که از کسب خودمایوس شدند، پولس و ۴۱ و از سوریه و قیلیقیه عبور کرده، کلیساها را استوار می‌نمود. سیلاس را گرفته، در بازاری بند حکام کشیدند. ۲۰ و ایشان را نزد والیان حاضر ساخته، گفتند: «این دو شخص شهر ما را به شورش آغاز ۱۶ و به دریه و لسته آمد که اینک شاگردی تیموتاآوس نام آنجا بود، پسر زن یهودیه مومنه لیکن پدرش یونانی بود. ۲ که برادران در لسته و ایقونیه بر او شهادت می‌دادند. ۳ چون پولس خواست او همراه وی بیاید، او را گرفته مختون ساخت، به سبب یهودیانی که کنده، فرمودند ایشان را چوب بزنند. ۲۳ و چون ایشان را چوب در آن نواحی بودند زیرا که همه پدرش را می‌شناختند که یونانی بسیار زندن، به زندان افکنند و داروغه زندان را تاکید فرمودند که بود. ۴ و در هر شهری که می‌گشتد، قانونها را که رسولان و ایشان را محکم نگاه دارد. ۲۴ و چون او بدینطور امر یافت، ایشان

را به زندان درونی انداخت و پایهای ایشان را در کنده مضبوط کرد. چند نفر اشار ازیازاریها را برداشته، خلق را جمع کرده، شهر را به ۲۵ اما قریب به نصف شب، پولس و سیلاس دعا کرده، خدا را شورش آوردن و به خانه یاسون تاخته، خوستنده ایشان را در میان تسبیح می خواندند و زندایان ایشان را می شنیدند. ۲۶ که ناگاه مردم ببرند. ۶ و چون ایشان رانیافتند، یاسون و چند برادر را نزد زلزله‌ای عظیم حادث گشت بدی که بیناد زندان به جنبش درآمد حکام شهر کشیدند و ندا می کردند که «آنایی که برع مسکون را دفعه همه درها باز شد و زنجیرها از همه فرو ریخت. ۷۷ اما شورانیده‌اند، حال بدینجا نیزآمده‌اند. ۷ و یاسون ایشان را پذیرفته داروغه بیدار شده، چون درهای زندان را گشوده دید، شمشیر خود است و همه اینها برخلاف احکام قیصر عمل می کنند و قلقل بر این را کشیده، خواست خود را بکشد زیرا گمان برد که زندایان فرار هستند که پادشاهی دیگر هست یعنی عیسی. ۸ پس خلق و ۲۸ اما پولس به آواز بلند صدا زده، گفت: «خود را حکام شهر را ازشیدن این سخنان مضطرب ساختند ۹ و یاسون و ضرری مرسان زیرا که ماهمه در اینجا هستیم.» ۲۹ پس چراغ دیگران کفالت گرفته، ایشان را رها کردند. ۱۰ اما برادران بی درنگ طلب نموده، به اندرون جست و لزان شده، نزد پولس و سیلاس در شب پولس و سیلاس را به سوی بیره روانه کردند و ایشان بدانجا افتاد. ۲۰ و ایشان را بیرون آورده، گفت: «ای آقایان، مرا چه باید رسیده، به کنیسه یهود درآمدند. ۱۱ و اینها اهل تسالوینیکی کرد تا نجات یابم؟» ۳۱ گفتند: «به خداوند عیسی مسیح ایمان نجیب‌تر بودند، چونکه در کمال رضامندی کلام را پذیرفته و آور که تو و اهل خانه ات نجات خواهید یافت.» ۳۲ آنگاه کلام هر روز کتب را تفتیش می نمودند که آیا این همچنین است. خداوند را برای او و تمامی اهل بیتش بیان کردند. ۳۳ پس ایشان را ۱۲ پس بسیاری از ایشان ایمان آوردند و از زنان شریف یوتانیه و از برداشته، در همان ساعت شب زخمی‌های ایشان را شست و خود و مردان، جمعی عظیم. ۱۳ لیکن چون یهودیان تسالوینیکی فهمیدند همه کسانش فی الفور تعیید گفتند. ۳۴ و ایشان را به خانه خود که پولس در بیره نیز به کلام خدا موعظه می کند، در آنچا هم درآورده، خوانی پیش ایشان نهاد و پاتمامی عیال خود به خدا ایمان رفته، خلق را شورانیدند. ۱۴ در ساعت برادران پولس را به سوی آورده، شادگردیدند. ۳۵ اما چون روز شد، والیان فراشان فستاده، دریا روانه کردند ولی سیلاس با تیموتاؤس در آنچا توقف نمودند. گفتند: «آن دو شخص را رها نما.» ۳۶ آنگاه داروغه پولس را از ۱۵ و هنینماian پولس او را به اطینا آورده و حکم برای سیلاس و این سخنان آگاهانید که «والیان فستاده اند تا رستگار شوید. پس تیموتاؤس گرفته که به زودی هرچه تمام تر به نزد او آیند، روانه الان بیرون آمده، به سلامتی روانه شوید.» ۳۷ لیکن پولس بدیشان شدند. ۱۶ اما چون پولس در اطینا انتظار ایشان رامی کشید، گفت: «ما را که مردمان رومی می باشیم، آشکارا و بی حجه زده، روح او در اندرونش مضطرب گشت چون دید که شهر از پنهان پر به زندان انداختند. آیا الان ما را به پنهانی بیرون می نمایند؟» نی است. ۱۷ پس درکنیسه با یهودیان و خدایران و در بازار، هر روزه بلکه خود آمده، ما را بیرون بیاورند. ۳۸ پس فراشان این سخنان را به هر که ملاقات می کرد، مباخته می نمود. ۱۸ اما بعضی از فلاسفه به والیان گفتند و چون شنیدند که رومی هستند بتسریشند ۳۹ و اپیکورین و رواقین با اوروپر شده، بعضی می گفتند: «این یاوه گو آمده، بدیشان تمام نموده، بیرون آورده و خواهش کردند که از چه می خواهد بگوید؟» و دیگران گفتند: «ظاهر واعظ به خدایان شهر بروند. ۴۰ آنگاه از زندان بیرون آمده، به خانه لیدیه شناختند و غریب است.» زیرا که ایشان را به عیسی و قیامت بشارت می داد. با برادران ملاقات نموده و ایشان را نصیحت کرده، روانه شدند. ۱۹ پس او را گرفته، به کوه مریخ بردند و گفتند: «ایا می توانیم یافت که این تعلیم تازه‌ای که تو می گویی چیست؟ ۲۰ چونکه سخنان

۱۷ و از امپولس و اپولونیه گلشته، به تسالوینیکی رسیدند که در آنچا کنیسه یهود بود. ۲ پس پولس بحسب عادت خود، نزد ایشان داخل شده، در سه سبت با ایشان از کتاب مباخته مقصود است.» ۲۱ اما جمیع اهل اطینا و غریای ساکن آنچا جز برای گفت و شنید درباره چیزهای تازه فراغتی نمی داشتند. ۲۲ پس پولس در وسط کوه مریخ ایستاده، گفت: «ای مردان اطینا، بینند و از مردگان برخیزیدو عیسی که خبر او را به شما می دهم، این شما را از هر جهت بسیار دیدار یافته‌ام، ۲۳ زیرا چون سیر کرده، مسیح است.» ۴ و بعضی از ایشان قبول کردند و با پولس و معابدشما را نظاره می نمودم، مذبحی یافتم که بر آن، نام خدای سیلاس متعدد شدند و از یونانیان خداترین، گروهی عظیم و از زنان شریف، عددی کثیر. ۵ اما یهودیان بی ایمان حسد برد، شما اعلام می نمایم. ۲۴ خدایی که جهان و آنچه در آن است

آفرید، چونکه او مالک آسمان و زمین است، در هیکلهای ساخته «ترسان میاش، بلکه سخن بگو و خاموش میاش ۱۰ زیرا که من با شده به دستها ساکن نمی باشد ۲۵ و از دست مردم خدمت کرده تو هستم و هیچ کس تو را اذیت نخواهد رسانید زیرا که مرد این نمی شود که گویامحتاج چیزی باشد، بلکه خود به همگان حیات شهر خلق بسیار است.» ۱۱ پس مدت یک سال و شش ماه و غصه و جمیع چیزها می بخشد. ۲۶ و هر امت انسان را یک توقف نموده، ایشان را به کلام خدا تعلیم می داد. ۱۲ اما چون خون ساخت تا بر تمامی روی زمین مسکن گیرند و زمانهای معین غالیون والی اخایه بود، یهودیان یکدل شده، بر سر پولس تاخته، و حدود مسکنهای ایشان را مقرر فرمود ۲۷ تا خدا را طلب کنند او را پیش مستند حاکم بردند ۱۳ و گفتند: «این شخص مردم را که شاید او را تشخص کرده، بیابند، با آنکه از هیچ یکی از ما دور اغومی کند که خدا را بخلاف شریعت عبادت کنند.» ۱۴ چون نیست. ۲۸ زیرا که در او زندگی و حرکت و وجود داریم چنانکه پولس خواست حرف زند، غالیون گفت: «ای یهودیان اگر ظلمی بعضی از شعرای شما نیز گفته اند که از نسل او می باشیم. ۲۹ پس یا فسقی فاحش می بود، هر آینه شرط عقل می بود که متهم متحمل چون از نسل خدا می باشیم، نشاید گمان برد که الوهیت شباهت شما بشومن. ۱۵ ولی چون مساله ای است درباره سخنان و نامها و دارد به طلا یا نقره یا سنگ منقوش به صنعت یا مهارت انسان. شریعت شما، پس خود بفهمید. من در چنین امور نمی خواهم ۳۰ پس خدا از مانهای جهالت چشم پوشیده، الان تمام خلق رادر داوری کنم.» ۱۶ پس ایشان را از پیش مستند براند. ۱۷ و همه هر جا حکم می فرماید که توبه کنند. ۳۱ زیرا روزی را مقرر فرمود سوستانیس رئیس کنسیه را گرفته او را در مقابل مستند والی بزند و که در آن ربع مسکون را به انصاف داوری خواهد نمود به آن غالیون را از این امور هیچ پروانه نمود. ۱۸ اما پولس بعد از آن روزهای مردی که معین فرمود و همه را دلیل داد به اینکه او را از مرگان بسیار در آنجاتوقف نمود پس برادران را وداع نموده، به سوریه از برخیزانید. ۳۲ چون ذکر قیامت مرگان شنیدند، بعضی استهزا راه دریا رفت و پرسکله و اکیلا همراه او رفتند. و در کناره موی نمودند و بعضی گفتند مرتبه دیگر در این امر از تو خواهیم شنید. خود را چید چونکه نذر کرده بود. ۱۹ و چون به افسس رسید آن ۳۳ و همچنین پولس از میان ایشان بیرون رفت. ۳۴ لیکن چند نفر دو نفر را در آنجا رها کرده، خود به کنیسه درآمد، با یهودیان بدیوپوسته ایمان آوردند که از جمله ایشان دیونویسوس آریوپاغی بود و مباحثه نمود. ۲۰ و چون ایشان خواهش نمودند که مدتی با ایشان زنی که دامس نام داشت و بعضی دیگر با ایشان. ۲۱ بلکه ایشان را وداع کرده، گفت که «مرا به هر صورت باید عید آینده را در اورشلیم صرف کنم. لیکن اگر خدابخواهد، باز به نزد شما خواهم برگشت.» پس از افسس روانه شد. ۲۲ و به قیصریه فرود آمد (به اورشلیم) رفت و کلیسا را تحیت نموده، به انطاکیه آمد. ۲۳ و مدتی در آنجا مانده، باز به سفر توجه نمود و در ملک غلطاطیه و فربجیه جابجا می گشت و همه شاگردان را استوار می نمود. ۲۴ اما شخصی یهود اپل نام از ایشان خیمه دوزی بود. ۲۵ و هر سبت در کنیسه مکالمه کرده، ۲۶ و مرد یهودی اکیلا نام راکه مولدش پنطس بود و از ایطالیا تازه رسیده بودو زنش پرسکله را پافت زیرا کلودیوس فرمان داده بود که همه یهودیان از روم بروند. پس نزد ایشان آمد. ۳ و چونکه با ایشان همپیشه بود، نزد ایشان مانده، به کار مشغول شد و کسب ۳۷ و بعد از آن پولس از اطیانا روانه شده، به قرنتس آمد. ۳۸ و مرد یهودی اکیلا نام راکه مولدش پنطس بود و از ایطالیا تازه رسیده بودو زنش پرسکله را پافت زیرا کلودیوس فرمان داده بود که همه یهودیان از روم بروند. پس نزد ایشان آمد. ۳ و چونکه با ایشان همپیشه بود، نزد ایشان مانده، به کار مشغول شد و کسب ۳۹ و هر سبت در کنیسه مکالمه کرده، ۴ و هر سبت در کنیسه دریاچه ایمان آمدند، پولس در روح مجبور شده، برای تیموتواس از مکادونیه آمدند، ۵ اما چون سیلاس و یهودیان و یونانیان را مجاب می ساخت. ۶ اما چون سیلاس و یهودیان شهادت می داد که عیسی، مسیح است. ۶ ولی چون ایشان مخالفت نموده، کفر می گفتند، دامن خود را بر ایشان افشارانده، گفت: «خون شما بر سر شما است. من بری هستم. ۷ پس از هامی روم.» ۷ پس از آنجا نقل کرده، به بعد از این به نزد ام ام ایمان آوردند و به دقت تمام طریق خدا را بدو آموختند. ۲۷ پس چون خانه شخصی یوستس نام خدا پرست آمد که خانه او متصل به کنیسه بود. ۸ اما کرسپس، رئیس کنیسه با تمامی اهل بیتیش به خداوند ایمان آوردند و بسیاری از اهل قرنتس چون شنیدند، ایمان آورده، تعمید یافتند. ۹ شبی خداوند در رویا به پولس گفت: که عیسی، مسیح است.

و چون اپلس در قرنتس بود، پولس درنواحی بالا گردش اورشليم بود و گفت: «بعد از رفتنم به آنجا روم را نباید دید.» کرده، به افسوس رسید. و در آنجا شاگرد چند یافته، ۲۲ بدیشان پس دو نفر از ملازمان خود یعنی تیموتاوس و ارسطلوس را به گفت: «آیا هنگامی که ایمان آوردید، روح القدس را یافید؟» به مکادونیه روانه کرد و خود در آسیا چندی توقف نمود. ۲۳ در آن وی گفتند: «بلکه نشنیدیم که روح القدس هست!» بدیشان ۲۴ زیرا شخصی گفت: «پس به چه چیز تعمید یافتید؟» گفتند: «به تعمید دیمیتریوس نام زرگر که تصاویریتکده ارطامیس از نقره می ساخت و یعنی.» ۴ پولس گفت: «یعنی البته تعمید توبه می داد و به قوم بجهت صنعتگران فرع خطیر پیدا می نمود، ایشان را و دیگرانی می گفت به آن کسی که بعد از من می آید ایمان بیاورید یعنی به که در چنین پیشه اشتغال می داشتند، ۲۵ فراهم آورد، گفت: مسیح یعنی.» ۵ چون این راشنیدند به نام خداوند عیسی تعمید «ای مردمان شما آگاه هستید که این شغل، فراخی رزق ما گرفتند، ۶ و چون پولس دست بر ایشان نهاد، روح القدس برایشان است. ۷ و دیده و شنیده اید که نه تنها در افسس، بلکه تغیر در نازل شد و به زبانها متكلم گشته، نبوت کردند. ۷ و جمله آن تمام آسیا این پولس خلق بسیاری را اغوا نموده، منحرف ساخته مردمان تخمین دوازده نفر بودند. ۸ پس به کیسه درآمده، مدت است و می گوید اینهای که به دستها ساخته می شوند، خدا ایان سه ماه به دلیری سخن می راند و در امور ملکوت خدا مباحثه نیستند. ۲۷ پس خطر است که نه فقط کسب ما از میان رودبارکه می نمود و برهان قاطع می آورد. ۹ اما چون بعضی سخت دل این هیکل خدای عظیم ارطامیس نیز حقیر شمرده شود و عظمت گشته، ایمان نیاوردن و پیش روی خلق، طریقت را بد می گفتند، وی که تمام آسیا و ربع مسکون او را می پرستند بروط شود.» از ایشان کاره گردیده، شاگردان را جدا ساخت و هر روزه در مردم رسم ۲۸ چون این را شنیدند، از خشم پر گشته، فریاد کرده، می گفتند شخصی طیرانس نام مباحثه می نمود. ۱۰ و بدینطور دو سال که «بزرگ است ارطامیس افسیان.» ۲۹ و تمامی شهر به شورش گذشت بقسمی که تمامی اهل آسیا چه یهود و چه یونانی کلام آمده، همه متفق به تماشاخانه تاختند و غایوس و ارستخس را خداوند عیسی را شنیدند. ۱۱ و خداوند از دست پولس معجزات که از اهل مکادونیه و همراهان پولس بودند با خودمی کشیدند. غیرمعناد به ظهر می رسانید، ۱۲ بطوطی که از بدن او دستمالها و ۱۳ اما چون پولس اراده نمود که به میان مردم درآید، شاگردان او را فرطه ها برده، بر مرضان می گذاردند و امراض از ایشان زایل می نگذاشتند. ۲۱ و بعضی از روسای آسیا که او را دوست می داشتند، شد و ارواح پلید از ایشان اخراج می شدند. ۱۴ لیکن تی چند نزد او فرستاده، خواهش نمودند که خود را به تماشاخانه نسپارد. از یهودیان سیاح عزیمه خوان بر آنانی که ارواح پلید داشتند، ۲۲ و هر یکی صدای علیحده می کردند زیرا که جماعت آشته نام خداوند عیسی را خواندن گرفتند و می گفتند: «شما را به آن بود و اکثرتمنی دانستند که برای چه جمع شده اند. ۲۳ پس عیسی که پولس به او موعظه می کنند قسم می دهیم!» ۱۵ و هفت اسکندر را از میان خلق کشیدند که یهودیان او را پیش مردم نفر پسран اسکیویاریس کهنه یهود این کار می کردند. ۱۶ اما روح اسکندر به دست خود اشاره کرده، خواست برای خود پیش مردم خیث در جواب ایشان گفت: «عیسی رامی شناسم و پولس را حجت بیاورد. ۱۷ لیکن چون دانستند که یهودی است همه می دانم. لیکن شما کمیستید؟» ۱۸ و آن مرد که روح پلید داشت به یک آواز قریب به دو ساعت ندا می کردند که «بزرگ است برایشان جست و برایشان زوار شده، غلیه یافت بعدی که از ارطامیس افسیان.» ۱۹ پس از آن مستوفی شهر خلق را ساكت آن خانه عربان و مجرح فرار کردند. ۲۰ چون این واقعه بر جمیع گردانیده، گفت: «ای مردان افسیسی، کیست که نمی داند که یهودیان و یونانیان ساکن افسس مشهور گردید، خوف بر همه شهر افسیان ارطامیس خدای عظیم و آن صنمی را که از مشتری ایشان طاری گشته، نام خداوند عیسی را مکرم می کنند؟ ۲۱ و نازل شد پرستش می کنند؟ ۲۲ پس چون این امور را تنواع انکار بسیاری از آنانی که ایمان آورده بودند آمدند و به اعمال خود کرد، شما می باید آرام باشید و هیچ کاری به تعجبی نکنید. اعتراف کرده، آنها را فاش می نمودند. ۲۳ و جمعی از شعبده بازان زیرا که این اشخاص را آوردید که نه تاراج کنندگان هیکل اند کتب خویش را آورده، در حضور خلق سوزانیدند و چون قیمت آنها و نه به خدای شما بد گفته اند. ۲۴ پس هر گاه دیمیتریوس و را حساب کردند، پنجاه هزار درهم بود ۲۵ بدینطور کلام خداوند همکاران وی ادعایی بر کسی دارند، ایام قضایا مقرر است و دادوان ترقی کرده قوت می گرفت. ۲۶ و بعد از تمام شدن این مقدمات، معین هستند. با همدیگر مرافعه باید کرد. ۲۷ و اگر در امری پولس در روح عزیمت کرد که از مکادونیه و اخایه گذشته، به دیگر طالب چیزی باشید، در محکمه شرعی فیصل خواهد پذیرفت.

۴۰ زیارد خطریم که در خصوص فته امروز از مایا خواست شود ۱۹ که با کمال فروتنی و اشکهای بسیار وامتحانهایی که از مکاید چونکه هیچ علی نیست که درباره آن عذری برای این ازدحام بیهود بر من عارض می شد، به خدمت خداوند مشغول می بدم. توانیم آورد.» ۲۰ این را گفته، جماعت را مفرق ساخت.

وچگونه چیزی را از آنچه برای شما مفید باشد، دریغ نداشتم بلکه آشکارا و خانه به خانه شما را خبار و تعلیم می نمودم. ۲۱ و

۲۰ و بعد از تمام شدن این هنگامه، پولس شاگردان را

طلبیده، ایشان را وداع نمود و به سمت مکادونیه روانه شد. ۲۱ و
عیسی مسیح شهادت می دادم. ۲۲ واپسیک الان در روح بسته
در آن نواحی سیر کرده، اهل آنجا را نصیحت بسیار نمود و به
یونانستان آمد. ۲۳ و سه ماه توقف نمود و چون عزم سفر سوریه کرد
و یهودیان در کمین وی بودند، اراده نمود که از راه مکادونیه
مراجعت کنند. ۲۴ و سویاترس از اهل بیرون و ارستخس وسکندهس

از اهل تسالونیکی و غایوس از دریه و تیمتوواس و از مردم آسیا
تیخیکس و تروفیمس تا به آسیا همراه او رفتند. ۲۵ و ایشان پیش
رفه، در تواس منظر ماندند. ۲۶ و اما ما بعد از ایام فطیراز فیلیپی
به کشتی سوار شدیم و بعد از پنج روز به تواس نزد ایشان رسیده،

در آنجا هفت روزماندیم. ۲۷ و در اول هفته چون شاگردان بهجهت
شکستن نان جمع شدند و پولس در فرای آن روز عازم سفر بود،
برای ایشان موعظه می کرد و سخن او تاضیف شب طول کشید.

۲۸ و در بالاخانای که جمع بودیم چراغ بسیار بود. ۲۹ ناگاه جوانی
که اتفیخس نام داشت، نزد دریچه نشسته بود که خواب سکمین
او را دربیود و چون پولس کلام راطول می داد، خواب بر او مستولی
گشته، از طبقه سوم به زیر افتاد و او را در آغوش کشیده، ۳۰ آنگاه

پولس به زیر آمد، بر او افتاد و وی را در آغوش کشیده، گفت:
«مضطرب می‌باشید زیرا که جان اور اوتست.» ۳۱ پس بالا رفته
و نان را شکسته، خورد و تا طلوع فجر گفتگوی بسیار کرده،

همچنین روانه شد. ۳۲ و آن جوان را زنده بردن و تسلی عظیم
پذیرفتند. ۳۳ اما ما به کشتی سوار شده، به اسوس پیش رفیم
که از آنجا می‌بايست پولس را برداریم که بدینطور قرارداد زیرا

خواست تا آنجا پیاده رود. ۳۴ پس چون در اسوس او را ملاقات
کردیم، او را برداشته، به متلبنی آمدیم. ۳۵ و از آنجا به دریا کوچ
کرده، روز دیگر به مقابل خیوس رسیدیم و روز سوم به ساموس وارد

شدیم و در تروجلیون توقف نموده، روز دیگر وارد میلیس شدیم.
که او گفت دادن از گرفتن فرخند تراست.» ۳۶ این بگفت و
۳۷ زیرا که پولس عزیمت داشت که از محاذی افسس بگذرد،
زاون زده، با همگی ایشان دعا کرد. و همه گریه بسیار کردند
میادا او را در آسیا درنگی پیدا شود، چونکه تعجیل می کرد که
و بر گردن پولس آویخته، او را می بوسیدند. ۳۸ و بسیار متالم

شدن خصوص بجهت آن سخنی که گفت: «بعد از این روی مرا
خواهید دید.» پس او را تا به کشتی مشایعت نمودند.

۳۹ پس از زدش حاضر شدند، ایشان را گفت: «بر شما معلوم است که

از روز اول که وارد آسیا شدم، چطور هر وقت با شما بسرمهی بدم؛

و چون از ایشان هجرت نمودیم، سفردیا کردیم و به راه نمود. ۲۲ پس چه باید کرد؟ البته جماعت جمع خواهند شد راست به کوس آمدیم و روز دیگر به رودس و از آنجا به پاترا. زیرا خواهد شنید که تو آمده‌ای. ۲۳ پس آنچه به توگوییم به عمل ۲ و چون کشتنی‌ای یافتیم که عازم فینیقیه بود، بر آن سوار شده، آور: چهار مرد ما هستند که برایشان نذری هست. ۲۴ پس کوچ کردیم. ۳ و پرس را به نظرآورده، آن را به طرف چپ رها ایشان را برداشته، خود را با ایشان تطهیر نما و خرج ایشان را بده کرده، به سوی سوریه فتیم و در صور فرو آمدیم زیرا که در آنجا که سر خود را برداشتند تا همه بدانند که آنچه درباره تو شنیده‌اند می‌باشد بار کشتنی را فرو آورند. ۴ پس شاگردی چند پیدا اصلی ندارد بلکه خود نیز در حفاظت شریعت سلوک می‌نمایی. کرده، هفت روز در آنجاماندیم و ایشان به الهام روح به پولس ۲۵ لیکن درباره آنانی که از امت‌ها ایمان آورده‌اند، مافسادیم و گفتند که به اورشلیم نزود. ۵ و چون آن روزها را بسر بردمیم، روانه حکم کردیم که از قربانی‌های بت و خون و حیوانات خفه شده و گشته‌یم و همه با زنان و اطفال تا بیرون شهر مارا مشایعت نمودند و زنا پرهیز نمایند. ۶ پس پولس آن اشخاص را برداشته، روز دیگر با به کناره دریا زانو زده، دعاکارکدیم. ۷ پس یکدیگر را وداع کرده، به ایشان طهارت کرده، به هیکل درآمد و از تکمیل ایام طهارت کشتنی سوار شدیم و ایشان به خانه‌های خود برگشتهند. ۸ و ما اطلاع داد تا هدیه‌ای برای هر یک از ایشان بگذارند. ۲۷ و چون سفر دریا را به انجام رسانیده، از صور به پتوالیم رسیدیم و برادران هفت روز نزدیک به انجام رسید، یهودی‌ای چند از آسیا او را در را سلام کرده، با ایشان یک روز ماندیم. ۹ در فراید آن روز، از آنجا هیکل دیده، تمامی قوم را به شورش آوردند و دست بر او وانداخته، روانه شده، به قیصریه آمدیم و به خانه فیلیپس مبشر که یکی از آن ۲۸ فریاد برآوردند که «ای مردان اسرائیلی، امداد کنید! این است هفت بود درآمد، نزد ما ماندیم. ۱۰ و چون چهار دختر باکره بود که آن کس که بخلاف امت و شریعت و این مکان در هر جاهمه را نبوت می‌کرددند. ۱۱ و نزد ما آمده، کمرنبد پولس را مکان مقدس را ملوث نموده است.» ۲۹ زیرا قبل از آن تروفیمس گرفته و دستها و پایهای خود را بسته، گفت: «روح القدس می‌گوید افسوسی را باوی در شهر دیده بودند و مظنه داشتند که پولس او را که یهودیان در اورشلیم صاحب این کمرنبد را به همیشور بسته، او به هیکل آورده بود. ۳۰ پس تمامی شهر به حرکت آمد و خلق را بدستهای امت‌ها خواهند سپرد.» ۱۲ پس چون این را شنیدیم، ازدحام کردیم، پولس را گرفتند و از هیکل بیرون کشیدند و فی الفور ما و اهل آنجا التumas نمودیم که به اورشلیم نزود. ۱۳ پولس درها را بستند. ۳۱ و چون قصدقتل او می‌کردند، خبر به مین جواب داد: «چه می‌کنید که گریان شده، دل مرا می‌شکنیدزیرا باشی سپاه رسید که «تمامی اورشلیم به شورش آمده است.» من مستعدم که نه فقط قید شوم بلکه تا در اورشلیم بمیرم به مخاطر ۳۲ اوبی درنگ سپاه و یوزباشی‌ها را برداشته، بر سرایشان تاخت. نام خداوند عیسی.» ۱۴ چون او نشید خاموش شده، گفتیم: پس ایشان به مجرد دیدن مین باشی و سپاهیان، از زدن پولس «آنچه اراده خداوند است بشود.» ۱۵ و بعد از آن ایام تدارک دست برداشتند. ۱۶ چون مین باشی رسید، او را گرفته، فرمان داد سفر دیده، متوجه اورشلیم شدیم. و تی چند از شاگردان تا او را بدو زنجیر بینند و پرسید که «این کیست و چه کرده قیصریه همراه آمده، ما نزد شخصی مناسون نام که از اهل پرس است؟» ۱۷ اما بعضی از آن گروه به سخنی و بعضی به سخنی او را شاگرد قدیمی بود، آوردن تازند او منزل نمایم. و چون وارد دیگر صدا می‌کردند. و چون او به سبب شورش، حقیقت امر اورشلیم گشتم، برادران ما را به خشنودی پذیرفتند. ۱۸ و در روز رانتوانست فهمید، فرمود تا او را به قلعه بیاورند. ۱۹ و چون به زینه دیگر، پولس ما را برداشته، نزد یعقوب رفت و همه کشیشان حاضر رسید، اتفاق افتاد که لشکریان به سبب ازدحام مردم او را برگرفتند، شدند. ۲۰ پس ایشان را سلام کرد، آنچه خدا بوسیله خدمت او زیرا گروهی کثیر از خلق از عقب او افتاده، صدا می‌زدند که در میان امت‌ها به عمل آورده بود، مفصل‌گفت. ۲۱ ایشان چون «اورا هلاک کن!» ۲۲ چون نزدیک شد که پولس را به قلعه این راشنیدند، خدا را تمجید نموده، به وی گفتند: «ای برادر، درآورند، او به مین باشی گفت: آیا اجازت است که به تو چیزی آگاه هستی که چند هزارها از یهودیان ایمان آورده‌اند و جمیع در گویی؟ گفت: «آیا زبان یونانی رامی دانی؟» ۲۳ مگر تو آن مصری شریعت غیریند: ۲۴ و درباره تو شنیده‌اند که همه یهودیان را که نیستی که چندی پیش از این فتنه برانگیخته، چهار هزار مرد قتال در میان امت‌ها می‌باشند، تعلیم می‌دهی که از موسی انحراف را به بیان برد؟» ۲۵ پولس گفت: «من مرد یهودی هستم از نمایند و می‌گویی نباید اولاد خود را مختون ساخت و به سنت رفتار طرسوس قیلیقیه، شهری که بی‌نام و نشان نیست و خواهش آن دارم

که مرا اذن فرمایی تا به مردم سخن گویم.» ۴۰ چون اذن یافت، من در هر کیسه مومنین تو را حبس کرده، می‌زدم؛ ۲۰ و هنگامی بر زینه ایستاده، بدست خود به مردم اشاره کرد؛ و چون آرامی که خون شهید تو استیفان را می‌بینید، من نیز ایستاده، رضا بدان کامل پیدا شد، ایشان را به زبان عبرانی مخاطب ساخته، گفت. دادم و جامه‌های قاتلان او را نگاه می‌داشت.» ۲۱ او به من

گفت: «روانه شوزیرا که من تو را به سوی امت های بعیدی ۲۲ «ای بارداران عزیز و پدران، حجتی را که الان پیش شما فرستم.» ۲۲ پس تا این سخن بدو گوش گرفتند؛ آنگاه آواز خود را تکلم می‌کنند، بیشتر خاموش شدنند. پس گفت: «من مرد یهودی هستم، متولد طرسوس قیلیقیه، اما تربیت یافته بودم در این شهر در خدمت غمالائیل و در دقایق شریعت اجدامتعلص شده، درباره خدا غیرور می‌بودم، چنانکه همگی شما امروز می‌باشید. ۴ و این طریقت را تابه قتل مزاهم می‌بودم به نوعی که مردان و زنان را بند نهاده، به زنان می‌انداختم، ۵ چنانکه رئیس کنه و تمام اهل شورا به من شهادت می‌دهند که از ایشان نامه‌ها برای بارداران گرفته، عازم دمشق شدم تا آناتی را نیز که در آنجا باشند قید کرده، به اورشلیم آورم تا سزا یابند. ۶ و در اثنای راه، چون نزدیک به دمشق رسیدم، قریب به ظهر ناگاه نوری عظیم از آسمان گرد من درخشید. ۷ پس بر زمین افتاده، هانفی را شدید که به من می‌گوید: «ای شاول، ای شاول، چرا بر من جنا می‌کنی؟» ۸ من جواب دادم: «خداؤندا تو کیستی؟» او مرا گفت: «من آن عیسی ناصری هستم که تو بر وی جفا می‌کنی.» ۹ و همراهان من نور را دیده، ترسان گشتند ولی آواز آن کس را که با من سخن گفت نشیدند. ۱۰ گفتم: «خداؤندا چه کنم؟» خداوندرا گفت: «برخاسته، به دمشق برو که در آنجا تو را مطلع تمامی اهل شورا حاضر شوند و پولس را پایین آورده، در میان ایشان خواهند ساخت از آنچه برایت مقرر است که بکنی.» ۱۱ پس بپرا داشت.

چون از سطوط آن نور نایینا گشتم، رفاقتی دست مرا گرفته، به دمشق رسایدند. ۱۲ آنگاه شخصی متفق یبحسب شریعت، حتیا ۲۳ پس پولس به اهل شورا نیک نگریسته، گفت: «ای نام که نزد همه یهودیان ساکن آنچا نیکنام بود، ۱۳ به نزد من بارداران، من تا امروز با کمال ضمیر صالح در خدمت خدا رفقار آمده و ایستاده، به من گفت: «ای باردار شاول، بینا شو» که در کرده‌ام.» ۱۴ آنگاه حتیانی، رئیس کنه، حاضران را فرمودتا به همان ساعت بر وی نگریستم. ۱۵ او گفت: «خداد تو را خواهد زد، ای دیوار تو را برگزید تا اراده او را بدانی و آن عادل را بینی و از زبانش سفیدشده! تو نشسته‌ای تامرا بر حسب شریعت داوری کنی و به سخنی بشنوی. ۱۶ زیالاز آنچه دیده و شنیده‌ای نزد جمیع مردم ضدشیریعت حکم به زدنم می‌کنی؟» ۱۷ حاضران گفتند: «آیا شاهد براو خواهی شد. ۱۸ و حال چرا تاخیر می‌نمایی؟ برخیز و رئیس کنه خدا را دشنام می‌دهی؟» ۱۹ پولس گفت: «ای بارداران، شاهد براو خواهی شد. ۲۰ و حال چرا تاخیر می‌نمایی؟ برخیز و رئیس کنه خدا را دشنام می‌دهی؟» ۲۱ پولس گفت: «ای بارداران، تعمید بگیر و نام خداوند را خوانده، خود را از گناهات غسل ندانستم که رئیس کنه است، زیرا مکتوب است حاکم قوم خود ده.» ۲۲ و چون به اورشلیم برگشته، در هیکل دعا می‌کردم، راید مگوی.» ۲۳ چون پولس فهمید که بعضی از صدوقیان و بعضی بیخودشدم. ۲۴ پس او را دیدم که به من می‌گوید: «بشتا و از فریسانند، در مجلس ندا درداد که «ای بارداران، من فریسی، از اورشلیم به زودی روانه شو زیرا که شهادت تو در حق من پسر فریسی هستم و برای امید و قیامت مردگان از من بازپرس نخواهد پذیرفت.» ۲۵ من گفتم: «خداؤندا، ایشان می‌دانند که می‌شود.» ۲۶ چون این را گفت، در میان فریسان و صدوقیان

منازعه بریا شد و جماعت دو فرقه شدند، ۸ زیرا که صدوقیان منکر بدین مضمون نوشت: ۲۶ «کلودیوس لیسیاس، به والی گرامی قیامت و ملاتکه و ارواح هستند لیکن فریسان قاتل به مرد. فیلکس سلام می رسانند. ۲۷ یهودیان این شخص را گرفته، قصد پس غوغای عظیم بریا شد و کتابخان از فرقه فریسان برخاسته قتل او داشتند. پس با سپاه رفته، او را ازیشان گرفتم، چون دریافت مخاصمه نموده، می گفتند که «در این شخص هیچ بدی نیافهایم کردۀ بودم که رومی است. ۲۸ و چون خواستم بهم که به چه و اگر روحی یا فرشته‌ای با او سخن گفته باشد با خدا جنگ سبب بروی شکایت می کنند، او را به مجلس ایشان درآوردم. ۹ و چون منازعه زیادتر می شد، مین باشی ترسید ۲۹ پس یافتم که در مسائل شریعت خود از او شکایت می دارند، نیایندند. ۱۰ و چون منازعه زیادتر می شد، مین باشی ترسید ۲۹ پس یافتم که در مسائل شریعت خود از او شکایت می دارند، که میادا پولس را بدرند. پس فرمود تاسپاهیان پایین آمده، او را ولی هیچ شکوهای مستوجب قتل یا بند نمی دارند. ۱۰ و چون از میانشان برداشته، به قلعه درآوردند. ۱۱ و در شب همان روز خبریافتم که یهودیان قصد کمین سازی برای او دارند، می درنگ خداوند نزد او آمد، گفت: «ای پولس خاطر جمع باش زیرا او را نزد تو فرستادم و مدعیان او را نیز فرمودم تا در حضور تو بر چنانکه دراورشلیم در حق من شهادت دادی، همچنین باید او ادعا نمایندوالسلام.» ۲۱ پس سپاهیان مامور شدند، روم نیز شهادت دهی.» ۱۲ و چون روز شد، یهودیان با یکدیگر پولس را در شب برداشته، به انپیاتریس رسانیدند. ۲۲ و بامدادان عهدبسته، بر خویشن伦 عن کردند که تا پولس رانکشند، نخورند و سواران را گذاشته که با او بروند، خود به قلعه برگشتند. ۲۳ و نتوشند. ۱۳ و آنایی که درباره این، همقسم شدند، زیاده از چهل چون ایشان وارد قیصریه شدند، نامه را به والی سپردند و پولس را نفر بودند. ۱۴ اینها نزد روسای کهنه و مشایخ رفته، گفتند: «بر نیز نزد اوضاع ساختند. ۲۴ پس والی نامه را ملاحظه فرموده، خویشن لعنت سخت کردیم که تا پولس را کشیم چیزی تجشم. پرسید که از کدام ولایت است. چون دانست که از قبیلیه است، ۱۵ پس الان شما با اهل شورا، مین باشی را اعلام کنید که او ۲۵ گفت: «چون مدعیان تو حاضر شوند، سخن تو را خواهم را نزد شمایاورد که گویا اراده دارید در احوال او نیکوتحقیق شنید.» و فرمود تا او را در سرای هیرودیس نگاه دارند.

نمایید؛ و ما حاضر هستیم که قبل از رسیدنش او را بکشیم.» ۲۶ و بعد از پنج روز، حنانیای رئیس کهنه با مشایخ و خطبی اما خواهرزاده پولس از کمین ایشان اطلاع یافته، رفت و به قلعه ترنس نام رسیدند و شکایت از پولس نزد والی آوردند. ۲ و چون اورا درآمد، پولس را آگاهاند. ۱۷ پولس یکی از یوزباشیان را طلبیده، احضار فرمود، ترنس آغاز ادعا نموده، گفت: «این جوان را نزدین باشی بیر زیرا خبری دارد که به او آسایش کامل هستیم و احسانات عظیمه از تدابیر تو بدین قوم رسیده بگوید.» ۱۸ پس او را برداشته، به حضور مین باشی رسانیده، گفت: «پولس زندانی مرا طلبیده، خواهش کرد که این جوان را به خدمت تو بیارم، زیرا چیزی دارد که به تو عرض کند.» ۱۹ پس مسندی هستم که از راه نوازش مخصوص عرض ما را بشنوی. ۲۰ زیرا که این شخص را مفسد و فته انگیز یافته‌ایم در میان همه مین باشی دستش را گرفته، به خلوت برد و پرسید: «چه چیز است که می خواهی به من خبر دهی؟» ۲۱ عرض کرد: «یهودیان متفق شده‌اند که از تو خواهش کنند تا پولس را فردا به مجلس شورا درآوری که گویا راهدارد دارند در حق او زیارت تفتیش نمایند. ۲۲ پس خواهش ایشان را اجابت مفرما زیرا که بیشتر از چهل آمده، او را به زور بسیار ازدستهای ما بیرون آورد، ۸ و فرمود تا نفر از ایشان در کمین وی‌اند و به سوگند عهد بسته‌اند که تا مدعیانش نزد تو حاضر شوند؛ و از او بعد از امتحان می‌توانی دانست حقیقت همه این اموری که ما براو ادعا می‌کنیم.» ۲۳ و عده تو می‌باشند.» ۲۳ مین باشی آن جوان را مخصوص فرموده، ۲۴ پس دو نفر از یوزباشیان را طلبیده، فرمود که «دویست سپاهی و می‌دانم سالهای بسیار است که تو حاکم این قوم می‌باشی، به هفتاد سوار و دویست نیزه‌دار در ساعت سوم از شب حاضر سازید تا به قیصریه بروند؛ و مرکبی حاضر کنید تا پولس را سوار دانست که زیاده از دوازده روز نیست که من برای عبادت به کرده، او را به سلامتی به نزد فیلکس والی برسانند.» ۲۵ و نامه‌ای

اورشليم رفتم، ۱۲ و مرا نیافتد که در هیکل با کسی مباحثه کنم شود، بر او ادعا نمایند.» ۶ و چون بیشتر از ده روز در میان ونه در کنایس یا شهربک خلق را به شورش آوم. ۱۳ و هم آنچه ایشان توقف کرده بود، به قیصریه آمد و بامدادان بر مستند حکومت الان بر من ادعا می کنند، نمی توانند اثبات نمایند. ۱۴ لیکن این برآمد، فرمود تا پولس را حاضر سازند. ۷ چون او حاضر شد، را نزد تو افراد می کنم که به طریقی که بدعط می گویند، خدای یهودیانی که از اورشليم آمد بودند، به گرد او ایستاده، شکایهای پدران را عبادت می کنم و به آنچه در تورات و انبیا مکتوب است بسیار وگران بر پولس آوردند ولی اثبات نتوانستند کرد. ۸ او جواب معتقدم، ۱۵ و به خدا امیدوارم چنانکه ایشان نیز قول دارند که داد که «نه به شریعت یهود و نه به هیکل و نه به قیصر هیچ گناه قیامت مردگان از عدالان و ظالمان نیز خواهد شد. ۱۶ و خود را کرده‌ام.» ۹ اما چون فستوس خواست بر یهود منت نهاد، در دراین امر ریاضت می دهم تا پیوسته ضمیر خود را به سوی خدا جواب پولس گفت: «ایا می خواهی به اورشليم آیی تا در آنجا در این و مردم می لغزش نگاه دارم. ۱۷ و بعداز سالهای بسیار آمدم تا امور به حضور من حکم شود؟» ۱۰ پولس گفت: «در محکمه صدقات و هدایا برای قوم خود بیاورم. ۱۸ و در این امور چند نفر قیصر ایستاده‌ام که در آنجا می باید محکمه من بشود. به یهود هیچ از یهودیان آسیا مرا در هیکل مطهر یافتند بدون هنگامه یا شورشی. ظلمی نکرده‌ام، چنانکه تو نیز نیکو می دانی. ۱۱ پس هر گاه ۱۹ و ایشان می بایست نیز در اینجا نزد تو حاضر شوند تا اگر حرفی ظلمی یا عملی مستوجب قتل کرده باشد، از مردن دریغ ندارم. بر من دارندادعا کنند. ۲۰ یا ایشان خود بگویند اگر گناهی ازمن لیکن اگر هیچ یک از این شکایهایی که اینها بر من می آورند اصلی یافتند و قتی که در حضور اهل شورا ایستاده بودم، مگر آن یک ندارد، کسی نمی تواند من را به ایشان سپارد. به قیصر رفع دعوی سخن که در میان ایشان ایستاده، بدان ندا کرم که درباره قیامت می کنم.» ۲۱ آنگاه فستوس بعداز مکالمه با اهل شورا جواب داد: مردگان ازمن امروز پیش شما بازپرس می شود.» ۲۲ آنگاه فیلکس «ایا به قیصر رفع دعوی کردی؟ به حضور قیصر خواهی رفت.» چون از طرقیت نیکوتراگاهی داشت، امر ایشان را تا خیر انداده، ۱۳ و بعد از مرور ایام چند، اغripas پادشاه و بریتیکی برای تحیت گفت: «چون لیسیاس مین باشی آید، حقیقت امر شما را دریافت فستوس به قیصریه آمدند. ۱۴ و چون روزی بسیار در آنجا توقف خواهم کرد.» ۲۳ پس یوزباشی را فرمان داد تا پولس را نگاه دارد و نمودند، فستوس برای پادشاه، مقدمه پولس را بیان کرده، گفت: او را آزادی دهد واحدی از خویشانش را از خدمت و ملاقات اونمی «مردی است که فیلکس با را در بند گذاشته است، ۱۵ که درباره نکند. ۲۴ و بعد از روزی چند فیلکس با زوجه خود درسلا که او وقی که به اورشليم آمد، روسای کهنه و مشایخ یهود مرا خبر زنی یهودی بود، آمده پولس را طلبی کرد، فستوس، سخن او را درباره ایمان دادند و خواهش نمودند که بر او داوری شود. ۱۶ در جواب ایشان مسیح شنید. ۲۵ و چون او درباره عدالت و پرهیزکاری و دادری آینده گفتم که رومیان را رسم نیست که احادی را بسپارند قبل از آنکه خطاب می کرد، فیلکس ترسان گشته، جواب داد که «الحال برو مدعی علیه مدعیان خود را روپوش شود و او را فرست دهند که چون فرست کنم تو را باز خواهم خواند.» ۲۶ و نیز آمید می داشت ادعای ایشان را جواب گوید. ۱۷ پس چون ایشان در اینجا جمع که پولس او را نقدی بدهد تا او را آزاد سازد و از این جهت مکرر شدند، بی درنگ در روز دوم بر مستند نشسته، فرمود تا آن شخص وی را خواسته، با او گفتگو می کرد. ۲۷ اما بعد از انقضای دو را حاضر کردند. ۱۸ و مدعیانش برپا ایستاده، از آنچه من گمان سال، پورکیوس فستوس، خلیفه ولایت فیلکس شد و فیلکس چون می بودم هیچ اعدا بر وی نیاوردن. ۱۹ بلکه مساله‌ای چند بر او خواست بر یهود منت نهاد، پولس را در زندان گذاشت.

۲۵ پس چون فستوس به ولایت خود رسید، بعد از سه روز از مسایل شک داشتم، از او پرسیدم که «ایا می خواهی به اورشليم قیصریه به اورشليم رفت. ۲ و رئیس کهنه و اکابر یهود نزد او بیرون پولس بروی تا در آنجا این مقدمه فیصل پذیرد؟» ۲۱ ولی چون پولس ادعا کردند و بدلو النمسا نموده، ۳ متنی بر وی خواستند تا او را رفع دعوی کرد که برای محکمه او غسل مخصوص حفظ ماند، فرمان به اورشليم بفرستد و درکمین بودند که او را در راه بکشند. ۴ اما دادم که او را نگاه بدارند تا او را به حضور قیصر روانه نمایم.» فستوس جواب داد که «پولس را باید در قیصریه نگاه داشت.» زیرا ۲۲ اغripas به فستوس گفت: «من نیزمی خواهم این شخص خود اراده داشت به زودی آنجا برود. ۵ و گفت: «پس کسانی از را بشنویم.» ۶ گفت: «فردا اورا خواهی شنید.» ۷ پس بامدادان شما که می توانند همراه بیانند تا اگر چیزی در این شخص یافت چون اغripas و بریتیکی باحشمتی عظیم آمدند و به دارالاستماع

بامین باشیان و بزرگان شهر داخل شدند، به فرمان فستوس پولس را عربانی مخاطب ساخته، گفت: «ای شاول، شاول، چرا بر من حاضر ساختند». ۲۴ آنگاه فستوس گفت: «ای اغripas پادشاه، جفا می کنی؟ تو را بر میخنها لگد زدن دشوار است.» ۱۵ من وای همه مردمانی که نزد ما حضور دارید، این شخص رامی بیند گفتم: «خداؤندا تو کیست؟» گفت: «من عیسی هستم که تو بر که درباره او تمامی جماعت یهود چه در ارشلیم و چه در اینجا من جفا می کنی. ۱۶ و لیکن برخاسته، بر پایاست زیرا که مرا فریاد کرده، از من خواهش نمودند که دیگر ناید زیست کنند. ظاهر شدم تا تو را خادم و شاهد مقرر گردانم بر آن چیزهایی که مرا ۲۵ ولیکن من دریافت کنم که او هیچ عملی مستوجب قتل نکرده در آنهایدها و بر آنچه به تو در آن ظاهر خواهم شد. ۱۷ و تو را است و خود به اوضاع رفع دعوی کرد، اراده کرد که او را رهای خواهم داد از قوم و از امت هایی که تو را به نزد آنها خواهم بفرستم. ۲۶ و چون چیزی چون من درست ندارم که درباره او به خداوندگار فرستاد، ۱۸ تا چشمان ایشان را باز کنی تا از ظلمت به سوی موقم دارم، از این جهت او را نزد شما و علی الخصوص در حضور نور و از قدرت شیطان به جانب خدا برگردند تا آمرزش گناهان و ۲۷ تا اغripas پادشاه آوردم تا بعد از تفحص شاید چیزی یافته میراثی در میان مقدسین بوسیله ایمانی که بر من است بیاند.» بنگارم. ۲۸ مرا خلاف عقل می نماید که اسیری را بفرستم ۱۹ آن وقت ای اغripas پادشاه، رویای آسمانی را نورزیدم. و شکایتهایی که بر اوست معروض ندارم.» ۲۰ بلکه نخست آنانی را که در دمشق بودند و در ارشلیم و

۲۶ اغripas به پولس گفت: «مرخصی که کیفیت خود را در تمامی مژ و بوم یهودی و امت ها را نیز اعلام می نمودم که تویه بگویی.» ۲ که «ای اغripas پادشاه، سعادت خود را در این کنند و به سوی خدا بازگشت نمایند و اعمال لایقه تویه را به جا آورند. ۲۱ بهسب همین امور یهود مرا در هیکل گرفته، قصد قتل می دانم که امروز در حضور تو حجت بیاورم، درباره همه شکایتهای من کردن. ۲۲ اما از خدا اعانت یافته، تا امروز باقی مانند و خود که یهود از من می دارند. ۳ خصوص چون تو در همه رسوم و مسایل یهود عالم هستی، پس از تومستدی آنم که تحمل فرموده، مرا بشنوی. ۴ رفتار مرا از جوانی چونکه از ابتدا در میان قوم خود در ارشلیم بسر می بردم، تمامی یهودی دانند ۵ و مرا از اول می شناسند هر گاه بخواهند شهادت دهند که به قانون پارسائیان فرقه دین خود فریسی می بودم. ۶ و الحال بهسب امید آن وعده ای که خدا به اجداد ما داد، بر من ادعا می کنند. ۷ و حال آنکه دوازده سبط مشابهانه روز بحد و جهد عبادت می کنند محض امید تحصیل همین وعده که بجهت همین امید، ای اغripas پادشاه، یهود بر من ادعا می کنند. ۸ «شما چرا محال می پندازید که خدا مددگان را برخیزاند؟ ۹ من هم در خاطر خود می پنداشم که به نام عیسی ناصری مخالفت بسیار کردن واجب است، ۱۰ چنانکه در ارشلیم هم کردم و از روسای کهنه قدرت یافته، بسیاری از مقدسین را در زندان حبس می کردم و چون ایشان را می کشتد، در فتو شریک می بودم. ۱۱ و در همه کنایس بارها ایشان را سخن مرامی شنوند مثل من گردند، جز این زنجیرها!» ۱۰ چون این را گفت، پادشاه و والی و برینکی و سایر مجلسیان برخاسته، ۱۲ شدت دیوانه گشته تا شهرهای بعيد تعاقب می کردم. در این میان هنگامی که با قدرت و اجازت ازواسای کهنه به دمشق می رفتم، ۱۳ در راه، ای پادشاه، در وقت طهر نوری را از آسمان دیدم، درخششته تر از خورشید که در دور من و رفقایم تایید. ۱۴ و چون همه بر زمین افتادیم، هاتفی راشنیدم که مرا به زبان

چون مقرر شد که به ایطالیا برویم، پولس و چند زندانی «ای مردمان، نخست می‌بایست سخن مرا پذیرفته، از کریت نقل دیگر را به یوزباشی از سپاه اغضسطس که یولیوس نام داشت، نکرده باشید تا این ضرر و خسaran را نبینید. ۲۲ اکنون نیشاما را سپردند. ۲ و به کشتی ادراماپتینی که عازم بنادرآسیا بود، سوار نصیحت می‌کنم که خاطرجمع باشید زیرا که هیچ ضرری به جان شده، کوچ کردیم و استرخس از اهل مکادونیه از تسالوینیکی همراه یکی از شما نخواهد رسیدمگر به کشتی. ۲۳ زیرا که دوش فرشته ما بود. ۳ روزدیگر به صیدون فرود آمدیم و یولیوس با پولس آن خدایی که از آن او هستم و خدمت او را می‌کنم، به من ظاهر ملاحظت نموده، او را اجازت داد که نزد دوستان خود رفته، از شده. ۴ گفت: «ای پولس ترسان میا ش زیرا باید تو در حضور ایشان نوازش باید. ۴ و از آنجا روانه شده، زیر قپرس گذشتیم زیرا قصر حاضر شوی. و اینک خدا همه همسفران تو را به تو بخششیده که باد مخالف بود. ۵ و از دریای کنار قیلیقیه و پمغله گذشتیم، است.» ۵ پس ای مردمان خوشحال باشید زیرا ایمان دارم که به میرای لیکیه رسیدیم ۶ در آنجا یوزباشی کشتی اسکندریه را همانطور که به من گفت، واقع نخواهد شد. ۶ لیکن باید در یافت که به ایطالیا می‌رفت و ما را برآن سوار کرد. ۷ و چند روز ب چیره‌ای یافتیم. ۷ و چون شب چهاردهم شد و هنوز در دریای آهستگی رفته، به قنیدس به مشقت رسیدیم و چون باد مخالف ادریا به هر سو رانده می‌شدیم، در نصف شب ملاحان گمان بردنده ماهی بود، در زیر کریت نزدیک سلمونی رانده، ۸ و به دشواری از که خشکی نزدیک است. ۸ پس پیماش کرده، بیست قامت آنجا گذشتیم، به موضوعی که به بنادرحسنه مسمی و قریب به شهر یافتد. وقدری پیشتر رفته، باز پیماش کرده، پانزده قامت یافتدند. سفردریا خطناک بود، زیرا که ایام روزه گذشتیم بود، ۹ پولس لنگر انداخته، تمنا می‌کردند که روز شود. ۱۰ اما چون ملاحان ایشان را نصیحت کرده، گفت: «ای مردمان، می‌بینم که در این قصد داشتند که از کشتی فرار کنند و زورق را به دریا انداختند به سفر ضرر و خسaran بسیار پیدا نخواهد شد، نه فقط بار و کشتی بهانه‌ای که لنگرهای را از پیش کشتی بکشند، ۱۱ پولس یوزباشی و را بلکه جانهای ما را نیز.» ۱۱ ولی یوزباشی ناخدا و صاحب سپاهیان را گفت: «اگر اینها را کشتی نمانند، نجات شما ممکن کشتی را بیشتر از قول پولس اعتنا نمود. ۱۲ و چون آن بندر نیکو نپاشد.» ۱۲ آنگاه سپاهیان رسما نهاده زورق را بریده، گذاشتند نبود که زمستان را در آن بسر برند، اکثر چنان مصلحت داشتند که یافتدند. ۱۳ چون روز نزدیک شد، پولس از همه خواهش نمود که از آنجا نقل کنند تا اگر ممکن شود خود را به فینیکس که چیزی بخورند. پس گفت: «امروز روز چهاردهم است که رسانیده، زمستان را در آنجا بسر برند که آن بندری است از کریت انتظار کشیده و چیزی نخورده، گرسنه مانده‌اید. ۱۴ پس استدعای مواجه مغرب جنوبی و مغرب شمالی. ۱۴ و چون نسیم جنوبی من این است که غذا بخوردید که عافیت برای شما نخواهد بود، زیرا وزیدن گرفت، گمان بردنده که به مقصد خویش رسیدند. پس لنگر که موی از سر هیچ‌یک از شما نخواهد افتاد.» ۱۵ این بگفت و برداشتم و از کناره کریت گذشتیم. لیکن چیزی نگذشت که در حضور همه نان گرفته، خدا را شکر گفت و پاره کرده، خوردن بادی شدید که آن راورکلیدون می‌نامند از بالای آن زدن گرفت. ۱۶ گرفت. نفوس در کشتی دویست و هفتاد و شش بودیم. ۱۶ چون از درساعت کشتی ربوه شده، رو به سوی باد توانست نهاد. نفوس در کشتی دویست و هفتاد و شش بودیم. ۱۷ و جمله پس آن را از دست داده، ب اختیار رانده شدیم. ۱۷ پس در زیر غذاسیر شدند، گندم را به دریا ریخته، کشتی را سیک کردند. جزیره‌ای که کلودی نام داشت، دوان دوان رفیم و به دشواری زورق ۱۸ اما چون روز، روشن شد، زمین را نشناختند؛ لیکن خلیجی را در قرض خود آوردیم. ۱۸ و آن را برداشته و معونات را استعمال دیدند که شاطئ ای داشت. پس رای زدند که اگر ممکن شود، نموده، کمر کشتی را بستند و چون ترسیدند که به ریگار سیرتس کشتی را بر آن برانند. ۱۹ و بند لنگرهای را بریده، آنها را در دریا فرو روند، جبال کشتی را فرو کشیدند و همچنان رانده شدند. ۲۰ گذاشتند و بندهای سکان را باز کرده، و بادیان را برای باد گشاده، چون طوفان بر ما غالبه می‌نمود، روز دیگر، بارکشتی را بیرون راه ساحل را پیش گرفتند. ۲۱ اما کشتی را در مجموع بحیرین به انداختند. ۲۱ و روز سوم به دستهای خود آلات کشتی را به دریا پایاب رانده، مقدم آن فرو شده، بی حرکت ماند ولی موخوش از انداختنیم. ۲۰ و چون روزهای بسیار آفتاب و ستارگان راندیدند و لطمه امواج درهم شکست. ۲۲ آنگاه سپاهیان قصد قتل زندانیان طوفانی شدید بر ما افتاد، دیگر هیچ امید نجات برای ما نماند. کردند که مبادا کسی شنا کرده، بگزید. ۲۳ لیکن یوزباشی چون بعد از گرسنگی بسیار، پولس در میان ایشان ایستاده، گفت: «خواست پولس را برهاند، ایشان را از این اراده بازداشت و فرمود تا

هر که شناوری داند، نخست خویشتن را به دریا انداخته به ساحل کنند. ۱۹ ولی چون یهود مخالفت نمودند، ناچار شده به قیصر غیر رسانند. ۲۰ و بعضی بر تختها و بعضی بر چیزهای کشته و همچنین دعوی کردم، نه تا آنکه از امت خود شکایت کنم. ۲۱ همه به سلامتی به خشکی رسیدند.

بهجهت امید اسرائیل، بدین زنجیر بسته شدم.» ۲۲ وی راگفتند:

۲۳ و چون رستگار شدند، یافتند که جزیره ملیطه نام دارد.
۲ «ما هیچ نوشته در حق تو از یهودیه نیافرایم و نه کسی از برادرانی که می‌بارید و سرما آتش افروخته، همه ما را بیدیرفتند. ۳ چون لیکن مصلحت داشتیم از تو مقصود تو را بشنویم زیرا ما را معلوم است که این فرقه را در هر جا بدمنی گویند.» ۲۴ پس چون روزی برای وی معین کردند، بسیاری نزد او به منزلش آمدند که برای ایشان به ملکوت خدا شهادت داده، شرح می‌نمود و از ترات موسی و انبیا از صیبح تا شام درباره عیسی اقامه حجت می‌کرد.
۲۵ پس بعضی به سخنان اولیمان آوردند و بعضی ایمان نیاوردند.
۲۶ پس منتظر بودند که او آماس کند یا بغمه افتد، بمیرد. ولی چون انتظار بسیار کشیدندو دیدند که هیچ ضری بدو نرسید، برگشته آنکه پولس این یک سخن را گفته بود که «روح القدس به وساطت گفتند که خدایی است. ۷ و در آن نواحی، املاک رئیس جزیره بولیوس نام داشت بود که او ما را به خانه خود طلبیده، سه روز «نzd این قوم رفته بدبیشان بگو به گوش خواهید شنید و نخواهید فهمید و نظر کرده خواهید نگریست و نخواهید دید؛ ۲۷ زیرا دل اسهال عارض شده، خفته بود. پس پولس نزد وی آمده و دعا کرده و دست بر او گذارد، او را شفا داد. ۹ و چون این امر واقع شد، سایر مرضانی که در جزیره بودند آمده، شفا یافتند. ۱۰ و ایشان دل بفهمند و بازگشت کنند تا ایشان راشقا بخشند.» ۲۸ پس بر شما معلوم باد که نجات خدا نزد امت‌ها فرستاده می‌شود و ایشان خواهند شدند.» ۲۹ چون این را گفت یهودیان رفتند و با یکدیگر مباحثه بسیار می‌کردند. ۳۰ اما پولس دو سال تمام در خانه اجاره‌ای شدیم. ۱۲ و به سراکوس فرود آمده، سه روز توقف نمودیم. ۱۳ و خود ساکن بود و هر که به نزد وی می‌آمد، می‌پذیرفت. ۳۱ و به از آنچا دورزده، به ریغون رسیدیم و بعد از یک روز بادجنوی ملکوت خدا موعظه می‌نمود و با کمال دلیری در امور عیسی مسیح وزیده، روز دوم وارد پوطیولی شدیم. ۱۴ و در آنچا برادران یافته، خداوند بدون ممانعت تعليم می‌داد.

حسب خواهش ایشان هفت روز ماندیم و همچنین به روم آمدیم. ۱۵ و برادران آنچا چون از احوال ما مطلع شدند، به استقبال ما بیرون آمدند تا فوران اپیوس و سه دکان. و پولس چون ایشان را دید، خدا را شکر نموده، قوی دل گشت. ۱۶ و چون به روم رسیدیم، بیوشی زندانیان را به سردار افواج خاصه سپرید. اما پولس را اجازت دادند که با یک سپاهی که محافظت او می‌کرد، در منزل خود بیماند. ۱۷ و بعد از سه روز، پولس بزرگان یهود را طلبید و چون جمع شدند به ایشان گفت: «ای برادران عزیز، با وجودی که من هیچ عملی خلاف قوم و رسوم اجداد نکرده بودم، همانا مرا در اورشلیم بسته، به دستهای رومیان سپردند. ۱۸ ایشان بعد از تفحص چون در من هیچ علت قتل نیافرید، اراده کردند که مرا رها

رومیان

دل بی فهم ایشان تاریک گشت. ۲۲ ادعای حکمت می کردند

و حامق گردیدند. ۲۳ و جلال خدای غیرفانی را به شیوه صورت

۱ پولس، غلام عیسی مسیح و رسول خوانده شده و جدا نموده انسان فانی و طیور و پهایم و حشرات تبدیل نمودند. ۲۴ لهذا خدا

شده برای انجلیل خدا، ۲ که سابق و عده آن را داده بود به وساطت نیز ایشان رادر شهوات دل خودشان به نایاکی تسلیم فرمود تادر

انبیای خود در کتب مقدسه، ۳ درباره پسر خود که بحسب جسم میان خود بدنها خویش را خوار سازند، ۲۵ که ایشان حق خدا

از نسل داده متولد شد، ۴ و بحسب روح قدوستی پسر خدا را به دروغ مبدل کردند و عبادت و خدمت نمودند مخلوق را به

به قوت معروف گردید از قیامت مردگان یعنی خداوند ما عیسی عرض خالقی که تا ابدالاً باد مبارک است. آمين. (aiōn g165)

مسیح، ۵ که به او فیض و رسالت را یافته ای اطاعت ایمان در ۶ از این سبب خدا ایشان را به هوشهای خباثت تسليم نمود، به

جمعیت امت‌ها به خاطر اسم او، ۶ که درمیان ایشان شما نیز خوانده نوعی که زنانشان نیز عمل طبیعی را به آنچه خلاف طبیعت است

شده عیسی مسیح هستید ۷ به همه که در روم محظوظ خدا و تبدیل نمودند. ۲۷ و همچنین مردان هم استعمال طبیعی زنان را

خوانده شده و مقدسید، فیض و سلامتی از جانب پدر ما خدا و ترک کرده، از شهوات خود با یکدیگر سخنخوردند. مرد با مرد مرتکب

عیسی مسیح خداوند بر شما باد. ۸ اول شکر می‌کنم خدای اعمال زشت شده، عقوبت سزاوار تقصیر خود را در خود یافتدند.

خود را به وساطت عیسی مسیح درباره همگی شما که ایمان ۲۸ و چون روا نداشتند که خدا را در دانش خودنگاه دارند، خدا

شما در تمام عالم شهرت یافته است؛ ۹ زیرا خدایی که اورا به ایشان را به ذهن مردود و گذاشت تا کارهای ناشایسته بهجا آورند.

روح خود در انجلیل پرسش خدمت می‌کنم، مرا شاهد است که ۲۹ مملو از هنر نارامتی و شرارت و طمع و خبات؛ بر احساد و

چگونه پیوسته شما را یادمی کنم، ۱۰ و دائم در دعاهای خود قتل و جدال و مکر و بدخوبی؛ ۳۰ غمازان و غیبت کنندگان و

مسئلت می‌کنم که شاید الان آخر به اراده خدا سعادت یافته، نزد دشمنان خدا و اهانت کنندگان و متکبران و لاقران و مبدعان شر

شما بیایم. ۱۱ زیرا بسیار اشتباق دارم که شما را بپیم تا نعمتی و نامطیعان والدین؛ ۳۱ بی فهم و بی وفا و بی الفت و بی رحم.

روحانی به شما برسانم که شما استوار بگردید، ۱۲ یعنی تا در ۳۲ زیرا هرچند انصاف خدا را می‌دانند که کنندگان چنین کارها

میان شماتسلی یا پیم از ایمان یکدیگر، ایمان من و ایمان شما. مستوجب موت هستند، نه فقط آنها را می‌کنند بلکه کنندگان را

۱۳ لکن ای برادران، نمی خواهم که شما بخیر باشید از اینکه نیز خوش می‌دارند.

مکر اراده آمدن نزد شماکردم و تا به حال منع شدم تا ثمری

۲ لهذا آدمی که حکم می‌کنم، هرکه باشی عذری نداری حاصل کنم در میان شما نیز چنانکه در سایر امت‌ها. ۱۴ زیرا

که بونانیان و بربیان و حکما و جهلا راهم مدبونم. ۱۵ پس زیرا که به آنچه بردیگری حکم می‌کنم، فنوا بر خود می‌دهی، زیرا تو

همچنین بقدر طاقت خود مستعدم که شما را نیز که در روم هستید که حکم می‌کنی، همان کارها را به عمل می‌آوری. ۲ و می‌دانیم

که حکم خدا بر کنندگان چنین اعمال برقی است. ۳ پس ای بشارت دهم. ۱۶ زیرا که از انجلیل مسیح عار نارم از چونکه قوت

خداست، برای نجات هر کس که ایمان آورد، اول یهود و پس آدمی که برکنندگان چنین اعمال حکم می‌کنم و خود همان را

بونانی، ۱۷ که در آن عدالت خدا مکشوف می‌شود، از ایمان تا می‌کنم، آیا گمان می‌بری که تو از حکم خداخواهی رست؟ ۴ یا

ایمان، چنانکه مکتوب است که عادل به ایمان زیست خواهد

نمود. ۱۸ زیرا غضب خدا از آسمان مکشوف می‌شود بر هر که مهربانی خدا تو را به توبه می‌کشد؟ ۵ و بهسب قسافت و دل

ناتوانی و ناراضی مردمانی که راستی را در ناراضی باز می‌دارند. بی دینی و ناراضی مردمانی که از ایمان شناختن نمی‌توانند خدا را غضب را ذخیره می‌کنند و خود در روز غضب

۱۹ چونکه آنچه از خدا می‌توان شناختن، در ایشان ظاهر است و ظهور داوری عادله خدا ۶ که به هر کس بمحاسب اعمالش

زیرا خدا آن را بر ایشان ظاهر کرده است. ۲۰ زیرا که چیزهای

نادیده او یعنی قوت سرمدی و الوهیت از حین آفرینش عالم بوسیله

کارهای او فهمیده و دیده می‌شود تا ایشان را عذری نیاشد.

۸ و اما به اهل تعصّب که اطاعت راستی نمی‌کنند بلکه مطبع

ناراضی می‌باشند، خشم و غضب ۹ و عذاب و ضيق بر هر نفس

۲۱ زیرا هرچند خدا را شناختند، ولی اورا چون خدا تمجید و شکر نکردند بلکه در خیالات خود باطل گردیده،

بشری که مرتکب بدی می‌شود، اول بر یهود و پس بر بونانی؛

۱۰ لکن جلال و اکرام و سلامتی بر هر نیکوکار، نخست بربهود و هر انسان دروغگو، چنانکه مکتوب است: «تا اینکه درسختان بر یونانی نیز. ۱۱ زیرا نزد خدا طرفداری نیست، ۱۲ زیرا آنکه که خود مصدق شوی و در داوری خود غالب آیی.» ۱۳ لکن اگر بدون شریعت گناه کنند، بی شریعت نیزهلاک شوند و آنکه با ناراستی ما عدالت خدا را ثابت می کند، چه گوییم؟ آیا خدا ظالم شریعت گناه کنند، از شریعت بر ایشان حکم خواهد شد. ۱۴ از است وقتی که غضب می نماید؟ بطور انسان سخن می گوییم. آن جهت که شنوندگان شریعت در حضور خدا عادل نیستند بلکه «حاشا! در این صورت خدا چگونه عالم را داوری خواهد کرد؟ کنندگان شریعت عادل شمرده خواهد شد. ۱۵ زیرا هرگاه امت ۷ زیرا اگر به دروغ من، راستی خدا برای جلال او افرون شود، هایی که شریعت ندارند کارهای شریعت را به طبیعت بهجا آزند، پس چرا بمن نیز چون گناهکار حکم شود؟ ۸ و چرا نگوییم، ایمان هرچند شریعت ندارند، برای خود شریعت هستند، ۱۶ چونکه چنانکه بعضی بر ما افترا می زند و گمان می برند که ما چنین از ایشان ظاهر می شود که عمل شریعت بر دل ایشان مکتوب است می گوییم، بدی بکنیم تا نیکویی حاصل شود؟ که قصاص ایشان و ضمیر ایشان نیز گواهی می دهد و افکار ایشان با یکدیگر مذمتو اند. ۹ پس چه گوییم؟ آیا برتری داریم؟ نه به هیچ می کنند یا عذر می آورند، ۱۷ در روزی که خدا رازهای مردم را وجه! زیرا پیش ادعا وارد آورده ایم که بربهود و یونانیان هر دو به گناه داوری خواهد نمود به وساطت عیسی مسیح پرسنگی نیست، کسی عادل نیست، ۱۸ پس اگر تو مسمی به بربهود هستی و برشیعت تکیه می کنی و به یکی هم نی. ۱۹ کسی فهیم نیست، کسی طالب خدا نیست. خدا فخر می نمایی، ۲۰ و اراده او را می دانی و از شریعت تربیت ۱۲ همه گمراه و جمیع باطل گردیده اند. نیکوکاری نیست یکی یافته، چیزهای افضل را می گزینی، ۲۱ و یقین داری که خود هم نی. ۲۲ گلوی ایشان گور گشاده است و به زیانهای خود هادی کوران و نور ظلمتیان و مودب جاهلان و معلم اطفال فربی می دهنند. زهر مار در زیر لب ایشان است، ۲۳ و دهان ایشان هستی و در شریعت صورت معرفت و راستی را داری، ۲۴ پس ای پر از لعنت و تلخی است. ۲۵ پایهای ایشان برای خون ریختن کسی که دیگران را تعالیم می دهی، چرا خود رانمی آموزی؟ و ععظ شتابان است. ۲۶ هلاکت و پیشانی در طرقهای ایشان است، می کنی که دزدی نماید کرد، آیا خود دزدی می کنی؟ ۲۷ و از زنا ۲۸ و طریق سلامتی را ندانسته اند. ۲۹ خدا ترسی در چشمانتشان کردن نهی می کنی، آیا خود زانی نیستی؟ و از پنهان نفرت داری، آیا نیست. ۳۰ الان آگاه هستیم که آنچه شریعت می گوید، به اهل خود معبدها را غارت نمی کنی؟ ۳۱ و به شریعت فخر می کنی، شریعت خطاب می کند تا هر دهانی بسته شود و تمام عالم زیر آیا به تجاوز از شریعت خدا را اهانت نمی کنی؟ ۳۲ زیرا که قصاص خدا آید. ۳۳ از آنجا که به اعمال شریعت هیچ بشری در بهسب شمادر میان امته اها اسم خدا را کفر می گویند، چنانکه حضور او عادل شمرده نخواهد شد، چونکه از شریعت دانستن گناه مکتوب است. ۳۴ زیرا ختنه سودمند است هرگاه به شریعت است. ۳۵ لکن الحال بدون شریعت، عدالت خدا ظاهر شده عمل نمایی. اما اگر از شریعت تجاوز نمایی، ختنه تو نامختونی است، چنانکه تورات و انجیا بر آن شهادت می دهند؛ ۳۶ یعنی گشته است. ۳۷ پس اگر نامختونی، احکام شریعت را نگاه دارد، عدالت خدا که بوسیله ایمان به عیسی مسیح است، به همه و آیانامختونی او ختنه شمرده نمی شود؟ ۳۸ و نامختونی طبیعی هرگاه کل آنکه ایمان آورند. زیرا که هیچ تفاوتی نیست، ۳۹ زیرا همه شریعت را بهجا آرد، حکم خواهد کرد بر تو که با وجود کتب و گناه کردند و از جلال خدا قاصر می باشند، ۴۰ و به فیض او ختنه از شریعت تجاوز می کنی. ۴۱ زیرا آنکه در ظاهر است، ختنه نی. ۴۲ بلکه بربهود می شوند به وساطت آن فدیه ای که در عیسی نیست و آنچه در ظاهر در جسم است، ختنه نی. ۴۳ که خدا او را از قبل معین کرد تا کفاره باشد به آن است که در باطن باشد و ختنه آنکه قلبی باشد، در روح نه در واسطه ایمان به وسیله خون او تا آنکه عدالت خود را ظاهر سازد، بهسب فرو گذاشتند خطایای سابق در حین تحمل خدا، ۴۴ برای حرف که مدح آن نه از انسان بلکه از خدادست.

۴۵ اظهار عدالت خود در زمان حاضر، تا او عادل شود و عادل شمارد پس بربی بربهود چیست؟ و یا از ختنه چه فایده؟ ۴۶ پس از هر جهت؟ اول آنکه بدیشان کلام خدا امامت داده شده است. ۴۷ پس جای فخر کجا است؟ برداشته شده است! به کدام شریعت؟ آیا به شریعت اعمال؟ ۴۸ زیرا که چه بگوییم اگر بعضی ایمان ندانستند؟ آیا ایمانی ایشان امانت خدا را باطل می سازد؟ ۴۹ حاشا! بلکه خدا راستگو باشد و اعمال شریعت، محض ایمان عادل شمرده می شود. ۵۰ آیا او

خدای یهود است فقط؟ مگر خدای امت‌ها هم نیست؟ البته آنچه گفته شد که «ذریت تو چنین خواهد بود.»^{۱۹} و در ایمان خدای امت‌ها نیز است.^{۲۰} زیرا واحد است خدایی که اهل ختنه کم قوت نشده، نظر کرد به بدن خود که در آن وقت مرده بود، را از ایمان، و نامختونان را به ایمان عادل خواهد شمرد.^{۲۱} پس چونکه قریب به صد ساله بود و به رحم مرده ساره.^{۲۰} و در آیا شریعت را به ایمان باطل می‌سازیم؟ حاشا! بلکه شریعت را استوار و عده خدا از بی‌ایمانی شک ننمود، بلکه قری ایمان گشته، می‌داریم.

خدا را تمجید نمود،^{۲۱} و یقین دانست که به وفا و عده خود

نیز قدر است.^{۲۲} و از این جهت برای او عدالت محسوب شد.

۴ پس چه چیز را بگوییم که پدر ما ابراهیم بحسب جسم^{۲۳} ولکن اینکه برای وی محسوب شد، نه برای او فقط نوشته شد، یافت؟^۲ زیرا اگر ابراهیم به اعمال عادل شمرده شد، جای فخر^{۲۴} بلکه برای ما نیز که به ما محسوب خواهد شد، چون ایمان آریم دارد اما نه درنzd خدا. ۳ زیرا کتاب چه می‌گوید؟ «ابراهیم به به او که خداوند ما عیسی را از مردگان برخیزاید،^{۲۵} که به سبب خدا ایمان آورد و آن برای او عدالت محسوب شد.»^۴ لکن گناهان ما تسليم گردید و به سبب عادل شدن ما برخیزانید شد.

برای کسی که عمل می‌کند، مزدش نه ازراه فیض بلکه از راه طلب محسوب می‌شود.^۵ واما کسی که عمل نکند، بلکه^۵ پس چونکه به ایمان عادل شمرده شدیم، نزد خدا سلامتی ایمان آورد به او که بی‌دیان را عادل می‌شمارد، ایمان او عدالت داریم بوساطت خداوندما عیسی مسیح،^۶ که به وساطت او دخول محسوب می‌شود.^۶ چنانکه دارد نیز خوش حالی آن کس را نیزیافته‌ایم بوسیله ایمان در آن فیضی که در آن پایداریم و به امید ذکر می‌کند که خدا برای او عدالت محسوب می‌دارد، بدون جلال خدا در فخر می‌نماییم.^۷ ونه این تنها بلکه در مصیبتها هم اعمال:^۷ «خوشحال کسانی که خطایای ایشان آمرزیده شد فخر می‌کنیم، چونکه می‌دانیم که مصیبت صیر را پیدا می‌کند، و گناهانشان مستور گردید؛^۸ خوشحال کسی که خداوند گناه^۴ و صیر امتحان را و امتحان امید را.^۵ و امید باعث شرمساری را به وی محسوب نفرماید.»^۹ پس آیا این خوشحالی بر اهل نیز شود زیرا که محبت خدا دردهای ما به روح القدس که به ما ختنه گفته شدیا برای نامختونان نیز؟ زیرا می‌گوییم ایمان ابراهیم به عطا شد ریخته شده است.^{۱۰} زیرا هنگامی که ما هنوز ضعیف عدالت محسوب گشت.^{۱۰} پس در چه حالت محسوب شد، بودیم، در زمان معین، مسیح برای بیدینان وفات یافت.^۷ زیرا وقتی که او در ختنه بود یادر نامختونی؟ در ختنه نی، بلکه در بعید است که برای شخص عادل کسی بمیرد، هرچند در راه مرد نامختونی؛^{۱۱} و علامت ختنه را یافت تا مهر باشد بر آن عدالت نیکو ممکن است کسی نیز جرات کند که بمیرد.^۸ لکن خدا ایمانی که در نامختونی داشت، تا او همه نامختونان را که ایمان محبت خود را در ما ثابت می‌کند از اینکه هنگامی که ماهنوز آورند پدر باشد تا عدالت برای ایشان هم محسوب شود؛^{۱۲} و گناهکار بودیم، مسیح در راه ما مرد.^۹ پس چقدر بیشتر الان که پدر اهل ختنه نیز یعنی آنانی را که نه فقط مختونند بلکه سالک به خون او عادل شمرده شدیم، بوسیله او از غضب نجات خواهیم

هم می‌باشد بر آثار ایمانی که پدر ما ابراهیم در نامختونی داشت. یافت.^{۱۰} زیرا اگر در حالتی که دشمن بودیم، بوساطت مرگ زیرا به ابراهیم و ذریت او، وعده‌ای که اووارث جهان خواهد پسرش با خدا صلح داده شدیم، پس چقدربیشتر بعد از صلح بود، از جهت شریعت داده نشد بلکه از عدالت ایمان.^{۱۱} زیرا یافتن بوساطت حیات او نجات خواهیم یافت.^{۱۱} و نه همین اگر اهل شریعت وارث باشد، ایمان عاطل شد و عده باطل. فقط بلکه در خدا هم فخر می‌کنیم بوسیله خداوند ما عیسی^{۱۵} زیرا که شریعت باعث غضب است، زیرا جایی که شریعت مسیح که بوساطت او الان صلح یافته‌ایم.^{۱۲} لهذا همچنان که نیست تجاوز هم نیست.^{۱۶} و از این جهت از ایمان شد تا محض بوساطت یک آدم گناه داخل جهان گردید و به گناه موت؛ و به فیض باشد تا عده برای همگی ذریت استوار شود نه مختص به اینگونه موت بر همه مردم طاری گشت، از آنجا که همه گناه ذریت شرعی بلکه به ذریت ایمانی ابراهیم نیز که پدر جمیع ما کردنده.^{۱۳} زیرا قبل از شریعت، گناه در جهان می‌بود، لکن گناه است،^{۱۷} (چنانکه مکوب است که تو را پدر امت‌های بسیار محسوب نمی‌شود در جایی که شریعت نیست.^{۱۴} بلکه از آتم ساخته‌ام)، در حضور آن خدایی که به او ایمان آورد که مردگان را تا موسی موت تسلط می‌داشت بر آنانی نیز که بر مثال تجاوز آتم زنده می‌کند و ناموجودات را به وجود می‌خواند؛^{۱۸} که او در که نمونه آن آینده است، گناه نکرده بودند.^{۱۵} و نه چنانکه خطا نامیبدی به امید ایمان آورد تا پدرآمت‌های بسیار شود، برسیب بود، همچنان نعمت نیز باشد. زیرا اگر به خطای یک شخص

بسیاری مردند، چقدر زیاده فیض خدا و آن بخشنده که به فیض خدا باشند. ۱۴ زیرا گناه بر شما سلطنت نخواهد کرد، چونکه زیر یک انسان، یعنی عیسی مسیح است، برای بسیاری افرون گردید. شریعت نیستید بلکه زیر فیض. ۱۵ پس چه گوییم؟ آیا گناه بکنیم از ۱۶ و نه اینکه مثل آنچه از یک گناهکار سر زد، همچنان بخشش آترو که زیر شریعت نیستیم بلکه زیر فیض؟ حاشا! آیانمی دانید باشد؛ زیرا حکم شد از یک برای قصاص لکن نعمت از خطاپایی که اگر خوبیشن را به بندگی کسی تسلیم کرده، او را اطاعت بسیار برای عدالت رسید. ۱۷ زیرا اگر به سبب خطای یک نفر و نمایید، شما آنکس را که او را اطاعت می کنید بنده هستید، خواه بواسطه آن یک موت سلطنت کرد، چقدر بیشتر آنانی که افرونی گناه را برای مرگ، خواه اطاعت را برای عدالت. ۱۷ اما شکرخدا فیض و بخشش عدالت را می پذیرند، در حیات سلطنت خواهد را که هرجند غلامان گناه می بودید، لیکن الان از دل، مطلع آن کرد بوسیله یک یعنی عیسی مسیح. ۱۸ پس همچنان که به یک صورت تعیلم گردیده اید که به آن سپرده شده اید. ۱۸ و از گاه آزاد خطا حکم شد بر جمیع مردمان برای قصاص، همچنین به یک شده، غلامان عدالت گشته اید. ۱۹ بطوط انسان، به سبب ضعف عمل صالح بخشش شد بر جمیع مردمان برای عدالت حیات. جسم شما سخن می گوییم، زیرا همچنان که اعضای خود را بندگی ۱۹ زیرا به همین قسمی که از نافرمانی یک شخص بسیاری گناهکار نجاست و گناه برای گناه سپرده، همچنین الان نیز اعضای خود شدند، همچنین نیز به اطاعت یک شخص بسیاری عادل خواهید را به بندگی عدالت آزادمی بودید. ۲۰ و از گاه آزاد گردید. ۲۰ اما شریعت در میان آمد تاختناک زیاده شود. لکن جایی غلامان گناه می بودید از عدالت آزادمی بودید. ۲۱ پس آن وقت که گناه زیاده گشت، فیض بینهایت افرون گردید. ۲۱ تا آنکه چه ثمر داشتید از آن کارهای که الان از آنها شرمنده اید که انجام چنانکه گناه در موت سلطنت کرد، همچنین فیض نیز سلطنت آنهاست؟ ۲۲ اما الحال چونکه از گناه آزاد شده و غلامان خدا گشته اید، ثمر خود را برای قبولیت می آورید که عاقبت آن، نماید به عدالت برای حیات جاودانی بواسطه خداوند ما عیسی حیات جاودانی است. ۲۳ زیرا که مزد گناه موت است، اما نعمت خدا حیات جاودانی در خداوند ماعیسی مسیح. (aiōnios g166) ۲۳

(aiōnios g166)

۶ پس چه گوییم؟ آیا در گناه بمانیم تا فیض افرون گردد؟
۲ حاشا! مایانی که از گناه مردیم، چگونه دیگر در آن زیست کیم؟

۳ یعنی دانید که جمیع ما که در مسیح یعنی تعمید یافیتم، در ۷ ای برادران آیا نمی دانید (زیرا که با عارفین شریعت سخن موت او تعمید یافیتم؟ ۴ پس چونکه در موت او تعمید یافیتم، با می گوییم) که مادامی که انسان زنده است، شریعت بر وی او دفن شدیم تا آنکه به همین قسمی که مسیح به جلال پدر از حکمرانی دارد؟ ۲ زیرا زن منکوحه برسحب شریعت به شوهزنده مردگان برخاست، ما نیز در تازگی حیات رفتار نماییم. ۵ زیرا اگر بسته است، اما هرگاه شوهرش بمیرد، از شریعت شوهرش آزاد شود. بر مثال موت او متعدد گشته، هر آنی در قیامت وی نیز چنین ۳ پس مادامی که شوهرش بمیرد، مرد دیگر پیوند، خواهیم شد. ۶ زیرا این رامی دانیم که انسانیت کهنه ما با او زایه خوانده می شود. لکن هرگاه شوهرش بمیرد، از آن شریعت آزاد مصلوب شد تاجست گناه معدوم گشته، دیگر گناه را بندگی است که اگر به شوهری دیگرداده شود، زایه نباشد. ۴ بنا بر این، نکنیم. ۷ زیرا هر که مرد، از گناه مبرا شده است. ۸ پس هرگاه با ای برادران من، شما نیز بواسطه جسد مسیح برای شریعت مسیح مردیم، یقین می دانیم که با او زیست هم خواهیم کرد. ۹ زیرا مرد شدید تا خود را به دیگری پیوندید، یعنی با او که از مردگان می دانیم که چون مسیح از مردگان برخاست، دیگر نمی مرد و برخاست، تا بجهت خدا ثمر آوریم. ۵ زیرا وقتی که در جسم بعدار این موت بر او تسلطی ندارد. ۱۰ زیرا به آنچه مرد یک مرتبه بودیم، هوشهای گناهانی که از شریعت بود، در اعضای ما عمل برای گناه مرد و به آنچه زندگی می کنند، برای خدا زیست می کنند. می کرد تا بجهت موت ثمر آوریم. ۶ اما الحال چون برای آن چیزی ۱۱ همچنین شما نیز خود را برای گناه مرده انگارید، اما برای خدا که در آن بسته بودیم مردیم، از شریعت آزاد شدیم، بحدی که در در مسیح عیسی زنده. ۱۲ پس گناه در جسم فانی شما حکمرانی تازگی روح بندگی می کنیم نه در کهنه کی حرف. ۷ پس چه نکنید تا هوشهای آن را اطاعت نمایید، ۱۳ واعضای خود را به گوییم؟ آیا شریعت گناه است؟ حاشا! بلکه گناه را جز به شریعت گناه مسیپارید تا آلات ناراستی شوند، بلکه خود را از مردگان زنده ندانستیم. زیرا که شهوت را نمی دانستم، اگر شریعت نمی گفت شده به خداتسلیم کنید و اعضای خود را تا آلات عدالت برای که طمع موزز. ۸ لکن گناه از حکم فرست جسته، هر قسم طمع

را در من پدید آورد، زیرا بدون شریعت گناه مرده است. ۹ و من از روح حیات و سلامتی است. ۷ زانو که تفکر جسم دشمنی قبل بدون شریعت زنده می بودم؛ لکن چون حکم آمد، گناه زنده خدا است، چونکه شریعت خدا را طاعت نمی کند، زیرا نمی گشت و من مردم. ۱۰ و آن حکمی که برای حیات بود، همان تواند هم بکند. ۸ و کسانی که جسمانی هستند، نمی توانند خدا را باعث موت گردید. ۱۱ زیرا گناه از حکم فرست یافته، مرا فربی را خشنود سازند. ۹ لکن شما در جسم نیستید بلکه در روح، داد و به آن مرا کشت. ۱۲ خلاصه شریعت مقدس است و حکم هرگاه روح خدا در شما ساکن باشد؛ و هرگاه کسی روح مسیح را مقدس و عادل و نیکو. ۱۳ پس آیا نیکویی برای من موت گردید؟ ندارد وی از آن اونیست. ۱۰ و اگر مسیح در شما است، جسم حاشا! بلکه گناه، تا گناه بودنش ظاهر شود. بوسیله نیکویی برای بهسبب گناه مرده است و اما روح، بهسبب عدالت، حیات است. من باعث مرگ شد تا آنکه گناه بهسبب حکم بغایت خبیث شود. ۱۱ و اگر روح او که عیسی را از مردگان برخیزاند در شما ساکن ۱۴ زیرا می دانیم که شریعت روحانی است، لکن من جسمانی و زیر باشد، او که مسیح را از مردگان برخیزاند، بدنها فانی شمارا گناه فروخته شده هستم، ۱۵ که آنچه می کنم نمی دانم زیرا آنچه نیز زنده خواهد ساخت به روح خود که در شما ساکن است. می خواهم نمی کنم بلکه کاری را که از آن نفرت دارم بجامی ۱۶ بنا بر این ای برادران، مدیون جسم نیستم تا بر حسب جسم زیست آورم. ۱۶ پس هرگاه کاری را که نمی خواهم بهجا می آورم، شریعت نمایم. ۱۷ زیرا اگر بر حسب جسم زیست کنید، هرآینه خواهید را تصدیق می کنم که نیکوست. ۱۷ و الحال من دیگر فاعل آن مرد. لکن اگر افعال بدن را بوسیله روح بکشید، همانا خواهید نیستم بلکه آن گناهی که در من ساکن است. ۱۸ زیرا می دانم که زیست. ۱۴ همان روح خدا هدایت می شوند، در من یعنی در جسم هیچ نیکویی ساکن نیست، زیرا که اراده در ایشان پسران خدا باید. ۱۵ از آنرو که روح بندگی را یافته اید تا باز من حاضر است اما صورت نیکو کردن نمی. ۱۹ زیرا آن نیکویی را ترسان شوید بلکه روح پسرخواندگی را یافته اید که به آن ابا یعنی ای که می خواهم نمی کنم، بلکه بدی را که نمی خواهم می کنم. پدر ندا می کنیم. ۱۶ همان روح بروجاهای ما شهادت می دهد که ۲۰ پس چون آنچه را نمی خواهم می کنم، من دیگر فاعل آن فرزندان خدا هستیم. ۱۷ و هرگاه فرزندانیم، وارثان هم هستیم یعنی نیستم بلکه گناه که در من ساکن است. ۲۱ لهذا این شریعت را ورثه خدا و همارت با مسیح، اگر شریک مصیبه های او هستیم تا می یابم که وقتی که می خواهم نیکویی کنم بدی نزد من حاضر شریعت در جلال وی نیز شریک باشیم. ۱۸ زیرا یقین می دانم که دردهای است. ۲۲ زیرا بر حسب انسانیت باطنی به شریعت خدا خشنودم. زمان حاضر نسبت به آن جلالی که در ما ظاهر خواهد شد هیچ لکن شریعی دیگر در اعضای خودمی بینم که با شریعت ذهن است. ۱۹ زیرا که انتظار خلقت، منتظر ظهور پسران خدا می باشد، من منازعه می کند و مراجیس می سازد به آن شریعت گناه که در ۲۰ زیرا خلقت، مطیع بطالت شد، نه به اراده خود، بلکه بخطار او اعضای من است. ۲۴ وای بر من که مرد شفیقی ای هستم! کیست که آن را مطیع گردانید، ۲۱ در امید که خود خلقت نیز از قید فساد که مرا از جسم این موت راهی بخشید؟ ۲۵ خدا را شکر می کنم خلاصی خواهد یافت تا در آزادی جلال فرزندان خدا شریک شود. بواسطه خداوند ما عیسی مسیح. خلاصه اینکه من به ذهن خود ۲۲ زیرا می دانیم که تمام خلقت تا الان با هم در آه کشیدن و شریعت خدا را بندگی می کنم و اما به جسم خود شریعت گناه را درد زه می باشند. ۲۳ و نه این فقط، بلکه ما نیز که نوبت روح را یافته ایم، در خود آه می کشیم در انتظار پسرخواندگی یعنی خلاصی **۸**

پس هیچ قصاص نیست بر آنانی که در مسیح عیسی هستند. ۲ زیرا که شریعت روح حیات در مسیح عیسی مرا از شریعت گناه شد، دیگر امید نیست، زیرا آنچه کسی بیند چرا دیگر امید آن باشد؟ ۲۵ اما اگر امید چیزی را داریم که نمی بینیم، با صبر بهسبب جسم ضعیف بود، خدا پسرخود را در شبیه جسم گناه و انتظار آن می کشیم. ۲۶ و همچنین روح نیز ضعف ما را مددی برای گناه فرستاده، برگناه در جسم فتواند داد، ۴ تا عدالت شریعت کند، زیرا که آنچه دعا کنیم بطوری که می باید نمی دانیم، لکن کامل گردد در مایانی که نه بر حسب جسم بلکه بر حسب روح رفتار خود روح برای ما شفاعت می کند به ناله هایی که نمی شود بیان می کنیم. ۵ زیرا آنانی که بر حسب جسم هستند، در چیزهای جسم کرد. ۲۷ و او که تفحص کننده دلهاست، فکر روح را می داند تفکر می کند و اما آنانی که بر حسب روح هستند در چیزهای زیرا که او برای مقدسین بر حسب اراده خدا شفاعت می کند. ۲۸ و روح. ۶ از آن جهت که تفکر جسم موت است، لکن تفکر می دانیم که بجهت آنانی که خدا را دوست می دارند و بر حسب

اراده او خوانده شده‌اند، همه‌چیزها برای خیریت (ایشان) با هم در تولیدنیافته بودند و عملی نیک یا بد نکرده، تا اراده خدا بر حسب کار می‌باشد. ۲۹ زیرا آنانی را که از قبیل شناخت، ایشان را نیز اختیار ثابت شود نه از اعمال بلکه از دعووت کننده ۱۲ بدل گفته پیش معین فرمود تا به صورت پرسش متسلک شوند تا او نخست شد که «بزرگتر کوچکتر را بندگی خواهد نمود.» ۱۳ چنانکه زاده از برادران بسیار باشد. ۳۰ و آنانی را که از قبیل معین فرمود، مکتوب است: «بعقوب را دوست داشتم اما عیسو را دشمن.» ایشان را هم خواند و آنانی را که خواند ایشان را نیز عادل گردانید ۱۴ پس موسی می‌گوید: «رحم خواهم فرمود بر هر که رحم کنم و رافت و آنانی را که عادل گردانید، ایشان را نیز جلال داد. ۲۱ پس موسی می‌گوید: «رحم خواهم فرمود بر هر که رحم کنم و رافت به این چیزها چه گوییم؟ هرگاه خدا باما است کیست به ضد خواهم نمود بر هر که رافت نمایم.» ۱۶ لاجرم نه از خواهش کننده ۲۲ او که پسر خود را در راه جمیع و نه از شتابده است، بلکه او را در راه جمیع و نه از اخذای رحم کننده. ۱۷ زیرا کتاب به ما تسلیم نمود، چگونه با وی همه‌چیز را به ما نخواهد بخشید؟ فرعون می‌گوید: «برای همین تو را برانگیختم تا قوت خود را در تو کیست که بر برگردان خدا مدعی شود؟ آیا خدا که عادل ظاهر سازم و تا نام من در تمام جهان نداشود.» ۱۸ بنابراین هر که کننده است؟ ۲۴ کیست که بر ایشان فتوای دهد؟ آیا مسیح که را می‌خواهد رحم می‌کند و هر که را می‌خواهد سنگدل می‌سازد. مرد بلکه نبی پروردخاست، آنکه به دست راست خدا هم هست و ما را ۱۹ پس مرا می‌گویی: «دیگر چرا ملامت می‌کنند؟ زیرا کیست نیز شفاعت می‌کند؟ ۲۵ کیست که ما را از محبت مسیح جدا که با اراده او مقاومت نموده باشد؟» ۲۰ نی بلکه تو کیستی ای سازد؟ آیا مصیبت یا دلتگی یا جفا یا قحط یا عربانی یا خطر یا انسان که با خدا معارضه می‌کنی؟ آیا مصنوع به صانع می‌گوید شمشیر؟ ۲۶ چنانکه مکتوب است که «بخاطر تو تمام روزگشته و که چرا مرا چنین ساختی؟ ۲۱ یا کوهه‌گر اختیار بر گل ندارد که مثل گوسفندان ذبحی شمرده می‌شویم.» ۲۷ بلکه در همه این از یک خمیره ظرفی عزیز و ظرفی ذلیل بسازد؟ ۲۲ و اگر خدا امور از حد زیاده نصرت یافیم، بوسیله او که ما را محبت نمود. چون اراده نمود که غضب خود را ظاهر سازد و قدرت خویش را ۲۸ زیرا یقین می‌دانم که نه موت و نه حیات و نه فرشتگان و نه روسا بشناساند، ظروف غضب را که برای هلاکت آماده شده بود، به و نه قدرتها و نه چیزهای آینده ۲۹ و نه بلندی حلم بسیار متتحمل گردید، ۲۳ و تا دولت جلال خود را بشناساند و نه پستی و نه هیچ مخلوق دیگر قادر خواهد داشت که ما را بر ظروف رحمتی که آنها را اقبل برای جلال مستعد نمود، ۲۴ و از محبت خدا که در خداوند ما مسیح عیسی است جدا سازد. آنها را نیز دعوت فرمود یعنی ما نه از یهود فقط بلکه از امت‌ها نیز. ۲۵ چنانکه در هوش هم می‌گوید: «آنای را که قوم من نبودند،

۹ در مسیح راست می‌گوییم و دروغ نی و ضمیر من در قوم خود خواهم خواند و او را که دوست نداشتم محبوبه خود. روح القدس مرا شاهد است، ۲ که مرا غمی عظیم و در دلم و جع ۲۶ و جایی که به ایشان گفتته شد که شما قوم من نیستید، در دائمی است. ۳ زیرا راضی هم می‌بودم که خود از مسیح محروم آنجا پسaran خدای حی خوانده خواهند شد.» ۲۷ و اشیاع نیز شوم در راه برادرانم که بحسب جسم خویشان منند، ۴ که ایشان اسرائیلی‌اند و پسرخواندنگی و جلال و عهدها و امانت شریعت و عبادت و وعده‌ها از آن ایشان است؛ ۵ که پدران از آن ایشانند و از ایشان مسیح بحسب جسم شد که فوق از همه است، خدای مبارک تا ابد الایاد، آمین. (aiōn g165) ۶ ولکن چنین نیست که کلام خدا ساقط شده باشد؛ زیرا همه که از اسرائیلی‌اند، اسرائیلی نیستند، ۷ و نه نسل ابراهیم تمام فرزند هستند؛ بلکه نسل تو در اسحاق خوانده خواهند شد. ۸ یعنی فرزندان جسم، فرزندان خدا ۳۱ لکن اسرائیل که دربی شریعت عدالت می‌رفتند، به شریعت نیستند، بلکه فرزندان وعده از نسل محسوب می‌شوند. ۹ زیرا کلام عدالت نرسیدند. ۳۲ از چه سبب؟ از این جهت که نه از راه و عده این است که موفق چنین وقت خواهم آمد و ساره را پسری ایمان بلکه از راه اعمال شریعت آن را طلبیدند، زیرا که به سنگ خواهد بود. ۱۰ و نه این فقط، بلکه رفقه نیز چون از یک شخص مصادم لغوش خوردند. ۳۳ چنانکه مکتوب است که «اینک در یعنی از پدر ماسحاق حامله شد، ۱۱ زیرا هنگامی که هنوز

صهیون سنگی مصادم و صخره لغزش می‌نمهم و هرکه براو ایمان گردیدم.» ۲۱ اما در حق اسرائیل می‌گوید: «تمام روز دستهای خود را دراز کدم به سوی قومی نامطیع و مختلف.» آورد، خجل نخواهد گردید.»

۱۰ ای برادران خوشی دل من و دعای من نزد خدا بجهت ۱۱ پس می‌گوییم آیا خدا قوم خود را رد کرد؟ حاشا! زیرا که اسرائیل برای نجات ایشان است. ۱۲ زیرا بجهت ایشان شهادت من نیز اسرائیلی ازوالاد ابراهیم از سبط بنیامین هستم. ۱۳ خدا می‌دهم که برای خدا غیرت دارند لکن نه از روی معرفت. ۱۴ زیرا قوم خود را که از قبل شناخته بود، رد نفرموده است. آیا نمی‌که چون عدالت خدا را نشناسنخته، می‌خواستند عدالت خود را ثابت دانید که کتاب در الیاس چه می‌گوید، چگونه بر اسرائیل از خدا کنند، مطیع عدالت خدا نگشته‌ند. ۱۵ زیرا که مسیح است انجام استغاثه می‌کند ۱۶ که «خداؤندا انبیای تو را کشته و مذبهای شریعت بجهت عدالت برای هر کس که ایمان آورد. ۱۷ زیرا موسی تو را کنده‌اند و من به تنهایی مانده‌ام و در قصد جان من نیز عدالت شریعت را بیان می‌کنده که «هرکه به این عمل کنند، در این می‌باشند!» ۱۸ لکن وحی بد و چه می‌گوید؟ اینکه «هفت هزار مرد خواهدزیست.» ۱۹ لکن عدالت ایمان بدبینظور سخن می‌گوید که بجهت خود نگاه داشتم که به نزد بعل زانو نزده‌اند». ۲۰ پس می‌گوییم که به آسمان صعود کند یعنی تا همچنین در زمان حاضر نیز بقیتی بحسب اختیار فیض مانده در خاطر خود مگو کیست که به آسمان حاضر نیز بقیتی بحسب اختیار فیض مانده مسیح را فرود آورد، ۲۱ یا کیست که به هاویه نزول کند یعنی است. ۲۲ و اگر از راه فیض است دیگر از اعمال نیست و گرچه تا مسیح را ز مردگان برأورد.» (Abyssos g12) ۲۳ لکن چه فیض دیگر فیض نیست. اما اگر از اعمال است دیگر از فیض می‌گوید؟ اینکه «کلام نزد تو و در دهانت و در قلب تو است نیست والا عمل دیگر عمل نیست. ۲۴ پس مقصود چیست؟ اینکه یعنی این کلام که به آن وعظ می‌کنیم.» ۲۵ زیرا اگرچه زبان اسرائیل آنچه را که می‌طلبید نیافرته است، لکن برگزیدگان یافتند خود عیسی خداوند را اعتراف کنی و در دل خود ایمان آوری که ویاچه ماندگان سختدل گردیدند؛ ۲۶ چنانکه مکتوب است که خدا او از مردگان برخیزانید، نجات خواهی یافت. ۲۷ چونکه «خداؤندا بدبیشان روح خواب آلد دادچشمانی که نبیند و گوششانی که به دل ایمان آورده می‌شود برای عدالت و به زبان اعتراف می‌شود نشید تا امروز.» ۲۸ و داد می‌گوید که «مائده ایشان برای ایشان بجهت نجات. ۲۹ و کتاب می‌گوید «هرکه به او ایمان آورد تله و دام و سنگ مصادم و عقوبت باد؛ ۳۰ چشمان ایشان تار خجل نخواهدشد.» ۳۱ زیرا که در یهود و یونانی تفاوتی نیست شود تا بینند و پشت ایشان را دائم خم گردن.» ۳۲ پس می‌گوییم که همان خداوند، خداوند همه است و دولتمندانست برای همه آیا لغزش خوردندا تا بیفتد؟ حاشا! بلکه از لغزش ایشان نجات به که نام او را می‌خوانند. ۳۳ زیرا هرکه نام خداوند را بخواند نجات امت‌ها رسیدتا در ایشان غیرت پدید آورد. ۳۴ پس چون لغزش خواهد یافت. ۳۵ پس چگونه بخوانند کسی را که به او ایشان دولتمندی جهان گردید و نقصان ایشان دولتمندی امت‌ها، نیاورده‌اند؟ و چگونه ایمان آورند به کسی که خبر او را نشنیدند؟ و به چند مرتبه زیادترپری ایشان خواهد بود. ۳۶ زیرا به شما ای چگونه بشنوند بلون واعظ؟ ۳۷ و چگونه وعظ کنند جز اینکه امت هاسخن می‌گوییم پس از این روی که رسول امت‌های باش فرستاده شوند؟ چنانکه مکتوب است که «چه زیبا است پایهای خدمت خود را تمجید می‌نمایم، ۳۸ تاشاید اینانی جنس خود را به آنانی که به سلامتی بشارت می‌دهند و به چیزهای نیکو مزده غیرت آورم و بعضی از ایشان چه خواهدشد؟ جز می‌دهند.» ۳۹ لکن همه بشارت را گوش نگرفتند زیرا اشعا ایشان مصالحت عالم شد، بازیافن ایشان چه خواهدشد؟ جز می‌گوید «خداؤندا کیست که اخبار ما را باور کرد؟» ۴۰ لهذا حیات از مردگان! ۴۱ و چون نور مقدس است، همچنان خمیره و ایمان از شنیدن است و شنیدن از کلام خدا. ۴۲ لکن می‌گوییم هرگاه ریشه مقدس است، همچنان شاخه‌ها. ۴۳ و چون بعضی از آیانشنیدند؟ البته شنیدند: «صوت ایشان در تمام جهان منتشر شاخه‌ها بریده شدند و تو که زیتون بری بودی در آنها پیوند گشته گردید و کلام ایشان تا اقصای ربع مسکون رسید.» ۴۴ و می‌گوییم و در ریشه و چربی زیتون شریک شدی، ۴۵ بر شاخه‌ها فخرمکن و آیا اسرائیل ندانسته‌اند؟ اول موسی می‌گوید: «من شما را به غیرت اگر فخر کنی تو حامل ریشه نیستی بلکه ریشه حامل تو است.» می‌آورم به آن که امتنی نیست و بر قوم بی فهم شما را خشمنگین ۴۶ پس می‌گویی که «شاخه‌ها بریده شدند تا من پیوند شوم؟» خواههم ساخت.» ۴۷ واشعا نیز جرات کرده، می‌گوید: آنانی ۴۸ آفرین بجهت بی ایمانی بریده شدند و تومحض ایمان پایدار که طالب من نبودند مرا یافتند و به کسانی که مرا نطلبیدند ظاهر هستی. معروف می‌باشد بلکه بترس! ۴۹ زیرا اگر خدا بر شاخه‌های

طبيعي شفقت نفرمود، بر تو نيز شفقت نخواهد كرد. ۲۲ پس بسياريم، يك جسد هستيم در مسيح، اما فرد اعضائي يكديگر. مهرياني و سختي خدا را ملاحظه نما؛ امامتني برا آناني كه ۶ پس چون نعمتهاي مختلف داريم بحسب فيضي كه به ما داده افتادند، اما مهرياني برو تو اگر درمهرياني ثابت باشي والا تو نيز شد، خواه نبوت بحسب موافقت ايمان، ۷ يا خدمت در خدمت برideo خواهی شد. ۲۳ و اگر ايشان نيز در بي ايماني نماند باز گذاري، يا معلم در تعليم، ۸ يا واعظ در موعظه، يا بخشند به پيوند خواهد شد، زيرا خدا قادر است كه ايشان را بارديگر پيوندد. سخاوت، يايپشوا به اجتهاد، يا رحم كننده به سرور. ۹ محبت ۲۴ زيرا اگر تو از زيتون طبیعی بري برideo شده، بخلاف طبع به بي ريا باشد. از بدی نفترت كنيد و به نیکویی پيوند ندي. ۱۰ با زيون نیکو پيوند گشتي، به چند مرتبه زيادتر آناني كه طبیعی اند محبت برادرانه يكديگر را وست داريد و هر يك ديجري را بيشتر از درز زيون خويش پيوند خواهد شد. ۲۵ زيراي برادران نمي خواهم خودا كرام بنماید. ۱۱ در اجتهاد کاهلي نوزيزيد و در روح سرگم شما از اين سري خبر باشيد که مبادا خود را دانا انگاريد که شده، خداوند را خدمت نماید. ۱۲ در اميد مسرور و در مصیبت مادامي که پري امته ها درنيايد، سختدلوي برعوضي از اسرائيل صابر و در دعماوظ باشيد. ۱۳ مشاركت در احتياجات مقدسین طاري گشته است. ۲۶ و همچنان همگي اسرائيل نجات خواهند كنيد و در مهمانداري ساعي باشيد. ۱۴ برکت بطلبيد بر آناني که يافت، چنانکه مكتوب است که «از صهيبون نجات دهندهای ظاهر بر شما جفا كنند؛ برکت بطلبيد و لعن مکنید. ۱۵ خوشی كنيد خواهد شد و بي ديني را ازيعقوب خواهد برداشت؛ ۲۷ و اين است باخوشحالان و ماتم نماید با ماتميان. ۱۶ برای يكديگر همان عهد من بايشان در زمانی که گاهانشان را بردارم.» ۲۸ نظر به فكر داشته باشيد و در چيزهای بلند فكر مکنيد بلکه با ذليلان انجيل بجهت شما دشمنان اند، لكن نظر به اختياره خاطر اجداد مدارا نماید و خودرا دانا مشماريد. ۱۷ هیچ کس را به عوض محبوبي. ۲۹ زيرا که در نعمتها دعوت خدا بازگشتن نیست. بدی بدی مرسانيد. پيش جمیع مردم تدارک کارهای نیکو بینيد. ۳۰ زيرا همچنان که شما در سابق مطبع خدا نبوديد و الان به سبب ۱۸ اگر ممکن است بقدر قوه خود با جمیع خلق به صلح بکوشيد. نافرماني ايشان رحمت یافти، ۳۱ همچنان ايشان نيز الان نافرمان ۱۹ اي محبوبان انتقام خود را مکشيد بلکه خشم را مهلت دهيد، شدند تا بجهت رحمتی که بر شما است بر ايشان نيز رحم شود زيرا مكتوب است «خداوند می گويد که انتقام ازان من است من ۳۲ زيرا خدا همه رادر نافرماني بسته است تا بر همه رحم فرمайд. جزا خواهی داد.» ۲۰ پس «آگدشمن تو گرسنه باشد، او را سير (eleesē g1653) زهي عمق دولتمندی و حکمت و علم کن و اگر تشنی است، سیرا بشن نما زيرا آگر چنین کنی اخگرهای خدا! چقدر بعيد از غوررسی است احکام او و فوق از کاوشن است آتش بر سرش خواهی انباشت..» ۲۱ مغلوب بدی مشو بلکه بدی طرقهای وی! ۳۴ زيرا کیست که رای خداوند را دانسته باشد؟ يا را به نیکویی مغلوب ساز.

که مشير او شده؟ ۳۵ يا که سبقت جسته چيزی بدو داده تا به او ۱۳ هر شخص مطبع قدرتهاي برتر بشود، زيرا که قدرتی جز از باز داده شود؟ ۳۶ زيرا که از او و به او و تا او همه چيز است؛ و او خدا نیست و آنهاي که هست از جانب خدا مرتب شده است. را تا ابدالا باد جلال باد، آمين. (aiōn g165)

۱۲ زندگي مسيحي لهذاي برادران شما را به رحمتهاي خدا باشد و هرکه مقاومت كند، حکم بر خود آورد. ۳ زيرا از حکام استدعا می کنم که بدانهای خود راقیانی زنده مقدس پسندideh خدا عمل نیکو راخوفی نیست بلکه عمل بد را. پس اگر می خواهی که بگذرانيد که عبادت معقول شما است. ۲ و همشکل این جهان از آن قدرت ترسان نشوي، نیکویی کن که از اوتحسن خواهی مشويد بلکه به تازگي ذهن خود صورت خود را تبدل دهيد تا شما يافت. ۴ زيرا خادم خداست براي تو به نیکویی؛ لكن هرگاه بدی دریافت کنيد که اراده نیکویی پسندideh كامل خدا چيست. (aiōn) کنی، پترون چونکه شمشير را عبیث بزنی دارد، زيرا او خادم ۲ زيرا به آن فيضي که به من عطا شده است، هریکي از خداست و با غضب انتقام او بدکاران می کشد. ۵ لهذا لازم (g165) شما را می گويم که فکرهای بلندتر از آنچه شایسته است مکنيد است که مطبع او شوی نه به سبب غصب فقط بلکه به سبب بلکه به اعتدال فکر نمایيد، به انداره آن بهره ايمان که خدا به هر ضمير خود نيز. ۶ زيرا که به اين سبب باج نيز می دهيد، چونکه کس قسمت فرموده است. ۴ زيرا همچنان که در يك بدن اعضائي خدام خدا و مواظف در همین امر هستند. ۷ پس حق هرکس بسيار داريم و هر عضوی را يك کارنيست، ۵ همچنان ما که رابه او ادا کنيد: باج را به مستحق باج و جزие را به مستحق

جزیه و ترس را به مستحق ترس و عزت را به مستحق عزت. بر یکدیگر حکم نکنیم بلکه حکم کنید به اینکه کسی سنگی مدبیون احادی به چیزی مشوید جز به محبت نمودن با یکدیگر، مصادم یا لغوشی در راه برادر خود نهاد. ۱۴ می دانم و در عیسی زیرا کسی که دیگری رامحبت نماید شریعت را به جا آورده باشد. خداوندیقین می دارم که هیچ چیز در ذات خود نجس نیست جز ۹ زیرا کسی زنا ممکن، قتل ممکن، دزدی ممکن، شهادت دروغ مده، برای آن کسی که آن را نجس پنداشده برای او نجس است. ۱۵ زیرا طمع موزز و هر حکمی دیگر که هست، همه شامل است در این هرگاه برادرت به خوارک آزده شود، دیگر به محبت رفشارنمی کلام که همسایه خود راچون خود محبت نما. ۱۰ محبت به کنی. به خوارک خود هلاک مساز کسی را که مسیح در راه او همسایه خود بدی نمی کند پس محبت تکمیل شریعت است. بمردم. ۱۶ پس مگذارید که نیکوبی شما را بد گویند. ۱۷ زیرا ۱۱ و خصوص چون وقت را می دانید که الحال ساعت رسیده ملکوت خدا اکل و شرب نیست بلکه عدالت و سلامتی و خوشی است که ما را باید از خواب بیدارشویم زیرا که الان نجات ما درروح القدس. ۱۸ زیرا هر که در این امور خدمت مسیح را کنده، نزدیک تر است از آن وقیعی که ایمان آوردیم. ۱۲ شب منقضی شد پسندیده خدا و مقبول مردم است. ۱۹ پس آن اموری را که منشا و روز نزدیک آمد. پس اعمال تاریکی را بیرون کرده، اسلحه نور را سلامتی و بنای یکدیگر است پیروی نمایید. ۲۰ بجهت خوارک پیوشم. ۱۳ و با شایستگی رفشار کنیم چنانکه در روز، نه در بزمها کار خدا را خراب مساو. البته همه چیز پاک است، لیکن بد است و سکرها و فسق و فجور و نزاع و حسد؛ ۱۴ بلکه عیسی مسیح برای آن شخص که برای لغوش می خورد. ۲۱ گوشت نخوردن و شراب نتوشیدن و کاری نکردن که باعث ایندا یا لغوش یا ضعف خداوند را پیوшиده و برای شهوات جسمانی تدارک نبینید.

۱۴ و کسی را که در ایمان ضعیف باشد پذیرید، لکن نه برای محاججه در مباحثات. ۲ یکی ایمان دارد که همه چیز را باید خورد اما آنکه ضعیف است بقول می خورد. ۳ پس خورنده ناخورنده را حقیر نشمارد و ناخورنده بر خورنده حکم نکند زیرا خدا او را پذیرفته گناه است. ۴ تو کیستی که بر بندۀ کسی دیگر حکم می کنی؟ او نزد

آقای خود ثابت یا ساقطی شود. لیکن اسعاو خواهد شد زیرا خدا ۱۵ و ما که توانا هستیم، ضعفهای ناتوانان را تحمل بشویم و قادر است که او را ثابت نماید. ۵ یکی یک روز را از دیگری بهتر خوشی خود را طالب نباشیم. ۶ هر یکی از ما همسایه خود را می داند و دیگری هر روز را برابر می شمارد. پس هر کس در ذهن خوش بسازد در آنچه برای بنا نیکو است. ۳ زیرا مسیح نیز خوشی خود میقین بشود. ۶ آنکه روز را عزیز می داند بخارط خداوند عزیزش خود را طالب نمی بود، بلکه چنانکه مکتوب است «ملامتهای می دارد و آنکه روز را عزیز نمی دارد هم برای خداوند نمی دارد؛ و ملامت کنندگان تو بمن طاری گردید». ۴ زیرا همه چیزهایی که هر که می خورد برای خداوند می خورد زیرا خدا را شکر می گویند، و از قبل مکتوب شد، برای تعلیم ما نوشته شد تا به صیر و تسلی آنکه نمی خورد برای خداوند نمی خورد و خدا را شکر می گویند. کتاب امیدوار باشیم. ۵ الان خدای صبر و تسلی شما را فیض ۷ زیرا احادی از ما به خود زیست نمی کند و هیچ کس به خودنامی عطا کناد تا موافق مسیح عیسی با یکدیگر بکاری باشید. ۶ تا میرید. ۸ زیرا اگر زیست کنیم برای خداوند زیست می گویید، و اگر یکدل و یکربان شده، خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح را تمجید بمیریم برای خداوند می میریم. پس خواه زنده باشیم، خواه بمیریم، نمایید. ۷ پس یکدیگر را پذیرید، چنانکه مسیح نیز مارا پذیرفت ازان خداوندیم. ۹ زیرا برای همین مسیح مرد وزنده گشت تا بر برای جلال خدا. ۸ زیرا می گوییم عیسی مسیح خادم ختنه گردید زندگان و مردگان سلطنت کند. ۱۰ لکن تو چرا بر برادر خود بجهت راستی خدا تا وعده های اجداد را ثابت گرداند، ۹ و حکم می کنی؟ یا تونیز چرا برادر خود را حقیر می شماری؟ زانو تا ملت ها خدا را تمجید نمایند به سبب رحمت اوچنانکه مکتوب که همه پیش مسند مسیح حاضر خواهیم شد. ۱۱ زیرا مکتوب است که «از این جهت تو را درمیان امت ها افlar خواهم کرد و به است «خداوند می گوید به حیات خودم قسم که هر زانوی نزد نام تو تسبیح خواهم خواند». ۱۰ و نیز می گوید «ای امت ها با قوم خم خواهد شد و هر زبانی به خدا اقرار خواهد نمود». ۱۲ پس او شادمان شوید.» ۱۱ و ایض «ای جمیع امت ها خداوند را حمد هر یکی از ما حساب خود را به خدا خواهد داد. ۱۳ بنا براین گوید وای تمامی قومها را مدرج نمایید.» ۱۲ و اشیاع نیز می گوید

که «ریشه پسا خواهد بود و آنکه برای حکمرانی امت‌ها مبوعث ۱۶ و خواهر ما فیضی را که خادمه کلیساي در کنخريا است، شود، اميد امت‌ها بر وي خواهد بود.» ۱۳ الان خدای اميد، شما به شما می‌سپارم ۲ تالو را در خداوند بطور شایسته مقدسین پذيريد را از کمال خوشی وسلامتی در ايمان پر سازد تا به قوت روح القدس ودر هر چيزی که به شما محتاج باشد او را اعانت کنيد، زیرا که در اميد افروده گردید. ۱۴ لکن ای برادران من، خود نیز درباره او بسیاری را و خود مرآ نیز معافونت می‌نمود. ۳ سلام برسانید به شما یقین می‌دانم که خود از نیکوی مملو و پر از کمال معرفت و پرسکلا و اکيلا، همسکاران من در مسیح عیسی ۴ که در راه قادر بر نصیحت نمودن یکدیگر هستند. ۱۵ لیکن ای برادران جان من گردنهاي خود را نهادند و نه من به تنهایي منون ایشان بسیار جسارت وزیذه، من خود نیز به شما جزوی نوشتم تا شما را هستم، بلکه همه کلیساهاي امت‌ها. ۵ کلیسا را که در خانه یادآوري نمایم به سبب آن فیضی که خدا به من پختشیده است، ایشان است و حبیب من اپنطس را که برای مسیح نوبر آسیاست ۱۶ تا خادم عیسی مسیح شوم برای امت‌هاو کهانت انجیل خدا را سلام رسانید. ۶ و مریم را که برای شما زحمت بسیار کشید، بهجا آورم تا هدیه امت‌ها مقنیون افتاد، مقدس شده به روح القدس. سلام گویید. ۷ و اندرونیکوس و یونیاس خویشان مرا که با من ۱۷ پس به مسیح عیسی در کارهای خدا فخر دارم. ۱۸ زیارات اسیر می‌بودند سلام نمایید که مشهور در میان رسولان هستند و نمی‌کنم که سخنی بگویم جز در آن اموری که مسیح بواسطه من قبل از من در مسیح شدند. ۸ و امپیلیاس را که در خداوند حبیب به عمل آورد، برای اطاعت امت‌ها در قول و فعل، ۱۹ به قوت من است، سلام رسانید. ۹ و اوریانس که با ما در کار مسیح رفق آیات و معجزات و به قوت روح خدا. بحدی که از اورشیلم دور زده است و استخیس حبیب مرآ سلام نمایید. ۱۰ و اپلیس آزموده شده تا به الیکون بشارت مسیح راتکمیل نمودم. ۲۰ اما حرص بودم در مسیح را سلام برسانید و اهل خانه ارسنیولس را سلام برسانید. که بشارت چنان بدهم، نه در جایی که اسم مسیح شهرت یافته ۱۱ و خوش من همیدون را سلام دهیدو آنانی را از اهل خانه بود، مبادا بر بنیاد غیری بنا نمایم. ۲۱ بلکه چنانکه مکوب است نرگسوس که در خداوند هستند سلام رسانید. ۱۲ طرفینها و طرفوسا «آنانی که خبر او را نیافتند، خواهند دید و کسانی که نشنیدند، را که در خداوند زحمت کشیده‌اند سلام گویید؛ و پرسیس محبویه خواهند فهمید.» ۲۲ پنابراین بارها از آمدن نزد شما منع شدم. را که در خداوند زحمت بسیارکشید سلام دهید. ۱۳ و روفس ۲۳ لکن چون الان مرآ در این ممالک دیگرچالی نیست و سالهای پرگزیده در خداوند و مادر او و مرآ سلام بگویید. ۱۴ استکریطس را و بسیار است که مشتاق آمدن نزد شما بوده‌ام، ۲۴ هرگاه به اسپانیا فلیکون و هرماس و پیتروپاس و هرمیس و برادرانی که با ایشانند سلام سفرکنم، به نزد شما خواهم آمد زیرا امیدوار هستم که شما را در نمایید. ۱۵ فیلولکس را و جولیه و نیریاس و خواهرش و اولمپیاس و عبور ملاقات کنم و شما مرآ به آن سوی مشایعت نمایید، بعد از همه مقدسانی که با ایشانند سلام برسانید. ۱۶ و یکدیگر را به آنکه از ملاقات شما اندکی سیر شوم. ۲۵ لکن الان عازم اورشیلم بوسه مقدسانه سلام نمایید. و جمیع کلیساهاي مسیح شما را هستم تا مقدسین را خدمت کنم. ۲۶ زیرا که اهل مکادونیه و سلام می‌فرستند. ۱۷ لکن ای برادران از شما استدعا می‌کنم آن اخایه مصلحت دیدند که زکاتی برای مغلسین مقدسین اورشیلم کسانی را که منشا تفاريق ولغزهای مخالف آن تعلیمی که بفرستند، ۲۷ بدین رضادادن و بدرستی که مدیون ایشان هستند شما یافتداید می‌باشند، ملاحظه کنیدو ایشان اجتناب نمایید. زیرا که چون امت‌ها از روحانیات ایشان بهره‌مند گردیدند، لازم شد ۱۸ زیرا که چنین اشخاص خداوند ما عیسی مسیح را خدمت که در جسمانیات نیز خدمت ایشان را بکنند. ۲۸ پس چون این نمی‌کنند بلکه شکم خود را و به الفاظ نیکو وسخنان شیرین را انجام دهم و این ثمر را نزد ایشان ختم کنم، از راه شما به اسپانیا دلهای ساده دلان را می‌فرینند. ۱۹ زیرا که اطاعت شما در جمیع خواهم آمد. ۲۹ و می‌دانم وقتی که به نزد شما آیم، در کمال برکت مردم شهرت یافته است. پس درباره شما مسرو شدم. اما آرزوی انجیل مسیح خواهم آمد. ۳۰ لکن ای برادران، از شما التمام دارم این دارم که در نیکویی دانا و در بدی ساده دل باشید. ۲۰ و که بخاطر خداوند ما عیسی مسیح و به محبت روح (القدس)، خدای سلامتی بزودی شیطان را زیرپایهای شما خواهد سایید. برای من نزد خدا در دعاهای جد وجهه‌کنید، ۳۱ تا از نافرمانان فیض خداوند ما عیسی مسیح با شما باد. ۲۱ تیموتاؤس همسکار یهودیه رستگار شوم وخدمت من در اورشیلم مقبول مقدسین افتاد، من و لوقا و یاسون وسوسپیاطرس که خویشان منند شما را سلام ۳۲ تا بر حسب اراده خدا با خوشی نزد شما برسم و باشما استراحت می‌فرستند. ۲۲ من طربوس، کاتب رساله، شما رادر خداوند سلام یابم. ۳۳ و خدای سلامتی با همه شما باد، آمين. ۲۳ قایوس که مرا وتمام کلیسا را میزیان است، شما را

سلام می فرستد. و ارسطس خزینه دار شهر و کوارطس برادر به شما سلام می فرستند. ۲۵ الان او را که قادر است که شما را اسuar سازد، بحسب بشارت من و موعظه عیسی مسیح، مطابق (aiōnios g166) کشف آن سری که از زمانهای ازلی مخفی بود، ۲۶ لکن درحال مکشوف شد و بوسیله کتب انبیا بحسب فرموده خدای سرمدی به جمیع امت‌ها بجهت اطاعت ایمان آشکارا گردید، ۲۷ خدای حکیم وحید را بوسیله (aiōn g165) عیسی مسیح تا ابدالاً باد جلال باد، آمين.

اول قرنتیان

حکمت هستند. ۲۳ لکن ما به مسیح مصلوب وعظ می کیم که

یهود را لغش و امت هارا جهالت است. ۲۴ لکن دعوت شدگان

۱ پولس به اراده خدا رسول خوانده شده عیسی مسیح را خواه یهود و خواه یونانی مسیح قوت خدا و حکمت خدا است. و سوستانیس برادر، ۲ به کلیسای خدا که در قرنتس است، ۲۵ زیرا که جهالت خدا از انسان حکیمتر است و ناتوانی خدا از ازمقدسین در مسیح عیسی که برای تقدس خوانده شده‌اند، با مردم، تواناتر، ۲۶ زیرا ای برادران دعوت خود را ملاحظه نمایید که همه کسانی که در هرجا نام خداوند مسیح را می خوانند بسیاری بحسب جسم حکیم نیستند و بسیاری توانا نی و بسیاری که (خداوند) ما و (خداوند) ایشان است. ۳ فیض و سلامتی شریف نی. ۷ بلکه خدا جهال جهان را برگزید تا حکما را رسوا از جانب پدر ما خدا و عیسی مسیح خداوند بر شما باد. ۴ خدای سازدو خدا ناتوانان عالم را برگزید تا توانایان را رسوسازد، ۲۸ و خود را پیوسته شکر می کنم درباره شما برای آن فیض خدا که خسیسان دنیا و محقران را خدابرگزید، بلکه نیستیها را تا هستیها را در مسیح عیسی به شما عطا شده است، ۵ زیرا شما از هرچیز باطل گرداند. ۲۹ تا هیچ بشری در حضور او فخر نکد. لکن دروی دولمند شده‌اید، در هر کلام و در هر معرفت. ۶ چنانکه از او شما هستید در عیسی مسیح که از جانب خدابرای شما شهادت مسیح در شما استوارگردید، ۷ بدحی که در هیچ بخشش حکمت شده است و عدالت قدوسیت و فدا. ۳۰ تا چنانکه ناقص نیستیدو منتظر مکافته خداوند ما عیسی مسیح می باشید. مکتوب است هر که فخر کنیدر خداوند فخر نماید.

۸ که او نیز شما را تا آخر استوار خواهد فرمود تا در روز خداوند ما

۲ عیسی مسیح بی ملامت باشید. ۹ امین است خدایی که شما

حکمت نیامد چون شمارا به سر خدا اعلام می نمودم. ۲ زیرا را به شرکت پسر خود عیسی مسیح خداوند مخوانده است.

۱۰ لکن ای برادران از شما استدعا دارم به نام خداوند ما عیسی مسیح که چیزی در میان شما دانسته باشم چیزی عزیمت نکردم که چیزی در میان شما خواسته باشم

۱۱ مسیح که همه یک سخن گوییدو شفاق در میان شما نیاشد، بلکه در یک فکر و یک رای کامل شوید. زیرا که ای برادران من، از

۱۲ اهل خانه خلوی درباره شما خبری به من رسید که نزعایها در میان نبود، بلکه به برهان روح و قوت، ۵ تا ایمان شما در حکمت

۱۳ انسان نیاشد بلکه در قوت خدا. ۶ لکن حکمتی بیان می نزد شما پیدا شده است. ۱۴ غرض اینکه هریکی از شما می گوید که من از پولس هستم، و من از اپلیس، و من از کیفایا، و من از

۱۵ مسیح. ۱۶ آیا مسیح منقسم شد؟ یا پولس در راه شمامصلوب گردید؟ یا به نام پولس تعیید یافتید؟ ۱۷ خدا را شکر می کنم که هیچ یکی از شما را تعیید ندادم جز کرسیس و قایوس، ۱۵ که میاداکسی گوید که به نام خود تعیید دادم. ۱۶ و خاندان استیفان را نیز تعیید دادم و دیگر یادندازم که کسی را تعیید داده باشم.

۱۷ زیرا که مسیح مرا فرستاد، نه تعیید دهم بلکه تا بشارت رسانم، نه به حکمت کلام مبادا صلیب مسیح باطل شود. ۱۸ زیرا ذکر صلیب برای هالکان حمقات است، لکن نزد ما که ناجیان

۱۹ هستیم قوت خداست. ۱۹ زیرا مکتوب است: «حکمت حکما را باطل ساز و فهم فهیمان را نابود گردانم». ۲۰ کجا است

۲۱ حکیم؟ کجا کاتب؟ کجا مباحث این دنیا؟ مگر خدا حکمت جهان را جهالت نگردانیده است؟ ۲۱ زیرا که چون

برحسب حکمت خدا، جهان از حکمت خود به معرفت خدا رسید، خدا بدین رضا داد که بوسیله جهالت معوظه، ایمانداران

۲۲ رانجات بخشدند. چونکه یهود آینی می خواهند و یونانیان طالب سخنان آموخته شده از حکمت انسان، بلکه به آنچه روح القدس

می آموزد و روحانیها را بارو حانیها جمع می نماییم. ۱۴ اما انسان است، چنانکه مکتوب است: «حکما را به مکر خودشان گرفتار نفسانی امور روح خدا را نمی پنیرد زیرا که نزد او جهالت است و می سازد.» ۲۰ و ایض: «خداؤند افکار حکما را می داند که باطل آنها را نمی تواند فهمید زیرا حکم آنها از روح می شود. ۱۵ لکن است.» ۲۱ پس هیچ کس در انسان فخر نکند، زیاهمه چیز از شخص روحانی در همه چیز حکم می کند و کسی را در او حکم آن شما است: ۲۲ خواه پولس، خواه ایلیس، خواه کفای، خواه نیست. ۱۶ «زیرا کیست که فکر خداوند را دانسته باشد تاوار را دنیا، خواه زندگی، خواه موت، خواه چیزهای حال، خواه چیزهای آینده، همه از آن شما است، ۲۳ و شما از مسیح و مسیح از خدا تعلیم دهد؟» لکن ما فکر مسیح را داریم.

۳ و من ای برادران نتوانستم به شما سخن گویم چون روحانیان، می پاشند.

بلکه چون جسمانیان و چون اطفال در مسیح. ۲ و شما را به شیر ۴ هرکس ما را چون خدام مسیح و ولای اسرار خدا خوارک دادم نه به گوشت زیرا که هنوز استطاعت آن ندانشید بلکه بشمارد. ۲ و دیگر در وکلابازپرس می شود که هر یکی اینم باشد. الحال نیز ندارید، ۳ زیرا که تا به حال جسمانی هستید، چون در ۳ امایجهت من کمتر چیزی است که از شما یا از یوم بشر حکم میان شما حسد و نزع و جدایی ها است. آیا جسمانی نیستید و کرده شوم، بلکه برخود نیز حکم نمی کنم. ۴ زیرا که در خود به طرق انسان رفتار نمی نمایید؟ ۴ زیراچون یکی گوید من از عبیی نمی بینم، لکن از این عامل شمرده نمی شوم، بلکه حکم پولس و دیگری من از اپلس هستم، آیا انسان نیستید؟ ۵ پس کننده من خداوند است. ۵ لهذا پیش از وقت به چیزی حکم کیست پولس و کیست اپلس؟ جرحدمانی که بواسطه ایشان ایمان مکنید تا خداوند بیاید که خفاایی ظلمت را روشن خواهد کرد و آوردید و به اندازه ای که خداوند به هرکس داد. ۶ من کاشتم نیتهای دلها را به ظهور خواهد آورد؛ آنگاه هرکس را مرح از خدا و اپلس آبیاری کرد لکن خدا نمو می بخشید. ۷ لهذانه کارنده خواهد بود. ۸ اما ای برادران، این چیزها را بطور مثل به خود و چیزی است و نه آب دهنده بلکه خدای رویاننده. ۸ و کارنده و اپلس نسبت دادم به خاطر شما تا درباره مآموقه شوید که از آنچه سیراپ کننده یک هستید، لکن هر یک اجرت خود را بحسب مکنوب است تجاوز نکنید و تا هیچ یکی از شما تکبر نکند برای مشقت خود خواهند یافت. ۹ زیرا با خدا همکاران هستیم و شما یکی بر دیگری. ۷ زیرا کیست که تو را برتری داد و چیز داری زراعت خدا و عمارت خدا هستید. ۱۰ بحسب فیض خدا که به که نیافی؟ پس چون یافته، چرا خفر می کنی که گویا نیافی. من عطا شد، چون معمار دانا بنیاد نهادم و دیگری بر آن عمارت ۸ الحال سیر شده و دولتمند گشته اید و بدون ما سلطنت می کنید؛ می سازد؛ لکن هرکس باخبر باشد که چگونه عمارت می کند. و کاشکه سلطنت می کردیدتا ما نیز با شما سلطنت می کردیم. ۱۱ زیرا بنیادی دیگر هیچ کس نمی تواند نهاد جز آنکه نهاده شده ۹ زیرا گمان می برم که خدا ما رسولان را آخر همه عرضه داشت است، یعنی عیسی مسیح. ۱۲ لکن اگر کسی بر آن بنیاد، مثل آنانی که فتوای موت بر ایشان شده است، زیرا که جهان و عمارتی از طلا یا نقره یا جواهر یا چوب یا گیاه یا کاه بنا کند، فرشتگان و مردم راتماشگاه شده ایم. ۱۰ ما به خاطر مسیح جاہل کار هرکس آشکار خواهد شد، زیرا که آن روز آن را ظاهر خواهد هستیم، لکن شما در مسیح دانا هستید؛ ما ضعیف لکن شما نمود، چونکه آن به آتش به ظهور خواهد رسید و خود آتش، عمل توانا؛ شما عزیز اما ما ذلیل. ۱۱ تا به همین ساعت گرسنه و هرکس را خواهد آزمود که چگونه است. ۱۴ اگر کاری که کسی تشنیه و عربان و کوییده و آواره هستیم، ۱۲ و پهدهای خود کار بر آن گذارده باشد بماند، اجر خواهد یافت. ۱۵ و اگر عمل کرده، مشقت می کشیم و دشمن شنیده، برکت می طلبیم و مظلوم کسی سوخته شود، زیان بلو وارد آید، هرچند خود نجات یابداما گردیده، صبر می کنیم. ۱۳ چون افترا بر مامی زندن، نصیحت چنانکه از میان آتش. ۱۶ آیا نمی دانید که هیکل خدا هستید می کنیم و مثل قاذورات دنیا و فضلات همه چیز شده ایم تا به حال. و روح خدا در شما ساکن است؟ ۱۷ اگر کسی هیکل خدارا ۱۴ و این را نمی نویسم تا شما را شرمende سازم بلکه چون فرزندان خراب کنند، خدا او را هلاک سازد زیرا هیکل خدا مقدس است و محظوظ خود تنبیه می کنم. ۱۵ زیرا هرچند هزاران استاد در مسیح شما آن هستید. ۱۸ زنهرارکسی خود را فریب ندهد! اگر کسی داشته باشد، لکن پدران بسیار ندارید، زیرا که من شما رادر مسیح از شما خودرا در این جهان حکیم پندراد، جاہل بشود تا حکیم عیسی به انجیل تولید نمودم، ۱۶ پس از شما التمام می کنم که به گردد. (aiōn g165) ۱۹ زیرا حکمت این جهان نزد خداجهالت من اقتدا نمایید. ۱۷ برای همین تیموتاؤس را نزد شما فرستادم

که اوست فرزند محبوب من و امین در خداوند تا راههای مرا در را داوری خواهیم کرد تاچه رسد به امور روزگار؟ ۴ پس چون در مسیح به یاد شما بیاورد، چنانکه در هرگلیسا تعليم مقدمات روزگار معرفه داردید، آیا آناتی را که در کلیسا حقیر شمرده می‌دهم. ۱۸ اما بعضی تکرمی کنید به گمان آنکه من نزد شما می‌شوند، می‌نشایید؟ ۵ بجهت افعال شما می‌گویم، آیا در میان نمی‌آیم. ۱۹ لکن به زودی نزد شما خواهم آمد، اگرخداوند شما یک نفر داناییست که بتواند در میان برادران خود حکم کند؟ بخواهد و خواهم دانست نه سخن متکبران را بلکه قوت ایشان را. ۶ بلکه برادر با برادر به محکمه می‌رود و آن هم نزد بی‌ایمانان! ۲۰ زیرا ملکوت خدا به زبان نیست بلکه در قوت است. ۲۱ چه ۷ بلکه الان شما را بالکلیه قصوری است که با یکدیگر معرفه خواهش دارید آیا با چوب نزد شما بیاهم یا با محبت و روح حلم؟ دارید. چرا بیشتر مظلوم نمی‌شوید و چرا بیشتر معبد نمی‌شوید؟

۸ بلکه شما ظالم می‌کنید و مغبون می‌سازید و این را نیزه برادران ۹ فی الحقيقة شنیده می‌شود که در میان شمازنا پیدا شده خود! ۹ آیا نمی‌دانید که ظالمان وارث ملکوت خدا نمی‌شوند؟ است، و چنان زنایی که در میان امت‌ها هم نیست؛ که شخصی فریب مخورید، زیرا فاسقان و بتپستان و زانیان و متعمنان و لواط زن پدر خود را داشته باشد. ۱۰ و شما فخر می‌کنید بلکه ماتم هم ۱۰ و دزادن و طمعکاران و میگساران و فحاشان و ستمگران وارث ندارید، چنانکه باید تا آن کسی که این عمل را کردزار میان شما ملکوت خدا نخواهند شد. ۱۱ و بعضی از شما چنین می‌بودید بیرون شود. ۱۲ زیرا که من هرچند در جسم غاییم، اما در روح لکن غسل یافته و مقدس گردیده و عادل کرده شده‌اید به نام عیسی حاضر؛ و الان چون حاضر، حکم کردم در حق کسی که این را خداوند و به روح خدای ما. ۱۲ همه‌چیز برای من جایز است لکن چنین کرده است. ۱۳ به نام خداوند مایعی مسیح، هنگامی هرچیز مفید نیست. همه‌چیز برای من رواست، لیکن نمی‌گذارم که شما با روح من با قوت خداوند مایعی مسیح جمع شوید، که چیزی بر من تسليط یابد. ۱۳ خوارک برای شکم است و شکم ۱۴ که چنین شخص به شیطان سپرده شود بجهت هلاکت جسم برای خوارک، لکن خداان و آن را فانی خواهد ساخت. اما جسم تا روح در روز خداوند عیسی نجات یابد. ۱۴ فخر شما نیکو نیست. آیا آگاه نیستید که اندک خمیرمایه، تمام خمیر را مخمر خدا خداوند را برخیزانید و ما را نیز به قوت خود خواهد می‌سازد؟ ۱۵ آیا نمی‌دانید که بدنهای شما اعضای مسیح باشید، چنانکه بی‌خمیرمایه هستید زیرا که فصح ما مسیح در راه است؟ پس آیا اعضای مسیح را برداشته، اعضای فاحشه گردانم؟ ما ذبح شده است. ۱۶ آیا نمی‌دانید که هر که با فاحشه پیوندد، با او یکن کهنه و نه به خمیرمایه بدی و شرارت، بلکه به فطیر ساده دلی باشد؟ زیرا می‌گوید «هردوک تن خواهند بود». ۱۷ لکن کسی که و راستی. ۱۸ در آن رساله به شما نوشتم که با زانیان معاشرت با خداوند پیوندد یکروح است. ۱۸ از زنا بگزید. هر گاهی که نکنید. ۱۹ لکن نه مطلق با زانیان این جهان یا سمعکاران و یا آدمی می‌کنید بیرون از بدن است، لکن زانی بیندن خود گاه ستمگاران یا بتپستان، که در این صورت می‌باید از دنیا بیرون می‌ورزد. ۱۹ یا نمی‌دانید که بدن شما هیکل روح القدس است شوید. ۲۰ لکن الان به شما می‌نویسم که اگر کسی که به برادر که در شما است که از خدا یافته‌اید و از آن خود نیستید؟ زیرا نامیده می‌شود، زانی یا طماع یا بتپست یا فحاش یا میگسار یا که به قیمتی خریده شدید، پس خدا را به بدن خود تمجید نماید. ستمگر باشد، با چنین شخص معاشرت مکنید بلکه غذا هم

۲۱ مخورید. ۱۲ زیرا مرا چه کار است که برآنایی که خارج اندادوری ۲۱ اما درباره آنچه به من نوشته بودید: مرد رانیکو آن است کنم. آیا شما بر اهل داخل داوری نمی‌کنید؟ ۱۳ لکن آنایی که زن را لمس نکنند. ۲ لکن مرد زوجه خود را را که خارج اند خدا داوری خواهد کرد. پس آن شریر را از میان برادر و هر زن شوهر خود را برادر. ۳ و شوهر حق زن را ادانماید و همچنین زن حق شوهر را. ۴ زن بر بدن خود مختار نیست خود برانید.

۵ بلکه شهرش، و همچنین مرد نیز اختیار بدن خود ندارد بلکه آیا کسی از شما چون بر دیگری مدعی باشد، جرات دارد زنش، ۵ از یکدیگر جدایی مگزینید مگر مدتی به رضای طرفین که مرا فرعه برد پیش ظالمان نه نزد مقدسان؟ ۶ یا نمی‌دانید که تابراک روزه و عبادت فارغ باشید؛ و باز با هم پیوندید مبادا شیطان مقدسان، دنیا را داوری خواهند کرد؛ و اگر دنیا از شما حکم شما را به سبب ناپرهیزی شما در تحریه اندارد، ۶ لکن این را یابد، آیا قابل مقدمات کمتر نیستید؟ ۳ آیانی دانید که فرشتگان

می‌گوییم به طریق اجازه نه به طریق حکم. ۷ اما می‌خواهم که بر شما شفقت دارم. ۲۹ امامی برادران، این را می‌گوییم وقت همه مردم مثل خودم باشد. لکن هرکس نعمتی خاص از خدا تنگ است تا بعد از این آنانی که زن دارند مثل بی زن باشند دارد، یکی چنین و دیگری چنان. ۸ لکن به مجردین و بیوهزنان ۳۰ و گریانان چون ناگریانان و خوشحالان مثل ناخوشحالان و می‌گوییم که ایشان را نیکو است که مثل من بمانند. ۹ لکن اگر خریدارن چون غیرمالکان باشند، زیرا که صورت این جهان پرهیزندارند، نکاح بکنند زیرا که نکاح از آتش هوس بهتر است. جهان مثل استعمال کنندگان نباشند، زیرا که صورت این جهان ۱۰ اما منکوحان را حکم می‌کشم و نه من بلکه خداوند که زن از درگذر است. اما خواهش این دارم که شما بی‌اندیشه باشید. شوهر خود جدا نشود؛ ۱۱ و اگر جدا شود، مجرد بماند یا با شخص مجرد در امور خداوند می‌اندیشد که چگونه رضامندی شوهر خود صالح کند؛ و مود نیز زن خود را جدا نسازد. ۱۲ و خداوند را بجاید؛ ۲۳ و صاحب زن در امور دنیا می‌اندیشد که دیگران را من می‌گویم نه خداوند که اگرکسی از برادران زنی چگونه زن خود را خوش بسازد. ۲۴ در میان زن منکوحه واکه نیز بی‌ایمان داشته باشد و آن زن راضی باشد که با وی بماند، او را تفاوتی است، زیرا باکره در امور خداوندی می‌اندیشد تا هم در تن و جدا نسازد. ۱۳ وزنی که شوهر بی‌ایمان داشته باشد و او راضی هم در روح مقدس باشد؛ اما منکوحه در امور دنیا می‌اندیشد تا باشد که با وی بماند، از شوهر خود جدا نشود. ۱۴ زیرا که شوهر خود را خوش سازد. ۱۵ اما این را برای نفع شمامی گوییم شوهر بی‌ایمان از زن خود مقدس می‌شود و زن بی‌ایمان از برادر نه آنکه دامی بر شما پنهان بلکه نظر به شایستگی و ملازمت مقدس می‌گردد و اگرنه اولاد شما ناپاک می‌بودند، لکن الحال خداوند، بی‌تشویش. ۲۶ لکن هرگاه کسی گمان برد که با باکره مقدست. ۱۶ اما اگر بی‌ایمان جدایی نماید، بگذارش که بشود خودناشایستگی می‌کند، اگر به حد بلوغ رسید و ناچار است از زیرا برادر یا خواهر در این صورت مقید نیست و خدا ما را به چنین شدن، آنچه خواهد بکند؛ گناهی نیست؛ بگذار که نکاح سلامتی خوانده است. ۱۶ زیرا که تو چه دانی ای زن که شوهرت کنند. ۲۷ اما کسی که در دل خود پایدار است و احتیاج ندارد را نجات خواهی داد؟ یا چه دانی ای مرد که زن خود را نجات بلکه در اراده خود مختار است و در دل خود جازم است که باکره خواهی داد؟ ۱۷ مگر اینکه به هر طور که خداوند به هرکس قسمت خود را نگاه دارد، نیکو می‌کند. ۲۸ پس هم کسی که به نکاح فرموده و به همان حالت که خدا هرکس را خوانده باشد، بدینظرور دهد، نیکو می‌کند و کسی که به نکاح ندهد، نیکوثر می‌نماید. رفتار بکند؛ و همچنین در همه کلیساها امر می‌کنم. ۱۸ اگر کسی ۲۹ زن مادامی که شوهرش زنده است، بسته است. اما هرگاه در مختونی خوانده شود، نامخون نگردد و اگر کسی در مختونی شوهرش مرد آزاد گردید تا به هر که بخواهد منکوحه شود، لیکن در خوانده شود، مختون نشود. ۱۹ ختنه چیزی نیست و نامختونی خداوند فقط. ۲۰ اما بحسب رای من خوشحال تر است، اگر هیچ، بلکه نگاه داشتن امراهی خدا. ۲۰ هرکس در هر حالتی که چنین بماند و من نیز گمان می‌برم که روح خدارا دارم.

خوانده شده باشد، در همان بماند. ۲۱ اگر در غلامی خوانده **۸** اما درباره قریانی های بپنهان: می‌دانیم که همه علم داریم. شدی تو را باکی نیاشد، بلکه اگر هم می‌توانی آزاد شوی، آن را اولی تر استعمال کن. ۲۲ زیرا غلامی که در خداوند خوانده شده باشد، آزاد خداوند است؛ و همچنین شخصی آزاد که خوانده شد، غلام مسیح است. ۲۳ به قیمتی خریده شدید، غلام انسان نشود. ۲۴ ای برادران هرکس در هر حالتی که خوانده شده باشد، در آن نزد خدا بماند. ۲۵ اما درباره باکره‌ها حکمی از خداوند ۵ زیرا هچند هستند که به خدایان خوانده می‌شوند، چه در آسمان ندارم. لکن چون از خداوند رحمت یافتم که امین باشم، رای و چه درزمن، چنانکه خدایان بسیار و خداوندان بسیاری باشند، می‌دهم. ۲۶ پس گمان می‌کنم که بجهت تنگی این زمان، انسان را نیکو آن است که همچنان بماند. ۲۷ اگر با زن بسته شدی، برای او هستیم، و یک خداوند یعنی عیسی مسیح که همه چیز از جدایی مجوی و اگر از زن جدا هستی دیگر زن مخواه. ۲۸ لکن اوست و ما از او هستیم. ۷ ولی همه را این معرفت نیست، زیرا هرگاه نکاح کردی، گناه نوزیدی و هرگاه باکره منکوحه گردید، بعضی تابه حال به اعتقاد اینکه بت هست، آن را چون قریانی بت گناه نکرد. ولی چنین در جسم زحمت خواهند کشید، لیکن من

می خورند و ضمیر ایشان چون ضعیف است نجس می شود. ۸ اما آنکه کسی فخر مرا باطل گرداند. ۹ زیرا هرگاه بشارت دهم، مرا خوارک، ما رامقبول خدا نمی سازد زیرا که نه به خودن بهترین و فخر نیست چونکه مرا ضرورت افتاده است، بلکه وای بر من اگر نه به ناخوردن بدتر. ۱۰ لکن اختیاط کنید مباداختیار شما باعث بشارت ندهم. ۱۱ زیرا هرگاه این را طوع کنم اجرت دارم، لکن اگر لغرض ضعفاً گردد. ۱۲ زیرا اگرکسی تو را که صاحب علم هستی که باشد وکالتی به من سپرده شد. ۱۳ در این صورت، مرا چه بینند که در پتکده نشسته‌ای، آیا ضمیر آن کس که ضعیف است اجرت است تا آنکه چون بشارت می دهم، انجیل مسیح را بی خرج به خودن قویانی های بتها بنا نمی شود؟ ۱۴ و از علم تو آن سازم و اختیار خود را درانجیل استعمال نکنم؟ ۱۵ زیرا با اینکه از برادر ضعیف که مسیح برای او مرد هلاک خواهد شد. ۱۶ و همه کسی آزاد بودم، خودرا غلام همه گردانیدم تا پسیاری را سود همچنین چون به برادران گناه وزیبدید و ضمایر ضعیفیشان را صدمه برم. ۱۷ و پیهود را چون یهود گشتم تا یهود را سود برم و اهل شریعت رسانیدید، همانا به مسیح خطا نمودید. ۱۸ بنابراین، اگرخوارک را مثل اهل شریعت تا اهل شریعت را سود برم؛ ۱۹ و بی شریعتان را باعث لغش برادر من باشد، تا به اینگوشت نخواهم خورد تا برادر چون بی شریعتان شدم، هرچند نزد خدا بی شریعت نیستم، بلکه شریعت در من است، تا بی شریعتان را سود برم؛ ۲۰ ضعفاً را خود را لغش ندهم. (aiōn g165)

۹ آیا رسول نیستم؟ آیا آزاد نیستم؟ آیا عیسی مسیح خداوند ما را ندیدم؟ آیا شما عامل من در خداوند نیستید؟ ۱۱ هرگاه دیگران را رسول نباشم، البته شما را هستم زیرا که مهربالات من در خداوند شما هستید. ۱۲ حجت من بجهت آنانی که مرا امتحان می کنند این است ۱۳ که آیا اختیار خوردن و آشامیدن نداریم؟ ۱۴ آیا اختیار هرچیز ریاضت می کشد؟ اما ایشان تا تاج فانی را بیابد لکن ما نداریم که خواهر دینی را به زنی گرفته، همراه خود ببریم، مثل تاج غیرفانی را. ۱۵ پس من چنین می دوم، نه چون کسی که شک سایر رسولان و برادران خداوند و کیفایا؟ ۱۶ یا من و برنایا به تنهایی دارد؟ و مشت می زنم نه آنکه هوا را بزنم. ۱۷ بلکه تن خودرا زبون مختار نیستیم که کار نکیم؟ ۱۸ کیست که هرگز از خرجی خود چنگ کند؟ ۱۹ یا کیست که تا کستانی غرس نموده، از میوه‌اش نخورد؟ ۲۰ یا کیست که گلهای بچراند و از شیر گله ننوشد؟ ۲۱ آیا

این را بطرور انسان می گوییم یا شریعت نیز این را نمی گوید؟ ۲۲ زیرا ۱۰ زیرا ای برادران نمی خواهم شما بی خبر باشید از اینکه که در تورات موسی مکوب است که «گاؤ را هنگامی که خرم پدران ما همه زیربر بودند و همه از دریا عبور نمودند و همه به را خرد می کند، دهان مبتدا». آیا خدا در فکر گلاوان می باشد؟ ۲۳ موسی تعیید یافتد، در ابر و در دریا؛ ۲۴ و همه همان خوارک ۲۵ آیا محض خاطر ما این رانی گوید؟ بلی برای ما مکوب است روحانی را خوردند و ۲۶ همه همان شرب روحانی را نوشیدند، زیرا که شخم کننده می باید به امید، شخم نماید و خرد کننده خرم که می آشامیدند از صخره روحانی که از عقب ایشان می آمد و در امید یافتن قسمت خود باشد. ۲۷ چون ما روحانیها را برای آن صخره مسیح بود. ۲۸ لیکن از اکثر ایشان خداراضی نبود، شما کاشتینیم، آیا امریزگی است که ما جسمانیهای شما را درو زیرا که در بیابان انداخته شدند. ۲۹ و این امور نمونه‌ها برای ما کنیم؟ ۳۰ اگر دیگران در این اختیار بر شما شریکند آیا به ماه شد تا ماخواهشمند بدی نباشیم، چنانکه ایشان بودند؛ ۳۱ و نه پیشتر؟ لیکن این اختیار را استعمال نکردیم، بلکه هرچیز را متحمل بپرست شوید، مثل بعضی از ایشان، چنانکه مکوب است: می شویم، مبادا انجیل مسیح را تعویق اندازیم. ۳۲ آیا نمی دانید «قوم به اکل و شرب نشستند و برای لهو و لعب بریا شدند.» ۳۳ و نه که هرکه در امور مقدس مشغول باشد، از هیکل می خورد و هرکه نه زنا کنیم چنانکه بعضی از ایشان کردند و در یک روزیست خداوند فرمود که «هرکه به انجیل اعلام نماید، ازانجیل میعیشت چنانکه بعضی از ایشان کردند و از امراه‌ها هلاک گردیدند. ۳۴ و نه یابد». ۳۵ لیکن من هیچیک از اینهارا استعمال نکردم و این را به همه‌همه کنید، چنانکه بعضی از ایشان کردند و هلاک کننده این قصد ننوشتم تا بامن چنین شود، زیرا که مرا مردن بهتر است از ایشان را هلاک کرد. ۳۶ و این همه بطور مثل بدیشان واقع شد

ویرای تنبیه ما مکتوب گردید که اواخر عالم به ما رسیده است. هرچیز مرا یاد می‌دارید و اخبار را بطوری که به شما سپدم، حفظ

۱۲ پس آنکه گمان برد که قایم است، با خیر باشد، شما می‌خواهم شما بدانید که سر هر مرد، مسیح

که نیفتند. ۱۳ هیچ تجربه جز آنکه مناسب پسر باشد، شما را است و سر زن، مرد و سر مسیح، خدا. ۴ هر مردی که سر پوشیده

فرو نگرفت. اما خدامین است که نمی‌گذار شما فوق طاقت دعا یا نبوت کند، سر خود را رسوا می‌سازد، زیرا این چنان

خودآزموده شوید، بلکه با تجربه مفری نیز می‌سازد تایاری تحمل آن برهنه دعا یا نبوت کند، سر خود را رسوا می‌نماید. ۵ اما هر زنی که سر

را نگرفت. ۱۴ لهذا عزیزان من از بتپرسنی بگزیرید. است که تراشیده شود. ۶ زیرا اگر زن نمی‌پوشد، موی را نیز

را داشته باشید. ۱۵ به خدمدان سخن می‌گوییم: خود حکم کنید برآنچه می‌گوییم. ببرد؛ و اگر زن را موی پریدن یا تراشیدن قبیح است، باید بپوشد.

۱۶ پیاله برکت که آن را تبرک می‌خوانیم، آیا شرارت در خون ۷ زیرا که مرد را نیاید سر خود پوشید چونکه او صورت و جلال

مسیح نیست؟ ونانی را که پاره می‌کنیم، آیا شرارت در بدن خداست، اما زن جلال مرد است. ۸ زیرا که مرد از زن نیست

مسیح نی؟ ۹ زیرا ما که بسیاریم، یک نان و یکتن می‌باشیم بلکه زن از مرد است. ۹ و نیز مرد بجهت زن آفریده نشد، بلکه

چونکه همه از یک نان قسمت می‌یابیم. ۱۰ اسرائیل جسمانی زن برای مرد. ۱۰ از این جهت زن می‌باید عزتی بر سر داشته

را ملاحظه کنید! آیا خورنده‌گان قربانی‌ها شریک قربانی‌ها نیستند؟ باشد به سبب فرشگان. ۱۱ لیکن زن از مرد جذباتی و مرد هم

۱۹ پس چه گویی؟ آیا بت چیزی می‌باشد؟ یا که قربانی بت چیزی جدا از زن نیست در خداوند. ۱۲ زیرا چنانکه زن از مرد است،

است؟ ۲۰ نی! بلکه آنچه امت هاقربانی می‌کنند، برای دیوها همچنین مرد نیز پرسیله زن، لیکن همه‌چیز از خدا. ۱۳ در دل خود

می‌گذرانند به برای خدا؛ و نمی‌خواهم شما شریک دیوها باشید. انصاف دهید: آیا شایسه است که زن نایپوشیده نزد خدا دعا کند؟

۲۱ محال است که هم از پیاله خداوند و هم از پیاله دیوها نمی‌توانید قسمت را عار می‌باشد؟ ۱۵ و اگر زن موی درازدارد، او

و هم از مایده خداوند و هم از مایده دیوها نمی‌توانید قسمت را عار می‌باشد؟ ۱۶ و اگر مرد موی درازدارد، او را فخر است، زیرا

برد. ۲۲ آیا خداوند را به غیرت می‌آوریم یا از او تواناتریم باشیم؟ که موی بجهت پرده بدو داده شد؟ ۱۶ و اگر کسی سیزه گر

۲۳ همه‌چیز جایز است، لیکن همه مفیدنیست؛ همه رواست، باشد، ما وکلیساها را چنان عادتی نیست. ۱۷ لیکن چون

لیکن همه بنا نمی‌کند. ۲۴ هر کس نفع خود را تجویید، بلکه این حکم را به شما می‌کنم، شمارا تحسین نمی‌کنم، زیرا که

نفع دیگری را. ۲۵ هر آنچه را در قصابخانه می‌فروشند، بخوریدو شما نه از برای بهتری بلکه برای بدتری جمع می‌شوید. ۱۸ زیرا

هیچ مپرسید به خاطر ضمیر. ۲۶ زیرا که جهان و پری آن از آن اولاهنگامی که شما در کلیسا جمع می‌شوید، می‌شون که در

خداوند است. ۲۷ هرگاه کسی از بی ايمان از شما وعده خواهد میان شما شفاقت روى می‌دد و قدری از آن را باور می‌کنم. ۱۹ از

و می‌خواهید بروید، آنچه نزد شما گذارند بخورید و هیچ مپرسید آن جهت که لازم است در میان شما بدعتها نیز باشد تا که

بهجهت ضمیر. ۲۸ اما اگر کسی به شما گوید «این قربانی بت مقبولان از شما ظاهر گردند. ۲۰ پس چون شما دریک جا جمع

است»، مخورید به خاطر آن کس که خبر داد و بجهت ضمیر، زیرا می‌شوید، ممکن نیست که شام خداوند خورده شود. ۲۱ زیرا در

که جهان و پری آن از آن خداوند است. ۲۹ اما ضمیرمی گوییم نه وقت خوردن هر کس شام خود را پیشتر می‌گیرد و یکی گرسنه و

از خودت بلکه ضمیر آن دیگر؛ زیرا جراحت ضمیر دیگری بر آزادی من دیگری مست می‌شود. ۲۲ مگر خانه‌ها برای خوردن و آشامیدن

حکم کنند؟ ۳۰ و اگر من به شکر بخورم، چرا بر من افترا زند ندارید؟ یا کلیسا خدا را تحقیر می‌نماید و آنانی را که ندارند

بهسباب آن چیزی که من برای آن شکر می‌کنم؟ ۳۱ پس خواه شرمنده می‌سازید؟ به شما چه بگوییم؟ آیا در این امر شمارا تحسین

بخورید، خواه بنوشید، خواه هرچه کنید، همه را برای جلال خدا نهایم؟ تحسین نمی‌نمایم! ۲۳ زیرا من از خداوند یافتم، آنچه به

بکنید. ۳۲ یهودیان و یونانیان و کلیساخای خدا را لغوش مدهید. شما نیز سپدم که عیسی خداوند در شبی که او را تسليم کردند،

چنانکه من نیز در هرگاری همه را خوش می‌سازم و نفع خود را نان را گرفت ۲۴ و شکر نموده، پاره کرد و گفت: «بگیرید بخورید.

۳۳ طالب نیستم، بلکه نفع بسیاری را تا نجات یابند.

۱۱ پس اقتدا به من نماید چنانکه من نیز به مسیح می‌کنم. «این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۲ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

اوی این یادگاری

۱۲ پس اقتدا به من نماید چنانکه من نیز به مسیح می‌کنم.

۱۳ همچنین پیاله را نیز بعد از شام و گفت:

۱۴ پس اقتدا به من نماید چنانکه من نیز به مسیح می‌کنم.

۱۵ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۱۶ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۱۷ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۱۸ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۱۹ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۲۰ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۲۱ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۲۲ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۲۳ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۲۴ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۲۵ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۲۶ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۲۷ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۲۸ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۲۹ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۳۰ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۳۱ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۳۲ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۳۳ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۳۴ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۳۵ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۳۶ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۳۷ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۳۸ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۳۹ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۴۰ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۴۱ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۴۲ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۴۳ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۴۴ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۴۵ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۴۶ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۴۷ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۴۸ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۴۹ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۵۰ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۵۱ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۵۲ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۵۳ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۵۴ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۵۵ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۵۶ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۵۷ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۵۸ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۵۹ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۶۰ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۶۱ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۶۲ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۶۳ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۶۴ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۶۵ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۶۶ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۶۷ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۶۸ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۶۹ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۷۰ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۷۱ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۷۲ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۷۳ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۷۴ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۷۵ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۷۶ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۷۷ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۷۸ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۷۹ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۸۰ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۸۱ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۸۲ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۸۳ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۸۴ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۸۵ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۸۶ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۸۷ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۸۸ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۸۹ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۹۰ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۹۱ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۹۲ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۹۳ این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به

۹۴ امای برادران شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در

یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله

۹۵ ا

رابنوشید، موت خداوند را ظاهر می نمایید تا هنگامی که بازآید. کجای بود شنیدن و اگر همه شنیدن بودی کجا می بود بودند؟^{۲۷} پس هرکه بطور ناشایسته نان را بخورد و پیاله خداوند را بتوشد،^{۲۸} لکن الحال خدا هریک از اعضا را درین نهاد برحسب اراده مجرم بدن و خون خداوند خواهد بود.^{۲۹} اما هر شخص خود خود.^{۳۰} و اگر همه یک عضو بودی بدن کجا می بود؟^{۳۱} اما رامتحان کند و بدینظر از آن نان بخورد و از آن پیاله بتوشد. الان اعضا سیار است لیکن بدن یک.^{۳۲} و چشم دست رانمی زیرا هرکه می خورد و می نوشد، فتوای خود را می خورد و می نوشد تواند گفت که محتاج تو نیستم یا سر پایها را نیز که احتیاج به اگر بدن خداوند را تمیز نمی کند.^{۳۳} از این سبب سیاری از شما ندارم.^{۳۴} بلکه علاوه بر این، آن اعضای بدن که ضعیفتر شما ضعیف و مرضی اند و سیاری خواهید اند.^{۳۵} اما اگر برخود می نمایند، لازم ترمی باشند.^{۳۶} و آنها را که پستتر اجزای بدن حکم می کردیم، حکم بر مانمی شد.^{۳۷} لکن هنگامی که بر ما می پندارم، عزیزتر می دارم و اجزای قبیح ماجمال افضل دارد. حکم می شود، از خداوند تادیب می شویم مبادا با اهل دنیا بر^{۳۸} لکن اعضای جمیله ما را حتیاجی نیست، بلکه خدا بدن را محکم شود.^{۳۹} لهنای برادران من، چون بجهت خودن جمع مرتب ساخت بقسمی که ناقص را بیشتر حرمت داد،^{۴۰} تا که می شوید، منتظر یکدیگر باشید.^{۴۱} و اگر کسی گرسنه باشد، در جدایی در بدن نیفتد، بلکه اعضا به برابری در فکر یکدیگر باشند. خانه بخورد، مبادا بجهت عقوبت جمع شوید. و چون بیامی،^{۴۲} و اگر یک عضو دردمد گردد، سایر اعضای آن هم در باشند و اگر عضوی عزت یابد، باقی اعضا با او به خوشی آیند.^{۴۳} اما مابقی را منتظم خواهم نمود.

۱۲ اما درباره عطایای روحانی، ای برادران نمی خواهم شما شما بدن مسیح هستید و فرد ساخت هستید که ناقص را بیشتر حرمت داد،^{۴۴} و خدا بی خبر باشید.^{۴۵} می دانید هنگامی که امتهای می بودید، به سوی قرارداد بعضی را در کلیسا: اول رسولان، دوم انبیا، سوم معلمان، بعدوقات، پس نعمتهاش شفا دادن و اعانت و تدایر و اقسام زبانها. بتنهای گنج برد می شدید بطوری که شما رامی بردند.^{۴۶} پس آیا همه رسول هستند، یا همه انبیا، یا همه معلمان، یا همه شما را خبر می دهم که هرکه متکلم به روح خدا باشد، عیسی را اقوات؟^{۴۷} یا همه نعمتهاش شفا دارند، یا همه به زبانها متکلم انانیمانی گوید و احدی جزیه روح القدس عیسی را خداوند نمی هستند، یا همه ترجمه می کنند؟^{۴۸} لکن نعمتهاش بهتر را به تواند گفت.^{۴۹} و نعمتها انواع است ولی روح همان. ۵ و خدمتها غیرت بطلبید و طریق افضلتر نیز به شمامشان می دهم. انواع است اما خداوند همان. ۶ و عملهای انواع است لکن همان

خدا همه را در همه عمل می کند.^{۵۰} ولی هرکس را ظهور روح^{۵۱} ۱۳ اگر به زبانهای مردم و فرشتگان سخن گوییم و محبت بجهت منفعت عطا می شود.^{۵۲} زیرا یکی را بوساطت روح، کلام نداشته باشم، مثل نحاس صدادهنده و سنیغ فغان کننده شده ام. حکمت داده می شود و دیگری را کلام علم، بحسب همان روح.^{۵۳} و اگر گنوب داشته باشم و جمیع اسرار و همه علم را باید ام و یکی را ایمان به همان روح و دیگری را نعمتهاش شفا دادن به کامل داشته باشم بحدی که کوهها رانقل کنم و محبت نداشته همان روح.^{۵۴} و یکی را رقت معجزات و دیگری را نبوت و یکی باشم، هیچ هستم.^{۵۵} و اگر جمیع اموال خود را صدقه دهم و بدن را تمیز ارواح و دیگری را اقسام زبانها و دیگری را ترجمه زبانها. خود را بسپارم تا سوخته شود و محبت نداشته باشم، هیچ سود نمی 11 لکن در جمیع اینها همان یک روح فاعل است که هرکس را برم.^{۵۶} محبت حلیم و مهریان است؛ محبت حسد نمی برد؛ فرد بحسب اراده خود تقسیم می کند.^{۵۷} زیرا چنانکه بدن یک محبت کبر و غرور ندارد؛^{۵۸} اطوار ناپسندیده ندارد و نفع خود را است و اعضای متعدد دارد و تمامی اعضای بدن اگرچه بسیار طالب نمی شود؛ خشم نمی گیرد و سوءظن ندارد؛^{۵۹} از اناراستی است یکن می باشد، همچنین مسیح نیز می باشد.^{۶۰} زیرا که خوشوقت نمی گردد، ولی با راستی شادی می کند؛^{۶۱} در همه چیز جمیع ما به یک روح در یک بدن تعتمید ایتم، خواه یهود، خواه صیر می کند و همه را باور می نماید؛ در همه حال امیدوار می باشد یونانی، خواه غلام، خواه آزاد و همه از یک روح نوشانیده شدیم. و هر چیز را متحمل می باشد.^{۶۲} محبت هرگز ساقط نمی شود و ۱۴ زیرابدن یک عضو نیست بلکه بسیار است.^{۶۳} اگر پاگوید اما اگر نوتها باشد، نیست خواهد شد و اگر زبانها، انتها خواهد چونکه دست نیست از بدن نمی باشم، آیابدین سبب از بدن پذیرفت و اگر علم، زایل خواهد گردید.^{۶۴} زیراجزی علمی داریم و نیست؟^{۶۵} و اگر گوش گوید چونکه چشم نیم از بدن نیستم، جزئی نبوت می نماییم،^{۶۶} لکن هنگامی که کامل آید، جزئی آیا بدین سبب از بدن نیست؟^{۶۷} اگر تمام بدن چشم بودی، نیست خواهد گردید.^{۶۸} زمانی که طفل بودم، چون طفل حرف

می‌زدم و چون طفل فکر می‌کردم و مانند طفل تعقل می‌نمودم. اما کلیسا بیشتر می‌پستدم که پنج کلمه به عقل خود گویم تا دیگران را چون مرد شدم، کارهای طفلاه را ترک کردم. ۱۲ زیرا که الحال نیز تعليم دهم از آنکه هزاران کلمه به زبان بگویم. ۲۰ ای برادران، در آینه بطور عمماً می‌بینم، لکن آن وقت روپرو؛ الان جزئی معرفتی در فهم اطفال می‌باشد بلکه در بدخوبی اطفال باشید و در فهم دارم، لکن آن وقت خواهم شناخت، چنانکه نیز شناخته شدم. رشید. ۲۱ در تورات مکتب است که «خداؤنده می‌گوید به زبانهای ۱۳ و الحال این سه چیز باقی است: یعنی ایمان و امید و محبت. بیگانه و لبهای غیر به این قوم سخن خواهم گفت و با این همه مرا نخواهند شنید». ۲۲ پس زبانها نشانی است نه برای ایمان اما بزرگتر از اینها محبت است.

داران بلکه برای بی‌ایمانان؛ اما نبوت برای بی‌ایمان نیست بلکه بطبیید، خصوص اینکه نبوت کنید. ۲۳ پس اگر تمام کلیسا در جایی جمع شوند و همه به زبانها حرف زند و امیان یا بی‌ایمانان داخل شوند، آیا نمی‌گویند که دیوانه‌اید؟ ۲۴ ولی اگر همه نبوت کنند و کسی از این ایمانان یا امیان درآید، از همه توبیخ می‌باید واژ همه ملزم می‌گردد، ۲۵ و خفایای قلب او ظاهری شود و همچنین به روی درافتاده، خدا راعبادت خواهد کرد و ندا خواهد داد که «فی الحقيقة خدا در میان شما است». ۲۶ پس ای برادران مقصود این است که وقتی که جمع شوید، هریکی از شما سروصدی دارد، تعلیمی دارد، زبانی دارد، مکافهای ادارد، ترجمه‌ای دارد، باید همه بجهت بنا بشود. ۲۷ اگرکسی به زبانی سخن گوید، دو دو یا نهایت سه سه باشند، به ترتیب و کسی ترجمه کنند. ۲۸ اما اگر مترجمی نباشد، در کلیسا خاموش باشد و با خودو با خدا سخن گوید. ۲۹ و از اینها دو یا سه سخن بگویند و دیگران تمیز دهند. ۳۰ و اگر چیزی به دیگری از اهل مجلس مکشف شود، آن اول ساخت شود. ۳۱ زیرا که همه می‌توانید یک یک نبوت کنید تا همه تعليم یابند و همه نصیحت پذیرند. ۳۲ و ارواح انبیاء مطعع اینها می‌باشند. ۳۳ زیرا که او خدای تشویش نیست بلکه خدای سلامتی، چنانکه در همه کلیساها مقدسان. ۳۴ و زنان شما در کلیساها خاموش باشند زیرا که ایشان را حرف زدن جایز نیست بلکه اطاعت نمودن، چنانکه تورات نیز می‌گوید. ۳۵ اما اگر می‌خواهند چیزی بیاموزند، در خانه از شوهران خود پرسندند، زبانهای دنیا هرقدر زیاده باشد، ولی یکی بی‌معنی نیست. ۳۶ پس هرگاه قوت زبان را نمی‌دانم، نزد متكلم بزیری می‌باشم و آنکه سخن گوید نزد من بزیری می‌باشد. ۳۷ همچنین شما نیز چونکه غیر عطاپایی روحانی هستید بطبیید اینکه برای بنا کلیسا افروده شوید. ۳۸ بنابراین کسی که به زبانی سخن می‌گوید، دعا پاکند تا ترجمه نماید. ۳۹ زیرا اگر به زبانی دعا کنیم، روح من دعا می‌کند لکن عقل من بrixوردارنمی شود. ۴۰ پس مقصود چیست؟ به روح دعا خواهیم کرد و به عقل نیز دعا خواهیم نمود؛ به روح سرود خواهیم خواند و به عقل نیز خواهیم خواند. ۴۱ زیرا اگر در روح تبرک می‌خوانی، چگونه آن کسی که به منزلت امی است، به شکر تو آمنی گوید و حال آنکه نمی‌فهمد چه می‌گویند؟ ۴۲ زیرا تو البته خوب شکر می‌کنی، لکن آن دیگر بنا نمی‌شود. ۴۳ خدا را شکر ۱۵ الان ای برادران، شما را از انگلی که به شما بشارت دادم می‌کنم که زیادتر از همه شما به زبانها حرف می‌زنم. ۴۴ لکن در اعلام می‌نمایم که آن را هم پذیرفته و در آن هم قایم می‌باشید،

۲ ویوسله آن نیز نجات می‌پایید، به شرطی که آن کلامی را که به انداخت مستثنی است. ۲۸ اما زمانی که همه مطبع وی شده شما بشارت دادم، محکم نگاه دارید والا عبث ایمان آوردید. باشند، آنگاه خود پسر هم مطبع خواهد شد او را که همه‌چیز را ۳ زیرا که اول به شما سپردم، آنچه نیز یافتم که مسیح برحسب مطبع وی گردانید، تا آنکه خدا کل در کل باشد. ۲۹ والا آنانی کتبت در راه گناهان ما مرد، ۴ و اینکه ملدوفن شد و در روز سوم که برای مردگان تعیید می‌پابندیگنند؟ هرگاه مردگان مطلق برنسی برحسب کتب برخاست؛ ۵ و اینکه به کیفا ظاهر شد و بعد از آن خیزند، پس چرا برای ایشان تعیید می‌گیرند؟ ۳۰ و ما نیز چرا هر به آن دوازده، ۶ و پس ازان به زیاده از پانصد برادر یک بار ظاهر ساعت خود را در خطر می‌اندازم؟ ۳۱ به آن فخری درباره شما که شد که بیشتر از ایشان تا امرور باقی هستند اما بعضی خوایده‌اند. مرا در خداوند ما مسیح عیسی هست قسم، که هروزه مرا مردنی ۷ از آن پس به یعقوب ظاهر شد و بعدبه جمیع رسولان. ۸ و آخر است. ۲۲ چون بطور انسان در افسوس با وحش جنگ کرد، مرا همه بر من مثل طفل سقطشده ظاهر گردید. ۹ زیرا من کهترین چه سود است؟ اگر مردگان برنسی خیزند، بخوریم و بیاشامیم رسولان هستم و لایق نیستم که به رسول خوانده شوم، چونکه چون فردامی میریم. ۳۳ فرفته مشوید معارضات بد، اخلاق حسته برکلیسای خدا جفا می‌رسانید. ۱۰ لیکن به فیض خدا آنچه را فاسد می‌سازد. ۳۴ برای عدالت پیدارشده، گناه مکنید زیرا هستم و فیض او که بر من بود باطل نگشت، بلکه بیش از بعضی معرفت خدا راندزد. برای انفعال شما می‌گوییم. ۱۱ اما همه ایشان مشقت کشیدم، اما نه من بلکه فیض خدا که با من اگر کسی گوید: «مردگان چگونه برمنی خیزند و به کدام بدن بود. ۱۲ پس خواه من و خواه ایشان بدین طریق و عظمی کنیم می‌آیند؟»، ۳۶ ای احمق آنچه تو می‌کاری زنده نمی‌گردد جز و به اینطور ایمان آوردید. ۱۲ لیکن اگر به مسیح وعظت می‌شود آنکه بمیرد. ۳۷ و آنچه می‌کاری، به آن جسمی را که خواهد شد که از مردگان برخاست، چون است که بعضی از شمامی گویند می‌کاری، بلکه دانه‌ای مجرد خواه ازگند و یا از دانه‌های دیگر. که قیامت مردگان نیست؟ ۱۳ اما اگر مردگان را قیامت نیست، ۲۸ لیکن خدا برحسب اراده خود، آن را جسمی می‌دهد و به هر مسیح نیز برخاسته است. ۱۴ و اگر مسیح برخاسته، باطل یکی ازتختها جسم خودش را. ۳۹ هر گوشت از یک نوع گوشت است و عظمها و باطل است نیز ایمان شما. ۱۵ و شهود کذبه نیست، بلکه گوشت انسان، دیگر است و گوشت بهایم، دیگر و نیز برای خدا شدیم، زیرا درباره خدا شهادت دادیم که مسیح را گوشت مرغان، دیگر گوشت ماهیان، دیگر. ۴۰ و جسمهای برخیزاید، و حال آنکه او را برخیزاید در صورتی که مردگان برنسی آسمانی هست و جسمهای زمینی نیز، لیکن شان آسمانی‌ها، دیگر خیزند. ۱۶ زیرا هرگاه مردگان برنسی خیزند، مسیح نیز برخاسته و شان زمینی‌ها، دیگر است، ۴۱ و شان آفتاب دیگر و شان ماه دیگر است. ۱۷ اما هرگاه مسیح برخاسته است، ایمان شما باطل و شان ستارگان، دیگر، زیرا که ستاره از ستاره درشان، فرق دارد. است و شما تاکنون درگناهان خود هستید، ۱۸ بلکه آنای هم که ۴۲ به همین نهجه است نیز قیامت مردگان. در فساد کاشته می‌شود، در مسیح خوایده‌اند هلاک شدند. ۱۹ اگر فقط در این جهان در و در بی‌فسادی برمنی خیزد؛ ۴۳ در ذلت کاشته می‌گردد و در مسیح امیدواریم، از جمیع مردم بدخت تریم. ۲۰ لیکن بالفعل جلال برمنی خیزد؛ در ضعف کاشته می‌شود و در قوت برمنی خیزد؛ مسیح از مردگان برخاسته و نوبیر خوایده‌گان شده است. ۲۱ زیرا ۴۴ جسم ننسانی کاشته می‌شود و جسم روحانی برمنی خیزد. اگر چنانکه به انسان موت آمد، به انسان نیز قیامت مردگان شد. جسم ننسانی هست، هر آنی روحانی نیز هست. ۴۵ و همچنین ۲۲ و چنانکه در آدم همه می‌میرند در مسیح نیز همه زنده خواهند نیز مکتوب است که انسان اول یعنی آدم نفس زنده گشت، ۴۶ لیکن هر کس به رتبه خود؛ مسیح نور است و بعد امادم آخر روح حیات بخش شد. ۴۷ انسان اول از زمین است آنای که در وقت آمدن او از آن مسیح می‌باشدند. ۴۸ و بعد از آن بلکه ننسانی و بعد از آن روحانی. ۴۹ انسان اول از زمین است انتها است وقتی که ملکوت را به خدا و پدر سپارد. و در آن زمان خاکی؛ انسان دوم خداوند است از آسمان. ۴۸ چنانکه خاکی تمام ریاست و تمام قدرت و قوت را نابود خواهد گردانید. ۵۰ زیرا است، خاکیان نیز چنان هستند و چنانکه آسمانی است آسمانی‌ها مادامی که همه دشمنان را زیر پایهای خود ننهد، می‌باشد اوضاعت همچنان می‌باشند. ۴۹ و چنانکه صورت خاکی را گرفتیم، صورت بنماید. ۵۱ دشمن آخر که نابود می‌شود، موت است. ۵۲ زیرا آسمانی را نیز خواهیم گرفت. ۵۰ لیکن ای برادران این را می‌گوییم «همه‌چیز را زیر پایهای وی انداخته است». اما چون می‌گوید که گوشت و خون نمی‌تواند وارث ملکوت خدا شود و فاسدوارث «همه‌چیز را زیر پایهای وی انداخته است»، واضح است که او که همه را زیر او بی‌فسادی نیز نمی‌شود. ۵۱ همانا به شناسری می‌گوییم که همه

نخواهیم خواهد، لیکن همه متبدل خواهیم شد. ۵۲ در لحظه‌ای، نویر اخاییه هستند و خویشتن را به خدمت مقدسین سپرده اند)، در طرفه العینی، به مجرد نواختن صور اخیر، زیرا کرنا صدا خواهد ۱۶ تا شما نیز چنین اشخاص را اطاعت کنید و هر کس را که در داد، و مردانگان، بی‌فساد خواهند بخاست و ما متبدل خواهیم شد. کار و زحمت شریک باشد. ۱۷ و از آمدن استفان و فرتوناتس ۱۸ زیرا که می‌باید این فاسد بی‌فساد را پوشید و این فانی به بقا و اخاییکوس مرا شادی رخ نمود زیرا که آنچه از جانب شما ناتمام آراسته گردد. ۱۹ اما چون این فاسد بی‌فساد را پوشید و این بود، ایشان تمام کردند. ۲۰ چونکه روح من و شما را تازه کردند. فانی به بقا آراسته شد، آنگاه این کلامی که مکتوب است به پس چنین اشخاص را بشناسید. ۲۱ کلیساهاش آسیا به شما سلام انجام خواهد رسید که «مرگ در ظفر بلعیده شده است. ۲۲ ای می‌رسانند واکیلا و پرسکلا با کلیساهاش که در خانه ایشانند، به موت نیش تو کجا است وای گور ظفر تو کجاست؟» (Hadēs g86) شما سلام بسیار در خداوند می‌رسانند. ۲۳ همه برادران شما ۲۴ نیش موت گناه است و قوت گناه، شریعت. ۲۵ لیکن شکر را سلام می‌رسانند. یکدیگر را به بوسه مقدسانه سلام رسانید. خدا راست که ما را بواسطه خداوند ماعیسی مسیح ظفر می‌دهد. ۲۶ من پولس از دست خود سلام می‌رسانم. ۲۷ اگر کسی عیسی ۲۸ بنابراین ای برادران حبیب من پایدار و بی‌تشویش شده، پیوسته مسیح خداوند را دوست ندارد، اثانتها باد. ماران اتا. ۲۹ فیض در عمل خداوندی‌پفراید، چون می‌دانید که زحمت شما در خداوند عیسی مسیح خداوند با شما باد. ۳۰ محبت من با همه شما در باطل نیست.

۱۶ اما درباره جمع کردن زکات برای مقدسین، چنانکه به کلیساهاش غلطیه فرمودم، شما نیز همچنین کنید. ۲ در روز اول هفته، هر یکی از شما بحسب نعمتی که یافته باشد، نزد خود ذخیره کرده، بگذارد تا در وقت آمدن من زحمت جمع کردن نباشد. ۳ و چون برسم، آنای را که اختیار کنید با مکتویها خواهم فرستاد تا احسان شما را به اوضاعیم ببرند. ۴ و اگر مصلحت باشد که من نیز بروم، همراه من خواهند آمد. ۵ و چون از مکاذبونیه عبور کنم، به نزد شماخواهم آمد، زیرا که از مکاذبونیه عبور می‌کنم، و احتمال دارد که نزد شما بمانم بلکه زمستان را نیزیسر برم تا هرجایی که بروم، شما مرا مشایعت کنید. ۶ زیرا که الان اراده ندارم در بین راه شما راملاقات کنم، چونکه امیدوارم مدتی با شما توقف نمایم، اگر خداوند اجازت دهد. ۷ لیکن من تاپنطیکاست در افسس خواهم ماند، ۸ زیرا که در راه کارساز برای من باز شد و معاندین، بسیارند. ۹ لیکن اگر خداوند مشغول است چنانکه من نیز هستم. ۱۰ لهذا هیچ کس او را حقیر نشمارد، بلکه او را به سلامتی مشایعت کنید تا نزد من آید زیرا که او را با برادران انتظار می‌کشم. ۱۱ اما درباره اپلس برادر، از اوضیار درخواست نمودم که با برادران به نزد شما باید، لیکن هرگز رضا نداد که الحال بباید ولی چون فرصت باید خواهد آمد. ۱۲ ببیدار شوید، در ایمان استوار باشید و مردان باشید و زورآور شوید. ۱۳ جمیع کارهای شما با محبت باشد. ۱۴ وای برادران به شمال‌التماس دارم (شما خانواده استیفان را می‌شناسید که

دوم قرنطیان

یعنی من و سلوانس و یوتیموتاوس در میان شما به وی موقعه کردیم،
بلی و نی نشد بلکه در او بلی شده است. ۲۰ زیرا چندان که وعده

۱ پولس به اراده خدا رسول عیسی مسیح و یوتیموتاوس برادر، به های خدا است، همه در او بلی و این جهت در او امین است کلیساي خدا که در قرنتس می باشد با همه مقدسینی که در تمام تا خدا از ما تمجید یابد. ۲۱ اما او که ما را با شما در مسیح اخایه هستند، ۲ فیض و سلامتی از پدر ما خدا و عیسی مسیح استوارمی گرداند و ما را مسح نموده است، خدادست. ۲۲ که او خداوند به شما باد. ۳ مبارک باد خدا و پدر خداوند ما عیسی نیز ما را مهر نموده و بیانه روح را در دلهاي ما عطا کرده است. مسیح که پدر رحمتها و خلای جمیع تسليات است، ۴ که ما را ۲۳ لیکن من خدا را بر جان خود شاهدی خوان که برای شفقت در هر تنگی ما تسلي می دهد تا مابتوانیم دیگران را در هر مصیبتی بر شما تا بحال به قرنتس نیامد، ۲۴ نه آنکه بر ایمان شما حکم که باشد تسلى نماییم، به آن تسلى که خرد از خدا یافته ایم. کرده باشیم بلکه شادی شما را مددکار هستیم زیرا که به ایمان ۵ زیرا به اندازه ای که دردهای مسیح در ما زیاده شود، به همین قایم هستید.

قسم تسلى ما نیز بوسیله مسیح می افراید. ۶ اما خواه رحمت ۲ اما در دل خود عزیمت داشتم که دیگر باحزن به نزد شما کشیم، این است برای تسلى و نجات شما، و خواه تسلى پذیریم این هم بجهت تسلى و نجات شما است که میسرمی شود از صیر داشتن در همین دردهایی که ما هم می بینیم. ۷ و امید ما برای شما استوار می شود زیرا می دانیم که چنانکه شما شریک دردهاستیم، همچنین شریک تسلى نیز خواهید بود. ۸ زیرا براذران نمی خواهیم شما بی خبری باشید از تنگی ای که در آسیا به ما عارض گردید که بینهایت و فوق از طاقت بار کشیدیم، بحدی که از جان هم مایوس شدیم. ۹ لکن در خود فتوای موت داشتیم تا بر خود توکل نکیم، بلکه بر خداکه مردگان را برمی خیزاند، ۱۰ که ما را از چنین موت رهانید و می رهاند و به او امیدواریم که بعداز این هم خواهد رهانید. ۱۱ و شما نیز به دعا درحق ما اعانت می کنید تا آنکه برای آن نعمتی که از اشخاص بسیاری به ما رسید، شکرگزاری هم بجهت ما از بسیاری به جا آورده شود. ۱۲ زیرا که فخر ما این است یعنی شهادت ضمیر ما که به قدوسیت و اخلاص خدایی، نه به حکمت جسمانی، بلکه به فیض الهی در جهان رفتار نمودیم و خصوص نسبت به شما. ۱۳ زیرا چیزی به شما نمی نویسیم مگر آنچه می خوانید و به آن اعتراف می کنید و امیدوارم که تا به آخراعتراف هم خواهید کرد. ۱۴ چنانکه به مافی الجمله اعتراف گردید که محل فخر شما هستیم، چنانکه شما نیز ما را می باشید در روز عیسی خداوند. ۱۵ و بدین اعتماد قبل از این خواستم به نزد شما آیم تا نعمتی دیگر بیاید، ۱۶ و از راه شما به تیپس را نیافتم، بلکه ایشان را وداع نموده، به مکادونیه آمدم. ۱۷ زیرا خدا را عطر خوشی مسیح می باشیم هم در ناجیان و هم در هالکان. ۱۸ لیکن شکر خدا راست که مارا در مسیح، دائم در موکب ظفر خود می برد و عطر معرفت خود را در هرجا بوسیله ما ظاهری کند. ۱۹ زیرا خدا را عطر خوشی مسیح می باشیم هم در ناجیان و هم در هالکان. ۲۰ اما اینها را عطر موت، الی موت و آنها را عطر حیات الی حیات. و برای این امور کیست که کافی باشد؟ ۲۱ زیرا شما بلی و نی نیست. ۲۲ زیرا که پسرخدا عیسی مسیح که ما

مثل بسیاری نیستیم که کلام خدا را مغشوش سازیم، بلکه از ساده می‌سازیم. ۳ لیکن اگر بشارت ما مخفی است، بر هالکان مخفی دلی و از جانب خدا در حضور خدا در مسیح سخن می‌گوییم.

۴ آیا باز به سفارش خود شروع می‌کنیم؟ و آیا مثل بعضی احتیاج به سفارش نامه جات به شما یا از شما داشته باشیم؟ ۲ شما رساله ماهستید، نوشته شده در دلهای ما، معروف و خوانده شده

جمعی آدمیان. ۳ چونکه ظاهرشده‌اید که رساله مسیح می‌باشد، خدمت کرده شده از ما و نوشته شده نه به مرکب بلکه به روح خدای حی، نه بر الواح سنگ، بلکه بر الواح گوشتی دل. ۴ اما

بوسیله مسیح چنین اعتماد به خدا داریم. ۵ نه آنکه کافی باشیم که چیزی را به خود تفکر کنیم که گویا از ما باشد، بلکه کفایت

مالز خداست. ۶ که او ما را هم کفایت داد تا عهدگردی را خادم شویم، نه حرف را بلکه روح رازیرا که حرف می‌کشد لیکن روح زنده می‌کند. ۷ اما اگر خدمت موت که در حرف بود و برسنگها

تراسیده شده با جلال می‌بود، بحدی که بنی اسرائیل نمی‌توانستند صورت موسی را نظاره کنند بهسبیج جلال چهرا او که فانی بود،

۸ چگونه خدمت روح پیشتر با جلال نخواهد بود؟ ۹ زیرا هرگاه خدمت قصاص با جلال باشد، چند مرتبه زیادتر خدمت عدالت در جلال خواهد افود. ۱۰ زیرا که آنچه جلال داده شده بود نیز

بدین نسبت جلالی نداشت بهسبیج این جلال فایق. ۱۱ زیرا اگر آن فانی با جلال بودی، هرآینه این باقی از طریق اولی در جلال خواهد بود. ۱۲ پس چون چنین امید داریم، با کمال دلیری سخن می‌گوییم. ۱۳ و نه مانند موسی که نقابی برچهره خود کشید تا

بنی اسرائیل، تمام شدن این فانی را نظر نکنند، ۱۴ بلکه ذهن ایشان غایل شدزیرا که تا امروز همان نقاب در خواندن عهد عیق باقی است و کشف نشده است، زیرا که فقط در مسیح باطل

می‌گردد. ۱۵ بلکه تا امروز وقتی که موسی را می‌خوانند، نقاب بر دل ایشان برقراری ماند. ۱۶ لیکن هرگاه به سوی خداوند رجوع کند، نقاب برداشته می‌شود. ۱۷ اما خداوند روح است و جانی که روح خداوند است، آنچا آزادی است. ۱۸ لیکن همه ما چون

با چهره بی نقاب جلال خداوند را در آینه می‌نگریم، از جلال تاجلال به همان صورت متبدل می‌شویم، چنانکه از خداوند که روح است.

۱۹ زیرا می‌دانیم که هرگاه این خانه زمینی خیمه ما ریخته شود،

عمارتی از خداداریم، خانه‌ای ناساخته شده به دستها و جاودانی در آسمانها. ۲۰ زیرا که در این هم آه می‌کشیم،

چونکه متفاق هستیم که خانه خود را که از آسمان است پوشیم،

۲۱ اگر فی الواقع پوشیده و نه عربان یافت شویم. ۲۲ از آنرو که ما نیز

که در این خیمه هستیم، گرانبار شده، آه می‌کشیم، از آن جهت

که نمی‌خواهیم این را بیرون کنیم، بلکه آن را پوشیم تا فانی در

به اظهار راستی، خود را به ضمیر هرکس در حضور خدا مقبول

۲۳ بنابراین چون این خدمت را داریم، چنانکه رحمت یافته‌ایم،

خسته خاطر نمی‌شویم. ۲۴ بلکه خفایای رسوانی را ترک کرده، به

مکر رفقارنیمی کنیم و کلام خدا را مغشوش نمی‌سازیم، بلکه

به اظهار راستی، خود را به ضمیر هرکس در حضور خدا مقبول

حیات غرق شود. ۵ اما او که ما را برای این درست ساخت خدا درصیر بسیار، در زحمات، در حاجات در تنگیها، ۶ در تازیانه‌ها، است که بیانه روح را به ما می‌دهد. ۶ پس دائم خاطرجمع در زندانها، در فتنه‌ها، در محنتها، در بی‌خواهیها، در گرسنگیها، هستیم و می‌دانیم که مادامی که در بدن متوطیم، از خداوند ۶ در طهارت، درمعرفت، در حلم، در مهربانی، در روح القدس، غریب می‌باشیم. ۷ (زیرا که به ایمان رفشار می‌کیم نه به دیدار) درمحبت بی‌ریا، ۷ در کلام حق، در قوت خدا بالسلجع عدالت بر ۸ پس خاطرجمع هستیم و این را بیشترمی‌پسندیم که از بدن طرف راست و چپ، ۸ به عزت وذلت و بدنامی و نیکنامی. چون غربت کنیم و به نزد خداوندموطن شویم. ۹ لهذا حیرص هستیم بر گمراه کنندگان وابنک راستگو هستیم؛ ۹ چون مجھول و اینک اینکه خواه متوطن و خواه غریب، پسندیده او باشیم. ۱۰ زیرا لازم معروف؛ چون در حالت موت و اینک زنده هستیم؛ چون سیاست است که همه ما پیش مسند مسیح حاضر شویم تا هرکس اعمال کرده شده، اما مقتول نی؛ ۱۰ چون محزون، ولی دائم شادمان؛ بدنبال خود را بیابد، بحسب آنچه کرده باشد، چه نیک چه بد. چون فقیر وابنک بسیاری را ولتمند می‌سازیم؛ چون بی‌چیز، اما ۱۱ پس چون ترس خدا را دانسته‌ایم، مردم را دادعت می‌کنیم. اما به مالک همه‌چیز. ۱۱ ای قرنیان، دهان ما به سوی شما گشاده خدا ظاهر شده‌ایم و امیدوارم به ضمایر شما هم ظاهر خواهیم شد. ودل ما وسیع شده است. ۱۲ در ما تنگ نیستید لیکن در احشای ۱۲ زیرا بار دیگر برای خود به شما سفارش نمی‌کنیم، بلکه سبب خود تنگ هستید. ۱۳ پس در جزای این، زیرا که به فرزندان افتخار درباره خود به شمامی دهیم تا شما را جوابی باشد برای آنانی خود سخن می‌گوییم، شمامیز گشاده شوید. ۱۴ زیرا بوغ نامافق که در ظاهر نه در دل فخر می‌کنند. ۱۳ زیرا اگر بی‌خوده‌هستیم برای با بی‌ایمانان مشوید، زیرا عدالت را با گناه چه رفاقت و نور را خداست و اگر هشیاریم برای شماست. ۱۴ زیرا محبت مسیح ما باظللمت چه شرکت است؟ ۱۵ و مسیح را بليعال چه مناسب را فرو گرفته است، چونکه این را دریافتیم که يك نفر برای همه و مومن را با کافر چه نصیب است؟ ۱۶ و هیکل خدا را بپتها مردپس همه مردند. ۱۵ و برای همه مرد تا آنانی که زنده‌اند، از چه موافقت؟ زیرا شمامیکل خدای حق می‌باشید، چنانکه خدا این به بعد برای خویشن زیست نکنندلکه برای او که برای ایشان گفت که «در ایشان ساکن خواهم بود و در ایشان راه خواهم مرد و برخاست. ۱۶ پنایرانی، ما بعد از این هیچ‌کس را بحسب رفت و خدای ایشان خواهیم بود، و ایشان قوم من خواهند بود.» جسم نمی‌شناشیم، بلکه هرگاه مسیح را هم بحسب جسم ۱۷ پس خداوند می‌گوید: «از میان ایشان بیرون آید و جدا شوید و شناخته بودیم، الان دیگر او رانمی‌شناشیم. ۱۷ پس اگر کسی در چیزناپاک را لمس مکنید تا من شما را مقبول بدارم، ۱۸ و شما را مسیح باشد، خلقت تازه‌ای است؛ چیزهای کهنه درگذشت، پدر خواهیم بود و شما مرا پسران و دختران خواهید بود؛ خداوند قادر اینک همه‌چیز تازه شده است. ۱۸ و همه‌چیز از خدا که ما را مطلق می‌گوید.»

بواسطه عیسی مسیح با خود مصالحة داده و خدمت مصالحة را ۷ پس ای عزیزان، چون این وعده‌ها را داراییم، خویشن را از هر به ما سپرده است. ۱۹ یعنی اینکه خدا در مسیح بود و جهان نجاست جسم وروح ظاهر بسازیم و قدوستی را در خدا ترسی را باخود مصالحة می‌داد و خطایای ایشان را بدیشان محسوب نداشت و کلام مصالحة را به ما سپرد. ۲۰ پس برای مسیح ایلچی ظلم نکردیم و هیچ‌کس را فاسد نساختیم و هیچ‌کس را مغبون ننمودیم. ۳ این را از روی مذمت نمی‌گوییم، زیرا پیش گفتم استدعا می‌کنیم که با خدا مصالحة کنید. ۲۱ زیرا او را که گناه که در دل ماهستید تا در موت و حیات با هم باشیم. ۴ مرا نشناخت در راه ما گناه ساخت تا ما در وی عدالت خدا شویم.

۶ پس چون همکاران او هستیم، التماس می‌نماییم که فیض گشتمان و در هر زحمتی که بر مامی آید، شادی وافر می‌کنم. خدا را بی‌فایده نیافته باشید. ۲ زیرا می‌گوید: «در وقت مقبول تو ۵ زیرا چون به مکادونیه هم رسیدیم، جسم مآلاری نیافت، بلکه را مستحباب فرمودیم و در روز نجات تو را اعانت کردیم.» اینک در هرچیز رحمت کشیدیم؛ در ظاهر، نزاعها و در باطن، ترسها الحال زمان مقبول است؛ اینک الان روز نجات است. ۳ در بود. ۶ لیکن خدایی که تسلی دهنده افتادگان است، ما را به هیچ‌چیز لغرض نمی‌دهیم که می‌آمدخدمت ما ملامت کرده شود، آمدن تیطلس تسلی بخشید. ۷ و نه از آمدن او تنهایلکه به آن ۴ بلکه در هر امری خود را ثابت می‌کنیم که خدام خدا هستیم؛ تسلی نیز که او در شما یافته بود، چون ما را مطلع ساخت از

شوق شما و نوحه گری شماو غیرتی که درباره من داشتید، به فقر اودولتمند شوید. ۱۰ و در این، رای می دهم زیرا که این نوعی که بیشتر شادمان گردیدم. ۸ زیرا که هرچند شما را به آن شما را شایسته است، چونکه شما در سال گذشته، نه در عمل رساله محزون ساختم، پیشیمان نیستم، اگرچه پیشیمان هم بود زیرا فقط بلکه در اراده نیز اول از همه شروع کردید. ۱۱ اما الحال یافتم که آن رساله شما را اگر هم به ساعتی، غمگین ساخت. عمل را به انجام رسانید تا چنانکه دلگرمی در اراده بود، انجام ۹ الحال شادمان، نه از آنکه غم خوردید بلکه از اینکه غم شما به عمل نیز برحسب آنچه دارید بشود. ۱۲ زیاهراگاه دلگرمی باشد، توبه انجامید، زیرا که غم شما برای خدابود تا به هیچ وجه زیانی ممکن بود، بحسب آنچه کسی دارد نه بحسب آنچه ندارد. از ما به شما نرسد. ۱۰ زیرا غمی که برای خداست منتشا توبه ۱۳ و نه اینکه دیگران را راحت و شما را زحمت باشد، بلکه به می باشد به جهت نجات که از آن پیشمانی نیست؛ اما غم دنیوی طریق مساوات تا در حال، زیادتی شما برای کسی ایشان بکار منتشا موت است. ۱۱ زیرا اینک همین که غم شما برای خدا بود، آید؛ ۱۴ و تا زیادتی ایشان بجهت کسی شما باشد و مساوات چگونه کوشش، بل احتجاج، بل خشم، بل ترس، بل اشتیاق، بل بشود. ۱۵ چنانکه مکتوب است: «آنکه بسیار جمع کرد، زیادتی غیرت، بل انتقام را در شما پدید آورد. در هر چیزخود را ثابت نداشت و آنکه اندکی جمع کرد، کمی نداشت. ۱۶ اما شکر کردید که در این امر میرا هستید. ۱۷ باری هرگاه به شما نویشم، خداراست که این اجتهاد را برای شما در دل تپیس نهاد. ۱۸ زیرا بجهت آن ظالم یا مظلوم نبود، بلکه تا غیرت ما درباره شما به او خواهش مراجعت نمود، بلکه بیشتر با اجتهاد بوده، به شماردر حضور خدا ظاهر شود. ۱۹ و از این جهت تسلی یافیتیم رضامندی تمام به سوی شما روانه شد. ۲۰ و باوی آن برادری را لیکن در تسلی خود شادی ما از خوشی تپیس پنهانیت زیاده گردید فرستادیم که مدرج او در انجلی در تمامی کلیساها است. ۲۱ و نه چونکه روح او از جمیع شما آرامی یافته بود. ۲۲ زیرا اگر درباره همین فقط بلکه کلیساها نیز او را اختیار کردند تا در این نعمتی شما بدو فخر کردم، خجل نشدم بلکه چنانکه همه سخنان را به که خدمت آن را برای تمجید خداوند و دلگرمی شما می کنم، شما به راستی گفتم، همچنین فخر ما به تیپس راست شد. هم سفر مابشد. ۲۳ چونکه اجتناب می کنیم که مبادا کسی ما را ۲۴ و خاطراو به سوی شما زیادتر مایل گردید، چونکه اطاعت ملامت کند درباره این سخاوتی که خادمان آن هستیم. ۲۵ زیرا جمیع شما را به یاد می آورد که چگونه به توی و لزوی را پذیرفید. که نه در حضور خداوند فقط، بلکه در نظر مردم نیز چیزهای نیکو را تدارک می بینیم. ۲۶ و با ایشان برادر خود را نیز فرستادیم که مکرر شادمانم که در هرچیز بر شما اعتماد دارم.

۸ لیکن ای برادران شما را مطلع می سازیم از فرض خدا که بر شما می دارد، بیشتر با اجتهاد است. ۲۷ هرگاه درباره تیپس به کلیساهای مکادونیه عطا شده است. ۲ زیرا در امتحان شدید رحمت، فراوانی خوشی ایشان ظاهر گردید و از زیادتی قدر ایشان، برادران ما، ایشان رسول کلیساها و جلال مسیح می باشدند. ۲۸ پس دولت سخاوت ایشان افزوده شد. ۳ زیرا که شاهد هستم که بحسب طاقت بلکه فوق از طاقت خوبیش به رضامندی تمام، ایشان ظاهر نماید.

۹ را از ما طلبیدند. ۵ و نه چنانکه امیداشتم، بلکه اول خویشتن را زیرا که در خصوص این خدمت مقدسین، زیادتی می باشد به خداوند و به مایوس بارده خدا دادند. ۶ و از این سبب از که به شما بنویسم. ۷ چونکه دلگرمی شما را می دانم که درباره تیپس استدعا نمودیم که همچنانکه شروع این نعمت را در میان آن بجهت شما به اهل مکادونیه فخر می کنم که از سال گذشته شما کرد، آن را به انجام هم برساند. ۸ بلکه چنانکه در هرچیز اهل اخائیه مستعد شده اند و غیرت شما اکثر ایشان را تحریض افروزی دارید، در ایمان و کلام و معرفت و کمال اجتهاد و محبتی نموده است. ۹ اما برادران را فرستادم که مبادا فخر ما درباره شما که با ما می دارید، در این نعمت نیز بیفرازید. ۱۰ این را به طریق دراین خصوص باطل شود تا چنانکه گفتیم، مستعد شوید. ۱۱ مبادا حکم نمی گوییم بلکه به سبب اجتهاد دیگران و تالخلاص محبت اگر اهل مکادونیه با من آید و شمارا نامستعد یابند، نمی گوییم شما را بیزارایم. ۱۲ زیرا که فیض خداوند ما عیسی مسیح را شما بلکه ما از این اعتمادی که به آن فخر کردیم، خجل شویم، می دانید که هرچند دولتمند بود، برای شما فقیر شد تا شما از ۱۳ پس لازم دانستم که برادران را نصیحت کنم تا قبل از ما نزد شما

آیند و برکت موعود شما را مهیا سازند تا حاضر باشد، از راه برکت می ترسانم. ۱۰ زیرا می گویند: «رساله های او گران و زوار است، نه از راه طمع. ۱۱ اما خلاصه این است، هر که با بخیلی کارد، لیکن حضور جسمی او ضعیف و سختش حقیر.» ۱۲ چنین با بخیلی هم درو کند و هر که با برکت کارد، با برکت نیز درو کند. شخص بداند که چنانکه در کلام به رساله ها در غیاب هستیم، ۱۳ اما هر کس بطوری که در دل خود را در نموده است بکند، نه به همچنین نیز در فعل درحضور خواهیم بود. ۱۴ زیرا جرات نداریم حزن و اضطرار، زیرا خدا بخششده خوش را دوست می دارد. ۱۵ ولی که خود را از کسانی که خوبیشتن را مدح می کنند بشماریم، یا خدا قادر است که هر نعمتی را برای شما بیفرایدتا همیشه در خود را بایشان مقابله نماییم؛ بلکه ایشان چون خود را با خود هر امری کفایت کامل داشته، برای هر عمل نیکو افزوده شود. می پیمایند و خود را به خود مقابله می نمایند، دانا نیستند. ۱۶ اما چنانکه مکوب است که «پاشید و به فقراد و عدالت شنا تا به ما زیاده از اندازه فخر نمی کنیم، بلکه بحسب اندازه آن قانونی که ابدیاتی می ماند.» (aiōn g165)

۱۷ اما او که برای بزرگ بذر و خدا برای ما پیمود، و آن اندازه ای است که به شما نیز می رسد. برای خورنده نان را آماده می کند، بذر شما را آماده کرده، خواهد ۱۸ زیرا از حد خود تجاوز نمی کنیم که گویا به شما نرسیده باشیم، افزود و ثمرات عدالت شما را مزید خواهد کرد. ۱۹ تا آنکه در چونکه در محتبهای دیگران فخر نمی نماییم، ولی امید داریم هرجیز دولتمد شده، کمال سخاوت را بنمایید که آن منشا شکر خودنگذشته در محتبهای دیگران فخر نمی نماییم، ولی خدا بوسیله ما می باشد. ۲۰ زیرا که به جا آوردن این خدمت، نه که چون ایمان شما افزون شود، در میان شما بحسب قانون خود فقط حاجات مقدسین را رفع می کند، بلکه سپاس خدا را نیز بغایت افزوده خواهیم شد. ۲۱ تا اینکه در مکانهای دورتر از شما بسیار می افزاید. ۲۲ و از دلیل این خدمت، خدا را تمجید می کنند هم بشارت دهیم و در امور مهیا شده به قانون دیگران فخر نکنیم. به سبب اطاعت شما در اعتراف انجیل مسیح و سخاوت بخشش ۲۳ اما هر که فخر نماید، به خداوند فخر بنماید. ۲۴ زیرا نه آنکه شما برای ایشان و همگان. ۲۵ و ایشان به سبب افونی فیض خود را مدح کند مقبول اند بلکه آن را که خداوند مدح نماید.

۲۶ خدایی که بر شماتست، دردعای خود متفاق شما می باشند.

۲۷ ۱۱ کاشکه مرا در اندک جهالی متحمل شوید و متحمل من هم می باشید. ۲۸ زیرا که من بر شما غیور هستم به غیرت الهی؛

۲۹ اما من خود، پولس، که چون در میان شما حاضر بودم، زیرا که شما را به یک شهر نامزد ساختم تا باکرهای عفیقه به فروتن بودم، لیکن وقتی که غایب هستم، با شما جسارت می کنم، مسیح سپارم. ۳۰ لیکن می ترسم که چنانکه مار به مکر خود حوا از شما به حلم و رافت مسیح استدعا دارم ۳۱ والتماس می کنم را فریفت، همچنین خاطر شما هم از سادگی ای که در مسیح که چون حاضر شوم، جسارت نکنم بدان اعتمادی که گمان است، فاسد گردد. ۳۲ زیرا هرگاه آنکه آمد، وعظ می کرد به عیسای می برم که جرات خواهم کرد با آنانی که می پداراند که ما به طرق دیگر، غیر از آنکه ما بدو موعظه کردیم، با شما روحی دیگر را جز جسم رفارم کنیم. ۳۳ زیرا هرچند در جسم رفارم کنیم، ولی آنکه یافته بودید، یا نجیلی دیگر را سوای آنچه قول کرده بودیدمی به قانون جسمی جنگ نمی نماییم. ۳۴ زیرا اسلحه جنگ ما پذیرفید، نیکو می کردیم که متتحمل می شدید. ۳۵ زیرا مرا یقین جسمانی نیست بلکه نزد خدا قادر است برای انهدام قلعه ها، است که از بزرگترین رسولان هرگز کمتر نیستم. ۳۶ اما هرچند در هک خیالات و هر بلندی را که خود را به خلاف معرفت خدا کلام نیز امی باشم، لیکن در معرفت نی. بلکه در هر امری نزد همه می افزارد، به زیر می افکنیم و هر فکری را به اطاعت مسیح اسیر کس به شما آشکار گردیدیم. ۳۷ آیا گاه کردم که خود را ذلیل می سازیم. ۳۸ و مستعد هستیم که از هر معتبری انتقام جوییم و قی ساختم تا شما سرافراز شوید دراینکه به انجیل خدا شما را مفت که اطاعت شما کامل شود. ۳۹ آیا به صورت ظاهری نظر می کنید؟ بشارت دادم؟ ۴۰ کلیسا های دیگر را غارت نموده، محتاج شدم، اگر کسی بر خود اعتماد دارد که از آن مسیح است، این را نیز از شما را خدمت نمایم و چون به نزد شما حاضر بوده، محتاج شدم، خود بداند که چنانکه او از آن مسیح است، ما نیز همچنان از آن بر هیچ کس بار نهادم. ۴۱ زیرا برادرانی که از مکادوئیه آمدند، رفع مسیح هستیم. ۴۲ زیرا هرچند زیاده هم فخر بکم دربار اقدار خود حاجت مرانمودند و در هرجیز از بار نهادن بر شما خود رانگاه که خداوند آن را برای بنا نه برای خرای شما به مادا داده است، داشته و خواهیم داشت. ۴۳ به راستی مسیح که در من است قسم خجل نخواهیم شد، ۴۴ که مبادا معلوم شود که شما را به رساله ها که این فخر در نواحی اخائیه از من گرفته نخواهد شد. ۴۵ از

چه سبب؟ آیا ازاینکه شما را دوست نمی دارم؟ خدا می داند! ۱۲ لابد است که فخر کنم، هرچند شایسته من نیست. لیکن ۱۲ لیکن آنچه می کنم هم خواهم کرد تا از جویندگان فرست، به روایها و مکاشفات خداوند می آیم. ۲ شخصی را در مسیح فرست را منقطع سازم تا درآنچه فخر می کنند، مثل ما نیز یافت می شناسم، چهارده سال قبل از این. آیا در جسم؟ نمی دانم! آیا شوند. ۱۳ زیرا که چنین اشخاص رسولان کذبه و عمله مکار بیرون از جسم؟ نمی دانم! خدامی داند. چنین شخصی که تا هستند که خویشن را به رسولان مسیح مشابه می سازند. ۱۴ و آسمان سوم ربوه شد. ۳ و چنین شخص را می شناسم، خواه عجب نیست، چونکه خودشیطان هم خویشن را به فرشته نور در جسم و خواه جدا از جسم، نمی دانم، خدامی داند، ۴ که به مشابه می سازد. ۱۵ پس امر بزرگ نیست که خدام وی خویشن را فردوس ربوه شد و سخنان ناگفتنی شدید که انسان را جایز نیست به خدام عدالت مشابه سازند که عاقبت ایشان برسحب اعمالشان به آنها تکلم کند. ۵ از چنین شخص فخر خواهی کرد، لیکن خواهد بود. ۱۶ باز می گوییم، کسی مرا بی فهم نداند والا مراجون از خود جزو از ضعفهای خویش فخر نمی کنم. ۶ زیاراگر بخواهم بی فهمی پیزدید تا من نیز اندکی افتخارکنم. ۷ آنچه می گوییم از فخر بکنم، بی فهم نمی باشم چونکه راست می گوییم. لیکن جانب خداوندنمی گوییم، بلکه از راه بی فهمی در این اعتقادی که اجتناب می کنم مبادا کسی در حق من گمانی برد فرق از آنچه در فخر ما است. ۸ چونکه بسیاری از طبق جسمانی فخر می کنند، من بینند یا ازمن شنود. ۷ و تا آنکه از زیادتی مکاشفات زیاده من هم فخر می نمایم. ۹ زیرا چونکه خود فهیم هستید، بی فهمان سرافرازی ننمایم، خاری در جسم من داده شد، فرشته شیطان، تا را به خوشی متتحمل می باشید. ۱۰ زیرا متتحمل می شوید هرگاه مرا لطمہ زند، مبادا زیاده سرافرازی ننمایم. ۸ و درباره آن از خداوند کسی شما را غلام سازد، یا کسی شما را خورد، یا کسی شما سه دفعه استدعا نمودم تا از من برود. ۹ مرا گفت: «فیض من تو را گرفتار کند، یا کسی خود را بلند سازد، یا کسی شما را بر را کافی است، زیرا که قوت من در ضعف کامل می گردد.» پس رخسار طبانچه زند. ۱۱ از روی استحقار می گوییم که گویاما ضعیف به شادی بسیار از ضعفهای خود بیشتر فخر خواهی نمود تا قوت بوده ایم. ۱۲ آیا عبرانی هستند؟ من نیز هستم! اسرائیلی هستند؟ من مسیح در من ساکن شود. ۱۰ بنابراین، از ضعفها و رسوانی ها و نیز هستم! از ذرت ابراهیم هستند؟ من نیزمی باشم! ۱۱ آیا خدام احتیاجات و زحمات و تنگیهای باخاطر مسیح شادمانم، زیرا که چون مسیح هستند؟ چون دیوانه حرف می زنم، من بیشتر هستم! در ناتوانم، آنگاه توانا هستم. ۱۱ بی فهم شده ام. شما مرا مجبور محتتها الفوت نمایم، در تازیانهها زیادتر، در زندانها بیشتر، در مرگها مکرر. ساختید. زیرا می بایست شما مرا مدح کرده باشید، از آنروزه من از ۱۲ از یهودیان پنج مرتبه از چهل یک کم تازیانه خوردم. ۱۳ سه بزرگترین رسولان به هیچ وجه کمتر نیستم، هرچند هیچ هستم. مرتبه مرا چوب زدند؛ یک دفعه سنگسار شدم؛ سه کرت شکسته ۱۴ بدرستی که علامات رسول در میان شما با کمال صبر از آیات کشته شدم؛ شبانه روزی در دریا بسر بردم؛ ۱۵ در سفرها بازهای؛ در و معجزات و قوات پدید گشت. ۱۶ زیرا کدام چیز است که در آن خطرهای نهروها؛ در خطرهای دزدان؛ در خطرهای از قوم خود و در از سایر کلیساها قاصر بودید؟ مگراینکه من بر شما بار ننهادم. این خطرهای از امانتها؛ در خطرهای شهر؛ در خطرهای دریابان؛ در بی انصافی را از من بیخشید! ۱۷ اینک مرتبه سوم مهیا هستم که خطرهای در دریا؛ در خطرهای در میان براذران کذبه؛ ۱۸ در محنت و نزد شمایلیم و بر شما بار نخواهی نهاد از آنروزه که نه مال شما بلکه مشقت، در بی خواهیها بازهای؛ در گستنگی و تشنگی، در روزهای خود شما را طالیم، زیرا که نمی باید فرزندان برای والدین ذخیره بارهای در سرما و عربانی. ۱۹ بدون آنچه علاوه بر اینها است، آن کنند، بلکه والدین برای فرزندان. ۲۰ اما من به کمال خوشی برای باری که هر روزه بر من است، یعنی اندیشه برای همه کلیساها. جانهای شما صرف می کنم و صرف کرده خواهی شد. و اگر ۲۱ کیست ضعیف که من ضعیف نمی شوم؟ که لغتش می خورد شما را بیشتر محبت ننمایم، آیا کمتر محبت بینم؟ ۲۱ اما باشد، که من نمی سوزم؟ ۲۲ اگر فخر می باید کرد از آنچه به ضعف من من بر شما بار ننهادم بلکه چون حیله گر بودم، شما را به مکر تعلق دارد، فخر می کنم. ۲۳ خدا و پدر عیسی مسیح خداوند که به چنگ آوردم. ۲۴ آیا به یکی از آنایی که نزد شما فرستادم، تا به ابد متبارک است، می داند که دروغ نمی گوییم. (aión) ۲۵ نفع از شما بردم؟ ۲۶ به تیپس التماس نمودم و با وی براذر را (g) ۲۷ در دمشق، والی حارث پادشاه، شهر دمشقیان را برای فرستادم. آیا تیپس از شما نمودم؟ مگر به یک روح و یک روش گرفتن من محافظت می نمودم. ۲۸ و مرا از دریچهای در زنبیلی از فشار نمودم؟ ۲۹ آیا بعد از این مدت، گمان می کنید که نزد شما باره قلعه پایین کردن و از دستهای وی رستم.

همه چیزی اعزیزان برای بنای شما است. ۲۰ زیرا می ترسم که چون آیم شما را نه چنانکه می خواهم بیام و شما مرا بیایید چنانکه نمی خواهید که مبادا نزاع و حسد و خشنهای و تعصب و بهتان و نمامی و غرور و فتنهای باشد. ۲۱ و چون بازآیم، خدای من مرا نزدشما فروتن سازد و ماتم کنم برای بسیاری از آنانی که پیشتر گناه کردند و از ناپاکی و زنا و فجوری که کرده بودند، توبه ننمودند.

۱۳ این مرتبه سوم نزد شما می آیم. به گواهی دو سه شاهد، هر سخن ثابت خواهد شد. ۲ پیش گفتم و پیش می گویم که گویادفعه دوم حاضر بودهام، هرچند الان غایب هستم، آنانی را که قبل از این گناه کردند و همه دیگران را که اگر بازآیم، مسامحه نخواهم نمود. ۳ چونکه دلیل مسیح را که در من سخن می گوییدمی جویید که او نزد شما ضعیف نیست بلکه در شما تواناست. ۴ زیرا هرگاه از ضعف مصلوب گشت، لیکن از قوت خدا زیست می کند. چونکه ما نیز در وی ضعیف هستیم، لیکن با او از قوت خدا که به سوی شما است، زیست خواهیم کرد. ۵ خود را امتحان کنید که در ایمان هستید یا نه. خود را بازیافت کنید. آیا خود را نمی شناسید که عیسی مسیح در شما است اگر مردود نیستید؟ ۶ اما امیدوارم که خواهید دانست که ما مردود نیستیم. ۷ و از خدا مسالت می کنم که شما هیچ بدی نکنید، نه تا ظاهر شود که ما مقبول هستیم، بلکه تا شما نیکویی کرده باشید، هرچند ما گویا مردود باشیم. ۸ زیرا که هیچ نمی توانیم به خلاف راستی عمل نماییم بلکه برای راستی. ۹ و شادمانیم وقتی که ما ناتوانیم و شما توانایید. و نیز برای این دعا می کنیم که شما کامل شوید. ۱۰ از اینجهت این را در غیاب می نویسم تا هنگامی که حاضر شوم، سختی نکنم بحسب آن قدرتی که خداوند بجهت بنا نه برای خرابی به من داده است. ۱۱ خلاصه ای برادران شاد باشید؛ کامل شوید؛ تسلی پذیرید؛ یک رای و با سلامتی بوده باشید و خدای محبت و سلامتی با شما خواهد بود. ۱۲ یکدیگر را به بوسه مقدسانه تحیت نمایید. ۱۳ جمیع مقدسان به شما سلام می رسانند. ۱۴ فیض عیسی خداوند و محبت خدا و شرکت روح القدس با جمیع شما باد. آمين.

غلاظیان

همان ایمانی که قبل از این ویران می‌ساخت.» ۲۴ و خدا در

من تمجید نمودند.

۱ پولس، رسول نه از جانب انسان و نه بوسیله انسان بلکه به عیسی مسیح و خدای پدر که او را از مردگان برخیزانید، ۲ و همه برادرانی که با من می‌باشند، به کلیساهاي غلامیه، ۳ فیض و سلامتی از جانب خدای پدر وخداؤند ما عیسی مسیح با شما پاد؛ ۴ که خود را برای گناهان ما داد تا ما را از این عالم حاضر شریوحسب اراده خدا و پدر ما خلاصی پختند، (aiōn g165) ۵ که او را تا ابدالاپاد جلال پاد. آمين. (aiōn g165) ۶ تعجب می‌کنم که بدین زودی از آن کس که شما را به فیض مسیح خوانده است، برمی‌گردیده سوی انجیلی دیگر، ۷ که (انجل) دیگر نیست. لکن بعضی هستند که شما را مضطرب می‌سانند و می‌خواهند انجیل مسیح را تبدیل نمایند. ۸ بلکه هرگاه ما هم یا فرشتهای از آسمان، انجیلی غیر از آنکه ما به آن بشارت دادیم به شما رساند، انتیما پاد. ۹ چنانکه پیش گفتیم، الان هم بازمی گوییم: اگر کسی انجیلی غیر از آنکه پذیرفیبیاورد، انتیما پاد. ۱۰ آیا الحال مردم را در رای خود می‌آورم؟ یا خدا را یا رضامندی مردم را می‌طلیم؟ اگر تابحال رضامندی مردم رامی خواستم، غلام مسیح نمی‌بودم. ۱۱ امامی برادران شما را اعلام می‌کنم از انجیلی که من بدان بشارت دادم که به طریق انسان نیست. ۱۲ زیرا که من آن را از انسان نیافتنم و نیاموختم، مگر به کشف عیسی مسیح. ۱۳ زیارسگذشت سابق مرا در دین بیهود شنیده‌اید که برکلیساي خدا بیهایت جفا می‌نمود و آن را ویران می‌ساختم، ۱۴ و در دین بیهود از اکثرهمسانان قوم خود سبقت می‌جستم و در تقایلادجاد خود بغایت غیور می‌بودم. ۱۵ اما چون خداکه مرا از شکم مادرم برگردید و به فیض خود مراخواند، رضا بدین داد ۱۶ که پسر خود را در من آشکار سازد تا در میان امت‌ها بدو بشارت دهم، در آنوقت با جسم و خون مشورت نکردم، ۱۷ و به اورشلم هم نزد آنای که قبل از من رسول بودندنرفتم، بلکه به عرب شدم و باز به دمشق مراجعت کردم. ۱۸ پس بعد از سه سال، برای ملاقات پطرس به اورشلم رفم و پانزده روز با وی بسر بردم. ۱۹ اما از سایر رسولان جز یعقوب برادر خداوندرا ندیدم. ۲۰ اما درباره آنچه به شما می‌نویسم، اینک در حضور خدا دروغ نمی‌گویم. ۲۱ بعد از آن به نواحی سوریه و قبیلیه آمدم. ۲۲ و به کلیساهاي یهودیه که در مسیح بودند صورت غیرمعروف بودم، ۲۳ جز اینکه شنیده بودند که «آنکه پیشتر بر ما جفا می‌نمود، الحال بشارت می‌دهد به عادل شمرده نمی‌شود، بلکه به ایمان به عیسی مسیح، ما هم به عیسی مسیح ایمان آوردیم تا از ایمان به مسیح و نه از اعمال شریعت عادل شمرده شویم، زیرا که از اعمال شریعت هیچ بشری عادل شمرده نخواهد شد. ۲۴ اما اگر چون عدالت در مسیح را

می طلبم، خود هم گناهکار یافت شویم، آیا مسیح خادم گناه است. ۱۷ و مقصود این است عهدی را که از خدا به مسیح است؟ حاشا! ۱۸ زیرا اگر باز بنا کنم آنچه راکه خراب ساختم، بسته شده بود، شریعتی که چهارصد و سی سال بعد از آن نازل هرآینه ثابت می کنم که خود متعدی هستم. ۱۹ زانو که من شد، باطل نمی سازد بطوطی که وعده نبیست شود. ۲۰ زیرا اگر بواسطه شریعت نسبت به خدا زیست میراث از شریعت بودی، دیگر از وعده نبودی. لیکن خدا آن را به کنم. ۲۰ با مسیح مصلوب شدهام ولی زندگی می کنم لیکن نه ابراهیم از وعده داد. ۱۹ پس شریعت چیست؟ برای تقصیرها بر من بعد از این، بلکه مسیح در من زندگی می کند. و زندگانی که آن افروده شد تا هنگام آمدن آن نسلی که وعده بدوداده شد و الحال در جسم می کنم، به ایمان بر پسر خدا می کنم که مرا بوسیله فرشگان به دست متوسطی مرتب گردید. ۲۰ اما متوسط از محبت نمود و خود را برای من داد. ۲۱ فیض خدا را باطل نمی یک نیست، امامخدا یک است. ۲۱ پس آیا شریعت به خلاف سازم، زیرا اگر عدالت به شریعت می بود، هرآینه مسیح عیث مرد. وعده های خداست؟ حاشا! زیرا اگر شریعت داده می شد که تواند حیات بخشد، هرآینه عدالت از شریعت حاصل می شد. ۲۲ بلکه

۳ ای غلطیان بی فهم، کیست که شما را الفسون کرد تا راستی کتاب همه چیز را زیر گناه بست تا وعدهای که از ایمان به عیسی را اطاعت نکنید که پیش چشمان شما عیسی مسیح مصلوب مسیح است، ایمانداران را عطا شود. ۲۳ اما قبل از آمدن ایمان، شده میین گردید؟ ۴ فقط این را می خواهیم از شما بهفهم که روح را از اعمال شریعت یافته اید یا از خبر ایمان؟ ۳ آیا اینقدر بی فهم هستید که به روح شروع کرده، الان به جسم کامل می شوید؟ ۴ آیا اینقدر زحمات را عیث کشید اگر فی الحقيقة عیث باشد؟ ۵ پس آنکه روح را به شما عطا می کند و قوات در میان شما به ظهور می آورد، آیا اعمال شریعت یا از خبر ایمان می کند؟ ۶ چنانکه ابراهیم به خدا ایمان آورد و برای اعدالت محسوب شد. ۷ پس آگاهید که اهل ایمان فرزندان ابراهیم هستند. ۸ و کتاب چون پیش دید که خدا امتحان را از ایمان عادل خواهد شمرد به ابراهیم بشارت داد که «جمعیت امتحان از تو برکت خواهد یافت.» ۹ وارث هستید.

۹ بنابراین اهل ایمان با ابراهیم ایمان دار برکت می یابند. ۱۰ زیرا ۱۰ جمیع آنانی که از اعمال شریعت هستند، زیر لعنت می باشند زیرا ۱۱ است، از غلام هیچ فرق ندارد، هرچند مالک همه باشد. مکتوب است: «ملعون است هر که ثابت نماند در تمام نوشته ۲ بلکه زید است ناظران و وكلامی باشد تا روزی که پدرش تعیین های کتاب شریعت تا آنها را بهجا آرد.» ۱۱ اما واضح است که کرده باشد. ۱۲ همچنین ما زیر چون صغیر می بودیم، زیر اصول هیچ کس در حضور خدا از شریعت عادل شمرده نمی شود، زیرا که دنیوی غلام می بودیم. ۱۳ لیکن زمان به کمال رسید، خدا پسر «عادل به ایمان زیست خواهد نمود.» ۱۲ اما شریعت از ایمان خود را فرستاد که از زن زایده شد و زیر شریعت متولد، ۱۳ تا آنانی نیست بلکه آنکه به آنها عمل می کند، درآنها زیست خواهد باشند فدیه کند تا آنکه پسرخواندگی را پایمیم. نمود. ۱۳ مسیح، ما را ازلعنت شریعت فدا کرد چونکه در راه ما ۱۴ اما چونکه پسر هستید، خدا روح پسرخود را در دلهاش شما لعنت شد، چنانکه مکتوب است «ملعون است هر که بر دارای خونه فرستاد که ندا می کند «یا بالا» یعنی «ای پدر.» ۱۵ لهذا دیگر شود. ۱۴ تا برکت ابراهیم در مسیح عیسی بر امتحان آید و تا غلام نیستی بلکه پسر، و چون پسر هستی، وارث خدا نیز بوسیله و عده روح را به وسیله ایمان حاصل کنیم. ۱۵ ای برادران، به مسیح. ۱۶ لیکن در آن زمان چون خدا را نمی شناختید، آنانی طریق انسان سخن می گوییم، زیرا عهدی را که از انسان نیز استوار را که طبیعت خدایان نبودند، بندگی می کردید. ۱۷ اما الحال می شود، هیچ کس باطل نمی سازد و نمی افراید. ۱۸ اما وعدهای به که خدا را می شناسید بلکه خدا شما را می شناسد، چونکه باز ابراهیم و به نسل او گفته شد و نمی گوید «به نسلها» که گویا می گردید به سوی آن اصول ضعیف و فقیر که دیگرمی خواهید از درباره بسیاری باشد، بلکه درباره یکی و «به نسل تو» که مسیح سر نو آنها را بندگی کنید؟ ۱۹ روزها و ماهها و فصلها و سالها را

نگاه می دارد. ۱۱ درباره شما ترس دارم که مبادا برای شما عیش ۳ بلی باز به هرکس که مختون شود شهادت می دهم که مدینون رحمت کشیده باشم. ۱۲ ای برادران، از شما استدعا دارم که مثل است که تمامی شریعت را بهجا آورد. ۴ همه شما که از شریعت من بشوید، چنانکه من هم مثل شما شده‌ام. به من هیچ ظلم عادل می‌شوید، از مسیح باطل و از فیض ساقط‌گشته‌اید. ۵ زیرا نکردید. ۶ اما آگاهید که بهسب ضعف بدنی، اول به شما که ما بواسطه روح از ایمان مترب امید عدالت هستیم. ۷ و در بشارت دادم. ۸ و آن امتحان مرا که در جسم من بود، خوار مسیح عیسی نه ختنه فایده دارد و نه نامختونی بلکه ایمانی که به نشمردید و مکروه نداشتید، بلکه مرا چون فرشته خدا و مثل مسیح محبت عمل می‌کند. ۹ خوب می‌دوید. پس کیست که شما را عیسی پذیرفید. ۱۰ پس کجا است آن میارک بادی شما؟ زیرا به ازاطاعت راستی منحرف ساخته است؟ ۱۱ این تغییب از او که شما شاهدم که اگر ممکن بودی، چشمان خود را بیرون آورده، به شما را خوانده است نیست. ۱۲ خمیرمایه اندک تمام خمیر را من می‌دادید. ۱۳ پس چون به شما راست می‌گوییم، آیا دشمن مخمر می‌سازد. ۱۴ من در خداوند بر شما اعتماد دارم که هیچ شما شده‌ام؟ ۱۵ شما را به غیرت می‌طلبید، لیکن نه به خیر، رای دیگر نخواهید داشت، لیکن آنکه شما را مضطرب سازد هرکه پذیرفید. ۱۶ پس چون به شما راست می‌گوییم، آیا دشمن مخمر می‌سازد. ۱۷ من در خداوند بر شما اعتماد دارم که هیچ شما شده‌ام؟ ۱۸ شما را به غیرت در امر نیکو در هر زمان نیکو است، حال به ختنه موعظه می‌کردم، چرا چفا می‌دیدم؟ زیرا که در این بظلیلید. ۱۹ لیکن غیرت در امر نیکو در هر زمان نیکو است. ای فرزندان من که صورت لغوش صلیب برداشته می‌شد. ۲۰ کاش آنانی که شما را برای شما باز درد زه دارم تصویر مسیح در شما بسته شود. مضطرب می‌سازند خویشتن را منقطع می‌ساختند. ۲۱ زیرا که ۲۲ باری خواهش می‌کردم که الان نزد شما حاضر می‌بودم تا سخن شمای برادران به آزادی خوانده شده‌اید؛ اما زهار آزادی خود خود را تبدیل کنم، زیرا که درباره شمامتحیر شده‌ام. ۲۳ شما که را فرست جسم مگردانید، بلکه به محبت، یکدیگر را خدمت می‌خواهید زیر شریعت باشید، مرابگویید آیا شریعت را نمی‌شود؟ کنید. ۲۴ زیرا که تمامی شریعت در یک کلمه کامل می‌شود زیرامکتب است ابراهیم را دو پسر بود، یکی از کنیزو دیگری یعنی در اینکه همسایه خود راچون خویشتن محبت نما. ۲۵ اما از آزاد. ۲۶ لیکن پسر کنیز، بحسب جسم تولد یافت و پسر آزاد، اگر همدیگر را بگزید و بخورید، باحذر باشید که مبادا از یکدیگر بمحاسبه و عده. ۲۷ واین امور بطور مثل گفته شد زیرا که این دو هلاک شوید. ۲۸ اما می‌گوییم به روح رفتار کنید پس شهوتان زن، دوعهد می‌باشند، یکی از کوه سینا برای پندگی می‌زايد و جسم را بهجا نخواهید آورد. ۲۹ زیرا خواهش جسم به خلاف آن هاجر است. ۳۰ زیرا که هاجر کوه سینا است در عرب، و روح است و خواهش روح به خلاف جسم و این دو با یکدیگر مطابق است با اورشلیمی که موجود است، زیرا که با فرزندانش در مزارعه می‌کنندبطوری که آنچه می‌خواهید نمی‌کنید. ۳۱ اما پندگی می‌باشد. ۳۲ لیکن اورشلیم بالا آزاد است که مادر جمیع اگرزا روح هدایت شدید، زیر شریعت نیستید. ۳۳ و اعمال جسم ما می‌باشد. ۳۴ زیرا مکتوب است: «ای نازاد که نزایده‌ای، آشکار است، یعنی زنا و فسوق و نایاکی و فجور، ۳۵ و بتپرستی شاد باش! صدا کن و فریادبرآورای تو که درد زه ندیده‌ای، زیرا وجودگری و دشمنی و نزاع و کینه و خشم و تعصب و شقاق و که فرزندان زن بی کس از اولاد شوهردار بیشتراند.» ۳۶ لیکن بدعتها، ۳۷ و حسد و قتل و مستی و لهو و لعب و امثال اینها مایی برادران، چون اسحاق فرزندان عده می‌باشیم. ۳۸ بلکه که شما را خبرمی دهم چنانکه قبل از این دادم، که کنندگان چنانکه آنوقت آنکه بمحاسبه جسم تولد یافت، بر روی که بمحاسبه چنین کارها وارث ملکوت خدا نمی‌شوند. ۳۹ لیکن ثمره روح، روح بود جفامی کرد، همچنین الان نیز هست. ۴۰ لیکن کتاب محبت و خوشی وسلامتی و حلم و مهربانی و نیکویی و ایمان چه می‌گوید؟ «کنیز و پسر او را بیرون کن زیرا پسرکنیز با پسر و تواضع و پرهیزکاری است، ۴۱ که هیچ شریعت مانع چنین کارها آزاد میراث نخواهد یافت.» ۴۲ خلاصه‌ای برادران، فرزندان کنیز نیست. ۴۳ و آنانی که از آن مسیح می‌باشند، جسم را با هوسها نیستیم بلکه از زن آزادیم.

۴۴ پس به آن آزادی که مسیح ما را به آن آزاد کرد استوار باشید آوریم و بر یکدیگر حسد بیم. و باز در بیوغ پندگی گرفتار مشوید. ۴۵ اینک من پولس به شما می‌گوییم که اگر مختون شوید، مسیح برای شما هیچ نفع ندارد.

۶ امای برادران، اگر کسی به خطای گرفتار شود، شما که روحانی هستید چنین شخص را به روح تواضع اصلاح کنید. و خود را ملاحظه کن که مبادا تو نیز در تجربه افتی. ۲ بارهای سنگین یکدیگر را متحمل شوید و بدین نوع شریعت مسیح را بهجا آرید. ۳ زیرا اگر کسی خود را شخص گمان برد و حال آنکه چیزی نباشد، خود را می فریبد. ۴ اما هرکس عمل خودرا امتحان بکند، آنگاه فخر در خود به تنهایی خواهد داشت نه در دیگری، ۵ زیرا هرکس حامل بار خود خواهد شد. ۶ اما هرکه در کلام تعلیم یافته باشد، معلم خود را در همه چیزهای خوب مشارک بسازد. ۷ خود را فریب مدهید، خدا را ستهاء نمی توان کرد. زیرا که آنچه آدمی بکارد، همان را درو خواهد کرد. ۸ زیرا هرکه برای جسم خود کارد، از جسم فساد را درو کند و هرکه برای روح کارد از روح حیات جاودانی خواهد دروید. (aiōnios g166) ۹ لیکن از نیکوکاری خسته نشویم زیرا که در موسم آن درو خواهیم کرد اگر ملو نشویم. ۱۰ خلاصه بقدیری که فرصت داریم با جمیع مردم احسان بنماییم، علی الخصوص با اهل بیت ایمان. ۱۱ ملاحظه کنید چه حروف جلی بدست خود به شما نوشتم. ۱۲ آنانی که می خواهند صوتی نیکو در جسم نمایان سازند، ایشان شمارا مجبور می سازند که مختون شوید، محض اینکه برای صلیب مسیح جفا نیسند. ۱۳ زیرا ایشان نیز که مختون می شوند، خود شریعت رانگاه نمی دارند بلکه می خواهند شما مختون شوید تا در جسم شما فخر کنند. ۱۴ لیکن حاشا ازمن که فخر کنم جز از صلیب خداوند ما عیسی مسیح که بوسیله او دنیا برای من مصلوب شد و من برای دنیا. ۱۵ زیرا که در مسیح عیسی نه ختنه چیزی است و نه نامختونی بلکه خلقت تازه. ۱۶ و آنانی که بدین قانون رفتار می کنند، سلامتی و رحمت بر ایشان باد و بر اسرائیل خدا. ۱۷ بعد از این هیچ کس مرا زحمت نرساند زیرا که من در بدن خود داغهای خداوند عیسی را دارم. ۱۸ فیض خداوند ما عیسی مسیح با روح شما بادای برادران. آمين.

افسیان

نهاد و او را سرهمه‌چیز به کلیسا داد، ۲۳ که بدن اوست یعنی پری او که همه را در همه پر می‌سازد.

- ۱ پولس به اراده خدا رسول عیسی مسیح، به مقادسینی که در افسوس می‌باشند و ایمانداران در مسیح عیسی. ۲ فیض و سلامتی از جانب پدر ما خدا و عیسی مسیح خداوند بر شما باد. ۳ مبارک باد خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح که ما را مبارک ساخت به هر بركت روحانی در جایهای آسمانی در مسیح. ۴ چنانکه ما راپیش از بنیاد عالم در او برگردید تا در حضور او در محبت مقدس و بنی عیب باشیم. ۵ که ما را از قبل تعیین نمود تا او را پسر خوانده شویم بواسطه عیسی مسیح برحسب خشنودی اراده خود، ۶ برای ستایش جلال فیض خود که ما را به آن مستفیض گردانید در آن حیب. ۷ که در وی بهسب خون او فدیه یعنی آمرزش گناهان را به اندازه دولت فیض او یافته‌ایم. ۸ که آن را به ما به فراوانی عطا فرمود در حکمت و فطانت. ۹ چونکه سر اراده خود را به ما شناسانید، برحسب خشنودی خود که در خود نزد نموده بود، ۱۰ برای انتظام کمال زمانها تا همه‌چیز را خواه آنچه در آسمان و خواه آنچه بر زمین است، در مسیح جمع کند، یعنی در او. ۱۱ که ما نزد در وی میراث او شده‌ایم، چنانکه پیش معین گشتمی برحسب قصد او، که همه‌چیزها را موافق رای اراده خود می‌کند. ۱۲ تا از ما که اول امیدوار به مسیح می‌بودیم، جلال او ستدده شود. ۱۳ و دروی شما نیز چون کلام راستی، یعنی بشارت نجات خود را شنیدید، در وی چون ایمان آوردید، از روح قدوس وعده مختموم شدید. ۱۴ که بیانه میراث ما است برای فدائی آن ملک خاص او تا جلال او ستدده شود. ۱۵ بنا برایین، من نیز چون خبر ایمان شما را در عیسی خداوند و محبت شما را با همه مقدسین شنیدم، ۱۶ باز نمی‌ایstem از شکر نمودن برای شما و از یاد آوردن شما در دعاهای خود، ۱۷ تا خدای خداوند ما عیسی مسیح که پدر ذوالجلال است، روح حکمت و کشف را در معرفت خود به شما عطا فرماید. ۱۸ تا چشمان دل شما روشن گشته، بدایند که امید دعوت او چیست و کدام است دولت جلال میراث او در مقدسین، ۱۹ و چه مقدار است عظمت بیهای قوت او نسبت به مامونین برحسب عمل توانایی قوت او که در مسیح عمل کرد چون او را از مردگان برخیزانید و به دست راست خود در جایهای آسمانی نشانید، ۲۱ بالاتر از هر ریاست و قدرت و قوت و سلطنت و هر نامی که خوانده می‌شود، نه در این عالم فقط بلکه در عالم آینده نیز. ۲۲ و همه‌چیز را نیز پایهای او مسیح سنگ زاویه است. ۲۱ که در وی تمامی عمارت با هم

مرتب شده، به هیکل مقدس در خداوند نمو می کند. ۲۲ و در باشید؛ ۳ و سعی کنید که یگانگی روح را در رشته سلامتی نگاه وی شما نیز با هم بنا کرده می شوید تا در روح مسکن خدا شوید. دارید. ۴ یک جسد هست و یک روح، چنانکه نیز دعوت شده اید دریک امید دعوت خویش. ۵ یک خداوند، یک ایمان، یک ۳ از این سبب من که پولس هستم و اسیر مسیح عیسی برای شما امت ها- ۲ اگر شیشه باشید تدبیر فیض خدا را که تعیید؛ ۶ یک خدا و پدر همه که فوق همه و در میان همه و در همه شما است. ۷ لیکن هریکی از ما را فیض بخشنیده شد بجهت شما به من عطا شده است، ۸ که این سر از اراه کشف بر بحسب انداره بخشش مسیح. ۸ بنابراین می گوید: «چون او من اعلام شد، چنانکه مختصر پیش نوشتم، ۴ و از مطالعه آن می توانید ادراک مرا درسر میسخ بفهمید. ۵ که آن در قرنهای گذشته به بنی آدم آشکار نشده بود، بطوری که الحال بررسulan میراث و در بدن و در بهره و عده او در مسیح بواسطه انجیل ۱۱ و او بخشنید بعضی رسولان و بعضی انبیا و بعضی مشرین و شریک هستند. ۷ که خادم آن شدم بحسب عطای فیض خدا که بحسب عمل قوت او به من داده شده است. ۸ یعنی به من که کمتر از کمترین همه مقدسین، این فیض عطا شد که در میان امتها به دولت بی قیاس مسیح بشارت دهم، ۹ و همه را روش سازم که چیست انتظام آن سری که از بنای عالمه امستور بود، در خدایی که همه چیز را بوسیله عیسی مسیح آفرید. (aiōn g165)

۱۰ تا آنکه الحال بر ارباب ریاستها و قدرتها در جایهای آسمانی، حکمت گوناگون خدا بوسیله کلیسا معلم شود، ۱۱ بحسب تقدیر ازلی که در خداوند ما مسیح عیسی نمود، (aiōn g165) ۱۲ که در جسارت و دخول باعتماد داریم به سبب ایمان وی. ۱۳ لهذا استندعا درام که از زحمات من به جهت شما خسته شما دیگر رفتار منماید، چنانکه امتها در بطالت ذهن خود نزد آن پدر، ۱۵ که از او هر خانواده ای در آسمان و بر زمین مسیم می شود؛ ۱۶ که بحسب دولت جلال خود به شما عطا کند که در انسانیت باطنی خود از روح او به قوت زوار آور شوید، ۱۷ تا مسیح به وساطت ایمان در دلهای شما ساکن شود؛ ۱۸ و در محبت ریشه کرده و بنیاد نهاده، استطاعت یابید که با تمامی مقدسین ادراک کنید که عرض و طول و عمق و بلندی چیست؟ ۱۹ و عارف شوید به محبت مسیح که فوق از معرفت است تا پر شویدتا تمامی پری خدا. ۲۰ الحال او را که قادر است که بکند بینهایت زیادتر از هر آنچه بخواهیم یا فکر کنیم، بحسب آن قوتی که در ما عمل می کند، ۲۱ مر او را در کلیسا و در مسیح عیسی تا جمیع قرنهای تا ابدالا بایجاد حلال باد. آمین. (aiōn g165)

۴ لهذا من که در خداوند اسیر می باشم، از شما استندعا دارم غروب نکند. ۲۷ ابلیس را مجال ندهید. ۲۸ دزد دیگر درزدی که به شایستگی آن دعویی که به آن خوانده شده اید، رفتار کنید، نکد بلکه بدستهای خود کاربینکو کرده، زحمت بکشد تا بتواند ۲ با کمال فروتنی و تواضع و حلم، و متتحمل یکدیگر در محبت نیازمندی راچیزی دهد. ۲۹ هیچ سخن بد از دهان شما بیرون

نیاید، بلکه آنچه بحسب حاجت و برای بنا نیکوپاشد تا شنوندگان شوهران خود را در هرامی باشند. ۲۵ ای شوهران زنان خود را را فیض رساند. ۳۰ و روح قدوس خدا را که به او تا روز رستگاری محبت نماید، چنانکه مسیح هم کلیسا را محبت نمود و خویشن مختوم شده‌اید، محزون مسازید. ۳۱ و هر قسم تلحی و غبیظ و را برای آن داد. ۲۶ تا آن را به غسل آب بوسیله کلام طاهر خشم و فریاد و بدگویی و خباثت را اخود دور کنید، ۲۲ و با ساخته، تقدیس نماید، ۲۷ تا کلیسا مسیح را به نزد خود حاضر یگدیگر مهربان باشید و رحیم و همدیگر را عفو نماید چنانکه خدا سازد که لکه وجین یا هیچ چیز مثل آن نداشته باشد، بلکه تامقدس در مسیح شما را هم آمرزیده است. ۲۸ به همین طور، بایدمدان زنان خوشی را مثل

بند خود محبت نمایند زیرا هر که زوجه خود را محبت نماید، ۵ پس چون فرزندان عزیز به خدا اقتدار کنید. ۲ و در محبت رفشار نماید، چنانکه مسیح هم ما را محبت نمود و خویشن را برای ما به خداهایه و قربانی برای عطر خوشبوی گذرانید. ۳ اما زنا و هر ناپاکی و طمع در میان شما هرگز مذکور هم نشود، چنانکه مقدسین را می‌شاید. ۴ و نه قباحت و بیهوده گویی و چرب زبانی که اینها شایسته نیست بلکه شکرگزاری. ۵ زیرا این را یقین می‌دانید که هیچ زانی یا ناپاک یا طماع که بتپرسن باشد، میراثی در ملکوت مسیح و خداندارد. ۶ هیچ کس شما را به سخنان باطل فریب ندهد، زیرا که به سبب اینها غضب خدا بر

ابنای معصیت نازل می‌شود. ۷ پس با ایشان شریک مباشید. ۶ ای فرزندان، والدین خود را در خداوندان طاعت نمایید، زیرا ۸ زیرا که پیشتر ظلمت بودید، لیکن الحال در خداوند نور می‌باشد. ۹ پس چون نور فشار کنید. ۱۰ زیرا که میوه نور در کمال، این حکم اول با وعده است. ۱۱ «تا تو را عاقیت باشد و عمر نیکویی وعدالت و راستی است. ۱۱ و تحقیق نماید که پسندیده درازی زمین کی.» ۱۲ وای پدران، فرزندان خود را به خشم میارید خداوند چیست. ۱۳ و در اعمال بی‌ثمر ظلمت شریک مباشید بلکه ایشان را به تادیب و نصیحت خداوند تربیت نماید. ۱۴ ای آنها را مذمت کنید، ۱۲ زیرا کارهایی که ایشان در خفا می‌کنند، غلامان، آقایان بشری خود را چون مسیح با ترس و لرز با ساده شود، از نور ظاهر می‌گردد، زیرا که هرچه ظاهر می‌شود نور است. انسان، بلکه چون غلامان مسیح که اراده خدا را از دل به عمل بنابراین می‌گویدای تو که خوابیده‌ای، بیدار شده، از مردگان می‌آوند، ۱۵ و به نیت خالص خداوند را بندگی می‌کنند همان انسان برخیز تامسیح بر تو در خشد. ۱۶ پس با خبر باشید که چگونه به را، ۸ و می‌داند هر کس که عمل نیکو کند، مکافات آن را از دقت رفقار نماید، نه چون جاهلان بلکه چون حکیمان. ۱۷ و وقت خداوند خواهد یافت، خواه غلام و خواه آزاد. ۱۸ وای آقایان، را دریابید زیرا این روزها شریر است. ۱۹ از این جهت بی فهم مباشید، با ایشان به همین نسق رفشار نماید و از تهدید کردن احتراز کنید، بلکه بفهمید که اراده خداوند چیست. ۲۰ و مست شراب مشوید چونکه می‌دانید که خود شما را هم آقایی هست در آسمان و او را که در آن فجور است، بلکه از روح پر شوید. ۲۱ و بایکدیگر نظر به ظاهر نیست. ۲۰ خلاصه‌ای برادران من، در خداوند و به مزامیر و تسبیحات و سرودهای روحانی گفتگو کنید و در درتوانایی قوت او زورآور شوید. ۲۱ اسلحه تمام خدا را پوشید تا دلهای خود به خداوند بسراید و ترنم نماید. ۲۰ و پیوسته بجهت بتوانید با مکرهای ایلیس مقاومت کنید. ۲۲ زیرا که ما را کشته هرچیز خدا و پدر را به نام خداوند ما عیسی مسیح شکر کنید. ۲۲ ای زنان، شوهران این ظلمت و با فوجهای روحانی شرارت در جایهای آسمانی. ۲۳ همدیگر را در خدا ترسی اطاعت کنید. ۲۴ ای زنان، شوهران این ظلمت را در خدا تام خدا را بردارید تا بتوانید در روز خود را اطاعت کنید چنانکه خداوند را. ۲۳ زیرا که شوهر سر زن ۲۴ لهذا اسلحه تام خدا را بردارید تا بتوانید در روز است چنانکه مسیح نیز سر کلیسا و او نجات‌دهنده بدن است. شریر مقاومت کنید و همه کار را به جا آورده، بایستید. ۲۵ پس لیکن همچنانکه کلیسا مطیع مسیح است، همچنین زنان نیز کمر خود را به راستی بسته و جوشن عدالت را دربر کرده، بایستید.

۱۵ و نعلین استعداد انجیل سلامتی را در پا کنید. ۱۶ و بر روی این همه سپرایمان را بکشید که به آن بتوانید تمامی تیرهای آتشین شریر را خاموش کنید. ۱۷ و خود نجات وشمیش روح را که کلام خداست بردارید. ۱۸ و بادعا و التماس تمام در هر وقت در روح دعا کنید ویرای همین به اصرار و التماس تمام بجهت همه مقدسین بیدار باشید. ۱۹ و برای من نیز تا کلام به من عطا شود تا باگشادگی زبان سر انجیل را به دلبری اعلام نمایم، ۲۰ که برای آن در زنجیرها ایلچیگری می‌کنم تادر آن به دلبری سخن گویم، بطوری که می‌باید گفت. ۲۱ اما تا شما هم از احوال من و از آنچه می‌کنم مطلع شوید، تیخیکس که برادر عزیز و خادم امین در خداوند است، شما را از هرچیز خواهد آگاهانید، ۲۲ که او را بجهت همین به نزد شما فستادم تا از احوال ما آگاه باشید و او دلهای شمارا تسلی بخشد. ۲۳ برادران را سلام و محبت بایمان از جانب خدای پدر و عیسی مسیح خداوند باد. ۲۴ با همه کسانی که به مسیح عیسی خداوند محبت در بی‌فسادی دارند، فیض باد. آمين.

دارم که رحلت کنم و با مسیح باشم، زیرا این بسیار بهتر است.

۲۴ لیکن در جسم ماندن برای شما لازمتر است. ۲۵ و چون این

۱ پولس و تیموتاؤس، غلامان عیسی مسیح، به همه مقدسین اعتماد را دارم، می‌دانم که خواهم ماند و نزد همه شما توقف در مسیح عیسی که در فلپی می‌باشند با اسفان و شمامان. خواهم نمود بجهت ترقی و خوشی ایمان شما، ۲۶ تا فخر شما فیض و سلامتی از جانب پدر ما خدا و عیسی مسیح خداوند در مسیح عیسی در من افزوده شود بوسیله آمدن من بار دیگر نزد بر شما باد. ۳ در تمامی یادگاری شما خدای خود را شکرمنی شما. ۲۷ باری بطور شایسته انجیل مسیح رفتابنایید تا خواه آیم و گذارم، ۴ و پیوسته در هر دعای خود برای جمیع شما به خوشی شما را بیم و خواه غایب باشم، احوال شما را بشنویم که به یک دعا می‌کنم، ۵ به‌سبب مشارکت شما برای انجیل از روز اول تا به روح برقا زید و به یک نفس برای ایمان شما را اینجیل مجاهده می‌کنید. ۶ چونکه به این اعتماد دارم که او که عمل نیکو را در شما ۲۸ و در هیچ امری از دشمنان ترسان نیستید که همین برای ایشان شروع کرد، آن را تا روز عیسی مسیح به کمال خواهد رسانید. دلیل هلاکت است، اما شما را دلیل نجات و این از خدادست. ۷ چنانکه مرا سزاوار است که درباره همه شما همین فکر کنم زیرا ۲۹ زیرا که به شما عطا شد به‌خاطر مسیح نه فقط ایمان آوردن به او که شما را در دل خود می‌دارم که در زنجیرهای من و در حرجت و بلکه زحمت کشیدن هم برای او. و شما را همان مجاهده است اثبات انجیل همه شما با من شریک در این نعمت هستید. ۸ زیرا که در من دیدید و الان هم می‌شنوید که در من است.

خداد مرا شاهد است که چقدر در احشای عیسی مسیح، مثبتانه ۲ بنابراین اگر نصیحتی در مسیح، یا تسلي محبت، یا شراکت همه شما هستم. ۹ و برای این دعا می‌کنم تا محبت شما در معرفت و کمال فهم بسیار افزونتر شود. ۱۰ تاجیرهای بهتر را برگزینید و در روح، یا شفقت و رحمت هست، ۱۱ پس خوشی مرا کامل گردانید تا با هم یک فکر کنید و همان محبت نموده، به یک دل روز مسیح بی‌غش و بی‌لغزش باشید، ۱۲ و پر شوید از میوه عدالت که بوسیله عیسی مسیح برای تمجید و حمد خدادست. امای بشوید و یک فکر داشته باشید. ۱۳ و هیچ‌چیز را از راه تعصب برادران، می‌خواهم شما بدانید که آنچه بر من واقع گشت، برعکس و عجب مکنید، بلکه با فروتنی دیگران را از خود بهتر بدانید. به ترقی انجیل انجامید، ۱۴ بدحدی که زنجیرهای من آشکارا شدند ۱۵ و هریک از شما ملاحظه کارهای خود را نکند، بلکه هر کدام کارهای دیگران را نیز. ۱۶ پس همین فکر در شما باشد که در مسیح در تمام فوج خاص و به همه دیگران. ۱۷ و اکثر از برادران در خداوند از زنجیرهای من اعتماد به هم رسانیده، بیشتر جرات مسیح عیسی نیز بود ۱۸ که چون در صورت خدا بود، با خدا برادران می‌کنند که کلام خدا را بی‌ترس بگویند. ۱۹ اما بعضی از حسد بودن را غنیمت نشمرد، ۲۰ لیکن خود را خالی کرده، صورت نیز از مسیح موعظه می‌کنند، ولی بعضی هم از خشنودی. ۲۱ غلام را پذیرفت و در شباهت مردمان شد؛ ۲۲ و چون در شکل انسان یافت شد، خویشتن را فروتن ساخت و تا به موت بلکه اما آنان از تعصب نه از اخلاق به مسیح اعلام می‌کنند و تا به موت صلیب مطیع گردید. ۲۳ از این جهت خدا نیز او را گمان می‌برند که به زنجیرهای من زحمت می‌افرازید. ۲۴ ولی اینان از راه محبت، چونکه می‌دانند که من بجهت حمایت انجیل بغاایت سرافراز نمود و نامی را که فوق از جمیع نامها است، بدو معین شده‌اند. ۲۵ پس چه؟ جز اینکه به هر صورت، خواه به بهانه من چنانکه همیشه مطیع می‌بودید، نه در حضور من فقط بلکه و خواه به راستی، به مسیح موعظه می‌شود و این شادمانم بلکه زمین و زیر زمین است خم شود، ۲۶ و هر زبانی اقرار کنده عیسی شادی هم خواهم کرد، ۲۷ زیرا می‌دانم که به نجات من خواهد مسیح، خداوند است برای تمجید خدای پدر. ۲۸ پس ای عزیزان انتظار و امید من که در هیچ‌چیز خجالت نخواهم کشید، بلکه بسیار زیادتر الان وقتی که غاییم، نجات خود را به ترس و لرز عمل در کمال دلیری، چنانکه همیشه، الان نیز مسیح در بد من آورید. ۲۹ زیرا خدادست که در شماربرحسب رضامندی خود، هم جلال خواهد یافت، خواه در حیات و خواه در موت. ۳۰ زیرا که اراده و هم فعل راعمل ایجاد می‌کند. ۳۱ و هر کاری را بدون مرا زیستن مسیح است و مردن نفع. ۳۲ و لیکن اگر زیستن در همهمه و مجادله بکنید، ۳۳ تا بی عیب و ساده دل و فرزندان خدا جسم، همان ثمر کار من است، پس نمی‌دانم کدام را اختیار بی‌ملاحت باشید، در میان قومی کج رو و گردنش کش که در آن میان کنم. ۳۴ زیادر میان این دو سخت گرفnar هستم، چونکه خواهش چون نیزها درجهان می‌درخشید، ۳۵ و کلام حیات را برمی‌افرازید،

بجهت فخر من در روز مسیح تاآنکه عبث ندویده و عبث زحمت آن که بوسیله ایمان مسیح می شود، یعنی عدالتی که از خدا بر نکشیده باشم. ۱۷ بلکه هرگاه بر قریانی و خدمت ایمان شماریخه ایمان است. ۱۰ و تا او را و قوت قیامت وی را و شرارت در شوم، شادمان هستم و با همه شما شادی می کنم. ۱۸ و همچنین رنجهای وی را پشتاسم و باموت او مشاهه گردم. ۱۱ مگر به شما نیز شادمان هستید و بامن شادی می کنید. ۱۹ و در عیسی هر وجه به قیامت از مردگان برسم. ۱۲ نه اینکه تا به حال به خداوند امیدوارم که تیمتوارس را به زودی نزد شما بفرستم تامن نیز چنگ آورده یا تابحال کامل شده باشم، ولی دربی آن می کوشم از حوال شما مطلع شده، تازه روح گردم. ۲۰ زیرا کسی دیگر را بلکه شاید آن را بدست آرم که برای آن مسیح نیز مرا بدست همدل ندارم که به اخلاص درباره شما اندیشند. ۲۱ زانو که همه آورد. ۱۳ ای برادران، گمان نمی برم که من بدست آورده‌ام؛ نفع خود رامی طلبند، نه امور عیسی مسیح را. ۲۲ اما دلیل اورا لیکن یک چیز می کنم که آنچه در عقب است فراموش کرده و به می دانید، زیرا چنانکه فرزند پدر را خدمت می کند، او با من برای سوی آنچه دریپیش است، خویشن را کشیده، ۱۴ دربی مقصدمی انجیل خدمت کرده است. ۲۳ پس امیدوارم که چون دیدم کار من کوشم بجهت انعام دعوت بلند خدا که در مسیح عیسی است. چطرومی شود، او را بی درنگ بفرستم. ۲۴ اما در خداوند اعتماد ۱۵ پس جمیع ما که کامل هستیم، این فکر داشته باشیم و اگر فی دارم که خود هم به زودی بیایم. ۲۵ ولی لازم است که اینقدر دارد، خدا این را هم بر شما کشف خواهد فرمود. را به سوی شما روانه نمایم که مرا برادر و همکار و همچنگ ۱۶ اما به هر مقامی که رسیده‌ام، به همان قانون رفتار باید کرد. می باشد، اما شما را رسول و خادم حاجت من. ۲۶ زیرا که مشتاق ۱۷ ای برادران، با هم به من اقتدا نمایید و ملاحظه کنید آنای را همه شما بود و غمگین شد از اینکه شنیده بودید که او بیمار شده که بحسب تنومنهای که در مادراید، رفتار می کنند. ۱۸ زیرا که بود. ۲۷ و فی الواقع بیمار و مشرف بر موت بود، لیکن خدا بروی بسیاری رفتاری نمایند که ذکر ایشان را بازها برای شما کرده‌ام و ترحم فرمود و نه بر او فقط بلکه بر من نیز تامرا غمی برغم نباشد. حال نیز با گریه می کنم که دشمنان صلیب مسیح می باشند، ۲۸ پس به سعی بیشتر او را روانه نمودم تا از دیدنش باز شاد شوید و ۱۹ که انجام ایشان هلاکت است و خدای ایشان شکم ایشان و حزن من کمتر شود. ۲۹ پس او را در خداوند با کمال خوشی فخر ایشان در ننگ ایشان، و چیزهای دنیوی را اندیشه می کنند. پیذیرید و چنین کسان را محترم بدارید، ۳۰ زیرا در کار مسیح ۲۰ اما وطن ما در آسمان است که از آنجا تیزنجات‌دهنده یعنی مشرف بر موت شد و جان خود را به خطر انداخت تا نقص عیسی مسیح خداوند را انتظاری کشیم، ۲۱ که شکل جسد ذلیل ما را تبدیل خواهد نمود تا به صورت جسد مجید او مصورو شود، خدمت شما را برای من به کمال رساند.

۳ خلاصه‌ای برادران من، در خداوند خوش باشید. همان بحسب عمل قوت خود که همه‌چیز رامطلع خود بگردان.

مطلوب را به شما نوشتن بر من سنگین نیست و ایمنی شما است. ۴ بنابراین، ای برادران عزیز و مورد اشیاق من و شادی و تاج از سکه‌های‌احذر باشید. از عاملان شیر احتزار نمایید، از مقطوعون من، به همیظور در خداوند سوار باشیدای عزیزان. ۲ از افوده بپرهیزید. ۳ زیرا مختونان ما هستیم که خدا را در روح عبادت استدعا دارم و به سنتیخی التمام دارم که در خداوند پک رای می کنیم و به مسیح عیسی فخر می کنیم و بر جسم اعتماد نداریم. باشند. ۳ و از تو نیزای همقطار خالص خواهش می کنم که ۴ هرچندمدا در جسم نیز اعتماد است. اگر کسی دیگرگمان ایشان را امداد کنی، زیرا درجهاد انجیل با من شریک می بودند با برد که در جسم اعتماد دارد، من بیشتر. ۵ روز هشتم مختون اکلیمتیس نیز و سایر همکاران من که نام ایشان در دفترخیات است. شده و از قبیله اسرائیل، از سبط بنیامین، عبرانی از عبرانیان، از ۴ در خداوند دائم شاد باشید. و باز می گوییم شاد باشید. ۵ اعدال جهت شریعت فریسی، ۶ از جهت غیرت جفا کننده برکلیسا، از شما بر جمیع مردم معروف بشود. خداوند نزدیک است. ۶ برای جهت عدالت شریعتی، بی عیب. ۷ اما آنچه مرا سود می بود، هیچ‌چیزاندیشه مکنید، بلکه در هرجیز با صلات و دعا باشکرگاری آن را به خاطر مسیح زیان دانستم. ۸ بلکه همه‌چیز را نیز به سبب مسولات خود را به خدا عرض کنید. ۷ و سلامتی خدا که فوق از فضیلت معرفت خداوند خود مسیح عیسی زیان می دانم که به خاطر تمامی عقل است، دلها و ذهنیهای شما را در مسیح عیسی نگاه او همه‌چیز را زیان کردم وفضله شمردم تا مسیح را دریابم. ۹ و خواهد داشت. ۸ خلاصه‌ای برادران، هرچه راست باشد و هرچه در وی یافت شوم نه با عدالت خود که شریعت است، بلکه با مجید و هرچه عادل و هرچه پاک و هرچه جمیل و هرچه نیک

نام است و هر فضیلت و هرمدحی که بوده باشد، در آنها تفکر کنید. ۹ و آنچه در من آموخته و پذیرفته و شنیده و دیده‌اید، آنها را بعمل آرید، و خدای سلامتی با شما خواهدبود. ۱۰ و در خداوند بسیار شاد گردیدم که الان آخر، فکر شما برای من شکوفه آورد و در این نیزتفکر می‌کردید، لیکن فرصت نیافتد. ۱۱ نه آنکه درباره احتیاج سخن می‌گوییم، زیرا که آموخته‌ام که در هر حالتی که باشم، قناعت کنم. ۱۲ و ذلت رامی دانم و دولتمدی را هم می‌دانم، در هر صورت و در همه‌چیز، سیری و گرسنگی دولتمدی و افلاس را یاد گرفته‌ام. ۱۳ قوت هرچیز را دارم در مسیح که مرا تقویت می‌بخشد. ۱۴ لیکن نیکویی کردید که در تنگی من شریک شدید. ۱۵ امامی فیلیپیان شما هم آگاهید که درایدای انجیل، چون از مکادونیه روانه شدم، هیچ کلیسا در امر دادن و گرفتن با من شرآکت نکرد چرشما و بس. ۱۶ زیرا که در تسالونیکی هم یک دودفعه برای احتیاج من فرستادید. ۱۷ نه آنکه طالب بخشش باشم، بلکه طالب ثمری هستم که به حساب شما بیفراید. ۱۸ ولی همه‌چیز بلکه بیشتر از کفاایت دارم. بر گشته‌ام چونکه هدایای شما را از اپرتدس یافتندم که عطر خوشبوی و قرآنی مقبول و پسندیده خداست. ۱۹ امدادی من همه احتیاجات شما را برحسب دولت خود در جلال در مسیح عیسی رفع خواهد نمود. ۲۰ و خدا و پدر ما تا ابدالاً بادجلال باد. آمين. (aiōn g165) ۲۱ هر مقدس را در مسیح عیسی سلام برسانید. و برادرانی که با من می‌باشند به شما سلام می‌فرستند.

۲۲ جمیع مقدسان به شما سلام می‌رسانند، علی الخصوص آنانی که از اهل خانه قیصر هستند. ۲۳ فیض خداوند ما عیسی مسیح با جمیع شما باد. آمين.

حاضر سازد، ۲۳ به شرطی که در ایمان بنیاد نهاده و قائم بمانیدو

جنیش نخورید از امید انجیل که در آن تعلیم یافته اید و به تمامی

۱ پولس به اراده خدا رسول مسیح عیسی و تیمتو اوس برادر، خلقت زیر آسمان بدان معظمه شده است و من پولس خادم آن

۲ به مقدسان در کولسی و برادران امین، در مسیح فیض و سلامتی شدهام. ۲۴ الان از زحمتیهای خود در راه شما شادی می کنم و

از جانب پدر ما خداو عیسی مسیح خداوند بر شما باد. ۳ خدا نقصهای زحمات مسیح را در بدن خود به کمال می رسانم برای بدن

و پدر خداوند خود عیسی مسیح را شکر می کنیم و پوسته برای او که کلیسا است، ۲۵ که من خادم آن گشتهام برحسب نظرات

شما دعا می نماییم، ۴ چونکه ایمان شما را در مسیح عیسی و خدا که به من برای شما سپرده شد تا کلام خدا را به کمال رسانم؛

محبیتی را که با جمیع مقدسان می نمایید شنیدیم، ۵ به سبب ۲۶ یعنی آن سری که از دهرها و قوتها مخفی داشته شده بود، لیکن

امیدی که بجهت شما در آسمان گذاشته شده است که خبر آن الحال به مقدسان او مکشف گردید، (aiōn g165) ۲۷ که خدا

را در کلام راستی انجیل سابق شنیدیم، ۶ که به شما وارد شد اراده نمودتا بشناساند که چیست دولت جلال این سر درمیان

چنانکه در تمامی عالم نیز و میره می آورد و نمو می کند، چنانکه در امت ها که آن مسیح در شما و امید جلال است. ۲۸ و ما او را

میان شما نیز از روزی که آن را شنیدیم و فیض خدا را در راستی اعلان می نماییم، در حالیکه هر شخص را تبیه می کنیم و هر

دانسته اید. ۷ چنانکه از اپراس تعیلم یافتید که هم خدمت عزیز ما کس را به هر حکمت تعیلم می دهیم تا هر کس را کامل در مسیح

و خادم امین مسیح برای شما است. ۸ و او ما را نیز از محبت شما عیسی حاضر سازیم. ۲۹ و برای این نیز محنت می کشم و مجاهده

که در روح است خبر دار. ۹ و از آن جهت ما نیز از روزی که می نمایم بحسب عمل او که در من به قوت عمل می کند.

این راشنیدیم، باز نمی ایستیم از دعا کردن برای شما و مسالت

۲ نمودن تا از کمال معرفت اراده او در هر حکمت و فهم روحانی پر

شود، ۱۰ تا شما به طریق شایسته خداوند به کمال رضامندی

رفتار نمایید و در هر عمل نیکو بار آورید و به معرفت کامل خدا نمو

کنید، ۱۱ و به انداره تووانی جلال او به قوت تمام زور آور شوید تا

صیر کامل و تحمل را با شادمانی داشته باشید؛ ۱۲ و پدر را شکر مسیح که در وی تمامی خزان حکمت و علم مخفی است.

گزارید که ما را لایی بهره میراث مقدسان درون را گردانیده است، ۱۳ اما این را می گوییم تا هیچ کس شما را به سختان دلاویز اغوا

و ما را از قدرت ظلت رهانیده، به ملکوت پسر محبت خود نکند، ۱۴ زیرا که هر چند در جسم غایم لیکن در روح با شما

منتقل ساخت، ۱۵ که در وی فدیه خود یعنی آمرزش گناهان بوده، شادی می کنم ونظم و استقامت ایمانتان را در مسیح نظاره

خویش را یافتدایم. ۱۶ و او صورت خدای نادیده است، نخست می کنم. ۱۷ پس چنانکه مسیح عیسی خداوند را پذیرفتید، در وی

زاده تمامی آفریدگان. ۱۸ زیرا که در او همه چیز آفریده شد، آنچه در

آسمان و آنچه بزمین است از چیزهای دیدنی و نادیدنی و تختهای

نمایید. ۱۹ باخبر باشید که کسی شما را نزیابد به فلسفه و مکر

باطل، برحسب تقلید مردم و برحسب اصول دنیوی نه برحسب

۲۰ و او قبل از همه است و دروی همه چیز قیام دارد. ۲۱ و او بدن

یعنی کلیسا را سر است، زیرا که او ابتدا است و نخست زاده مسیح، تمامی پری الوهیت ساکن

از مرد گان تا در همه چیز او مقید شود. ۲۲ زیرا خدارضا بدین داد

که تمامی پری در او ساکن شود، ۲۳ و اینکه بواساطت او همه چیز قدرت است. ۲۴ و در وی مختارون شده اید، به ختنه ناساخته

را با خود مصالحه دهد، چونکه به خون صلیب وی سلامتی را پدید

به دست یعنی بیرون کردن بدن جسمانی، بوسیله اختیان مسیح.

۲۵ و با او در تعمید مدافون گشتهid که در آن هم برخیزاینده شدید

او در. بلی بوسیله او خواه آنچه بر زمین و خواه آنچه در آسمان است.

۲۶ و شما را که سابق از نیت دل در اعمال بد خویش اجنبی و

که در خطایا و نامختوئی جسم خود مرده بودید، با او زنده گردانید

دشمن بودید، بالفعل مصالحه داده است، ۲۷ در بدن بشتری خود

چونکه همه خطایا شما را آمرزید، ۲۸ و آن دستخطی را که ضد

بوسیله موت تا شما را در حضور خود مقدس و بی عیب و بی ملامت

ما و مشتمل بر فایض و به خلاف ما بود محو ساخت و آن را به کنید. ۱۴ و بر این همه محبت را که کمرنگ کمال است پیو شید. صلیب خود میخ زده از میان برداشت. ۱۵ و از خویشتن ریاسات و ۱۵ و سلامتی خدا در لهای شما مسلط باشد که به آن هم در قوات را بیرون کرده، آنها راعلانه آشکار نمود، چون در آن بر یک بدن خوانده شده اید و شاکر باشید. ۱۶ کلام مسیح در شما آنها ظرفیافت. ۱۶ پس کسی درباره خورد و نوشیدن و درباره به دولتمندی و به کمال حکمت ساکن بشنو و یکدیگر را تعلیم و عبید و هلال و سبیت بر شما حکم نکند، ۱۷ زیرا که اینها سایه نصیحت کنید به مزمیر و تسبیحات و سروهای روحانی و با فیض چیزهای آینده است، لیکن بدن از آن مسیح است. ۱۸ و کسی در لهای خود کنید در قول و فعل، انعام شما را زیابید از رغبت به فروتنی و عبادت فرشگان و مدخلات همه را به نام عیسی خداوند یکنید و خدای پدر را بوسیله او شکر در اموری که دیده است که از ذهن جسمانی خود بی جا مغور کنید. ۱۸ ای زنان، شوهران خود را اطاعت نمایید، چنانکه در شده است؛ ۱۹ و به سر متهمک نشده که از آن تمامی بدن به خداوند می شاید. ۱۹ ای شوهران، زوجه های خود را محبت تو سلطمناصل و بندها مدد یافته و با هم پیوند شده، نوموی کنید به نمایید و با ایشان تلخی مکنید. ۲۰ ای فرزندان، والدین خود را نموی که از خدادست. ۲۰ چونکه بامسیح از اصول دنیو مردید، در همه چیز اطاعت کنید زیرا که این پستنیده است در خداوند. چگونه است که مثل زندگان در دنیا بر شما فریض نهاده می شود؟ ۲۱ ای پدران، فرزندان خود را خشنگین مسازید، مبادا شکسته دل که لمس ممکن و مچش بلکه دست مگذار! ۲۲ (که همه شوند. ۲۲ ای غلامان، آقایان جسمانی خود را در هر چیز اطاعت اینها محض استعمال فاسد می شود) بحسب تعالیم و تعالیم مردم، کنید، نه به خدمت حضور مثل جویندگان راضماندی مردم، بلکه ۲۳ که چنین چیزها هر چند در عبادات نافله و فروتنی و آزار بدن به اخلاص قلب و از خداوند بترسید. ۲۳ و آنچه کنید، از دل صورت حکمت دارد، ولی فایده ای برای رفع تن پروری ندارد. کنید بخاطر خداوند نه به بخاطر انسان. ۲۴ چون می دانید که از خداوند مکافات میراث را خواهید یافت، چونکه مسیح خداوند را ۳ پس چون با مسیح برخیزانیده شدید، آنچه را که در بالا بندگی می کنید. ۲۵ زیرا هر که ظلم کند، آن ظلمی را که کرد، است بطلیل در آنجایی که مسیح است، بدست راست خدا خواهد یافت و ظاهربینی نیست.

است. ۳ زیرا که مردید و زندگی شما با مسیح در خادا مخفی ۴ ای آقایان، با غلامان خود عدل و انصاف را به جا آورید، است. ۴ چون مسیح که زندگی مالست ظاهر شود آنگاه شما هم چونکه می دانید شما را نیز آقایی هست در آسمان. ۲ در دعا با وی در جلال ظاهر خواهید شد. ۵ پس اعضا خود را که بر مظاوض باشید و در آن با شکرگزاری بیدار باشید. ۳ و درباره ما نیز زمین است مقتول سازید، زنا و ناپاکی و هری و هوس و شهوت دعا کنید که خدا در کلام را به روی ما بگشاید تا سر مسیح را قبیح و طمع که بت پرستی است ۶ که به سبب اینها غاضب خدا بر که بجهت آن در قید هم افتاده ام بگویم، ۴ و آن رابطه ای که اینای معصیت وارد می آید. ۷ که شما نیز سابق در اینها رفتار می باید تکلم کنم و مین سازم. ۵ زمان را دریافته، پیش اهل می کردید، هنگامی که در آنها زیست می نمودید. ۸ لیکن الحال خارج به حکمت رفتار کنید. ۶ گفتگوی شما همیشه با فیض شما همه را ترک کنید، یعنی خشم و غیظ و بدخوبی و بدگونی و باشد و اصلاح شده به نمک، تا بدانید هر کس را چگونه جواب فحش را از زبان خود. ۹ به یکدیگر دروغ مگویند، چونکه انسانیت باید داد. ۷ تیخیکس، برادر عزیز و خادم امن و هم خدمت من در کنه نه را با اعمالش از خود بیرون کرده اید، ۱۰ و تازه را پوشیده اید خداوند، از همه احوال من شمارا خواهد آگاهانید، ۸ که او را که به صورت خالق خویش تا به معرفت کامل، تازه می شود، به همین جهت نزد شما فرستادم تا از حالات شما آگاه شود و ۱۱ که در آن نه یونانی است، نه یهود، نه ختنه، نه نامختونی، نه لهای شما را تسلی دهد، ۹ با اینسیمس، برادر امین و حبیب پربری، نه سکیتی، نه غلام و نه آزاد، بلکه مسیح همه و در همه که از خود شماست، شما را از همه گزارش اینجا آگاه خواهند است. ۱۲ پس مانند برجستگان مقدس و محجوب خدا احشای ساخت. ۱۰ ارسترسخ هم زدنان من شما را سلام می رساند، و رحمت و مهربانی و تواضع و تحمل و حلم را پیو شید؛ ۱۳ و مرقس عموزاده برنا با که درباره او حکم یافته اید، هرگاه نزد شما آید متحمل یکدیگر شده، همدیگر را عفو کنید هرگاه بر دیگری او را پیو شید، ۱۱ و یسوع، ملقب به یسطس که ایشان تنها از ادعایی داشته باشید؛ چنانکه مسیح شما را آمرزید، شمانیز چنین اهل ختنه برای ملکوت خدا هم خدمت شده، باعث تسلی من

گردیدند. ۱۲ اپفراں به شما سلام می‌رساند که یکی از شماو غلام مسیح است و پیوسته برای شما دردعاهای خود جد و جهد می‌کند تا در تمامی اراده خدا کامل و متفقین شوید. ۱۳ و برای اوگواهی می‌دهم که درباره شما و اهل لادکیه واهل هیراپولس بسیار محنت می‌کشد. ۱۴ و لوقای طبیب حبیب و دیماس به شما سلام می‌رسانند. ۱۵ برادران در لادکیه و نیمفاس و کلیساپی را که در خانه ایشان است سلام رسانید. ۱۶ و چون این رساله برای شما خوانده شد، مقرر دارید که در کلیسا لادکیان نیز خوانده شود و رساله از لادکیه را هم شما بخوانید. ۱۷ و به ارچپس گویید: «باخبر باش تا آن خدمتی را که در خداوند یافته‌ای به کمال رسانی.» ۱۸ تحيت من، پولس، به دست خودم. زنجیرهای مرا بخاطر دارید. فرض با شما باد. آمين.

۱ تosaloniکیان

خود را نیز از بس که عزیز ما بودید. ۹ زانو که‌ای برادران محنت

ومشقت ما را یاد می‌دارید زیرا که شبانه‌روز درکار مشغول شده،

۱ پولس و سلوانس و تیموتواس، به کلیسا‌ی تosaloniکیان که در به انجیل خدا شما راموعظه می‌کردیم که مبادا بر کسی از شما

خدای پدر و عیسی مسیح خداوند می‌باشد. فیض و سلامتی از بارزینهيم. ۱۰ شما شاهد هستید و خدا نیز که ایماندار هستید رفخار نمودیم.

درباره جمیع شما خدا را شکرمی کنیم و دائم در دعاها خود ۱۱ چنانکه می‌دانید که هریکی از شما را چون پدر، فرزندان خود

شما را ذکرمی نماییم، ۱۲ چون اعمال ایمان شما و محنت محبت راصبیحت و دلداری می‌نمودیم، ۱۳ و وصیت می‌کردیم که رفار

و صبر امید شما را در خداوند ما عیسی مسیح در حضور خدا بکنید بطور شایسته خدایی که شما را به ملکوت و جلال خود

و پدر خود یاد می‌کنیم. ۱۴ زیرا که‌ای برادران وای عزیزان خدا، می‌خواند. ۱۵ و ازینجهت ما نیز دائم خدا را شکرمی کنیم که

ازبگریده شدن شما مطلع هستیم، ۱۶ چون اعمال ایمان شما و محنت محبت راصبیحت و دلداری می‌نمودیم، ۱۷ و وصیت می‌کردیم که رفار

محض سخن وارد نشده، بلکه با قوت وروح القدس و یقین کامل، نپذیرفید، بلکه چنانکه فی الحقیقه است، کلام خدا که در شما

چنانکه می‌دانید که دریان شما بخاطر شما چگونه مردمان شدیم. که ایماندار هستید عمل می‌کنید. ۱۸ زیرا که‌ای برادران، شما

و شما به ما و به خداوند اقتدا نمودید و کلام را درزحمت اقتدانمودید به کلیسا‌های خدا که در یهودیه در مسیح عیسی

شدید، با خوشی روح القدس پذیرفید، ۱۹ به حدی که شما جمیع می‌باشند، زیرا که شما از قوم خود همان زحمات را کشیدید که

ایمانداران مکادونیه و اخانیه را نمونه شدید، ۲۰ بنوعی که از شما ایشان نیز از یهود دیدند، ۲۱ که عیسی خداوند و انبیا خود را

کلام خداوند نه فقط در مکادونیه و اخانیه نواخته شد، بلکه در کشتند و برا مجا کردند؛ و ایشان ناپسند خدا هستند و مخالف

هرجا ایمان شما به خدا شیعی یافت، بقسمی که احتیاج نیست جمیع مردم، ۲۲ و ما را منع می‌کنند که به امت‌ها سخن بگوییم

که ما چیزی بگوییم، ۲۳ زیرا خود ایشان درباره ما خبر می‌دهند که تا نجات یابند و همیشه گناهان خود را لبیز می‌کنند، اما منتهای

چه قسم وارد به شما شدیم و به چه نوع شما از بتها به سوی خدا غضب ایشان را فروگرفته است. ۲۴ لیکن مالی برادران، چون بقدر

بازگشت کردید تا خدای حقیقی را بندگی نمایید، ۲۵ و تا ساعتی درظاهر نه در دل از شما مهجور شدیم، به اشتباق بسیار

پسر او را از آسمان انتظاریکشید که او را از مردگان برخیزاند، زیادتر کوشیدیم تا روی شما را بینیم. ۲۶ و بدین جهت یک دو

دفعه خواستیم نزد شما بیاییم یعنی من، پولس، لیکن شیطان ما را

نهنگاشت. ۲۷ زیرا که چیست امید و سور و تاج فخر ما؟ مگر

۲ زیارای برادران، خود می‌دانید که ورود مادر میان شما باطل نبود. ۲۸ بلکه هرچند قبل از آن در فیلیز زحمت کشیده و

که شما جلال و خوشی ما هستید.

۲۹ احترامی دلده بودیم، چنانکه اطلاع دارید، لیکن در خدای

خوددلیری کردیم تا انجیل خدا را با جد و جهد شدیدبه شما ۳۰ پس چون دیگر شکیابی نداشیم، رضابدین دادیم که

اعلام نماییم. ۳۱ زیرا که نصیحت ما ازگمراهی و خباثت و ریا ما را در اتنیا تها وگذارند. ۳۲ و تیموتواس را که برادر ما و

نیست، ۳۳ بلکه چنانکه مقبول خدا گشتم که وکلای انجیل خادم خدا در انجیل مسیح است، فرستادیم تا شما را استوارسازد و

پشویم، همچنین سخن می‌گوییم و طالب رضامندی مردم نیستیم، در خصوص ایمانتان شما را نصیحت کنید. ۳۴ تا هیچ‌کس از

بلکه رضامندی خدایی که دلهای ما رامی آزماید. ۳۵ زیرا هرگز این مصائب متزلزل نشود، زیاخود می‌دانید که برای همین مقرر

سخن تملق آنیز نگفتیم، چنانکه می‌دانید، و نه بهانه طمع کردیم، شدهایم. ۳۶ زیاهنگامی که نزد شما بودیم، شما را پیش خبردادیم

خداشاهد است؛ ۳۷ و نه بزرگی از خلق جستیم، نه ازشما و نه از که می‌باید زحمت بکشیم، چنانکه واقع شدو می‌دانید. ۳۸ لهذا

دیگران، هرچند چون رسولان مسیح بودیم، می‌توانستیم سنگین من نیز چون شکیابی نداشتم، فرستادم تا ایمان شما را تحقیق کنم

باشیم. ۳۹ بلکه در میان شما به ملایمیت بسر می‌بردیم، مثل دایهای مبادا که آن تجربه کننده، شما را تجربه کرده باشد و محنت

که اطفال خود را می‌پرورد. ۴۰ بدین طز شایق شماشده، راضی ماباطل گردد. ۴۱ اما الحال چون تیموتواس از نزد شما به مارسید و

می‌بودیم که نه همان انجیل خدا را به شما دهیم، بلکه جانهای مؤده ایمان و محبت شما را به ما رسانید و اینکه شما پیوسته ما را

نیکو یاد می کنید و مشتاق ملاقات ما می باشید، چنانکه ما نیز خدا آنانی را که در عیسی خواهید اند با وی خواهد آورد. ۱۵ زیرا شایق شما هستیم، ۷ لهذا برادران، در همه ضيق و مصیبی که این را به شما از کلام خدامی گوییم که ما که زنده و تا آمدن داریم، از شما به سبب ایمانتان تسلی یافتهیم. ۸ چونکه الان زیست خداوند باقی باشیم برحاید گان سبقت نخواهیم جست. ۹ زیرا می کنیم، اگر شما در خداوند استوار هستید. ۹ زیرا چه شکرگاری خود خداوند با صدا و با او از رئیس فرشتگان و با صور خدا از به خدا توانیم نمود به سبب این همه خوشی ای که به حضور خدا آسمان نازل خواهد شد و مرد گان در مسیح اول خواهند برخاست. درباره شما داریم؛ ۱۰ که شبانه روزی شمار دعا می کنیم تا شما ۱۷ آنگاه ما که زنده و باقی باشیم، با ایشان در ابراهیم خواهیم را روپر ملاقات کنیم و نقص ایمان شما را به کمال رساتیم. شد تا خداوند را در هوا استقبال کنیم و همچنین همیشه با خداوند ۱۱ اما خود خدا یعنی پدر ما و خداوند ما عیسی مسیح راه ما خواهیم بود. ۱۸ پس بدین سختان همدیگر را تسلی دهید. را به سوی شما راست بیاورد. ۱۲ و خداوند شما را نمو دهد و ۵ امامی برادران در خصوص وقتها و زمانها، احتیاج ندارید که در محبت با یکدیگر و با همه افروزی بخشد، چنانکه ما شما را به شما بنویسم. ۲ زیرا خود شما به تحقیق آگاهید که روز خداوند محبت می نماییم، ۱۳ تا دلهای شما را استوار سازد، بی عیب چون دزد در شب می آید. ۳ زیرا هنگامی که می گویند سلامتی و در قدوسیت، به حضور خدا و پدر ما در هنگام ظهور خداوند ما امان است، آنگاه هلاکت ایشان را تاگهان فرو خواهد گرفت، چون عیسی مسیح، با جمیع مقدسین خود. ۴ لیکن شما می خلاصه ای برادران، از شما در عیسی خداوند استدعا و برادران در ظلمت نیستید تا آن روز چون دزد برشما آید، ۵ زیرا التماس می کنیم که چنانکه از ما یافته اید که به چه نوع باید رفتار جمیع شما پسران نور و پسران روز هستید، از شب و ظلمت کنیدو خدا را راضی سازید، به همانطور زیادتر ترقی نمایید. ۶ بنابراین مثل دیگران به خواب نرویم بلکه بیدار و می دانید چه احکام از جانب عیسی خداوند به شما دادیم. ۳ زیرا هشیار باشیم. ۷ زیرا خواهید گان در شب می خوابند و مستان در شب که این است اراده خدا یعنی قدوسیت شما تا از زنا بپرهیزید. مست می شوند. ۸ لیکن ما که از روز هستیم، هشیار بوده، جوشن ۴ تاهرکسی از شما پداند چگونه باید ظرف خویشتن را در قدوسیت ایمان و محبت و خود امید نجات را پیویشیم. ۹ زیرا خدا ما را و عزت دریابد، ۵ و نه در هوس شهوت، مثل امت هایی که خدا تعیین نکرد برای غضب بلکه بجهت تحصیل نجات، بوسیله را نمی شناسند. ۶ و تا کسی در این امر دست تطاول یا طمع بر خداوند ما عیسی مسیح، ۱۰ که برای مامرد تا خواه بیدار باشیم برادر خود دراز نکد، زیرا خداوند از تمامی چنین کارها انقام و خواه خواهید، همراه وی زیست کنیم. ۱۱ پس همدیگر را کشته است. ۷ چنانکه سابق نیز به شما گفته و حکم کرده ایم، تسلی دهیدو یکدیگر را بنا کنید، چنانکه هم می کنید. ۱۲ امامی زیرا خدا ما را به نایاکی نخوانده است، بلکه به قدوسیت. ۸ لهذا برادران به شما التماس داریم که بشناسید آنانی را که در میان شما هر که حقیر شمارد، انسان را حقیر نمی شمارد، بلکه خدا را که زحمت می کشند و پیشوایان شما در خداوند بوده، شمارا نصیحت روح قدوس خود را به شما عطا کرده است. ۹ اما در خصوص می کنند. ۱۳ و ایشان را در نهایت محبت، به سبب عملشان محبت برادران، لازم نیست که به شما بنویسم، زیرا خود شما از محترم دارید و بایکدیگر صلح کنید. ۱۴ لیکن ای برادران، از خدا آموخته شده اید که یکدیگر را محبت نمایید؛ ۱۰ و چنین هم شما استدعا داریم که سرکشان را تنبیه نمایید و کوتاه دلان را دلالاری می کنید با همه برادرانی که در تمام مکادونیه می باشند. لیکن ای دهید و ضعفا را حمایت کنید و با جمیع مردم تحمل کنید. برادران از شما التماس داریم که زیادتر ترقی کنید. ۱۱ و حیری ۱۵ زنhar کسی با کسی به سرای بدی بدی نکند، بلکه دائم باشید در اینکه آرام شوید و به کارهای خود مشغول شده، به دستهای بایکدیگر و با جمیع مردم دریی نیکوبی بکوشید. ۱۶ پیوسته خویش کسب نمایید، چنانکه شما را حکم کردیم، ۱۲ تا نزد شادمان باشید. ۱۷ همیشه دعا کنید. ۱۸ در هر امری شاکر باشید آنانی که خارج اند بطور شایسته رفتار کنید و به هیچ چیز محتاج که این است اراده خدارد حق شما در مسیح عیسی. ۱۹ روح را نباشید. ۲۰ امامی برادران نمی خواهیم شما از حالت خواهید گان اطماع کنید. نبودهای را خوار مشمارید. ۲۱ همه چیزرا تحقیق بی خبر باشید که مبادا مثل دیگران که امید ندارند، محزون شوید. کنید، و به آنچه نیکو است متهم کش باشید. ۲۲ از هر نوع بدی ۲۳ زیرا اگر باورمی کنیم که عیسی مرد و برخاست، به همینطور نیز احترام نمایید. اما خود خدای سلامتی، شما را بالکل مقدس

گرداناد و روح و نفس و بدن شما تمام بی عیب محفوظ باشد در وقت آمدن خداوند ماعیسی مسیح. ۲۴ امین است دعوت کننده شما که این را هم خواهد کرد. ۲۵ ای برادران، برای ما دعا کنید. ۲۶ جمیع برادران را به بوسه مقدسانه تحیت نمایید. ۲۷ شمارا به خداوند قسم می‌دهم که این رساله برای جمیع برادران مقدس خوانده شود. ۲۸ فیض خداوند ما عیسی مسیح با شما بادآمین.

۲ تسالونیکیان

به شما می‌گفتم؟ ۶ و الان آنچه را که مانع است می‌دانید تا او در زمان خود ظاهرشود. ۷ زیرا که آن سر بی‌الان عمل

۱ پولس و سلوانس و تیموتواس، به کلیسای تسالونیکیان که در می‌کندهند تا وققی که آنکه تا به حال مانع است از میان برداشته خدای پدر ماو عیسی مسیح خداوند می‌باشد. ۲ فیض و سلامتی شود. ۸ آنگاه آن بی‌دین ظاهر خواهد شد که عیسی خداوند او را از جانب پدر ما خدا و عیسی مسیح خداوند بر شما باد. ۳ ای به نفس دهان خود هلاک خواهد کرد و به تعجبی ظهور خوبش، او برادران می‌پاید همیشه بجهت شما خدارا شکر کنیم، چنانکه را نایب‌خواهد ساخت؛ ۹ که ظهور او بعمل شیطان است با هر سزاوار است، از آنچا که ایمان شما بغاایت نمو می‌کند و محبت نوع قوت و آیات و عجایب دروغ ۱۰ و به هر قسم فریب ناراستی هر یکی از شما جمیع با هم‌دیگر می‌افاید، ۴ بعدی که خود ما برای هالکین، از آنچا که محبت راستی را نپذیرفتد تا نجات در خصوص شما در کلیساها خدا فخرمی کنیم به‌سبب صبر یابند. ۱۱ و بدین جهت خدا به ایشان عمل گمراهی می‌فرستد تا و ایمان‌تان در همه مصابی شما و عذاب‌هایی که متحمل آنها دروغ را باور کنند ۱۲ و تا فتوای شود بر همه کسانی که راستی را می‌شوید، ۵ که دلیل است بر داوری عادل خدا تا شما مستحق باور نکردد بلکه به ناراستی شاد شدند. ۱۳ اما ای برادران وای ملکوت خدا بشوید که برای آن هم زحمت می‌کشید. ۶ زیرا که عزیزان خداوند، می‌پاید ما همیشه برای شما خدا را شکر نهایم این انصاف است نزد خدا که عذاب کنندگان شما را عذاب که از ابدا خدا شما را برگزید برای نجات به تقدیس روح و ایمان دهد. ۷ و شما را که عذاب می‌کشید، با ما راحت بخشد در به راستی. ۱۴ و برای آن شمارا دعوت کرد بوسیله بشارت ما هنگامی که عیسی خداوند از آسمان با فرشتگان قوت خود ظهر کشید از آنانی که استوار باشید و آن روایات را که خواه از کلام و خواه از رساله ما خواهد نمود ۸ در آتش مشتعل و انقام خواهد کشید، با اینکه در نگاه دارید. ۱۵ پس ای برادران، خدا را نمی‌شناسند و انجیل خداوند ما عیسی مسیح را اطاعت آموخته‌اید، نگاه دارید. ۱۶ و خود خداوند ما عیسی مسیح و خدا نمی‌کنند، ۹ که ایشان به قصاص هلاکت جاودای خواهد رسید از حضور خداوند و جلال قوت او (aiōnios g166) ۱۰ هنگامی خود به ما بخشد، ۱۱ دلهای شما را استوار ۱۷ که آید تا در مقدسان خود جلال یابد در همه ایمان‌داران از او عطا کناد و شما را در هر فعل و قول نیکو استوار گرداناد.

تعجب کنند در آن روز، زیرا که شما شهادت ما را تصدیق کردید. ۱۱ ۳ خلاصه‌ای برادران، برای ما دعا کنید تا کلام خداوند جاری شود و جلال یابد چنانکه در میان شما نیز؛ ۲ و تا از مردم ناشایسته شریز برهیم زیرا که همه را ایمان نیست. ۳ اما امین است آن ایمان را با قوت کامل گرداند، ۱۲ تا نام خداوند ما عیسی مسیح در شما تمجید یابد و شما در وی بحسب فیض خدای ما و عیسی مسیح خداوند.

۲ اما ای برادران، از شما استدعا می‌کنیم درباره آمدن خداوند محبت خدا و به صبر مسیح هدایت کناد. ۶ ولی ای برادران، شما ما عیسی مسیح وجمع شدن ما به نزد او، ۲ که شما از هوش را به نام خداوند خود عیسی مسیح حکم می‌کنیم که از برادری خودبیزودی متزلزل نشود و مضطرب نگردد، نه ازرو و نه از کلام که بی‌نظم رفتار می‌کند و نه برحسب آن قانونی که ازما یافته‌اید، و نه از رساله‌ای که گویا از مبابا شد، بدین مضمون که روز مسیح اجتناب نمایید. ۷ زیرا خود آگاه هستید که به چه قسم به ما اقتدا رسیده است. ۳ زنهار کسی به هیچ وجه شما را نفرید، زیرا که می‌پاید نمود، چونکه در میان شما بی‌نظم رفتار نکردیم، ۸ و نان تآن ارتقاد، اول واقع نشود و آن مرد شریز یعنی فرزند هلاکت ظاهر هیچ کس را مفت نخوردید بلکه به محنت و مشکلت شبانه‌روز به کار نگردد، آن روز خواهد آمد؛ ۴ که او مخالفت می‌کند و خود را مشغول می‌بودیم تا برآحادی از شما بار نهیم. ۹ نه آنکه اختیار بلندتر می‌سازد هرچه به خدا یا به معبد مسیح شود، بحدی که نداریم بلکه تا خود را تمنه برای شما سازیم تا به ما اقتدانمایید. مثل خدا در هیکل خدا نشسته، خود را می‌نماید که خدادست. ۱۰ زیرا هنگامی که نزد شما هم می‌بودیم، این را به شما امر فرمودیم ه آیا یاد نمی‌کنید که هنگامی که هنوز نزد شمامی بودم، این را که اگر کسی خواهد کارنکنند، خوراک هم نخورد. ۱۱ زیرا شنیدیم

که بعضی در میان شما بی نظم رفتار می کنند که کاری نمی کنند بلکه فضول هستند. ۱۲ اما چنین اشخاص را در خداوند ما عیسی مسیح حکم ونصیحت می کنیم که به آرامی کار کرده، نان خود را بخورند. ۱۳ اما شما ای برادران از نیکوکاری خسته خاطر مشوید. ۱۴ ولی اگر کسی سخن ما را در این رساله اطاعت نکند، بر او نشانه گذارد و باوری معاشرت مکنید تا شرمnde شود. ۱۵ اما او را دشمن مشمارید بلکه چون برادر او را تنبیه کنید. ۱۶ اما خود خداوند سلامتی شما را پیوسته در هر صورت، سلامتی عطا کناد و خداوند با همگی شما باد. ۱۷ تحيیت به دست من پولس که علامت در هر رساله است بدینظر می نویسم: ۱۸ فيض خداوند ما عیسی مسیح با جمیع شما باد. آمين.

۱ تیمتواووس

هیمیناووس و اسکندر می باشند که ایشان را به شیطان سپردم تا
تادیب شده، دیگر کفر نگویند.

- ۱ پولس، رسول عیسی مسیح به حکم نجات دهنده ما خدا و مسیح عیسی خداوند که آمید ما است، ۲ به فرزند حقیقی خود در ایمان، تیمتواووس. فیض و رحم و سلامتی از جانب خدای پدر و خداوند ما مسیح عیسی بر تو باد. ۳ چنانکه هنگامی که عازم مکادونیه بودم، به شما التمام نمودم که در افسس بمانی تا بعضی را مر کنی که تعلیمی دیگر ندهند، ۴ و افسانه‌ها و نسبت نامه‌های نامتناهی را اصلاح ننمایند که اینها مباحثات را نه آن تمیر الهی را که در ایمان است پدید می‌آورد. ۵ اما غایت حکم، محبت است ازدل پاک و ضمیر صالح و ایمان بی‌ربا. ۶ که از این امور بعضی منحرف گشته به بیهوده‌گوئی توجه نموده‌اند، ۷ و می‌خواهند معلمان شریعت بشوندو حال آنکه نمی‌فهمند آنچه می‌گویند و نه آنچه به تأکید اظهار می‌نمایند. ۸ لیکن می‌دانیم که شریعت نیکو است اگرکسی آن را بحسب شریعت بکار برد. ۹ و این بداند که شریعت بجهت عادل موضوع نمی‌شود، بلکه برای سرکشان و طاغیان و بی‌دینان و گناهکاران و ناپاکان و حرامکاران و قاتلان پدر و قاتلان مادر و قاتلان مردم ۱۰ و زانیان و لواطان و مردم دردان و دروغ‌گویان و قسم دروغ خوران و برای هر عمل دیگری که برخلاف تعليم صحیح باشد، ۱۱ بحسب انجیل جلال خدای متبارک که به من سپرده شده است. ۱۲ و شکر می‌کنم خداوند خود مسیح عیسی را که مرا تقویت داد، چونکه امین شمرده، به این خدمتم ممتاز فرمود، ۱۳ که سابق کفرگو و مضر و سقطگو بودم، لیکن رحم یافتم از آنرو که از جهالت در بی‌ایمانی کردم. ۱۴ اما فیض خداوندما بی‌نهایت افزود بایمان و محبتی که در بخواهد، کار نیکو می‌طلبد. ۲ پس اسقف باید بی‌ملامت و مسیح عیسی است. ۱۵ این سخن امین است و لایق قبول تمام صاحب یک زن و هشیار خردمند و صاحب نظام و مهمان نواز و که مسیح عیسی به دنیا آمد تا گناهکاران را نجات بخشند که من راغب به تعليم باشد؛ ۳ نه میگسار یا زنده یا طماع سودبیح بزرگترین آنها هستم. ۱۶ بلکه از این جهت بر من رحم شد تا بلکه حلبیم و نه جنگجو و نه زیرست. ۴ مدبر اهل خانه خود، به اول درمن، مسیح عیسی کمال حلم را ظاهر سازد تا آنایی را که بجهت حیات جاودانی به وی ایمان خواهند‌آورد، نومه باشم. ۱۷ (aiōnios g166) باری پادشاه سرمدی و باقی ونادیده را، خدای حکیم وحید را اکرام و جلال تا البدال‌باد باد. آمین. ۱۸ ای فرزند تیمتواووس، این وصیت را به تو می‌سپارم هم نیک نام باشد که مبادا در رسوایی و دام ابلیس گرفتار شود. برحسب نوتهايی که اینجا بر تو شد تادر آنها جنگ نیکو کنی، ۸ همچنین شماسان باوقار باشند، نه دو زیان و نه راغب به شراب و ایمان و ضمیر صالح را نگاه داری که بعضی این را از خود زیاده و نه طماع سود قبیح؛ ۹ دارندگان سر ایمان در ضمیر پاک. دورانداخته، مر ایمان را شکسته کشتنی شدند. ۲۰ که از آن جمله ۱۰ اما بااید ایشان آزموده شوند و چون بی عیب یافت شدند، کار شماسی را بکنند. ۱۱ و به همینطور زنان نیز باید باوقار باشند و نه

غیبیت گو بلکه هشیارو در هر امری امین. ۱۲ و شمامسان صاحب ۵ مرد پیر را توبیخ منما بلکه چون پدر او را نصیحت کن، و یک زن باشد و فرزندان و اهل خانه خویش را نیکو تدبیر نماید، جوانان را چون برادران؛ ۲ زنان پیر را چون مادران؛ و زنان جوان را ۱۳ زیرا آنانی که کار شماسی را نیکو کرده باشند، درجه خوب مثل خواهان با کمال عفت؛ ۳ بیوه زنان را اگر فی الحقیقت بیوه برای خویشن تنحیل می کنند و جلاالت کامل در اینمانی که به باشد، محترم دار. ۴ اما اگر بیوه زنی فرزندان یا نگاهدار دارد، آموخته مسیح عیسی است. ۱۴ این به تو می نویسم به امید آنکه به زودی بشوند که خانه خود را با دینداری نگاه دارند و حقوق اجاد خود را نزد آیام. ۱۵ لیکن اگر تاخر از اندام، تا بدانی که چگونه باید در ادا کنند که این در حضور خدا نیکو پستندیده است. ۵ اما زنی خانه خدا رفار کنی که کلیسا را خدای حق و سیtron و بنیاد که فی الحقیقت بیوه وی کس است، به خدا امیدوار است و در راستی است. ۱۶ وبالاجماع سر دینداری عظیم است که خدا صلوات و دعاها شبانه روز مشغول می باشد. ۶ لیکن زن عیاش در درجس ظاهر شد و در روح، تصدیق کرده شد و به فرشتگان، حال حیات مرده است. ۷ و به این معانی امر فرمای تا بی ملامت مشهود گردید و به امتهای موعظه کرده و در دنیا ایمان آورده و به باشند. ۸ ولی اگر کسی برای خویشان و علی الخصوص اهل خانه خود تدبیر نکند، منکر ایمان و پست ترا از بی ایمان است.

۹ بیوه زنی که کمتر از شصت ساله نباشد و یک شوهر کرده باشد، ۴ و لیکن روح صریح می گوید که در زمان آخر بعضی از ایمان برگشته، به ارواح مضل و تعالیم شیاطین اصغا خواهند نمود، ۲ به ریاکاری دروغگویان که ضمایر خود را داغ کرده اند؛ ۳ که از مواجهت معنی کنند و حکم می نمایند به احتراز از خوارک های باشد. ۱۰ اما بیوه های جوان تراز این را قبول مکن، زیرا که چون از فرزندان را پروردده و غربا را مهمانی نموده و پایهای مقدسین را شسته و زحمت کشان را اعتنی نموده و هر کار نیکو را پروری کرده باشد نایاب کرد، اگر به شکرگزاری پذیرند، ۵ زیرا که از کلام خدا و دعا تقدیس می شود. ۶ اگر این امور را به برادران بسپاری، خادم نیکوی مسیح عیسی خواهی بود، تربیت یافته در کلام ایمان و تعلیم خوب که پیروی آن را کرده ای. ۷ لیکن از افسانه های حرام و کدبانو شوند و خصم را مجال مذمت ندهند؛ ۱۳ و علاوه بر این خانه ازینکه ایمان نخست را بر طرف کرده اند؛ ۱۴ و علاوه بر این خانه بی کار بلکه بیوه دگر که وضول هم که حرفا های ناشایسته می شنند. ۱۵ پس رای من این است که زنان جوان نکاح شوند و اولاد بزایند و عجزوها احتزار نما و در دینداری ریاضت بکش. ۸ که ریاضت بدنی اندک فایده ای دارد، لیکن دینداری برای هر چیز مفید است که وعده زندگی حال و آینده را دارد. ۹ این سخن امن است و لایق قبول نام، ۱۰ زیرا که برای این زحمت و بی احترامی می کشیم، زیرا امید داریم به خدای زنده که جمیع مردمان علی الخصوص مومین را نجات دهنده است. ۱۱ این امور را حکم و تعلیم فرما. ۱۲ هیچ کس جوانی تو را حقیر نشمارد، بلکه مومین را در کلام و سیرت و محبت و ایمان و عصمت، نمونه باش. ۱۳ تا مادامی که نه آیم، خود را به قرائت و نصیحت و تعلم بسپار. ۱۴ زنها را آن کرامتی که در تو است که بوسیله نبوت با نهادن دستهای کشیشان به تو داده شد، بی اعتمای منما. ۱۵ در این امور تامل نما و در اینها راسخ باش تا ترقی تو بر همه ظاهر شود. ۱۶ خویشن را و تعلیم را احتیاط کن و در این امور قائم باش که هرگاه چنین کنی، خویشن را و شوندگان خویش را نیز نجات خواهی داد.

۱۷ کشمت و ضعفهای بسیار خود شرایی کم می فرمای. ۲۴ گناهان بعضی آشکار است و پیش روی ایشان به داوری می خرارد، اما

بعضی را تعاقب می کند. ۲۵ و همچنین اعمال نیکو واضح است نیکو بجهت عالم آینده نهند تا حیات جاودانی را بدست آزند. ۲۰ ای تیموتاوس تو آن امانت را محفوظ دار واز پیهوده گویی های و آنهایی که دیگرگون باشد، نتوان مخفی داشت.

۶ آنانی که غلامان زیر بیوگ می باشند، آقایان خویش را لایق حرام و از مباحثات معرفت دروغ اعراض نما، که بعضی چون ادعای آن کردند از ایمان منحرف گشتهند. فیض با تور باد. آمين.

کمال احترام پداند که مبادانام و تعلیم خدا بد گفته شود. ۲ کسانی که آقایان مومن دارند، ایشان را تحقیر ننمایند، از آنجا که

برادراند بلکه بیشتر خدمت کنند از آنروکه آنانی که در این احسان مشارکند، مومن و محبوبند. ۳ و اگرکسی بطور دیگر تعلیم دهد

و کلام صحیح خداوند ما عیسی مسیح و آن تعلیمی را که به طریق دیداری است قبول ننماید، ۴ از غورومست شده، هیچ

نمی داند بلکه در مباحثات و مجادلات دیوانه گشته است که از آنها پدیدمی آید حسد و نزع و کفر و ظنون شر ۵ و منازعات

مردم فاسدالعقل و مرتد از حق که می پندارند دیداری سود است.

از چنین اشخاص اعراض نما. ۶ لیکن دیداری با قناعت سود

عظیمی است. ۷ زیرا که در این دنیا هیچ نیاوردیم و واضح است که از آن هیچ نمی توانیم برد. ۸ پس اگر خوارک و پوشانک داریم،

به آنها قانع خواهیم بود. ۹ اما آنانی که می خواهند دولتمند شوند، گرفتارمی شوند در تجربه و دام و انواع شهوات بی فهم و مضر که

مردم را به تباہی و هلاکت غرق می سازند. ۱۰ زیرا که طمع ریشه همه بدیهای است که بعضی چون دربی آن می کوشیدند، از ایمان

گمراه گشته، خود را به اقسام دردهاستفتند. ۱۱ ولی توابی مرد خدا، از اینها بگریز و عدالت و دیداری و ایمان و محبت و صبر

و تواضع را پیروی نما. ۱۲ و جنگ نیکوی ایمان را بکن و بدست

آور آن حیات جاودانی را که برای آن دعوت شدی و اعتراف نیکو کردی در حضور گواهان بسیار. (aiōnios g166)

۱۳ تو را وصیت می کنم به حضور آن خدایی که همه را زندگی می بخشد و مسیح

عیسی که در پیش پنطیوس پیلاطس اعتراف نیکونمود، ۱۴ که تو

وصیت را بی داغ و ملامت حفظکن تا به ظهور خداوند ما عیسی

مسیح. ۱۵ که آن را آن مبارک و قادر وحید و ملک الملوك

ورب الارباب در زمان معین به ظهور خواهد آورد. ۱۶ که تنها

لایمود و ساکن در نوری است که نزدیک آن نتوان شد و احدي

از انسان او را ندیده و نمی تواند دید. او را تا ابدالاً باد اکرام و

قدرت باد. آمين. (aiōnios g166) ۱۷ دولتمندان این جهان را

امر فما که بلندپروازی نکنند و به دولت نایابدار امید ندارند، بلکه

به خدای زنده که همه‌چیز را دولتمندانه برای تمتع به ما عطا

می کند؛ (aiōn g165) ۱۸ که نیکوکار بوده، در اعمال صالحه

دولتمند و سخنی و گشاده دست باشند؛ ۱۹ و برای خود اسامی

۲ تیموتاوس

امین بسپارکه قابل تعلیم دیگران هم باشدند. ۳ چون سپاهی نیکوی

مسيح عيسى در تحمل خدمات شirk باشند. ۴ هيچ سپاهي خود

۱ پولس به اراده خدا رسول مسيح عيسى، برجسب و عده حياتی را در امور روزگار گرفتارني سازد تا رضایت آنکه او را سپاهي که در مسيح عيسى است، ۲ فرزند حبيب خود تیموتاوس را. ساخت اگر به قانون پهلواني نکرده باشد. ۴ بزرگري که محنت فيض و رحمت و سلامتی از جانب خدای پدر خداوند ما عيسى دهند اگر به قانون پهلواني نکرده باشد. ۶ بزرگري که محنت مسيح باد. ۳ شکر می کنم آن خداني را که از اجداد خودبه می کشد، باید اول نصیبی از حاصل ببرد. ۷ در آنجه می گويم تفکر ضمير خالص بندگی او را می کنم، چونکه دائم در دعاهای خود کن زیرا خداوند تو را در همه چيز فهم خواهد بخشيده. ۸ عيسى تو را شبانيه روز ياد می کنم، ۹ و مشتاق ملاقات تو هستم چونکه مسيح را بخاطر دار که از نسل داود بوده، از مردان گران بربخاست اشکهای تورا بخاطر می دارم تا از خوشی سير شوم. ۵ زيرا که ياد برجسب بشارت من، ۹ که در آن چون بدكار تا به بندها زحمت

می دارم ايمان بی ریای تو را که نخست در جهه ات لوبیس و مادرات می کشم، ليکن كلام خدا بسته نمی شود. ۱۰ و از اين جهت افنيکي ساكن می بود و مرا يقين است که در تو نيز هست. ۶ لهذا همه زحمات را بخاطر برگزير گان متتحمل می شوم تا ايشان نيز يعاد تومي آورم که آن عطای خدا را که بوسيله گذاشتند دستهای نجاتی را که در مسيح عيسى است با جلال جاودانی تحصيل من بر تو است برافروزی. ۷ زيرا خداروح جين را به ما نداده است

کنند. (aiōnios g166) ۱۱ اين سخن امين است زيرا اگر با وي

بلکه روح قوت و محبت و تاديب را. ۸ پس از شهادت خداوند مردم، با او زيست هم خواهيم کرد. ۱۲ و اگر تمحل کيم، با او ما عار مدار و نه ازمن که اسيير او می باشم، بلکه در زحمات سلطنت هم خواهيم کرد؛ و هرگاه او را انکار کيم او نيز ما را انکار انجيل شرك باش برجسب قوت خدا، ۹ و که ما را نجات داد و خواهد کرد. ۱۳ اگر بی ايمان شويم، او امين می ماند زيراخود را به دعوت مقدس خواند نه به حسب اعمال ما بلکه برجسب انکار نمی تواند نمود. ۱۴ اين چيزها را به ياد ايشان آور و در

اراده خود و آن فيضي که قبل از قديم الایام در مسيح عيسى به ما حضور خداوند قدغن فرما که مجادله نکنند، زيرا هيچ سود نمی عطا شد. (aiōnios g166) ۱۰ امالحال آشکار گرديد به ظهر بخشيد بلکه باعث هلاكت شتوندگان می باشد. ۱۵ و سعي کن

نجات دهنده ماعيسى مسيح که موت را نیست ساخت و حيات که خود را مقبول خدا سازي، عاملی که خجل نشود و کلام خدا

و بي فسادي را روشن گردانيد بوسيله انجيل، ۱۱ که برای آن من را بخويي انجام دهد. ۱۶ و از ياهوگويی هاي حرام اعراض نما زيرا

وعاظ و رسول و معلم امتها مقرشده ام. ۱۲ و از اين جهت اين که تا به فروني بي ديني ترق خواهد کرد. ۱۷ و کلام ايشان، چون

زحمات را می کشم بلکه عار ندارم چون می دام به که ايمان آوردم آکله می خورد و از آنجمله هيميانوس و فلطيقس می باشند ۱۸ که

و مرا يقين است که او قادر است که امامت مرا تا به آن روز حفظ ايشان از حق برگشته، می گويند که قیامت الان شده است و بعضی

کند. ۱۳ نمونه ای بگير از سخنان صحيح که از من شنيدی در را از ايمان منحرف می سازند. ۱۹ و ليکن بنياد ثابت خدا قائم ايمان و محجتي که در مسيح عيسى است. ۱۴ آن امامت نيكو را است و اين مهر را دارد که «خداوند کسان خود رامي شناسد»

بوسيله روح القدس که در ما ساكن است، حفظ کن. ۱۵ از اين و «هرکه نام مسيح را خواند، ازناوارستی کناره جويد.» ۲۰ اما

آگاه هستي که همه آتاني که در آسيا هستند، از من رخ تافتنهاند در خانه بزرگ نه فقطظروف طلا و نقره می باشد، بلکه چوبي و

که از آنجمله فيجلس و هرموجنس می باشند. ۱۶ خداوند اهل گلني نيز؛ اما آنها برای عرب و اينها برای ذلت. ۲۱ پس اگرکسی

خانه اينسيفوروس را ترحم کناد زيرا که او بارها دل مرا تازه کرد و از خویشتن را از اينها طاهر سازد، ظرف عرب خواهد بود مقدس و

زنجر من عار نداشت، ۱۷ بلکه چون به روم رسید، مرا به کوشش نافع برای مالک خود و مستعد برای هر عمل نيكو. ۲۲ اما از

بسیار تفحص کرده، پيدا نمود. ۱۸ (خداوند بدو عطا کناد که شهوات جوانی بگریز و با آناني که از قلب خالص نام خداوند را در آن روز در حضور خداوند رحمت يابد). و خدمتهای را که می خوانند، عدالت و ايمان و محبت و سلامتی را تعاقب نما.

درافسس کرد تو بهتر می داني. ۲۳ ليکن ازمسائل بيهوده و بي تاديب اعراض نما چون می داني که

نزاعها پدید می آورد. ۲۴ اما بنده خدابنای نزاع کند، بلکه با همه

۲ پس توابی فرزند من، در فيضي که در مسيح عيسى است کس ملايم و راغب به تعليم و صابر در مشقت باشد، و با

زورآور باش. ۲ و آنچه به شهود بسیار از من شنيدی، به مردمان حلم مخالفین را تاديب نماید که شاید خدا ايشان را توبه بخشد تا

راستی را بشناسند. ۲۶ تا از دام ابلیس باز به هوش آیند که به افسانه‌ها خواهند گردید. ۵ لیکن تو در همه چیز هشیار بوده، متحمل زحمات باش و عمل مبشر را بجا آور و خدمت خود را حسب اراده او صیداو شده‌اند.

۳ اما این را بدان که در ایام آخر زمانهای سخت پدید خواهد آمد، ۲ زیرا که مردمان خود پرست خواهند بود و طماع ولافزن و مکابر و بدگو و نامطیع والدین و ناسپاس ناپاک ۳ و بی الفت و کینه دل و غیبت گو و ناپهیزو بی مرoot و متفرق از نیکویی ۴ و خیانت کار و تندمزاج و مغور که عشرت را بیشتر از خدادوست می‌دارند؛ ۵ که صورت دینداری دارند، لیکن قوت آن را انکار می‌کنند. از ایشان اعراض نما. ۶ زیرا که از اینها هستند آنای که به حیله داخل خانه‌ها گشته، زنان کم عقل را اسیر می‌کنند که بار گناهان را می‌کشند و به انواع شهوتات رویده می‌شوند. ۷ و دائم تعليم می‌گیرند، لکن هرگز به معرفت راستی نمی‌توانند رسید. ۸ و همچنان که ینیس و یمپریس با موسی مقاومت کردند، ایشان نیز با راستی مقاومت می‌کنند که مردم فاسدالعقل و مردود از ایمانند.

۹ لیکن بیشتر ترقی نخواهند کرد زیرا که حماقت ایشان بر جمیع مردم واضح خواهد شد، چنانکه حماقت آنها نیز شد. ۱۰ لیکن تو تعليم و سیرت و قصد و ایمان و حلم و محبت و صبر مرا پیروی نمودی، ۱۱ وزحمات و آلام مرا مثل آنها که در انطاکیه واپنویه و لستره بر من واقع شد، چگونه زحمات را تحمل می‌نمودم و خداوند مرزا از همه رهایی داد. ۱۲ و همه کسانی که می‌خواهند در مسیح عیسی به دینداری زیست کنند، زحمت خواهند کشید.

۱۳ لیکن مردمان شریر و دغاباز در بدی ترقی خواهند کرد که فریبند و فریب خورده می‌باشند. ۱۴ اما تو در آنچه آموختی و ایمان آوردی قایم باش چونکه می‌دانی از چه کسان تعليم یافته، قرنتس ماند؛ اماترفیمس را در میلیتس بیمار و گذاردم. ۱۵ سعی کن که قبل از زمستان ییایی. افبولس و پودیس ولینس و کلادیه و همه برادران تو را سلام می‌رسانند. ۱۶ عیسی مسیح خداوند با روح توباد. فرض بر شما باد. آمين. (aiōn g165) ۱۹ فرسکا داد. او را ابدالاپاد جلال باد. آمين.

۲۰ ارستس در و اکیلا و اهل خانه ایسیفیورس راسلام رسان. ۲۱ قرنتس در و ایمکه از طفویلت کتب مقدسه را دانسته‌ای که می‌تواند تو را حکمت آمزودبرای نجات بوسیله ایمانی که بر مسیح عیسی است. ۲۲ تمامی کتب از الهام خدادست و بجهت تعليم و تنبیه و اصلاح و تربیت در عدالت مفیداست. ۲۳ تا مرد خدا کامل و بجهت هر عمل نیکوار استه بشود.

۴ تو را در حضور خدا و مسیح عیسی که بزرندگان و مردگان داوری خواهد کرد قسم می‌دهم و به ظهور و ملکوت او ۲ که به کلام موعظه کنی و در فرصت و غیر فرصت مواظب باشی و تنبیه و توبیخ و نصیحت نمایی باکمال تحمل و تعليم. ۳ زیرا ایامی می‌آید که تعليم صحیح را متحمل نخواهند شد، بلکه برحسب شهوت خود خارش گوشها داشته، معلمان را برخود فرام خواهند آورد، ۴ و گوشها خود را از راستی برگردانیده، به سوی

تیپتس

زنان جوان را خرد بیاموزند که شوهردost و فرزندost باشند،

۵ خرداندیش و عفیفه و خانه نشین و نیکو و مطیع شوهران خود

۱ پولس، غلام خدا و رسول عیسی مسیح برسحب ایمان که مبادا کلام خدا متهم شود. ۶ و به همین نسق جوانان را برگرداند گان خدا و معرفت آن راستی که در دینداری است، ۷ به نصیحت فرما تا خرداندیش باشد. ۷ و خود را در همه چیز نمونه امید حیات جاودانی که خدایی که دروغ نمی تواند گفت، اعمال نیکو بسازو در تعلیم خود صفا و وقار و اخلاص را بکار بر، از زمانهای ازلی و عده آن را داد، ۸ کلام صحیح بی عیب را تا دشمن چونکه فرست بد گفتن در معین، کلام خود را ظاهر کرد به موعظه‌ای که برسحب حکم حق ما نیاید، خجل شود. ۹ غلامان را نصیحت نما که آقایان نجات‌دهنده ما خدا به من سپرده شد، ۱۰ نصیحت را که فرزند خود را طاعت کنند و در هر امر ایشان را راضی سازند و تقیض گو حقیقی من برسحب ایمان عام است، فیض و رحمت و سلامتی نیاشند؛ ۱۱ و دزدی نکنند بلکه کمال دیانت را ظاهر سازند تا از جانب خدای پدر و نجات‌دهنده ما خداوند باد. تعلیم نجات‌دهنده ما خدارا در هر چیز زینت دهند. ۱۲ زیرا که ۱۳ بدین جهت تو را در کریت و گذاشتم تا آنچه را که باقی مانده فیض خدا که برای همه مردم نجات بخش است، ظاهر شده، است اصلاح نمایی و چنانکه من به تو امر نمودم، کشیشان در هر ۱۴ ما را تادیب می کند که بی دینی و شهوت دنیو را ترک کرده، شهر مقرر کنی. ۱۵ اگر کسی بی ملامت و شوهر یک زن باشد که با خرداندیشی و عدالت و دینداری در این جهان زیست کنیم، فرزندان مونم دارد، بری از تهمت فجور و تمرد، ۱۶ زیرا که اسقف (aiōnios g165) می پاید چون وکیل خدایی ملامت باشد و خود را یا تندماجر یا نجات‌دهنده خود ما عیسی مسیح را انتظار کشیم، ۱۷ که میگساریا زنده یا طماع سود قبیح نیاشد، ۱۸ بلکه مهمنان دوست و خود را در راه ما فدا ساخت تا ما را از هر ناراستی برهاشد و امتنی خبردost و خرداندیش و عادل و مقدس و پرهیزکار؛ ۱۹ و متمسک برای خود طاهر سازد که ملک خاص او و غیور در اعمال نیکو به کلام امین برسحب تعليمی که یافته تا بتواند به تعلیم صحیح باشند. ۲۰ این را بگو و نصیحت فرما و درکمال اقتدار توبیخ نما نصیحت کند و مخالفان را توبیخ نماید. ۲۱ زیرا که یاوه‌گویان و هیچ‌کس تو را حقیرنشمارد.

فریبندگان، بسیار و مت مرد می باشند، علی الخصوص آنانی که از (aiōnios g166) اهل ختنه هستند؛ ۲۲ که دهان ایشان را باید بست زیراخانه‌ها را بالکل و از گون می سازند و برای سودقیبح، تعالیم ناشایسته می دهد. فرمانبرداری نمایند و برای هر کار نیکو مستعد باشند، ۲۳ و هیچ‌کس یکی از ایشان که نی خاص ایشان است، گفته است که را بدنگویند و جنگجو نیاشند بلکه ملایم و کمال حلم را با جمیع اهل کریت همیشه دروغگو و وحش شری و شکم پرست بی کاره مردم به جا آورند. ۲۴ زیرا که ما نیز سابق بی فهم و نافرمانی بردار و گمراه می باشند. ۲۵ این شهادت راست است؛ از این جهت ایشان را و بنده انواع شهوت و لذات بوده، در خبث و حسد بسر می پردم که لا یق نفرت بودیم و بوندیگر بعض می داشتیم. ۲۶ لیکن چون به سختی توبیخ فرما تا در ایمان، صحیح باشند، ۲۷ و گوش نگیرند به افسانه های بیهود و احکام مردمانی که از راستی انحراف مهربانی و لطف نجات‌دهنده ما خدا ظاهر شد، ۲۸ نه به سبب اعمالی که ما به عدالت کرده بودیم، بلکه محض رحمت خود ما بی ایمانان را هیچ‌چیزیاک نیست، بلکه فهم و ضمیر ایشان نیز را نجات داد به غسل تولد تازه و تازگی ای که از روح القدس است؛ ملوث است؛ ۲۹ مدعا معرفت خدا می باشند، اما به افعال خود که او را به ما به دولتمندی افاضه نمود، به توسط نجات‌دهنده او را انکار می کنند، چونکه مکروه و مت مرد هستند و بجهت هر ماعیسی مسیح، ۳۰ تا به فیض او عادل شمرده شده، وارت گردید عمل نیکو مردود.

اماین است و در این امور می خواهیم تو قدغن بلیغ فرمایی تا آنانی

۲ اما تو سخنان شایسته تعیم صحیح را بگو؛ ۳ که مردان که به خدا ایمان آورند، بکوشند که در اعمال نیکو مواظبت پیر، هشیار و باوقار و خرداندیش و در ایمان و محبت و صبر، نمایند، زیرا که این امور برای انسان نیکو و مفید است. ۴ و از صحیح باشند. ۵ همچنین زنان پیر، در سیرت متفق باشند و نه مباحثات نامعقول و نسب نامهها و نزاعهها و جنگهای شرعی اعراض غیبت گو و نه بنده شراب زیاده بلکه معلمات تعیم نیکو، ۶ تا نما زیرا که بی ثمر و باطل است. ۷ و از کسی که از اهل بدعت

باشد، بعد از یک دو نصیحت اجتناب نما، ۱۱ چون می‌دانی
که چنین کس مرتد و از خود ملزم شده درگاه رفخار می‌کند.
۱۲ وقته که اریماس یا تیخیکس را نزد توفرستم، سعی کن که در
نیکپولیس نزد من آئی زیرا که عزیمت دارم زمستان را در آنجا بسر
برم. ۱۳ زیناس خطیب و اپلس را در سفر ایشان به سعی امداد
کن تا محتاج هیچ‌چیز نباشند. ۱۴ و کسان ما نیز تعلیم بگیرند
که در کارهای نیکومشغول باشند برای رفع احتیاجات ضروری،
تایبی ثمر نباشند. ۱۵ جمیع رفقای من تو را سلام می‌رسانند و
آنایی را که از روی ایمان ما رادوست می‌دارند سلام رسان. فیض با
همگی شما باد. آمین.

فلیمون

لوقا همکاران من تو را سلام می‌رسانند. ۲۵ فیض خداوند عیسی مسیح با روح شما باد. آمين.

۱ پولس، اسیر مسیح عیسی و تیموتاوس برادر، به فلیمون عزیز و همکار ما ۲ و به اپفیه محبوه و ارخچیس همسپاه ما به کلیسانی که در خانه ات می‌باشد. ۳ فیض و سلامتی از جانب پدر ما خدا و عیسی مسیح خداوند با شما باد. ۴ خدای خود را شکر می‌کنم و پیوسته تو رادر دعاهای خود یاد می‌آورم ۵ چونکه ذکر محبت و ایمان تو را شنیده‌ام که به عیسی خداوند به همه مقدسین داری، ۶ تا شراکت ایمانت موثرشود در معرفت کامل هر نیکوبی که در ما است برای مسیح عیسی. ۷ زیرا که مرا خوشی کامل و نسلی رخ نمود از محبت تو از آنرو که دلهای مقدسین از توای برادر استراحت می‌پذیرند. ۸ بدین جهت هرچند در مسیح کمال جسارت را دارم که به آنچه مناسب است تو را حکم دهم، ۹ لیکن برای محبت، سزاوارتر آن است که التماس نمایم، هرچند مردی چون پولس پیر والان اسیر مسیح عیسی نیز می‌باشم. ۱۰ پس تو را التماس می‌کنم درباره فرزند خود آنیسیمس که در زنجیرهای خود او را تولید نمودم، ۱۱ که سابق او برای تو بی‌فایده بود، لیکن الحال تو را و مرافایده مند می‌باشد؛ ۱۲ که او را نزد تو پس می‌فرستم. پس تو او را پذیر که جان من است. ۱۳ و من می‌خواستم که او را نزد خود نگاه دارم تا به عوض تو مرا در زنجیرهای انجیل خدمت کند، ۱۴ اما نخواستم کاری بدون رای تو کرده باشم تا الحسان تو از راه اضطرار نباشد، بلکه از روی اختیار. ۱۵ زیرا که شاید بدین جهت ساعی از توجدا شد تا او را تا به ابد دریابی. ۱۶ لیکن بعد از این نه چون غلام بلکه فوق از غلام یعنی برادر عزیز خصوص به من اما چند مرتبه زیادتر به تو هم در جسم و هم در خداوند. ۱۷ پس هرگاه مرا رفیق می‌دانی، او را چون من قبول فرمایم. ۱۸ اما اگر ضرری به تو رسانیده باشد یا طلبی از او داشته باشی، آن را بر من محاسب دار. ۱۹ من که پولس هستم، به دست خود می‌نویسم، خود ادا خواهم کرد، تا به تو نگویم که به جان خود نیز مدبیون من هستی. ۲۰ بله ای برادر، تا من از تو در خداوند بخوردار شوم. پس جان مرا در مسیح تازگی بده. ۲۱ چون بر اطاعت تو اعتماد دارم، به تو می‌نویسم از آن جهت که می‌دانم بیشتر از آنچه می‌گوییم هم خواهی کرد. ۲۲ معهدها منزلی نیز برای من حاضر کن، زیرا که امیدوارم از دعاهاش شما به شما بخشیده شوم. ۲۳ اپفراص که در مسیح عیسی هم زندان من است و مرقس ۲۴ و ارستخس و دیماس و

عالیم آینده‌ای را که ذکر آن را می‌کنیم مطبع فرشتگان نساخت.

۶ لکن کسی در موضوعی شهادت داده، گفت: «چیست انسان

۱ خدا که در زمان سلف به اقسام متعدد و طرق‌های مختلف که او را بخاطرآوری یا پسر انسان که از او تفقد نمایی؟ ۷ او را

بوساطت انبیا به پدران ما تکلم نمود، ۲ در این ایام آخر به ما افزشگان اندکی پست‌تر قرار دادی و تاج جلال و اکرم را بر سر او

بوساطت پسر خود متكلم شد که او را وارث جمیع موجودات قرار نهادی و او را بر اعمال دستهای خود گماشتی. ۸ همچیز را زیر

داد و بوسیله او عالمها را تقدیر؛ (aiōn g165) ۹ که فروغ جلالش پایهای او نهادی. پس چون همه‌چیز را مطبع او گردانید، هیچ‌چیز

و خاتم جوهرش بوده و به کلمه قوت خود حامل همه موجودات را نگذاشت که مطبع او نباشد. لکن الان هنوز نمی‌بینیم که

بوده، چون طهارت گناهان را به اتمام رسانید، بدست راست همه‌چیز مطبع وی شده باشد. ۹ اما او را که اندکی از فرشتگان

کبریا در اعلیٰ علیین بنیشت، ۴ و از فرشتگان افضل گردید، کمتر شد می‌بینیم، یعنی عیسی را که به زحمت موت تاج جلال

بمقدار آنکه اسمی نزیرگر از ایشان به میراث یافته بود. ۵ زیرا به وکرام بر سر وی نهاده شد تا به فیض خدا برای همه دائمه موت را

کدام‌یک از فرشتگان هرگز گفت که «تو پسر من هستی. من امروز بچشم». ۶ زیرا او را که بخاطری همه و از وی همه‌چیز می‌باشد،

تو را تولید نمود» واپس «من او را پدر خواهم بود و او پسر من چون فرزندان بسیار را وارد جلال می‌گرداند، شایسته بود که رئیس

خواهد بود»؟ ۶ و هنگامی که نخست زاده را باز به جهان می‌آورد نجات ایشان را به دردها کامل گرداند. ۱۱ زانو که چون مقدس

می‌گوید که «جمیع فرشتگان خدا او را پرستش کنند». ۷ و در کننده و مقدسان همه از یک می‌باشند، از این جهت عار ندارد

حق فرشتگان می‌گوید که «فرشتگان خود را بادها می‌گرداند و که ایشان را برادر بخواند. ۱۲ چنانکه می‌گوید: «اسم تو را به

خادمان خود را شعله آتش». ۸ اما در حق پسر: «ای خدا تخت برادران خود اعلام می‌کنم و در میان کلیسا‌تان را تسبیح خواهم

تو تا ابدالاً باد است و عصای ملکوت تو عصای راستی است. خواند. ۱۳ و ایض: «من بروی توکل خواهم نمود». و نیز:

۹ عدالت را دوست و شرارت را دشمن می‌داری. «اینک من و فرزندانی که خدا به من عطا فرمود». ۱۴ پس چون

بنابراین خدا، خدای تو، تو را به روغن شادمانی بیشتر از رفاقت فرزندان در خون و جسم شراکت دارند، او نیز همچنان در این هر

مسح کرده است. ۱۰ و (نیز می‌گوید): «توای خداوند، درابتدا دو شیک شد تابوساطت موت، صاحب قدرت موت یعنی ابلیس

زمین را بنا کردی و افالک مصنوع دستهای تواست. ۱۱ آنها را تیاه سازد، ۱۵ و آنای را که از ترس موت، تمام عمر خود

فانی، لکن تو باقی هستی و جمیع آنها چون جامه، مندرس خواهد را گرفتار بندگی می‌بودند، آزاد گرداند. ۱۶ زیرا که در حقیقت

شد، ۱۲ و مثل ردا آنها را خواهی پیچید و تغییر خواهد یافت. فرشتگان را دستگیری نمی‌نماید بلکه نسل ابراهیم را دستگیری

لکن تو همان هستی و سالهای تو تمام نخواهد شد. ۱۳ و به می‌نماید. ۱۷ از این جهت می‌بایست در هر امری مشابه برادران

کدام‌یک از فرشتگان هرگز گفت: «بنشین بددست راست من تا خود شود تا در امور خدا رئیس کهنه‌ای کریم و امین شده، کفاره

دشمنان تو را پایان تو سازم»؟ ۱۴ آیا همگی ایشان روح های گناهان قوم را بکنند. ۱۸ زیرا که چون خود عذاب کشیده، تجربه

خدمتگذار نیستند که برای خدمت آنای که وارث نجات خواهند دید استطاعت دارد که تجربه شدگان را اعانت فرماید.

۱۹ شد، فرستاده می‌شوند؟

۳ بنابراین، ای برادران مقدس که در دعوت سماوی شریک

۲ لهذا لازم است که به دقت بليغ تر آنچه راشنيديم گوش هستيد، در رسول و رئیس کهنه اعتراف ما یعنی عیسی تامل کنید،

دهیم، مبادا که از آن ریوده شویم. ۲ زیرا هر گاه کلامی که ۲ که نزاو اکه وی را معین فرمود امین بود، چنانکه موسی نیز در

بوساطت فرشتگان گفته شد برقرار گردید، بقسمی که هر تجاوز تمام خانه او بود. ۳ زیرا که این شخص لایق اکرامی بیشتر از

وتفاوتی را جزو عادل می‌رسید، ۳ پس ما چگونه رستگار گردیم موسی شمرده شد به آن اندازه‌ای که سازنده خانه را حرمت بیشتر

اگر از چنین نجاتی عظیم غافل باشیم؟ که در ابتدا تکلم به آن از خانه است. ۴ زیرا هر خانه‌ای بددست کسی بنا می‌شود، لکن

از خداوند بود و بعد کسانی که شنیدند، بر ما ثابت گردانیدند؛ بانی همه خداست. ۵ و موسی مثل خادم در تمام خانه او امین

۶ درhaltی که خدا نیز با ایشان شهادت می‌داد به آیات و معجزات بود تا شهادت دهد بر چیزهایی که می‌بایست بعد گفته شود. ۶ و

و انواع قوات و عطا‌یای روح القدس بحسب اراده خود. ۵ زیرا اما مسیح مثل پسربر خانه او. و خانه او ما هستیم بشرطی که تا به

انتهابه دلیری و فخر امید خود متمسک باشیم. ۷ پس چنانکه راسخت مسازید.» ۸ زیرا اگر پوشع ایشان را آرامی داده بود، بعد روح القدس می‌گوید: «امروزاگر آواز او را بشنوید، ۸ دل خود از آن دیگر را ذکر نمی‌کرد. ۹ پس برای قوم خدا آرامی سبیت را سخت مسازید، چنانکه در وقت جنبش دادن خشم او دروز باقی می‌ماند. ۱۰ زیاهره که داخل آرامی او شد، او نیز از اعمال امتحان در بیان، ۹ جایی که پدران شما مرا متحمن و آزمایش خودبیارمید، چنانکه خدا از اعمال خویش. ۱۱ پس جد و جهد کردند و اعمال مرا تا مدت چهل سال می‌دیدند. ۱۰ از این بکثیم تا به آن آرامی داخل شویم، مبادا کسی در آن نافرمائی جهت به آن گروه خشم گرفته، گفتم ایشان پوسته در دلهای عبرت آمیز بیفت. ۱۲ زیرا کلام خدا زنده و مقنن و برنده تر است خودگراه هستند و راههای مرا نشناختند. ۱۱ تا درخشش خود از هر شمشیر دودم و فرورونده تا جدا کند نفس وروح و مفاصل و قسم خودرم که به آرامی من داخل نخواهد شد.» ۱۲ ای برادران، مغز را و میز افکار و نیتها قلب است، ۱۳ و هیچ خلقت از باحذر باشید مبادا در یکی از شما دل شیر و بی ایمان باشد که از نظر او مخفی نیست بلکه همه‌چیز در چشمان او که کار ما خدای حی مرتد شوید، ۱۴ بلکه هر روزه همدیگر را تصیحت باوی است، برنه و منکشف می‌باشد. ۱۴ پس چون رئیس کهنه کنید مدامی که «امروز» خوانده می‌شود، مبادا احدي از شما به عظیمی داریم که از آسمانها درگذشته است یعنی عیسی، پسر فریب گناه سخت دل گردد. ۱۴ از آزو که در مسیح شیک خدا، اعتراف خود را محکم بداریم. ۱۵ زیرا رئیس کهنه‌ای نداریم گشته‌ایم اگر به ابتدای اعتماد خود تا به انتهای سخت متمسک که نتواند همدرد ضعفهای مایشود، بلکه آزموده شده در هر چیز به شویم. ۱۵ چونکه گفته می‌شود: «امروز اگر آواز او را بشنوید، دل مثال مابدون گناه. ۱۶ پس با دلیری نزدیک به تخت فیض بیایم تا خود را سخت مسازید، چنانکه در وقت جنبش دادن خشم او.» رحمت بیایم و فیضی را حاصل کنیم که در وقت طرورت (ما را) ۱۶ پس که بودند که شنیدند و خشم او راجبیش دادند؟ آیا تمام اعانت کرد.

آن گروه نبودند که بواسطه موسی از مصر بیرون آمدند؟ ۱۷ و به ۵ زیرا که هر رئیس کهنه از میان آدمیان گرفته شده، برای آدمیان که تا مدت چهل سال خشمگین می‌بود؟ آیا نه به آن عاصیانی که مقرر می‌شود در امورالله تا هدایا و قربانی‌ها برای گناهان بگذراند؛ بدنهای ایشان در صحراء ریخته شد؟ ۱۸ و درباره که قسم خورد ۲ که با جاهلان و گمراهان می‌تواند ملایمت کند، چونکه او نیز که به آرامی من داخل نخواهد شد، مگر آنای را که اطاعت در کمزوری گرفته شده است. ۳ و بهسب این کمزوری، او را نکردند؟ ۱۹ پس دانستیم که بهسب بی ایمانی نتوانستند داخل لازم است چنانکه برای قوم، همچنین برای خویشن نیز قربانی شوند.

۴ پس بترسیم مبادا با آنکه وعده دخول درآرامی وی باقی مگر وقتی که خدا او را بخواند، چنانکه هارون را. ۵ و همچنین می‌باشد، ظاهر شود که احدي از شما فاصله شده باشد. ۲ زیرا که مسیح نیز خود را جلال نداد که رئیس کهنه بشود، بلکه او که به هما نیز به مثال ایشان بشارت داده شد، لکن کلامی که شنیدند وی گفت: «تو پسر من هستی؛ من امروز تو را تولید نمودم.» بدیشان نفع نبخشید، از اینرو که باشندگان به ایمان متعدد ۶ چنانکه در مقام دیگر نیز می‌گوید: «تو تا به ابد کاهن هستی بر نشدن. ۳ زیرا ما که ایمان آوردیم، داخل آن آرامی می‌گردیم، رتبه ملکیصدق.» (aiōn g166) ۷ و او در ایام پسریت خود، چنانکه گفته است: «در خشم خود قسم خوردم که به آرامی چونکه با فریادشید و اشکها نزد او که به رهانیدنش از موت قادر من داخل نخواهد شد.» و حال آنکه اعمال او از آفرینش عالم بود، تضرع و دعای بسیار کرد و بهسب تقوای خویش مستجاب به اتمام رسیده بود. ۴ و در مقامی درباره روز هفتم گفت که گردید، ۸ هرچند پسریود، به مصیبه‌هایی که کشید، اطاعت را «در روز هفتم خدا از جمیع اعمال خود آرامی گرفت.» ۵ و آموخت ۹ و کامل شده، جمیع مطیعان خود را سبب نجات بازد این مقام که «به آرامی من داخل نخواهد شد.» ۶ پس جاودانی گشت. (aiōnios g166) ۱۰ و خدا او را به رئیس چون باقی است که بعضی داخل آن بشوند و آنانی که پیش کهنه مخاطب ساخت به رتبه ملکیصدق. ۱۱ که درباره او ما را بشارت یافتند، بهسب نافرمائی داخل نشدن، ۷ باز روزی معین سخنان بسیار است که شرح آنها مشکل می‌باشد چونکه گوشهای می‌فرماید چونکه به زبان داد بعد از مدت مديدة «امروز» گفت، شما سنگین شده است. ۱۲ زیرا که هرچند با این طول زمان شما چنانکه پیش مذکور شد که «امروز اگر آواز او را بشنوید، دل خود را می‌باید معلمان باشید، باز محتاجید که کسی اصول و مبادی

الهامت خدا را به شماییاموزد و محتاج شیر شدید نه غذای قوى. جان خود ثابت و پایدارداریم که در درون حجاب داخل شده ۱۳ زیرا هرکه شیرخواره باشد، در کلام عدالت ناآموده است، است. ۲۰ جایی که آن پیشرو برای ما داخل شد یعنی عیسی که چونکه طفل است. ۱۴ اما غذای قوى از آن بالغان است که بر رتبه ملکیصدق، رئیس کهنه گردید تا بدلاباد. (aiōn g165) حواس خود را به موجب عادت، رياضت داده‌اند تا تمیز نیک و ۷ زیرا این ملکیصدق، پادشاه سالیم و کاهن خدای تعالی، بدرا بکنند.

هنگامی که ابراهیم ارشکست دادن ملوک، مراجعت می‌کرد، او

۶ بنابراین، از کلام ابتدای مسیح درگذشته، به سوی کمال راستقبال کرده، بدو برکت داد. ۲ و ابراهیم نیز از همه چیزها دیک سبقت بچوییم و بار دیگر بپیادتویه از اعمال مرده و ایمان به خدا بدو داد؛ که او اول ترجمه شده «پادشاه عدالت» است و بعد نهیم، ۲ تعلیم تعییدها و نهادن دستها و قیامت مردگان و داوری ملک سالیم نیز یعنی «پادشاه سلامتی». ۳ ای پدر و بی مادر و بی جاودانی را. (aiōnios g166) ۲ و این را بهجا خواهیم آورد هر نسب نامه و بدون ابتدای ایام و انتهای حیات بلکه به شبیه پسر گاه خدا اجارت دهد. ۴ زیرا آنانی که یک بار منور گشتند و خدا شده، کاهن دائمی می‌مانند. ۴ پس ملاحظه کنید که این لذت عطای سماوی را چشیدند و شریک روح القدس گردیدند شخص چقدر بزرگ بود که ابراهیم پاتریارخ نیز از بهترین غناهای، ۵ و لذت کلام نیکوی خدا و قوات عالم آینده را چشیدند، aiōn دوپک بدو داد. ۵ و اما از اولاد لاوی کسانی که کهانت را (g165) ۶ اگر بیفتد، محال است که ایشان را بار دیگر برای می‌یابند، حکم دارند که از قوم بحسب شریعت دوپک بگیرند، توبه تازه سازند، در حالی که پسر خدا را برای خود بار مصلوب یعنی از برادران خود، بالاتکه ایشان نیز از صلب ابراهیم می‌کنند و او را بی حرمت می‌سازند. ۷ زیرا زمینی که بارانی را که آمدند. ۶ لکن آن کس که نسبتی بدبیشان نداشت، از ابراهیم بارها بر آن می‌افتد، می‌خورد و نباتات نیکو برای فلاحان خود دوپک گرفته و صاحب وعددها را برکت داده است. ۷ و بدون می‌رویاند، از خدا برکت می‌یابد. ۸ لکن اگر خار و خسک هر شبیه، کوچک از بزرگ برکت داده می‌شود. ۸ و در اینجا می‌رویاند، متروک و قرین به لعنت و در آخر، سوخته می‌شود. مردمان مردی دوپک می‌گیرند، اما در آنجا کسی که بر زنده بودن ۹ اما ای عزیزان در حق شما چیزهای بهتر و قرین نجات را یقین وی شهادت داده می‌شود. ۹ حتی آنکه گویا می‌توان گفت می‌داریم، هرچند بدینطور سخن می‌گوییم. ۱۰ زیرا خدا این انصاف که بواسطه ابراهیم از همان لاوی که دوپک می‌گیرد، دیک نیست که عمل شما و آن محبت را که به اسم او از خدمت گرفته شد، ۱۰ زیرا که هنوز در صلب پدر خود بود هنگامی که مقدسین که در آن مشغول بوده و هستید ظاهرکرده‌اید، فراموش ملکیصدق او را استقبال کرد. ۱۱ و دیگر اگر از کهانت لاوی، ۱۱ لکن آرزوی این داریم که هر یک از شما همین جد کمال حاصل می‌شود (زیرا قوم شریعت را بر آن یافتد)، باز چه و جهد را برای یقین کامل امید تا به انتها ظاهر نمایید، ۱۲ و احتیاج می‌بود که کاهنی دیگر بر رتبه ملکیصدق مبعوث شود و کاهل مشیود بلکه اقتدا کنید آنانی را که به ایمان و صبروارث مذکور شود که بر رتبه هارون نیست؟ ۱۲ زیرا هر گاه کهانت و عده‌ها می‌باشند. ۱۳ زیرا وقتی که خدا به ابراهیم وعده داد، تغییر می‌پذیرد، البته شریعت نیز تبدیل می‌یابد. ۱۳ زیرا او که این چون به بزرگتر از خود قسم نتوانست خورد، به خود قسم خورده، سخنان در حق وی گفته می‌شود، از سیط دیگر ظاهر شده است گفت: ۱۴ «هر آینه من تو را برکت عظیمی خواهم داد و تو را که احادی از آن، خدمت قیانگاه را نکرده است. ۱۴ زیرا واضح بی‌نهایت کثیرخواهم گردانید.» ۱۵ و همچنین چون صبر کرد، آن است که خداوند مالاً سبط یهودا طلوع فرمود که موسی در حق و عده را یافت. ۱۶ زیرا مردم به آنکه بزرگتر است، قسم می‌خورند و آن سبط از جهت کهانت هیچ نگفت. ۱۵ و نیز بیشتر میین نهایت هر مخاصمه ایشان قسم است تا اثبات شود. ۱۷ از ایرو، است از اینکه به مثال ملکیصدق کاهنی بطور دیگر باید ظهور چون خدا خواست که عدم تغییر اراده خود را به اوراثان و عده به نماید ۱۶ که به شریعت و احکام جسمی مبعوث نشود بلکه به تاکید بی‌شمار ظاهر سازد، قسم در میان آورد. ۱۸ تا به دو امر قوت حیات غیرفانی. ۱۷ زیرا شهادت داده شد که «تو تا به ابد بی‌تغییر که ممکن نیست خدار مرد آنها دروغ گوید، تسلی قوى کاهن هستی بر رتبه ملکیصدق.» (aiōn g165) ۱۸ زیرا که حاصل شود برای ما که پناه بردمیم تا به آن امیدی که در پیش ما حاصل می‌شود هم نسخ حکم سابق بعلت ضعف و عدم فایده آن گذارد شده است تمسک جوییم، ۱۹ و آن را مثل لنگری برای ۱۹ (از آن جهت که شریعت هیچ چیز را کامل نمی‌گرداند)، و هم

برآوردن امید نیکوتور که به آن تقدیر به خدماتی جوییم. ۲۰ و بقدر در عهد من ثابت نماندند. پس خداوند می‌گوید من ایشان را آنکه این بدون قسم نمی‌باشد. ۲۱ زیرا ایشان بی قسم کاهن و اگذارم. ۱۰ و خداوند می‌گوید این است آن عهدی که بعد از آن شده‌اند ولیکن این با قسم از او که به وی می‌گوید: «خداوند ایام با خاندان اسرائیل استوار خواهم داشت که احکام خود را در قسم خورد و تغییر اراده نخواهد داد که تو کاهن ابدی هستی بر خاطر ایشان خواهمن نهاد و بدل ایشان مرقوم خواهمن داشت و رتبه ملکی‌صدق.» ۲۲ به همین قدر نیکوتور است آن ایشان را خداخواهمن بود و ایشان مرا قوم خواهند بود. ۱۱ و دیگر عهده‌ی که عیسی ضامن آن گردید. ۲۳ و ایشان کاهنان سپیار کسی همسایه و برادر خود را تعليم نخواهد داد و نخواهد گفت می‌شوند، از جهت آنکه موت از باقی بودن ایشان مانع است. خداوند را بنتش از زیرا که همه از خرد و بزرگ مرخواهد شناخت. ۲۴ لکن وی چون تا به ابد باقی است، کهنه‌ی ایشان ترحم خواهمن فرمود و گاهانه‌شان را دیگر (aiōn g165) ۲۵ از این جهت نیز قادر است که آنانی را که به یاد نخواهمن آورد. ۱۲ پس چون «تازه» گفت، اول را کهنه بوسیله وی نزد خدا آیند، نجات بی نهایت بخشد، چونکه دائم ساخت؛ و آنچه کهنه و پیر شده است، مشرف بر زوال است.

زنده است تاشفاعت ایشان را بکند. ۲۶ زیرا که ما را چنین رئیس ۹ خلاصه آن عهد اول را نیز فرایض خدمت و قدس دنیوی کهنه شایسته است، قدوس و بی‌آزار و بی‌عیب و از گناهکاران بود. ۲ زیرا خیمه اول نصب شد که در آن بود چراگدان و میز و تان تقدمه، و آن به قدس مسمی گردید. ۳ و در پشت پرده دوم بودان خیمه‌ای که به قدس‌الاقدس مسمی است، ۴ که در آن بود مجمره زرین و تابوت شهادت که همه اطرافش به طلا آراسته بود؛ خود را به قربانی گذرانید. ۲۸ از آنرو که شریعت مردمانی را که کمزوری دارند کاهن می‌سازد، لکن کلام قسم که بعد از شریعت (aiōn g165) است، پسر را که تا ابدالاًباد کامل شده است.

۸ پس مقصود عمه‌ی این کلام این است که برای ما چنین ۶ پس چون این چیزها بدینطور آراسته شد، کهنه بجهت ادای رئیس کهنه‌ای هست که در آسمانها به دست راست تخت کبریا لوازم خدمت، پیوسته به خیمه اول درمی‌آیند. ۷ لکن در دوم نشسته است، ۲ که خادم مکان اقدس و آن خیمه حقیقی است سالی یک مرتبه رئیس کهنه‌تهها داخل می‌شود؛ و آن هم به دون که خداوند آن را بربا نمود نه انسان. ۳ زیرا که هریئس کهنه مقرر خونی که برای خود و برای جهالات قوم می‌گذراند. ۸ که به این می‌شود تا هدایا و قربانی ها بگذراند؛ و از این جهت واجب است همه روح القدس اشاره می‌نماید بر اینکه مادامی که خیمه اول که او نیزچیزی باشد که بگذراند. ۴ پس اگر بر زمین می‌بود، برپاست، راه مکان اقدس ظاهر نمی‌شود. ۹ و این مثلی است کاهن نمی‌بود چون کسانی هستند که به قانون شریعت هدایا را برای زمان حاضر که بحسان آن هدایا و قربانی‌ها را می‌گذرانند که می‌گذرانند. ۵ و ایشان شبیه و سایه چیزهای انسانی را خدمت قوت ندارد که عبادت‌کننده را از جهت ضمیر کامل گرداند، می‌کنند، چنانکه موسی ملهم شد هنگامی که عازم بود که خیمه را ۱۰ چونکه اینها با چیزهای خوردنی و آشامیدنی و طهارات مختلفه، بازازد، زیرا بدو می‌گوید: «آگاه باش که همه‌چیز را به آن نمونه‌ای فقط فرایض جسدی است که تا زمان اصلاح مقرر شده است.

که در کوه به تو نشان داده شد بازی.» ۱۱ لیکن مسیح چون ظاهر شد تا رئیس کهنه نعمت‌های آینده نیکوتور یافته است، به مقداری که متوسط عهدنیکوتور نیز هست که باشد، به خیمه بزرگ و کاملتر و ناساخته شده به دست یعنی که بر وعده‌های نیکوتور مرتب است. ۷ زیرا اگر آن اول بی‌عیب از این خلقت نیست، ۱۲ و نه به خون بزها و گوساله‌ها، بلکه می‌بود، جایی برای دیگری طلب نمی‌شد. ۸ چنانکه ایشان را به خون خود، یک مرتبه فقط به مکان اقدس داخل شد و فدیه ملامت کرده، می‌گوید: «خداوند می‌گوید اینک ایام می‌اید که ابدی را یافت. (aiōnios g166) ۱۳ زیرا هر گاه خون بزها و با خاندان اسرائیل و خاندان پهوداعهدی تاره استوار خواهمن نمود. گاوان و خاکستر گوساله چون بر آسودگان پاشیده می‌شود، تا به ۹ نه مثل آن عهدی که با پدران ایشان بستم، در روزی که من طهارت جسمی مقدس می‌سازد، ۱۴ پس آیا چند مرتبه زیاده، ایشان را دستگیری نمودم تا از زمین مصربرآوردم، زیرا که ایشان خون مسیح که به روح ازلی خویشتن را بی‌عیب به خداگذرانید،

ضمیر شما را از اعمال مرده طاهرنخواهد ساخت تا خدای زنده را قربانی های سوختنی و قربانی های گناه رغبت نداشتی. ۷ آنگاه خدمت نمایید؟ (aiōnios g166) ۱۵ و از این جهت او متوسط گفتم، ایک می آیم (در طومار کتاب درحق من مکوب است) تا عهد تازه‌ای است تا چون موت برای کفاره تصصیرات عهد اول اراده تو رای خدا بجا آورم.» ۸ چون پیش می گوید: «هدايا و قربانی ها و قربانی های سوختنی و قربانی های گناه رانخواستی و به بوقوع آمد، خوانده شدگان و عده میراث ابدی را پیاپند. (aiōnios g166) ۹ زیرا در هر جایی که وصیتی است، لابداست که آنها رغبت نداشتی، » که آنها را بحسب شریعت می گذرانند، موت وصیت کننده را تصویر کنند، ۱۰ زیرا که وصیت بعد از موت ۹ بعد گفت که «ایک می آیم تا اراده تو رای خدا بجا آورم.» ثابت می شود؛ زیرا مادامی که وصیت کننده زنده است، استحکامی پس اول را برمی دارد، تا دوم را استوار سازد. ۱۰ و به این اراده ندارد. ۱۱ و از اینرو، آن اول نیز بدون خون برقرارشد. ۱۲ زیرا که مقدس شده‌ایم، به قربانی جسد عیسی مسیح، یک مرتبه فقط. چون موسی تمامی احکام را بحسب شریعت، به سمع قوم رسانید، ۱۳ و هر کاهن هر روزه به خدمت مشغول بوده، می‌ایستد و همان خون گوسل‌ها و بزها را با آب و پشم قرمز و زوفاگرفته، آن را بر قربانی‌ها را مکرر می گذراند که هرگر رفع گناهان را نمی تواند کرد. خود کتاب و تمامی قوم پاشید؛ ۱۴ و گفت: «این است خون آن ۱۵ لکن او چون یک قربانی برای گناهان گذرانید، به دست راست عهده که خدا باشما قرار داد.» ۱۶ و همچنین خیمه و جمیع خدابنشست تا ابدالاًباد. ۱۷ و بعد از آن منتظر است تادشمنانش آلات خدمت را نیز به خون بیالود. ۱۸ و بحسب شریعت، تقریب پای انداز او شوند. ۱۹ از آنرو که به یک قربانی مقدسان را کامل همه‌چیز به خون طاهر می شود و بدون ریختن خون، آمرزش نیست. گردانیده است تا ابدالاًباد. ۲۰ و روح القدس نیزیرای ما شهادت ۲۱ پس لازم بود که مثل های چیزهای سماوی به اینها طاهر شود، می‌دهد، زیرا بعد از آنکه گفته بود: «این است آن عهده که لکن خود سماویات به قربانی های نیکوتراز اینها. ۲۲ زیرا مسیح بعد از آن ایام با ایشان خواهم بست، خداوند می گوید احکام خود به قدس ساخته شده به دست داخل نشد که مثال مکان حقیقی را در دلهای ایشان خواهم نهاد و بر ذهن ایشان مرقوم خواهم است؛ بلکه به خود آسمان تا آنکه الان در حضور خدا بجهت ما داشت، ۲۳ (باز می گوید) و گناهان و خطایای ایشان را دیگر به یاد ظاهر شود. ۲۴ و نه آنکه جان خود را با رها قربانی کند، مانند آن نخواهم آورد.» ۲۵ اما جایی که آمرزش اینها هست، دیگر قربانی رئیس کهنه که هر سال با خون دیگری به مکان اقدس داخل گناهان نیست. ۲۶ پس ای بارداران، چونکه به خون عیسی دلیری می شود؛ ۲۷ زیرا در این صورت می‌بایست که او از بنیاد عالم داریم تا به مکان اقدس داخل شویم ۲۸ از طریق تازه و زنده که آن بارها زحمت کشیده باشد. لکن الان یک مرتبه در اوخر عالم را بجهت ما از میان پرده یعنی جسم خود مهیا نموده است، ۲۹ و ظاهر شد تا به قربانی خود، گناه را بر خانه خدا داریم، ۳۰ پس به دل راست، در ۳۱ و چنانکه مردم را یک بار مردن و بعد از آن جزا یافتن مقرر یقین ایمان، دلهای خود را از ضمیر بد پاشیده و بدنهای خود را به است، ۳۲ همچنین مسیح نیز چون یک بار قربانی شد تا گناهان آب پاک غسل داده، نزدیک بیاییم؛ ۳۳ و اعتراف امید را محکم بسیاری را رفع نماید، بار دیگر بدون گناه، برای کسانی که منتظر نگاه داریم زیرا که وعده‌هندۀ امین است. ۳۴ و ملاحظه یکدیگر را او می باشد، ظاهر خواهد شد بجهت نجات.

آنمن در جماعت غافل نشویم چنانکه بعضی را عادت است، ۳۵ زیرا که چون شریعت را سایه نعمت‌های آینده است، نه بلکه یکدیگر را نصیحت کنیم و زیادتر به اندازه‌ای که می‌بینید نفس صورت آن چیزها، آن هرگر نمی تواند هر سال به همان قربانی که آن روز نزدیک می شود. ۳۶ زیرا که بعد از پذیرفتن معرفت هایی که پیوسته می گذرانند، تقدیر جویندگان را کامل گرداند. راستی اگر عمده گناهکار شویم، دیگر قربانی گناهان باقی نیست، ۳۷ والا آیا گذرانیدن آنها موقوف نمی شدچونکه عبادت کنندگان، بلکه انتظار هولناک عذاب و غیرت آتشی که مخالفان را فرو بعد از آنکه یک بار پاک شدند، دیگر حس گناهان را در ضمیر خواهد برد. ۳۸ هر که شریعت موسی را خوار شمرد، بدون رحم به نمی داشتند؟ ۳۹ بلکه در اینها هر سال یادگاری گناهان می شود. دویا سه شاهد کشته می شود. ۴۰ پس به چه مقدار گمان می کنید ۴۱ زیرا محال است که خون گاوها و بزها و فرع گناهان را بکنند. که آن کس، مستحق عقوبات سخت تر شمرده خواهد شد که پسر ه لهذا هنگامی که داخل جهان می شود، می گوید: «قربانی و خدا را پیام کرد و خون عهده را که به آن مقدس گردانیده شد، هدیه را نخواستی، لکن جسدی برای من مهیا ساختی. ۴۲ نیاپاک شمرد و روح نعمت را بی حرمت کرد؟ ۴۳ زیرا می شناسیم او

را که گفته است: «خداوند می‌گوید انتقام از آن من است؛ من نمود. ۱۰ زانرو که متربق شهری باشیاد بود که معمار و سازنده آن مکافات خواهم داد.» و ایض: «خداوند قوم خود را داوری خواهد خداست. ۱۱ به ایمان خود نیز قوت قبول نسل یافت و بعد نمود.»^{۳۱} افتادن به دستهای خدای زنده چیزی هولناک است. از انقضای وقت زاید، چونکه وعده‌هندۀ را امین دانست. ۱۲ و ۳۲ ولیکن ایام سلف را به یاد آورید که بعد از آنکه متور گردیدیم، از این سبب، ازیک نفر و آن هم مرد، مثل ستارگان آسمان، کثیر و متحمل مجاهدهای عظیم از دردها شدید، ۳۳ چه از آنکه از مانند ریگهای کنار دریا، بی شمار زاییده شدند. ۱۳ در ایمان همه دشمنها و خدمات تماسای مردم می‌شدید، و چه از آنکه شریک با ایشان فوت شدند، درحالیکه وعده‌ها را نیافته بودند، بلکه آنها را کسانی می‌بودید که در چینن چیزها بسرمی بردند. ۳۴ زیرا که با از دوردیده، تحيیت گفتند و افقار کردن که بر روی زمین، بیگانه اسیران نیز همدردمی بودید و تاراج اموال خود را نیز به خوشی و غریب بودند. ۱۴ زیرا کسانی که همچنین می‌گویند، ظاهر می‌پذیرفتد، چون دانستید که خود شما را درآسمان مال نیکوتر می‌سازند که در جستجوی وطنی هستند. ۱۵ و اگر جایی را که و پاقی است. ۳۵ پس ترک مکید دلیری خود را که مقرون به از آن بیرون آمدند، بخاطر می‌آوردند، هر آینه فرصت می‌داشتند مجازات عظیم می‌باشد. ۳۶ زیرا که شما را صبر لازم است تازارده که (بدانجا) برگردند. ۱۶ لکن الحال مشتاق وطنی نیکوتر یعنی خدا را بچا آورده، وعده را بیابید. ۳۷ زیرا که «بعد از اندک (وطن) سماوی هستند و از اینرو خدا از ایشان عار ندارد که خدای زمانی، آن آینده خواهد آمد و تاخیر نخواهد نمود.»^{۳۸} لکن عادل ایشان خوانده شود، چونکه برای ایشان شهری مهیا ساخته است. به ایمان زیست خواهد نمود و اگر مرتد شود نفس من باوی خوش ۱۷ به ایمان ابراهیم چون امتحان شد، اسحاق را گذرانید و آنکه نخواهد شد.»^{۳۹} لکن ما از مریدان نیستیم تا هلاک شویم، بلکه وعده‌ها را پذیرفته بود، پس ریگانه خود را قربانی می‌کرد؛^{۴۰} که به او گفته شده بود که «نسل تو به اسحاق خوانده خواهد شد.» از ایمانداران تا جان خود را دریابیم.

۱۹ چونکه یقین دانست که خدا قادر برینگراییدن از اموات است پس ایمان، اعتماد بر چیزهای امید داشته شده است و برهان چیزهای نادیده. ۲ زیرا که به این، برای قدم‌ها شهادت داده شد. ۳ به ایمان فهمیده‌ایم که عالم‌ها به کلمه خدامتر گردید، حتی آنکه چیزهای دیدنی از چیزهای نادیدنی ساخته شد.
۴ به ایمان هایل قربانی نیکوتر از قائن را به خدا گذرانید و به سبب آن شهادت داده شد که عادل است، به آنکه خدا به هدایای او شهادت می‌دهد؛ و به سبب همان بعد از مردن هنوزگوینده است. ۵ به ایمان خنوج منتقل گشت تا موت را تبیندو نایاب شد چراکه خدا او را منتقل ساخت زیرا قبل از انتقال وی شهادت داده شد که رضامندی خدا را حاصل کرد. ۶ لیکن بدون ایمان تحصیل رضامندی او محل است، زیرا هر که تقرب به خدا جوید، لازم است که ایمان آورد بر اینکه او هست و جویندگان خود را جزا می‌دهد. ۷ به ایمان نوح چون درباره اموری که تا آن وقت دیده نشده، الهام یافته بود، خداترس شده، کشتش ای بجهت پادشاه ترسید زیرا که چون آن نادیده را بدید، استوار ماند. ۲۸ به ایمان، عید فصح و پاشیدن خون را بعمل آورد تا هلاک کننده نخست‌زادگان، بر ایشان دست نگذارد. ۲۹ به ایمان، از بحر قلزم به خشکی عبور نمودند و اهل مصر قصد آن کرده، غرق شدند. ۳۰ به ایمان حصار اریحا چون هفت روز آن راطوف کرده بودند، به زیر افتاد. ۳۱ به ایمان، راحاب فالحشی با عاصیان هلاک نشد زیرا که جاسوسان را به سلامتی پذیرفته بود. ۳۲ و دیگرچه گوییم؟ زیرا با اسحاق و یعقوب که در میراث همین وعده شریک بودند مسکن که وقت مرآ کفاف نمی‌دهد که از جدعون و بارا و شمشون و عبرانیان

یفتاح و داد و سوئیل و انبیا اخبار نمایم، ۳۳ که از ایمان، تسخیر می‌نماید، اما در آخرمیوه عدالت سلامتی را برای آنانی که از آن ممالک کردند و به اعمال صالحه پرداختند و عده‌ها را پذیرفته و ریاضت یافته‌اند بار می‌آورد. ۱۲ لهذا دسته‌های زانوهای دهان شیران را بستند، ۳۴ سورت آتش را خاموش کردند و از دم سست شده را استوار نمایید، ۱۳ و برای پایهای خود راههای شمشیرها رستگار شدند و از ضعف، توانایی یافته‌اند و در چنگ راست پسازید تاکسی که لنگ باشد، از طرق منحرف نشود، بلکه شجاع شدند و لشکرهای غربیار منهزم ساختند. ۳۵ زنان، مردان شغا یابد. ۱۴ و دربی سلامتی با همه بکوشید و تقدسی که بغیر خود را به قیامتی بازیافتد، لکن دیگران مذهب شدند و خلاصی را از آن هیچ کس خداوند را نخواهد دید. ۱۵ و متصرف باشید مبادا قبول نکردند تا به قیامت نیکوتورسند. ۳۶ و دیگران از استهارها و کسی از فیض خدامحروم شود و ریشه مارت نمو کرده، اضطراب تازیانه‌ها بلکه از بندها و زندان آزموده شدند. ۳۷ سنگسارگردیدند و بار آورد و جمیع از آن الوده گردند. ۱۶ مبادا شخصی زانی یا با اوه دویاره گشتند. تجربه کرده شدند و شمشیر مقتول گشتند. بی مبالغ پیدا شود، مانند عیسیوکه برای طعامی نخستگانی خود در پوستهای گوسفندان و بزها محتاج و مظلوم و ذلیل و آواره را بفروخت. ۱۷ زیرا می‌دانید که بعد از آن نیز وقی که خواست شدند. آنانی که جهان لایق ایشان نبود، در صحراءها و کوهها و ارث برکت شود مردود گردید (زیرا که جای توبه پیدا ننمود) با مغاره‌ها و شکافهای زمین پراکنده گشتند. ۳۹ پس جمیع ایشان با آنکه با اشکها در جستجوی آن بکوشید. ۱۸ زیرا تغیر نجسته‌اید اینکه از ایمان شهادت داده شدند، وعده را نیافتدند. ۴۰ زیرا خدا به کوهی که می‌توان لمس کرد و به آتش افروخته و نه به تاریکی برای ماجزی نیکوتور مهیا کرده است تا آنکه بدون ماقمل نشوند. وظلمت و باد سخت، ۱۹ و نه به او اوز کرنا و صدای کلامی که شنوندگان، تعاس کردن که آن کلام، دیگر بدینشان گفته نشود.

۱۲ تادیب الهی بنابراین چونکه ما نیز چنین ابر شاهدان را گرداند خود داریم، هر بار گران و گناهی را که ما را سخت می‌پیچد دور بکنیم و باصیر در آن میدان که پیش روی ما مقرر شده است بدویم، ۲ و به سوی پیشوا و کامل کننده ایمان یعنی عیسی نگران باشیم که بجهت آن خوشی که پیش او موضوع بود، بی‌حزمی را ناچیز شمرده، متحمل صلیب گردید و به دست راست تخت خدا نشسته است. ۳ پس تفکر کنید در او که متحمل چنین مخالفتی بود که از گناهکاران به او پدید آمد، مبادا در جانهای خود ضعف کرده، خسته شوید. ۴ هنوز در جهاد با گناه تا به حدخون مقاومت نکردند، ۵ و نصیحتی را فراموش نموده‌اید که با شما چون با پسران مکالمه می‌کنید که «ای پسر من تادیب خداوند را خوار مشمار و وقی که از او سرزنش یابی، خسته خاطر مشو. ۶ زیرا هر که را خداوند دوست می‌دارد، توبیخ می‌فرماید و هر عده داده است که «یک مرتبه دیگر نه فقط سخن بلکه آسمان را چگونه نجات خواهیم یافت اگر از او که از آسمان سخن می‌گوید روگردانیم؟ ۷ که آواز او در آن وقت زمین را جنبایند، لکن الان تبدیل چیزهایی که جنباید می‌شود، مثل آنهایی که ساخته شد، پدرش او را تادیب نکنید؟ ۸ لکن اگر بی تادیب می‌باشید، که همه از آن بهره یافته‌اند، پس شما حرام زادگانید نه پسران. ۹ و دیگر پدران جسم خود را وقی داشتم که ما را تادیب می‌نمودند و ایشان را احترام می‌نمودیم، آیا از طریق اولی پدرروحها را اطاعت نکنیم تا زنده شویم؟ ۱۰ زیرا که ایشان اندک زمانی، موافق صوابدید خود ما را تادیب کردند، لکن او بجهت فایده تا شریک قدوسیت او ۱۳ محبت برادرانه برقرار باشد؛ ۲ و از غریب‌نوازی غافل مشوید گردیم. ۱۱ لکن هر تادیب در حال، نه از خوشیها بلکه از دردها زیرا که به آن بعضی نادانسته فرشتگان را ضیافت کردند. ۳ اسیران

را بخاطر آرید مثل همزنان ایشان، و مظلومان را چون شما نیز در مقدسین راسلام برسانید؛ و آنانی که از ایتالیا هستند، به شناسالم جسم هستید. ۴ نکاح به هر وجه محترم باشد و بسترش غیرنجس می‌رساند. ۲۵ همگی شما را فیض باد. آمين.

زیرا که فاسقان و زانیان را خدا داوری خواهد فرمود. ۵ سیرت شما

از محبت نقره خالی باشد و به آنچه دارید قاعات کنید زیرا که او

گفته است: «تو را هرگز رها نکنم و تو را ترک نخواهم نمود.»

۶ پنایران ما با دلیری تمام می‌گوییم: «خداؤنده مددکننده من است

و ترسان نخواهم بود. انسان به من چه می‌کند؟» ۷ مرشدان خود

را که کلام خدا را به شما بیان کردند بخاطر دارید و انجام سیرت

ایشان را ملاحظه کرده، به ایمان ایشان اقتدا نمایید. ۸ عیسی

۹ مسیح دیروز و امروز و تا ابدالاًباد همان است. (aiōn g165)

۱۰ تعليمهای مختلف و غریب از جا برده مشوید، زیرا بهتر آن است

که دل شما به فیض استوار شود و نه به خواراکهایی که آنانی که

در آهاسلوک نمودند، فایده نیافتد. ۱۱ مذبحی داریم که خدمت

گذاران آن خیمه، اجازت ندارند که از آن بخورند. ۱۲ زیرا که

جسد های آن حیواناتی که رئیس کهنه خون آههارا به قدس الاعداص

برای گناه می‌برد، بیرون از لشکرگاه سوخته می‌شود. ۱۳ بنایران،

عیسی نیزتا قوم را به خون خود تقديس نماید، بیرون دروازه عذاب

کشید. ۱۴ لهذا عار او را برگرفته، بیرون از لشکرگاه به سوی او

برویم. ۱۵ زانرو که در اینجا شهری باقی نداریم بلکه آینده را

طالب هستیم. ۱۶ پس بوسیله او قربانی تسیح را به خدابگذرانم،

یعنی ثمره لبهای را که به اسم او معترف باشند. ۱۷ لکن از

نیکوکاری و خیرات غافل مشوید، زیرا خدا به همین قربانی ها راضی

است. ۱۸ مرشدان خود را اطاعت و انقياد نماید زیرا که ایشان

پاسباني جانهای شما را می‌کنند، چونکه حساب خواهند داد تا

آن را به خوشی نه به ناله به جا آورند، زیرا که این شما را مفید

نیست. ۱۹ برای ما دعا کنید زیرا ما را یقین است که ضمیر

خالص داریم و می‌خواهیم در هر امر رفتار نیکو نماییم. ۲۰ و بیشتر

التماس دارم که چنین کنید تا زودتر به نزد شما باز آورده شم.

۲۱ پس خدای سلامتی که شبان اعظم گوسفندان یعنی خداوند

ما عیسی را به خون عهدابدی از مردگان برخیزانید، (aiōnios

g166) ۲۲ شما را در هر عمل نیکو کامل گرداناد تا اراده او را

به جا آورید و آنچه منظور نظر او باشد، در شما بعمل آوردبوساطت

عیسی مسیح که او را تا ابدالاًباد جلال باد. آمين. (aiōn g165)

۲۳ لکن ای برادران از شما التماس دارم که این کلام نصیحت آمیز

را متحمل شوید زیرا مختصراً نیز به شما نوشته ام. ۲۴ بدانید که

برادرما تیموتوس رهایی یافته است و اگر زود آید، به اتفاق او

شما را ملاقات خواهم نمود. ۲۵ همه مرشدان خود و جمیع

رفت و فور فراموش کرد که چطور شخصی بود. ۲۵ لکن کسی که

بر شریعت کامل آزادی چشم دوخت و در آن ثابت ماند، او چون

۱ یعقوب که غلام خدا و عیسی مسیح خداوند است، به شنونه فراموشکار نمی باشد، بلکه کننده عمل پس او در عمل دوازده سبط که پراکنده هستند. خوش باشید. ۲ ای برادران من، خود مبارک خواهد بود. ۲۶ اگر کسی از شما گمان برد که پرستنده وقتی که در تجربه های گوناگون مبتلا شوید، کمال خوشی دانید. خدا است و عنان زیان خود را نکشد بلکه دل خود را فریب دهد، ۳ چونکه می دانید که امتحان ایمان شما صیر را پیدا می کنند. پرستش صاف وی عیب نزد خدا و ۴ لکن صبر را عمل تمام خود باشد تا کامل و تمام شوید و محتاج پدر این است که پیمان و پیومن را در مصیبت ایشان تقد کنند هیچ چیز نباشد. ۵ و اگر از شما کسی محتاج به حکمت باشد، و خود را از آلایش دنیا نگاه دارند.

سوال بکند از خدایی که هر کس را به سخاوت عظامی کند و

۲ ای برادران من، ایمان خداوند ما عیسی مسیح، رب الجلال ملامت نمی نماید و به او داده خواهد شد. ۶ لکن به ایمان سوال بکند و هرگز شک نکنند زیرا هر که شک کند، مانند موج دریاست که از بادرانده و متلاطم می شود. ۷ زیرا چنین شخص گمان نبرد که از خداوند چیزی خواهد یافت. ۸ مرد دودل در تمام رفتار خود نایابیدار است. ۹ لکن برادر مسکین به سرافرازی خود فخر نباشد، ۱۰ و دولتمند از مسکنت خود، زیرا مثل گل علف انداز من بنشین»، ۱۱ آیا در خود متعدد نیستید و دواران خیالات در گذر است. از آنرو که آقاب باگرمی طلوع کرده، علف را خشکانید و گلش به زیر افتداده، حسن صورتش زایل شد. به

۱۲ همینظر شخص دولتمند زیر در راههای خود، پیغمده خواهد گردید. این جهان را بزنگریده است تا دولتمند در ایمان و وارث آن ملکوتی که به محجان خود و عده فرموده است پشنوند؟ ۱۳ لکن شما فقیر را حقیر شمرده اید. آیا دولتمندان بر شما ستم نمی کنند و شما را در

محکمه هانمی کشند؟ ۱۴ آیا ایشان به آن نام نیکو که بر شما نهاده شده است کفر نمی گویند؟ ۱۵ اما اگر آن شریعت ملوکانه را برحسب کتاب بهجا آورید یعنی «همسایه خود را مثل نفس خود محبت نمای» نیکو می کنید. ۱۶ لکن اگر ظاهربینی کنید، گناه او هیچ کس را تجربه نمی کند. ۱۷ لکن هر کس در تجربه می افتد و

وقتی که شهورت وی او را می کشد و فریفته می سازد. ۱۸ پس شهورت آبستن شده، گناه را می زاید و گناه به انجام رسیده، موت را تولید می کند. ۱۹ ای برادران عزیز من، گمراه مشوید!

۲۰ هر بخشندگی نیکو و هر بخشش کامل از بالا است و نازل می شود از پدر نورها که نزد او هیچ تبدیل و سایه گردش نیست. ای برادران داوری به شریعت آزادی خواهد شد. ۲۱ زیرا آن داوری او محض اراده خود ما را بوسیله کلمه حق تولید نمود تا ما

چون نویزمخلوقات او باشیم. ۲۲ بنا بر این، ای برادران عزیز من، هر کس در شریدن تند و در گفتن آهسته و در خشم سست باشد. ۲۳ زیرا خشم انسان عدالت خدا را به عمل نمی آورد. ۲۴ پس هر نجاست و افونی شر را دور کنید و با فروتنی، کلام کاشته شده را پیشبرید که قادر است که جانهای شما را نجات بخشد. لکن

کنندگان کلام باشید نه فقط شوندگان که خود را فریب می دهند. ۲۵ زیرا اگر کسی کلام را بشنود و عمل نکند، شخصی را ماند که صورت طبیعی خود را در آینه می نگرد. ۲۶ زیرا خود رانگریست و

داری و من اعمال دارم. ایمان خود را بدون اعمال به من بمنا را از سیرت نیکو به تواضع حکمت ظاهر بسازد. ۱۴ لکن اگر در و من ایمان خود را از اعمال خود به تواخاه نمود.» ۱۵ تو دل خود حسد تلغ و تعصب دارید، فخر مکبید و به ضدحق دروغ ایمان داری که خدا واحد است؟ نیکو می‌کنی! شیاطین نیز ایمان مگویید. ۱۶ این حکمت از بالا نازل نمی‌شود، بلکه دنیوی و دارند و می‌زند! ۲۰ و لیکن ای مرد باطل، آیا می‌خواهی دانست نفسانی و شیطانی است. ۱۶ زیرا هرجایی که حسد و تعصب که ایمان بدون اعمال، باطل است؟ ۲۱ آیا پدر ما ابراهیم به است، درآنجا فتنه و هر امر زشت موجود می‌باشد. ۱۷ لکن آن اعمال، عادل شمرده نشد وقتي که پسر خود اسحاق را به قرانگاه حکمت که از بالا است، اول ظاهر است و بعدصلاح آمیز و ملامیم گزرنید؟ ۲۲ می‌پیشی که ایمان با اعمال او عمل کرد و ایمان از و نصیحت پذیر و پر از رحمت و میوه های نیکو و بی ترد و اعمال، کامل گردید. ۲۳ و آن نوشته تمام گشت که می‌گوید: بی ریا. ۱۸ و میوه عدالت در سلامتی کاشته می‌شود برای آنانی که «ابراهیم به خدا ایمان آورد و برای او به عدالت محسوب گردید»، سلامتی را بعمل می‌آورند.

دوست خدا نامیده شد. ۲۴ پس می‌پیشید که انسان از اعمال ۴ از کجا در میان شما جنگها و از کجا نزاعها پیدی می‌آید؟ آیا عادل شمرده می‌شود، نه از ایمان تنها. ۲۵ و همچنین آیا راحاب نه از لذت های شما که دراعضای شما جنگ می‌کنید؟ ۲ طمع فاحشة نیز از اعمال عادل شمرده نشد وقتي که قاصدان را بدیفته، به راهی دیگر روانه نمود؟ ۲۶ زیرا چنانکه بدن بدون روح مرده چنگ آرید؛ و جنگ و جدال می‌کنید و ندارید از جهت که است، همچنین ایمان بدون اعمال نیز مرده است.

۳ ای برادران من، بسیار معلم نشوید چونکه می‌دانید که بر ما به نیت بد سوال می‌کنید تادر لذات خود صرف نمایید. ۴ ای داوری سخت تر خواهد شد. ۲ زیرا همگی ما بسیار می‌لغزیم. و اگر زایبات، آیا نمی‌دانید که دوستی دنیا، دشمنی خداست؟ پس کسی در سخن گفتن نلغزد، او مرد کامل است و می‌تواند عنان تمام هر که می‌خواهد دوست دنیا باشد، دشمن خدا گردد. ۵ آیا گمان جسد خود را بکشد. ۳ و اینک لگام رابر دهان اسیان می‌زیم تا دارید که کتاب عبث می‌گوید روحی که او را در ما ساکن کرده مطیع ما شوند و تمام بدن آنها را برمی‌گردانیم. ۴ اینک کشتهایها است، تا به غیرت بر ما اشیاق دارد؟ ۶ لیکن او فیض زیاده نیز چقدر بزرگ است و از بادهای سخت رانده می‌شود، لکن می‌بخشد. بنابراین می‌گوید: «خدماتکربان را مخالفت می‌کند، با سکان کوچک به هر طرفی که اراده ناخدا باشد، برگردانیده اما فروتنان را فیض می‌بخشد». ۷ پس خدا را اطاعت نمایید می‌شود. ۵ همچنان زبان نیز عضوی کوچک است و سخنان و با ابلیس مقاومت کنید تا از شما بگزیرد. ۸ و به خدا تقرب

کیرآمیز می‌گوید. اینک آتش کمی چه جنگل عظیمی را می‌سوزاند. جویید تا به شما نزدیکی نماید. دستهای خود را طاهر سازید، ای ۶ وزبان آتشی است! آن عالم ناراستی در میان اعضای ما زبان گناهکاران و دلهای خود را پاک کنید، ای دودلان. ۹ خود را امست که تمام بدن را می‌آلاید و دایره کائمات را می‌سوزاند و از خوار سازید و ناله و گرمه نمایید و خنده شما به ماتم و خوشی شما ۷ جهنم ساخته می‌شود! (Geenna g1067) زیرا که هر طبیعتی به غم مبدل شود. ۱۰ در حضور خدا فروتنی کنید تاشما را سرافراز از حوش و طیور و حشرات و حیوانات بحری از طبیعت انسان رام فرماید. ۱۱ ای برادران، یکدیگر را ناسزا مگویید زیرا هر که برادر می‌شود و رام شده است. ۸ لکن زبان را کسی از مردمان نمی‌تواند خود را ناسزا گوید و بر او حکم کند، شریعت را ناسزا گفته و رام کند. شرارتی سرکش و پر از هر قاتل است! ۹ خدا و پدر بر شریعت حکم کرده باشد. لکن اگر بر شریعت حکم کنی، عامل را به آن متبارک می‌خوانیم و به همان مردمان را که به صورت شریعت نیستی بلکه داوه‌هستی. ۱۲ صاحب شریعت و داور، یکی خدآفریده شده‌اند، لعن می‌گوییم. ۱۰ از یک دهان برکت و لعنت است که بر رهایندن و هلاک کردن قادر می‌باشد. پس تو کیستی بیرون می‌آید! ای برادران، شایسته نیست که چنین شود. ۱۱ آیا که بر همسایه خود داوری می‌کنی؟ ۱۲ هان، ای کسانی که چشممه از یک شکاف آب شیرین و شور جاری می‌سازد؟ ۱۲ یا می‌گویید: «امروز و فردا به فلاں شهر خواهیم رفت و در آنجا یک می‌شودای برادران من که درخت انجیر، زیتون یا درخت مو، انجر سال بسرخواهیم برد و تجارت خواهیم کرد و نفع خواهیم برد»، بار آورده؟ و چشممه شور نمی‌تواند آب شیرین را موجود سازد. ۱۴ و حال آنکه نمی‌دانید که فردا چه می‌شود؛ از آنرو که حیات ۱۳ کیست در میان شما که حکیم و عالم باشد؟ پس اعمال خود شما چیست؟ مگر بخاری نیستید که اندک زمانی ظاهر است و

بعدن اپدید می شود؟ ۱۵ به عوض آنکه باید گفت که «اگر خدا برادران من، اگر کسی از شما از راستی منحرف شود و شخصی او بخواهد، زنده می نمایم و چنین و چنان می کنمی». ۱۶ اما الحال را بازگرداند، ۲۰ بدانه رکه گناهکار را از ضلالت راه او برگرداند، به عجب خود فخری می کنید و هر چنین فخر بد است. ۱۷ پس جانی را از موت رهانیده و گناهان بسیار را پوشانیده است. هرکه نیکوبی کردن بداند و بعمل نیاورد، او را گاه است.

۱۸ هان ای دولتمندان، بجهت مصیبتهایی که بر شما وارد می آید، گریه و ولوه نمایید. ۲ دولت شما فاسد و رخت شما بیدخورده می شود. ۳ طلا و نقره شما را زنگ می خورد وزنگ آنها بر شما شاهادت خواهد داد و مثل آتش، گوشت شما را خواهد خورد. شما در زمان آخرخواه اندوختهاید. ۴ اینک مرد عمله های کشته های شما را درویده اند و شما آن را به فریب نگاه داشته اید، فریاد برمی آورد و ناله های دروغگران، به گوشهای رب الجنود رسیده است. ۵ بر روی زمین به ناز و کامرانی مشغول بوده، دلهای خود را در یوم قتل پوردید. ۶ بر مرد عادل فتوی دادید و او را به قتل رسانیده و با شمامقاومت نمی کند. ۷ پس ای براذران، تا هنگام آمدن خداوند صبرکنید. اینک دهقان انتظار می کشد برای محصول گرانبهای زمین و برایش صبر می کند تا باران اولین و آخرین را بیابد. ۸ شما نیز صبر نمایید و دلهای خود را قوی سازید زیرا که آمدن خداوند نزدیک است. ۹ ای براذران، از یکدیگر شکایت مکنید، مبادا بر شما حکم شود. اینک داور بر در ایستاده است. ۱۰ ای براذران، نمونه زحمت و صبر را بگیرید از انبیایی که به نام خداوند تکلم نمودند. ۱۱ اینک صابران را خوشحال می گوییم و صبرایوب را شنیده اید و انجام کار خداوند را دانسته اید، زیرا که خداوند بغایت مهربان و کریم است. ۱۲ لکن اول همه ای براذران من، قسم مخربید نه به آسمان و نه به زمین و نه به هیچ سوگند دیگر، بلکه بلى شما بلى باشد و نی شما نی، مبادا در تحرکم بیفتند. ۱۳ اگر کسی از شما مبتلای بلاعی باشد، دعا بنماید و اگر کسی خوشحال باشد، سرود بخواند. ۱۴ و هرگاه کسی از شما بیمار باشد، کمیشان کلیسا را طلب کند تا برایش دعا نمایند و او را به نام خداوند به روغن تدهین کنند. ۱۵ و دعا ایمان، مريض شما را شفا خواهد بخشید و خداوند او را خواهد برخizانید، و اگر گناه کرده باشد، از او آمرزیده خواهد شد. ۱۶ نزد یکدیگریه گناهان خود اعتراف کنید و برای یکدیگر دعا کنید تا شفا یابید، زیرا دعای مرد عادل در عمل، قوت بسیار دارد. ۱۷ الیاس مردی بود صاحب حواس مثل ما و به تمامی دل دعا کرد که باران نبارد و تا مدت سه سال و شش ماه نبارد. ۱۸ و بازدعا کرد و آسمان بارید و زمین ثمر خود را رویانید. ۱۹ ای

اول پطرس

گرانهای چون خون بره بی عیب و بی داغ یعنی خون مسیح، ۲۰ که

پیش از بنیاد عالم معین شد، لکن در زمان آخر برای شما ظاهر

۱ به غیرانی که پراکنده‌اند در پنطس و غلاطیه و قپدوچیه و آسیا گردید، ۲۱ که بوساطت او شما بر آن خدایی که او را از مردگان

و بطانیه؛ ۲ برگردیدگان بحسب علم سابق خدای پدر، به تقدیس برخیزاید او را جلال داد، ایمان آورده‌اید تا ایمان و امیدشما بر

روح برای اطاعت و پاشیدن خون عیسی مسیح. فیض و سلامتی خدا باشد. ۲۲ چون نفسهای خود را به اطاعت راستی طاهر

بر شما افزون باد. ۳ مبارک باد خدا و پسر خداوند ما عیسی ساخته‌اید تا محبت برادرانه بی ریا داشته باشید، پس یکدیگر را از

مسیح که بحسب رحمت عظیم خود ما را بوساطت برخاستن دل بنتد محبت بنمایید. ۲۳ از آنرو که تولد تازه یافند نه از

عیسی مسیح از مردگان از نوتولید نمود برای امید زنده، ۴ بهجهت تحنم فانی بلکه از غیرانی یعنی به کلام خدا که زنده وتا ابدالاً باد

میراث بی فساد و بی آلایش و ناپمرده که نگاه داشته شده است در باقی است. (aiōn g165) ۲۴ زیرا که «هر بشری مانندگیاه است

آسمان برای شما؛ ۵ که به قوت خدامحروس هستید به ایمان و تمام جلال او چون گل گیاه. گیاه پمرده شد و گلش ریخت.

برای نجاتی که مهیا شده است تا در ایام آخر ظاهر شود. ۶ و در ۲۵ لکن کلمه خدا تا بدل‌الاً باد باقی است.» و این است آن کلامی

آن وجود می‌نمایید، هرچند در حال، انکدی از راه ضرورت در که به شما پشارت داده شده است. (aiōn g165)

تجربه‌های گوناگون محروم شده‌اید، ۷ تا آزمایش ایمان شما که

۲ لهذا هر نوع کیهه و هر مکر و ریا و حسد و هر قسم بدگویی را

از طلای فانی بازرموده شدن در آتش، گرانهایتر است، برای تسبیح

ترک کرده، ۲ چون اطفال نوزاده، مشتاق شیر روحانی و بی غش

باشید تا از آن برای نجات نمو کنید، ۳ اگر فی الواقع چشیده‌اید

که خداوند مهربان است. ۴ و به او تقریب جسته، یعنی به آن

سنگ زنده رد شده از مردم، لکن نزد خدا برگزیده و مکرم. ۵ شما

نیز مثل سنگهای زنده بنا کرده می‌شوید به عمارت روحانی و

کهانت مقدس تا قربانی های روحانی و مقبول خدا را بواسطه

عیسی مسیح بگذرانید. ۶ بنابراین، در کتاب مکتوب است که

«اینک می‌نهم در صهیون سنگی سر زاویه برگزیده و مکرم و هر که

به وی ایمان آورد خجل تغواهد شد.» ۷ پس شما را که ایمان

دارید اکرام است، لکن آنانی را که ایمان ندارند، «آن سنگی که

معماران رد کردن، همان سر زاویه گردید»، ۸ و «سنگ لغزش

دهنده و صخره مصادم»، زیرا که اطاعت کلام نزدیکه، لغزش

می‌خورند که برای همین معین شده‌اند. ۹ لکن شما قبیله برگزیده

و کهانت ملوکانه وامت مقدس و قومی که ملک خاص خدا

باشد هستید تا فضایل او را که شما را از ظلمت، به نور عجیب خود

خوانده است، اعلام نمایید. ۱۰ که سابق قومی نبودید و الان

قوم خدا هستید. آن وقت از رحمت محروم، اما الحال رحمت

کرده شده‌اید. ۱۱ ای محبوبان، استدعا دارم که چون غریبان و

یگانگان از شهوات جسمی که با نفس در نزاع هستند، اجتناب

نمایید؛ ۱۲ و سیرت خود را در میان امتهای نیکو دارید تا در همان

امری که شمارا مثل بدکاران بد می‌گویند، از کارهای نیکوی شما

که بینند، در روز تفقد، خدا را تمجید نمایید. ۱۳ لهذا هر منصب

بشری را بخاطر خداوندان اطاعت کنید، خواه پادشاه را که فوق همه

خود یافته‌اید نه به چیزهای فانی مثل نقره و طلا، ۱۹ بلکه به خون

است، ۱۴ و خواه حکام را که رسولان وی هستند، بجهت انتقام^۹ و بدی بعض دشمن مدهید، بلکه بر عکس کشیدن از بدکاران و تحسین نیکوکاران. ۱۵ زیرا که همین است برکت بطبلید زیرا که می‌دانید برای این خوانده شده‌اید تا وارد اراده خدا که به نیکوکاری خود، جهالت مردمان بی‌فهم را ساخت برکت شوید. ۱۰ زیرا «هر که می‌خواهد حیات را دوست دارد و ایام نمایید، ۱۶ مثل آزادگان، اما نه مثل آنانی که آزادی خود را پوشش نیکو بیند، زبان خود را از بدی و لبهای خود را از فربیگ گفتن باز شرارت می‌سازند بلکه چون بندگان خدا. ۱۷ همه مردمان را بدارد؛ ۱۸ از بدی اعراض نماید و نیکویی را به جا آورد؛ سلامتی احترام کنید. برادران را محبت نمایید. از خدا پترسید. پادشاه را بطبلید و آن را تعاقب نمایید. ۱۲ از آنرو که چشمان خداوند را محترام نمایید. ۱۸ ای نوکران، مطعی آقایان خود باشید کامال بر عادلان است و گوشاهای او به سوی دعای ایشان، لکن روی ترس؛ و نه فقط صالحان و مهربانان را بلکه کج خلقان را نیز. خداوند بر بدکاران است.» ۱۳ و اگر برای نیکویی غیر هستید، ۱۹ زیرا این ثواب است که کسی بجهت ضمیری که چشم بر خدا کیست که به شما ضرری برساند؟ ۱۴ بلکه هرگاه برای عدالت دارد، در وقتی که ناحق زحمت می‌کشد، دردها را متجمّل شود. زحمت کشیدید، خوشحال شما. پس از خوف ایشان ترسان و ۲۰ زیرا چه فخر دارد هنگامی که گناهکار بوده، تازیانه خورید و مضطرب مشوید. ۱۵ بلکه خداوند مسیح را در دل خود تقدیس متحمل آن شوید. لکن اگر نیکوکار بوده، تازیانه خورید و مضطرب مشوید. ۱۶ و ضمیر کنید، این نزد خدا ثواب است. ۲۱ زیرا که برای همین خوانده شما پیرسد، او را جواب دهید، لیکن با حلم و ترس. ۱۷ و ضمیر شده‌اید، چونکه مسیح نیز برای ما عذاب کشید و شما را نمونه‌ای خود را نیکو بدارید تأثیری که بر سیرت نیکوی شما در مسیح گذاشت تا در اثر قدمهای وی رفتار نمایید. ۲۲ «که هیچ گناه طعن می‌زنند، در همان چیزی که شما را بد می‌گویند خجالت نکرد و مکر در زبانش یافت نشد.» ۲۳ چون او را دشنام می‌دادند، کشید، ۲۴ اگر اراده خدا چنین است، نیکوکار بودن و زحمت دشنام پس نمی‌داد و چون عذاب می‌کشید تهدیدنامی نمود، کشیدن، بهتر است ازید کردار بودن. ۱۸ زیرا که مسیح نیز برای بلکه خویشتن را به داور عادل سالمی کرد. ۲۴ که خود گناهان ما گناهان یک باز زحمت کشید، یعنی عادلی برای ظالمان، تا ما را را در بدن خویش بردار متجمّل شد تا از گناه مرده شده، به عدالت نزد خدا بیاورد؛ در حالیکه بحسب جسم مرد، لکن بحسب روح زیست نمایید که به ضریبها او شفا یافته‌اید. ۲۵ از آنرو که مانند زنده گشت، ۱۹ و به آن روح نیز رفت و موعظه نمود به ارواحی گوسفندان گمشده بودید، لکن الحال به سوی شبان و اسقف که در زندان بودند، ۲۰ که سابق نافرمانی‌دار بودند هنگامی که حلم خدا در ایام نوح انتظار می‌کشید، وقتی که کشته بنا می‌شد، که جانهای خود برگشته‌اید.

۳ مچینیان ای زنان، شورهان خود را اطاعت نمایید تا اگر نمونه آن یعنی تعمید اکنون ما را نجات می‌بخشد (نه دور کردن بعضی نیز مطعی کلام نشوند، سیرت زنان، ایشان را بدون کلام کشافت جسم بلکه امتحان ضمیر صالح به سوی خدا) بواسطه دریابد، ۲ چونکه سیرت طاهر و خداترس شما را بینند. ۳ و شما رازیت ظاهري نباشد، از بافت موی و متجلی شدن به طلا و خدا است و فرشتگان و قدرتها و قوات مطعی او شده‌اند. پوشیدن لباس، ۴ بلکه انسانیت باطنی قلبی در لباس غیر فاسد

روح حليم و آرام که نزد خدا گرانبهاست. ۵ زیرا بدنگونه زنان ۶ لهذا چون مسیح بحسب جسم برای مازحمت کشید، شما مقدسه درسابق نیز که متوكل به خدا بودند، خویشتن رازیت نیز به همان نیت مسلح شوید زیرا آنکه بحسب جسم زحمت می‌نمودند و شورهان خود را اطاعت می‌کردند. ۶ مانند ساره کشید، از گناه بازداشته شده است. ۲ تا آنکه بعد از آن مابقی که ابراهیم را مطعی می‌بودو او را آقا می‌خواند و شما دختران او عمر را در جسم نه بحسب شهوت انسانی بلکه موافق اراده خدا شده‌اید، اگر نیکویی کنید و از هیچ خوف ترسان نشوید. ۷ و بسر برد. ۳ زیرا که عمر گذشته کافی است برای عمل نمودن به همچینیان ای شورهان، با فضایت با ایشان زیست کنید، چون با خواهش امتهای و در فجور و شهوت و می‌گساري و عياشي و ظروف ضعيف تر زنانه، وايشان را محترم داريد چون با شما وارث بزمهاو بت پرستيهای حرام رفتار نمودن. ۴ و در اين متعجب هستند فيض حیات نیز هستند تا دعاهای شما بازداشته نشود. ۸ خلاصه که شما همراه ایشان به سوی همین اسراف اوپاشی نمی‌شاید و همه شما یکراي و همدرد و برادردوست و مشفق و فروتن باشید. شما را دشنام می‌دهند. ۵ و ایشان حساب خواهند داد بدو که

مستعد است تا زندگان و مردگان را داوری نماید. ۶ زیرا که تمام اندیشه خود را به وی واگذارید زیرا که او برای شما از اینچه هست نیز به مردگان بشارت داده شد تا بر ایشان موافق فکر می کند. ۸ هشیار و بیدار باشد زیرا که دشمن شما ابليس مردم بحسب حجم حکم شود و موافق خدا بحسب روح زیست مانند شیر غران گردش می کند و کسی را می طلبد تا بیلعد. ۹ پس نمایند. ۷ لکن انتهای همه چیز نزدیک است. پس خرداندیش و به ایمان استوار شده، با او مقاومت کنید، چون آگاه هستید که نمایند. ۱۰ لکن دعا هشیار باشید. ۸ و اول همه با یکدیگر بشدت محبت همین زحمات بر برادران شما که در دنیا هستند، می آید. ۹ و نمایند زیرا که محبت کثیر گناهان را می پوشاند. ۱۰ و یکدیگر را خدای همه فیضها که ما را به جلال ابدی خود در عیسی مسیح بدون همه مهمنانی کنید. ۱۱ و هر یک بحسب نعمتی که یافته خوانده، است، شما را بعداز کشیدن زحمتی قلیل کامل و استوار و باشد، یکدیگر را در آن خدمت نماید، مثل وکلاه امین فیض تواناخواهد ساخت. (aiōnios g166) ۱۲ او را ابدالاً باد جلال گوناگون خدا. ۱۳ اگر کسی سخن گوید، مانند اقوال خدا بگوید و توانایی باد، آمین. (aiōn g165) ۱۴ به توسط سلوانس که او را او را جلال و توانایی تابدالاً باد هست، آمین. (aiōn g165) ۱۵ پس من مرسی به ای حبیبان، تعجب ننمایید از این آتشی که در میان شمامت شما سلام می رسانند. ۱۶ یکدیگر را به بوسه محبتانه سلام نمایید و بجهت امتحان شما می آید که گویا چیزی غریب بر شما واقع و همه شما را که در مسیح عیسی هستید، سلام باد آمین.

شده باشد. ۱۷ بلکه بقدری که شریک زحمات مسیح هستید، خشنودشود تا در هنگام ظهور جلال وی شادی و جدناهید.

۱۸ اگر بخاطر نام مسیح رسولی می کشید، خوشحال شما زیرا که روح جلال روح خدا بر شما آرام می گیرد. ۱۹ پس زنهار هیچ یکی از شما چون قاتل یا زدای شریف یا فضول عذاب نکشد. ۲۰ لکن اگر چون مسیحی عذاب بکشد، پس شرمده نشود بلکه به این اسم خدا راتمجید نماید. ۲۱ زیرا این زمان است که داوری ازخانه خدا شروع شود؛ و اگر شروع آن از ماست، پس عاقبت کسانی که انجیل خدا را اطاعت نمی کنند چه خواهد شد؟ ۲۲ اگر عادل به دشواری نجات باید، بی دین و گناهکار کجا یافت خواهد شد؟ ۲۳ پس کسانی نیز که بحسب اراده خدا زحمت کشند، جانهای خود را در نیکوکاری به خالق امین بسپارند.

۲۴ پیران را در میان شما نصیحت می کنم، من که نیز با شما پیر هستم و شاهد بر زحمات مسیح و شریک در جلالی که مکشف خواهد شد. ۲۵ گله خدا را که در میان شمامت بچاراند و نظرات آن را بکنید، نه به زور بلکه به رضامندی ونه بجهت سود قیبح بلکه به رغبت؛ ۲۶ و نه چنانکه بر قسمت های خود خداوندی بکنید بلکه بجهت گله نمونه باشید، ۲۷ تا در وقتی که رئیس شبانان ظاهر شود، تاج ناپمرده جلال را بیایید. ۲۸ همچنین ای جوانان، مطیع پیران باشید بلکه همه با یکدیگر فروتنی را بر خود بینندید زیرا خدابا متکبران مقاومت می کنند و فروتنان را فیض می بخشد. ۲۹ پس زبردست زورآور خدا فروتنی نمایند تا شما را در وقت معین سرافراز

دوم پطرس

رانخست بدانید که هیچ نبوت کتاب از تفسیر خودنی نیست.

۲۱ زیرا که نبوت به اراده انسان هرگزاره نشد، بلکه مردمان به

۱ شمعون پطرس، غلام و رسول عیسی مسیح، به آنانی که روح القدس مجنوب شده، از جانب خدا سخن گفتند.

ایمان گرانها را به مساوی مایه‌هاند، در عدالت خدای ما و عیسی

۲ لکن در میان قوم، انبیای کلیه نیز بودند، چنانکه در میان مسیح نجات‌دهنده. ۲ فیض و سلامتی در معرفت خدا و خداوند

شمایعی بر شما افروز باد. ۳ چنانکه قوت الهی او همه‌چیزهایی را ماعیسی بر شما افروز باد.

که برای حیات و دینداری لازم است، به ما عنایت فرموده است،

به معرفت او که ما را به جلال و فضیلت خود دعوت نموده، ۴ که و بسیاری فجور

ایشان را متابعت خواهند نمود که بدسبیب ایشان طریق حق،

بوساطت آنها عده‌های بینهایت عظیم و گرانها به ما داده شد

تاشما به اینها شریک طبیعت الهی گردید و افزاسدی که از شهوت در جهان است، خلاصی یاید. ۵ و به همین جهت، کمال

سعی نموده، درایمان خود فضیلت پیدا نماید ۶ و در فضیلت،

علم و در علم، عفت و در عفت، صبر و در صبر، دینداری

۷ و در دینداری، محبت برادران و در محبت برادران، محبت را.

۸ زیرا هرگاه اینها درشما یافت شود و بیفراید، شما را نمی‌گذارد

که در معرفت خداوند ما عیسی مسیح کاهل یا بی‌ثمر بوده باشد.

۹ زیرا هر که اینها را ندارد، کور و کوتاه نظر است و تطییر گناهان

گذشته خود را فراموش کرده است. ۱۰ لهذا برادران بیشتر

جد و جهد کنید تادعوت و برگردانگی خود را ثابت نماید زیرا

اگرچنان کنید هرگز لغزش نخواهید خورد. ۱۱ و همچنین دخول در

ملکوت جاودانی خداوند و نجات‌دهنده ما عیسی مسیح به شما

۱۲ به دولتمندی داده خواهد شد. (aiōnios g166)

پیوسته یاد دادن شما از این امور غفلت نخواهیم وزید، هرچند آنها را

می‌دانید و در آن راستی که نزد شما است استوار هستید. ۱۳ لکن

این را صواب می‌دانم، مادامی که در این خیمه هستم، شما را به

یاد آوری برانگذارم. ۱۴ چونکه می‌دانم که وقت بیرون کردن خیمه

من نزدیک است، چنانکه خداوند ما عیسی مسیح نیز مرآ آگاهانید.

۱۵ و برای این نیز کوشش می‌کنم تاشما در هر وقت بعد از رحلت

من، بتوانید این امور را یاد آورید. ۱۶ زیرا که دریی افسانه‌های

جهانی نزفیم، چون از قوت و آمدن خداوند ما عیسی مسیح شما را

خداوند برایشان حکم افترا نمی‌زنند. ۱۷ لکن اینها چون حیوانات

غیرناتاطی که برای صید و هلاکت طبع متولد شده‌اند، ملامت

زیرا آنکه فرشتگانی که در قارت و قوت افضل هستند، پیش

خداآوند می‌دانند که عادلان را از تجربه رهایی دهد و ظالمان را تا

پیوسته یاد دادن شما از این امور غفلت نخواهیم وزید، هرچند آنها را

می‌دانید و در آن راستی که نزد شما است استوار هستید. ۱۸ لکن

این را صواب می‌دانم، مادامی که در این خیمه هستم، شما را به

یاد آوری برانگذارم. ۱۹ چونکه می‌دانم که وقت بیرون کردن خیمه

که این است پسر حبیب من که آوازی از جلال کبریایی به اوسیم

اکرام و جلال یافت هنگامی که آوازی از جلال کبریایی او را بودیم

که «این است پسر حبیب من که از اوی خشنودم.» ۲۰ و این آواز

می‌کنند. ۲۱ چشممهای پر از زنا دارند که از گاه بازداشته نمی‌

شود، و کسان ناپایدار را به دام می‌کشند؛ اینا لعنت که قلب

را زمانی که با او درکوه مقدس بودیم، شنیدیم که از آسمان آورده شد. ۲۲ و کلام اینها را نیز محکم تر داریم که نیکومی کنید

خود را برای طمع ریاضت داده‌اند، ۲۳ و راه مستقیم را ترک

اگر در آن اهتمام کنید، مثل چراگی درخششده در مکان تاریک تا

روز بشکافد و ستاره صیبح در دلهای شما طلوع کند. ۲۴ و این رادوست می‌دانست، متابعت کردند. ۲۵ لکن او از تقصیر خود

توبیخ یافت که حمار گنگ به زیان انسان مبتلی شده، دیوانگی شما چطور مردمان باید باشید، در هرسیرت مقدس و دینداری؟ نبی را توبیخ نمود. ۱۷ اینها چشمۀ های بی آب و مه های رانده شده به باد شدید هستند که برای ایشان ظلمت تاریکی جاودانی، آسمانها سوخته شده، از هم متفرق خواهد شد و عناصر از حرارت مقرر است. (questioned) ۱۸ زیرا که سخنان تکبرآمیز و باطل گذاخته خواهد گردید. ۱۹ ولی بحسب وعده او، متنظر آسمانهای می‌گویند و آنانی را که از اهل ضلالت تازه رستگار شده‌اند، در جدید و زمین جدید هستیم که در آنها عدالت ساکن خواهد بود. دام شهوات به فجور جسمی می‌کشند، ۲۰ و ایشان را به آزادی ۱۴ لهذای حبیبان، چون انتظار این چیزها رامی کشید، جد و وعده می‌دهند و حال آنکه خود غلام فساده‌ستند، زیرا هرچیزی که جهد نمایید تا زد او بی‌داغ و بی‌عیب در سلامتی یافته شود. بر کسی غلبه یافته باشد، او نیز غلام آن است. ۲۱ زیرا هرگاه به ۱۵ و تحمل خداوند ما را نجات بدانید، چنانکه برادر حبیب معرفت خداوند و نجات‌دهنده ما عیسی مسیح ازآلایش دنیوی مایوس نیز بحسب حکمتی که به وی داده شد، به شما نوشت. رستند و بعد از آن، بار دیگر گرفتارو مغلوب آن گشتند، اواخر ۱۶ و همچنین در سایر رساله‌های خود این چیزها را بیان می‌نماید ایشان از اوایل بدترمی شود. ۲۲ زیرا که برای ایشان بهتر می‌بود که در آنها بعضی چیزهای است که فهمیدن آنها مشکل است و راه عدالت را ندانسته باشند از اینکه بعد از دانستن بارده‌گر از آن مردمان بی‌علم و نایابدار آنها را مثل سایر کتب تحریف می‌کنند تا حکم مقدس که بدیشان سپرده شده بود، برگردند. لکن معنی به هلاکت خود برسند. ۲۳ پس شما ای حبیبان، چون این امور را مثل حقیقی بر ایشان راست آمد که «سگ به قی خود رجوع کرده ازپیش می‌دانید، با حذر باشید که مبادا به گمراهی بی‌دینان ریوده شده، از پایداری خود بیتفید. ۲۴ بلکه در فیض و معرفت خداوند و نجات‌دهنده ما عیسی مسیح ترقی کنید، که او را از کنون است و خنزیر شسته شده، به غلطیان در گل.»

(aiōn g165) تابدالاپاد جلال باد. آمین.

۳ این رساله دوم را ای حبیبان الان به شمامی نویسم که به این هردو، دل پاک شما را به طریق یادگاری برمی‌انگیرانم، ۲ تا بخاطر آرید کلماتی که انبیا مقدس، پیش گفته‌اند و حکم خداوند و نجات‌دهنده را که به رسولان شما داده شد. ۳ و نخست این را می‌دانید که در ایام آخرسته‌هاین با استهرا ظاهر خواهند شد که بر وفق شهوات خود رفتار نموده، ۴ خواهند گفت: «کجاست وعده آمدن او؟ زیرا از زمانی که پدران به خواب رفند، هرچیز به همینطوری که ازابدای آفرینش بود، باقی است.» ۵ زیرا که ایشان عمد از این غافل هستند که به کلام خدا آسمانهای قدیم بود و زمین از آب و به آب قائم گردید. ۶ و به این هردو، عالمی که آن وقت بود در آب غرق شده، هلاک گشت. ۷ لکن آسمان و زمین الان به همان کلام برای آتش ذخیره شده و تا روز داوری و هلاکت، مردم بی‌دین نگاه داشته شده‌اند. ۸ لکن ای حبیبان، این یک چیز از شما مخفی نماند که یک روز نزد خدا چون هزار سال است و هزار سال چون یک روز. ۹ خداوند در وعده خود تاخیر نمی‌نماید چنانکه بعضی تاخیرمی پندازند، بلکه بر شما تحمل می‌نماید چون نمی‌خواهد که کسی هلاک گردد بلکه همه به توهه گرایند. ۱۰ لکن روز خداوند چون دزد خواهد آمد که در آن آسمانها به صدای عظیم زایل خواهد شد و عناصر سوخته شده، از هم خواهد پاشید و زمین و کارهایی که در آن است سوخته خواهد شد. ۱۱ پس چون جمیع اینها متفرق خواهد گردید،

ساکن است و لغوش در وی نیست. ۱۱ اما کسی که از پرادر خود

نفرت دارد، در تاریکی است و در تاریکی راه می‌رود و نمی‌داند

۱ آنچه از ابتدا بود و آنچه شنیده‌ایم و به چشم خود دیده، کجا می‌رود زیرا که تاریکی چشمانش را کور کرده است. ای

آنچه بر آن نگریستیم و دستهای ما لمس کرد، درباره کلمه حیات. فرزندان، به شما می‌نویسم زیرا که گناهان شما بخاطر اسم او

۲ و حیات ظاهر شد و آن را دیده‌ایم و شهادت می‌دهیم و به آمرزیده شده است. ۱۳ ای پدران، به شما می‌نویسم زیرا او را که

شما خبر می‌دهیم از حیات جاودانی که نزد پدر بود و برا مظاهر از ابتدا است می‌شناسید. ای جوانان، به شمامی نویسم از آنچا که

شد. ۱۴ آنچه دیده و شنیده‌ایم شما را اعلام بر شریعت غالب شده‌اید. ای بچه‌ها به شما نوشتمن زیرا که پدر را

می‌نماییم تاشما هم با ما شرآشت داشته باشید. و اما شرآشت می‌شناسید. ۱۵ ای پدران، به شما نوشتمن زیرا او را که از ابتداست

مابا پدر و با پرسش عیسی مسیح است. ۱۶ و این را به شما می‌شناسید. ای جوانان، به شما نوشتمن از آن جهت که توانا هستید

منویسم تا خوشی ما کامل گردد. ۱۷ و این است پیغامی که از او و کلام خدا در شما سکن است و برا شریعت غلبه‌اید. ۱۸ دنیا را

شنیده‌ایم و به شما اعلام می‌نماییم، که خدا نور است و هیچ و آنچه در دنیاست دوست مدارید زیرا اگر کسی دنیا را دوست

ظلمت در وی هرگز نیست. ۱۹ اگر گوییم که با وی شرآشت دارد، محبت پدر در وی نیست. ۲۰ زیرا که آنچه در دنیاست،

داریم، در حالیکه در ظلمت سلوک می‌نماییم، دروغ می‌گوییم و از شهوت جسم و خواهش چشم و غرور زندگانی از پدر نیست

براستی عمل نمی‌کنیم. ۲۱ لکن اگر در تور سلوک می‌نماییم، بلکه از جهان است. ۲۲ و دنیا و شهوات آن در گذراست لکن

چنانکه او در نور است، با یکدیگر شرآشت داریم و خون پسر او کسی که به اراده خدا عمل می‌کند، تا به ابد باقی می‌ماند. (aiōnios g166)

عیسی مسیح ما را از هر گناه پاک می‌سازد. ۲۳ اگر گوییم که گناه (g165) ۲۴ ای بچه‌ها، این ساعت آخر است و چنانکه شنیده‌اید

نداریم خود را گمراه می‌کنیم و راستی در ما نیست. ۲۵ اگر به که دجال می‌اید، الحال هم دجالان بسیار ظاهر شده‌اند و از این

گناهان خود اعتراض کنیم، او امین و عادل است تا گناهان ما را می‌دانیم که ساعت آخر است. ۲۶ از ما بیرون شدند، لکن از ما

بیامرzd و ما را از هر ناراستی پاک سازد. ۲۷ اگر گوییم که گناه نبودند، زیرا اگر از ما می‌بودند با ما می‌مانند؛ لکن بیرون رفند تا

نکرده‌ایم، او را دروغگو می‌شماریم و کلام او در ما نیست. ۲۸ ظاهر شود که همه ایشان از ما نیستند. ۲۹ و اما شما از آن

قدوس، مسح را یافته‌اید و هرجیز را می‌دانید. ۲۱ نوشتمن به شما از

۲ ای فرزندان من، این را به شما می‌نویسم تا گناه نکنید؛ و این جهت که راستی را نمی‌دانید، بلکه از اینرو که آن رامی دانید

اگر کسی گناهی کند، شفیعی داریم نزد پدر یعنی عیسی مسیح و اینکه هیچ دروغ از راستی نیست. ۲۲ دروغگو کیست جز آنکه

عادل. ۲۳ واوست کفاره بجهت گناهان ما و نه گناهان ما فقط بلکه بجهت تمام جهان نیز. ۲۴ و این می‌دانیم که او را می‌شناسیم،

اگر احکام او را نگاه داریم. ۲۵ کسی که گوید او را می‌شناسیم و احکام او را نگاه ندارد، دروغگوست و در وی راستی نیست.

۲۶ این است که کلام او را نگاه دارد، فی الواقع محبت خدا در وی کامل شده است و از این می‌دانیم که در وی هستیم.

۲۷ هر که گوید که در وی می‌مانم، به همین طریقی که او سلوک می‌نمود، اونزیر پاید سلوک کند. ۲۸ ای حبیبان، حکمی تازه به

شما نمی‌نویسم، بلکه حکمی کهنه که آن را از ابتدا داشتید؛ و

۲۹ حکم کهنه آن کلام است که از ابتدا شنیدید. ۳۰ نیز حکمی

تازه به شما می‌نویسم که آن در وی و در شما حق است، زیرا که تاریکی درگذر است و نورحقیقی الان می‌درخشید. ۳۱ کسی که

می‌گوید که در نور است و از برادر خود نفرت دارد، تا حال در

تاریکی است. ۳۲ و کسی که برادر خود را محبت نماید، در نور

نشویم. ۲۹ اگر فهمیده ایدکه او عادل است، پس می‌دانید که حق هستیم و دلهای خود رادر حضور او مطمئن خواهیم ساخت، هرکه عدالت را بجا آورد، از وی تولد یافته است.

۲۰ یعنی درهچه دل ما، ما را مذمت می‌کند، زیرا خدا از دل ما

بزرگتر است و هرجیز را می‌داند. ۲۱ ای حبیبان، هرگاه دل ما را بزرگتر است و هرجیز را می‌داند. ملاحظه کنید چه نوع محبت پدر به ما داده است تا فرزندان خدا خوانده شوند؛ و چنین هستیم و از این جهت دنیا ما را نمی‌شناسدزیرا که او را نشناخت. ۲ ای حبیبان، الان فرزندان خدا هستیم و هنوز ظاهر نشده است آنچه خواهیم بود؛ لکن می‌دانیم کنیم، از او می‌پاییم، از آنجهت که احکام او رانگاه می‌داریم و به آنچه پسندیده اوست، عمل می‌نماییم. و این است حکم او که به اینچه پسندیده ایم. ۲۲ و هرگاه دارد، در او چنانکه به ما امر فرمود. ۲۳ و هرگز که این امید را بر وی دارد، ساکن است و او در وی؛ و از این می‌شناسیم که در ما ساکن است، یعنی از آن روح که به ما داده است.

۲۴ ای حبیبان، هر روح را قبول مکنید بلکه روح‌ها را بیازماید بعمل می‌آورد، برخلاف شیعیت عمل می‌کند زیرا گناه مخالف

شیعیت است. ۵ و می‌دانید که او ظاهر شد تا گناهان را بدارد و

۶ هرکه در وی ثابت است گناه نمی‌کند او راندیده است و نمی‌شناسد. ۷ ای رفته‌اند. ۸ به این، روح خدا را می‌شناسیم؛ هر روحی که به فرزندان، کسی شما را گمراه نکند؛ کسی که عدالت را به‌جا عیسی مسیح مجسم شده اقرار نماید از خداست، ۹ و هر روحی می‌آورد، عادل است چنانکه اوعادل است. ۱۰ و کسی که گناه که عیسی مسیح مجسم شده رانکار کند، از خدا نیست. و این می‌کند از ابلیس است زیرا که ابليس از ابتدا گناهکار بوده است. است روح دجال که شنیده‌اید که او می‌آید و الان هم در جهان واز این جهت پسر خدا ظاهر شد تا اعمال ابلیس را باطل سازد. ۱۱ ای فرزندان، شما از خدا هستیم و بر ایشان غلبه یافته‌اید ۹ هرکه از خدا مولود شده است، گناه نمی‌کند زیرا او که در شماست، بزرگتر است از آنکه در جهان است. می‌ماند و اونمی تواند گناهکار بوده باشد زیرا که از خدا تولد یافته است زیرا که از خدا هستند از این جهت سخنان دنیوی می‌گویند و دنیا است. ۱۰ فرزندان خدا و فرزندان ابلیس از این ظاهر می‌گردند. ایشان رامی شنود. ۱۱ ما از خدا هستیم و هرکه خدا رامی شناسد ما هرکه عدالت را به‌جانمی آورد از خدا نیست و همچنین هرکه را می‌شنود و آنکه از خدا نیست مارا نمی‌شنود. روح حق و روح برادرخود را محبت نماید. ۱۲ زیرا همین است آن پیغامی که ضلال را از این تمییز می‌دهیم. ۱۳ ای حبیبان، یکدیگر را محبت از اول شنیدید که یکدیگر را محبت نماییم. ۱۴ نه مثل قائل که بنماییم زیرا که محبت از خداست و هرکه محبت می‌نماید از خدا از آن شیری بود و برادر خود را کشت؛ و ازچه سبب او را کشت؟ مولود شده است و خدا را می‌شناسد، ۱۵ و کسی که محبت نماییم سبب که اعمال خودش قبیح بود و اعمال برادرش نیکو. نماید، خدا را نمی‌شناسدزیرا خدا محبت است. ۱۶ و محبت خدا ای برادران من، تعجب مکنید اگر دنیا از شما نفرت گیرد. به ما ظاهرشده است به اینکه خدا پسر یگانه خود را به جهان ۱۷ ما می‌دانیم که از موت گاشته، داخل حیات گشته‌ایم از فرستاده است تا به وی زیست نماییم. ۱۸ و محبت در همین اینکه برادران را محبت می‌نماییم. هرکه برادر خود را محبت نمی‌است، نه آنکه ما خدا را محبت نمودیم، بلکه اینکه او ما را نماییدر موت ساکن است. ۱۹ هرکه از برادر خود نفرت نماید، محبت نمود و پسرخود را فرستاد تاکفاره گناهان ما شود. ۲۰ ای قاتل است و می‌دانید که هیچ قاتل حیات جاودانی در خود ثابت حبیبان، اگر خدا با ما چنین محبت نمود، ما نیزی باید یکدیگر را ندارد. ۲۱ از این امر محبت را دانسته‌ایم که او محبت نماییم. ۲۲ کسی هرگر خدا را ندید؛ اگر یکدیگر را محبت

جان خود را در راه ما نهاد و ما باید جان خود را در راه برادران نماییم، خادر ما ساکن است و محبت او در ما کامل شده پنهانیم. ۲۳ لکن کسی که می‌عیشت دنیوی دارد و برادر خود را است. ۲۴ از این می‌دانیم که در وی ساکنیم و او در مازیرا که از محتاج بیند و رحمت خود را از بازدارد، چگونه محبت خدا در روح خود به ما داده است. ۲۵ و مادیده‌ایم و شهادت می‌دهیم او ساکن است؟ ۲۶ ای فرزندان، محبت را به‌جا آییم نه در کلام و که پدر پسر را فرستادتا نجات‌دهنده جهان بشود. ۲۷ هرکه اقرار زبان بلکه در عمل و راستی. ۲۸ و از این خواهیم دانست که از می‌کنده که عیسی پسر خداست، خدا در وی ساکن است و او در

خدا. ۱۶ و ما دانسته و باور کرده‌ایم آن محبتی را که خدا با ما داریم که هرچه برس حسب اراده او سوال نماییم، ما را می‌شود. نموده است. خدا محبت است و هرکه در محبت ساکن است در ۱۵ و اگر دانیم که هرچه سوال کنیم ما را می‌شود، پس می‌دانیم خدا ساکن است و خدا در وی. ۱۷ محبت در همین با ما کامل که آنچه از او درخواست کنیم می‌باشیم. ۱۶ اگر کسی برادر خود شده است تا درروز جزا ما را دلاروی باشد، زیرا چنانکه او است، را بیند که گناهی را که منتهی به موت نباشد می‌کند، دعا بکند و ما نیز در این جهان همچنین هستیم. ۱۸ در محبت خوف نیست او را حیات خواهد بخشید، به هرکه گناهی منتهی به موت نکرده بلکه محبت کامل خوف را بیرون می‌اندازد؛ زیرا خوف عذاب دارد باشد. گناهی منتهی به موت هست؛ بجهت آن نمی‌گوییم که و کسی که خوف دارد، در محبت کامل نشده است. ۱۹ مالو دعا باید کرد. ۱۷ هر ناراستی گاه است، ولی گناهی هست که را محبت می‌نماییم زیرا که او اول ما را محبت نمود. ۲۰ اگر منتهی به موت نیست. ۱۸ و می‌دانیم که هرکه از خدا مولود شده کسی گوید که خدا را محبت می‌نمایم و از برادر خود نفرت کند، است، گناه نمی‌کند بلکه کسی که از خدا تولد یافت خودرا نگاه دروغگوست، زیرا کسی که برادری را که دیده است محبت نماید، می‌دارد و آن شیرین او را لمس نمی‌کند. ۱۹ و می‌دانیم که از خدا چگونه ممکن است خدایی را که ندیده است محبت نماید؟ هستیم و تمام دنیا در شیر خوابیده است. ۲۰ اما آگاه هستیم که ۲۱ و این حکم راز وی یافته‌ایم که هرکه خدا را محبت می‌نماید، پسرخدا آمده است و به ما بصیرت داده است تا حق را بشناسیم و برادر خود را نیز محبت بنماید.

۵ هرکه ایمان دارد که عیسی، مسیح است، از خدا مولود شده بپنها نگاه دارد. آمن.

است؛ و هرکه والد رامحبت می‌نماید، مولود او را نیز محبت

می‌نماید. ۲ از این می‌دانیم که فرزندان خدا را محبت می‌نماییم، چون خدا را محبت می‌نماییم واحکام او را به جا می‌آوریم. ۳ زیرا

همین است محبت خدا که احکام او را نگاه داریم و احکام اوگران نیست. ۴ زیرا آنچه از خدا مولود شده است، بر دنیا غلبه

می‌پابد؛ و غلبه‌ای که دنیا را مغلوب ساخته است، ایمان ماست. ۵ کیست آنکه بر دنیا غلبه‌ای پابد؟ جز آنکه ایمان دارد که عیسی

پسرخداست. ۶ همین است او که به آب و خون آمد یعنی عیسی مسیح. نه به آب فقط بلکه به آب و خون. روح است آنکه

شهادت می‌دهد، زیرا که روح حق است. ۷ زیرا سه هستند که شهادت می‌دهند، ۸ یعنی روح و آب و خون؛ و این سه پک

شهادت اگر شهادت انسان را قبول کنیم، شهادت خدا بزرگتر

است؛ زیرا این است شهادت خدا که درباره پسر خود شهادت داده است. ۱۰ آنکه به پسر خدا ایمان آورد، در خود شهادت

دارد و آنکه به خدا ایمان نیاورد، او را دروغگو شمرده است، زیرا به شهادتی که خدا درباره پسر خودداده است، ایمان نیاورده است.

۱۱ و آن شهادت این است که خدا حیات جاودانی به ما داده است و این حیات، در پسر اوست. ۱۲ آنکه

پسر را دارد حیات را دارد و آنکه پسر خدا را ندارد، حیات را نافعه است. ۱۳ این را نوشتمن به شما که به اسم خدا ایمان آورده‌اید

تا بدانید که حیات جاودانی دارید و تا به اسم پسر خدا ایمان

بیاورید. ۱۴ و این است آن دلیری که نزد وی (aiōnios g166)

پسر را دارد حیات را دارد و آنکه پسر خدا را ندارد، حیات را نافعه است. ۱۳ این را نوشتمن به شما که به اسم خدا ایمان آورده‌اید

تا بدانید که حیات جاودانی دارید و تا به اسم پسر خدا ایمان

بیاورید. ۱۴ و این است آن دلیری که نزد وی (aiōnios g166)

دوم یوحنا

۱ من که پیرم، به خاتون برگزیده و فرزندانش که ایشان را در راستی محبت می‌نمایم و نه من فقط بلکه همه کسانی که راستی را می‌دانند، ۲ بخاطر آن راستی که در ما ساکن است و با ما تا به ابد خواهد بود. (aiōn g165) ۳ فیض و رحمت و سلامتی از جانب خدای پدر و عیسی مسیح خداوند و پسر پدر در راستی و محبت با ما خواهد بود. ۴ بسیار مسرو شدم چونکه بعضی از فرزندان تو را یافتم که در راستی رفتار می‌کنند، چنانکه از پدر حکم یافته‌یم. ۵ و الازم ای خاتون از تو التماس دارم نه آنکه حکمی تازه به تو بنویسم، بلکه همان را که از ابتداء داشتیم که یکدیگر را محبت بنماییم. ۶ و این است محبت که موافق احکام اولسلوک بنماییم و حکم همان است که از اول شنیدید تا در آن سلوک نماییم. ۷ زیرا گمراه کنندگان بسیار به‌دنیا بیرون شدند که عیسی مسیح ظاهر شده در جسم را اقرازنی کنند. آن است گمراه‌کننده و دجال. ۸ خود رانگاه بدارید مبادا آنچه را که عمل کردیم برپا ددهید بلکه تا اجرت کامل بیایید. ۹ هر که پیشوایی می‌کند و در تعلیم مسیح ثابت نیست، خدا رانیافته است. اما آنکه در تعلیم مسیح ثابت ماند، او هم پدر و پسر را دارد. ۱۰ اگر کسی به نزد شما آیدو این تعلیم را نیاورد، او را به خانه خود پمپزید و او را تعییت مگویید. ۱۱ زیرا هر که او را تعییت گوید، در کارهای قبیحش شریک گردد. ۱۲ چیزهای بسیار دارم که به شما بتویسم، لکن نخواستم که به کاغذ و مركب بتویسم، بلکه امیدوارم که به نزد شما بایم و زبانی گفتگو نمایم تا خوشی ما کامل شود. ۱۳ فرزندان خواهر برگزیده تو، به تو سلام می‌رسانند. آمين.

۱ من که پیرم، به غایس حبیب که او را در راستی محبت می‌نمایم. ۲ ای حبیب، دعا می‌کنم که در وجه کامیاب و تندرست بوده باشی، چنانکه جان تو کامیاب است. ۳ زیرا که بسیار شاد شدم چون برادران آمدند و بر راستی تو شهادت دادند، چنانکه تو در راستی سلوک می‌نمایی. ۴ ما بیش از این شادی نیست که بشنوم که فرزندانم در راستی سلوک می‌نمایند. ۵ ای حبیب، آنچه می‌کنی به برادران خصوص به غریبان، به امانت می‌کنی، ۶ که در حضور کلیسا بر محبت تو شهادت دادند و هرگاه ایشان را بطور شایسته خدابدرقه کنی، نیکویی می‌نمایی زیرا که بجهت اسم او بیرون رفته و از امتها چیزی نمی‌گیرند. ۷ پس بر ما واجب است که چنین اشخاص را پذیریم تا شریک راستی بشویم. ۸ به کلیسا چیزی نوشتم لکن دیوتوسفیس که سرداری بر ایشان را دوست می‌دارد ما را قبول نمی‌کند. ۹ لهذا اگر آیم کارهایی را که او می‌کنده باد خواهم آورد زیرا به سخنان ناشایسته برمایوه‌گویی می‌کند و به این قانع نشده، برادران را خود نمی‌پذیرد و کسانی را نیز که می‌خواهند، مانع ایشان می‌شود و از کلیسا بیرون می‌کند. ۱۰ ای حبیب به بدی اقتدا منما بلکه به نیکویی زیرا نیکوکردار از خداست و بدکردار خدا راندیده است. ۱۱ همه مردم و خود راستی نیز بر دیمتریوس شهادت می‌دهند و ما هم شهادت می‌دهیم و آگاهی‌دید که شهادت ما راست است. ۱۲ مرا چیزهای بسیار بود که به تو بنویسم، لکن نمی‌خواهم به مرکب و قلم به تو بنویسم. ۱۳ لکن امیدوارم که به زودی تو را خواهم دید و زبانی گفتگو کیم. ۱۴ سلام بر تو باد، دوستان به تو سلام می‌رسانند. سلام مرا به دوستان نام به نام برسان.

یهودا

همه کارهای بی دینی که ایشان کردند و بر تمامی سختگان زشت که گناهکاران بی دین به خلاف او گفتند.» ۱۶ این‌اند همه‌مکان و

۱ یهودا، غلام عیسی مسیح و برادر یعقوب، به خوانده‌شدگانی گله‌متدان که بر حسب شهوات خود سلوک می‌نمایند و به زیان که در خدای پدر حبیب و برای عیسی مسیح محفوظ می‌باشد. خود سختگان تکبرآمیزی گویند و صورتهای مردم را بجهت سودمی ۲ رحمت و سلامتی و محبت بر شما افرون باد. ۳ ای حبیبان، پستندن. ۱۷ اما شمای حبیبان، بخاطر آورید آن سختگانی که چون شوق تمام داشتم که درباره نجات عام به شما بنویسم، ناچار رسولان خداوند ما عیسی مسیح پیش گفته‌اند، ۱۸ چون به شما شدم که الان به شما بنویسم و نصیحت دهم تا شما مجاهده خبر دادند که در زمان آخر مستهزئین خواهد آمد که بر حسب کنید برای آن ایمانی که پک بار به مقدسین مپرده شد. ۴ زیرا که شهوات بی‌دینی خود رفخار خواهند کرد. ۱۹ این‌اند که تفرقه‌ها بعضی اشخاص در خفا درآمده‌اند که از قدیم برای این قصاص مقرر پیدا می‌کنند و نفسانی هستند که روح را ندارند. ۲۰ اما شمای شده بودند؛ مردمان بی‌دین که فیض خدای ما را به فجر تبدیل حبیبان، خود را به ایمان اقدس خود بنا کرده و در روح القدس نموده و عیسی مسیح آقای واحد و خداوند ما را انکار کرده‌اند. عبادت نموده، ۲۱ خویشتن را در محبت خدا محفوظ دارید ۵ پس می‌خواهم شما را یاد دهم، هرچند همه‌چیز را دفعه می‌دانید و منتظر رحمت خداوند ما عیسی مسیح برای حیات جاودانی بوده که بعد از آنکه خداوند، قوم را از زمین مصر رهایی بخشیده بود، باشید. (aiōnios g166) ۲۲ و بعضی را که مجادله می‌کنند بار دیگری ایمانان را هلاک فرمود. ۶ و فرشتگانی را که ریاست خود را حفظ نکردن بلکه مسکن حقیقی خود را ترک نمودند، در بعضی با خوف رحمت کنید و از لباس جسم آسود نفرت نمایند. زنجیرهای ابدي در تحت ظلمت بجهت قصاص یوم عظیم نگاه ۲۳ الان او را که قادر است که شما را از لغوش محفوظ دارد و در داشته است. (aïdios g126) ۷ و همچنین سدوم و غموروه و حضور جلال خود شما رایی عیب به فرجی عظیم قایم فرماید، سایر بلدان نواحی آنها مثل ایشان چونکه زناکار شدند و دری بشر ۲۴ دیگر افتادند، در عقوبیت آتش ابدي گرفتار شده، بجهت عبرت ۲۵ یعنی خدای واحد و نجات‌دهنده ما را جلال و عظمت و توانایی و قدرت باد الان و تا ابدالایاد. آمين. (aiōn g165)

۸ لیکن با وجود این، همه این خواب بینندگان نیز جسد خود را نجس می‌سازند و خداوندی را خوار می‌شمارند و بر بزرگان تهمت می‌زنند. ۹ امام‌مکائیل، رئیس ملازکه، چون درباره جسم‌موسى با البنی منازعه می‌کرد، جرات نمود که حکم افترا بر او بزند بلکه گفت: «خداوند تو توبیخ فرماید.» ۱۰ لکن این اشخاص بر آنچه نمی‌دانند افترا می‌زنند و در آنچه مثل حیوان غیرناظق بالطبع فهمیده‌اند، خود را فاسد می‌سازند. ۱۱ وای بر ایشان زیرا که به راه قائن رفته‌اند و در گمراهی بلعام بجهت اجرت غرق شده‌اند و در مشاجرت قورح هلاک گشته‌اند. ۱۲ اینها در ضیافت های محبتانه شما صنخره‌ها هستند چون با شما شادی می‌کنند، و شبانانی که خویشتن رایی خوف می‌پرورند و ابرهای بی‌آب از بادهارانه شده و در ختان صیغی بی‌میوه، دوباره مرده و از ریشه‌کنده شده، ۱۳ و امواج جوشیده دریا که رسای خود را مثل کف برمی‌آورند و ستارگان آواره هستند که برای ایشان تاریکی ظلمت جاودانی مقرر است. (aiōn g165)

۱۴ لکن خنوح که هفتم از آدم بود، درباره همین اشخاص خبر داده، گفت: «اینک خداوند با هزاران هزار از مقدسین خود یهودا آمد ۱۵ تا برهمه داوری نماید و جمیع بی‌دینان راملزم سازد، بر

مکاشفہ پونا

است. (aiōn g165, Hadēs g86) ۱۹ پس بنویس چیزهایی را

که دیدی و چیزهایی که هستند و چیزهایی را که بعد از این

۱ مکافه عیسی مسیح که خدا به او داد تا اموری را که خواهند شد، ۲۰ سر هفت ستاره‌ای را که در دست راست من می‌باید زود واقع شود، برغلامان خود ظاهر سازد و بوسیله فرشته دیدی و هفت چراغدان طلا را. اما هفت ستاره، فرشتگان هفت خودفرستاده، آن را ظاهر نمود بر غلام خود بیوختا، ۲ که گواهی کلیسا هستند و هفت چراغدان، هفت کلیسا می‌باشند.

داد به کلام خدا و به شهادت عیسی مسیح در اموری که دیده

۲ «به فرشته کلیسای در افسس بنویس که این را می‌گوید او که بود. ۳ خوشحال کسی که می‌خواهد و آنای که می‌شوند کلام این نوبت را، و آنچه در این مکتوب است نگاه می‌دارند، چونکه هفت ستاره را بدست راست خود دارد و در میان هفت چراغدان طلامی خرامد. ۴ مدام اعمال تو را و مشقت و صبرتو را وقت نزدیک است. ۵ بوحنا، به هفت کلیسای که در آسیا اینکه متتحمل اشاره نمی‌توانی شد و آنای را که خود را رسولان هستند. ۶ و از عصی، مسیح که شاهد امیر، و نجاست زاده از

مردگان و رئیس پادشاهان جهان است. مر او را که ما را محبت می خوانند و نیستند آزمودی و ایشان را دروغگو یافته؛ ۳ و صیرداری می نماید و ما را از گناهان ما به خون خود شست، ۴ و ما را نزد بخاطر اسم من تحمل کردی و خسته نگشتشی. ۵ (لکن بخشی خدا و پدر خود پادشاهان و کهنه ساخت، او را جلال و قوانایی باد برو تو دارم که محبت نخستین خود را ترک کردهای. ۶ پس بخاطر قاتا ای اراد آم . (ajōn) ۷ اینکه با هم آمد و آر که از کجafa تadehهای و توبه کن و اعمال نخست را بعمل آوروا لا

چشمی او را خواهد دید و آنانی که او را نیزه زند و تمامی امت بزودی نزد تو می آم و چراغدانش را از مکانش نقل می کنم اگر توبه نکنی. ^۶ لکن این رادراری که اعمال نقولوایان را دشمن داری، های جهان برای وی خواهند نالید. بلی! ^۷ «من هستم الف و چنانکه من نیز از آنها نفرت دارم. ^۸ «آنکه گوش دارد پشنود که یا، اول و آخر، » می گوید آن خداوند خدا که هست و بود و آن توان اسلام را ایجاد کرده است که روح به کلیساها همچو مگید: هکه غالب آید، به او این را خواهم

می‌اید، قادر علی‌الاطلاق. ۹ من یوحنًا که برادر شما و سریک در مصیبیت و ملکوت و صیر در عیسی مسیح هستم، بجهت پخشید که از درخت حیاتی که در وسط فردوس خداست بخورد. کلام خدا و شهادت عیسی مسیح در جزیه‌ای مسمی به پطمس ۸ «و به فرشته کلیساي در اسمیرنا بنويس که اين را می‌گويد آن شدم. ۱۰ و در روز خداوند درروح شدم و از عقب خود آوازی بلند افلاس، تمیام دارم، اکن، دعائی‌هست و کافه آذان را که

چون صدای صور شنیدم، ۱۱ که می گفت: «من الف و یا اول خود را یهود می گویند و نیستند بلکه از کنیسه شیطانند. ۱۰ از آن و آخر هستم. آنچه می بینی در کتابی بنویس و آن را به هفت زحماتی که خواهی کشید متبرس. اینک ابلیس بعضی از شما را در کلیسايی که در آسیاهاستند، یعنی به افسوس و اسمیرنا و پرغامس زندان خواهد انداخت تا تجربه کرده شوید و مدت ده روز زحمت و طبایرا و ساردس و فیلاندفیه و لاٹود کیه بفرست.» ۱۲ پس رو

برگردانیدم تا آن آوازی را که با من تکلم می‌نمود بگرم؛ و چون رو گردانیدم، هفت چراغدان طلا دیدم، ۱۳ و در میان هفت هر که غالب آید ازموت ثانی ضرر نخواهد یافت. ۱۲ «و به فرشته چراغدان، شیشه پسر انسان را که ردادی بلند در برداشت و رسینه وی کمرنگی طلا بسته بود، ۱۴ و سر و موی او سفید چون پشم، کلیسای در پرگامن بنویس این را می‌گوید او که شمشیر دودمه تیز

مثل برف سفید بود و چشممان او مثل شعله آتش، ۱۵ و پایهایش مانند برنج صیقلی که در کوره تایپیده شود، و آواز او مثل صدای آبهای بسیار؛^{۱۶} و در دست راست خود هفت ستاره داشت و از دهانش شمشیری دورده تیز بیرون می‌آمد و چهره‌اش چون شیطان ساکن است کشته شد.^{۱۷} لکن بحث کمی بر تو دارم

آفتاب بود که در قوتش می تابد. ۱۷ و چون او را دیدم، مثل مرده پیش پایهایش افتادم و دست راست خود را بر من نهاده، گفت: «ترسان میاش! من هستم اول و آخر و زنده؛ ۱۸ و مرده شدم و اینک تا ابد ایاد زنده هستم و کلیدهای موت و عالم اموات نیز بدی

نزد تو می آیم و به شمشیر زیان خود بایشان جنگ خواهیم کرد. فرشتگان او افراخواهم نمود. **۶** آنکه گوش دارد بشنوید که روح ۱۷ آنکه گوش دارد، بشنوید که روح به کلیساها چه می گوید: و به کلیساها چه می گوید. **۷** «و به فرشته کلیسای در فریلانفیه آنکه غالب آید، از من مخفی به وی خواهیم داد وستگی سفید به بنویس که این را می گوید آن قدوس و حق که کلید داده را دارد او خواهیم بخشید که بر آن سنگ اسمی جدید مرقوم است که می گشاید و هیچ کس نخواهد بست و می بندد و هیچ کس ۱۸ احدهی آن را نمی داند جز آنکه آن را یافته باشد. **۸** «و به فرشته نخواهد گشود. اعمال تو رامی دانم. اینک دری گشاید پیش کلیسای در طبایتیرا بنویس این را می گوید پسر خدا که چشمان او روی تو گذاردهام که کسی آن را نتواند بست، زیرا اندک قوتی چون شعله آتش و پاهای او چون بینج صیقلی است. **۹** اعمال و داری و کلام مرا حفظ کرده، اسم مرا انکار ننمودی. **۱۰** اینک محبت و خدمت و ایمان و صبر تو رامی دانم و اینکه اعمال آخر می دهم آنانی را از کنیسه شیطان که خودرا بهود می نامند و نیستند تو بیشتر از اول است. **۱۱** لکن بختی بر تو دارم که آن زن ایزابل بلکه دروغ می گویند. اینک ایشان را مجبور خواهیم نمود که بیایند نامی را راهی می دهی که خود را نیبه می گوید و بندگان مراجعتیم داده، و پیش پایهای تو سجده کنند و پدانند که من تو رامحبت نموده ام. اغوا می کند که مرتکب زنا و خوردن قربانی های بتها بشوند. **۱۲** چونکه کلام صبر مرا حفظ نمودی، من نیز تو را محفوظ خواهیم ۲۱ توهی کنند. **۱۳** اینک او را بر بستری می اندازم و آنانی را که با او زنا تمامی ساکنان زمین را بیازماید. **۱۴** بروید می آیم، پس آنچه می کنند، به مصیبته سخت مبتلا می گردانم اگر از اعمال خود توهی داری حفظ کن مبادا کسی تاج تو را بگیرد. **۱۵** هرکه غالب نکنند، **۱۶** و اولادش را به قتل خواهیم رسانید. آنگاه همه کلیساها آید، او را در هیکل خدای خود ستونی خواهیم ساخت و دیگر خواهند دانست که منم امتحان کننده جگرها و قلوب و هریکی از هرگزبیرون نخواهد رفت و نام خدای خود را و نام شهرخدای خود شما را بر حسب اعمالش خواهیم داد. **۱۷** لکن باقی ماندگان شما یعنی اورشیلم جدید را که از آسمان از جانب خدای من نازل را که در طبایتیرا هستیدو این تعیلم را نپذیرفهاید و عمقهای شیطان می شود و نام جدید خودرا بر وی خواهیم نوشت. **۱۸** آنکه گوش راچنانکه می گویند نفهمیده اید، بار دیگری بر شمامعی کذارم، دارد بشنوید که روح به کلیساها چه می گوید. **۱۹** «و به فرشته ۲۰ جز آنکه به آنچه دارید تا هنگام آمدن من تمسک جویید. کلیسای در لاتود که بنویس که این را می گوید آمین و شاهد امین ۲۱ و هرکه غالب آید و اعمال مرا تا انجام نگاه دارد، او را بر امت و صدیق که ابتدای خلقت خداست. **۲۲** اعمال تو را می دانم هاقدرت خواهیم بخشید **۲۳** تا ایشان را به عصای آهین حکمرانی که نه سرد و نه گرم هستی. کاشکه سرد بودی یا گرم. **۲۴** لهذا کند و مثل کوزه های کوزه گرخود خواهند شد، چنانکه من نیز چون فاتر هستی یعنی نه گرم و نه سرد، تو را از دهان خود قی از پدر خود بیافتتم. **۲۵** و به او ستاره صبح را خواهیم بخشید. خواهیم کرد. **۲۶** زیرامی گویی دولتمند هستم و دولت اندوخته ام و **۲۷** آنکه گوش دارد بشنوید که روح به کلیساها چه می گوید. **۲۸** به هیچ چیز محتاج نیستم و نمی دانی که تو مستمندو مسکین هستی و فقیر و کور و عریان. **۲۹** تو رانصیحت می کنم که زر **۳۰** «و به فرشته کلیسای در ساردس بنویس این را می گوید او که مصفای به آتش را از من بخری تا دولتمند شوی، و رخت سفید هفت روح خدا و هفت ستاره را دارد. اعمال تو را می دانم که نام را تا پیشانیده شوی و ننگ عربانی تو ظاهر نشود و سرمه را تا به داری که زنده ای ولی مرده هستی. **۳۱** بیدار شو و مابقی را که چشمان خود کشیده بینانی یابی. **۳۲** هرکه را من دوست می دارم، نزدیک به فنا است، استوار نما زیرا که هیچ عمل تو را در حضور تبیخ و تادیب می نمایم. پس غیر شو و توهی نما. **۳۳** اینک بر در خدا کامل نیافرم. **۳۴** پس بیاد آورجگونه یافهای و شنیدهای و ایستاده می کویم؛ اگر کسی آوازما بشنوید و در را باز کنند، به حفظ کن و توهی نمازیرا هرگاه بیدار نیاشی، مانند دزد بر تو خواهیم نزد او درخواهیم آمد و با وی شام خواهیم خورد و او نیز با من. **۳۵** آمد و از ساعت آمدن من بر تو مطلع نخواهی شد. **۳۶** «لکن در آنکه غالب آید، این را به وی خواهیم داد که بر تخت من با من ساردس اسمهای چند داری که لباس خود را نجس نساخته اند و بشنیدن، چنانکه من غلبه یافم و با پدر خود بر تخت او نشتم. در لباس سفید با من خواهند خرامید زیرا که مستحق هستند. **۳۷** هرکه گوش دارد بشنوید که روح به کلیساها چه می گوید.» **۳۸** هرکه غالب آید به جامه سفید ملیس خواهد شد واسم او را از دفتر حیات محظوظ خواهیم ساخت بلکه به نام وی در حضور پدرم و

سپاس به آن تخت نشینی که تا ابادالاباد زنده است می خواند،
۱۰ آنگاه آن بیست و چهار پیر می افتند در حضور
آن تخت نشین و او را که ابادالاباد زنده است عبادت می کنند و
تجاهی خود را پیش تخت انداخته، می گویند: (aiōn g165)
۱۱ «ای خداوند، مستحقی که جلال و اکرام و قوت را پیایی، زیرا
که تو همه موجودات را آفریده ای و محض اراده تو بودند و آفریده
شدند.»

۵ و دیدم بر دست راست تختنشین، کتابی را که مکتوب و به وی شمشیری بزرگ داده شد. ۵ و چون مهر سوم را گشود، است از درون و بیرون، و مختم به هفت مهر. ۲ و فرشته‌ای قوی را حیوان سوم راشنیدم که می‌گوید: «بیا (و بین!)» و دیدم اینک دیدم که به آواز بلند ندا می‌کند که «کیست مستحقی اینکه کتاب اسپی سیاه که سوارش ترازویی بدست خود دارد. ۶ و از میان را بگشايد و مهرهايش را بردارد؟!» ۳ و هیچ‌کس در آسمان و در چهار حیوان، آوازی را شنیدم که می‌گوید: «یک هشت پک گندم زمین و در زیرزمین نتوانست آن کتاب را باز کند یا بر آن نظر به یک دینار و سه هشت پک جو به یک دینار و به روغن و شراب کنند. ۴ و من بشدت می‌گرسیم زیرا هیچ‌کس که شایسته گشودن ضرر مرسان.» ۷ و چون مهرچهارم را گشود، حیوان چهارم را کتاب یا خواندن آن یا نظر کردن بر آن باشد، یافت نشد. ۵ و شنیدم که می‌گوید: «بیا (و بین!)» ۸ و دیدم که اینک اسپی زرد یکی از آن پیران به من می‌گوید: «گریان ماش! اینک آن شیری و کسی بر آن سوار شده که اسم اوموت است و عالم اموات از که از سبط یهودا و ریشه داود است، غالب آمده است تا کتاب عقب او می‌آید؛ و به آن دو اختیار بر یک ربع زمین داده شد تا به هفت مصشم. ۹ بگشايد.» ۹ و دیدم در میان تخت و حمار شمشیر و قحط و موت و با وحش زمین بکشند. (Hadēs g86)

۹ و چون مهر پنجم را گشود، در زیر مذیح دیدم نفوس آنانی می‌گویند: «نجات، خدای ما را که بر تخت نشسته است و را که برای کلام خدا و شهادتی که داشتند کشته شده بودند؛ بر راه است.» ۱۰ و جمیع فرشتگان در گرد تخت و پیران و که به آواز بلند صدا کرده، می‌گفتند: «ای خداوند قدوس و چهار حیوان ایستاده بودند. و دریش تخت به روی درافتاده، خدا حق، تا به کی انصاف نمی‌نمایی و انقامت خون ما را از ساکنان راسجده کردند ۱۲ و گفتند: «آمین! برک و جلال و حکمت و زمین نمی‌کشی؟» ۱۳ و به هر یکی از ایشان جامه‌ای سفید سپاس و اکرام و قوت و توانایی، خدای ما را باد تا ابدالاً باد. داده شد و به ایشان گفته شد که اندکی دیگر آرامی نمایند تا آمین.» ۱۴ و یکی از پیران متوجه شده، به من عدد همقطاران که مثل ایشان کشته خواهند شد، تمام شود. گفت: «این سفیدپوشان کیاند و از کجا آمدند؟» ۱۵ من ۱۶ و چون مهر ششم را گشود، دیدم که زلزله‌ای عظیم واقع شد او را گفتم: «خداوندا تو می‌دانی!» مرا گفت: «ایشان کسانی و آفتاب چون پلاس پشمی سیاه گردید و تمام ماه چون خون می‌باشد که از عذاب سخت بیرون می‌آیند و لباس خود را به خون گشت؛ ۱۷ و ستارگان آسمان بر زمین فرو ریختند، مانند درخت بره شست و شوکرده، سفید نموده‌اند. از این جهت پیش روی انجیری که از باد سخت به حرکت آمده، میوه‌های نارس خود را تخت خدایند و شبانه‌روز در هیکل اوی را خدمت می‌کنند و می‌افشانند. ۱۸ و آسمان چون طوماری پیچیده شده، از جا برده آن تخت نشینی، خیمه خود را برایشان بريا خواهد داشت. ۱۹ و شد و هرکوه و جزیره از مکان خود منتقل گشت. ۲۰ و پادشاهان دیگر هرگز گرسنه و تشنیه نخواهند شد و آفتاب و هیچ گرما بر زمین و بزرگان و سپه سالاران و دولتمدان و جباران و هر غلام و آزاد ایشان نخواهد رسید. ۲۱ زیرا براهمی که در میان تخت است، خود را دروغه‌ها و صخره‌های کوهها پنهان کردن. ۲۲ و شبان ایشان خواهد بود و به چشم‌های آب حیات، ایشان را کوهها و صخره‌ها می‌گویند که «بر ما بیتفید و ما رامخفی سازید راهنمایی خواهد نمود؛ و خدا هر اشکی را از چشممان ایشان پاک از روی آن تخت نشینی و از غضب بره؛ ۲۳ زیرا روز عظیم غضب خواهد کرد.»

او رسیده است و کیست که می‌تواند ایستاد؟»

۸ و چون مهر هفتم را گشود، خاموشی قریب به نیم ساعت

۷ و بعد از آن دیدم چهار فرشته، بر چهارگوش زمین ایستاده، در آسمان واقع شد. ۸ و دیدم هفت فرشته را که در حضور چهار باد زمین را بازمی‌دارند تا باد بر زمین و بر دریا و بر هیچ خد ایستاده‌اند که به ایشان هفت کرنا داده شد. ۹ و فرشته‌ای درخت نوزد. ۱۰ و فرشته دیگری دیدم که از مطلع آفتاب بالا دیگرآمده، نزد مذیح بایستاد با مجرمی طلا و بخور سیار بدود داده می‌آید و مهر خدای زنده را دارد. و به آن چهار فرشته‌ای که شدت آن را به دعاهاش جمیع مقدسین، بر مذیح مقدسین، بدیشان داده شد که زمین و دریا را ضرر رسانند، به آواز بلند ندا تخت است بدهد، ۱۱ و دود بخور، از دست فرشته با دعاهاش گردد، ۱۲ می‌گوید: «هیچ ضری ب زمین و دریا و درختان مرسانید مقدسین در حضور خدا بالا رفت. ۱۳ پس آن فرشته مجرماً گرفته، تا بندگان خدای خود را بر پیشانی ایشان مهر زنیم. ۱۴ و عدد از آتش مذیح آن را پر کرد و به سوی زمین انداخت و صدایها مهرشیدگان را شنیدم که از جمیع اسباط بنی اسرائیل، صد و چهل و رعدها و برقها و زلزله حداث گردید. ۱۵ و هفت فرشته‌ای که چهارهزار مهر شدند. ۱۶ و از سبیط یهودا دوازده هزار مهر شدند؛ و هفت کرنا را داشتند خود را مستعد نواختن نمودند ۱۷ و چون اولی از سبیط روبین دوازده هزار؛ و از سبیط جاد دوازده هزار؛ ۱۸ و از بنواخت تنگر و آتش با خون آمیخته شده، واقع گردید و به سوی سبیط اشیر دوازده هزار؛ و از سبیط شمعون دوازده هزار؛ و از سبیط زمین ریخته شد و ثلث درختان سوخته و هر گیاه سبز سوخته منسی دوازده هزار؛ ۱۹ و از سبیط شمعون دوازده هزار؛ و از سبیط شد. ۲۰ و فرشته دوم بنواخت که ناگاه مثال کوهی بزرگ، به آتش لای دوازده هزار؛ و از سبیط یسماکار دوازده هزار؛ ۲۱ و از سبیط زبولون افروخته شده، به دریا افکنده شد و ثلث دریا خون گردید، ۲۲ و دوازده هزار؛ و از سبیط یوسف دوازده هزار؛ و از سبیط بنیامین دوازده هزار؛ و از سبیط ثلث مخلوقات دریایی که جان داشتند، بمربند و ثلث کشیتها تیاه هزار مهرشیدند. ۲۳ و بعد از این دیدم که اینک گروهی عظیم که گردید. ۲۴ و چون فرشته سوم نواخت، ناگاه ستاره‌ای عظیم، چون هیچ کس ایشان را نتواند شمرد، از هر امت و قبیله و قوم و زبان زنگاری افروخته شده از آسمان فرود آمد و بر ثلث نهرا و چشم‌های دریش تخت و در حضور بره به جامه‌های سفید آراسته و شاخه‌های آب افاد. ۲۵ و اسم آن ستاره را افسنتین می‌خوانند؛ و ثلث های نخل بدست گرفته، ایستاده‌اند. ۲۶ و به آواز بلند نداکرده، آبها به افسنتین مبدل گشت و مردمان بسیار از آبها که تالع شده

بود مرندن. ۱۲ و فرشته چهارم بنواخت و به ثلث آفتاب وثلث ماه آتشین و آسمان‌جوانی وکبریتی دارند و سرهای اسیان چون سر شیران و ثلث ستارگان صدمه رسید تا ثلث آنهاتاریک گردید و ثلث روز و است و از دهانشان آتش و دود و کبریت بیرون می‌آید. ۱۸ از این ثلث شب همچنین بی نور شد. ۱۳ و عقابی را دیدم و شنیدم که سه بلا یعنی آتش و دود و کبریت که از دهانشان برمی‌آید، ثلث دروسط آسمان می‌پرده و به آواز بلند می‌گوید: «وای وای بر مردم هلاک شدند. ۱۹ زیرا که قدرت اسیان در دهان و ام ایشان ساکنان زمین، بسبب صدای دیگرکنای آن سه فرشته‌ای که است، زیرا که دمهای آنها چون مارهاست که سرها دارد و به آنها اذیت می‌کنند. ۲۰ و سایرمردم که به این بلایا کشته نگشتند، از می‌پاید بنوازند.»

۹ و چون فرشته پنجم بنواخت، ستاره‌ای را دیدم که بر زمین افتاده بود و کلید چاه هاویه بدو داده شد. (**Abyssos g12**) ۲ و چاه هاویه را گشاد و دودی چون دود تنوری عظیم از چاه بالا آمد و آفتاب و هوا از دود چاه تاریک گشت. (**Abyssos g12**) ۳ و

از میان دود، ملخها به زمین برآمدند و به آنها قوتی چون قوت ۱۰ و دیدم فرشته زورآور دیگری را که از آسمان نازل می‌شود عقربهای زمین داده شد ۴ و بدیشان گفته شد که ضرر نرساند نه که ایری دربردارد، و قوس قرحقی بر سرش و چهراهش مثل آفتاب به گیاه زمین و نه به هیچ سبزی و نه به درختی بلکه به آن مردمانی و پایهایش مثل ستونهای آتش. ۲ و در دست خود کتابچه‌ای گشوده که مهر خدا را بر پیشانی خود ندارند. ۵ و به آنها داده شد که درد و پای راست خود را بردریا و پای چپ خود را بر زمین ایشان را نگشند بلکه تا مدت پنج ماه معذب بدارند و اذیت آنها نهاده؛ ۳ و به آوازبلند، چون غرش شیر صدا کرد؛ و چون صدا مثل اذیت عقرب بود، وقتی که کسی را تپش زند. ۶ و در آن کرد، هفت رعد به صدای خود سخن گفتند. ۴ و چون هفت ایام، مردم طلب موت خواهند کرد و آن را نخواهد یافت و تمنای رعد سخن گفتند، حاضر شدم که بنویسم. آنگاه آوازی از آسمان موت خواهند داشت، اما موت از ایشان خواهد گریخت. ۷ و شنیدم که می‌گوید: «آنچه هفت رعد گفتند مهر کن و آنها را صورت ملخها چون اسپهای آراسته شده برای جندگ بود و بر سر منویس.» ۵ و آن فرشته‌ای را که بر دریا و زمین ایستاده دیدم، ایشان مثل تاجهای شبیه طلا، و چهره‌های ایشان شبیه صورت دست راست خود را به سوی آسمان بلندکرده، ۶ قسم خورد به او انسان بود. ۸ و موبی داشتند چون موی زنان، و دندانهایشان مانند که تا ابدالاً باد زنده است که آسمان و آنچه را که در آن است و دندانهای شیران بود. ۹ و جوشنها داشتند، چون جوشنها آهنین زمین و آنچه را که در آن است و دریا و آنچه را که در آن است و صدای بالهای ایشان، مثل صدای ارابه‌های اسپهای بسیار که آفرید که «بعد از این زمانی نخواهد بود، ۷ بلکه

به جنگ همی تازند. ۱۰ و دمهای چون عقربها با نیشها داشتند؛ درایام صدای فرشته هفتمن، چون کرنا را می‌پایدبنوازد، سر خدا به در دم آنها قادر بود که تا مدت پنج ماه مردم را اذیت نمایند. اتمام خواهد رسید، چنانکه بندگان خود آنها را بشارت داد.» ۸ و ۱۱ و بر خود، پادشاهی داشتند که ملک الهاویه است که در آن آوازی که از آسمان شنیده بودم، باردیگر شنیدم که مرا خطاب عربانی به ابدون مسمی است و در یونانی او را اپلیون خوانند. کرده، می‌گوید: «برو و کتابچه گشاده را از دست فرشته‌ای که بر

۱۲ یک وای گذشته است. اینک دو وای دریا و زمین ایستاده است بگیر.» ۹ پس به نزد فرشته رفته، به وی دیگر بعد از این می‌آید. ۱۳ و فرشته ششم بنواخت که ناگاه گفتم که کتابچه را به من بدهد. او ما گفت: «بگیر و بخور که آوازی از میان چهار شاخ مذبح طلایی که در حضور خدادشت اندرونوت را تلح خواهد نمود، لکن در دهانت چون عسل شیرین شنیدم ۱۴ که به آن فرشته ششم که صاحب کرنابود می‌گوید: خواهد بود.» ۱۰ پس کتابچه را از دست فرشته گرفته، خوردم که «آن چهار فرشته را که بر نهر عظیم فرات بسته‌اند، خلاص کن.» در دهان مثل عسل شیرین بود، ولی چون خورده بودم، درونم تلح ۱۵ پس آن چهار فرشته که برای ساعت و روز و ماه و سال معین گردید. ۱۱ و ما گفت که «می‌باید تو اقوام وامت‌ها و زبانها و مهیا شده‌اند تا اینکه ثلث مردم را بکشند، خلاصی یافتد. ۱۶ و پادشاهان بسیار را نبوت کنی.»

۱۷ عدد جنود سواران، دویست هزار هزار بود که عدد ایشان را شنیدم. ۱۱ و نی ای مثل عصبا من داده شد و مرا گفت: «برخیز و به اینطور اسیان و سواران ایشان را دررویا دیدم که جوشنها قدس خدا و مذبح و آنای را که در آن عبادت می‌کنند پیمایش نما.

۲ وصحن خارج قدس را بیرون انداز و آن را پیمایزیرا که به امت‌ها و ترسندگان نام خود راچه کوچک و چه بزرگ اجرت دهی و داده شده است و شهر مقدس راچهل و دو ماه پاییمال خواهند مقدسان زمین را فاسد گردانی. » ۱۹ و قدس خدا در آسمان نمود. ۳ و به دوشاهد خود خواهم داد که پلاس در بر کرده، مفتح گشت وتابوت عهدنامه او در قدس او ظاهر شد و بر قها مدت هزار و دویست و شصت روز نبوت نمایند. » ۴ ایناند دو وصدها و زلزله و تگرگ عظیمی حادث شد.

درخت زیتون و دو چراخدان که در حضور خداوند زمین ایستاده‌اند. ۱۲ و علامتی عظیم در آسمان ظاهر شد: زنی که آتفاب را ه و اگر کسی بخواهد بدیشان اذیت رساند، آتشی از دهانشان پدر دربر دارد و ماه زیرپایهایش و بر سریش تاجی از دوازده ستاره است، شده، دشمنان ایشان را فرو می‌گیرد؛ و هرکه قصد اذیت ایشان دارد، بدینگونه باید کشته شود. ۶ اینها قدرت به بستن آسمان دارند تا در ایام نبوت ایشان باران نبارد و قدرت بر آنها دارند که آنها را به خون تبدیل نمایند و جهان را هر گاه بخواهد، به انواع بلایا مبتلا سازند. ۷ و چون شهادت خود را به اتمام رسانند، آن وحش که از هاویه برمی‌آید، با ایشان جنگ گردد، غله خواهد یافت و ایشان را خواهد کشت (Abyssos g12) ۸ ویدنهای ایشان در شارع عام شهر عظیم که به معنی روحانی، به سدهم و مصعر مسمی است، جایی که خداوند ایشان نیز مصلوب گشت، خواهد ماند. ۹ و گروهی از اقوام و قبایل زبانها و امت‌ها، بدنها ایشان را سه روز و نیم نظاره می‌کنند واجازت نمی‌دهند که بدنها ایشان را به قبرسپارند. ۱۰ و ساکنان زمین بر ایشان خوشی و شادی می‌کنند و نزد یکدیگر هدایا خواهند فرستاد، از آنرو این دو نبی ساکنان زمین (امعبد ساختند. ۱۱ و بعد از سه روز و نیم، روح حیات از خدابدیشان درآمد که بر پایهای خود ایستادند و بینندگان ایشان را خوفی عظیم فرو گرفت. ۱۲ و آوازی بلند از آسمان شیدند که بدیشان می‌گوید: «به اینجا صعود قدرت مسیح او ظاهر شد زیرا که آن مدعی برادران ما که شبانه‌روز نماید. » پس در این، به آسمان بالا شدند و دشمنانشان ایشان را دیدند. ۱۳ و در همان ساعت، زلزله‌ای عظیم حادث گشت که دیک از شهر منهدم گردید و هفت هزارنفر از زلزله هلاک شدند و باقی ماندگان ترسان گشته، خدای آسمان را مجید کردند. ۱۴ و ای دوم درگذشته است. اینکه ای سوم بزودی می‌آید، فرشته‌ای بنوخت که ناگاه صدایان بلندر آسمان واقع شد که می‌گفتند: «سلطنت جهان از آن خداوند ما و مسیح او شد و تا ابدالا باد حکمرانی خواهد گرد. » (aiōn κρ. ۱۶) ۱۵ و آن بیست زن داده شد تا به بیابان به مکان خود پرواز کند، جایی که او را از نظر آن مار، زماني و دو زمان و نصف زمان پیروزش می‌کنند. ۱۶ و مار از دهان خود در عقب زن، آئی چون روی ریخت تا سیل او را فروگیرد. ۱۶ و زمین زن را حمایت کرد و زمین دهان خود را گشاده، آن رود را که ازدها از دهان خود ریخت فرو برد. ۱۷ و ازدها بر زن

و چهارپر که در حضور خدا بر تختهای خود نشسته‌اند، به روی درافتاده، خدا را سجده کردند ۱۷ و گفتند: «تو را شکر می‌کنیم ای خداوند، خدای قادر مطلق که هستی و بودی، زیرا که قوت عظیم خود را بدست گرفته، به سلطنت پرداختی. ۱۸ و امت هاخشمناک شدند و غضب تو ظاهر گردید و وقت مردگان رسید تا بر ایشان داوری شود و تا بندگان خود یعنی انبیا و مقدسان

غضب نموده، رفت تا باباقی ماندگان ذریت او که احکام خدا را بشمارد، زیرا که عدداًنسان است و عدداًش ششصد و شصت و حفظمی کنند و شهادت عیسی را نگاه می‌دارند، جنگ کنند. شش است.

۱۳ او بر ریگ دریا ایستاده بود. ۲ و آن وحش را که دیدم، ۱۴ و دیدم که اینک بره، بر کوه صهیون ایستاده است و با مانند پانگ بود و پایهایش مثل پای خرس و دهانش مثل دهان وی صد و چهل و چهار هزار نفر که اسم او و اسم پدر او را بر شیر. و ازدها قوت خویش و تخت خود و قوت عظیمی به وی داد. پیشانی خود مرقوم می‌دارند. ۲ و آوازی از آسمان شنیدم، مثل ۳ و یکی از سرهایپاش را دیدم که تا به موت کشته شد و از آن آواز آبهای سپیار و مانند آواز رعد عظیم؛ و آن آوازی که شنیدم،
زخم مهلك شفا یافت و تمامی جهان دربی این وحش در حیرت مانند آواز بربیتووان بود که بربطهای خود را بنوازند. ۳ و در حضور افتدند. ۴ و آن ازدها را که قدرت به وحش داده بود، پرستش تخت و چهار حوان و پیران، سروید جدید می‌سرایند و هیچ کس کردند و وحش را سجده کرد، گفتند که «کیست مثل آن سرودرا بیاموزد، جز آن صد و چهل و چهار هزار که وکیست که با وی می‌تواند جنگ کنند؟» ۵ و به وی دهانی داده از جهان خریده شده بودند. ۴ ایناند آنانی که با زنان آلوه نشدند، شد که به کبر و کفر تکلم می‌کنند؛ و قدرتی به او عطا شد که زیرا که باکره هستند؛ و آناند که بره را هر کجا می‌رود متابعت مدت چهل و دو ماه عمل کنند. ۶ پس دهان خود را به کفرهای می‌کنند و از میان مردم خریده شده‌اند تا نبور برای خدا و بره برخدا گشود تا بر اسم او و خیمه او و سکنه آسمان کفر گوید. باشند. ۵ در دهان ایشان دروغی یافت نشد، زیرا که بی‌عیب ۷ و به وی داده شد که با مقدسین جنگ کنند و بر ایشان غلبه هستند. ۶ و فرشتهای دیگر را دیدم که در وسط آسمان پرواز یابد؛ و تسلاط بر هر قبیله و قوم و زبان و امت، بدلو عطا شد. می‌کنند و انجیل جاودانی را دارد تا ساکنان زمین را از هر امت و ۸ و جمیع ساکنان جهان، جز آنانی که نامهای ایشان در دفتر قبیله و زبان و قوم بشارت دهد، (aiōnios g166) ۷ و به آواز حیات بروای که از بناهای عالم ذبح شده بود مكتوب است، او را بلند می‌گوید: «از خدا پریسید و او را تمجید نمایید، زیرا که زمان خواهد پرستید. ۹ اگر کسی گوش دارد بشنو. ۱۰ اگر کسی داوری اورسیده است. پس او را که آسمان و زمین و دریا و چشممه اسیر نماید به اسیری رود، و اگر کسی به شمشیر قتل کند، می‌باید های آب را آفرید، پرستش کنید.» ۸ و فرشتهای دیگر از عقب او او به شمشیرکشته گردد. در اینجاست صبر و ایمان مقدسین. آمده، گفت: «منهدم شد بابل عظیم که از خمر غضب زنای خواهد پرستید. ۹ اگر کسی گوش دارد بشنو. ۱۰ اگر کسی داوری اورسیده است. پس او را که آسمان و زمین و دریا و چشممه اسیر نماید به اسیری رود، و اگر کسی به شمشیر قتل کند، می‌باید های آب را آفرید، پرستش کنید.» ۸ و فرشتهای دیگر از عقب او ۱۱ و دیدم وحش دیگری را که از زمین بالامی آید و دو شاخ مثل خود، جمیع امتهای را نوشانید.» ۹ و فرشته سوم از عقب این دو شاخهای بره داشت و مانند ازدها تکلم می‌نمود؛ ۱۲ و با تمام آمده، به آواربلند می‌گوید: «اگر کسی وحش و صورت او را پرستش قدرت وحش نخست، در حضور وی عمل می‌کند و زمین وسکنه کند و نشان او را بر پیشانی یا دست خود پندازد، ۱۰ او نیز از آن را بر این وامی دارد که وحش نخست راکه از زخم مهلك شفا خمر غضب خدا که در پیاله خشم وی بیغش آمیخته شده است، یافت، پرستند. ۱۳ و معجزات عظیمه بعمل می‌آورد تا آتش را نیز خواهد نشید، و در نزد فرشتگان مقدس و در حضوریه، به آتش و آزاسمن در حضور مردم به زمین فرود آورد. ۱۴ و ساکنان زمین را کبریت، معذب خواهد شد، ۱۱ و دود عذاب ایشان تا ابدالاًباد گمراه می‌کند، به آن معجزاتی که به وی داده شد که آنها را در بالا می‌رود. پس آنانی که وحش و صورت او را پرستش می‌کنند حضور وحش بنماید. و به ساکنان زمین می‌گوید که صورتی را آزان و هرکه نشان اسم او را پندازد، شبانه‌روز آرامی ندارند.» (aiōn) ۱۲ در اینجاست صبر مقدسین که احکام خدا و ایمان وحش که بعد از خوردن زخم شمشیر زیست نمود، بسازند. ۱۵ و (g165) ۱۲ در اینجاست صبر مقدسین که احکام خدا و ایمان به وی داده شد که آن صورت وحش را روح بخشید تا که صورت عیسی را حفظ می‌نمایند. ۱۳ و آوازی را از آسمان شنیدم که وحش سخن گوید و چنان کند که هرکه صورت وحش را پرستش می‌گوید: «بنویس که از کنون خوشحالند مردگانی که درخداوند نکنند، کشته گردد. ۱۶ و همه را از کبیرو صغیر و دولتمند و فقیر می‌مرند. و روح می‌گوید: «بلی، تا از زحمات خود آرامی یابند و غلام و آزاد برواین وامی دارد که بر دست راست یا بر پیشانی خود اعمال ایشان از عقب ایشان می‌رسد.» ۱۴ و دیدم که اینک ابری نشانی گذارند. ۱۷ و اینکه هیچ کس خرد و فروش نتواند کرد، سفید پدید آمد و برابر، کسی مثل پسر انسان نشسته که تاجی از جز کسی که نشان یعنی اسم یا عدد اسم وحش را داشته باشد. طلادر و در دستش داسی تیز است. ۱۵ و فرشتهای دیگر از ۱۸ در اینجا حکمت است. پس هرکه فهم دارد، عدد وحش را قدس بیرون آمده، به آواز بلند آن ابرنشین را ندا می‌کند که داس

خود را پیش بیاور و درو کن، زیرا هنگام حصاد رسیده و حاصل و خون شد. ۵ و فرشته آبها را شنیدم که می‌گوید: عادلی تو که زمین خشک شده است. ۱۶ و ابرنشین داس خود را بر زمین آورد هستی و بودی ای قلوس، زیرا که چنین حکم کردی، ۶ چونکه و زمین درویده شد. ۱۷ و فرشته‌ای دیگر از قدسی که در آسمان خون مقدسین و انبیا را بیختند و بدیشان خون دادی که بتوشد است، بیرون آمد و او نیز داسی تیز داشت. ۱۸ و فرشته‌ای دیگر که زیرا که می‌گفت: «ای خداوند، برا آتش مسلط است، از مذیح بیرون شده، به آوار بلند ندا درداده، خدای قادر مطلق، داریهای تو حق و عدل است.» ۸ و چهارمین، صاحب داس تیز را گفت: «داس تیز خود را پیش آور و خوش های پیاله خود را بر آفتاب ریخت؛ و به آن داده شد که مردم را به آتش مو زمین را بچن، زیرا انگویهایش رسیده است.» ۱۹ پس آن فرشته بسوزاند. ۹ و مردم به حرارت شدید سوخته شدند و به اسم آن خدا داس خود را بزمین آورد و موهای زمین را چیده، آن را درچرخشت که بر این بلایا قدرت دارد، کفر گفتند و توبه نکردند تا او را عظیم غصب خدا ریخت. ۲۰ و چرخشت را بیرون شهر به پا تمجید نمایند. ۱۰ و پنجمین، پیاله خود را بر تخت وحش ریخت بیفشنند و خون از چرخشت تا به دهن اسیان به مسافت هزار و مملکت او تاریک گشت و زبانهای خودرا از درد می‌گردند، و شصتم دیگر پرتاب جاری شد.

۱۵ و علامت دیگر عظیم و عجیبی درآسمان دیدم، یعنی عظیم فرات ریخت و آبش خشکید تا راه پادشاهانی که از منطقه هفت فرشته‌ای که هفت بلایی دارند که آخرین هستند، زیرا که به آفتاب می‌آیند، مهیا شود. ۲ و دیدم مثال دریایی از آنها غصب الهی به انجام رسیده است. ۱۳ و دیدم که ازدهان ازدها و از دهان وحش و از دهان نبی کاذب، سه روح خبیث چون وزعها بیرون می‌آیند. ۱۴ زیرا که آنها ارواح دیوها هستند که معجزات ظاهر می‌سازند و بر پادشاهان تمام ربع مسکون خروج می‌کنند تا بدانست گرفته، ۳ سرود موسی بنده خدا و سروده را می‌خوانند و ایشان را برای جنگ آن روز عظیم خدای قادر مطلق فراهم آورند. می‌گویند: «عظیم و عجیب است اعمال توابی خداوند خدای قادر ۱۵ «اینک چون دزد می‌آیم! خوشحال کسی که بیدار شده، رخت مطلق! عدل و حق است راههای توابی پادشاه امت‌ها. ۴ کیست خود را نگاه دارد، می‌اعربیان راه رود و رسوای او را بینند.» ۱۶ و که از تو نترسد، خداوندا و کیست که نام تو را تمجید ننماید؟ زیرا که تو تنها قدوس هستی و جمیع امته آمده، در حضور تو پرستش خواهند کرد، زیرا که احکام تو ظاهرگردیده است. ۵ و بعد از این دیدم که قدس خیمه شهادت درآسمان گشوده شد، ۶ و هفت فرشته‌ای که هفت بلای داشتند، کنانی پاک و روشن دربر کرده و کمرایشان به کمرید زین پسته، بیرون آمدند. ۷ و یکی از آن چهار حیوان، به آن هفت فرشته، هفت پیاله زرین داد، پر از غصب خدا که تا ابدالایاد زنده است. (aiōn g165) ۸ و قدس عظمت نشده بود. ۱۹ و شهر بزرگ به سه قسم منقسم گشت و بلدان امته خراب شدو بابل بزرگ در حضور خدا بیاد آمد تا پاله خمرغصب آلد خشم خود را بدود. ۲۰ و هرجزیه گریخت و کوهها نایاب گشت، ۲۱ و تگرگ بزرگ که گویا به وزن یک من بود، از آسمان برمدم بارید و مردم به سبب صدمه

۱۶ و آوازی بلند شنیدم که از میان قدس به آن هفت فرشته تگرگ، خدا را کفر گفتند زیرا که صدمه‌اش بینهایت سخت بود. می‌گوید که «بروید، هفت پیاله غصب خدا را بر زمین بپیزید.» ۱۷ و یکی از آن هفت فرشته‌ای که هفت پیاله را داشتند، ۲ و اولی رفته، پیاله خود را بر زمین ریخت و دمل زشت و بد بر آمد و به من خطاب کرده، گفت: «یا تا قصای آن فاحشه مردمانی که نشان وحش دارند و صورت او را می‌پرستند، بیرون آمد. بزرگ را که برآبهای بسیار نشسته است به تو نشان دهم، ۲ و دومین پیاله خود را به دریا ریخت که آن به خون مثل خون پادشاهان جهان با او زنا کردند و ساکنان زمین، از خمر زنای او مرده مبدل گشت و هر نفس زنده از چیزهایی که در دریا بود مست شدند.» ۳ پس مرا در روح به بیان برد و زنی را دیدم بر بمرد. ۴ و سومین پیاله خود را در نهرها و چشمه های آب ریخت

وحش قمری سوارشده که از نامهای کفر پر بود و هفت سر و ده گردیده است. ۳ زیرا که از خمر غضب آلود زنای او همه امت شاخ داشت. ۴ و آن زن، به ارغوانی و قمز ملیس بود و به طلا و هانو شیده اند و پادشاهان جهان با وی زنا کردند و تجارت جهان از جواهر و مروارید مزین و پیاله ای زین به دست خود پر از خبائث و کثرت عیاشی او دولتمند گردیده اند.» ۴ و صدای دیگر از آسمان نجاسات زنای خود داشت. ۵ و بر پیشانی اش این اسم مقرم بود: شنیدم که می گفت: «ای قم من از میان او بیرون آید، مبادر دیدم، مست از خون مقدسین و از خون شهدای عیسی و از دیدن تا به فلک رسیده و خدا ظلمهایش را به یاد آورده است. ۶ بدو او بی نهایت تعجب نمودم. ۷ و فرشته مرا گفت: «چرا متعجب رد کنید آنچه را که او داده است و بحسب کارهایش دوچندان شدی؟ من سر زن و آن وحش را که هفت سر و ده شاخ دارد که بدو چرا دهید و در پیاله ای که او آمیخته است، او را دو چندان حامل اوت، به تو بیان می نمایم. ۸ آن وحش که دیدی، بود و بیامیزید. ۹ به اندازه ای که خوبیشن را تمجید کرد و عیاشی نمود، نیست و از هاوی خواهد بیآمد و به هلاکت خواهد رفت؛ و ساکنان به آنقدر عذاب و ماتم بدو دهید، زیرا که در دل خودمی گوید: به زمین، جز آنانی که نامهای ایشان از بنای عالم در دفترحیات مقام ملکه نشسته ام و بیوه نیستم و ماتم هرگز نخواهم دید. ۸ لهذا مقرم است، در حیرت خواهند افتد از دین آن وحش که بود و بلایای او از مرگ و ماتم و قحط در یک روز خواهد آمد و به آتش نیست و ظاهر خواهد شد. (Abyssos g12) ۹ «اینجاست ذهنی سوخته خواهد شد، زیرا که زورآور است، خداوند خدایی که بر که حکمت دارد. این هفت سر، هفت کوه می باشد که زن بر او داوری می کند. ۱۰ آنگاه پادشاهان دنیا که با او زنا و عیاشی آنها نشسته است؛ ۱۰ و هفت پادشاه هستند که پیچ افتداده اند نمودند، چون دود سوختن او را بینند، گریه و ماتم خواهند کرد، و یکی هست و دیگری هنوز نیامده است و چون آیدمی باید ۱۰ و از خرف عذابش دور ایستاده، خواهند گفت: وا وای، ای اندکی بماند. ۱۱ و آن وحش که بود و نیست، هشتمنی است و شهر عظیم، ای بابل، بلده زورآوزیرا که در یک ساعت عقوبت تو از آن هفت است و به هلاکت می رود. ۱۲ و آن ده شاخ که آمد. ۱۱ «و تجار جهان برای او گریه و ماتم خواهند نمود، زیرا که دیدی، ده پادشاه هستند که هنوز سلطنت نیافرند بلکه یک از این پس بضاعت ایشان را کسی نمی خرد. ۱۲ بضاعت طلا و ساعت با وحش چون پادشاهان قدرت می باند. ۱۳ اینها یک رای نفره و جواهر و مروارید و کتان نازک و ارغوانی و ابریشم و قمز و عود دارند و قوت و قدرت خود را به وحش می دهند. ۱۴ ایشان با قماری و هر ظرف عاج و ظروف چوب گرانبهای مس و آهن و بره جنگ خواهند نمود و بره بر ایشان غالب خواهد آمد، زیرا که مومر، ۱۳ و دارچینی و حماما و خوشبوی ها و مر و کندر و شراب اور الارباب و پادشاه پادشاهان است و آنانی نیز که با او هستند و روغن و آرد میده و گندم و رمهها و گلهای رسان و ارابهای و که خوانده شده و برگزیده و مینند. ۱۵ و مرا می گوید: «آبهایی اجساد و نفوس مردم. ۱۴ و حاصل شهوت نفس تو از تو گم شد که دیدی، آنجایی که فاحشه نشسته است، قومها و جماعتها و هر چیز فریه و روشن از تو نابود گردید و دیگر آنها را نخواهی وامتها و زبانها می باشد. ۱۶ و اما ده شاخ که دیدی و وحش، یافت. ۱۵ و تاجران این چیزها که از اوی دولتمند شده اند، از ترس اینها فاحشه را دشمن خواهند داشت و او را بینوا و عربان خواهند عذابش دور ایستاده، گریان و ماتم کنان ۱۶ خواهند گفت: وا وای، نمود و گوشتش را خواهند خورد و او را به آتش خواهند سوزانید، وا وای، ای شهر عظیم که به کتان و ارغوانی و قمز ملیس می بودی زیرا خدا در دل ایشان نهاده است که اراده او را بهجا آزند و به طلا و جواهر و مروارید مزین، زیرا در یک ساعت اینقدر یک رای شده، سلطنت خود را به وحش بدنه تا کلام خدا تمام دولت عظیم خراب شد. ۱۷ و هرناخدا و کل جماعتی که بر شود. ۱۸ و زنی که دیدی، آن شهر عظیم است که بر پادشاهان کشتهای می باشد و ملاحان و هر که شغل دریا می کند دور ایستاده، جهان سلطنت می کند.»

۱۸ بعد از آن دیدم فرشتهای دیگر از آسمان نازل شد که است مثل این شهر بزرگ! ۱۹ و حاک بر سر خود ریخته، گریان و ماتم کنان فریاد بآورده، می گفتند: «وای، وای بر آن شهر عظیم قدرت عظیم داشت و زمین به جلال او منور شد. ۲ و به آواز که از آن هر که در دریا صاحب کشته بود، از نفایس او دولتمند زورآورندا کرده، گفت: «منهدم شد، منهدم شد بابل عظیم! واو گردید که در یک ساعت ویران گشت. ۲۰ «بس ای آسمان و مسکن دیوها و ملاذ هر روح خیث و ملاذ هر منغ ناپاک و مکروه مقدسان و رسولان و انبیاشادی کنید زیرا خدا انتقام شما را از او

کشیده است.» ۲۱ و یک فرشته زورآور سنگ چون سنگ آسیای خدا» می‌خوانند. ۱۴ و لشکرهایی که درآسمانند، بر اسبهای بزرگ گرفته، به دریا انداخت و گفت: «چنین به یک صدمه، سفید و به کتان سفید و پاک ملیس از عقب او مامدند. ۱۵ و شهر با بل منهدم خواهد گردید و دیگر هرگز یافت نخواهد شد. از دهانش شمشیری تیز بیرون می‌آید تا به آن استها را بزندو آنها را ۲۲ و صوت بیرون و مغنان و نیزنان و کنانویان بعد از این در به عصای آهنه حکمرانی خواهد نمود و چرخشت خمر غضب تو شنیده نخواهد شد و هیچ صنعتگر از هر صنعتی در تو دیگر و خشم خدای قادر مطلق را زیر پای خود می‌افشد. ۱۶ و بر لباس پیدا نخواهد شد و باز صدای آسیا در تو شنیده نخواهد گردید، وران او نامی مرقوم است یعنی «پادشاه پادشاهان ورب الاراب». ۲۳ و نور چراغ در تو دیگر نخواهد تایید و آواز عروس و داماد باز در ۱۷ و دیدم فرشتهای را در آفتاب ایستاده که به آواز بلند تمامی تو شنیده نخواهد گشت زیرا که تجار تو اکابر جهان بودند و از مرغانی را که در آسمان پروازمی کنند، ندا کرده، می‌گوید: «باید جادوگری تو جمیع امت‌ها گمراه شدن. ۲۴ و درآن، خون آنبا و بجهت ضیافت عظیم خدا فراهم شوید. ۱۸ تا بخوردید گوشت پادشاهان و گوشت سپه سالاران و گوشت جباران و گوشت اسبها مقدسین و تمام مقتولان روی زمین یافت شد.»

۱۹ و بعد از آن شنیدم چون آوازی بلند از گروهی کثیر در آسمان که می‌گفتند: «هللویاه! نجات و جلال و اکرام و قوت از آن خدای ما است، ۲ زیرا که احکام او راست و عدل است، چونکه داوری نمود بر فاحشه بزرگ که جهان را به زنای خود فاسد می‌گردانید و انتقام خون بندگان خود را از دست او کشید. ۳ و بار دیگر گفتند: «هللویاه، و دوش تا بایل‌الاباد بالا می‌رود!» شده به کبریت انداخته شدند. (Limnē Pyr g3041 و g4442)

۲۰ و حش گرفتار شد و نبی کاذب با او که پیش او معجزات ظاهر می‌کرد تا به آنها آنای را که نشان و حش را دارد و صورت او را می‌پرستند، گمراه کند. این هر دو، زنده به دریاچه آتش افروخته شده به کبریت انداخته شدند. (aiōn g165) ۲۱ و باقیان به شمشیری که از دهان اسب سوار بیرون می‌آمد کشته درافتاده، خدایی را که بر تخت نشسته است سجده نمودند و گفتند: «آمين، هللویاه!» ۵ و آوازی از تخت بیرون آمده، گفت:

«حمدنامید خدای ما رایی تمامی بندگان او و ترسندگان او و چه ۲۰ و دیدم فرشتهای را که از آسمان نازل می‌شود و کلید Abysos) ۶ و شنیدم چون آواز جمعی کثیر و چون هاویه را دارد و زنجیری بزرگ بر دست وی است. (g12) ۷ شادی و گرفتار کرده، او راتا مدت هزار سال در بند نهاد. ۳ و او را به زیرا خداوند خدای ما قادر مطلق، سلطنت گرفته است. ۷ شادی و گرفتار کرده، او راتا مدت هزار سال در بند نهاد. ۸ و او را به وجود نماییم و او را تمجید کنیم زیرا که نکاح بره رسیده است و هاویه انداخت و در را بر او بسته، مهر کرد تا امت‌ها را دیدگر گمراه عروس او خود را حاضر ساخته است. ۸ و او داده شد که به نکد تا مدت هزار سال به انجام رسد؛ و بعد از آن می‌باید اندکی کتان، پاک و روشن خود را پوشاند، زیرا که آن کتان عدالت‌های خلاصی یابد. (Abyssos g12) ۹ و مرا گفت: «بنویس: خوشحال آنانی که به نشستند و به ایشان حکومت داده شد و دیدم نفوس آنانی را که بزم نکاح بره دعوت شده‌اند.» و نیز مرا گفت که «این است کلام بجهت شهادت عیسی و کلام خدا سر بریده شدند و آنانی را راست خدا.» ۱۰ و نزد پایه‌ایش افتادم تا او را سجده کنم. او بیه که وحش و صورتش را پیش‌نش نکردند و نشان او را بر پیشانی و من گفت: «ازنهار چنین نکنی زیرا که من با توهی‌خدمت هستم و دست خود نپذیرفتند که زنده شدند و با مسیح هزار سال سلطنت با برادرانست که شهادت عیسی را دارند. خدا را سجده کن زیرا که کردند. ۵ و سایر مردگان زنده نشستند تا هزار سال به اتمام رسید. شهادت عیسی روح نبوت است.» ۱۱ و دیدم آسمان را گشوده و این است قیامت اول. ۶ خوشحال و مقدس است کسی که از ناگاه اسی سفید که سوارش امین و حق نام دارد و به عدل داوری قیامت اول قسمتی دارد. بر اینها موت ثانی تسلط ندارد بلکه وجنگ می‌نماید، ۱۲ و چشمانش چون شعله آتش و بر سرش کاهنان خدا و مسیح خواهند بود و هزار سال با اسلطنت خواهند افسرهای بسیار و اسمی مرقوم دارد که جز خودش هیچ کس آن را کرد. ۷ و چون هزار سال به انجام رسد، شیطان از زندان خود نمی‌داند. ۱۳ و جامه‌ای خون آسود دربر دارد و نام او را «کلمه خلاصی خواهد یافت ۸ تا بیرون رودو امت‌های را که در چهار

زاویه جهانند، یعنی جوج و ماجوج را گمراه کند و ایشان را شده به آتش و کبریت خواهد بود. این است موت ثانی.» (Limnē) ۹ و یکی از آن هفت فرشته که هفت بجهت جنگ فراهم آورد که عدد ایشان چون ریگ دریاست.

۹ و بر عرصه جهان برآمده، لشکرگاه مقدسین و شهر محبوب را پیاله پر از هفت بلای آخرین را دارند، آمد و مرا مخاطب ساخته، محاصره کردند. پس آتش از جانب خدا از آسمان فرو ریخته، گفت: «بیا تا عروس منکوحه بره را به تو نشنان دهم.». ۱۰ آنگاه ایشان را بعلیعید. ۱۰ و ابلیس که ایشان را گمراه می‌کند، به دریاچه مرا در روح، به کوهی بزرگ بلند برد و شهر مقدس اورشلیم را آتش و کبریت انداخته شد، جایی که وحش و نبی کاذب هستند؛ به من نمود که از آسمان از جانب خدا نازل می‌شود، ۱۱ و ایشان تا ابدالاً بادشانه روز عذاب خواهد کشید. (Limnē g165) ۱۱ و دیدم تختی بزرگ سفید و ۱۲ و دیواری بزرگ و بلند دارد و دوازده دروازه دارد و بر سر دروازه‌ها کسی را بر آن نشسته که از روی وی آسمان و زمین گریخت ویرای جلال خدا را دارد و نوش مانند جواهر گرانیها، چون پیش بلوغین.

۱۲ و دیدم تختی بزرگ سفید و ۱۳ از مشرق دوازده فرشته و اسمها بر ایشان مرقوم است که نامهای دوازده سبط آنها جایی یافت نشد. ۱۳ و مردگان را خرد و بزرگ دیدم که پیش بینی اسرائیل باشد. ۱۴ از تخت ایستاده بودند؛ و دفترهارا گشودند. پس دفتری دیگر گشوده از جنوب سه دروازه و از شمال سه دروازه و

تخت ایستاده بودند؛ و دفترهارا گشودند. پس دفتری دیگر گشوده از جنوب سه دروازه و از غرب سه دروازه. ۱۴ و دیوار شهر دوازده شد که دفعه‌جایات است و بر مردگان داوری شد، بحسب اعمال اساس دارد و بر آنها دوازده اسم دروازه رسول بره است. ۱۵ و آن

ایشان از آنجه در دفترها مکتوب است. ۱۳ و دریا مردگانی را که کس که با من تکلم می‌کرد، نی طلاداشت تا شهر و دروازه هایش در آن بودند بازداد؛ و موت و عالم اموات مردگانی را که در آنها بودندیاز دادند؛ و هر یکی بحسب اعمالش حکم یافت. (Hadēs)

۱۴ و موت و عالم اموات به دریاچه آتش انداخته شد. این (g86) ۱۵ و هرکه در دفتر حیات مکتوب یافت نشد، بودندیاز دادند؛ و هر یکی بحسب اعمالش حکم یافت. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) ۱۶ و شهر مربع است که طول و عرضش مساوی است و شهر را به آن نی پیموده، دوازده هزار بیت پرتاب یافت و طول و عرض ویلندیاش برابر است. ۱۷ و دیوارش را صد و چهل و چهار زارع پیمود، موافق ذرع انسان، یعنی فرشته.

۱۸ و بنای دیوار آن از پشم بود و شهر از زر خالص چون شیشه مصفی بود. ۱۹ و بنیاد دیوار شهر به هر نوع جواهر گرانیها مزین بود که بنیاد اول، پشم و دوم، یاقوت کبود و سوم، عقیق سفید و

چهارم، زمرد ۲۰ و پنجم، جزع عقیقی و ششم، عقیق وهفت، زیرجد و هشتم، زمرد سلقی و نهم، طوبیاز ودهم، عقیق اخضر و یازدهم، آسمان‌جنوئی دوازدهم، یاقوت بود. ۲۱ و دوازده دروازه،

دوازده مرواید بود، هر دروازه از یک مرواید و شارع عام شهر، از زر خالص چون شیشه شفاف. ۲۲ و در آن هیچ قدس ندیدم زیرا خدا پادمان است و با ایشان ساکن خواهد بود و ایشان قوم های او خواهند بود و خود خدا با ایشان خدای ایشان خواهد بود. ۴ و

خدا هر اشکی از چشمان ایشان پاک خواهد کرد. و بعد از آن موت نخواهد بود و ماتم و ناله و درد دیگر رو نخواهد نمود زیرا که چیزهای اول درگذشت. ۵ و آن تخت نشین گفت: «الحال درآورد. ۲۵ و دروازه هایش در روز بسته نخواهد بود زیرا که شب همه چیز را نومی سازم.» و گفت: «بنویس، زیرا که این کلام امین و راست است.» ۶ باز مرا گفت: «تمام شد! من الف و یا و ابتداء و انتها هستم. من به هرکه تشننه باشد، از چشممه آب حیات، زشت یا دروغ شود، هرگز داخل آن نخواهد شد، مگر آنani که در دفتر حیات بره مکتویند.

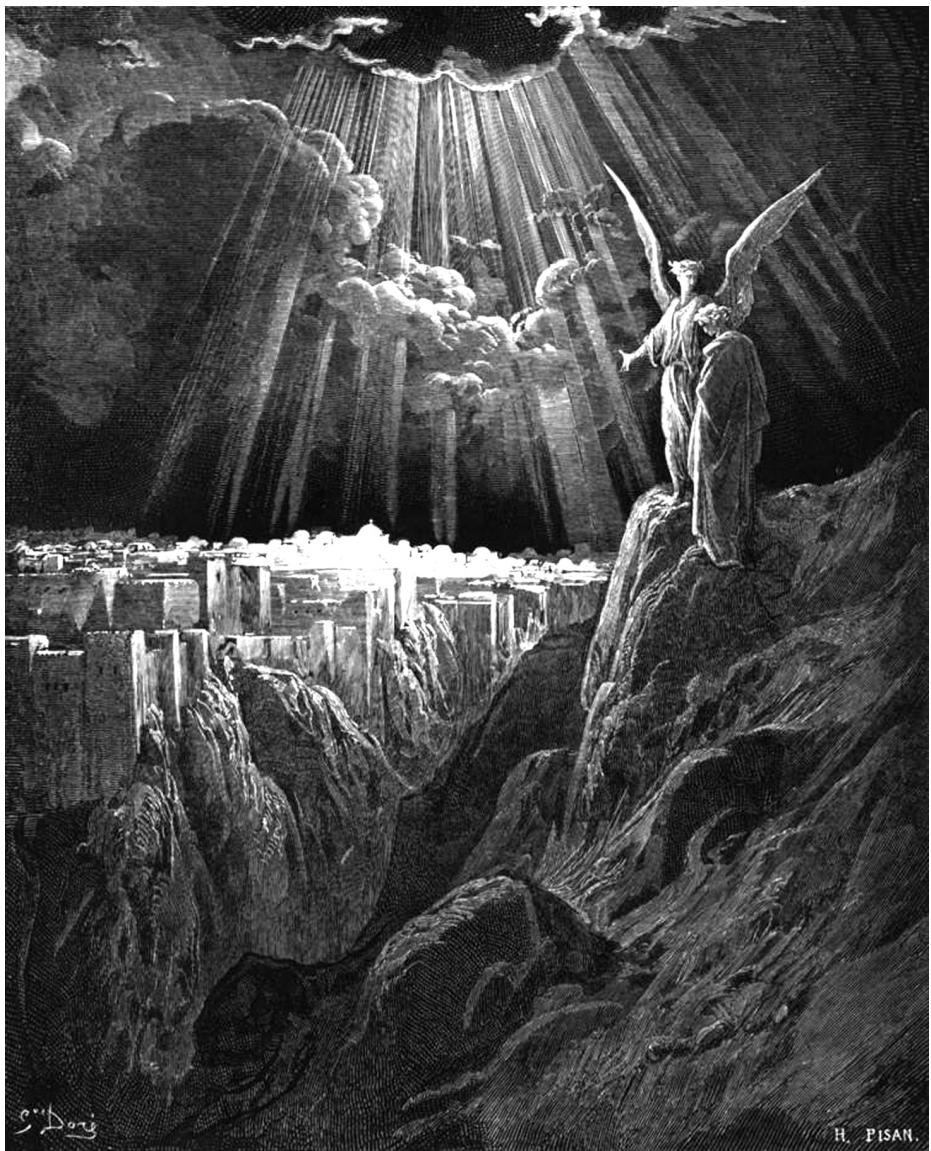
۷ و هرکه غالب آید، وارت همه چیز خواهد شد، و او را خدا خواهم بود و او پسر خواهد بود. ۸ لکن ترسندگان و بی ایمان و خیثان و قاتلان و زانیان و جادوگران و

بت پرستان و جمیع دروغگویان، نصیب ایشان در دریاچه افوخته بود، مانند بلور و از تخت خدا و بره جاری می‌شود. ۲ و در

وسط شارع عام آن و بر هر دو کناره نهر، درخت حیات را که «بلی، به زودی می‌آیم!» آمن. بیا، ای خداوند عیسی! ۲۱ فیض
دوازده میوه می‌آورد یعنی هر ماه میوه خود رامی دهد؛ و برگهای خداوند ما عیسی مسیح با همه شما پاد. آمن.

آن درخت خواهد بود و تخت خدا و پره در آن خواهد بود و بندگانش او را عبادت خواهند نمود. ۴ و چهره او را خواهند دید و اسم وی بر پیشانی ایشان خواهد بود. ۵ و دیگر شب نخواهد بود و احتیاج به چراغ و نورا قتاب ندارند، زیرا خداوند خدا بر ایشان روشنایی می‌بخشد و تا ابدالاً باد سلطنت خواهد کرد. (aiōn g165) ۶ و

مرا گفت: «این کلام امین و راست است و خداوند خدای ارواح انبیا، فرشته خود را فرستادتا به بندگان خود آنچه را که زود می‌باید واقع شود، نشان دهد.» ۷ «و اینک به زودی می‌آیم. خوشحال کسی که کلام نبوت این کتاب را نگاه دارد.» ۸ و من، یوحنا، این امور را شنیدم و دیدم و جون شنیدم و دیدم، افتدام تا پیش پایهای آن فرشته‌ای که این امور را به من نشان داد سجده کنم. ۹ او مرا گفت: «زنهار نکنی، زیرا که همخدمت با تو هستم و با انبیا یعنی برادرانت و با آنانی که کلام این کتاب را نگاه دارند. خدا راسجده کن.» ۱۰ و مرا گفت: «کلام نبوت این کتاب را مهر مکن زیرا که وقت نزدیک است. ۱۱ هر که ظالم است، باز ظلم کند و هر که خبیث است، باز خبیث بماند و هر که عادل است، باز عدالت کند و هر که مقدس است، باز مقدس بشود.» ۱۲ «و اینک به زودی می‌آیم و اجرت من با من است تا هر کسی را بحسب اعمالش جزا دهم. ۱۳ من الف و باء و ابتدا و انتها و اول و آخر هستم ۱۴ خوشحال آنانی که رختهای خود رامی شویند تا بر درخت حیات اقتدار یابند و به دروازه های شهر درآیند، ۱۵ زیرا که سگان وجادوگران و زانیان و قاتلان و بتپستان و هر که دروغ را دوست دارد و بعمل آورد، بیرون می‌باشند. ۱۶ من عیسی فرشته خود را فرستادم تاشما را در کلیساها بدین امور شهادت دهم. من ریشه و نسل داود و ستاره درخششده صبح هستم. ۱۷ و روح و عروس می‌گویند: «بیا!» و هر که می‌شود بگوید: «بیا!» و هر که تشننه باشد، بیاید و هر که خواهش دارد، از آب حیات بی قیمت بگیرد. ۱۸ زیرا هر کس را که کلام نبوت این کتاب را بشنود، شهادت می‌دهم که اگر کسی بر آنها بیفراید، خدا بلا بایی مکتوب در این کتاب را بروی خواهد افروز. ۱۹ و هر گاه کسی از کلام این نبوت چیزی کم کند، خدا نصیب او را از درخت حیات و از شهر مقدس و از چیزهایی که در این کتاب توشیه است، منقطع خواهد کرد. ۲۰ او که بر این امور شاهد است، می‌گوید:

و شهر مقدس اورشلیم جدید را دیدم که از جانب خدا از آسمان نازل می شود، حاضر شده چون عروسی که برای شوهر خود آراسته است. و آوازی بلندار آسمان شنیدم که می گفت: «اینک خیمه خدا با آدمیان است و با ایشان ساکن خواهد بود و ایشان قوم های او خواهد بود و خود خدا با ایشان خدای ایشان خواهد بود.

مکائنة پوختا

۳-۲۱:۲

راهنمای خوانندگان

فارسی at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

واژه نامه
at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

واژه نامه +

AionianBible.org/Bibles/Persian---Old-Persian-Version-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

۲۱:۸	لوقا	۲۱:۳	کارهای رسولان
۷:۱۰	رومیان	۱۰:۱۵	کارهای رسولان
۱:۹	مکاشفه بوحنا	۲۵:۱	رومیان
۲:۹	مکاشفه بوحنا	۵:۹	رومیان
۱۱:۹	مکاشفه بوحنا	۳۶:۱۱	رومیان
۷:۱۱	مکاشفه بوحنا	۲۱۲:۱	رومیان
۸:۱۷	مکاشفه بوحنا	۲۷:۱۶	رومیان
۱:۲۰	مکاشفه بوحنا	۲۰:۱	اول قرنتیان
۳:۲۰	مکاشفه بوحنا	۶:۲	اول قرنتیان

aïdios

۲۰:۱	رومیان	۱۳:۸	اول قرنتیان
۶:۱	پهودا	۱۱:۱۰	اول قرنتیان

aiōn

۲۲:۱۲	مئی	۳۱:۱۱	دوم قرنتیان
۲۲:۱۳	مئی	۴:۱	غلابطیان
۳۹:۱۳	مئی	۵:۱	غلابطیان
۴۰:۱۳	مئی	۲۱:۱	افسیان
۴۹:۱۳	مئی	۲:۲	افسیان
۱۹:۲۱	مئی	۷:۲	افسیان
۳:۲۴	مئی	۹:۳	افسیان
۲۰:۲۸	مئی	۱۱:۳	افسیان
۲۹:۳	مرقس	۲۱:۳	افسیان
۱۹:۴	مرقس	۱۲:۶	افسیان
۳۰:۱۰	مرقس	۲۰:۴	فیلیان
۱۴:۱۱	مرقس	۲۶:۱	کولسان

۳۳:۱	لوقا	۱:۱	تیموتادوس
۵۵:۱	لوقا	۱۷:۶	تیموتادوس
۷۰:۱	لوقا	۱۰:۴	تیموتادوس
۸:۱۶	لوقا	۱۸:۴	تیموتادوس
۳۰:۱۸	لوقا	۱۲:۲	تیطس
۲۴:۲۰	لوقا	۲:۱	عبرانیان
۳۵:۲۰	لوقا	۸:۱	عبرانیان
۱۴:۴	بoghna	۶:۵	عبرانیان
۵۱:۶	بoghna	۵:۶	عبرانیان
۵۸:۶	بoghna	۲۰:۶	عبرانیان
۳۵:۸	بoghna	۱۷:۷	عبرانیان
۵۱:۸	بoghna	۲۱:۷	عبرانیان
۵۲:۸	بoghna	۲۴:۷	عبرانیان
۲۲:۹	بoghna	۲۸:۷	عبرانیان
۲۸:۱۰	بoghna	۲۶:۹	عبرانیان
۲۶:۱۱	بoghna	۳:۱۱	عبرانیان
۲۴:۱۲	بoghna	۸:۱۳	عبرانیان
۸:۱۳	بoghna	۲۱:۱۳	عبرانیان
۱۶:۱۴	بoghna	۲۲:۱	اول پطرس

اول پطرس ۱

اول پطرس ۱۱:۴

اول پطرس ۱۱:۵

دوم پطرس ۱۸:۳

اول بوحنا ۱۷:۲

دوم بوحنا ۲:۱

پهودا ۱۳:۱

پهودا ۲۵:۱

مکاشفه بوحنا ۶:۱

مکاشفه بوحنا ۱۶:۱

مکاشفه بوحنا ۹:۴

مکاشفه بوحنا ۱۰:۴

مکاشفه بوحنا ۱۳:۵

مکاشفه بوحنا ۱۲:۷

مکاشفه بوحنا ۶:۱۰

مکاشفه بوحنا ۱۵:۱۱

مکاشفه بوحنا ۱۱:۱۴

مکاشفه بوحنا ۷:۱۵

مکاشفه بوحنا ۳:۱۹

مکاشفه بوحنا ۱۰:۲۰

مکاشفه بوحنا ۵:۲۲

مکاشفه بوحنا ۱۱:۱۶

مکاشفه بوحنا ۲:۱۵

مکاشفه بوحنا ۳:۱۹

مکاشفه بوحنا ۱:۲۰

مکاشفه بوحنا ۵:۲۲

مکاشفه بوحنا ۸:۱۸

مکاشفه بوحنا ۲۹:۱۹

مکاشفه بوحنا ۲۹:۱۹

مکاشفه بوحنا ۴۱:۲۵

مکاشفه بوحنا ۴۶:۲۵

مرقس ۲۹:۳

مرقس ۱۷:۱۱

مرقس ۳۰:۱۱

لوقا ۲۵:۱۰

لوقا ۹:۱۶

لوقا ۱۸:۱۸

لوقا ۳۰:۱۸

لوقا ۱۵:۳

بoghna ۱۶:۳

بoghna ۳۶:۳

بoghna ۱۴:۴

بoghna ۳۶:۴

بoghna ۲۴:۵

بoghna ۳۹:۵

بoghna ۲۷:۶

بoghna ۴۰:۶

بoghna ۴۷:۶

بoghna ۵۴:۶

بoghna ۶۸:۶

بoghna ۱۰:۱۴

۲۸:۱۰ پوچنا
 ۲۵:۱۲ پوچنا
 ۵۰:۱۲ پوچنا
 ۲:۱۷ پوچنا
 ۳:۱۷ پوچنا
 کارهای رسولان ۴۶:۱۳
 کارهای رسولان ۴۸:۱۳
 رومیان ۷:۲
 رومیان ۲۰:۵
 رومیان ۲۲:۶
 رومیان ۲۳:۶
 رومیان ۲۵:۱۶
 رومیان ۲۶:۱۶
 دوم قریتبان ۱۵:۴
 دوم قریتبان ۱۶:۴
 دوم قریتبان ۱۵:۵
 غلام طیان ۸:۶
 ۲ تosalonیکیان ۹:۱
 ۲ تosalonیکیان ۱۶:۲
 ۱ تمیتوواس ۱۶:۱
 ۱ تمیتوواس ۱۲:۶
 ۱ تمیتوواس ۱۶:۶
 ۲ تمیتوواس ۹:۱
 ۲ تمیتوواس ۱۰:۲
 تیطس ۲:۱
 تیطس ۷:۲
 فلیمون ۱۵:۱
 عبرایان ۹:۵
 عبرایان ۲:۶
 عبرایان ۱۲:۶
 عبرایان ۱۴:۹
 عبرایان ۱۵:۹
 عبرایان ۲۰:۱۲
 اول پطرس ۱۰:۵
 دوم پطرس ۱۱:۱
 اول پوچنا ۲:۱
 اول پوچنا ۲۵:۲
 اول پوچنا ۱۰:۳
 اول پوچنا ۱۱:۵
 اول پوچنا ۱۳:۵
 اول پوچنا ۲۰:۵
 پهودا ۷:۱
 پهودا ۲۱:۱
 مکاشفه پوچنا ۶:۱۴
 موقس ۴۵:۹
 موقس ۴۷:۹
 لوقا ۵:۱۲
 یعقوب ۶:۳
 متی ۲۳:۱۱
 متی ۱۸:۱۶
 لوقا ۱۵:۱۰
 لوقا ۲۳:۱۶
 کارهای رسولان ۲۷:۲
 کارهای رسولان ۳۱:۲
 اول قریتبان ۵۵:۱۵
 مکاشفه پوچنا ۱۸:۱
 مکاشفه پوچنا ۸:۶
 مکاشفه پوچنا ۱۳:۲۰
 مکاشفه پوچنا ۱۴:۲۰
 غزل غزلهای ۶:۸
 اشیعای ۱۴:۵
 اشیعای ۱۱:۷
 اشیعای ۹:۱۴
 اشیعای ۱۱:۱۴
 اشیعای ۱۵:۱۴
 مکاشفه پوچنا ۲۰:۱۹
 مکاشفه پوچنا ۱۰:۲۰
 مکاشفه پوچنا ۱۴:۲۰
 مکاشفه پوچنا ۱۵:۲۰
 مکاشفه پوچنا ۸:۲۱
 مکاشفه پوچنا ۲۰:۱۹
 بیدایش ۳۵:۲۷
 بیدایش ۳۸:۴۲
 بیدایش ۲۹:۴۴
 بیدایش ۳۱:۴۴
 اعداد ۳۰:۱۶
 اعداد ۳۳:۱۶
 تئیه ۲۲:۳۲
 اول سموئیل ۶:۲
 دوم سموئیل ۶:۲۲
 اول پادشاهان ۶:۲
 اول پادشاهان ۹:۲
 ایوب ۹:۷
 ایوب ۸:۱۱
 ایوب ۱۳:۱۴
 ایوب ۱۳:۱۷
 ایوب ۱۶:۱۷
 ایوب ۱۳:۲۱
 ایوب ۱۹:۲۴
 ایوب ۶:۲۶
 مزمیر ۵:۶
 مزمیر ۱۷:۹
 مزمیر ۱۰:۱۶
 مزمیر ۵:۱۸
 مزمیر ۳:۳۰
 مزمیر ۱۷:۳۱
 مزمیر ۱۴:۴۹
 مزمیر ۱۵:۴۹
 مزمیر ۱۵:۵۵
 مزمیر ۱۳:۸۶
 مزمیر ۳:۸۸
 مزمیر ۴۸:۸۹

Hadēs

مزمیر ۳:۱۱۶
 مزمیر ۸:۱۳۹
 مزمیر ۷:۱۴۱
 امثال ۱۲:۱
 امثال ۵:۵
 امثال ۲۷:۷
 امثال ۱۸:۹
 امثال ۱۱:۵
 امثال ۲۴:۱۵
 امثال ۱۴:۲۳
 امثال ۲۰:۲۷
 امثال ۱۶:۳۰
 جامعه ۱۰:۹
 غزل غزلهای ۶:۸
 اشیعای ۱۴:۵
 اشیعای ۱۱:۷
 اشیعای ۹:۱۴
 اشیعای ۱۱:۱۴
 اشیعای ۱۵:۱۴
 اشیعای ۱۵:۲۸
 اشیعای ۱۸:۲۸
 اشیعای ۱۰:۳۸
 اشیعای ۱۸:۳۸
 اشیعای ۹:۵۷
 حرققال ۱۵:۲۱
 حرققال ۱۶:۲۱
 حرققال ۱۷:۲۱
 حرققال ۲۱:۳۲
 حرققال ۲۷:۳۲
 هوشیع ۱۴:۱۳
 عاموس ۲:۹
 پیونس ۲:۲
 حقیق ۵:۲

Limnē Pyr

مکاشفه پوچنا ۲۰:۱۹
 مکاشفه پوچنا ۱۰:۲۰
 مکاشفه پوچنا ۱۴:۲۰
 مکاشفه پوچنا ۱۵:۲۰
 مکاشفه پوچنا ۹:۲۱
 حرققال ۱۶:۲۱
 حرققال ۱۷:۲۱
 حرققال ۲۱:۳۲
 حرققال ۲۷:۳۲
 هوشیع ۱۴:۱۳
 عاموس ۲:۹
 پیونس ۲:۲
 حقیق ۵:۲

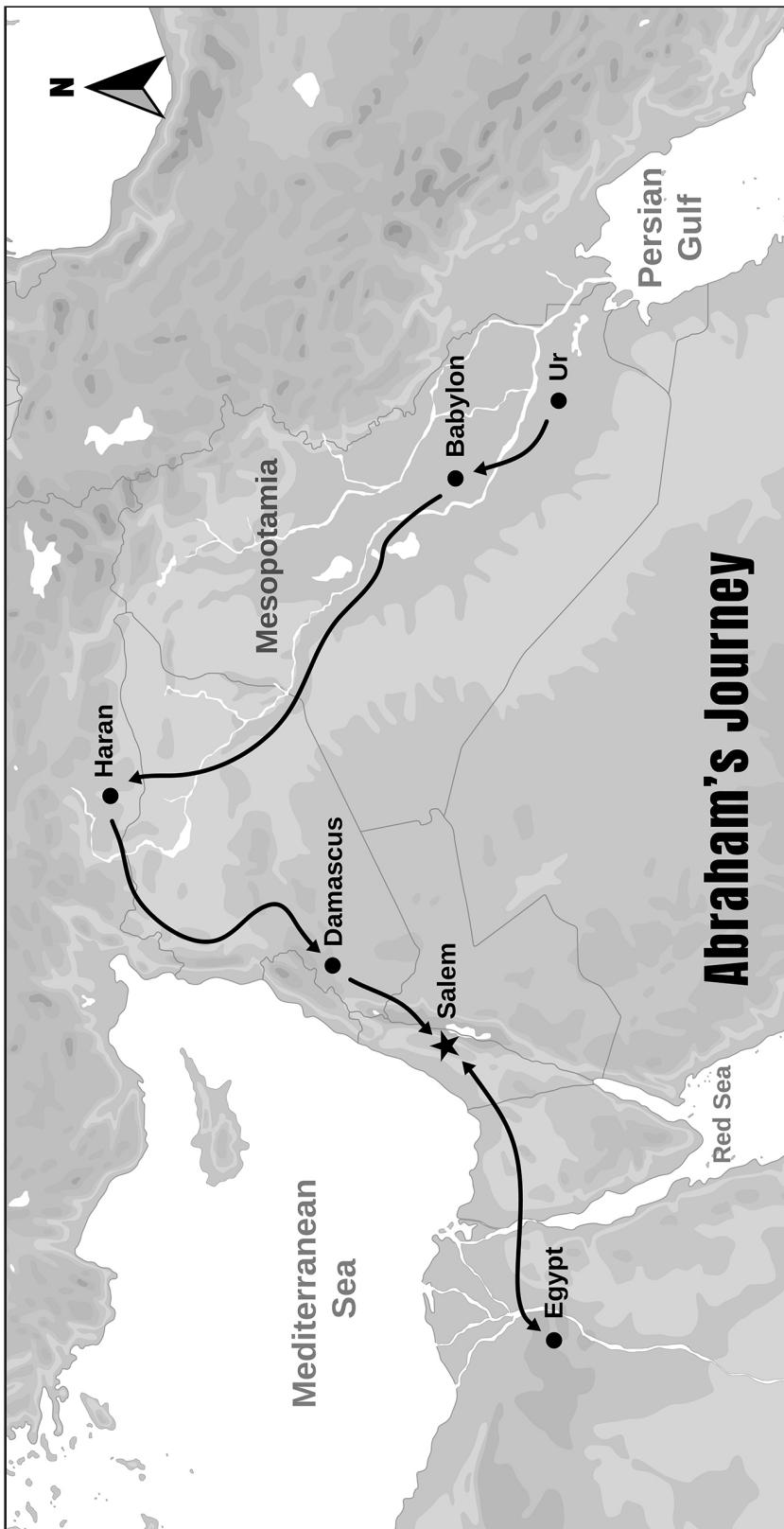
Sheol

Tartaroō
 دوم پطرس ۴:۲
 Questioned

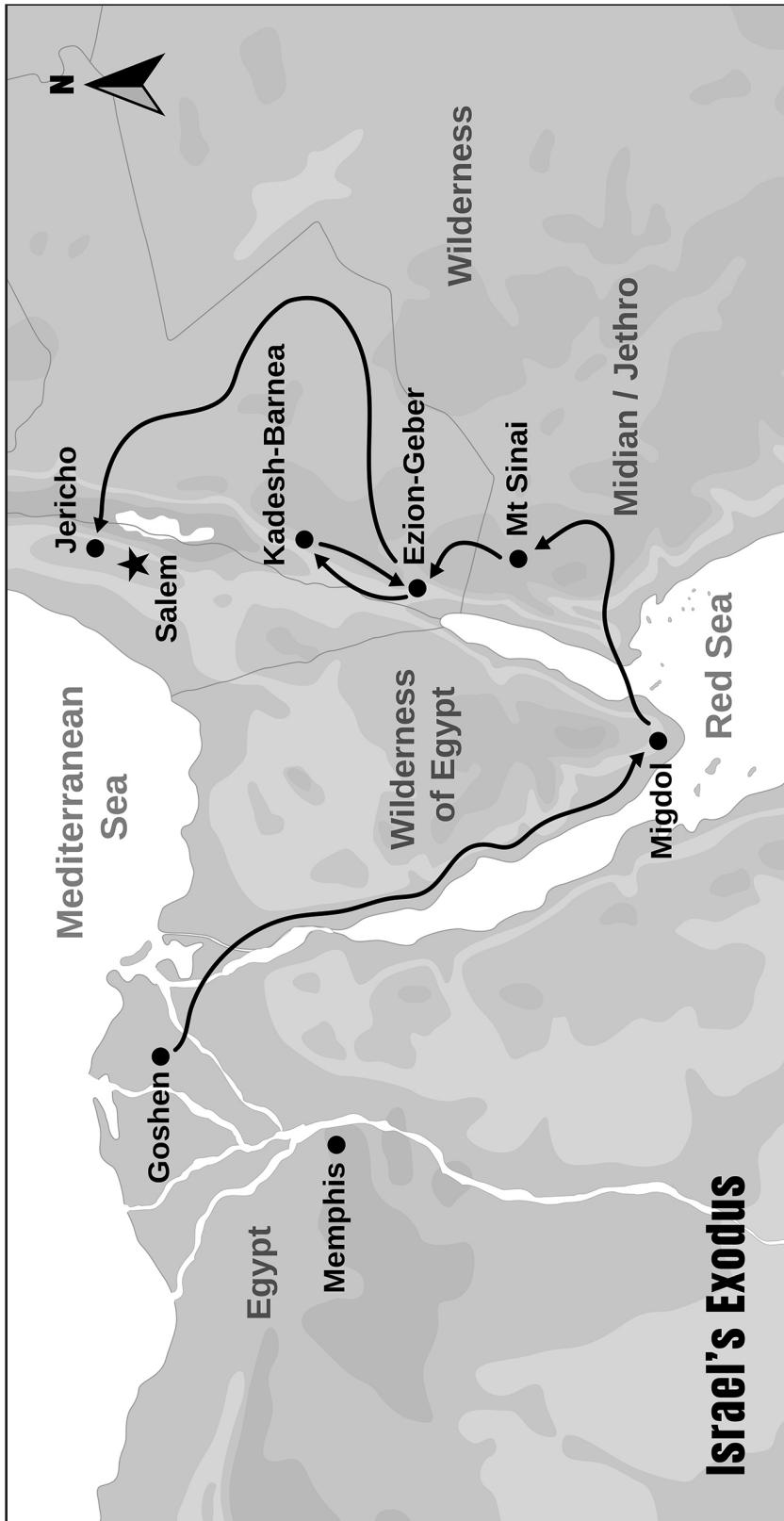
دوم پطرس ۱۷:۲

eleēsē
 رومیان ۳۲:۱۱
Geenna
 مئّی ۲۲:۵
 مئّی ۲۹:۵
 مئّی ۳:۵
 مئّی ۲۸:۱۰
 مئّی ۹:۱۸
 مئّی ۱۵:۲۲
 مئّی ۳۳:۲۲
 موقس ۴۳:۹

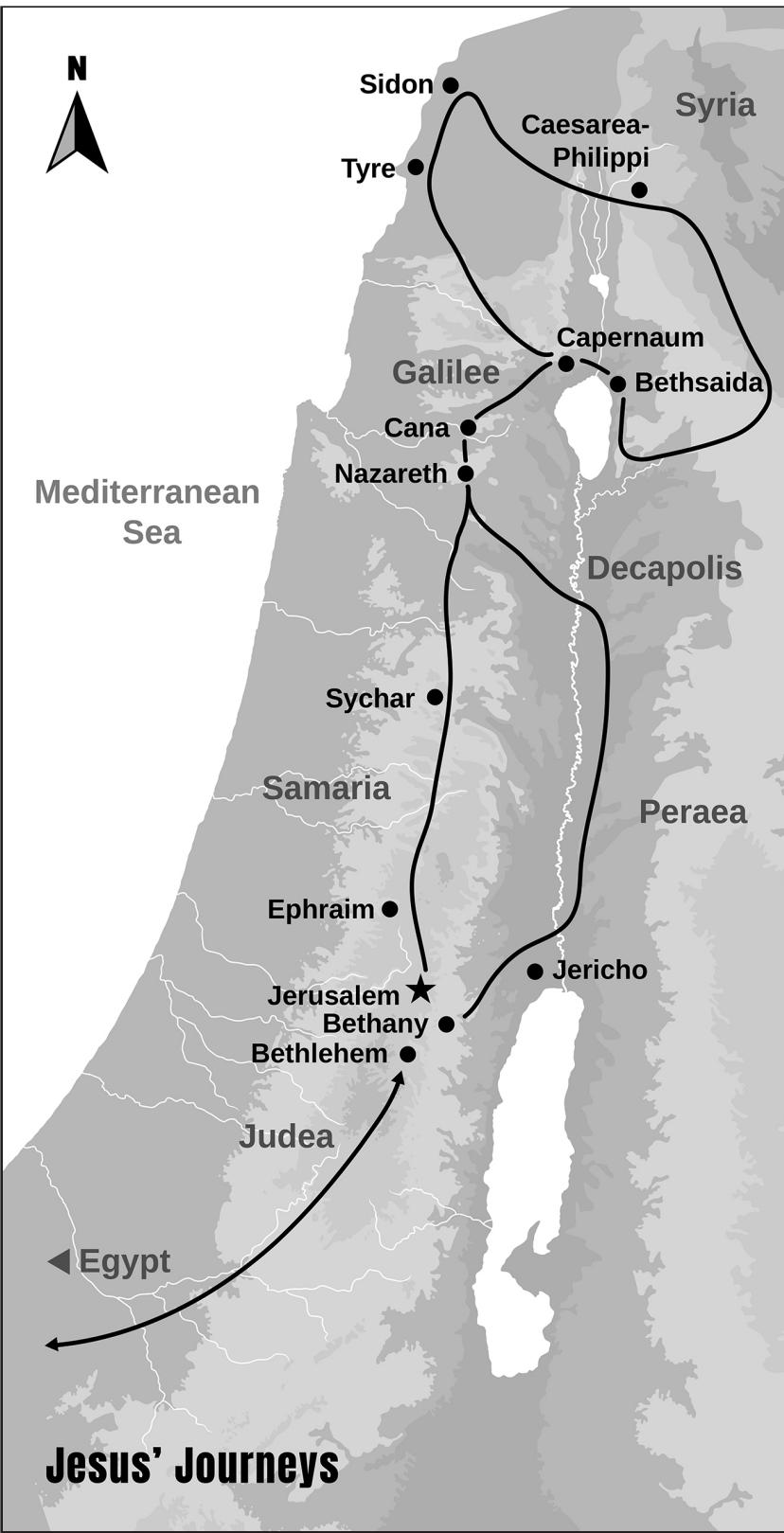
Abraham's Journey

به ایمان ابراهیم چون خوانده شد، اطاعت نمود و پرور رفت به سمت آن مکانی که می‌پلست به میراث پاد، پس پیرون آمد و پسند داشت به کجا می‌زد. - عربیان ۱۰:۱۱

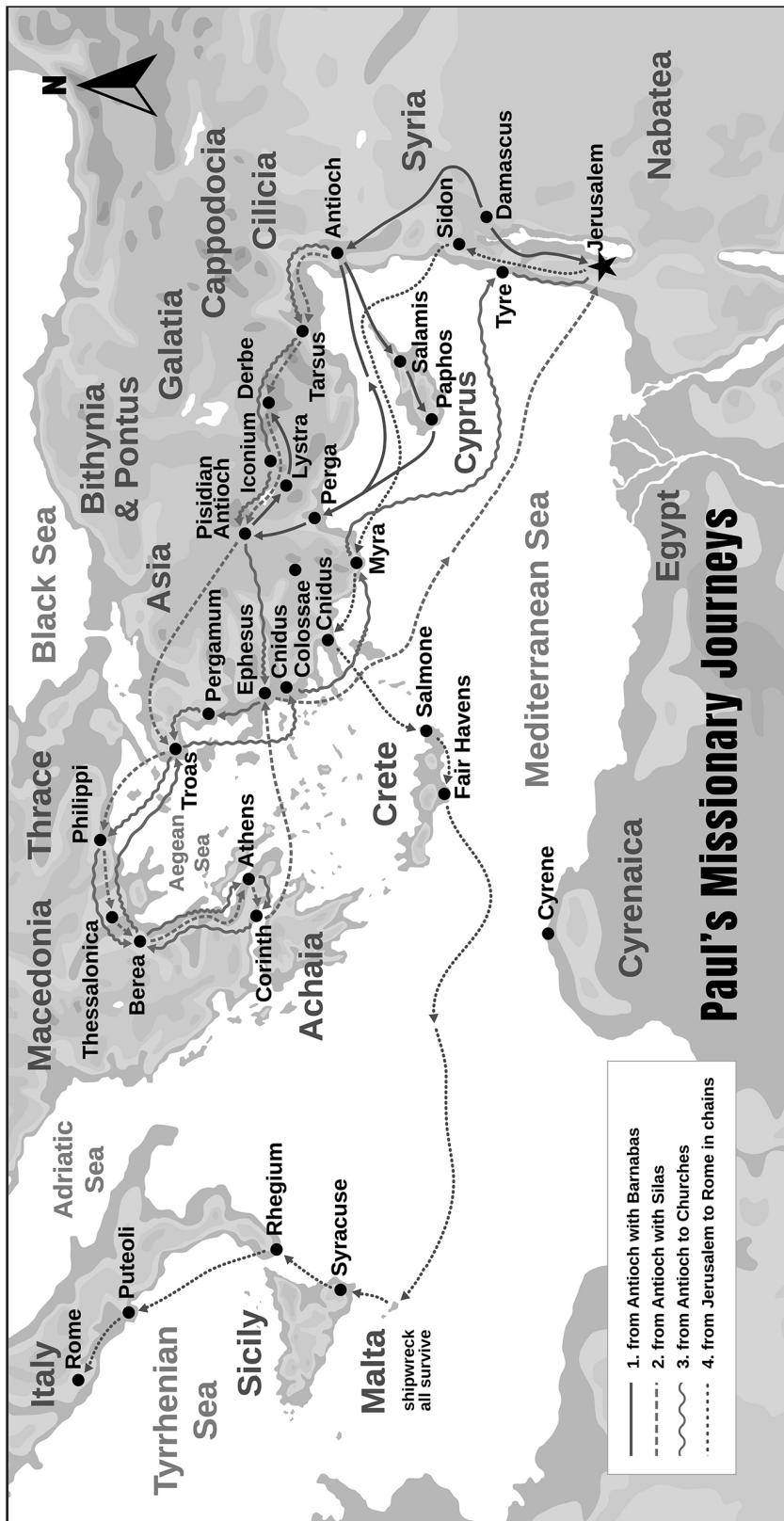
و راقع شد که چون فرعون قوم را رها کرده بود، خدا ایشان را از راه زمین فلسطینیان رهبری نکرده، هرچند آن تواند نباشد. نزد خدا گفت: «بیاد که چون قوم جیش پیشنهاد پیشنهاد میکند، پیشنهاد شوند و به مضر برگردند.» - مرج ۷: ۱۲

نحو کی پس اسنان نیز تیاره تا مکمل شود تا خدمت کند و ناچان خود را زلی بسیاری کند. - مؤمن ۴۵:۱۰

Paul's Missionary Journeys

پیلس، غلام عیسی مسیح و رسول مختاره شده و جما مسده شده بری انجلی خدا - رومان ۱:۱

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we? ►	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

سرنوشت

at AionianBible.org/Destiny فارسی

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament Sheol and New Testament Hadēs, 2) Geenna, 3) Tartarōō, 4) Abyssos, 5) Limnē Pyr, 6) Paradise, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up,*" Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

بیان رفته، همه امّت‌ها را شاگرد مسازید و ایشان را به اسمِ اُن و روح القلب‌رس تعمیل دهید. - متن ۱۹:۲۸

